

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

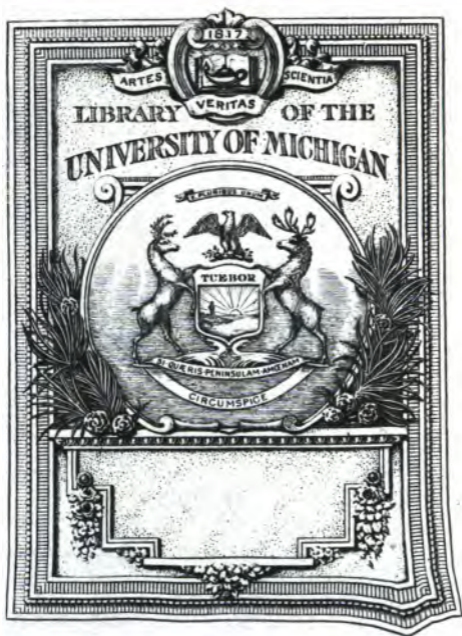
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Thucydides

THUCYDIDIS

DE BELLO

PELOPONNESIACO

LIBRI OCTO.

35 115 5

CUM INDICE RERUM

NOVA

EDITIO STEREOTYPA

EMENDATA.

TOMUS II.

LIPSIÆ

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1829. Digitized by Google

888

T6

1829a

V.2

1829

A R G U M E N T A.

L I B. V.

Annuae inter Lacedaemonios Atheniensesque induciae finitae; Delios Athenienses ex insula sua eiecerunt. Cap. I. Cleon Atheniensis dux Toronen Galepsumque capit: ad Amphipolin a Brasida praelio devincitur; in eo uterque dux cecidit. VI. X. Post haec fessi utrinque cladibus Lacedaemonii et Athenienses, pacem fecerunt. XVIII. Quam cum sociorum quidam approbare nollent: seorsum Lacedaemonii cum Atheniensibus societatem pacti sunt. XXIII. Contra Corinthii et Mantinei et Elei et Chalcidenses, cum Argivis foedus ineunt. XXXI. Scionen Athenienses capiunt. XXXII. Interim dissensione inter Lacedaemonios Atheniensesque renata, cum Lacedaemonii quaedam loca ex foedere non restituisset, Boeotos contra pacta in societatem recepissent: irati ob id Athenienses, cum Argivis et Mantineis Eleisque foedus iungunt. XLVII. Hi socii Epidauriis bellum faciunt: Orchomenum capiunt: Tegeam oppugnant. LXI. LXV. Eo moti Lacedaemonii, exercitum educto, Argivos sociosque ad Mantineam magna pugna devicerunt: LXIX. Argivos ad pacem societatemque faciendam adegerunt: LXXVII. Nec multo post destructa potentia populi optimatibus rempublicam subiecerunt: LXXXI. mox vi pulsus his, plebs ad Atheniensium societatem revertit. LXXXII. Melum Athenienses obsessam expugnarunt. LXXXIV.

LIB. VI.

Siciliae magnitudo, urbesque et gentes eam incolentes referuntur. Cap. VI. Adversus quam Athenienses, specie ut Egestanis contra Syracusanos auxilio essent, re ipsa ut in suam ditionem redigerent insulam, expeditionem pararunt: classemque maximam et instructissimam, Nicia, Alcibiade et Lamacho ducibus, eo miserunt. XXIX. Haec in Corcyram primo, inde Italiam veniens, paulo post in Siciliam transmissa. XLIV. Hinc Alcibiades ob Hermarum praecisionem et alia crimina, iam ante profectionem agitata, revocatus, veritus iudicium populi, voluntarium in exsilium ivit: et obiter, de facinore Aristogitonis et Hermodii. LIV. LX. Cum Athenienses Catanæ se castris quieti tenerent, Syracusani feroces exercitum suum illuc miserunt. Qua occasione Athenienses nocte ad Syracusas classe circumvecti, et loco idoneo castra metati, Syracusanos redeuntes acie vicerunt. LXVII. Inde Catanam reversi. LXXI. Alcibiades exsul a Lacedaemoniis accitus, ut Syracusanis ducem et auxilia mitterent, ac Deceleam in Attica communirent, suasit. XCI. Aestate sequente Athenienses ad Syracusas reversi, Epipolis captis, acieque ibidem Syracusanis devictis, urbem circummunire ordiuntur. XCIX. Cum Syracusanis opera impedire conantibus aliquot praeliis secundo eventu pugnant: donec magna ex parte munitionibus urbem clausurunt. CII. Gylippus a Lacedaemoniis dux Syracusanis missus, in Italiam venit. CIV. Athenienses, Laconicae parte populata, propalam foedus Lacedaemonium ruperunt. CV.

LIB. VII.

Gylippus Lacedaemonius Syracusas cum copiis veniens, primo praelio ab Atheniensibus fusus, altero victor eos intra munimenta compulit. Cap. VI. Hinc

utrique, Peloponnesii et Athenienses auxilia suis in Siciliam mittere parant; et Peloponnesii, Atticam ingressi, Deceleam in ea castellum communiunt. XVII. XIX. Syracusani terra marique Athenienses simul adorti, Plemmyrii munitiones expugnant, ad ostium magni portus naves eorum primo vincunt, mox ab iisdem superantur. XXV. Mycalessiorum in Boeotia urbs Thracum impetu deletur; XXX. Corinthii cum Atheniensibus ad Erineum navali certamine ambigua victoria dimicarunt. XXXIV. Athenienses mari a Syracusanis vincuntur. XLI. Demosthenes Atheniensis dux, cum praevalidis terrestribus maritimisque copiis veniens, Epipolas noctu aggressus magna strage a Syracusanis funditur. XLIV. Nec multo post a Nicias prohibiti Syracusis abscedere Athenienses, denuo navali acie superantur. LII. Qua de causa ipsi ad supremum se certamen accingunt; obiter utriusque gentis auxiliares recensentur: et cum totis dimicatum viribus esset, maxima clade profligati, terra discedere statuerunt. LXX. LXXIII. Syracusanis autem demorantibus iter, per aliquot dies misere confecti, tandem Demosthenes cum suis militibus se Syracusanis dedit: LXXXII. ac paulo post Nicias quoque cum suis captus est; LXXXV. Dux uterque necatus, milites, pars venditi, pars in latomias coniecti: omnesque sic in Sicilia Atheniensium copiae occisione deletae.

LIB. VIII.

Nuntio cladis Siciliensis Athenas perlato, Athenienses in magno luctu metuque; utcumque tamen fortunae hostibusque resistere parant. Cap. I. Contra apud hostes ingens gaudium est, omnesque in exitum eorum conspirant: socii, etiam si qui prius firmi steterant, labare incipiunt. II. V. Principio igitur in Ioniam classem mittentibus Peloponnesis, Athenienses impigre naves obviam miserunt: compul-

samque in Piraeum, agri Corinthii portum, classem obsidentes, in magnum Lacedaemonios metum coniecérunt. X. Inter haec cum Alcibiades, in Ioniam navigans, Chium, Erythras, Clazomenas, multaque alia Atheniensis imperii oppida per defectionem recepisset: Athenienses, missis in Ioniam navibus, bellum ibi cum Peloponnesiis varia fortuna gesserunt. XV. Lacedaemonii, cum rege Petsarum et Tissapherne, satrapa eius, foedere contra Athenienses icto, ab iis in re navali iuvantur. XXXVII. Alcibiades, vitae suae Peloponnesios insidiari sentiens, ad Tissaphernem sese confert, consiliisque suis apud eum rebus Peloponnesiorum incommodans, simul in patriam reditum molitur. XLV. Hoc initio contra populum coniurationes fieri coeptae: ac in urbe quidem Quadringenti, rempublicam occupantes, imperium in cives per vim gesserunt; in Samo vero Atheniensium exercitus, pro populi tuendi imperio et libertate contra oligarchicos coniurat, et ab exilio Alcibiadem reducit. LIII. LXXVI. Interim Theramenes aliique ex Quadringenti, tyrannidem suorum perosi, plebem adversus Quadringentos concitant. LXXXIX. Mox adeo cum magna clade Athenienses a Peloponnesiis navibus ad Eretriam fusi, Euboeam insuper amisissent: congregata concione, Quadringenti populus imperium abrogavit; pro his quinque millia civium, qui rebus praessent, constituuntur, et ab longinqua discordia in tranquillio rem statum res rediguntur. XCV. XCVII. Secundum haec post varie gestum in Ionia bellum, Peloponnesii in Hellespontum ab Ionia classem bellumque transferentes, navali praelio ibidem ab Atheniensibus vincuntur. CIV.

ΘΟΥΡΚΥΔΙΔΟΥ

ΟΔΟΡΟΥ

ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΤΟΥ δ' ἐπιγιγνομένου θύρου, αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυτο μέχρι Πυθίων· καὶ ἐν τῇ ἐκχειρίᾳ Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ Δήλου, ἡγησάμενοι, κατὰ παλαιάν τινα αἰτίαν, οὐ καθαρὸν ὄντας ἰσθῶσθαι· καὶ ἅμα ἔλλιπες σφίσιν εἶναι τοῦτο τῆς καθάρσεως, ἣ πρότερόν μοι διδήλωται, ὡς, ἀνελόντες τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων, ὀρθῶς ἐνόμισαν ποιῆσαι. καὶ οἱ μὲν Δήλιοι Ἀτραμύττειον, Φαρνάκους δόντος αὐτοῖς, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ᾤκησαν, οὕτως ὡς ἕκαστος ᾤρητο.

2. Κλέων δὲ, Ἀθηναίους πείσας, ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία ἐξέπλευσε μετὰ τὴν ἐκχειρίαν, Ἀθηναίων μὲν ὀπλίτας ἔχων διακοσίους καὶ χιλίους καὶ ἵππείας τριακοσίους, τῶν δὲ ξυμμάχων πλείους, ναῦς δὲ τριάκοντα. σκῶν δὲ ἐς Σκιώνην πρῶτον, ἔτι πολιορκουμένην, καὶ προσλαβὼν αὐτόθεν ὀπλίτας τῶν

φρουρῶν, κατέπλευσεν ἐς τὸν Κολοφωνίων λιμένα, τῶν Τορωναίων ἀπέχοντα οὐ πολὺ τῆς πόλεως. ἐκ δ' αὐτοῦ, αἰσθόμενος ὑπ' αὐτομόλων, ὅτι οὐδὲ Βρασίδης ἐν τῇ Τορώνῃ, οὔτε οἱ ἐνόντες ἀξιόμαχοι εἶεν, τῇ μὲν στρατιᾷ τῇ πεζῇ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν, ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα τὸν λιμένα περιπλεῖν. καὶ πρὸς τὸ περιτειχισμα πρῶτον ἀφικνεῖται, ὃ προςπεριβύλας τῇ πόλει ὁ Βρασίδης, ἐντὸς βουλούμενος ποιῆσαι τὸ προάστειον· καὶ διελὼν τοῦ παλαιοῦ τείχους, μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν.

3. Βοηθήσαντες δὲ ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας τε ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων καὶ ἡ παροῦσα φυλακὴ, προσβαλόντων τῶν Ἀθηναίων, ἠμύνοντο, καὶ οἷς ἐβιάζοντο, καὶ αἱ νῆες αἶμα περιέπλεον ἐς τὸν λιμένα περιπλεμφοθεῖσαι, δείσας ὁ Πασιτελίδας, μὴ αἱ τε νῆες φθάσωσι λαβοῦσαι ἔρημον τὴν πόλιν, καὶ, τοῦ τειχίσματος ὀλισκομένου, ἐγκαταληφθῆ, ἀπολιπὼν αὐτὰ, δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι φθάνουσι, οἳ τε ἀπὸ τῶν νεῶν, ἐλόντες τὴν Τορώνην, καὶ ὁ πεζὸς ἐπισπώμενος αὐτοβθεῖ, κατὰ τὸ διηρημένον τοῦ παλαιοῦ τείχους ξυνεσπισῶν. καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν τῶν Πελοποννησίων καὶ Τορωναίων ἐνθὺς ἐν χερσὶ· τοὺς δὲ, ζῶντας ἔλαβον, καὶ Πασιτελίδαν τὸν ἄρχοντα. Βρασίδης δὲ ἐβοήθει μὲν τῇ Τορώνῃ, αἰσθόμενος δὲ καθ' ὁδὸν ἑλωκυϊαν, ἀνεχώρησεν, ἀποσχὼν τεσσαράκοντα μάλιστα σταδίους μὴ φθάσαι ἐλθῶν. ὁ δὲ Κλίων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖά τε ἕστησαν δύο, τὸ μὲν, κατὰ

τὸν λιμένα, τὸ δὲ, πρὸς τῷ τειχίσματι· καὶ τῶν Τορωναίων γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας ἠνδραπόδιαν, αὐτοὺς δὲ, καὶ Πελοποννησίους, καὶ εἴ τις ἄλλος Χαλκιδέων ἦν, ξύμπαντας ἐς ἐπτακοσίους ἀπέπεμψαν ἐς τὰς Ἀθήνας. καὶ αὐτοῖς τὸ μὲν Πελοποννήσιον ὕστερον ἐν ταῖς γενομέναις σπονδαῖς ἀπῆλθε, τὸ δὲ ἄλλο ἐκομίσθη ὑπὸ Ὀλυνθίων, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς. εἶλον δὲ καὶ Πάνακτον Ἀθηναίων ἐν μεθορίοις τείχος Βοιωτοὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον προδοσία. καὶ ὁ μὲν Κλέων, φυλακὴν καταστησάμενος τῆς Τορώνης, ἄρας περιέπλεε τὸν Ἄθω ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

4. Φαίαξ δὲ ὁ Ἐρασιστράτου τρίτος αὐτός, Ἀθηναίων πεμπόντων, ναυσὶ δύο ἐς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν πρεσβευτὴς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσε. Λεοντῖνοι γάρ, ἀπελθόντων Ἀθηναίων ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν ξύμβασιν, πολίτας τε ἐπεγράψαντο πολλοὺς, καὶ ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπανόει ἀναδάσασθαι. οἱ δὲ δυνατοὶ, αἰσθόμενοι, Συρακουσίους τε ἐπάγονται, καὶ ἐκβάλλουσι τὸν δῆμον. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὡς ἕκαστοι· οἱ δὲ δυνατοὶ, ὁμολογήσαντες Συρακουσίοις, καὶ τὴν πάλιν ἐκλιπόντες καὶ ἐρημώσαντες, Συρακούσας ἐπὶ πολιτείᾳ ᾤκησαν. καὶ ὕστερον πάλιν αὐτῶν τινές, διὰ τὸ μὴ ἀρέσκεσθαι, ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν, Φωκίας τε, τῆς πόλεως τε τῆς Λεοντίνων χωρίον καλούμενον, καταλαμβάνουσι, καὶ Βρικιννίας, ὃν ἔρμα ἐν τῇ Λεοντίνῃ. καὶ τῶν τοῦ δήμου

τότε ἐκπεσόντων οἱ πολλοὶ ἦλθον ὡς αὐτούς, καὶ καταστάντες, ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν. ἃ πυρθανόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, τὸν Φαίακα πέμπουσιν, εἶπώς, πείσαντες τοὺς σφίσις ὄντας αὐτόθι ξυμμάχους, καὶ τοὺς ἄλλους, ἣν δύνωνται, Σικελιώτας κοινῆ, ὡς Συρακουσίων δυνάμιν περιποιουμένων, ἐπιστρατεῦσαι, διασώσειαν τὸν δῆμον τῶν Λιοντίων. ὁ δὲ Φαίαξ ἀφικόμενος τοὺς μὲν Καμαριναίους πείθει καὶ Ἀκραγαντίλους· ἐν δὲ Γύλα ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος, οὐκέτι ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχεται, αἰσθόμενος οὐκ ἂν πείθειν αὐτούς· ἀλλ' ἀναχωρήσας διὰ τῶν Σικελῶν ἐς Κατάνην, καὶ ἅμα ἐν τῇ παρόδῳ καὶ ἐς τὰς Βρικιννίας ἐλθὼν, καὶ παραθαλάσφυνας, ἀπέπλει.

5. Ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν, καὶ πάλιν ἀναχωρήσει, καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ Λοκρῶν ἐντυγχάνει τοῖς ἐκ Μεσσηνίας ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν, οἱ μετὰ τὴν τῶν Σικελιωτῶν ὁμολογίαν, στασιασάντων Μεσσηνίων, καὶ ἐπαγαγομένων τῶν ἐτέρων Λοκροῦς, ἔποικοι ἐξεπέμφθησαν. καὶ ἐγένετο Μεσσηνῆ Λοκρῶν τινὰ χρόνον. τούτοις οὖν ὁ Φαίαξ ἐντυχῶν τοῖς κομιζομένοις, οὐκ ἠδίκησεν. ἐγγένητο γὰρ τοῖς Λοκροῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως περὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. μόνοι γὰρ τῶν ξυμμάχων, ὅτε Σικελιωταὶ ξυνηλλάσσοντο, οὐκ ἐσπίσαντο Ἀθηναίοις· οὐδ' ἂν τότε, εἰ μὴ αὐτοὺς κατεῖχεν ὁ πρὸς Ἰτωρίας καὶ Μεγαίλους πόλεμος, ὁμο-

ρους τε ὄντας καὶ ἀποίκους. καὶ ὁ μὲν Φαίαξ ἐς τὰς Ἀθήνας χρόνοι ὕστερον ἀφίκετο.

6. Ὁ δὲ Κλέων, ὃς ἀπὸ τῆς Τορώνης τότε περιέπλευσεν ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, δρομέων ἐκ τῆς Ηἰόνας, Σταγείρων μὲν προσβάλλει, Ἀνδρίων ἀποικία, καὶ οὐχ εἶλε. Γαλιψὸν δὲ τὴν Θασίων ἀποικίαν λαμβάνει κατὰ κράτος. καὶ πέμψας ὡς Περδίκκην πρόσβεις, ὅπως παραγένοιτο στρατιᾷ κατὰ τὸ ξυμμαχικόν, καὶ ἐς τὴν Θράκην ἄλλους παρὰ Πόλλην τῶν Ὀδομάντων βασιλέα, ἄξαντα μισθοῦ Θράκας ὡσπλείστους, αὐτὸς ἡσύχαζε περιμένων ἐν τῇ Ηἰόνῃ. Βρασίδης δὲ, πυνθανόμενος ταῦτα, ἀντεκάθητο καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ. ἔστι δὲ τὸ χωρίον τοῦτο Ἀργιλίων, ἐπὶ μετεώρου, πέραν τοῦ ποταμοῦ, οὗ πολὺ ἀπέχον τῆς Ἀμφιπόλεως. καὶ κατεφάνητο πάντες αὐτόθεν. ὥστε οὐκ ἂν ἔλασθεν αὐτάθεν δρομέων ὁ Κλέων τῷ στρατῷ. ὅπερ προσεδέχεται ποιῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὑπεριδόντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῇ παρουσίᾳ στρατιᾶ ἀναβήσεσθαι. ἄμα δὲ καὶ παρεσκευάζετο Θράκας τε μισθοποιούς πεντακοσίους καὶ χιλλούς, καὶ τοὺς Ἡδωνκας πάντας παρακαλῶν, πελταστὰς καὶ ἰππέας· καὶ Μυρκινίων καὶ Χαλκιδέων χιλλούς πελταστὰς εἶχε πρὸς τοῖς ἐν Ἀμφιπόλει. τὸ δ' ὀπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη διςχιλιοὶ μάλιστα, καὶ ἰππῆς Ἕλληνες τριακόςιοι. τούτων Βρασίδης μὲν ἔχων ἐπὶ Κερδυλίῳ ἐκάθητο ἐς πεντακοσίους καὶ χιλλούς· οἱ δ' ἄλλοι ἐν Ἀμφιπόλει μετακλειρίδου ἐπιτάχματο.

7. Ὁ δὲ Κλέων τέως μὲν ἡσάχαζεν, ἔπειτα ἤναγ κάσθη ποιῆσαι, ὅπερ ὁ Βρασίδης προσεδέχετο. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων μὲν τῇ ἔδρᾳ, ὕναλογιζομένων δὲ τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν, πρὸς οἴαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ οἷας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο, καὶ οἰκοθεν ὡς ἄκοντες αὐτῶν ξυνηῆλθον, αἰσθόμενος τὸν θροῦν, καὶ οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι, ἀναλαβὼν ἦγε. καὶ ἐχρήσατο τῷ τρόπῳ, ὅπερ καὶ ἐς τὴν Πύλον εὐτυχήσας ἐπίστευσέ τι φρονεῖν. ἐς μάχην μὲν γὰρ οὐδὲ ἠλπισέν οἱ ἐπεξιέναι οὐδένα, κατὰ θείαν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μάχῃ παρασκευὴν περιέμεινεν, οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἣν ἀναγκάζεται, περιοχίσων, ἀλλ' ὡς, κύκλῳ περιστάς, βίᾳ αἰρήσων τὴν πόλιν. ἐλθὼν τε καὶ καθίσας ἐπὶ λόφου καρτεροῦ πρὸ τῆς Ἀμφιπέλειος τὸν στρατὸν, αὐτὸς ἐθεᾶτο τὸ λιμνῶδες τοῦ Στρυμόνος, καὶ τὴν θέσιν τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν Θράκην, ὡς ἔχοι. ἀπίῃναι τε ἐνόμιζεν, ὁπότεν βούληται, ἀμαχεί· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐφαίνετο οὐτ' ἐπὶ τοῦ τείχους οὐδεὶς, οὔτε κατὰ πύλας ἐξῆει· κεκλεισμένοι τε ἦσαν πᾶσαι. ὥστε καὶ, μηχανὰς ὄτι οὐ κατηῆλθεν ἔχων, ἀμαρτάνειν ἐδόκει· ἔλειν γὰρ ἂν τὴν πόλιν διὰ τὸ ἔρημον.

8. Ὁ δὲ Βρασίδης εὐθύς ὡς εἶδε κινουμένους τοὺς Ἀθηναίους, καταβάς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Κερδυλλίου, εἰσέρχεται ἐς τὴν Ἀμφίπολιν. καὶ ἐπεξοδὸν μὲν καὶ ἀντίταξιν οὐκ ἐποίησατο πρὸς τοὺς Ἀθη-

ναίους, δεδιώκς τὴν αὐτοῦ παρασκευὴν, καὶ νομίζων ὑποδειστέρους εἶναι, οὐ τῷ πλήθει, (ἀντίπαλα γὰρ πως ἦν) ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι· (τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευε, καθαρὸν ἐξῆλθε, καὶ Ἀργυρίων καὶ Ἰμβριῶν τὸ κράτιστον) τέχνη δὲ παρασκευάζετο ἐπιθησόμενος. εἰ γὰρ δείξει τοῖς ἐναντίοις τὸ τε πλήθος καὶ τὴν ὄπλισιν ἀναγκαίαν οὖσαν τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἂν ἤγεῖτο μᾶλλον περιγενέσθαι, ἢ ἄνευ προόψεως τε αὐτῶν, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως. ἀπολεξάμενος οὖν αὐτὸς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀπλίτας, καὶ τοὺς ἄλλους Κλεαρίδα προστάξας, ἐβουλευέτο ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως, πρὶν ἀπελθεῖν τοὺς Ἀθηναίους, οὐκ ἂν ὁμοίως αὐτοὺς νομίζων ἀπολαβεῖν αὐτοῖς μεμονωμένους, εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς ἡ βοήθεια. ξυγκαλέσας δὲ τοὺς πάντας στρατιώτας, καὶ βουλόμενος παραθαρσύναι τε, καὶ τὴν ἐπίνοιαν φράσαι, ἔλεγε τοιαύδε.

9. „**ἌΝΔΡΕΣ** Πηλοποννήσιοι, ἀπὸ μὲν οἷας χώρας ἤκομεν, ὅτι ἀεὶ διὰ τὸ εὐψυχον ἐλευθέρως, καὶ ὅτι Δωριῆς μέλλετε Ἰῶσι μάχεσθαι, ὧν εἰώθατε κρείσσους εἶναι, ἀρκείτω βραχίως δεδηλωμένον. τὴν δὲ ἐπιχείρησιν ὅτε κρόφῃ διανοοῦμαι ποιησθαι, διδάξω· ἵνα μὴ τὸ, τε κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν, ἐνδεῖς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχη. τοὺς γὰρ ἐναντίους εἰκάξω καταφρονήσαι τε ἡμῶν, καὶ οὐκ ἂν ἐλπίσαντας, ὡς ἂν ἐπὶ ἐλθοῖς τις αὐτοῖς ἐς μάχην, ἀναβῆναι τε πρὸς τὸ χωρίον.

καὶ νῦν ἀτάκτως κατὰ θείαν τετραμμένους ἀλιγωρεῖν. ὅστις δὲ, τὰς τοιαύτας ἀμαρτίας τῶν ἐναντίων κάλλιστα ἰδὼν, καὶ ἅμα πρὸς τὴν ἑαυτοῦ δύνανμιν, τὴν ἐπιχείρησιν ποιῆται, μὴ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς μᾶλλον καὶ ἀντιπαρταχθέντος, ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν συμφέροντος, πλείστ' ἂν ὀρθοῖτο· καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα κάλλιστην δόξαν ἔχει, ἃ τὸν πολέμιον μάλιστα ἂν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. ἕως οὖν ἔτι ἀπαράσκευτοι θαρροῦσι, καὶ τοῦ ὑπαπιέναι πλέον ἢ τοῦ μένοντος, ἐξ ὧν ἐμοὶ φαίνονται, τὴν διάνοιαν ἔχουσιν, ἐν τῷ ἀνεπιμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν, ἐγὼ μὲν, ἔχων τοὺς μετ' ἑμαυτοῦ, καὶ φθάσας, ἦν δύνωμαι, προσπεσοῦμαι δρομῶ· κατὰ μέσον τὸ στράτευμα. σὺ δὲ, Κλεαρίδα, ὕστερον, ὅταν ἐμὲ δρᾷς ἤδη προσκείμενον, καὶ, κατὰ τὸ εἰκόσ, φοβοῦντα αὐτοὺς, τοὺς μετὰ σιαυτοῦ, τοὺς τ' Ἀμφιπολίτας καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους, ἄγων, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπιειθῆν, καὶ ἐπιέγασθαι ὡς τάχιστα ξυμμάξαν· (ἐλπίς γάρ, μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι· τὸ γὰρ ἐπιὼν ὕστερον, δευρότερον τοῖς πολεμείοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου) καὶ αὐτὸς τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γένου, ὡσπερ σε εἶπός, ὄντα Σπαρτιάτην· καὶ ὑμεῖς, ὡς ἄνδρες ξύμμαχοι, ἀκολουθήσατε ἀνδρείως, καὶ νομίσατε, εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι· καὶ τῆδε ὑμῖν τῆ ἡμέρᾳ, ἢ ἀγαθοῖς γενομένοις ἐλευθερίαν τε

ὑπάρχειν, καὶ Λακεδαιμονίων ἑυμάχοις κεκληῖσθαι, ἢ Ἀθηναίων τε δούλοις, ἢ τὰ ἄριστα ἄνευ ἀνδραποδισμοῦ ἢ θανατώσεως πράξετε, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν, ἢ πρὶν εἶχετε τοῖς δὲ λοιποῖς Ἑλλησι κολυταῖς γενέσθαι ἐκευθερώσεως. ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὄρῶντες; περὶ ὧν ὁ ἀγὼν ἐστίν· ἐγὼ τε δεῖξω οὐ παρανίσσαι οἶός τε ὧν μᾶλλον τοῖς πέλεις, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργα ἐπιξελεῖν.“

10. Ὁ μὲν Βρασιδάς, τσαῦτα εἰπὼν, τὴν τε ἔξοδον παρασκευάζετο αὐτὸς, καὶ τοὺς ἄλλους μετὰ τοῦ Κλεαρίδα καθίστη ἐπὶ τὰς Θορακίας καλουμένας τῶν πόλεων, ὅπως, ὡς περ εἴρητο, ἐπεξίειν τῷ δὲ Κλέωνι, φανεροῦ γενομένου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κερδυλλίου καταβάντος, καὶ ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ οὔσῃ, ἔξωθ᾽ ἐπερὶ τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς θυομένου, καὶ ταῦτα παράσσοντος, ἀγγέλλεται, (προὔκεχωρήκει γὰρ τότε κατὰ τὴν θεάν,) ὅτι ἢ τε στρατιᾷ ἅπασα φανεραῖ τῶν πολεμίων ἐν τῇ πόλει, καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἵππων τε πόδες πολλοὶ καὶ ἀνθρώπων ὡς ἐξιόντων ὑποφαίνονται· ὁ δὲ, ἀκούσας, ἐπῆλθε καὶ ὡς εἶδεν, οὐ βουλόμενος μάχῃ διαγωνίσασθαι, πρὶν οἱ καὶ ταὺς βοηθοὺς ἦεναι, καὶ οἰόμενος ὀφθῆσεσθαι, ἀπελθὼν, σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησεν, καὶ παρήγγελλε τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κίρας, ὡς περ μῦθος οἶόν τ' ἦν ὑπάγειν ἐπὶ τῆς Ἥρας. ὡς δ' αὐτὸς ἐδόκει ἀχολὴ γίγνεσθαι, αὐτὸς ἐπιστρέψας τὸ δεξιόν, καὶ τὰ γυμνά πρὸς τοὺς πολεμίους θεούς, ἐπῆγε τὴν στρατιάν. καὶ τούτῳ

Βρασιίδας, ὡς δοῖα τὸν καιρὸν, καὶ τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων κινούμενον, λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις, „ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι. δῆλοι δὲ τῶν τε δοράτων τῇ κινήσει καὶ τῶν κεφαλῶν. οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίγνηται, οὐκ εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιόντας. ἀλλὰ τὰς τε πύλας τις ἀνοιγέτω ἔμοι, ἃς εἴρηται, καὶ ἐπεξίωμεν ὡς τάχιστα θάρσυντες.“ καὶ ὁ μὲν, κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ σταύρωμα πύλας, καὶ τὰς πρώτας τοῦ μακροῦ τείχους τότε ὄντος ἐξεληθὼν, ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθείαν, ἥπερ νῦν κατὰ τὸ καρτερώτατον τοῦ χωρίου ἴοντι τροπαῖον ἔστηκε· καὶ προσβαλὼν τοῖς Ἀθηναίοις, πεφοβημένοις τε ἅμα τῇ σφετέρᾳ ἀταξίᾳ, καὶ τὴν τὸλμαν αὐτοῦ ἐκπεπληγμένοι, κατὰ μέσον τὸ στράτευμα, τρέπει. καὶ ὁ Κλεαρίδας, ὥσπερ εἴρητο, ἅμα κατὰ τὰς Θρακίας πύλας ἐπεξεληθὼν τῷ στρατῷ ἐπιφέρειτο. ξυνέβη τε, τῷ ἀδοκῆτῳ καὶ ἐξαπίνης ἀμφοτέρωθεν τοὺς Ἀθηναίους θορυβηθῆναι· καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας αὐτῶν, τὸ πρὸς τὴν Ἥδονα, ὅπερ δὴ καὶ προκωπήκει, εὐθὺς ἀπαρράγει ἔφηνγε. καὶ ὁ Βρασιίδας, ὑποχωροῦντος ἤδη αὐτοῦ, ἐπιπαριῶν τῷ δεξιῷ, τιτρώσκειται· καὶ πεισόντα αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὐκ αἰσθάνονται, οἱ δὲ πλησίον ἄραντες ἀπήνεγκαν· τὸ δὲ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων ἔμενέ τε μᾶλλον· καὶ ὁ μὲν Κλέων, ὡς τοπρωτὸς οὐ διενοεῖτο μένειν, εὐθὺς φεύγων, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ, ἀποθνήσκει· οἱ δὲ αὐτοῦ συστραφεῖντες ὀκλίται ἐπὶ τὸν λόφον, τὸν τε

Κλεαρίδαν ἠμύνοντο καὶ δις ἢ τρις προσβαλόντα, καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν, πρὶν ἢ τε Μυρκινία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἵππος, καὶ οἱ πελτασταὶ περιστάντες καὶ ἑσακοντιζόντες αὐτοὺς ἔτρεψαν. οὕτω δὲ τὸ στρατεύμα πᾶν ἠδῆ τῶν Ἀθηναίων φυγὸν χαλεπῶς, καὶ πολλὰς ὁδοὺς τραπόμενοι κατὰ ὄρη, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν ἢ ἀντίκα ἐν χερσίν, ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἵππου, καὶ τῶν πελταστῶν, οἱ λοιποὶ ἀπεκομίσθησαν ἐς τὴν Ἥβον. οἱ δὲ τὸν Βρασίδαν ἄραντες ἐκ τῆς μάχης, καὶ διασώσαντες, ἐς τὴν πόλιν ἔτι ἔμπνου ἔσεκόμισαν. καὶ ἦσθετο μὲν, ὅτι νικῶσιν οἱ μετ' αὐτοῦ, οὐ πολὺ δὲ διαλιπὼν ἐτελεύτησε. καὶ ἡ ἄλλη στρατιὰ, ἀναχωρήσασα μετὰ τοῦ Κλεαρίδου ἐκ τῆς διώξεως, νεκροὺς τε ἐσκύλευσε, καὶ τροπαῖον ἔστησε.

11. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Βρασίδαν οἱ ξύμμαχοι, πάντες ξὺν ὄπλοις ἐπισπόμενοι, δημοσίᾳ ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς νῦν ἀγορᾶς οὔσης. καὶ τολοιπὸν οἱ Ἀμφιπολίται, περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ἠρωΐ τε ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δειδῶκασιν, ἀγῶνας καὶ ἐτησίους θυσίας· καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῇ προσέθεσαν, καταβαλόντες τὰ Ἀγώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφανίσαντες, εἴτι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέλασθαι· νομίσαντες, τὸν μὲν Βρασίδαν σωτήρᾳ τε σφῶν γεγενῆσθαι, καὶ ἐν τῷ παρόντι ἅμα τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν, φύβῳ τῶν Ἀθηναίων, θεραπεύοντες τὸν δὲ Ἄγωνα, κατὰ τὸ πολέμιον τῶν Ἀθηναίων,

οὐκ ἂν ὁμοίως σφίσι ξυμφόροις οὐδ' ἂν ἠδέως τὰς τιμὰς ἔχειν, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέδοσαν. ἀπέθανον δὲ, Ἀθηναίων μὲν, περὶ ἑξακοσίους, τῶν δ' ἐναντίων, ἑπτὰ· διὰ τὸ μὴ ἐκ παρατάξεως, ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας καὶ προακροβήσεως, τὴν μάχην μᾶλλον γενέσθαι. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν οἱ μὲν ἐπ' οἴκου ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κλεαρίδου τὰ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν καθίσταντο.

12. Καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ θέρους τελευτῶντος, Ῥαμφίας, καὶ Ἀυτοχαρίδας, καὶ Ἐπικυδίδας, Λακεδαιμόνιοι, ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία βοήθειαν ἦγον ἑννακοσίων ὀπλιτῶν. καὶ ἀρκεύμενοι ἐς Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχίνι καθίσταντο, ὅτι αὐτοῖς ἐδόκει μὴ καλῶς ἔχειν. ἐνδιατριβόντων δὲ αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη, καὶ τὸ θέρους ἐτελεύτα.

13. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, εὐθύς μέχρι μὲν Πιερίου τῆς Θεσσαλίας διῆλθον οἱ περὶ τὸν Ῥαμφίαν· κωλύοντων δὲ τῶν Θεσσαλῶν, καὶ ἄμα Βρασιίδου τεθνεῶτος, ἕπερ ἦγον τὴν στρατιάν, ἀπετράποντο ἐπ' οἴκου, νομίσαντες οὐδένα καιρὸν εἶναι, τῶν τε Ἀθηναίων ἦσση ἀπεληλυθόντων, καὶ οὐκ ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δορᾶν τι, ἢν κἀκείνος ἐπενόει. μάλιστα δὲ ἀπῆλθον, εἰδότες, τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι ἐξήσαν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχοντας.

14. Ξυνέβη τε εὐθύς μετὰ τὴν ἐν Ἀμφιπόλει μάχην, καὶ τὴν Ῥαμφίου ἀναχώρησιν ἐκ Θεσσαλίας,

ὥστε πολέμου μὲν μηδὲν ἔπειτα ἄφασθαι μηδετέρους
 πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον· οἱ
 μὲν Ἀθηναῖοι, πληγέντες ἐπὶ τε τῷ Δηλίῳ, καὶ δι-
 ὀλίγου αὐθις ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ οὐκ ἔχοντες τὴν
 ἐλπίδα τῆς φάμπης πιστῶν ἔτι, ἤπερ οὐ προσεδέχον-
 το πρότερον ταῖς σπονδαῖς, δοκοῦντες τῇ παρουσίᾳ
 εὐτυχία καθυπέρτεροι γενήσεσθαι. καὶ τοὺς ξυμ-
 μάχους ἅμα ἐδέδισαν σφῶν, μὴ, διὰ τὰ σφάλματα
 ἐπαιρόμενοι, ἐπιπλέον ἀποστῶσι. μετμελόντό τε,
 ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καλῶς παρασχόν οὐ ξυνέβη-
 σαν. οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι, παρὰ γνώμην μὲν
 ἀποβαίνοντος σφίσι τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ὄρατο ὀλί-
 γων ἐτῶν καθαιρήσειν τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν,
 εἰ τὴν γῆν τέμνοισιν, περιπεσόντες δὲ τῇ ἐν τῇ νήσῳ
 ξυμφορᾷ, οἷα οὐπω γεγένητο τῇ Σπάρτῃ, καὶ λη-
 στευομένης τῆς χώρας ἐκ τῆς Πύλου καὶ Κυθήρων,
 αὐτομολούντων τε τῶν Βιλώτων· καὶ αἰὲ προσδο-
 κίας οὔσης, μὴ τι καὶ οἱ ὑπομένοντες, τοῖς ἔξω πί-
 συνοι, πρὸς τὰ παρόντα σφίσι, ὥσπερ καὶ πρότε-
 ρον, πιστερίσωσι. ξυνέβαινε δὲ, καὶ πρὸς τοὺς Ἀρ-
 γείους αὐτοῖς τὰς τριακοστιαετῆς σπονδὰς ἐπ' ἐξό-
 δῳ εἶναι· καὶ ἄλλας οὐκ ἤθελον σπένδεσθαι οἱ Ἀρ-
 γεῖοι, εἰ μὴ τις αὐτοῖς τὴν Κυνουρίαν γῆν ἀπεδώ-
 σει. ὥστ' ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο, Ἀργείοις καὶ Ἀθη-
 ναίοις ἅμα πολεμεῖν. τῶν τε ἐν Πελοποννήσῳ πό-
 λεων ὑπώπτευσόν τινας ἀποστήσεσθαι πρὸς τοὺς Ἀρ-
 γείους· ὅπερ καὶ ἐγένετο.

15. Ταῦτ' οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις

ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἢ ξυμβασίς, καὶ οὐχ ἦσσον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπιθυμία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι. ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιῶται αὐτῶν πρῶτοί τε, καὶ ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς. ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ εὐθύς μετὰ τὴν ἄλωσιν αὐτῶν πράσσειν· ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι εὐπίως ἤθελον, εὐ φερόμενοι, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι. σφαλέντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ θλήτῳ, παραχερήμα οἱ Λακεδαιμόνιοι, γρόντες νῦν μᾶλλον ἢ ἐνδεχομένους, ποιοῦνται τὴν ἐνιαύσιον ἐχειρίαν, ἐν ἧ ἔδει ξυμίστας καὶ περὶ τοῦ πλείονος χρόνου βουλεύεσθαι.

16. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἦσα τοῖς Ἀθηναίοις ἐγγένητο, καὶ ἐτεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδης, οἵπερ ἀμφοτέρωθεν μάχιστα ἦσαντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν, διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὁ δὲ, γενομένης ἡσυχίας καταφανίστερος νομίζων ἢ εἶναι κακουργῶν, καὶ ἀπιστότερος διαβάλλων· τότε δὲ ἑκατέρω τῇ πῶλει σπεύδοντες ταμάλιστα τὴν ἡγεμονίαν, Πλειστοάναξ τε ὁ Πανσανίου, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, καὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, πλείστα τῶν τότε εὐ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, πολλῶν δὲ μᾶλλον προεθυμοῦντο· Νικίας μὲν, βουλόμενος, ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, καὶ ἡξιοῦτο διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἕς τε τὸ αὐτίκα πόνων πεπαῦσθαι καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς πόλιτας παῦσαι, καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα, ὥς οὐδὲν σφήλας τῆν πόλιν διεγένετο· νομίζων, ἐκ τοῦ ἀκιδύκον τοῦτα ξυμβαίνειν, καὶ οὕτως

ελάχιστα τύχη αὐτὸν παραδίδωσι, τὸ δὲ ἀκίνδυνον, τὴν εἰρήνην παρέχειν. Πλειστοάναξ δὲ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβαλλόμενος περὶ τῆς καθόδου, καὶ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις αἰεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε τι πταίσειαν, ὡς διὰ τὴν ἐκείνου καθόδον παρανομηθεῖσαν ταῦτα ξυμβαίνει. τὴν γὰρ πρόμαντιν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπητιῶντο αὐτὸν πείσαι μετ' Ἀριστοκλέους τῶν ἀδελφοῦ, ὥστε χρῆσαι Λακεδαιμονίοις ἐπιπολὺ τίδε θεωροῖς ἀφικνουμένοις, Διὸς υἱοῦ ἡμιθέου τὸ σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοτρίας εἰς τὴν ἑαυτῶν ἀναφέρειν· εἰ δὲ μὴ, ἀργυρέα εὐλόκα εὐλόξειν. χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀτικῆς ποτὲ μετὰ δώρων δοκοῦσαν ἀναχώρησιν, καὶ ἡμισυ τῆς αἰκίας τοῦ ἱεροῦ τότε τοῦ Διὸς οἰκοῦντα φόβῳ τῶν Λακεδαιμονίων, ἕτει ἐνὸς θέοντι εἰκοστῷ, τοῖς ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίαις καταγαγεῖν, ὥσπερ ὅτε τοπρωτόν Λακεδαιμόνα κτίζοντες, τοὺς βασιλείας καθίσταντο.

17. Ἀχθόμενος οὖν τῇ διαβολῇ ταύτῃ, καὶ νομίζων, ἐν εἰρήνῃ μὲν, οὐδενὸς σφάλματος γιγνομένου, καὶ ἅμα τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς ἄνδρας κομιζομένων, κἄν αὐτὸς τοῖς ἐχθροῖς ἀνεπλήητος εἶναι· πολέμου δὲ καθιστώτος, αἰεὶ ἀνάγκην εἶναι, τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι, προὔθυμήθη τὴν ξύμβασιν. καὶ τὸν τε χειμῶνα τοῦτον ἦσαν ἐς λόγους, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη παρασκευή τε προεπανεστέθη ἀπὸ τῶν Λακεδαιμο-

νίων, περιαγγελλομένη κατὰ πόλεις ὡς ἐπιτειχισμὸν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἔσακούοιεν· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν συνόδων, ἅμα πολλὰς δικαιώσεις προενεγκόντων ἀλλήλοις, ξυνεχωρεῖτο, ὥστε, ἃ ἑκάτεροι πολέμῳ ἔσχον, ἀποδόντας, τὴν εἰρήνην ποιῆσθαι, Νίσαιαν δ' ἔχειν Ἀθηναίους· (ἀνταπαιτούντων γὰρ Πλάταιαν, οἱ Θηβαῖοι ἔφασαν, οὐ βία, ἀλλ' ὁμολογία, αὐτῶν προυχωρησάντων, καὶ οὐ προδόντων, ἔχειν τὸ χωρίον· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν Νίσαιαν.) τότε δὴ παρακαλέσαντες τοὺς ἑαυτῶν ξυμμάχους οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ψηφισαμένων, πλὴν Βοιωτῶν, καὶ Κορινθίων, καὶ Ἡλείων, καὶ Μεγαρέων, τῶν ἄλλων, ὥστε καταλύεσθαι, (τούτοις δὲ οὐκ ἤρεσκε τὰ πρᾶσσόμενα,) ποιοῦνται τὴν ξύμβασιν, καὶ ἐσπέισαντο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἔμοσαν ἐκεῖνοί τε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ταῦτα.

18. „ΣΠΟΝΔΑΣ ἐποίησαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ ταῦτα, καὶ ἔμοσαν κατὰ πόλεις· Περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, θύειν, καὶ ἵναί, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλούμενον, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀδειῶς. τὸ δ' ἱερόν, καὶ τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Δελφούς, αὐτονόμους εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν, κατὰ τὰ πάτρια. ἔτη δὲ εἶναι τὰς σπονδὰς πεντήκοντα Ἀθηναίους καὶ τοῖς ξυρμάχοις τοῖς Ἀθηναίων, καὶ Λα-

κειδαιμονίους καὶ τοῖς ξυμμαχοῖς τοῖς Λακεδαιμο-
 νίων, ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κα-
 τὰ θάλασσαν. ὄπλα δὲ μὴ ἐξίστω ἐπιφέρειν, ἐπὶ πη-
 μογῇ, μήτε Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμαχοὺς
 ἐπ' Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμαχοὺς, μήτε Ἀθηναίους
 καὶ τοὺς ξυμμαχοὺς ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς
 ξυμμαχοὺς, μήτε τέχνη, μήτε μηχανῇ μηδεμιᾶ. ἦν δὲ
 τι διάφορον ἢ πρὸς ἀλλήλους, δικαίῳ χρήσθων, καὶ
 ὄρκοις, καθότι ἂν ξύνθωνται. ἀποδόντων δὲ Ἀθη-
 ναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ἀμφίπολιν.
 ὅσας δὲ πόλεις παρέδοσαν Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναί-
 οισ, ἐξίστω ἀπιέναι, ὅποι ἂν βούλωνται, αὐτοὺς,
 καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας· τὰς δὲ πόλεις, φερούσας
 τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου, αὐτονομίους εἶναι.
 ὄπλα δὲ μὴ ἐξίστω ἐπιφέρειν Ἀθηναίους, μηδὲ τοὺς
 ξυμμαχοὺς, ἐπὶ κακῶ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπει-
 δὴ αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. εἰσὶ δὲ αἶδε, Ἄργιλος,
 Στάγειρος, Ἄκανθος, Σκῶλος, Ὀλύνθος, Σπάρτω-
 λος. ξυμμαχοὺς δ' εἶναι μηδετέρων, μήτε Λακε-
 δαιμονίων, μήτε Ἀθηναίων. ἦν δὲ Ἀθηναῖοι πεί-
 θωσι τὰς πόλεις, βουλομένας ταύτας ἐξίστω ξυμμα-
 χους ποιῆσθαι αὐτοὺς Ἀθηναίοις. Μηκυβερναίους
 δὲ, καὶ Σαναίους, καὶ Σιγγαίους, οἰκεῖν τὰς πό-
 λεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ Ὀλύνθιοι καὶ Ἀκάνθιοι.
 ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμ-
 μαχοι Πάνακτον· ἀποδόντων δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι
 Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον, καὶ Κύθηρα, καὶ
 Μεθώνην, καὶ Πτελεόν, καὶ Ἀταλάντην, καὶ τοὺς

ἄνδρας, ὅσοι εἰσὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῷ δημοσίῳ
 τῶν Ἀθηναίων, ἢ ἄλλοθί που, ὅσης Ἀθηναῖοι ἄρ-
 χουσιν, ἐν δημοσίῳ, καὶ τοὺς ἐν Σκιώνῃ πολιορκου-
 μένους Πελοποννησίων ἀφεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους,
 ὅσοι Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ἐν Σκιώνῃ εἰσὶ, καὶ
 ὅσους Βρασίδας ἐπέπεμψε· καὶ εἴτις τῶν ξυμμάχων
 τῶν Λακεδαιμονίων ἐν Ἀθήναις ἐστὶν ἐν τῷ δημο-
 σίῳ, ἢ ἄλλοθί που, ἣς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν, ἐν δη-
 μοσίῳ. ἀποδόντων δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμ-
 μαχοι, οὐστίνας ἔχουσιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμά-
 χων, κατὰ ταυτά. Σκιωναίων δὲ, καὶ Τορωναίων,
 καὶ Σερμυλίων, καὶ εἴτινα ἄλλην πόλιν ἔχουσιν Ἀθη-
 ναῖοι, Ἀθηναίους βουλευέσθαι περὶ αὐτῶν καὶ τῶν
 ἄλλων πόλεων, ὅ τι ἂν δοκῇ αὐτοῖς. ὄρκους δὲ ποιή-
 σασθαι Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς
 ξυμμάχους κατὰ πόλεις. ὁμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον
 ὄρκον ἐκάτεροι τὸν μέγιστον ἐξ ἐκάστης πόλεως. ὁ
 δ' ὄρκος ἔστω ὅδε· Ἐμμένω ταῖς ξυνθήκαις, καὶ
 ταῖς σπονδαῖς ταῖςδε, δικαίως καὶ ἀδόλως. ἔστω δὲ
 Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις κατὰ ταῦτα ὄρ-
 κος πρὸς Ἀθηναίους. τὸν δὲ ὄρκον ἀναγεοῦσθαι
 κατ' ἐνιαυτὸν ἀμφοτέρους. στήλας δὲ στήσαι Ὀλυμ-
 πιάσι, καὶ Πυθοῖ, καὶ Ἰσθμῷ, καὶ ἐν Ἀθήναις ἐν
 πόλει, καὶ ἐν Λακεδαίμονι ἐν Ἀμυκλαίῳ. εἰ δὲ τι
 ἀμνημονοῦσιν ὀποτερονοῦν, καὶ εἴ του πέρι λόγους
 δικαίως χρωμένους, εὖορκον εἶναι ἀμφοτέροις ταύτη
 μεταθεῖναι, ὅπη ἂν δοκῇ ἀμφοτέροις, Ἀθηναίοις
 καὶ Λακεδαιμονίοις.

19. Ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν Ἐφορος Πλειστόλας, Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτη φθίνοντος· ἐν δὲ Ἀθήναις, Ἄρχων Ἀλκαῖος, Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτη φθίνοντος. ὦμνον δὲ οἶδε, καὶ ἐσπένδοντο. Λακιδάιμονίων μὲν, Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίονις, Μεταγένης, Ἄκανθος, Δαΐθος, Ἰυχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδας, Ἄνθιππος, Τέλλης, Ἀλκινίδας, Ἐμπεδίας, Μηνᾶς, Λάμφιλος· Ἀθηναίων δὲ οἶδε, Λάμπων, Ἰσθμιόγικος, Νικίας, Λάχης, Εὐθύδημος, Προκλῆς, Πυθόδωρος, Ἄγων, Μυστίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, Ἀριστοκλείτης, Ἰώλκιος, Τροκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

20. Αὗται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἄμα ἤρι, ἐκ Διονυσίων εὐθύς τῶν ἀστικῶν, αὐτοδεκαετῶν διαλθόντων, καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν, ἢ ὡς τοπρωτον ἢ ἐσβολῇ ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. σκοπεῖτω δὲ τις κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ μὴ τῶν ἑκασταχοῦ ἢ ἀρχόντων, ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ προσγεγενημένα σημαινόντων, πιστεύσας μᾶλλον. σὺ γὰρ ἀκριβὲς ἐστίν, οἷς καὶ ἀρχομέναις, καὶ μεσοῦσι, καὶ ὅπως ἔτυχέ τω, ἐπεγένετό τι· κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὥσπερ γέγραπται, εὐρήσει ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷδε γεγενημένους.

21. Λακιδάιμονίον δὲ (ἔλαχον γὰρ πρῶταροι

ἀποδιδόναι ἃ εἶχον) τοὺς τε ἄνδρας εὐθύς τοὺς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους ἀφίεσαν, καὶ πέμπαντες ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης πρέσβεις, Ἰσχαγόραν, καὶ Μηνᾶν, καὶ Φιλοχαρίδαν, ἐκέλευον τὸν Κλεαρίδαν τὴν Ἀμφίπολιν παραδιδόναι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους τὰς σπονδὰς, ὡς εἴρητο ἐκάστοις, δεχεσθαι. οἱ δ' οὐκ ἤθελον, νομίζοντες οὐκ ἐπιτηδεΐας εἶναι· οὐδὲ ὁ Κλεαρίδας παρέδωκε τὴν πόλιν, χαριζόμενος τοῖς Χαλκιδεῦσι, λέγων, ὡς οὐ δυνατὸς εἶη βία ἐκείνων παραδιδόναι. ἐλθὼν δὲ αὐτὸς κατὰ τάχος μετὰ πρέσβειων αὐτόθεν ἀπολογησόμενός τε ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, ἣν κατηγορῶσιν οἱ περὶ τὸν Ἰσχαγόραν, ὅτι οὐκ ἐπέιθετο· καὶ ἅμα βουλόμενος εἰδέναι, εἰ εἶτι μετακινήτῃ εἶη ἢ ὁμολογία· ἐπειδὴ εὖρε κατελημμένας, αὐτὸς μὲν, πάλιν πεμπόντων τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ κελευόντων μάλιστα μὲν καὶ τὸ χωρίον παραδοῦναι, εἰ δὲ μὴ, ἐπόσοι Πελοποννησίων ἔννεισιν, ἐξαγαγεῖν, κατὰ τάχος ἐπορεύετο.

22. Οἱ δὲ ξύμμαχοι, ἐν τῇ Λακεδαιμόνῃ αὐτοῖς εὐτυχον ὄντες, καὶ αὐτῶν τοὺς μὴ δεξαμένους τὰς σπονδὰς ἐκέλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιεῖσθαι. οἱ δὲ, τῇ αὐτῇ προφάσει, ἥπερ καὶ τοπρῶτον ἀπεισάντο, οὐκ ἔφασαν δεξασθαι, ἦν μὴ τινὰς δικαιοτέρας τούτων πειῶνται. ὡς δ' αὐτῶν οὐκ ἐσήκονον, ἐκείνους μὲν ἀπέπεμψαν, αὐτοὶ δὲ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο, νομίζοντες, ἥκιστα ἂν σφίσι τοὺς τε Ἀργεῖους, ἐπειδὴ οὐκ ἤθελον, Ἀμπαλίδου καὶ Λίχου ἐλθόντων, ἐπισπένδασθαι. νο-

μισαντες αὐτοὺς ἀνευ Ἀθηναίων οὐ δεινοὺς εἶναι, καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μάλιστα ἂν ἡσυχάζειν· πρὸς γὰρ ἂν τοὺς Ἀθηναίους, εἰ ἐξῆν, χωρεῖν. παρόντων οὖν πρέσβειων ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ γενομένων λόγων, ξυνέβησαν· καὶ ἐγένοντο ἄρχοι, καὶ ξυμμαχία ἦδε, κατὰ τὰδε.

23. „ΣΤΗΜΜΑΧΟΙ ἔσονται Λακεδαιμόνιοι πενήτηκοντα ἔτη. ἦν δὲ τιχες ἴωσιν ἐς τὴν γῆν πολέμιοι τὴν Λακεδαιμονίων, καὶ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ὠφελεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίους τρόπον ὁποῖον ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτω κατὰ τὸ δυνατόν. ἦν δὲ δηώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἀμφοτέρων, καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὴν πόλιν. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. καὶ ἦν τυχες ἐς τὴν τῶν Ἀθηναίων γῆν ἴωσι πολέμιοι, καὶ κακῶς ποιῶσιν Ἀθηναίους, ὠφελεῖν Λακεδαιμονίους τρόπον ὅτιον ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτω, κατὰ τὸ δυνατόν. ἦν δὲ δηώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἀμφοτέρων· καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὴν πόλιν. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. ἦν δὲ ἡ δουλεία ἐπανίστηται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει, κατὰ τὸ δυνατόν. ὁμοῦνται δὲ ταῦτα, οἵπερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς ὤμνουσιν ἑκατέρων. ἀνανεοῦσθαι δὲ ταῦτα κατ' ἐνιαυτὸν, Λακεδαιμονίους μὲν, ἰόντας ἐς Ἀθήνας

πρὸς τὰ Διονύσια· Ἀθηναίους δὲ, ἴοντας ἐς Λακεδαιμόνα πρὸς τὰ Τακίνθια. στήλην δὲ ἑκατέρους στήσαι, τὴν μὲν, ἐν Λακεδαιμόνι, παρ' Ἀπόλλωνι ἐν Ἀμυκλαίῳ· τὴν δὲ, ἐν Ἀθήναις, ἐν πόλει, παρ' Ἀθηνᾶ. ἦν δὲ τι δοκῆ Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας, ὅ, τι ἂν δοκῆ, εὖορκον ἀμφοτέροις εἶναι.“

24. Τὸν δὲ ὄρκον ὦμνον Λακεδαιμονίων μὲν, οἶδε, Πλειστοάναξ, Ἅγις, Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίονις, Μεταγένης, Ἀκανθος, Δαῖθος, Ἰσαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδας, Ἀνθιππος, Ἀλκινάδας, Τέλλις, Ἐμπεδίας, Μηγαῦς, Λάφιλος· Ἀθηναίων δὲ, Λάμπων, Ἰσθμιόνικος, Λάχης, Νικίας, Εὐθύδημος, Προκλῆς, Πυθόδωρος, Ἄγνων, Μυρτίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, Ἀριστοκράτης, Ἰώλκιος, Τιμοκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης. αὕτη ἡ ξυμμαχία ἐγένετο μετὰ τὰς σπονδὰς οὐ πολλῶ ὕστερον. καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀπέδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. καὶ τὸ θέρος ἦρχε τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους, ταῦτα δὲ τὰ δέκα ἔτη ὁ πρῶτος πάλεμος ξυνεχῶς γενόμενος γέγραπται.

25. Μετὰ δὲ τὰς σπονδὰς καὶ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων, αἱ ἐγένοντο μετὰ τὸν δεκαετῆ πόλεμον, ἐπὶ Πλειστόλα μὲν ἐν Λακεδαιμόνι Ἐφόρου, Ἀλκαίου δ' Ἄρχοντος Ἀθηνησι, τοῖς μὲν δεξαμένοις αὐτὰς εἰρήνη ἦν· οἱ δὲ Κορίνθιοι, καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων τινὲς δικίνουν τὰ πεπραγμένα. καὶ εὐθύς ἄλλη ταραχὴ

καθίστατο τῶν ξυμμάχων πρὸς τὴν Λακεδαιμόνα. καὶ ἅμα καὶ ταῖς Ἀθηναίοις οἱ Λακεδαιμόνιοι, προῶντος τοῦ χρόνου, ὑποπτοὶ ἐγένοντο, ἔστιν ἐν οἷς οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἅ εἴρητο. καὶ ἐπὶ ἐξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι, ἔξωθεν δὲ μετ' ἀνακωχῆς οὐ βεβαίου ἔβλαπτον ἀλλήλους ταμάλιστα. ἔπειτα μέντοι καὶ ἀναγκασθέντες λῦσαι τὰς μετὰ τὰ δέκα ἔτη σπονδὰς, αὐθις ἐς πόλεμον φανερόν κατέστησαν.

26. Γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ἐξῆς, ὡς ἕκαστα ἐγένετο, κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας· μέχρις οὗ τὴν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαβον. ἔτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. καὶ τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν εἴτις μὴ ἀξιῶσει πόλεμον νομίζειν, οὐκ ὀρθῶς δικαιῶσει. τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὡς διήρηται, ἀθρεῖτω, καὶ εὐρήσει οὐκ εἰκὸς ὄν, εἰρήνην αὐτὴν κρωθῆναι, ἐν ἧ οὔτε ἀπέδοσαν πάντα, οὔτ' ἀπέδειξαντο, ἅ ξυνέθετο. ἔξω τε τούτων, πρὸς τὸν Μαντινικὸν καὶ Ἐπιδαύριον πόλεμον, καὶ ἐς ἄλλα, ἀμφοτέροις ἀμαρτήματα ἐγένετο. καὶ οἱ ἐπὶ Θοράκης ξύμμαχοι οὐδὲν ἦσαν πολέμιοι ἦσαν· Βοιωτοὶ τε ἐκεχειρίαν δεχόμερον ἦγον. ὥστε ξὺν τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷ δεκαετεί, καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ὑπόπτῳ ἀνακωχῇ, καὶ τῷ ὑστερον ἐξ αὐτῆς πολέμῳ, εὐρήσει τις τοσαῦτα ἔτη, λογιζόμενος κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ἡμέρας οὐ πολ-

ἀσ πάρενεγκούσας, καὶ τοῖς ἀπὸ χρησμῶν τι ἰσχυρισά-
 μένοις μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν. ἀεὶ γὰρ ἔγωγε
 μίμνημαι, καὶ ἄρχομένου τοῦ πολέμου, καὶ μέχρῃς
 οὐ ἔτελεύτησε, προφερόμενον ὑπὸ πολλῶν, ὅτι τρεῖς
 ἔνια ἔτη δεοὶ γενέσθαι αὐτόν. ἐπεβίων δὲ διὰ παν-
 τὸς αὐτοῦ, αἰσθανόμενός τε τῇ ἡλικίᾳ, καὶ προσέ-
 χων τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι. καὶ ξυνέ-
 βη μοι φεύγειν τὴν ἐμαντοῦ ἔτη εἴκοσι μετὰ τὴν
 εἰς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν· καὶ γενομένου παρ' ἄμ-
 φοτέροις τοῖς πράγμασι, καὶ οὐχ ἦσσαν τοῖς Πελο-
 ποννησίω, διὰ τὴν φυγὴν, καθ' ἡσυχίαν τὴν αὐτῶν
 μᾶλλον αἰσθῆσθαι. τὴν οὖν μετὰ τὰ δέκα ἔτη δια-
 φορὰν τε καὶ ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπεμτα,
 ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι.

27. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πεντηκοντούτεες σπονδαὶ
 ἐγένοντο, καὶ ὕστερον αἱ ξυμμαχίαι, καὶ αἱ ἀπὸ τῆς
 Πελοποννήσου πρεσβεῖαι, αἵπερ παρεκλήθησαν εἰς
 αὐτὰ, ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος. καὶ οἱ μὲν
 ἄλλοι ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον· Κορίνθιοι δὲ, εἰς Ἄργος
 τραπόμενοι πρῶτον, λόγους ποιοῦνται πρὸς τινὰς
 τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων, ὡς ἔρη, ἐπειδὴ Λακε-
 δαιμόνιοι οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει
 τῆς Πελοποννήσου, σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς
 Ἀθηναίους τοὺς πρὶν ἐχθίστους πεποιήνται, ὁρᾶν
 τοὺς Ἀργείους, ὅπως σωθήσεται ἡ Πελοπόννησος,
 καὶ ψηφίσασθαι, τὴν βουλομένην πόλιν τῶν Ἑλλή-
 νων, ἧτις αὐτόνομός τε ἐστι, καὶ δίκας ἴσας καὶ
 ὁμοίας δίδωσι, πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιῆσθαι,

ὄστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν· ἀποδειῖξαι δὲ ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον λόγους εἶναι· τοῦ μὴ καταφανεῖς γίνεσθαι τοὺς μὴ πείσαντας τὸ πλῆθος. ἔφασαν δὲ, πολλοὺς προσχωρήσεσθαι μίσει τῶν Λακεδαιμονίων· καὶ οἱ μὲν Κορίνθιοι, διδάξαντες ταῦτα, ἀνεχώρησαν ἐπ' ἄκου.

28. Οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, ἀκούσαντες, ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἕς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον, ἐψηφίσαντο Ἀργεῖοι, καὶ ἄνδρας εἶλοντο δώδεκα, πρὸς οὓς τὸν βουλόμενον τῶν Ἑλλήνων ξυμμαχίαν ποιῆσθαι, πλὴν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· τούτων δὲ μηδετέροις ἐξεῖναι ἄνευ τοῦ δήμου τῶν Ἀργείων σπείσασθαι. ἐδέξαντό τε ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι μᾶλλον, ὁρῶντες τὸν τε τῶν Λακεδαιμονίων σφίσι πόλεμον ἐσόμενον, (ἐπ' ἐξόδῳ γὰρ πρὸς αὐτοὺς αἱ σπονδαὶ ἦσαν,) καὶ ἅμα ἐλπίσαντες τῆς Πελοποννήσου ἠγήσεσθαι. κατὰ γὰρ τὸν χρόνον τοῦτον ἢ τε Λακεδαίμων μάλιστα δὴ κακῶς ἤκουσε, καὶ ὑπερώφθη, διὰ τὰς ξυμφορὰς· οἱ τε Ἀργεῖοι ἄριστα ἔαχον τοῖς πῦσιν, οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἰατρικοῦ πολέμου, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἔνσπονδοι ὄντες, ἐκκαρπώσαμενοι. οἱ μὲν οὖν Ἀργεῖοι οὕτως ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεδέχοντο τοὺς ἐθέλοντας τῶν Ἑλλήνων.

29. Μαντινῆς δ' αὐτοῖς καὶ οἱ ξυμμαχοὶ αὐτῶν πρῶτοι προσεχώρησαν, δεδιότες τοὺς Λακεδαιμονίους. τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος·τὶ τῆς Ἀρκαδίας

κατέστραπτο ὑπήκοον, ἔτι τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου ὄντος· καὶ ἐνόμιζον, οὐ περιόψεσθαι σφῶς τοὺς Λακεδαιμονίους ἄρχειν, ἐπειδὴ καὶ σχολὴν ἦγον. ὥστε ἄσμενοι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους ἐτράποντο, πόλιν τε μεγάλην νομίζοντες, καὶ Λακεδαιμονίαις αἰεὶ διάφορον, δημοκρατουμένην τε, ὥσπερ καὶ αὐτοί. ἀποσιάντων δὲ τῶν Μαντινέων, καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ἐς Θροῦν καθίστατο, ὡς καὶ σφίσι ποιητέον τοῦτο· νομίσαντες πλέον τι εἰδότες μετασιῆναι αὐτούς, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἅμα δι' ὄργης ἔχοντες, ἐν ἄλλοις τε, καὶ ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς ἐγέγραπτο, εὖορκον εἶναι, προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν, ὅ τι ἂν ἀμφοῖν τοῖν πόλεσιν δοκῇ Λακεδαιμονίαις καὶ Ἀθηναίοις. τοῦτο γὰρ τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορῦβει, καὶ ἐς ὑποψίαν καθίστη, μὴ μετὰ Ἀθηναίων σφῶς βούλωνται Λακεδαιμόνιοι δουλώσασθαι. δίκαιον γὰρ εἶναι, πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις γεγράφθαι τὴν μετὰθεσιν. ὥστε φοβούμενοι οἱ πολλοὶ ὤρμητο πρὸς τοὺς Ἀργεῖους καὶ αὐτοὶ ἕκαστῶι ξυμμαχίαν ποιῆσθαι.

30. Λακεδαιμόνιοι δὲ, αἰσθόμενοι τὸν Θροῦν τὸν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καθεστῶτα, καὶ τοὺς Κορινθίους διδασκάλους τε γενομένους, καὶ αὐτούς μέλλοντας σπείσασθαι πρὸς τὸ Ἄργος, πέμπουσι πρέσβεις ἐς τὴν Κόρινθον, βουλόμενοι προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον. καὶ ἠτιώητο τὴν τε ἐσθήγησιν τοῦ παντός, καὶ εἰ Ἀργείοις, σφῶν ἀποσιάντες, ξύμμα-

χοι ἔσονται. παραβῆσθαι τε ἔφασαν αὐτοὺς τοὺς ὄρκους, καὶ ἤδη ἀδικεῖν, ὅτι οὐδέχονται τὰς Ἀθηναίων σπονδάς· εἰρημένον, κύριον εἶναι, ὅ, τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσηται, ἦν μὴ τι θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ἦ. Κορίνθιοι δὲ, παρόντων σφίσι τῶν ξυμμάχων, ὅσοι οὐδ' αὐτοὶ ἐδέξαντο τὰς σπονδάς, (παρεκάλεσαν δὲ αὐτοὺς αὐτοὶ πρότερον,) ἀντάλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἃ μὲν ἡδικοῦντο, οὐ δηλοῦντες ἀντικρυς, ὅτι οὔτε Σύλειον σφίσι ἀπέλαβον παρ' Ἀθηναίων, οὔτε Ἀνακτόριον, εἴτε τι ἄλλο ἐνόμιζον ἐλασσοῦσθαι· πρόσχημα δὲ ποιούμενοι, τοὺς ἐπὶ Θρακῆς μὴ προδώσειν. ὁμόσαι γὰρ αὐτοῖς ὄρκους ἰδίᾳ τε, ὅτι μετὰ Ποτιδαιατῶν τοπρεῶτον ἀφίσταντο, καὶ ἄλλους ὕστερον. οὐκ οὖν παραβαίνειν τοὺς τῶν ξυμμάχων ὄρκους ἔφασαν, οὐκ ἰσχύοντες ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδάς. θεῶν γὰρ πιστεῖς ὁμόσαντες, ἐκείνοις οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτούς. εἰρησθαι δ' ὅτι, ἦν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ἦ· φαίνεσθαι οὖν σφίσι κώλυμα θεῶν τοῦτο. καὶ περὶ μὲν τῶν παλαιῶν ὄρκων τοσαῦτα εἶπον. περὶ δὲ τῆς Ἀργείων ξυμμαχίας, μετὰ τῶν φίλων βουλευσάμενοι, ποιήσειν, ὅ, τι ἂν δίκαιον ἦ. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐπὶ οἴκου. ἔτυχον δὲ παρόντες ἐν Κορίνθῳ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, οἱ ἐκέλευον τοὺς Κορίνθιους εἶναι ἐς τὴν ξυμμαχίαν, καὶ μὴ μέλλειν. οἱ δὲ ἐς τὸν ὕστερον ἐβλόγον αὐτοῖς τὸν παρὰ σφίσι προεῖπον ἦκειν.

31. Ἦλθε δὲ καὶ Ἠλείων πρεσβεία εὐθύς, καὶ

ἐποιήσαντο πρὸς Κορινθίους ξυμμαχίαν πρῶτον, ἔπειτα ἐκείθεν ἐς Ἄργος ἐλθόντες, καθάπερ προειρητο, Ἄργείων ξύμμαχοι ἐγένοντο. διαφερόμενοι γὰρ ἐτύγχανον τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου. πολέμου γὰρ γενομένου ποτὲ πρὸς Ἀρκάδων τινὰς Λεπρεάταις, καὶ Ἠλείων παρακληθέντων ὑπὸ Λεπρεατῶν ἐς ξυμμαχίαν ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς, καὶ λυσάντων τὸν πόλεμον, Ἠλεῖοι τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς τοῖς Λεπρεάταις τάλαντον ἔταξαν Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. καὶ μέχρι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου ἀπέφερον· ἔπειτα, παυσασμένων, διὰ πρόφασιν τοῦ πολέμου, οἱ Ἠλεῖοι ἐπηγάγκαζον· οἱ δ' ἐτραποντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτραπέισης, ὑποτοπήσαντες οἱ Ἠλεῖοι μὴ ἴσον ἔξειν, ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν, Λεπρεατῶν τὴν γῆν ἔτεμον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐδὲν ἤσασον ἐδίκασαν, αὐτονόμους εἶναι Λεπρεάτας, καὶ ἀδικεῖν Ἠλείους· καὶ, ὡς οὐκ ἐμμεινάντων τῇ ἐπιτροπῇ, φρουρὰν δπλιτῶν ἐπέπεμψαν ἐς Λέπρεον. οἱ δὲ Ἠλεῖοι, νομίζοντες, πόλιν σφῶν ἀφεστηκυῖαν δέξασθαι τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν ξυνθήκην προσφέροντες, ἐν ἧ εἶρητο, ἃ ἔχοντες ἐς τὸν Ἀττικὸν πόλεμον καθίσταντό τινες, ταῦτα ἔχοντας καὶ ἐξελθεῖν, ὡς οὐκ ἴσον ἔχοντες, ἀφίστανται πρὸς τοὺς Ἄργείους. καὶ τὴν ξυμμαχίαν, ὥσπερ προειρητο, [καὶ] οὗτοι ἐποιήσαντο. ἐγένοντο δὲ [καὶ] οἱ Κορινθιοὶ εὐθύς μετ' ἐκείνους, καὶ οἱ ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῖς, Ἄργείων ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ δὲ καὶ Μεγα-

ρεῖς, τὸ αὐτὸ λέγοντες, ἡσύχαζον, περιορῶμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ νομίζοντες, σφίσι τὴν Ἀργείων δημοκρατίαν αὐτοῖς, ὀλιγαρχουμένοις, ἦυσον εὐμφορον εἶναι τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

32. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου, Σικωναίους μὲν Ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες, ἀπέκτειναν τοὺς ἡβῶντας, παῖδας δὲ καὶ γυναικας ἠνδραπόδισαν· καὶ τὴν γῆν Πλατειεῦσιν ἔδοσαν νέμεσθαι. Δηλίους δὲ κατήγαγον πάλιν εἰς Δῆλον, ἐνθρυμούμενοι τὰς τε ἐν ταῖς μάχαις εὐμφορίας, καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ χρήσαντος. καὶ Φοικῆς καὶ Λοκροὶ ἤρξαντο πολεμεῖν. καὶ Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι, ἤδη εὐμμάχοι ὄντες, ἔρχονται εἰς Τέγαν, ἀποστήσαντες Λακεδαιμονίων, δρῶντες μέγα μέρος ὄν, καὶ, εἰ σφίσι προσγένοιτο, νομίζοντες ἅπασαν ἂν ἔχειν Πελοπόννησον· ὡς δὲ οὐδὲν ἂν ἔφασαν ἐναντιωθῆναι οἱ Τεγεῶται Λακεδαιμονίοις, οἱ Κορίνθιοι, μέχρι τούτου προθύμως πράσσοντες, ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας, καὶ ὠρρώδησαν, μὴ οὐδεὶς σφίσιν ἔτι τῶν ἄλλων προσχωρῆ. ὅμως δὲ ἐλθόντες εἰς τοὺς Βοιωτοὺς ἐδέοντο, σφῶν τε καὶ Ἀργείων γίνεσθαι εὐμμάχους, καὶ ἄλλα κοινῇ πράσσειν· τῆς τε δεχημέρους ἐπισπονδᾶς, αἱ ἦσαν Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς πρὸς ἀλλήλους οὐ πολλῶ ὕστερον γενόμεναι τούτων τῶν πεντηκονταεπίδων σπονδῶν, ἐκίλευον οἱ Κορίνθιοι τοὺς Βοιωτοὺς ἀκολουθήσαντας Ἀθηναίους, καὶ σφίσι ποιῆσαι, ὥσπερ Βοιωτοὶ εἶχον· μὴ δεχομένων δὲ Ἀθηναίων, ἀπειπεῖν τὴν ἐκαχειρίαν.

καὶ τοιοῦτον μὴ σπένδεται ἀνευ αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ, δεομένων τῶν Κορινθίων, περὶ μὲν τῆς Ἀργείων ξυμμαχίας ἐπισχεῖν αὐτοὺς ἐκέλευον· ἐλθόντες δὲ Ἀθήνας μετὰ Κορινθίων, οὐχ εὔροντο τὰς δεχημέρους σπονδὰς· ἀλλ' ἀπεκρίναντο οἱ Ἀθηναῖοι, Κορινθίοις εἶναι σπονδὰς, εἴπερ Λακεδαιμονίων εἰσὶ ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ μὲν οὖν οὐδὲν μᾶλλον ἀπέειπον τὰς δεχημέρους, ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων ξυνθέσθαι σφίσι. Κορινθίοις δὲ ἀνακωχῆ ἄσπονδος ἦν πρὸς Ἀθηναίους.

33. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ θέρους πανδημεὶ ἐστράτευσαν, Πλειστοάνακτος τοῦ Πανσανίου Λακεδαιμονίων βασιλείως ἡγουμένον, τῆς Ἀρκαδίας ἐς Παρῶσσιους, Μαντινίων ὑπηκόους ὄντας, κατὰ στάσιν ἐπικαλεσαμένων σφᾶς, ἅμα δὲ κατ' τὸ ἐν Κυψέλοις τεῖχος ἀναιρήσοντες, ἦν δύνωνται, ὃ ἐτείχισαν Μαντῶης, καὶ αὐτοὶ ἐφρούρουν, ἐν τῇ Παρῶσικῇ κείμενον, ἐπὶ τῇ Σκιρίτιδι τῆς Λακωνικῆς. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι τὴν γῆν τῶν Παρῶσίων ἐδήρουν· οἱ δὲ Μαντινῆς, τὴν πόλιν Ἀργείοις φύλαξι παραδόντες, αὐτοὶ τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρουν. ἀδύνατοι δ' ὄντες διασῶσαι τό, τε ἐν Κυψέλοις τεῖχος καὶ τὰς ἐν Παρῶσσιους πόλεις, ἀπῆλθον. Λακεδαιμόνιοι δὲ, τοὺς τε Παρῶσσιους αὐτονομῶς ποιήσαντες, καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου.

34. Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους, ἤδη ἤκοντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ Θράκης μετὰ Βρασίδου ἐξεληθέντων

στρατιωτῶν, οὓς ὁ Κλεαρίδας μετὰ τὰς σπονδὰς ἐκόμισεν, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐψηφίσαντο, τοὺς μὲν μετὰ Βρασίδου Εἰλωτας μαχεσαμένους ἐλευθέρους εἶναι, καὶ οἰκεῖν, ὅπου ἂν βούλωνται· καὶ ὕστερον οὐ πολλῶ ἀντούς μετὰ τῶν Νεοδαμωδῶν ἐς Λίπριον κατέστησαν, κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἠλείας, ὄντες ἤδη διάφοροι Ἠλείοις· τοὺς δ' ἐν τῆς νήσου ληφθέντας σφῶν, καὶ τὰ ὄπλα παραδόντας, δέισαντες, μὴ τι, διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἔλασσωθήσεσθαι, καὶ ὄντες ἐπίτιμοι, νεωτερίωσιν, ἔδη καὶ ἀρχὰς τινας ἔχοντας, ἀτίμους ἐποίησαν· ἀτιμίαν δὲ τοιάνδε, ὥστε μῆτε ἄρχειν, μῆτε πριαμένους τὲ, ἢ πωλοῦντας, κυρίους εἶναι. ὕστερον δὲ αὐθις χρόνῳ ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

35. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους καὶ Θύσσον τὴν ἐν τῇ Ἄθῳ Δικτιδιῆς εἶλον, Ἀθηναίων οὕσαν ξύμμαχον. καὶ τὸ θέρους τοῦτο πᾶν ἐπιμιξίαι μὲν ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις· ὑπώπτευον δὲ ἀλλήλους εὐθύς μετὰ τὰς σπονδὰς οἱ τε Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι, κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ὑπόδοσιν. τὴν γὰρ Ἀμφίπολιν, πρότεροι λαχόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποδιδόναι, καὶ τὰ ἄλλα, οὐκ ἀποδεδώκεσαν· οὐδὲ τοὺς ἐπὶ Θράκης παρεῖχον ξυμμάχους τὰς σπονδὰς δεχομένους, οὐδὲ Βοιωτοὺς, οὐδὲ Κορινθίους, λέγοντες αἰεὶ, ὡς μετ' Ἀθηναίων τούτους, ἦν μὴ θέλωσι, κοινῇ ἀναγκάσωσι, χρόνους τε προὔθεντο ἀνευ ξυγγραφῆς, ἐν οἷς χρῆν τοὺς μὴ ἐιόντας ἀμφοτέροις πολεμίους εἶναι. τούτων εὐν

δρωῖντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἔργον γιγνόμενον, ὑπέπτευον τοὺς Λακεδαιμονίους μηδὲν δίκαιον διανοεῖσθαι. ὥστε οὔτε Πύλον ἀπαιτούντων αὐτῶν ἀπεδίδοσαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῆς νήσου δεσμώτας μεταμίλοντο ἀποδεδωκότες· τὰ τε ἄλλα χωρία εἶχον, μένοντες, ἕως σφίσι κἀκεῖνοι ποιήσισιαν τὰ εἰρημένα. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ μὲν δυνατὰ ἔφασαν πεποιηκῆναι· τοὺς γὰρ παρὰ σφίσι δεσμώτας ὄντας Ἀθηναίων ἀποδοῦναι, καὶ τοὺς ἐπὶ Θράκης στρατιώτας ἀπαγαγεῖν, καὶ εἴτου ἄλλου ἐγκρατεῖς ἦσαν· Ἀμφιπόλεως δὲ οὐκ ἔφασαν κρατεῖν, ὥστε παραδοῦναι· Βοιωτοὺς δὲ πειράσεσθαι καὶ Κορινθίους ἐς τὰς σπονδὰς ἐσαγαγεῖν, καὶ Πάνακτον ἀπολαβεῖν, καὶ Ἀθηναίων ὅσοι ἦσαν ἐν Βοιωτοῖς αἰχμάλωτοι, κομίσιν· Πύλον μέντοι ἤξιον σφίσιν ἀποδοῦναι· εἰ δὲ μὴ, Μεσσηνίους τε καὶ τοὺς Εἰλωτας ἐξαγαγεῖν, ὡσπερ καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀπὸ Θράκης· Ἀθηναίους δὲ φρουρεῖν τὸ χωρίον αὐτοῦς, εἰ βούλονται. πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων ἐν τῷ θέρει τούτῳ, ἔπεισαν τοὺς Ἀθηναίους, ὥστε ἐξαγαγεῖν ἐκ Πύλου Μεσσηνίους, καὶ τοὺς ἄλλους Εἰλωτάς τε, καὶ ὅσοι ἠὺτομολήκεσαν ἐκ τῆς Λακωνικῆς· καὶ κατέκισαν αὐτοὺς ἐν Κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας. τὸ μὲν οὖν θέρους τοῦτο ἡσυχία ἦν καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους.

36. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος (ἔτυχον γὰρ Ἐφοροὶ ἕτεροι, καὶ οὐκ ἐφ' ὧν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο, ἄρχοντες ἦδη, καὶ τινες αὐτῶν καὶ ἐναντιοὶ σπονδαῖς·) ἐλθουσῶν πρεσβειῶν ἀπὸ τῆς ξυμμαχί-

δος, καὶ παρόντων Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων, καὶ πολλὰ ἐν ἀλλήλοις εἰπόντων, καὶ οὐδὲν ξυμβάντων, ὡς ἀπήεσαν ἐπ' οἴκου, τοῖς Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις Κλεόβουλος καὶ Ξενάρχης, οὗτοι, οἵπερ τῶν Ἐφόρων ἐβοήλοντο μάλιστα διαλύσαι τὰς σπονδὰς, λόγους ποιοῦνται ἰδίους, παραινοῦντες ὀτιμάλιστα ταῦτά τε γινώσκειν, καὶ πειρᾶσθαι Βοιωτοὺς, Ἀργείων γενομένους πρῶτον αὐτοὺς ξυμμάχους, αὐθις μετὰ Βοιωτῶν, Ἀργείους Λακεδαιμονίοις ποιῆσαι ξυμμάχους· οὕτω γὰρ ἤπιστα ἀναγκασθῆναι Βοιωτοὺς ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν· ἐλεσθαι γὰρ Λακεδαιμονίους, πρὸ τῆς Ἀθηναίων ἔχθρας, καὶ διαλύσεως τῶν σπονδῶν, Ἀργείους σφίσι φίλους καὶ ξυμμάχους γενέσθαι· τὸ γὰρ Ἄργος αἰεὶ ἠπίσταντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι φίλων γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶω ἂν εἶναι· τὸ μέντοι Πάνακτον, ἐδέοντο Βοιωτοὺς, ὅπως παραδώσουσι Λακεδαιμονίοις· ἵνα, ἀντ' αὐτοῦ Πύλον, ἦν δύνωνται, ἀπαλαβόντες, ῥᾶον καθιστῶνται Ἀθηναίοις ἐς πόλεμον.

37. Καὶ οἱ μὲν Βοιωτοὶ καὶ οἱ Κορινθιοί, ταῦτα ἐπεσταλμένοι ἀπὸ τε τοῦ Ξενάρχου καὶ Κλεοβούλου, καὶ ὅσοι φίλοι ἦσαν αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, ὥστε ἀπαγγεῖλαι ἐπὶ τὰ κοινὰ, ἐκάτεροι ἀνεχώρουν. Ἀργείων δὲ δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μεγίστης, ἐπατήρουν ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδόν· καὶ ξυγγενόμενοι ἐς λόγους ἦλθον, εἶπας οἱ Βοιω-

τοῖ σφίσι ξύμμαχοι γένοιτο, ὡςπερ Κορίνθιοι καὶ
 Ηλεῖοι καὶ Μαντινῆς. νόμιζεν γὰρ ἄν, τούτου προ-
 χωρήσαντος, φραδίως ἤδη καὶ πολεμεῖν καὶ σπένδε-
 σθαι, καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰ βούλοιντο, κοι-
 νῷ λόγῳ χρωμένους, καὶ εἴ τινα πρὸς ἄλλον δέοι.
 τοῖς δὲ τῶν Βοιωτῶν πρέσβεισιν ἀκούουσιν ἤρεσκε.
 κατὰ τύχην γὰρ ἐδέοντο τούτων, ὧνπερ καὶ οἱ ἐκ
 τῆς Λακεδαιμόνος αὐτοῖς φίλοι ἐπιστάλκεσαν. καὶ
 οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, ὡς ἤσθοντο αὐτοὺς δεχομέ-
 νους τὸν λόγον, εἰπόντες, ὅτι πρέσβεις πέμπουσιν
 ἐς Βοιωτοὺς, ἀπῆλθον. ἀφικόμενοι δὲ οἱ Βοιωτοὶ
 ἐπήγγειλαν τοῖς Βοιωτάρχαις τὰ τε ἐκ τῆς Λακεδαι-
 μονος, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ξυγγενομένων Ἀργείων. καὶ
 οἱ Βοιωτάρχαι ἠρέσκοντό τε, καὶ πολλῶν προθυμό-
 εροι ἦσαν, ὅτι ἀμφοτέρωθεν ξυνεβεβήκει αὐτοῖς,
 τοὺς τε φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τῶν αὐτῶν δεῖ-
 σθαι, καὶ τοὺς Ἀργείους ἐς τὰ ὅμοια σπεύδειν. καὶ
 οὐ πολλῶ ὕστερον πρέσβεις παρήσαν Ἀργείων, τὰ
 εἰρημμένα προκαλούμενοι. καὶ αὐτοὺς ἀπέπεμψαν
 ἐπαινέσαντες τοὺς λόγους οἱ Βοιωτάρχαι, καὶ πρέσ-
 βεις ὑποσχόμενοι ἀποστελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας ἐς
 Ἄργος.

38. Ἐν δὲ τούτῳ ἐδόκει πρότον τοῖς Βοιωτάρ-
 χαις, καὶ Κορίνθίοις, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ τοῖς ἀπὸ
 Θράκης πρέσβεισιν, ὁμόσαι ὄρκους ἀλλήλοις, ἥ μὴν
 ἔν τε τῷ παρατυχόντι ἀμύνειν τῷ δεομένῳ, καὶ μὴ
 πολεμήσειν τῷ, μηδὲ ξυμβῆσεσθαι ἄνευ κοινῆς γνώ-
 μης· καὶ οὕτως ἤδη τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Μεγαρείας

(τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν,) πρὸς τοὺς Ἀργεῖους σπέν-
 δεσθαι. πρὶν δὲ τοὺς ὄρκους γενέσθαι, οἱ Βοιω-
 τάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιω-
 τῶν ταῦτα, αἵπερ ἅπαν τὰ κύρος ἔχουσι, καὶ πα-
 ρήνουν γενέσθαι ὄρκους ταῖς πόλεσιν, ὅσαι βού-
 λονται ἐπ' ὠφελείᾳ σφίσι ξυνομνύναι. οἱ δ' ἐν ταῖς
 βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ὄντες οὐ προσδέχονται τὸν
 λόγον, δεδιότες, μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις ποιή-
 σωσι, τοῖς ἐκείνων ἀφεσιῶσι Κορινθίοις ξυνομνύ-
 ντες. οὐ γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ Βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τῆς
 Λακεδαιμόνος, ὅτι τῶν τε Ἐφόρων Κλεόβουλος καὶ
 Ξενάγης καὶ οἱ φίλοι παραινοῦσιν, Ἀργείων πρῶτον
 καὶ Κορινθίων γενομένους ξυμμαχούς, ὕστερον με-
 τὰ τῶν Λακεδαιμονίων γίνεσθαι· οἰόμενοι, τῆς
 βουλῆν, καὶ μὴ εἶπωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι, ἢ
 ἂ σφίσι προδιαγνόντες παραινοῦσιν. ὡς δὲ ἀντίστη
 τὸ πρᾶγμα, οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ οἱ ἀπὸ Θράκης
 πρέσβεις ἀπρακτοὶ ἀπῆλθον· αἱ δὲ Βοιωτάρχαι, μέλ-
 λοντες πρότερον, εἰ ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμα-
 χίαν περᾶσεσθαι πρὸς Ἀργεῖους ποιεῖν, οὐκέτι ἐσή-
 νεγκαν περὶ Ἀργείων ἐς τὰς βουλάς, οὐδὲ ἐς τὸ Ἄρ-
 γος τοὺς πρέσβεις, οὓς ὑπέσχοντο, ἔπεμπον· ἀμέ-
 λια δὲ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων.

39. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τοῦτο Μηνέβρι-
 παν Ὀλύμπιοι, Ἀθηναίων φρουρούντων, ἐπιδρα-
 μόντες εἶλον. μετὰ δὲ ταῦτα (ἐγίγνοντο γὰρ αἰεὶ λό-
 γοι τοῖς τε Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις περὶ ὧν
 εἶχον ἀλλήλων) ἐλπίζοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πά-

νακτον Ἀθηναῖοι παρὰ Βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, κομίσασθαι ἂν αὐτοὶ Πύλον, ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτοὺς πρὸςβεβημένοι, καὶ ἐδέοντο σφίσι Πάνακτον τε καὶ τοὺς Ἀθηναίων δεσμώτας παραδοῦναι, ἵνα ἀντ' αὐτῶν Πύλος κομίσωνται. οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν ἀποδώσειν, ἦν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσωνται, ὥσπερ Ἀθηναίους. Λακεδαιμόνιοι δὲ, εἰδότες μὲν, ὅτι ἀδικήσουσιν Ἀθηναίους, εἰρημένον, ἄνευ ἀλλήλων μῆτε σπένδεσθαι τῶν, μῆτε πολεμεῖν, βουλόμενοι δὲ τὸ Πάνακτον παραλαβεῖν, ὡς τὴν Πύλον ἀντ' αὐτοῦ κομοῦμενοι, καὶ ἅμα τῶν ξυγχεῖαι σπενδόντων τὰς σπονδὰς προθυμουμένων τὰς ἐς Βοιωτοὺς, ἐποίησαντο τὴν ξυμμαχίαν, τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη, καὶ πρὸς ἕαο· καὶ τὸ Πάνακτον εὐθύς καθηρεῖτο· καὶ ἐνδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

40. Ἄμα δὲ τῷ ἤρῃ εὐθύς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Ἀργεῖοι, ὡς οἱ τε πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν, οὓς ἔφασαν πέμψαι, οὐχ ἴκοντο, τό, τε Πάνακτον ἦσθοντο καθαιρούμενον, καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγεννημένην τοῖς Βοιωτοῖς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔδεισαν, μὴ μονωθῶσι, καὶ ἐς Λακεδαιμονίους πᾶσα ἡ ξυμμαχία χωρήσῃ. τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς ᾤοντο πειπίσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τό τε Πάνακτον καθαιρεῖν, καὶ ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς εἶναι, τοὺς τε Ἀθηναίους εἰδῆναι ταῦτα· ὥστε οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους ἔτι σφίσιν εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι· τρώτερον ἐλπίζοντες ἐκ τῶν διαφόρων, εἰ μὴ μεί-

κειαν αὐτοῖς αἱ πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδαί, τοῖς γούν Ἀθηναίοις ξύμμαχοι ἔσεσθαι. ἀποροῦντες οὖν ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι, καὶ φοβούμενοι, μὴ Λακεδαιμονίοις καὶ Τεγεάταις, Βοιωτοῖς καὶ Ἀθηναίοις ἄμμι πολεμῶσι, πρότερον οὐ δεχόμενοι τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς, ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσεσθαι, ἐπεμπον ὡς ἐδύναντο τάχιστα ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις, Εὐστροφον καὶ Αἰσωνα, οἱ ἐδόκουν προσφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι· ἡγούμενοι, ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιησάμενοι, ὅπη ἂν ξυγχωρῆ, ἡσυχίαν ἔχειν.

41. Καὶ οἱ πρέσβεις ἀφικόμενοι αὐτῶν, λόγους ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐφ' ᾧ ἂν σφίσιν αἱ σπονδαί γίγνοιτο. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι ἤξιον δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι, ἢ ἐς πόλιν τινα, ἢ ἐς ἰδιώτην, περὶ τῆς Κυρουρίας γῆς, ἣς αἰεὶ περὶ διαφέρονται, μεθορίας οὖσης· (ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ Θυρέαν, καὶ Ἀνθήνην πόλιν· νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι·) ἔπειτα δ', οὐκ ἐώντων Λακεδαιμονίων μεμνησθαι περὶ αὐτῆς, ἀλλ', εἰ βούλονται σπένδεσθαι ὥσπερ πρότερον, ἔτοιμοι εἶναι, οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις τὰδε ὁμοῦς ἐπηγάγοντο τοὺς Λακεδαιμονίους ξυγχωρῆσαι, ἐν μὲν τῷ παρόντι σπονδὰς ποιήσεσθαι ἕτη πεντήκοντα, ἔξιναι δ' ὁποτεροισθῆναι προσκαλεσαμένοις, μήτε νόσου οὖσης, μήτε πολέμου, Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης, ὥσπερ καὶ πρότερον

ποτε, ὅτε αὐτοὶ ἑκάτεροι ἤξιωσαν νικᾶν· διακριν δὲ μὴ ἔξιῃαι περαιτέρω τῶν πρὸς Ἄργος καὶ Λακεδαιμονία ὄρων. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν πρῶτον εἰδοῦμαι μωρία εἶναι ταῦτα, ἔπειτα (ἐπεθύμουν γὰρ τὸ Ἄργος πάντως φίλον ἔχειν) ξυνεχώρησαν, ἐφ' οἷς ἤξιουν, καὶ ξυνεγράψαντο. ἐκέλευον δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὶν τέλος τὶ αὐτῶν ἔχειν, εἰς τὸ Ἄργος πρῶτον ἐπαναχωρήσαντας αὐτούς, δεῖξαι τῷ πλήθει, καὶ ἦν ἀρίσκοντα ἢ, ἦκαιν εἰς τὰ Ἰακίνθια, τοὺς ὄρκους ποιησομένους. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν.

42. Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ, ᾧ οἱ Ἀργεῖοι ταῦτα ἔπρασον, οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων, Ἀνδρομένης καὶ Φαίδιμος καὶ Ἀντιμενίδας, οὓς ἔδει τὸ Πανάκτον καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς παρὰ Βοιωτῶν παραλαβόντας Ἀθηναίοις ἀποδοῦναι, τὸ μὲν Πανάκτον ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν αὐτῶν καθηρημένον εὔρον, ἐπὶ προφάσει, ὡς ἦσαν ποτε Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς περὶ αὐτοῦ ὄρκιοι παλαιοὶ, μηδετέρους οἰκῆιν τὸ χωρίον, ἀλλὰ κοινῇ νέμειν, τοὺς δ' ἄνδρας οὓς εἶχον αἰχμαλώτους οἱ Βοιωτοὶ Ἀθηναίων, παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Ἀνδρομένην ἐκόμισαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀπέδοσαν· τοῦ τε Πανάκτου τὴν καθαιρέσιν ἔλεγον αὐτοῖς, νομίζοντες καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι· πολέμιον γὰρ οὐκέτι ἐν αὐτῷ Ἀθηναίοις οἰκήσειν οὐδένα. λεγομένων δὲ τούτων, οἱ Ἀθηναῖοι δεινὰ ἐποίουν, νομίζοντες ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων, τοῦ τε Πανάκτου τῆ καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι, καὶ πυρθα-

νόμῳ, ὅτι καὶ Βοιωτοῖς ἰδίᾳ ξυμμαχίαν πεποιήνται, φάσκοντες πρότερον κοινῇ τοὺς μὴ δεχομένους τὰς σπονδὰς προσαναγκάσειν. τὰ τε ἄλλα ἐσκόπουν, ὅσα ἐξελελοίπεσαν τῆς ξυμθῆκης, καὶ ἐνόμιζον ἐξηπατηῆσθαι. ὥστε χαλεπῶς πρὸς τοὺς πρέσβεις ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν.

43. Κατὰ τοιαύτην δὲ διαφορὰν ὄντων τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὖ βουλόμενοι λύσαι τὰς σπονδὰς, εὐθύς ἐνέκειντο. ἦσαν δὲ ἄλλοι τε, καὶ Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἀνὴρ ἡλικία μὲν ἔτι τότε ὢν νέος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, ἀξιώματι δὲ προγόνων τιμώμενος· ᾧ ἐδόκει μὲν καὶ ἄμεινον εἶναι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους μᾶλλον χωρεῖν· οὐ μὲντοι ἀλλὰ καὶ φρονήματι φιλονεικῶν ἠγαντιοῦτο, ὅτι Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου καὶ Λαχνητος ἐπραξαν τὰς σπονδὰς, αὐτῶν κατὰ τὴν νεότητά ἐπεριδόντες, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν προξενίαν ποτὲ οὔσαν οὐ τιμήσαντες· ἦν τοῦ πάππου ἀπειπόντος, αὐτός, τοὺς ἐκ τῆς νήσου αὐτῶν αἰχμαλώτους θεραπεύων, διανοεῖτο ἀναγεώσασθαι. πανταχόθεν τε νομίζων ἐλασσοῦσθαι, τότε πρῶτον ἀντίπερ, οὐ βεβαίους φάσκων εἶναι Λακεδαιμονίους, ἀλλ', ἵνα Ἀργεῖους σφίσι σπεισάμενοι ἐξέλωσι, καὶ αὐθις ἐπ' Ἀθηναίους μόνους ἴωσι, τούτου ἕνεκα σπένδεσθαι αὐτούς. καὶ τότε, ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ ἐγγένητο, πέμπει εὐθύς ἐς Ἄργος ἰδίᾳ, κελεύων δις τάχιστα ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν προκαλουμένους ἦκειν

μετὰ Μαντινίων καὶ Ἡλείων, ὡς καιροῦ ὄντος, καὶ αὐτὸς ξυμπράξων ταμάλιστα.

44. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας, καὶ ἐπειδὴ ἔγνωσαν οὐ μετ' Ἀθηναίων πραχθεῖσαν τὴν τῶν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν, ἀλλ' ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεστῶτας αὐτοὺς πρὸς τοὺς Λακεδαιμόνους, τῶν μὲν ἐν Λακεδαίμονι πρέσβειων, οἱ σφίσι περὶ τῶν σπονδῶν ἔτυχον ἀπόντες, ἡμίλουν, πρὸς δὲ τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον· νομιζόντες πόλιν τε σφίσι φίλιαν ἀπὸ παλαιοῦ, καὶ δημοκρατουμένην, ὡσπερ καὶ αὐτοὶ, καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχουσαν τῆς κατὰ θάλασσαν, ξυμπολεμήσαι σφίσι, ἣν καθιστῶνται ἐς πόλεμον. ἔπεμπον οὖν εὐθύς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ξυμμαχίας· ξυνεπρεσβεύοντο δὲ καὶ Ἡλείοι, καὶ Μαντινῆς. ἀφίκοντο δὲ καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις κατὰ τάχος, δοκοῦντες ἐπιτήδειοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, φιλοχαρίδας, καὶ Λέων, καὶ Ἐνδῖος· δεισαντες, μὴ τὴν τε ξυμμαχίαν ὀργιζόμενοι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους ποιήσονται, καὶ ἅμα Πύλον ἀπαιτήσοντες ἀντὶ Πανάκτου, καὶ περὶ τῆς Βοιωτῶν ξυμμαχίας ἀπολογησόμενοι, ὡς οὐκ ἐπὶ κακῷ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο.

45. Καὶ λέγοντες ἐν τῇ βουλῇ περὶ τε τούτων, καὶ ὡς αὐτοκράτορες ἤκουσι περὶ πάντων ξυμβῆναι τῶν διαφόρων, τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν, μὴ καὶ, ἦν ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγωσιν, ἐπαγάγωνται τὸ πλῆθος, καὶ ἀπωσθῆ ἡ Ἀργείων ξυμμαχία· μηχα-

νῦται δὲ πρὸς αὐτοὺς τοιόνδε τι ὁ Ἀλκιβιάδης· τοὺς
 Λακεδαιμονίους πείθει, πίστιν αὐτοῖς δοῦς, ἦν μὴ
 ὁμολογήσουσιν ἐν τῷ δήμῳ αὐτοκράτορες ἦκειν, Πύ-
 λον τε αὐτοῖς ἀποδώσειν, (πείσειν γὰρ αὐτὸς Ἀθη-
 ναίους, ὥσπερ καὶ νῦν ἀντιλέγειν,) καὶ τᾶλλα ξυ-
 ἀλλάξειν. βουλόμενος δὲ αὐτοὺς Νικίου τε ἀπο-
 στῆναι, ταῦτα ἔπραττε, καὶ ὅπως, ἐν τῷ δήμῳ δια-
 βαλὼν αὐτοὺς, ὡς οὐδὲν ἄληθές ἐν νῶ ἔχουσιν, οὐ-
 δὲ λέγουσιν οὐδέποτε ταῦτά, τοὺς Ἀργεῖους καὶ
 Ἡλείους καὶ Μαντινίας ξυμμάχους ποιήσῃ. καὶ ἐγέν-
 νητο οὕτως. ἐπειδὴ γὰρ ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες,
 καὶ ἐπερωτώμενοι οὐκ ἔφασαν (ὥσπερ ἐν τῇ βουλῇ)
 αὐτοκράτορες ἦκειν, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐτι ἠνείχοντο·
 ἀλλὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον κα-
 ταβοῶντος τῶν Λακεδαιμονίων, ἐσήκουόν τε, καὶ
 ἔτοιμοὶ ἦσαν εὐθὺς παραγαγόντες τοὺς Ἀργεῖους, καὶ
 τοὺς μετ' αὐτῶν, ξυμμάχους ποιῆσθαι. σεισμοῦ δὲ
 γενομένου, πρὶν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία αὕτη
 ἀνεβλήθη.

46. Τῇ δ' ὑστεραία ἐκκλησίᾳ ὁ Νικίας, καίπερ
 τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἠπατημένων, καὶ αὐτὸς
 ἔηπατημένος περὶ τοῦ μὴ αὐτοκράτορες ὁμολογήσαι
 ἦκειν, ὅμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφη χρῆναι φίλους
 μᾶλλον γίγνεσθαι, καὶ ἐπισχόντας τὰ πρὸς Ἀργεῖους,
 πέμψαι ἔτι ὡς αὐτοὺς, καὶ εἰδέναι, ὅ, τι διανοοῦν-
 ται· λέγων, ἐν μὲν τῷ σφέτερω καλῶ, ἐν δὲ τῷ ἐκεί-
 νων ἀπρεπεί, τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι. σφίσι
 μὲν γὰρ εὖ ἐστιώτων τῶν πραγμάτων, ὡς ἐπιπλι-

στον ἄριστον εἶναι διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν· ἐκείνοις δὲ δυστυχοῦσιν, ὅτι τάχιστα εὖρημα εἶναι διακινδυνεύσαι. ἔπεισέ τε πέμπαι πρέσβεις, ὧν καὶ αὐτὰς ἦν, κελεύσοντας Λακεδαιμονίους, εἴτε δίκαιον διαγοοῦνται, Πάνακτόν τε ὀρθὸν ἀποδιδόναι, καὶ Ἀμφίπολιν· καὶ τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν ἀνεῖναι, ἦν μὴ ἐς τὰς σπονδὰς ἐσίωσι, καθάπερ εἶρητο, ἄνευ ἀλλήλων μηδενὶ ξυμβαίνειν. εἰπεῖν τε ἐκέλευον, ὅτι καὶ σφεῖς, εἰ ἐβούλοντο ἀδικεῖν, ἤδη ἂν Ἀργεῖους ξυμμάχους πεποιῆσθαι· ὡς παρεῖναι γ' αὐτοὺς αὐτοῦ τούτου ἔνεκα. εἴτε τι ἄλλο ἐνεκάλουν, πάντα ἐπιστείλλαντες, ἀπέπεμπαν τοὺς περὶ τὸν Νικίαν πρέσβεις. καὶ ἀφικομένων αὐτῶν, καὶ ἀπαγγειλάντων τὰ τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰπόντων, ὅτι, εἰ μὴ τὴν ξυμμαχίαν ἀνήσουςι Βοιωτοῖς μὴ, ἐσιοῦσιν ἐς τὰς σπονδὰς, ποιήσονται καὶ αὐτοὶ Ἀργεῖους, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν, ξυμμάχους· τὴν μὲν ξυμμαχίαν οἱ Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς οὐκ ἔφασαν ἀνήσειν, ἐπικρατούντων τῶν περὶ τὸν Ξενάρη τὸν Ἐφορον ταῦτα γίγνεσθαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν· τοὺς δὲ ὄρκους, δεομένου Νικίου, ἀνενεώσαντο. ἐφοβεῖτο γάρ, μὴ πάντα ἀτελῆ ἔχων ἀπέλθῃ, καὶ διαβληθῇ, (ὅπερ καὶ ἐγένετο,) αἴτιος δοκῶν εἶναι τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδῶν. ἀναχωρήσαντός τε αὐτοῦ, ὡς ἤκουσαν οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος πεπραγμένον, εὐθύς δὲ ὄργῃς εἶχον καὶ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι, (ἔτυχον γάρ παρόντες οἱ Ἀργεῖοι, καὶ οἱ ξυμμαχοί, παραγαγόντος Ἀλκιβιά-

δου,) ἐποίησαντο σπονδαίς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς τήνδε.

47. „ΣΠΟΝΔΑΣ ἐποίησαντο ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη, καὶ Ἀργεῖοι, καὶ Μαντινῆς, καὶ Ἡλείοι, ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμίχων ὧν ἄρχουσι ἐκάτεροι, ἀδδλους, καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. ὄπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μῆτε Ἀργείους, καὶ Ἡλείους, καὶ Μαντινείας, καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, ὧν ἄρχουσι Ἀθηναῖοι, μῆτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐπὶ Ἀργείους, καὶ Ἡλείους, καὶ Μαντινείας, καὶ τοὺς ξυμμάχους, τέχνη μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾶ. κατὰ τὰδε ξυμμάχους εἶναι Ἀθηναίους, καὶ Ἀργείους, καὶ Ἡλείους, καὶ Μαντινείας, ἑκατὸν ἔτη. καὶ ἦν πολέμιοι ἴωσιν ἐς τὴν γῆν τῶν Ἀθηναίων, βοηθεῖν Ἀργείους καὶ Ἡλείους καὶ Μαντινείας Ἀθήναζε, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν Ἀθηναῖοι, τρόπῳ ὁποῖω ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ, κατὰ τὸ δυνατόν. ἦν δὲ δηώσαντες οἰχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀργείοις, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ Ἡλείοις, καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τῶν πόλεων τούτων. καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾶ τῶν πόλεων, ἦν μὴ ἀπάσαις δοκῇ. βοηθεῖν δὲ καὶ Ἀθηναίους ἐς Ἄργος, καὶ Μαντινείαν, καὶ Ἡλιον, ἦν πολέμιοι ἴωσιν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν Ἡλείων, ἢ τὴν Μαντινέων, ἢ τὴν Ἀργείων, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν αἱ πόλεις αὗται, τρόπῳ ὁμοίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυ-

ροτάτω, κατὰ τὸ δυνατόν. ἦν δὲ θρώσαντες οἰχόν-
 ται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀθηναίους,
 καὶ Ἀργεῖοις, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ Ἠλείοις, καὶ κακῶς
 πάσχειν ὑπὸ πασῶν τούτων τῶν πόλεων. καταλύειν
 δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν,
 ἦν μὴ ἀπάσαις δοκῇ ταῖς πόλεσιν. ὄπλα δὲ μὴ εἶναι
 ἔχοντας διῦναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέ-
 ρας αὐτῶν, καὶ τῶν συμμάχων, ὧν ἂν ἄρχωσιν ἕκα-
 στοί, μηδὲ κατὰ θύλασσαν, ἦν μὴ ψηφισαμένων
 τῶν πόλεων ἀπασῶν, τὴν δίδου εἶναι Ἀθηναίων,
 καὶ Ἀργείων, καὶ Μακτινέων, καὶ Ἠλείων. τοῖς δὲ
 βοηθοῦσιν ἡ πόλις ἡ πέμπουσα παρεχέτω μέχρι μὲν
 τριάκοντα ἡμερῶν αἶτον, ἐπὶν ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν
 τὴν ἐπαγγέλασαν βοηθεῖν, καὶ ἀπιοῦσι, κατὰ ταύ-
 τά. ἦν δὲ πλείονα βούλωνται χρόνον τῇ στρατιᾷ χρῆ-
 σθαι, ἡ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη διδώτω αἶτον, τῷ
 μὲν ὀπλίτῃ, καὶ ψιλῷ, καὶ τοξότη, τρεῖς ὀβολοὺς
 Αἰγινάϊους τῆς ἡμέρας ἐκάστης· τῷ δ' ἰππεῖ, δρα-
 χμὴν Αἰγινάϊαν. ἡ δὲ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη, τὴν
 ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ ὁ πόλεμος ᾖ· ἦν
 δὲ ποι δόξῃ ταῖς πόλεσι κοινῇ στρατεῦεσθαι, τὸ
 ἔσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν.
 ὁμόσαι δὲ τὰς σπονδὰς Ἀθηναίους μὲν, ὑπὲρ τε
 σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν συμμάχων· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ
 Μαντινεῖς, καὶ Ἠλεῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι τούτων,
 κατὰ πόλεις ὁμνύντων. ὁμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον
 ὄρκον ἕκαστοι τὸν μέγιστον κατὰ τῶν ἱερῶν τελείων.
 ὁ δὲ ὄρκος ἔστω ὅδε· Ἐμμένω τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ

τὰ ξυγκείμενα, δικαίως καὶ ἀβλιβῶς καὶ ἀδόλως καὶ οὐ παραβήσομαι τέχνη οὐδὲ μηχανῇ οὐδεμιᾷ. ὀμνύντων δὲ Ἀθηῆνσι μὲν ἡ βουλή καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί· ἐξορκούντων δὲ οἱ πρυτάνεις. ἐν Ἀργεὶ δὲ, ἡ βουλή, καὶ οἱ ὄγδοήκοντα, καὶ αἱ ἀρτύναι· ἐξορκούντων δὲ οἱ ὄγδοήκοντα. ἐν δὲ Μαντινείᾳ, οἱ δημοουργοὶ, καὶ ἡ βουλή, καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί· ἐξορκούντων δὲ οἱ θεωροὶ, καὶ οἱ πολέμαρχοι. ἐν δὲ Ἡλιδί, οἱ δημοουργοὶ, καὶ οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, καὶ οἱ ἐξακόσιοι· ἐξορκούντων δὲ οἱ δημοουργοὶ, καὶ οἱ θεσμοφύλακες. ἀνανεοῦσθαι δὲ τοὺς ὄρκους, Ἀθηναίους μὲν, ἰόντας ἐς Ἥλιον, καὶ ἐς Μαντινείαν, καὶ ἐς Ἀργος, τριάκοντα ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων· Ἀργείους δὲ, καὶ Ἡλείους, καὶ Μαντινείας ἰόντας Ἀθήνας, δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων, τὰς δὲ ξυνθήκας τὰς περὶ τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ὄρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ Ἀθηναίους μὲν, ἐν πόλει· Ἀργείους δὲ, ἐν ἀγορᾷ, ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ· Μαντινείας δὲ, ἐν τοῦ Διὸς τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ ἀγορᾷ. καταθέντων δὲ καὶ Ὀλυμπιάσι στήλην χαλκῆν κοινῇ Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί. εἴαν δὲ τι δοκῇ ἄμεινον εἶναι ταῖς πόλεσι ταύταις, προσθεῖναι πρὸς τοῖς ξυγκειμένοις. ὅ τι δ' ἂν δόξῃ ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις κοινῇ βουλευσαμέναις, τοῦτο κύριον εἶναι.“

48. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ αἱ ξυμμαχίαι οὕτως ἐγένοντο· καὶ αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων εὐκ ἀπαίρηντο τούτου ἕνεκα οὐδ' ὑφ' ἐτέρων. Κο

ρίνθιοι δὲ, Ἀργείων ὄντες ξύμμαχοι, οὐκ ἐσηλθον ἐς αὐτάς, ἀλλὰ καὶ γενομένης πρὸ τούτου Ἠλείοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι ξυμμαχίας, τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν καὶ εἰρήνην ἄγειν, οὐ ξυνώμοσαν ἄρχειν δ' ἔφασαν σφίσι τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλήλοισι βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενί. οἱ μὲν Κορίνθιοι οὕτως ἀπίστησαν τῶν ξυμμάχων, καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην εἶχον.

49. Ὀλύμπια δ' ἐγένετο τοῦ θέρους τούτου, οἷς Ἄνδροσθένης Ἀρκᾶς παγκράτιον τοπρωῖτον ἐνίκα· καὶ Λακεδαιμόνιοι τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ Ἠλείων εἰρχθησαν, ὥστε μὴ θύειν, μηδ' ἀγωνίζεσθαι, οὐκ ἐκτίνοντες τὴν δίκην αὐτοῖς, ἣν ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἠλεῖοι κατεδικάσαντο αὐτῶν, φύσκοντες, σφᾶς ἐπὶ φύρκον τε τεῖχος ὄπλα ἐπενεγκεῖν, καὶ εἰς Λέπρεον αὐτῶν ὀπλίτας ἐν ταῖς Ὀλυμπιακαῖς σπονδαῖς ἐσπέμψαι. ἡ δὲ καταδίκη, διαχέλαι μναῖ ἦσαν, κατὰ τὸν ὀπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ, ὥσπερ ὁ νόμος ἔχει. Λακεδαιμόνιοι δὲ, πρέσβεις πέμψαντες, ἀντέλεγον, μὴ δικαίως σφῶν καταδεδικάσθαι, λέγοντες μὴ ἐπηγγελθαι ποτ' ἐς Λακεδαίμονα τὰς σπονδὰς, ὅτ' ἐσέπεμψαν τοὺς ὀπλίτας. Ἠλεῖοι δὲ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐκεχειρίαν ἤδη ἔφασαν εἶναι. πρώτοις γὰρ σφίσι αὐτοῖς ἐπαγγέλλουσι, καὶ ἡσυχάζοντων σφῶν, καὶ οὐ προσδεχομένων, ὡς ἐν σπονδαῖς, αὐτοὺς λαθεῖν ἀδικήσαντας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον, οὐ χρεῶν εἶναι αὐτοὺς ἐπαγγεῖλαι εἶτι ἐς Λακεδαίμονα, εἰ ἀδικεῖν γε ἤδη ἐνόμιζον αὐτοὺς,

ἀλλ' οὐχ ὡς νομίζοντας κρυπτο δρᾶσαι, καὶ ὄπλων οὐδαμῶσε ἐπι αὐτοῖς ἐπενεγκεῖν. Ἡλεῖοι δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶχοντο, ὡς μὲν οὐκ ἀδικοῦσι, μὴ ἄν πεισθῆναι· εἰ δὲ βούλονται σφίσι Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό τε αὐτῶν μέρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ ὃ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν.

50. Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, αὐτίς τάδε ἤξιον, Λέπρεον μὲν μὴ ἀποδοῦναι, εἰ μὴ βούλονται· ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, ἐπειδὴ προθυμοῖνται χρῆσθαι τῷ ἱερῷ, ἀπομόσαι ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἢ μὴν ἀποδώσειν ὑστερον τὴν καταδίχην. ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἤθελον, Λακεδαιμόνιοι μὲν εἴργοντο τοῦ ἱεροῦ, θυσίας, καὶ ἀγῶνων, καὶ οἴκοι ἔθουον· οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐθεώρουν, πλὴν Λεπρεατῶν. ὁμως δὲ οἱ Ἡλεῖοι, δεδιότες, μὴ βίᾳ θύσωσι, ξὺν ὄπλοις τῶν νεωτέρων φυλακὴν εἶχον. ἦλθον δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς, χίλιοι ἑκατέρων, καὶ Ἀθηναίων ἑπτακτῆς, οἱ ἐν Ἀργεῖ ὑπέμενον τὴν ἑορτήν. θεός δ' ἐγένετο τῇ πανηγύρει μέγα, μὴ ξὺν ὄπλοις ἔλθωσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ καὶ Λεῖχας ὁ Ἀρκεσιλάου Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγᾶς ἔλαβεν, ὅτι, νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους, καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου, κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως, προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἠνίοχον, βουλόμενος δηλωσαι, ὅτι ἑαυτοῦ ἦν τὸ ἄρμα. ὡς τε πολλῶν δὴ μᾶλλον ἐπεφόβηντο πάντες, καὶ ἐδώκει τὴν νίκην ἔσσεσθαι. οἱ

μέντοι Λακεδαιμόνιοι ἠσύχησαν τε, καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω διήλθεν. ἐς δὲ Κόρινθον μετὰ τὰ Ὀλύμπια Ἀργεῖοί τε καὶ οἱ ξυμμαχοὶ ἀφικόντο, δεησάμενοι αὐτῶν παρὰ σφῶς ἐλθεῖν. καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἔτυχον παρόντες· καὶ πολλῶν λόγων γενομένων, τέλος οὐδὲν ἐπράχθη· ἀλλὰ, σεισμοῦ γενομένου, διελύθησαν ἕκαστοι ἐπ' οἴκου. καὶ τὸ θέρους ἐτελεύτα.

51. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, Ἡρακλεώταις τοῖς ἐν Τραχῖνι μίχῃ ἐγένετο πρὸς Αἰνιῶνας, καὶ Δολοπας, καὶ Μηλιέας, καὶ Θεσσαλῶν τινάς. προσοικοῦντα γὰρ τὰ ἔθνη ταύτῃ τῇ πόλει πολέμια ἦν. οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῆ, ἢ τῇ τούτων, τὸ χωρίον ἐτειχίσθη· καὶ εὐθύς τε καθισταμένη τῇ πόλει ἤναντιοῦντο, ἐς ὅσον ἐδύναντο φθείροντες, καὶ τότε τῇ μίχῃ ἐνίκησαν τοὺς Ἡρακλεώτας, καὶ Ξενάρης δὲ Κνίδιος Λακεδαιμόνιος ἄρχων αὐτῶν ἀπέθανε· διεφθάρησαν δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἡρακλεώτων. καὶ δὲ χειμῶν ἐτελεύτα, καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

52. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, εὐθύς ἀρχομένου, τὴν Ἡράκλειαν, ὡς μετὰ τὴν μίχην κακῶς ἐφθείρετο, Βοιωτοὶ παρέλαβον, καὶ Ἰηησιππίδαν τὸν Λακεδαιμόνιον, ὡς οὐ καλῶς ἄρχοντα, ἐξέπεμψαν. δείσαντες δὲ παρέλαβον τὸ χωρίον, μή, Λακεδαιμονίων τὰ κατὰ Πελοπόννησον θορυβουμένων, Ἀθηναῖοι λάβωσι. Λακεδαιμόνιοι μέντοι ὤργιζοντο αὐτοῖς. καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους Ἀλκιβιάδης

ὁ Κλειώλου, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων, Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων ξυμπρασσότων, ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον μετ' ὀλίγων Ἀθηναίων ὀπλιτῶν, καὶ τοξοτῶν, καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων, καὶ παραλαβὼν, τὰ τε ἄλλα ξυγκαθίστη περὶ τὴν ξυμμαχίαν, διαπορευόμενος Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ, καὶ Πατρίεας τε τεύχη καθεῖναι ἔπεισεν ἐς Θάλασσαν, καὶ αὐτὸς ἕτερον διανοεῖτο τειχίσαι ἐπὶ τῷ Ρῖν τῷ Ἀχαϊκῷ. Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι, καὶ οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν, βοηθήσαντες διεκώλυσαν.

53. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἐπίδαυριοι καὶ Ἀργεῖοι πόλεμος ἐγένετο, προφάσει μὲν, περὶ τοῦ θύματος τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίως, ὃ δέον ἀπαγαγεῖν, οὐκ ἀπέπεμπον ὑπὲρ βοταμίων Ἐπίδαυριοι κυριώτατοι δὲ τοῦ ἱεροῦ ἦσαν Ἀργεῖοι. ἰδόκει δὲ, καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας, τὴν Ἐπίδαυρον τῷ τε Ἀλκibiάδῃ καὶ τοῖς Ἀργεῖοις προσλαβεῖν, ἣν δύνωνται, τῆς τε Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας, καὶ ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. παρεσκευάζοντο οὖν οἱ Ἀργεῖοι, ὡς αὐτοὶ ἐς τὴν Ἐπίδαυρον διὰ τοῦ θύματος τὴν ἔσπραξιν ἐσβαλοῦντες.

54. Ἐξιστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πανδημεί ἐς Λεῦκτρα τῆς ἰαντῶν μεθορίας, πρὸς τὸ Λύκαιον, Ἄγιδος τοῦ Ἀρχιδάμου βασιλείως ἡγουμένου. ἦδει δὲ οὐδεὶς, ὅποι στρατιούουσιν, οὐδὲ αἱ πόλεις, ἐξ ὧν ἐπέμφθησαν. ὡς δ' αὐτοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις οἱ προὔχοντες

ρει, αὐτοὶ τε ἀπῆλθον ἐπ' οἶκου, καὶ τοῖς ξυμμάχοις περιήγγειλαν μετὰ τὸν μέλλοντα (Καρνεῖος δ' ἦν μὴν, ἱερομήνια Δωριεῦσι,) παρασκευάζεσθαι, ὡς στρατευσομένους. Ἀργεῖοι δ', ἀναχωρησάντων αὐτῶν, τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς ἐξελθόντες τετραδί φθίνοντος, καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην, πάντα τὸν χρόνον ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν, καὶ ἐδήουν. Ἐπιδαυριοὶ δὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπεκαλοῦντο· ὧν τινὲς, οἱ μὲν, τὸν μῆνα προὔφασίσαντο, οἱ δὲ, καὶ ἐς μεθορίαν τῆς Ἐπιδαυρίας ἐλθόντες, ἠσύχαζον.

55. Καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐν τῇ Ἐπιδαύρῳ Ἀργεῖοι ἦσαν, ἐς Μαντίνειαν πρεσβεῖαι ἀπὸ τῶν πόλεων ξυνῆλθον, Ἀθηναίων παρακαλεσάντων. καὶ γιγνομένων λόγων, Ἐφαμίδας ὁ Κορίνθιος οὐκ ἔφη τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις ὁμολογεῖν. σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι, τοὺς δ' Ἐπιδαυρίους, καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ τοὺς Ἀργεῖους μεθ' ὄπλων ἀντιτετάχθαι. διαλύσαι οὖν πρῶτον χρῆναι ἀφ' ἐκατέρων ἐλθόντας τὰ στρατόπεδα, καὶ οὕτω πάλιν λέγειν περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ πεισθέντες, ᾤχοντο, καὶ τοὺς Ἀργεῖους ἀπήγαγον ἐκ τῆς Ἐπιδαυρίας. ὕστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες, οὐδ' ὡς ἐδυνήθησαν ξυμβῆναι· ἀλλ' οἱ Ἀργεῖοι πάλιν ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν ἐσέβαλον, καὶ ἐδήουν. ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Καρύας· καὶ ὡς οὐδ' ἐγταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο, ἐπανεχώρησαν. Ἀργεῖοι δὲ, τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ὡς τὸ

τρίτον μέρος, ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου· καὶ Ἀθηναίων αὐτοῖς χίλιοι ἐβοήθησαν ὀπλίται, καὶ Ἀλκιβιάδης στρατηγός. πυθόμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξεστρατεῦσθαι, καὶ ὡς οὐδὲν ἐτι αὐτῶν ἔδει, ἀπῆλθον. καὶ τὸ θέρους οὕτω διῆλθε.

56. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, λαθόντες Ἀθηναίους, φρουροὺς τὲ τριακοσίους, καὶ Ἀγχιππίδαν ἄρχοντα κατὰ θάλασσαν ἐς Ἐπίδαυρον ἐπέπεμψαν. Ἀργεῖοι δ' ἐλθόντες παρ' Ἀθηναίους, ἐπεκάλουν, ὅτι, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς, διὰ τῆς ἑαυτῶν ἐκάστους μὴ ἔῃν πολεμίους διῆναι, ἑάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλευσάν· καὶ εἰ μὴ κἄκεῖνοι ἐς Πύλον κομοῦσιν ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς Μεσσηνίους καὶ Εἰλώτας, ἀδικήσεσθαι αὐτοί. Ἀθηναῖοι δὲ, Ἀλκιβιάδου πείσαντος, τῇ μὲν Λακωνικῇ στήλῃ ὑπέγραψαν, ὅτι οὐκ ἐνεμειναν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς ὄρκοις, ἐς δὲ Πύλον ἐκόμισαν τοὺς ἐκ Κρανίων Εἰλώτας ληΐζεσθαι· τὰ δ' ἄλλα ἠσύχαζον. τὸν δὲ χειμῶνα τοῦτον, πολεμούντων Ἀργείων καὶ Ἐπιδαυρίων, μάχη μὲν οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί, ἐν αἷς ὡς τύχοιεν ἑκατέρων τινὲς διεφθειρόντο. καὶ τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος πρὸς ἕαρ ἤδη, κλίμακας ἔχοντες οἱ Ἀργεῖοι ἦλθον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαυρον, ὡς ἐρήμου οὔσης διὰ τὸν πόλεμον, βλακιστήσαντες· καὶ ἄπρακτοι ἀπῆλθον. καὶ δὲ χειμῶν ἐτελευταίος, καὶ τρίτος καὶ δέκατος ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελευταίος.

57. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θύρου μεσοῦντος Λακεδαιμόνιοι, ὡς αὐτοῖς οἷ τε Ἐπιδαύριοι ξύμμαχοι ὄντες ἔταλαιπώρουν, καὶ τ' ἄλλα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, τὰ μὲν ἀφειστήκει, τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχε, νομίσαντες, εἰ μὴ προκαταλήφονται ἐν τάχει, ἐπὶ πλέον χωρήσασθαι αὐτὰ, ἐστράτευον αὐτοὶ καὶ οἱ Εἰλωτες πανδημεὶ ἐπ' Ἄργος. ἤγεῖτο δὲ Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς. ξυγεστράτευον δ' αὐτοῖς Τεγῆαται τε καὶ ὅσοι ἄλλοι Ἀρκάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν. οἱ δ' ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου ξύμμαχοι, καὶ οἱ ἔξωθεν, ἐς Φλιοῦντα ξυγαλέγοντο· Βοιωτοὶ μὲν, πεντακισχίλιοι ὀπλίται, καὶ τοσοῦτοι ψιλοὶ, καὶ ἵππης πεντακόσιοι, καὶ ἄμπποι ἴσοι· Κορίνθιοι δὲ, δισχίλιοι ὀπλίται· οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι· Φλιάσιοι δὲ πανστρατιᾷ, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων ἦν τὸ στράτευμα.

58. Ἀργεῖοι δὲ, προαισθόμενοι τότε πρῶτον τὴν παρασκευὴν τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν Φλιοῦντα, βουλόμενοι τοῖς ἄλλοις προσμίξαι, ἐχώρουν, τότε δὴ ἔξεστράτευσαν καὶ αὐτοὶ. ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς καὶ Μαντινῆς, ἔχοντες τοὺς σφετέρους ξυμμάχους, καὶ Ἠλείων τρισχίλιοι ὀπλίται καὶ προϊόντες, ἀπαντῶσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Μεθυδρίῳ τῆς Ἀρκადίας. καὶ καταλαμβάνουσιν ἕκαστροι λῆφον· καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι ὡς μεμονωμένοι τοῖς Λακεδαιμονίοις παρεσκευάζοντο μάχεσθαι, ὁ δὲ Ἄγις, τῆς νυκτὸς ἀναστήσας τὸν στρατὸν, καὶ λαθὼν, ἐπορεύετο ἐς Φλιοῦντα παρὰ τοὺς ἄλλους

ξυμμάχοις. καὶ οἱ Ἀργεῖοι, αἰσθόμενοι, ἅμα ἔφ'
 ἐχώρουν, πρῶτον μὲν, ἐς Ἄργος, ἔπειτα δὲ, ἧ̄ προς-
 ἐδέχοντο τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ξυμμάχων
 καταβήσεσθαι, τὴν κατὰ Νεμέαν ὁδόν. Ἄγεις δὲ
 ταύτην μὲν, ἣν προσεδέχοντο, οὐκ ἐτρέπετο, παραγ-
 γείλας δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀρκάσι καὶ Ἐπι-
 δαυρίοις, ἄλλην ἐχώρησε χαλεπὴν, καὶ κατέβη ἐς τὸ
 Ἀργείων πεδίον· καὶ Κορίνθιοι καὶ Πελληνῆς καὶ
 Φλιασίοι ὄρθιον ἑτέραν ἐπορεύοντο· τοῖς δὲ Βοιω-
 τοῖς καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Σικυωνίοις εἴρητο τὴν ἐπὶ
 Νεμέαις ὁδὸν καταβαίνειν, ἧ̄ οἱ Ἀργεῖοι ἐκάθηντο,
 ὅπως, εἰ οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ σφῶς ἰόντες εἰς τὸ πεδίον
 βοηθοῖεν, ἐφεπόμενοι τοῖς ἵπποις χρῶντο. καὶ ὁ μὲν,
 οὕτω διατάξας, καὶ ἐσβαλὼν ἐς τὸ πεδίον, ἐδήηον
 Σάμινθόν τε καὶ ἄλλα.

59. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, γνόντες, ἐβοήθουν ἡμέρας
 ἦδη ἐκ τῆς Νεμέαις, καὶ περιτυχόντες τῷ Φλιασίῳ
 καὶ Κορινθίῳ στρατοπέδῳ, τῶν μὲν Φλιασίων ὀλλ-
 γους ἀπέκτειναν, ὑπὸ δὲ τῶν Κορινθίων αὐτοὶ οὐ
 πολλῶ πλείους διεφθάρησαν. καὶ οἱ Βοιωτοὶ καὶ
 οἱ Μεγαρῆς καὶ οἱ Σικυώνιοι ἐχώρουν, ὥσπερ εἴ-
 ρητο αὐτοῖς, ἐπὶ τῆς Νεμέαις· καὶ τοὺς Ἀργεῖους
 οὐκέτι κατέλαβον· ἀλλὰ καταβάντες, ὡς ἐώρων τὰ
 ἑαυτῶν δηρούμενα, ἐς μάχην παρετάσσοντο. ἀντι-
 παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. ἐν μέσῳ
 δὲ ἀπειλημμένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ
 πεδίου οἱ Λακεδαιμόνιοι εἴργον ἀπὸ τῆς πόλεως,
 καὶ οἱ μετ' αὐτῶν· καθύπερθε δὲ, Κορίνθιοι καὶ

Φλιάσιοι καὶ Πελληνῆς· τὸ δὲ πρὸς Νεμέας, Βοιωτοὶ καὶ Σικυώνιοι καὶ Μεγαρῆς. ἵπποι δὲ αὐτοῖς οὐ παρῆσαν. οὐ γάρ πω οἱ Ἀθηναῖοι μόνου τῶν ξυμμάχων ἦγον. τὸ μὲν οὖν πλήθος τῶν Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων οὐχ οὕτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον, ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσσεισθαι, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπειληφέναι ἐν τῇ αὐτῶν τε καὶ πρὸς τῇ πόλει. τῶν δὲ Ἀργείων δύο ἄνδρες, Θράσυλλός τε, τῶν πέντε στρατηγῶν εἷς ὢν, καὶ Ἀλκίφρων, πρόξενος Λακεδαιμονίων, ἦδη τῶν στρατοπέδων ὁσονοῦ ξυνιώντων, προσελθόντε Ἄγιδι, διελεγέσθην, μὴ ποιεῖν μάχην· ἐτοίμους γάρ εἶναι Ἀργείους δίκας δοῦναι καὶ δεξασθαι ἴσας καὶ ὁμοίας, εἴτε ἐπικαλοῦσιν Ἀργείοις Λακεδαιμόνιοι, καὶ τολοιπὸν εἰρήνην ἄγειν, σπονδὰς ποιησαμένους.

60 Καὶ οἱ μὲν ταῦτα εἰπόντες τῶν Ἀργείων, ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ οὐ τοῦ πλήθους κελεύσαντος, εἶπον. καὶ ὁ Ἄγισ, δεξάμενος τοὺς λόγους, αὐτὸς, καὶ οὐ μετὰ τῶν πλειόνων οὐδὲ αὐτὸς βουλευσάμενος, ἀλλ' ἢ ἐνὶ ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων, σπένδεται τέσσαρας μῆνας, ἐν οἷς ἔδει ἐπιτελέσαι αὐτοὺς τὰ ρηθέντα. καὶ ἀπήγαγε τὸν στρατὸν εὐθύς, οὐδενὶ φράσας τῶν ἄλλων ξυμμάχων. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἶποντο μὲν, ὡς ἠγεῖτο, διὰ τὸν νόμον, ἐν αἰτία δ' εἶχον κατ' ἀλλήλους πολλῇ τὸν Ἄγιν, νομίζοντες, ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαιεῖν, καὶ πανταχόθεν αὐτῶν ἀποκεκλεισμένων καὶ ὑπὸ ἵππέων καὶ πεζῶν, οὐδὲν θρά-

σαντας ἄξιον τῆς παρασκευῆς ἀπιέναι. στρατόπεδον γὰρ δὴ τοῦτο κάλλιστον Ἑλληνικὸν τῶν μέχρι τοῦδε ξυνηλθέν. ὠφθη δὲ μάλιστα, ἕως ἔτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέᾳ, ἐν ᾗ Λακεδαιμόνιοι τε πανστρατιᾷ ἦσαν, καὶ Ἀρκάδες, καὶ Βοιωτοὶ, καὶ Κορίνθιοι, καὶ Σικυώνιοι, καὶ Πελληνῆς, καὶ Φλιάσιοι, καὶ Μεγαρήϊς· καὶ οὗτοι πάντες λογάδες ἀφ' ἑκάστων, ἀξιόμαχοι δοκοῦντες εἶναι οὐ τῇ Ἀργείων μόνον ξυμμαχία, ἀλλὰ καὶ ἄλλη ἔτι προσγενομένη. τὸ μὲν οὖν στρατόπεδον, οὕτως ἐν αἰτία ἔχοντες τὸν Ἄγιν, ἀνεχώρουν τε καὶ διελύθησαν ἐπ' οἴκου ἕαστοι. Ἀργεῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔτι ἐν πολλῷ πλείονι αἰτία εἶχον τοὺς σπεισαμένους ἄνευ τοῦ πλήθους, νομιζόντες κακκεῖνοι, μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχόν, Λακεδαιμονίους διαπεφευγέναι· πρὸς τε γὰρ τῇ σφετέρᾳ πόλει καὶ μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων τὸν ἄγωνα ἂν γίγνεσθαι. τὸν τε Θράσυλλον, ἀναχωρήσαντες, ἐν τῷ Χαράδρῳ (οὐπὲρ τὰς ἀπὸ στρατιᾶς δίκας, πρὶν εἰσιέναι, κρίνουσιν,) ἤρξαντο λεύειν. ὁ δὲ, καταφυγὼν ἐπὶ τὸν βωμόν, περιγίγνεται· τὰ μέντοι χρήματα ἐδήμευσαν αὐτοῦ.

61. Μετὰ δὲ τοῦτο, Ἀθηναίων βοθησάντων χιλίων ὀπλιτῶν, καὶ τριακοσίων ἱππέων, ὧν ἑστρατήγουν Λάχης καὶ Νικόστρατος, οἱ Ἀργεῖοι (ὅμως γὰρ τὰς σπονδὰς ἄκνον ἴσασαι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους,) ἀπιέναι ἐκέλευον αὐτοὺς, καὶ πρὸς τὸν δῆμον οὐ προσῆγον, βουλομένους χρηματίσαι, πρὶν ἢ Μαντινῆς καὶ Ἠλείοι (ἔτι γὰρ παρήσαν) κατη-

νάγκασαν δεόμενοι. καὶ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, Ἀλκιβιάδου πρεσβευτοῦ παρόντος, ἐν τε τοῖς Ἀργείοις καὶ ξυμμαχοῖς, ταῦτα, ὅτι οὐκ ὀρθῶς αἱ σπονδαὶ ἀνετιῶν ἄλλων ξυμμαχῶν καὶ γένοιτο, καὶ νῦν (ἐν καιρῷ γὰρ παρῆναι σφεῖς) ἀπτεσθαι χρῆναι τοῦ πολέμου. καὶ πείσαντες ἐκ τῶν λόγων τοὺς ξυμμαχοὺς, εὐθύς ἐχώρουν ἐπὶ Ὀρχομενὸν τὸν Ἀρκαδικὸν πάντες, πλὴν Ἀργείων. οὗτοι δὲ, ὅμως καὶ πεισθέντες, ὑπελείποντο πρῶτον, ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ οὗτοι ἦλθον. καὶ προσκαθεζόμενοι τὸν Ὀρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν· καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο, βουλόμενοι ἄλλως τε προσγενέσθαι σφίσι, καὶ ὄμηροι ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι. οἱ δὲ Ὀρχομένιοι, δεισαντες τὴν τε τοῦ τείχους ἀσθένειαν, καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος, καὶ, ὡς οὐδεις αὐτοῖς ἐβροῆθει, μὴ προαπόλωνται, ξυνέβησαν, ὥστε ξύμμαχοί τε εἶναι, καὶ ὄμηρους σφῶν τε αὐτῶν δοῦναι, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ οὓς κατέθεντο Λακεδαιμόνοισι, παραδοῦναι.

62. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἔχοντες ἤδη τὸν Ὀρχομενὸν, ἐβουλεύοντο οἱ ξύμμαχοι, ἐφ' ᾧ, τι χρὴ πρῶτον ἰέναι τῶν λοιπῶν. καὶ Ἠλεῖοι μὲν ἐπὶ Λέπρην ἐκέλευον, Μαντινῆς δὲ ἐπὶ Τέγειαν. καὶ προσέθεντο οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς Μαντινεῦσι. καὶ οἱ μὲν Ἠλεῖοι, ὀργισθέντες, ὅτι οὐκ ἐπὶ Λέπρην ἐψηφίσαντο, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου· οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Μαντινείᾳ, ὡς ἐπὶ

Τέγεαν ἰόντας. καὶ τινὲς αὐτοῖς καὶ αὐτῶν τῶν Τεγεατῶν ἐν τῇ πόλει ἐτεδίδουσαν τὰ πράγματα.

63. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν ἐξ Ἄργους, τὰς τετραμήνους σπονδὰς ποιησάμενοι, ἄγιν ἐν μεγάλῃ αἰτία εἶχον, οὐ χειρωσάμενον σφίσιν Ἄργος, παρασχὸν καλῶς, ὡς οὐπω πρότερον αὐτοὶ ἐνόμιζον· ἀθρόους γὰρ τοσοῦτους ξυμμάχους καὶ τοιοῦτους οὐ φάδιον εἶναι λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ Ὀρχομενοῦ ἠγγέλλετο, ἐαλωκίνας, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἐχαλίπαινον καὶ ἐβούλευον εὐθύς ὑπ' ὀργῆς, παρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν, ὡς χρῆ τὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ κατασκάψαι, καὶ δέκα μυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. ὁ δὲ παρηγεῖτο, μηδὲν τούτων δραῖν· ἔργω γὰρ ἀγαθῷ φύσεσθαι τὰς αἰτίας στρατευσάμενος· ἢ τότε πομῖν αὐτοῦς ὁ, τι βούλονται. οἱ δὲ τὴν μὲν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον· νόμον δὲ ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι, ὅς οὐπω πρότερον ἐγένετο αὐτοῖς. δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατῶν προσεῖλοντο αὐτῶν ξυμβούλους, ἄνευ ὧν μὴ κύριον εἶναι ἀπάγειν στρατιὰν ἐκ τῆς πόλεως.

64. Ἐν τούτῳ δ' ἀφικνεῖται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγίας, ὅτι, εἰ μὴ παρῶσονται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν Τέγεα πρὸς Ἄργεῖους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ἔσονοι ἀφέστηκεν. ἐνταῦθα δὲ βοήθεια τῶν Λακεδαιμονίων γίνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Εἰλώτων πανδημεὶ ὀξεία, καὶ ὡς οὐπω πρότερον. ἐχώρουν δὲ ἐς Ὀρίστειον τῆς Μαιναλίας· καὶ τοῖς μὲν Ἀρκάδων σφετέροις οὐοι

Ξυμμάχοις προεῖπον ἀθροῖσθεῖσιν ἵεναι κατὰ πόδας
 αὐτῶν ἐς Τέγεαν· αὐτοὶ δὲ, μέχρι μὲν τοῦ Ὀρε-
 στείου πάντες ἐλθόντες, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἕκτον μέρος
 σφῶν αὐτῶν ἀποπέμψαντες ἐπ' οἴκου, (ἐν ᾧ τὸ
 πρῶτον τε καὶ τὸ νεώτερον ἦν,) ὥστε τὰ οἴκοι
 φρουρεῖν, τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἀφικνοῦνται ἐς
 Τέγεαν. καὶ οὐ πολλῶ ὕστερον οἱ ξυμμαχοὶ ἀπ' Ἀρ-
 κάδων παρῆσαν. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὴν Κόρινθον,
 καὶ Βοιωτοὺς, καὶ Φωκίας, καὶ Λοκροὺς, βοηθεῖν
 κελύοντες κατὰ τάχος ἐς Μαντίνειαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν
 ἐξ ὀλίγου τε ἐγίνετο, καὶ οὐ ρᾶδιον ἦν μὴ ἀθρό-
 οισ, καὶ ἀλλήλους περιμείνασι, διελθεῖν τὴν πολε-
 μίαν· ξυνέκλειε γὰρ διὰ μέσου· ὅμως δὲ ἠπειγόντο.
 Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀναλαβόντες τοὺς παρόντας Ἀρ-
 κάδων ξυμμάχους, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μαντινικὴν, καὶ
 στρατοπεδευσάμενοι· πρὸς τῷ Ἡρακλείῳ, ἐδήουν
 τὴν γῆν.

65. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ, ὡς εἶδον
 αὐτοὺς, καταλαβόντες χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσ-
 οδον, παρετάξαντο ὡς ἐς μάχην. καὶ οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι εὐθύς αὐτοῖς ἐπήεσαν· καὶ μέχρι μὲν λίθου
 καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν· ἔπειτα τῶν πρῶτων
 τῶν Ἀργείων τις ἄνθρωπος ἐπεβόησεν, ὄρων πρὸς χωρίον καρ-
 τερόν ἴδοντας σφᾶς, ὅτι διανοεῖται κακὸν κακῶ ἰσ-
 σθαι· δηλῶν, τῆς ἐξ Ἀργείων ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως
 τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλο-
 μένην εἶναι. ὁ δὲ, εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε
 καὶ αὐτῷ ἄλλο τι ἦν κατὰ τὸ αὐτὸ, δόξαν ἐξαίφνης,

πάλιν τὸ στρατεύμα κατὰ τάχος, πρὶν ξυμμίξαι, ἀπῆγε. καὶ ἀφικόμενος πρὸς τὴν Τρυφῆν, τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπε πρὸς τὴν Μαντινικὴν, περὶ οὐπὲρ, ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος, ὁποτέρωσι ἂν ἐσπίπτη. Μαντινῆς καὶ Τρυφῆται πολεμοῦσιν. ἐβούλετο δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν, ἐπειδὴν πύθωνται, καταβιβάσαι τοὺς Ἀργεῖους καὶ τοὺς ξυμμαχούς, καὶ ἐν τῷ ὄμαλῳ τὴν μάχην ποιῆσθαι. καὶ ὁ μὲν, τὴν ἡμέραν ταύτην μείνας αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ, ἐξέτρεπεν· οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέοντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ αὐτῶν ἀναχωρήσει, οὐκ εἶχον, ὅτι εἰκάσωσιν· εἶτα, ἐπειδὴ, ἀναχωροῦντες, ἐκείνοι τε ἀπέκρουσαν, καὶ σφεῖς ἠσύχαζον, καὶ οὐκ ἐπηκολούθουν, ἐνταῦθα τοὺς ἐαυτῶν στρατηγούς αὐθις ἐν αἰτίᾳ εἶχον, τό τε πρότερον καλῶς ληφθέντας πρὸς Ἀργεῖ Λακεδαιμονίους ἀφεθῆναι, καὶ νῦν, ὅτι ἀποδιδράσκοντας οὐδεὶς ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν οἱ μὲν σώζονται, σφεῖς δὲ προδίδονται. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐθρορυβήθησαν μὲν τοπαραντικά, ὕστερον δὲ ἀπάγουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, καὶ προσελθόντες ἐς τὸ ὄμαλόν, ἐστρατοπεδεύσαντο, ὡς ἴοντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

66. Τῇ δ' ὕστεραία οἱ τε Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ξυνητάξαντο, ὡς ἔμελλον μαχεῖσθαι, ἣν περιτύχωσιν· οἱ τε Λακεδαιμόνιοι, ἀπὸ τοῦ ὕδατος πρὸς τὸ Ἡράκλειον πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον ἴοντες, ὄρωσι δι' ὀλίγου τοὺς ἐναντίους ἐν τάξει τε ἤδη

πάντας, καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου προσηλυθότες. μάλιστα δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐς ὃ ἐμέμνηντο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν. διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως ἢ παρασκευῆ αὐτοῖς ἐγίνετο· καὶ εὐθύς ὑπὸ σπουδῆς καθίσταντο ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, Ἄγιδος τοῦ βασιλείως ἕκαστα ἐξηγουμένου κατὰ τὸν νόμον. βασιλέως γὰρ ἄγοντος, ὑπ' ἐκείνου πάντα ἄρχεται· καὶ τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δεόν, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκείνοι δὲ τοῖς πεντηκοντατῆρσιν, αὐθις δ' οὕτως τοῖς ἐνωμοτάρχαις, καὶ οὗτοι τῇ ἐνωμοτίᾳ. καὶ αἱ παραγγέλσεις, ἣν τι βούλωνται, κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι, καὶ ταχεῖαι ἐπέρχονται. σχεδὸν γάρτοι πᾶν, πλην ὀλίγου, τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων, ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ θρωπέου, πολλοῖς προσήκει.

67. Τότε δὲ κέρας μὲν εὐώνυμον Σκιρῖται αὐτοῖς καθίσταντο, αἰεὶ ταύτην τὴν τάξιν μόνοι Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες· παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θράκης Βρασιδεῖοι στρατιῶται, καὶ Νεοδαμῶδεις μετ' αὐτῶν. ἔπειτ' ἤδη Λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἐξῆς καθίστασαν τοὺς λόχους, καὶ παρ' αὐτοὺς Ἀρκάδων Ἡραιῆς· μετὰ δὲ τούτους, Μαινάλιοι, καὶ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα, Τεγεᾶται, καὶ Λακεδαιμονίων ὀλίγοι, τὸ ἔσχατον ἔχοντες, καὶ οἱ ἱππῆς αὐτῶν ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρα. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὕτως ἐτάξαντο. οἱ δ' ἐναντίοι αὐτοῖς, δεξιὸν μὲν κέρας Μαντινῆς εἶχον, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων τὸ ἔργον ἐγίνετο· παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδων

ἦσαν· ἔπειτα Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες, οἷς ἡ πόλις ἐκ πολλοῦ ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρεῖχε· καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν οἱ ἄλλοι Ἀργεῖοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, Κλεωναῖοι καὶ Ὀρνεῖται· ἔπειτα Ἀθηναῖοι ἑσχατοί, τὸ εὐώνυμον κίρας ἔχοντες, καὶ ἰππῆς μετ' αὐτῶν οἱ οἰκεῖοι.

68. Τάξις μὲν ἦδε καὶ παρασκευὴ ἀμφοτέρων ἦν· τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων μείζον ἐφάνη. ἀριθμὸν δὲ γράψαι, ἢ καθ' ἐκάστους ἑκατέρων, ἢ ξύμπαντας, οὐκ ἂν ἔδυνάμην ἀκριβῶς. τὸ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν ἠγνοεῖτο· τῶν δ' αὖ διὰ τὸ ἀνθρώπιον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεία πλῆθη ἠπιστεῖτο. ἐκ μέντοι τοιοῦδε λογισμοῦ ἔξιστί τῃ σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων τότε παραγενόμενον πλῆθος. λόχοι μὲν γὰρ ἐμάχοντο ἑπτὰ, ἄνευ Σκιριτῶν, ὄντων ἑξακοσίων. ἐν δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηκοστῦες ἦσαν τέσσαρες, καὶ ἐν τῇ πεντηκοστῷ ἐνωμοτίαι τέσσαρες. τῆς τε ἐνωμοτίας ἐμάχοντο ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ τέσσαρες. ἐπὶ δὲ βιάθος ἐτάξαντο μὲν οὐ πάντες ὁμοίως, ἀλλ' ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο· ἐπίπαν δὲ κατέστησαν ἐπὶ ὀκτώ. παρὰ δὲ ἄπαν, πλὴν Σκιριτῶν, τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες ἢ πρώτη τάξις ἦν.

69. Ἐπεὶ δὲ ξυνιέναι ἔμελλον ἦδη, ἐνταῦθα καὶ παραινέσεις καθ' ἐκάστους ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατηγῶν τοιαῖδε ἐγίνοντο· Μαντινεῦσι μὲν, ὅτι ὑπὲρ τε πατρίδος ἢ μάχῃ ἔσται, καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς αἶμα καὶ

δουλείας, τὴν μὲν μὴ πειρασάμενοις ἀφαιρεθῆναι, τῆς δὲ μὴ αὐθις πειραῖσθαι· Ἀργείοις δὲ, ὑπὲρ τῆς τε παλαιᾶς ἡγεμονίας καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ποτὲ ἰσομοιρίας μὴ διὰ παντός στερισκομένους ἀνέχεσθαι, καὶ ἄνδρας ἅμα ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, καλὸν εἶναι, μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἀγωνιζομένους, μηδεὶνὸς λείπεσθαι· καὶ ὅτι ἐν Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίους νικήσαντες, τὴν τε ἀρχὴν βεβαιοτέραν καὶ μείζω ἔξουσι, καὶ οὐ μὴ ποτὲ τις αὐτοῖς ἄλλος ἐς τὴν γῆν ἔλθῃ. τοῖς μὲν Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις ταῦτα παρηνέθη. Λακεδαιμόνιοι δὲ, καθ' ἑκάστους τε, καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων, ἐν σφίσι αὐτοῖς ὧν ἠπίσταντο τὴν παρακίλευσιν τῆς μνήμης ἀγαθοῖς οἷσιν ἐποιοῦντο· εἰδότες, ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν, ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεσιν.

70. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν· Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐντόνως καὶ ὄργῃ χωροῦντες, Λακεδαιμόνιοι δὲ, βραδείως, καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμῳ ἐγκαθεστῶτων· οὐ τοῦ θεοῦ χάριν, ἀλλ' ἵνα, ὁμαλῶς μετὰ θυθμοῦ βαίγοντες, προέλθοιεν, καὶ μὴ διασπασθεῖν αὐτοῖς ἡ τάξις· ὅπερ φιλεῖ τὰ μεγάλα στρατόπεδα ἐν τοῖς προσόδοις ποιεῖν.

71. Ξυγιόντων δ' ἔτι, Ἄγις ὁ βασιλεὺς τοιόνδε ἐβουλεύσατο δρᾶσαι. τὰ στρατόπεδα ποιῆ μὲν καὶ ἅπαντα τοῦτο· ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα αὐτῶν ἐν ταῖς ξυνάδοις μᾶλλον ἐξωθεῖται, καὶ περιέσχοσι κατὰ

ὁ τῶν ἐναντίων εὐώνυμον ἀμφοτέρω τῷ δεξιῷ, διὰ
 ὃ, φοβοῦμένους, προστέλλειν τὰ γυμνά ἕκαστον ὡς
 ἀλίστα τῇ τοῦ ἐν δεξιῇ παρατεταγμένου ἀσπίδι,
 αἰ νομίζουσιν τὴν πυκνότητα τῆς συγκλίσεως εὐσκε-
 παστότατον εἶναι. καὶ ἡγεῖται μὲν τῆς αἰτίας ταύ-
 τῆς ὁ πρωτοστάτης τοῦ δεξιοῦ κέρως, προθυμούμε-
 ος ἐξαλλάττειν ἀπὸ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γυμνίω-
 σιν, ἔπονται δὲ διὰ τὸν αὐτὸν φόβον καὶ οἱ ἄλλοι.
 αἰ τότε περιέσχον μὲν οἱ Μαντινῆς τῷ κέρει πολὺ
 ὢν Σκιριτῶν, ἔτι δὲ πλεον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ
 ἑγεῖται τῶν Ἀθηναίων, ὅσω μείζον τὸ στράτευμα
 ἔχον. δεισας δὲ Ἄγεις, μὴ σφῶν κυκλωθῆ τὸ εὐώνυ-
 μιον, καὶ νομίσας, ἄγαν περιέχειν τοὺς Μαντινέας,
 τοῖς μὲν Σκιρίταις καὶ Βρασιδείοις ἐσήμηθεν, ἐπιξα-
 γούνας ἀπὸ σφῶν, ἐξιῶσαι τοὺς Μαντινεῦσιν· εἰς
 ἃ τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελλεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ
 κέρως δύο λόχους τῶν πολεμάρχων Ἴππονοῖδα καὶ
 Ἰριστοκλεῖ ἔχουσι παρελθεῖν, καὶ ἐσβαλόντας πλη-
 ῶσαι, νομίζων, τῷ θ' ἑαυτῶν δεξιῷ ἔτι περιουσίαν
 σεσθαι· καὶ τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας βεβαιοτέρου
 εἰσέσθαι.

72. Συνέβη οὖν αὐτῷ, ἅτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ
 ἔσθ' ὀλίγου παραγγέλλαντι, τὸν τε Ἄριστοκλέα καὶ τὸν
 Ἴππονοῖδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ
 τοῦτο τὸ αἰτίημα ὑστερον φεύγειν ἐκ Σπάρτης, δό-
 ξαντας μαλακισθῆναι· καὶ τοὺς πολεμίους φθάσαι
 εἰ, προσμίξει· καὶ, κλεύσαντος αὐτοῦ, ἐπὶ τοὺς
 Σκιρίτας ὡς οὐ παρήλθον οἱ λόχοι, πάλιν αὐτὸν σφίσει.

προσμίξαι μὴ δυναθῆναι ἔτι, μηδὲ τούτους ξυγκλιῖσαι. ἀλλὰ μάλιστα δὴ κατὰ πάντα τῇ ἐμπειρίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες τότε, τῇ ἀνδρείᾳ ἔδειξαν οὐχ ἦσσαν περιγεγόμενοι. ἐπειδὴ γὰρ ἐν χερσὶν ἐγιγνοντο τοῖς ἐναντιοῖς, τὸ μὲν τῶν Μαντινέων δεξιὸν τρέπει αὐτῶν τοὺς Σκιρίζας καὶ τοὺς Βρασιδεῖους· καὶ ἐσπεσόντες οἱ Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες, κατὰ τὸ διακνον καὶ οὐ ξυγκλισθὲν, τοὺς Λακεδαιμονίους διέφθειρον, καὶ κυκλωσάμενοι ἔτρεψαν, καὶ ἐξέωσαν ἐς τὰς ἁράξας, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐπιτεταγμένων ἀπέκτεινάν τινας. καὶ ταύτῃ μὲν ἦσῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· τῷ δ' ἄλλῳ στρατοπέδῳ, καὶ μάλιστα τῷ μέσῳ, ἧπερ ὁ βασιλεὺς Ἄγις ἦν, καὶ περὶ αὐτὸν αἱ τριακόσιοι ἱππῆς καλούμενοι, προσπεσόντες τῶν τε Ἀργείων τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ πέντε λόχοις ὠνομασμένοις, καὶ Κλεωναίοις, καὶ Ὀρνεῶταις, καὶ Ἀθηναίων τοῖς παρατεταγμένοις, ἔτρεψαν, οὐδὲ εἰς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείναντας, ἀλλ', ὡς ἐπήεσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ἐνδόντας, καὶ ἔστιν οὗς καὶ καταπατηθέντας, τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν.

73. Ὡς δὲ ταύτῃ ἐνεδεδώκει τὸ τῶν Ἀργείων καὶ ξυμμάχων στρατεύμα, παρερόβηγγυντο ἤδη ἅμα καὶ ἐφ' ἐκάτερα, καὶ ἅμα τὸ δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Τεγεατῶν ἐκυκλοῦτο τῷ περιέχοντι σφῶν τους Ἀθηναίους. καὶ ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς κίνδυνος περιεστήκει, τῇ μὲν, κυκλουμένους, τῇ δὲ, ἤδη

ἤσσημένους. καὶ μάλιστα ἂν τοῦ στρατεύματος ἐτα-
λαιπώρησαν, εἰ μὴ οἱ ἰππῆς παρόντες αὐτοῖς ὠφε-
λιμοὶ ἦσαν. καὶ ξυνέβη, τὸν Ἄγιν, ὡς ἦσθετο τὸ
εὐώνυμον σφῶν ποροῦν τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας καὶ
τῶν Ἀργείων τοὺς χιλίους, παραγγεῖλαι παντὶ τῷ
στρατεύματι χωρῆσαι ἐπὶ τὸ νικώμενον. καὶ γενο-
μένου τούτου, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι [ἐν τούτῳ] ὡς πα-
ρῆλθε, καὶ ἐξέκλινεν ἀπὸ σφῶν τὸ στρατεύμα, καθ'
ἡσυχίαν ἐσώθησαν, καὶ τῶν Ἀργείων μετ' αὐτῶν τὸ
ἤσσηθέν. οἱ δὲ Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τῶν
Ἀργείων οἱ λογάδες οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς
ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον, ἀλλ' ὀρώντες τοὺς τε
σφετέρους νενικημένους, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους
ἐπιφερομένους, εἰς φυγὴν ἐτρέποντο. καὶ τῶν μὲν
Μαντινέων καὶ πλείους διεφθάρησαν, τῶν δὲ Ἀργείων
λογάδων τὸ πολὺ ἐσώθη. ἡ μέντοι φυγὴ καὶ ἀπι-
χώρησις οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ ἦν. οἱ γὰρ Λακεδαι-
μόνιοι, μέχρι μὲν τοῦ τρέψαι, χρόνιους τὰς μάχας
καὶ βεβαίους τῷ μίνειν ποιοῦνται, τρέψαντες δὲ,
βραχείας καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ τὰς διαΐξεις.

74. Καὶ ἡ μὲν μάχη τοιαύτη καὶ διτεγγύτατα
τούτων ἐγένετο, πλείστου δὲ χρόνου μεγίστη δὴ τῶν
Ἑλληνικῶν, καὶ ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελ-
θοῦσα. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, προθέμενοι τῶν πο-
λεμίων νεκρῶν τὰ ὄπλα, τροπαῖον εὐθύς ἴστασαν,
καὶ τοὺς νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς αὐτῶν ἀνεί-
λοντο, καὶ ἀπήγαγον ἐς Τέγεαν, οὐπερ ἐτάφησαν·
καὶ τοὺς τῶν πολεμίων ὑποσπόνδους ἀπέδωκαν.

ἀπέθανον δὲ Ἀργείων μὲν καὶ Ὀρνεατῶν καὶ Κλεωναίων, ἑπτακόσιοι· Μαντινέων δὲ, διακόσιοι· καὶ Ἀθηναίων ἔξυν Αἰγινήταις, διακόσιοι, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφοτέρω. Λακεδαιμονίων δὲ οἱ μὲν ξύμμαχοι οὐκ ἐταλαιπώρησαν, ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι· αὐτῶν δὲ χαλεπὸν μὲν ἦν τὴν ἀλήθειαν πυθέσθαι, ἐλέγοντο δὲ περὶ τριακοσίουσ ἀποθανεῖν.

75. Τῆς δὲ μάχης μελλούσης ἔσσεσθαι, καὶ Πλειστοάναξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς, ἔχων τοὺς τε πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους, ἐβοήθησε. καὶ μέχρι μὲν Τεγέας ἀφίκετο· πυθόμενος δὲ τὴν νίκην, ἀπεχώρησε. καὶ τοὺς ἀπὸ Κορίνθου καὶ ἔξω ἰσθμοῦ ξυμμάχους ἀπέτρεψαν πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ αὐτοὶ ἀναχωρήσαντες, καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀφέντες (Κάρνεα γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα) τὴν ἑορτὴν ἤγουν. καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν, ἔς τε μαλακίαν, διὰ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορὰν, καὶ ἔς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτιῆτα, ἐνὲ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο· τύχη μὲν, ὡς ἐδόκουν, κακιζόμενοι, γνώμη δὲ οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες. τῇ δὲ προτεραίᾳ ἡμέρᾳ συνέβη τῆς μάχης ταύτης, καὶ τοὺς Ἐπιδαυρίους πανδημεὶ ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀργείαν, ὡς ἔρημον οὖσαν, καὶ τοὺς ὑπολοίπους φύλακας, τῶν Ἀργείων ἐξελθόντων, διαφθεῖραι πολλούς. καὶ Ἠλείων τρισχιλίων ὀπλιτῶν βοηθησάντων Μαντινεῦσιν ὕστερον τῆς μάχης, καὶ Ἀθηναίων χιλίων πρὸς τοῖς προτέροις, ἐστράτευσαν ἅπαντες οἱ ξύμμαχοι οὗτοι εὐθύς

ἐπὶ Ἐπίδαυρον, ἕως οἱ Λακεδαιμόνιοι Κάρνεια ἦγον· καὶ διελόμενοι τὴν πόλιν περιεπιχιζόν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐξεπαύσαντο· Ἀθηναῖοι δὲ, ὡσπερ προσετάχθησαν, τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον εὐθὺς ἐξεργάσαντο. καὶ ἐν τούτῳ ξυγκαταλιπόντες ἅπαντες τῷ τειχίσματι φρουρὰν, ἀνεχώρησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι. καὶ τὸ θέρους ἐτελεύτα.

76. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χαιμῶνος ἀρχομένου, εὐθὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἦγον, ἐξεστράτευσαν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Τέγαν, λόγους προὔπεμπον ἐς τὸ Ἄργος ξυμβατηρίους. ἦσαν δὲ αὐτοῖς πρότερόν τε ἄνδρες ἐπιτήδευοι, καὶ βουλόμενοι τὸν δῆμον τὸν ἐν Ἄργει καταλύσαι· καὶ, ἐπειδὴ ἡ μάχη ἐγεγένητο, πολλῶ μᾶλλον ἐδύναντο πείθειν τοὺς πολλοὺς ἐς τὴν ὁμολογίαν. ἐβούλοντο δὲ, πρῶτον σπονδαῖς ποιήσαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμόνιους, αὐθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν, καὶ οὕτως ἦδη τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. καὶ ἀφικνεῖται πρόξενος ὦν Ἀργείων Λίχας ὁ Ἀρχεσιλάου, παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δύο λόγῳ φέρων ἐς τὸ Ἄργος· τὸν μὲν, καθότι εἰ βούλονται πολεμεῖν· τὸν δ', ὡς εἰ εἰρήνην ἄγειν. καὶ γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας, (εἵτιχε γὰρ καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης παρῶν) οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις πρῆσσαντες, ἦδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τολμῶντες, ἔπεισαν τοὺς Ἀργεῖους προσδέξασθαι τὸν ξυμβατήριον λόγον. ἔστι δὲ ὅδε.

77. „ΚΑΤΤΑΔΕ δεκεῖ τῆ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων ξυμβάλλεσθαι ποτικῶς Ἀργείους· ἀπαδι-

δόντας τὰς παῖδας τοῖς Ὀρχομενοῖς, καὶ τὰς ἀνδρας τοῖς Μαιναλοῖς, καὶ τὰς ἀνδρας τὰς ἐν Μαντινείᾳ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀποδιδόντας, καὶ ἐξ Ἐπιδαύρω ἐκβῶντας, καὶ τὸ τεῖχος ἀναίρουσιν. αἱ δὲ καὶ μὴ εἰκῶντι τοῖς Ἀθηναῖοι ἐξ Ἐπιδαύρω, πολλοὺς ἤμην τοῖς Ἀργείοις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμάχοις καὶ τοῖς τῶν Ἀργείων ξυμμάχοις. καὶ ἂν τινα τοῖς Λακεδαιμόνιοι παῖδα ἔχοντι, ἀποδόμεν ταῖς πόλεις πάσαις. περὶ δὲ τῷ σιῶ, συμβατόσαιμεν λῆν τοῖς Ἐπιδαυρίοις ὄρκον, δῶμεν δὲ αὐτοὺς ὁμόσαι. τὰς δὲ πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους ἤμην πάσας κατὰ πύτρια. αἱ δὲ καὶ τῶν ἐκτὸς Πελοποννήσου τῖς ἐπὶ τὰν Πελοπόννησον γὰρ ἦν ἐπὶ κακῷ, ἀλεξέμεναι ἀμόθι βουλευσαμένους, ὅσα καὶ δικαιοτάτα δοκῆ τοῖς Πελοποννησίοις. ὅσοι δ' ἐκτὸς Πελοποννήσου τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ἐντὶ, ἐν τῷ αὐτῷ ἔσοῦνται, ἐν τῷ περὶ καὶ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοῖς τῶν Ἀργείων ξύμμαχοι ἐντὶ, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. ἐπιδείξαντας δὲ τοῖς ξυμμάχοις συμβαλέσθαι, αἶ καὶ αὐτοῖς δοκῆ. αἱ δὲ τι καὶ ἄλλο δοκῆ τοῖς ξυμμάχοις, οἵκαδ' ἀπιάλλειν.“

78. Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προσεδέξαντο πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι· καὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ στρατευμα ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Τεγέας ἐπ' οἴκου· μετὰ δὲ τοῦτο, ἐπιμιξίας οὔσης ἤδη παρ' ἀλλήλους, οὐ πολλῷ ὕστερον ἔπραξαν αὐθις οἱ αὐτοὶ ἀνδρες, ὥστε τὴν Μαντινείαν καὶ Ἡλείαν καὶ τὴν Ἀθηναίων ξυμ-

μαχίαν ἀφέντας Ἀργείους, σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ποιήσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ ἐγένοντο αἶδε.

79. „ΚΑΤΤΑΛΕ ἔδοξε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀργείοις σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ἡμεν πεντηκονταετῆ· ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις δίκας διδόντας κατὰ πάτρια· ταὶ δὲ ἄλλαι πόλεις ταὶ ἐν Πελοποννήσῳ, κοινῶν ἐόντων τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ξυμμαχιῶν, αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλιες, τῶν αὐτῶν ἔχοντες, κατὰ πάτρια δίκας διδόντες τὰς ἴσας καὶ ὁμοίας. ὅσοι δὲ ἔξω Πελοποννήσου Λακεδαιμονίοις ξυμμαχοὶ ἐντὶ, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴσοῦνται, τοῖσπερ καὶ τοὶ Λακεδαιμόνιοι. καὶ τοὶ τῶν Ἀργείων ξυμμαχοὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἴσοῦνται, τῷσπερ καὶ τοὶ Ἀργεῖοι, τῶν αὐτῶν ἔχοντες. αἱ δὲ ποι στρατιᾶς δέη κοινᾶς, βουλευέσθαι Λακεδαιμονίως καὶ Ἀργείως, ὅσα κα δικαιότατα κρίναντας τοῖς ξυμμάχοις. αἱ δὲ τιτι τῶν πολιῶν ἢ ἀμφίλογα, ἢ τῶν ἐντὸς ἢ τῶν ἐκτὸς Πελοποννήσου, αἴτε περὶ ὄρων, αἴτε περὶ ἄλλου τινός, διακριθῆμεν. αἱ δὲ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει ἐφίξοι, ἐς πόλιν ἔλθεῖν, ἂν τινα ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πόλεσι δοκοῖη· τοῖς δὲ ἔταις κατὰ πάτρια δικάζεσθαι.“

80. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγγένητο· καὶ ὅποσα ἀλλήλων πολέμῳ, ἢ εἴτι ἄλλο εἶχον, διελύσαντο. κοινῇ δὲ ἤδη τὰ πράγματα τιθέμενοι, ἐψηφίσαντο, κήρυκα καὶ πρεσβείαν παρ' Ἀθηναίων μὴ προσδέχεσθαι, ἢν μὴ ἐκ Πελοποννήσου ἐξίωσι, τὰ τεῖχη ἐκλιπόντες· καὶ μὴ ξυμβάινειν

τω, μηδὲ πολεμεῖν, ἀλλ' ἢ ἄμα. καὶ τὰ τε ἄλλα θυμῷ ἔφερον καὶ ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης χωρία καὶ ὡς Περδίκκην ἔπεμψαν ἀμφότεροι πρέσβεις, καὶ ἀνέπεισαν Περδίκκην ξυνομόσαι σφίσιν. οὐ μόντοι εὐθύς γε ἀπέστη τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διανοεῖτο, ὅτι καὶ τοὺς Ἀργεῖους ἐώρα· (ἦν δὲ καὶ αὐτὸς τοαρχαῖον ἐξ Ἄργους·) καὶ τοῖς Χαλκιδεῦσι τοὺς τε παλαιούς ὄρκους ἀνενεώσαντο, καὶ ἄλλους ὤμοσαν. ἔπεμψαν δὲ καὶ παρὰ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις, τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τεῖχος κελεύοντες ἐκλιπεῖν. οἱ δ' ὄφρωντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντας τοὺς ξυμφύλακας, ἔπεμψαν Δημοσθένην, τοὺς σφετέρους ἐξάξοντα. ὁ δὲ, ἀφικόμενος, καὶ ἀγῶνά τινα προφασιν γυμνικὸν ἔξω τοῦ φρουρίου ποιήσας, ὡς ἐξῆλθε τὸ ἄλλο φρούριον, ἀπέκλεισε τὰς πύλας. καὶ ὕστερον Ἐπιδαυρίοις ἀνανεωσάμενοι τὰς σπονδὰς αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέδωσαν τὸ τεῖχισμα.

81. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας, καὶ οἱ Μαντινῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἀντέχοντες, ἔπειτ' οὐ δυνάμενοι ἄνευ τῶν Ἀργείων, ξυνέβησαν καὶ αὐτοὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφείσαν τῶν πόλεων. καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι, χίλιοι ἑκάτεροι, ξυστρατεύσαντες, τὰ τ' ἐν Σικυῶνι ἐς ὀλίγους μᾶλλον κατέστησαν αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλθόντες, καὶ μετ' ἐκείνα ξυναμφότερα, ἤδη καὶ τὸν ἐν Ἄργει δῆμον κατέλυσαν· καὶ ὀλιγαρχία ἐπιτηδαία τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη.

καὶ πρὸς ἕαρ ἦδη ταῦτα ἦν, τοῦ χειμῶτος λήγοντος· καὶ τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

82. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, Δικτιδιῆς τε οἱ ἐν Ἀθῶν ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, οὐκ ἐπιτηδεύουσας, πρότερον ἔχοντα, καθίσταντο. καὶ Ἀργείων ὁ δῆμος, κατ' ὀλέγον ξυνιστάμενός τε, καὶ ἀναθαρσῆσας, ἐπέθιντο τοῖς ὀλίγοις, τηρήσαντες αὐτὰς τὰς γυμνοπαιδίας τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ μάχης γενομένης ἐν τῇ πόλει, ἐπακράτησεν ὁ δῆμος· καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἐξήλασεν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἕως μὲν αὐτοὺς μετεπέμποντο οἱ φίλοι, οὐκ ἦλθον ἐκ πλείονος· ἀναβαλλόμενοι δὲ τὰς γυμνοπαιδίας, ἐβοήθουν. καὶ ἐν Τεγείᾳ πυθόμενοι, ὅτι νενίκηται οἱ ὀλίγοι, προελθεῖν μὲν οὐκέτι ἠθέλησαν, δεομένων τῶν διαπεφευγόντων· ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπ' οἴκου, τὰς γυμνοπαιδίας ἤγον. καὶ ὕστερον, ἐλθόντων πρέσβειων ἀπὸ τε τῶν ἐν τῇ πόλει ἀγγέλων, καὶ τῶν ἔξω Ἀργείων, παρόντων τε τῶν συμμαχῶν, καὶ ρηθέντων πολλῶν ἀφ' ἑκατέρων, ἔγνωσαν μὲν ἀδικεῖν τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔδοξαν αὐτοῖς στρατεῦειν ἐς Ἄργος· διατριβαὶ δὲ καὶ μελήσεις ἐγίνοντο. ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀργείων ἐν τούτῳ, φοβούμενος τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων συμμαχίαν πάλιν προσαγόμενός τε, καὶ νομίζων μέγιστον ἂν σφῶς ὠφελήσῃν, τειχίξει μακρὰ τελεχὴ ἐς θάλασσαν, ὅπως, ἦν τῆς γῆς εἰργων-

ται, ἣ κατὰ Θάλασσαν σφᾶς· μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴ τῶν ἐπιτηδείων ὠφελῆ. ξυνήδεσαν δὲ τὸν τειχισμὸν καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τινὲς πόλεων. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι πανδημεῖ, καὶ αὐτοὶ, καὶ γυναικες, καὶ οἰκίται ἐτελιζον· καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων αὐτοῖς ἦλθον τέκτονες καὶ λιθουργοί· καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

83. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, ὡς ἦσθοντο τειχιζόντων, ἐστράτευσαν ἐς τὸ Ἄργος, αὐτοὶ τε καὶ οἱ ξύμμαχοι, πλὴν Κορινθίων. ὑπῆρχε δὲ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρᾶσσόμενον. ἦγε δὲ τὴν στρατιὰν Ἄγις· ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς πόλεως δοκοῦντα προὔπαρχειν οὐ προὔχώρησεν· ἔτι τὰ δὲ οἰκοδομούμενα τεῖχη ἐλόντες καὶ καταβαλόντες, καὶ ῥοαίς, χωρίον τῆς Ἀργείας, λαβόντες, καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἅπαντας, οὓς ἔλαβον, ἀποκτείναντες, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. ἐστράτευσαν δὲ μετὰ τοῦτο καὶ Ἀργεῖοι ἐς τὴν Φλιασίαν, καὶ δηρώσαντες ἀπῆλθον, ὅτι σφῶν τοὺς φυγάδας ἀπεδέχοντο. οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἐνταῦθα κατώκηντο. κατέκλεισαν δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Μακεδονίας Ἀθηναῖοι Περδίκκαν, ἐπικαλοῦντές τὴν τε πρὸς Ἀργεῖους καὶ Λακεδαιμονίους γενομένην ξυνομοσίαν, καὶ ὅτι, παρασκευασασμένων αὐτῶν στρατιὰν ἄγειν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θράκης, καὶ Ἀμφίπολιν, Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγούντος, ἔφενστο τὴν ξυμμαχίαν, καὶ ἡ στρατιὰ μάλιστα διε-

λύθη ἐκείνου ἀπάραντος. πολέμιος οὖν ἦν. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα αὐτῷ· καὶ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

84. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Ἀλκιβιάδης τε πλεύσας ἐς Ἄργος ναυσὶν εἴκοσιν, Ἀργείων τοὺς δοκοῦντας ἔτι ὑπόπτους εἶναι, καὶ τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν, ἔλαβε τριακοσίους ἄνδρας· καὶ κατέδρευτο αὐτοὺς Ἀθηναῖοι ἐς τὰς ἐγγύς νήσους, ἧν ἤρχον. καὶ ἐπὶ Μήλον τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ναυσὶν, ἑαυτῶν μὲν τριάκοντα, Χίαις δὲ ἕξ, Λεσβίαις δὲ δύοιν, καὶ ὀπλίταις, ἑαυτῶν μὲν διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ τοξόταις τριακοσίοις, καὶ ἵπποτοξόταις εἴκοσι, τῶν δὲ ξυμμάχων καὶ νησιωτῶν ὀπλίταις μάλιστα πεντακοσίοις καὶ χιλίοις. οἱ δὲ Μήλιοι Λακεδαιμονίων μὲν εἰσὶν ἄποικοι, τῶν δ' Ἀθηναίων οὐκ ἠθέλον ὑπακούειν, ὥσπερ οἱ ἄλλοι νησιῶται. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον οὐδενίφων ὄντες, ἠσύχαζον, ἔπειτα, ὡς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Ἀθηναῖοι δηοῦντες τὴν γῆν, ἐς πόλεμον φανερόν κατέστησαν. στρατοπεδευσάμενοι οὖν ἐς τὴν γῆν αὐτῶν τῇ παρασκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοὶ Κλεομήδης τε ὁ Λυκομήδους καὶ Τισίας ὁ Τισιμάχου, πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς, λόγους πρῶτον ποιησομένους ἔπεμψαν πρέσβεις. οὓς οἱ Μήλιοι πρὸς μὲν τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον, ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον, περὶ ὧν ἤκουσιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἔλεγον τοιαῦτα.

85. ΑΘ. „ΕΠΕΙΔΗ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος οἱ

λόγοι γίνονται, ὅπως δὴ μὴ ξυνεχῆ ῥήσει οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐσάπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν, ἀπατηθῶσι (γιγνώσκωμεν γὰρ, ὅτι τοῦτο φρονεῖ ὑμῶν ἢ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή) ὑμεῖς οἱ καθήμενοι ἔτι ἀσφαλέστερον ποιήσατε. καθ' ἕκαστον γὰρ καὶ μηδ' ὑμεῖς ἐνὶ λόγῳ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδεῖως λέγεσθαι εὐθὺς ὑπολαμβάνοντες, κρίνετε. καὶ πρῶτον, εἰ ἀρέσκει ὡς λέγομεν, εἵπατε.“ οἱ δὲ τῶν Μηλίων ξύνεδροι ἀπεκρίναντο.

86. ΜΗΛ. „Ἢ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους, οὐ ψέγεται· τὰ δὲ τοῦ πολέμου, παρόντα ἤδη, καὶ οὐ μέλλοντα, διαφέροντα αὐτοῦ φαίνεται. δρωῖμεν γὰρ αὐτούς τε κριτὰς ἤκοντας ὑμᾶς τῶν λεχθησομένων, καὶ τὴν τελευταίην ἐξ αὐτοῦ, κατὰ τὸ εἶκός, περιγιγνομένοις μὲν τῷ δικαίῳ, καὶ δι' αὐτὸ μὴ ἐνδοῦσι, πόλεμον ἡμῖν φέρουσαν, πεισθεῖσι δὲ, δουλείαν.

87. ΑΘ. „Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι, ἢ ἄλλο τι, ξυνήκετε, ἢ ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὧν ὄρατε, περὶ σωτηρίας βουλευσόντες τῇ πόλει πανοίμεθ' ἄν· εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο, λέγοιμεν ἄν.

88. ΜΗΛ. „Εἶκός μὲν καὶ ξυγγνώμη, ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας, ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι· ἢ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἦδε πάρεστι, καὶ ὁ λόγος, ὃ προκαλεῖσθε τρόπῳ, εἰ δοκεῖ, γιγνέσθω.

89. ΑΘ. „Ἡμεῖς τοίνυν οὔτε αὐτοὶ μετ' ὀνομάτων καλῶν, ὡς ἢ δικαίως, τὸν Μηθὸν καταλύ-

σαντες, ἄρχομεν, ἢ ἀδικούμενοι νῦν ἐπεξερχόμεθα, λόγων μῆκος ἄπιατον παρεξομεν· οὐθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν, ἢ, ὅτι, Λακεδαιμονίων ἄποικοι ὄντες, οὐ ξυστρατεύσατε, ἢ ὡς ἡμᾶς οὐδὲν ἡδικήκατε, λέγοντας, οἴεσθαι πείσειν· τὰ δυνατὰ δ' ἐξ ὧν ἑκάτεροι ἀληθῶς φρονοῦμεν, διαπράσσεσθαι, ἐπισταμένους πρὸς εἰδότης, ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ προῖχοντες πρᾶσσουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχαροῦσι.

90. ΜΗΛ. „Ἡ μὲν δὴ νομιζομένη γε χρήσιμον, (ἀνάγκη γάρ, ἐπειδὴ ἡμεῖς οὕτω, παρὰ τὸ δίκαιον, τὸ συμφέρον λέγειν ὑπέθεσθε,) μὴ καταλύειν ἡμᾶς τὸ κοινὸν ἀγαθόν, ἀλλὰ τῷ αἰεὶ ἐν κινδύνῳ γιγνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα καὶ δίκαια, καί τε καὶ ἐκτός τοῦ ἀκριβοῦς πείσοντά τινα ἠφειληθῆναι. καὶ πρὸς ὑμῶν οὐχ ἥσσον τοῦτο, ὅσω καὶ ἐπὶ μεγίστη τιμωρία σφαλέντες ἂν τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γενοισθε.

91. ΑΘ. „Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἦν καὶ παυσθῆ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν. οὐ γάρ οἱ ἄρχοντες ἄλλων, ὥσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐτοὶ δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν. ἔστι δὲ οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ἀλλ' ἦν οἱ ὑπήκοοί που τῶν ἀρξάντων, αὐτοὶ ἐπιθέμενοι, κρατήσωσι. καὶ περὶ μὲν τούτου ἡμῖν ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι. ὡς δὲ ἐπ' ὠφελείᾳ τε πάρεσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ νῦν τοὺς λόγους ἐροῦμεν τῆς ὑμετέρας πόλεως, ταῦτα δηλώσομεν· βουλόμενοι ἀπόνως μὲν

ὑμῶν ἀρξαι, χρησίμως δ' ὑμᾶς ἀμφοτέροις σωθῆναι.

92. ΜΗΛ. „Καὶ πῶς χροῖομον ἄν. ξυμβαίη ἡμῖν δουλεῦσαι, ὡσπερ καὶ ὑμῖν ἀρξαι;

93. ΑΘ. „Οτι ὑμῖν μὲν, πρὸ τοῦ τὰ θεινότατα παθεῖν, ὑπακοῦσαι ἄν γένοιτο· ἡμεῖς δὲ, μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς, κερδαίνομεν ἄν.

94. ΜΗΛ. „Ἦστυ δὲ, ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς, φίλους μὲν εἶναι ἀντὶ πολεμίων, ξυμμαχούς δὲ μηδστέρων, οὐκ ἄν δεξοίσθε;

95. ΑΘ. „Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπτει ἢ ἔχθρα ὑμῶν, ὅσον ἢ φιλία μὲν, ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος, δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλούμενον.

96. ΜΗΛ. „Σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὕτως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἶκος, ὥστυ τοὺς τε μὴ προσήκοντας, καὶ ὅσοι, ἄποικαι ὄντες, οἱ πολλοὶ, καὶ ἀποστάντες τινὲς κεχέλωνται, ἐς τὸ αὐτὸ τωθίας;

97. ΑΘ. „Δικαιώματι γὰρ οὐδστέρους ἐλλείπειν ἡγοῦνται, κατὰ δύναμιν δὲ, τοὺς μὲν περιγιγνεσθαι, ἡμᾶς δὲ φόβῳ οὐκ ἐπιέναι. ὥστυ, ἔξω καὶ τοῦ πλιόνων ἀρξαι, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν διὰ τὸ καταστραφῆναι ἄν παράσχοιτε, ἄλλως τε καὶ νησιῶται ναυτοκρατόρων, καὶ ἀσθενέστεροι ἐτέρων ὄντες, εἰ μὴ περιγένοισθε.

98. ΜΗΛ. „Ἐν δ' ἐκείνῳ οὐ νομίζετε ἀσφάλειαν; (δεῖ γὰρ πῦ καὶ ἐνταῦθα, ὡσπερ ὑμεῖς, τῶν δικαίῳ λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες, τῷ ὑμστέρῳ ξυμ-

φθῶν ὑπακούειν πείθετε, καὶ ἡμᾶς τὸ ἡμῖν χρήσιμον διδάσκοντας, εἰ τυγχάνοι καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, πειρᾶσθαι πείθειν.) ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσι, πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτούς, ὅταν, ἐς τὰδε βλέψαντες, ἠγήσωνται ποτε ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἤξειν; καὶν τούτῳ τί ἄλλο ἢ τοὺς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε, τοὺς δὲ μηδὲ μελλήσοντας γενέσθαι, ἄκοντας ἐπάγεσθε;

99. ΑΘ. „Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τούτους δεικωτέρους, ὅσοι, ἠπειρῶνται που ὄντες, τῷ ἔλευθέρῳ πολλὴν τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσωνται, ἀλλὰ τοὺς νησιώτας τε που ἀνάγκτους, ὡσπερ ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῆ ἀναγκαίῃ παροξυνομένους. οὗτοι γὰρ, πλεῖστ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες, σφᾶς τε αὐτούς καὶ ἡμᾶς ἐς προὔπτον κίνδυνον καταστήσειαν.

100. ΜΗΛ. „Ἦπου ἄρα, εἰ τοσαύτην γε ὑμεῖς τε, μὴ παυσθῆναι ἀρχῆς, καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη, ἀπαλλαγῆναι, τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται, ἡμῖν γε, τοῖς ἔτι ἐλευθέροις, πολλὴ κακότης καὶ δειλία, μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν.

101. ΑΘ. „Οὐκ, ἦν γε σωφρόνως βουλευήσθε. οὐ γὰρ περὶ ἀνδραγαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν, μὴ αἰσχύνην ὄφλειν, περὶ δὲ σωτηρίας μᾶλλον ἢ βουλή, πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῶ μὴ ἀνδίστασθαι.

102. ΜΗΛ. „Ἄλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων ἔστιν ὅτε κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνοντα, ἢ

κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος. καὶ ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθύς, ἀνέλπιστον· μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στήναι ἔλπις ὀρθῶς.

103. ΑΘ. „Ἐλπίς δὲ, κινδύνῳ παραμύθιον οὔσα, τοὺς μὲν ἀπὸ περιουσίας χρωμένους αὐτῇ, κἄν βλάβῃ, οὐ καθεῖλε· τοῖς δ' ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρῶπιτοῦσι (δάπανος γὰρ φύσει) ἅμα τε γιγνώσκεται σφαλόντων, καὶ, ἐν ὅτῳ ἔτι φυλάσσεται τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει. ὃ ὑμεῖς, ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες, μὴ βούλησθε παθεῖν, μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, οἷς παρὸν ἀνθρωπιεὺς ἔτι σώζεσθαι, ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται, μαντικὴν τε καὶ χρησμούς, καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται.

104. ΜΗΛ. „Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς (εὖ ἴστε) νομίζομεν, πρὸς δύναμιν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, ἀγωνίζεσθαι· ὅμως δὲ πιστεύομεν, τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θεοῦ μὴ ἐλασσώσεσθαι, ὅτι ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἰστάμεθα· τῆς δὲ δυνάμεως τῷ ἐλλείποντι, τὴν Λακεδαιμονίων ἡμῖν ξυμμαχίαν προσέσεσθαι, ἀνάγκην ἔχουσαν, καὶ εἰ μὴ τοῦ ἄλλου, τῆς γε συγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνῃ βρηθεῖν. καὶ οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα.

105. ΑΘ. „Τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι. οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπιείας, τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσεως,

των δ' ἐς σφῆς αὐτοὺς βουλήσεως, δικαιούμεν ἢ
 πρῶσσομεν. ἡγούμεθα γὰρ τό τε θεῖον δόξῃ, τὸ
 ἀνθρώπειόν τε σαφῶς διαπαντὸς ὑπὸ φύσεως ἀναγ-
 καίας, οὗ ἂν κρατῇ, ἄρχειν. καὶ ἡμεῖς οὔτε θέντες
 τὸν νόμον, οὔτε κειμένῳ πρῶτοι χρησάμενοι, ὄντα
 δὲ παραλαβόντες, καὶ ἐσόμενον ἐς αἰὲ καταλείπον-
 τες, χρώμεθα αὐτῶ· εἰδότες καὶ ὑμᾶς ἂν, καὶ ἄλ-
 λους, ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους, δρωῶν-
 τας ἂν αὐτό, καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον, οὕτως ἐκ τοῦ
 εἰκότος οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι· τῆς δὲ ἐς
 Λακεδαιμονίους δόξης, ἣν διὰ τὸ αἰσχρὸν δὴ βοη-
 θῆσειν ὑμῖν πιστεύετε αὐτοὺς, μακαρίσαντες ὑμῶν
 τὸ ἀπειροκάκον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον. Λακεδαι-
 μόνιοι γὰρ πρὸς σφῆς μὲν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐπιχώρια
 νόμιμα, πλεῖστα ἀρετῇ χρῶνται· πρὸς δὲ τοὺς ἄλ-
 λους, πολλὰ ἂν τις ἔχων εἰπεῖν ὡς προσφέρονται,
 ξυνηλὼν μάλιστα ἂν δηλώσειεν· ὅτι ἐπιφανέστατα ὦν
 ἴσμεν, τὰ μὲν ἡδέα, καλὰ νομιζουσι, τὰ δὲ ξυμ-
 φέροντα, δίκαια. καίτοι οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας νῦν
 ἰλόγου σωτηρίας ἢ τοιαύτη διάνοια.

106. ΜΗΛ. „Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἦδη
 καὶ μάλιστα πιστεύομεν τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν, Μη-
 λίους ἀποίκους ὄντας, μὴ βούλεσθαι προδόντας,
 τοῖς μὲν εὖνοις τῶν Ἑλλήνων ἀπίστους κατασιῆναι,
 τοῖς δὲ πολεμίοις ὠφελίμους.

107. ΑΘ. „Οὐκοῦν οἴεσθε τὸ ξυμφέρον μὲν,
 μετὰ ἀσφαλείης εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλόν, μετὰ

κινδύνου δοῦσθαι· ὁ Λακεδαιμόνιοι ἤμιστα ὡς ἐπιτοπολὺ τολμῶσιν.

108. ΜΗΛ. „Ἀλλὰ καὶ τοὺς κινδύνους τε ἡμῶν ἔνεκα μᾶλλον ἠγοῦμεθ' ἂν ἐγχειρισασθαι αὐτούς, καὶ βεβαιοτέρους, ἢ ἐς ἄλλους, νομειν, ὅσω πρὸς μὲν τὰ ἔργα, τῆς Πελοποννήσου ἐγγύς κείμεθα, τῆς δὲ γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἐτέρων ἐσμέν.

109. ΑΘ. „Τὸ δ' ἐχυρόν γε τοῖς ξυναγωνιζόμενοις οὐ τὸ εὖνον τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλ' ἦν τῶν ἔργων τὶς δυνάμει πολὺ προὔχη· ὁ Λακεδαιμόνιοι καὶ πλείον τι τῶν ἄλλων σκοποῦσι. τῆς γοῦν οἰκείας παρασκευῆς ἀπιστία, καὶ μετὰ ξυμμάχων πολλῶν τοῖς πέλας ἐπέρχονται. ὥστε οὐκ εἰκός, ἐς τῆσόν γε αὐτούς, ἡμῶν ναυτοκρατόρων ὄντων, περαιωθῆναι.

110. ΜΗΛ. „Οἱ δὲ καὶ ἄλλους ἂν ἔχοιεν πέμψαι· πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, δι' οὗ τῶν κρατούντων ἀπορώτερος ἢ λῆψις, ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων ἢ σωτηρία. καὶ εἰ τοῦδε σφάλλοιντο, τριποιντ' ἂν καὶ ἐς τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ξυμμάχων, ὅσους μὴ Βρασίδας ἐπῆλθε. καὶ οὐ περὶ τῆς μὴ προσηκούσης μᾶλλον, ἢ τῆς οἰκειοτέρας ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς, ὁ πόνοσ ὑμῖν ἔσται.

111. ΑΘ. „Τούτων μὲν καὶ πεπειραμένοις ἂν τι γένοιτο καὶ ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀνεπιστήμοισιν, ὅτι οὐδ' ἀπὸ μιῆς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμούμεθα δὲ, ὅτι, φήσαν-

τες περι σωτηρίας βουλευσεις, οὐδὲν ἐν τοσοῦτῳ λό-
 γῳ εἰρήκατε, ὅ ἄνθρωποι ἂν πιστεύσαντες νομί-
 σαιεν σωθήσεσθαι· ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα,
 ἐλπιδόμενα μίλλεται· τὰ δ' ὑπάρχοντα, βραχεία
 πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα περιγίγνεται. πολλήτ
 τε ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε, εἰ μὴ, μεταστη-
 σάμενοι εἰς ἡμῶν, ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον
 γνώσεσθε. οὐ γὰρ δὴ ἐπὶ γε τὴν ἐν τοῖς αἰσχροῖς
 καὶ προὔπτοις κινδύνοις πλείστα διαφθείρουσαν
 ἀνθρώπους αἰσχύνην τρέψετε. πολλοῖς γὰρ, προο-
 ρωμένοις ὅτι, ἐς οἷα φέρονται, τὸ αἰσχρὸν καλοῦ-
 μενον, ὀνόματος ἐπαγωγῶν δυνάμει, ἐπισπάσατο,
 ἥυσηθαῖσι τοῦ δῆματος, ἔργα συμφοραῖς ἀνηκέστοις
 ἐκόντας περιπεσεῖν, καὶ αἰσχύνην αἰσχίῳ μετὰ ἀνοίας,
 ἢ τύχης, προσλαβεῖν. ὃ ὑμεῖς, ἦν εὖ βουλευήσθε,
 φυλάξεσθε· καὶ οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε, πόλεώς τε
 τῆς μεγιστης ἡσσῶσθαι, μέτρια προκαλουμένης, συμ-
 μάχους γενέσθαι, ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν ὑπο-
 τελή, καὶ, δοθείσης αἰρέσεως πολέμου περὶ, καὶ
 ἀσφαλείας, μὴ τὰ χεῖρω φιλονεικῆσαι. ὥς, οὔτινες
 τοῖς μὲν ἴσοις μὴ εἴκουσι, τοῖς δὲ κρείσσοσι καλῶς
 προσφέρονται, πρὸς δὲ τοὺς ἡσσους μέτριοί εἰσι,
 πλείστ' ἂν ὀρθοῖντο. σκοπεῖτε οὖν καὶ μεταστάν-
 των ἡμῶν, καὶ ἐνθυμεῖσθε πολλάκις, ὅτι περὶ πα-
 τρίδος βουλευέσθε, ἦν, μιῶν περὶ, καὶ ἐς μίαν βου-
 λην, τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν, ἔυται.“

112. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετεχώρησαν ἐκ τῶν
 λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι, κατὰ σφῶν αὐτοὺς γινόμενοι·

ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια, καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε. „Οὐτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν, ἢ ἄπες καὶ τοπρώτον, ὡς Ἀθηναῖος· οὐτ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἑπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης τὴν ἔλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἀλλὰ τῇ τε μέχρι τοῦδε σωζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θεοῦ αὐτὴν, καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ Λακεδαιμονίων τιμωρίας πιστεύοντες, πειρασόμεθα σώζεσθαι. προκαλούμεθα δὲ ὑμᾶς, φίλοι μὲν εἶναι, πολέμιοι δὲ μηδετέροις, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆσαι, σπονδάς ποιησαμένους, αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδειοι εἶναι ἀμφοτέροις.“

113. Οἱ μὲν δὴ Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, διαλυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων, ἔφασαν. „Ἄλλ' οὖν μόνον γὰρ ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων, ὡς ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν δρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ, τῷ βούλεσθαι, ὡς γιγνόμενα ἤδη θεῶσθε· καὶ Λακεδαιμονίοις, καὶ τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλεῖστον δὴ παραβλημένοι καὶ πιστεύσαντες, πλεῖστον καὶ σφαλῆσεσθε.“

114. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στρατεύμα. οἱ δὲ στρατηγοὶ αὐτῶν, ὡς οὐδὲν ἐπήκουον οἱ Μήλιοι, πρὸς πόλεμον εὐθύς ἐτήραποντο, καὶ διελόμενοι κατὰ πόλεις περιτειχίσαν κύκλῳ τοὺς Μηλίους. καὶ ὕστερον φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν συμμαχῶν καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀνε-

χώρησαν τῶ πλείονι τοῦ στρατοῦ. οἱ δὲ λειπόμενοι, παραμένοντες ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον.

115. Καὶ Ἀργεῖοι κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν, ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν, καὶ λογισθέντες ὑπὸ τε τῶν Φλιασίων καὶ τῶν σφετέρων φρυγᾶδων, διεφθάρησαν ὡς ὄγδοήκοντα. καὶ οἱ ἐκ τῆς Πύλου Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίων πολλὴν λείαν ἔλαβον. καὶ Λακεδαιμόνιοι δι' αὐτὸ, τὰς μὲν σπανδὰς οὐδ' ὡς ἄφέντες, ἐπολέμουν αὐτοῖς· ἐκήρυξαν δὲ, εἴτις βούλεται παρὰ σφῶν Ἀθηναίους ληΐζεσθαι. καὶ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δ' ἄλλοι Πελοποννήσιοι ἠσύχαζον. εἶλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν Ἀθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν, προσβαλόντες νυκτὸς, καὶ ἄνδρας τε ἀπέκτειναν, καὶ ἐσενγκάμενοι σῆτόν τε καὶ ὅσα πλεῖστα ἐδύναντο χρήμασιν, ἀναχωρήσαντες ἠσύχαζον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἄμεινον τὴν φυλακὴν τοῖς περὶ παρεσκευάζοντο. καὶ τὰ θέρους ἐτελεύτα.

116. Τοῦ δ' ἐπιγεγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, μελλήσαντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν στρατεύειν, ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια. ἱερὰ ἐν τοῖς ὄρεσις οὐκ ἐγίγνετο, ἀνεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι, διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν, τῶν ἐν τῇ πόλει τινὰς ὑποτοπήσαντες, τοὺς μὲν ξυνέλαβον, οἱ δ' αὐτοὺς καὶ διέφυγον. καὶ οἱ Μήλιοι περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αὐθις καθ' ἕτερόν τι τοῦ περιτειχίσματος εἶλον τῶν Ἀθηναίων, παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλάκων. καὶ

ἐλθούσης στρατιᾶς ὕστερον ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄλλης,
 ὡς ταῦτα ἐγίνετο, ἧς ἦρχε Φιλοκράτης ὁ Δημίου.
 καὶ κατὰ κράτος ἤδη πολιορκούμενοι, γενομένης καὶ
 προδοσίας τινός, ἀφ' ἑαυτῶν ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθη-
 ναίοις, ὥστ' ἐκείνους παρὲ αὐτῶν βουλευῆσαι. οἱ δὲ
 ἀπέκτειναν Μηλλῶν, ὅσους ἠβῶντας ἔλαβον, παῖ-
 δας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν. τὸ δὲ χωρίον
 αὐτοὶ ἔφησαν, ἀποϊκίους ὕστερον πεντακοσίους
 πάντας.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΟΛΟΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

ΤΟΤ' δ' αὐτοῦ χειμῶνος Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο αὐθις μίξονι παρασκευῇ τῆς μετὰ Λάχηςτος καὶ Εὐθυμίδοντος, ἐπὶ Σικελίαν πλεύσαντες, κατιστροφασθαι, εἰ δύναιτο· ἄπειροι οἱ πολλοὶ ὄντες τοῦ μεγέθους τῆς νήσου, καὶ τῶν ἐνοικούντων τοῦ πλήθους καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων· καὶ ὅτι οὐ πολλῶντι ὑποδείστερον πόλεμον ἀνηροῦντο, ἢ τὸν πρὸς Πελοποννησίους. Σικελίας γὰρ περίκλους μὲν ἐστὶν ὀκτάδι οὐ πολλῶντι ἔλασσον ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν. καὶ, τοσαύτη οὖσα, ἐν εἴκοσι σταδίων μάλιστα μέτρῳ τῆς θαλάσσης διαίχεται, τὸ μὴ ἡπειρος οὖσα.

2. Νικίλοθι δὲ ὠδε τοαρχαῖον, καὶ τοσαῦδε ἔθνη ἔαχε τὰ ξύμπαντα. παλαιότατοι μὲν λέγονται ἐν μέρει τιῶν τῆς χώρας Κύκλωπες καὶ Δαιστρυγόντες οἰκῆσαι· ὡς ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν, οὔτε ἐπέθεν εἰσηλθόν ἢ ὅποι ἀπεχώρησαν. ἀρκείτω δέ,

ὅς ποιηταῖς τε εἴρηται, καὶ ὡς ἕκαστός πη γιγνώσκει περὶ αὐτῶν. Σικανοὶ δὲ μετ' αὐτοὺς πρῶτοι φαίνονται ἐνοικισαίμενοι, ὡς μὲν αὐτοὶ φασί, καὶ πρότεροι, διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι· ὡς δὲ ἡ ἀλήθεια εὐρίσκεται, Ἰβήρες ὄντες, καὶ ἀπὸ τοῦ Σικανοῦ ποταμοῦ τοῦ ἐν Ἰβηρίᾳ ὑπὸ Λιγύων ἀναστάντες. καὶ ἀπ' αὐτῶν Σικανία τότε ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο, πρότερον Τρινακρία καλουμένη. οἰκοῦσι δὲ ἔτι καὶ νῦν τὰ πρὸς ἑσπέραν τῆς Σικελίας. Ἰλίου δὲ ἀλισκομένου, τῶν Τρώων τινὲς, διαφυγόντες Ἀχαιοὺς, πλοίοις ἀφικνοῦνται πρὸς τὴν Σικελίαν· καὶ ὄμοροι τοῖς Σικανοῖς οἰκήσαντες, ξύμπαντες μὲν Ἑλυμοὶ ἐκλήθησαν, πόλεις δ' αὐτῶν Ἔρυξ τε καὶ Ἐγεστα. προσευνώκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ Φωκίων τινὲς τῶν ἀπὸ Τροίας, τότε χειμῶνι ἐς Λιβύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν ἀπ' αὐτῆς κατενεχθέντες. Σικελοὶ δ' ἐξ Ἰταλίας (ἐνταῦθα γὰρ ᾤκουν) διέβησαν ἐς Σικελίαν, φεύγοντες Ὀπικοὺς, ὡς μὲν εἶκός, καὶ λέγεται, ἐπὶ σχεδιῶν, τηρήσαντες τὸν πορθμὸν, κατιόντος τοῦ ἀνέμου, τάχα ἂν δὲ καὶ ἄλλως πως ἐσπλεύσαντες. εἰσὶ δὲ καὶ νῦν ἔτι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Σικελοὶ· καὶ ἡ χώρα ἀπὸ Ἰταλοῦ, βασιλείως τινὸς Ἀρκάδων, τοῦνομα τοῦτο ἔχοντος, οὕτως Ἰταλία ἐπωνομάσθη. ἐλθόντες δὲ ἐς τὴν Σικελίαν στρατός πολὺς, τοὺς τε Σικανοὺς κρατοῦντες μάχῃ, ἀπέστειλαν πρὸς τὰ μισημβρινὰ καὶ ἑσπερία αὐτῆς, καὶ ἐντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ᾤκησαν ἔχοντες, ἔπειτα

διέβησαν, ἔτη ἑγγὺς τριακῶσια, πρὶν Ἑλλήνας εἰς Σικελίαν ἐλθεῖν· ἔτι δὲ καὶ νῦν τὰ μείσα καὶ τὰ πρός βορέαν τῆς νήσου ἔχουσι. ἄκρον δὲ καὶ Φοίνικες περὶ πᾶσαν μὲν τὴν Σικελίαν, ἄκρας τε ἐπὶ τῇ θαλάσῃ ἀπολαβόντες, καὶ τὰ ἐπικειμένα νησίδια, ἐμπορίας ἐνεκεν τῆς πρὸς τοὺς Σικελούς. ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπαισέπλιον, ἐκλιπόντες ταπλιῶ, Μοτύην καὶ Σολάεντα καὶ Πάνορμον ἑγγὺς τῶν Ἑλύμων ξυνοικίσαντες ἐνέμοντο, ξυμμαχίᾳ τε πίσυνοι τῇ τῶν Ἑλύμων, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἐλάχιστον πλοῦν Καρχηδῶν Σικελίας ἀπέχει. βάρβαροι μὲν οὖν τοσοῖδε Σικελίαν καὶ οὕτως ἤκησαν.

3. Ἑλλήνων δὲ πρῶτοι Χαλκιδεῖς, ἐξ Εὐβοίας, πλεύσαντες μετὰ Θουκλείους οἰκιστοῦ, Νάξον ἤκησαν, καὶ Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμόν, ὅστις νῦν ἔξω τῆς πόλεως ἐστίν, ἰδρύσαντο· ἐφ' ᾧ, ὅταν ἐκ Σικελίας Θιωροὶ πλεύσωσι, πρῶτον θύουσι. Συρακούσας δὲ τοῦ ἐχομένου ἔτους Ἀρχίας τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκ Κορίνθου ἤκισε, Σικελούς ἐξελάσας πρῶτον ἐκ τῆς νήσου, ἐν ᾗ νῦν οὐκέτι περικλυζομένη ἡ πόλις ἢ ἐντός ἐστίν· ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω, προστειχισθεῖσα, πολυάνθρωπος ἐγένετο. Θουκλήθης δὲ καὶ οἱ Χαλκιδεῖς, ἐκ Νάξου ὀρμηθέντες, ἔτι πέμπτη μετὰ Συρακούσας οἰκισθεῖσας, Λιοντίνοὺς τε, πολέμῳ τοὺς Σικελούς ἐξελάσαντες, οἰκίζουσι, καὶ μετ' αὐτοὺς Κατάνην. οἰκιστὴν δὲ αὐτοὶ Καταναῖοι ἐποίησαντο Εὐαρχον.

4. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Λάμις, ἐκ

Μεγάρων, ἀποικίαν ἄγων, ἐς Σικελίαν ἤφικετο, καὶ ὑπὲρ Πανταλίου τε ποταμοῦ Τρωατῶν τε ὄνομα χωρίον οἰκίσας, καὶ ὕστερον αὐτόθεν, τοῖς Χαλκιδικεῦσιν ἐς Λεοντίνουσ ὄλλγον χρόνον ξυμπολιτεύσας, καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἐκπεσὼν, καὶ Θάψου οἰκίσας, αὐτὸς μὲν ἀποθνήσκει· οἱ δ' ἄλλοι, ἐκ τῆς Θάψου ἀναστάντες, Ἐβλωνος βασιλέως Σικελοῦ προδόντος τὴν χώραν, καὶ καθηγησαμένου, Μεγαρίας ἤκισαν τοὺς Ἐβλαίους κληθέντας. καὶ ἔτη οἰκήσαντες πάντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακόσια, ὑπὸ Γέλωνος τυράννου Συρακουσίων ἀνίστησαν ἐκ τῆς πόλεως καὶ χώρας. πρὶν δὲ ἀναστῆναι, ἔτασιν ὕστερον ἑκατὸν, ἢ αὐτοὺς οἰκίσαι, Πάμμilon πέμψαντες ἐς Σελινόυντα κτίζουσι· καὶ ἐκ Μεγάρων, τῆς μητροπόλεως οὔσης αὐτοῖς, ἐπαλθὼν, ξυγκατάκισαι. Γέλαν δὲ Ἀντίφημος ἐκ Ῥόδου καὶ Ἐντιμος ἐκ Κρήτης, ἐποίκους ἀγαθόντες, κοινῇ ἔκτισαν, ἔπει πέμπτη καὶ τεσσαρακοστῶ μετὰ τὴν Συρακουσῶν οἰκῆσιν· (καὶ τῇ μὲν πόλει ἀπὸ τοῦ Γέλα ποταμοῦ τὸ ὄνομα ἐγένετο· τὸ δὲ χωρίον, οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστὶ, καὶ ὁ πρῶτον ἐτειχιάθη, Δίνδιοι καλεῖται· νόμιμα δὲ Λωμικά ἐτίθη αὐτοῖς·) ἔτασι δὲ ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν μετὰ τὴν σφετέραν οἰκῆσιν Γελῶοι Ἀκράγαντα ἤκισαν, τὴν μὲν πόλιν ἀπὸ τοῦ Ἀκράγαντος ποταμοῦ ὀνομάσαντες, οἰκιστὰς δὲ ποιήσαντες Ἀριστόνον καὶ Πυστίλον, νόμιμα δὲ τὰ Γελῶων δόντες. Ζάγκλη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Κύμης τῆς ἐν Ὑπικίᾳ Χαλκιδικῆς πόλεως λησιτῶν ἀφικομένων ἤκλι.

σθη, ὕστερον δὲ ἀπὸ Χαλκίδος καὶ τῆς ἄλλης Εὐβοίας πλήθος ἔλθόν ἐγκατενεύμαντο τὴν γῆν· καὶ οἰκισταὶ Περγήρης καὶ Κραταιμένης ἐγένοντο αὐτῆς, ὁ μὲν ἀπὸ Κύμης, ὁ δὲ ἀπὸ Χαλκίδος. ὄνομα δὲ τὸ μὲν πρῶτον, Ζάγκλη ἦν ὑπὸ τῶν Σικελῶν λεγθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ἰδίαν ἔστί· τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ Ζάγκλον καλοῦσιν· ὕστερον δὲ, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ Σαμίων καὶ ἄλλων Ἰαίων ἐκπίπτουσιν, οἱ, Μήδους φεύγοντες, προσέβαλον Σικελίᾳ.

5. Τοὺς δὲ Σαμίους Ἀναξίλας, Ῥηγίων τυραννος, οὗ πολλῷ ὕστερον ἐβαλεῖν, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας, Μεσσήνην ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ τετραρχαῖον πατρίδος ἀντωνόμασε. καὶ Ἰμέρα ἀπὸ Ζάγκλης ᾤκισθη ὑπὸ Εὐκλείδου, καὶ Σίμου, καὶ Σάκωνος. καὶ Χαλκιδεῖς μὲν οἱ πλεῖστοι ἦλθον εἰς τὴν ἀποικίαν· ξυνήκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ ἐκ Συρακουσῶν φυγάδες, στάσει νικηθέντες, οἱ Μυλητιδαὶ καλούμενοι· καὶ φωνὴ μὲν μεταξὺ τῆς τε Χαλκιδεῶν καὶ Λωρίδος ἐκράθη· νόμιμα δὲ τὰ Χαλκιδικὰ ἐκράτησεν. Ἄκραι δὲ καὶ Κάσμεναι ὑπὸ Συρακουσίων ᾤκισθησαν· Ἄκραι μὲν, ἑβδομήκοντα ἔτεσι μετὰ Συρακούσας, Κάσμεναι δὲ, ἑγγὺς εἴκοσι μετὰ Ἄκρας. καὶ Καμαρίνα τοπρῶτον ὑπὸ Συρακουσίων ᾤκισθη, ἔτεσιν ἑγγύτατα πέντε καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν μετὰ Συρακουσῶν κτίσιν. οἰκισταὶ δὲ ἐγένοντο αὐτῆς Αἰάσκων καὶ Μενέκωλος. ἀναστάτων δὲ Καμαριναίων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ

Συρακουσίων δι' ἀπόστασιν, χρόνῳ Ἴπποκράτης ὕστερον Γέλας τύραννος, λύτρα ἀνδρῶν Συρακουσίων αἰχμαλώτων λαβὴν τῆν γῆν τὴν Καμαριναίων, αὐτὸς οἰκιστὴς γενόμενος, κατώκισε Καμαρίναν. καὶ αὐτὸς ὑπὸ Γέλωνος ἀνάστατος γενομένη, τοῖσι κατωκίσθη ὑπὸ Γέλωνος.

6. Τοσαῦτα ἔθνη Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων Σικελίαν ἔχει· καὶ ἐπὶ τοσῆνδε οὖσαν αὐτὴν οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύειν ὄρμητο, ἐφιέμενοι μὲν, τῇ ἀληθεστάτῃ προφάσει, τῆς πάσης ἄρχειν, βοηθεῖν δὲ ἅμα εὐπρεπῶς βουλόμενοι τοῖς ἑαυτῶν ξυγγενέσι, καὶ τοῖς προσγεγενημένοις ξυμμάχοις. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐξώρμησαν Ἐγεσταίων τε πρέσβεις παρόντες, καὶ προθυμότερον ἐπικαλούμενοι. ὁμοροὶ γὰρ ὄντες τοῖς Σελινουντίοις, ἐς πόλεμον καθέστασαν, περὶ τε γαμικῶν τιῶν, καὶ περὶ γῆς ἀμφισβητήτου· καὶ οἱ Σελινούντιοι, Συρακουσίους ἐπαγόμενοι ξυμμάχους, κατεῖργον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν· ὥστε, τὴν γενομένην ἐπὶ Λάχητος καὶ τοῦ προτέρου πολέμου Λιοντίνων οἱ Ἐγεσταῖοι ξυμμαχίαν ἀναμιμνήσκοντες τοὺς Ἀθηναίους, ἐδέοντο σφίσι ναῦς πέμπσαντες ἐπαμῦναι· λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ, καὶ κεφάλαιον· εἰ Συρακούσιοι, Λιοντίνους τε ἀναστήσαντες, ἀτιμώρητοι γενήσονται, καὶ τοὺς λοιποὺς ἔτι ξυμμάχους αὐτῶν διαφθείροντες, αὐτοὶ τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας σήσουσι, κίνδυνον εἶναι, μήποτε μεγάλη παρασκευῇ Δωριεῖς τε Δωριεῦσι, κατὰ τὸ ξυγγενές,

καὶ ἅμα ἄποικοι τοῖς ἐκπέμψασι Πελοποννησίοις βοηθήσαντες, καὶ τὴν ἐκείνων δύναμιν ξυγκαθέλωσι. σῶφρον δ' εἶναι, μετὰ τῶν ὑπολοίπων εἶτι ξυμμάχων ἀντέχειν τοῖς Σφρακευσίοις, ἄλλως τε καὶ χρήματα σφῶν παρεξόντων ἐς τὸν πόλεμον ἱκανά. ὧν ἀκούοντες οἱ Ἀθηναῖοι, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν τε Ἐγεσταίων πολλάκις λεγόντων, καὶ τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς, ἐψηφίσαντο, πρέσβεις πέμψαντες πρῶτον ἐς τὴν Ἐγυσταν, περὶ τε τῶν χρημάτων ἀκωψομένους, εἰ ὑπάρχει, ὡσπερ φασίν, ἐν τῷ κοινῷ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα πρὸς τοὺς Σελιουντίους, ἐν ὅτῳ ἐστίν, εἰσομένους.

7. Καὶ οἱ μὲν πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀπιστάλησαν ἐς τὴν Σικελίαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, καὶ οἱ ξύμμαχοι, πλὴν Κορινθίων, στρατεύσαντες ἐς τὴν Ἀργείαν, τῆς τε γῆς εἶτεμον οὐ πολλήν, καὶ σῖτον ἀνεκόμισαν, τινὰ ζεύγη κομίσαντες, καὶ ἐς Ὀρνείας κατοικίσαντες τοὺς Ἀργείων φυγάδας, καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς παρακαταλιπόντες αὐτοῖς ὀλίγους. καὶ σπεισάμενοί τινα χρόνον, ὥς μὴ ἀδικεῖν Ὀρνείας καὶ Ἀργείους τὴν ἀλλήλων, ἀπεχώρησαν τῷ στρατῷ ἐπ' οἴκου. ἐλθόντων δὲ Ἀθηναίων οὐ πολλῷ ὕστερον ναυσὶ τριάκοντα καὶ ἑξακοσίοις δπλίταις, οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Ἀθηναίων πανστρατιᾷ ἐξελθόντων, τοὺς μὲν ἐν Ὀρνείαις μίαν ἡμίραν ἐπολιόρκουν· ὑπὸ δὲ νύκτα, αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἀπώθειν, ἐκδιδράσκουσιν οἱ ἐκ τῶν Ὀρνείων. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ Ἀργεῖοι, ὡς ἦ-

σθοντο, κατασκάψαντες τὰς Ὀρνείας, ἀνεχώρησαν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὑστερον ταῖς ναυσὶν, ἐπ' οἴκου. καὶ ἐς Μεθώνην τὴν ἄμφορον Μακεδονίᾳ ἱππίας κατὰ θάλασσαν κομίσαντες Ἀθηναῖοι, σφῶν τε αὐτῶν, καὶ Μακεδόνων τοὺς παρὰ σφίσι φυγάδας, ἐπακούρυσεν τὴν Περδίκκου. Λακεδαιμόνιοι δὲ, πέμπαντες παρὰ Χαλκιδίας τοὺς ἐπὶ Θεράκης, ἄγοντας πρὸς Ἀθηναίους δεχημίρους σκοπδαῖς, ξυμπολέμην ἐκέλευον Περδίκκᾳ· οἱ δ' οὐκ ἤθελον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα· καὶ ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυγγράψαι.

8. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, ἅμα ἦρι, οἱ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἦγον ἐκ τῆς Σικελίας, καὶ οἱ Ἐγεσταιοὶ μετ' αὐτῶν, ἄγοικτες ἐξήκοντα τάλαντα ἀσήμου ἀργυρίου, ὡς ἐς ἐξήκοντα ναῦς μηνὸς μισθὸν, ἃς ἐμελλον δεήσεσθαι πέμπειν. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐκκλησίαν ποιήσαντες, καὶ ἀκούσαντες τῶν τε Ἐγεσταιῶν καὶ τῶν σφετέρων πρέσβων τὰ τε ἄλλα ἐπαγωγὰ, καὶ οὐκ ἀληθῆ, καὶ περὶ τῶν χρημάτων, ὡς εἶη ἔτοιμα ἔν τε τοῖς ἰεροῖς πολλὰ καὶ ἐν τῷ κοινῷ, ἐψηφίσαντο ναῦς ἐξήκοντα πέμπειν ἐς Σικελίαν, καὶ στρατηγούς αὐτοκράτορας, Ἀλκιβιάδην τε τὸν Κλεινίου, καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου, καὶ Λάμαχον τὸν Ξενοφάνους, βοηθούς μὲν Ἐγεσταιοῖς πρὸς Σικλουντίους, ξυγκατακίσειαι δὲ καὶ Λεοντίους, ἣν τι περιγίγνηται αὐτοῖς τοῦ πολέμου, καὶ τὰλλα τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράξαι, ὅπη ἂν γιγνώσκωσιν ἄριστα Ἀθηναίους. μετὰ δὲ τοῦτο ἡμέ-

ρη πέμπτη ἐκκλησία αὐθις ἐγένετο, καθότι χρητήν παρασκευὴν ταῖς ναυσὶ τάχιστα γίνεσθαι, καὶ τοῖς στρατηγοῖς, εἴ του προσδέοιντο, ψηφισθῆναι ἐς τὸν ἔκπλουν. καὶ ὁ Νικίας, ἀκούσας μὲν ἡρημένος ἄρχειν, νομίζων δὲ τὴν πόλιν οὐκ ὀρθῶς βουλευσθαι, ἀλλὰ προφάσει βραχεία καὶ εὐπρεπεῖ, τῆς Σικελίας ἀπάσης, μεγάλου ἔργου, ἐφίεσθαι, παρελθὼν, ἀποτρέψαι ἐβούλετο, καὶ παρήγει τοῖς Ἀθηναίοις τοιάδε.

9. „Ἡ ΜΕΝ ἐκκλησία περὶ παρασκευῆς τῆς ἡμετέρας ἦδε ξυναλέγη, καθότι χρητὴ ἐς Σικελίαν ἐκπλεῖν. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου εἶτι χρῆναι σκέψασθαι, εἰ ἄμεινόν ἐστιν ἐκπέμπειν τὰς ναῦς, καὶ μὴ οὕτω βραχεία βουλή, περὶ μεγάλων πραγμάτων, ἀνδράσιν ἄλλοφύλοις πειθομένους, πόλεμον οὐ προσήκοντα ἄρασθαι. καίτοι ἔγωγε καὶ τιμῶμαι ἐκ τοῦ τοιούτου, καὶ ἦσσαν ἐτίρων περὶ τῷ ἔμμαντοῦ σώματι ὀρθῶδῶ· (νομίζων, ὁμοίως ἀγαθὸν πολίτην εἶναι, ὅς ἂν καὶ τοῦ σώματός τι καὶ τῆς οὐσίας προνοῆται· μάλιστα γὰρ ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ τὰ τῆς πόλεως δι' ἑαυτὸν βούλοιο ὀρθοῦσθαι·) ὁμως δὲ οὔτε ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ διὰ τὸ προτιμᾶσθαι εἶπον παρὰ γνώμην, οὔτε νῦν, ἀλλὰ ἢ ἂν γιγνώσκω βέλτιστα, ἐρῶ. καὶ πρὸς μὲν τοὺς τρόπους τοὺς ἡμετέρους, ἀσθενῆς ἂν μου ὁ λόγος εἴη, εἰ τὰ τε ὑπάρχοντα σώζειν παραινοίην, καὶ μὴ τοῖς ἐτοιμοῖς περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μελλόντων κινδυνεύειν. ὥς δὲ οὔτε ἐν καιρῷ σπαύδετε, οὔτε

φράδιά ἐστι κατασχεῖν, ἐφ' ᾧ ὤρμησθε, ταῦτα δεδάξω.

10. „Φημι γάρ, ὑμᾶς, πολεμίους πολλοὺς ἐνθάδε ὑπολιπόντας, καὶ ἐτέρους ἐπιθυμεῖν, ἐκείσε πλεύσαντας, δεῦρο ἐπαγαγέσθαι. καὶ οἴεσθε ἴσως, τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τι βέβαιον, αἱ, ἡσυχάζοντων μὲν ὑμῶν, ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται· (οὕτω γὰρ ἐνθὲνδε τε ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰς, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων·) σφαλέντων που ἀξιόχρεω δυνάμει, ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ἡμῖν οἱ ἐχθροὶ ποιήσονται, οἷς πρῶτον μὲν διὰ ξυμφορῶν ἢ ξύμβασις, καὶ ἐκ τοῦ αἰσχιονος, ἢ ἡμῖν, κατ' ἀνάγκην ἐγένετο· ἔπειτα ἐν αὐτῇ ταύτῃ πολλὰ τὰ ἀμφισβητούμενα ἔχομεν. εἰσὶ δ', οἱ οὐδὲ ταύτην πω τὴν ὁμολογίαν ἐδέξαντο, καὶ οὐχ οἱ ἀσθενέστατοι· ἀλλ' οἱ μὲν ἀντικρως πολεμοῦσιν, οἱ δὲ, καὶ διὰ τὰ Λακεδαιμονίους ἔτι ἡσυχάζειν, δεχημέροις ἀπονδαῖς καὶ αὐτοὶ ἔτι κατέχονται. τάχα δ' ἂν ἴσως, εἰ δίχα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν, (ὅπερ νῦν σπεύδομεν,) καὶ πάνυ ἂν ξυνεπίθοιντο μετὰ Σικελιωτῶν, οὓς πρὸ πολλῶν ἂν ἐτιμήσαντο ξυμμάχους σφίσι γενέσθαι ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ. ὥστε χρή σκοπεῖν τινα αὐτὰ, καὶ μὴ μετεώρῳ τε πόλει ἀξιούν κινδυνεύειν, καὶ ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι, πρὶν, ἣν ἔχομεν, βεβαιωσώμεθα, εἰ Χαλκιδεῖς γε οἱ ἐπὶ Θράκης, ἔτη τοσαῦτα ἀφ᾽εσιτῶτες ἡμῶν, ἔτι ἀχειρωτοὶ εἰσι, καὶ ἄλλοι τινὲς κατὰ τὰς ἡπείρους ἐνδοιαστῶς ἀκροῶνται. ἡμεῖς δὲ Ἐγεσταίοις δὴ, οὓσι ξυμμάχοις, ὡς ἀδι-

κουμένοις, ὁξέως βοηθοῦμεν· ὑφ' ὧν δ' αὐτῶν, πάλαι ἀφειστώτων, ἀδικούμεθα, ἔτι μέλλομεν ἀμύνεσθαι.

11. „Καίτοι τοὺς μὲν, κατεργασάμενοι, καὶ κατασχοίμεν· τῶν δ' εἰ καὶ κρατήσαιμεν, διὰ πολλοῦ γε καὶ πολλῶν ὄντων, χαλεπῶς ἂν ἄρχειν δυναίμεθα. ἀνόητον δ', ἐπὶ τοιοῦτους ἴσναι, ὧν κριτήσας τε μὴ κατασχῆσαι τίς, καὶ μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται. Σικελιώται δ' ἂν μοι δοκοῦσιν, ὡς γε νῦν ἔχουσι, καὶ ἔτι ἂν ἦσσαν δεινοὶ ἡμῖν γενέσθαι, εἰ ἄρξειαν αὐτῶν Συρακοῦσιοι· ὅπερ οἱ Ἐγεσταῖοι μάλιστα ἡμᾶς ἐκφοβοῦσι. νῦν μὲν γὰρ καὶ ἔλθοιεν ἴσως Λακεδαιμονίων ἕκαστοι χάριτι· ἐκείνως δ', οὐκ εἰκὸς, ἀρχὴν ἐπὶ ἀρχὴν στρατεῦσαι. ὧ γὰρ ἂν τρόπον τὴν ἡμετέραν μετὰ Πελοποννησίων ἀφέλονται, εἰκὸς, ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ τὴν σφετέραν διὰ τοῦ αὐτοῦ καθαιραθῆναι. ἡμᾶς δ' ἂν οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες μάλιστα μὲν ἐκπεπληγμένοι εἶεν, εἰ μὴ ἀφικοίμεθα, ἔπειτα δὲ καὶ, εἰ, δείξαντες τὴν δύναμιν, δι' ὀλίγου ἀπέλθοιμεν· εἰ δὲ σφαλεῖν μὲν τι, τάχιστ' ἂν ὑπεριδόντες, μετὰ τῶν ἐνθάδε ἐπίθοιντο. τὰ γὰρ διὰ πλείστου πάντες ἴσμεν θαναταζόμενα, καὶ τὰ πῆραν ἤκιστα τῆς δόξης δόντα. ὅπερ νῦν ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους πεπόνθατε, διὰ τὸ, παρὰ γνώμην αὐτῶν, πρὸς ἡ ἐφοβεῖσθε τοπρωῶτον, περιγεγενῆσθαι, καταφρονήσαντες, ἦδη καὶ Σικελίας ἐφίεσθε. χρὴ δὲ μὴ

πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς
 διανοίας κρατήσαντας θαρσύνειν· μηδὲ Λακεδαιμο-
 νίους ἄλλο τι, ἠγήσασθαι, ἢ διὰ τὸ αἰσχροὺν σκο-
 πῆν, ὅτι τρόποι ἔτι καὶ νῦν, ἣν δύνωνται, σφη-
 λαντες ἡμῶς, τὸ σφίτερον ἀπρεπὲς εὖ θήσονται· οὐ-
 δὲ καὶ περὶ πλείστου, καὶ διὰ πλείστου, δόξαν ἀρε-
 τῆς μελετῶσιν. ὥστε οὐ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἐγε-
 σταίων ἡμῖν, ἀνδρῶν βαρβάρων, ὃ ἀγῶν, εἰ σωφρο-
 νοῦμεν, ἀλλ', ὅπως πόλιν δι' ὀλιγαρχίας ἐπιβουλεύ-
 ουσαν ὕξείως φυλαξώμεθα.

12. „Καὶ μεμνησθαι χρὴ ἡμῶς, ὅτι νειωσιτὶ
 ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχὺ τι λειωφθ-
 καμεν, ὥστε καὶ χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ηὐξή-
 σθαι. καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἡμῶν δίκαιον ἐνθάδε [εἶναι]
 ἀναλοῦν, καὶ μὴ ὑπὲρ ἀνδρῶν φυγιάδων τῶνδε, ἐπι-
 κουρίας δεομένων, οἷς τό τε ψεύσασθαι καλῶς, χρή-
 σιμον, καὶ τῶ τοῦ πείλας κινδύνῳ, αὐτοὺς λόγους
 μόνον παρασχομένους, ἢ κατορθώσαντας, χάριν μὴ
 ἀξίαν εἰδέναι, ἢ πταίσαντάς που, τοὺς φίλους ξυνα-
 πολέσθαι. εἴτε τις, ἄρχειν ἄσμενος αἰρεθείς, πω-
 ραινεῖ ὑμῖν ἐκπλεῖν, τὸ ἑαυτοῦ μόνον σκοπῶν, ἄλ-
 λως τε καὶ νεώτερος ὢν [ἔτι] ἐς τὸ ἀρχεῖν, ὅπως
 θαυμασθῆ μὲν ἀπὸ τῆς ἵπποτροφίας, διὰ δὲ πολυ-
 τέλειαν καὶ ὠφεληθῆ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς· μηδὲ τούτῳ
 ἐμπαράφυγτε, τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδίᾳ ἐλλυμ-
 πρύνεσθαι. νομίσατε δὲ, τοὺς τοιούτους τὰ μὲν
 δημόσια ἀδικεῖν, τὰ δὲ ἴδια ἀναλοῦν· καὶ τὸ πρῶ-

γμα μέγα εἶναι, καὶ μὴ οἶον νεωτέρῳ βουλευσασθαί
τα καὶ ὀξέως μεταχειρίσασθαι.

13. „Οὓς ἄρῳν ἐγὼ τῶν ἐνθάδε τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ
παρακλειυστοῦς καθημένους, φοβούμαι, καὶ τοῖς
πρεσβυτέροις ἀντιπαρακλείεσθαι, μὴ καταισχυνηθῆ-
ναι, εἴτω τις παρακάθηται τῶνδε, ὅπως μὴ δόξη, ἂν
μὴ ψηφίζηται πολεμεῖν, μαλακὸς εἶναι· μηδ', ὅπερ
ἂν αὐτοὶ πάθοιεν, δυσέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων,
γνόντας, ὅτι ἐπιθυμία μὲν ἐλάχιστα κατορθοῦνται,
προνοία δὲ πλεῖστα· ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς μέ-
γιστον δὴ τῶν πρὶν κίνδυνον ἀναφύκτουσας, ἀντι-
χειροτονεῖν, καὶ ψηφίζεσθαι, τοὺς μὲν Σικελιώτας,
οἷοιπερ νῦν ὄροις χρωμένους πρὸς ὑμᾶς, οὐ μεμπτοῖς,
τῷ τε Ἰονίῳ κόλπῳ παρά γῆν, ἣν τις πλέη, καὶ τῷ
Σικελικῷ, διὰ πελάγους, τὰ αὐτῶν νεμομένους, καὶ
αὐτοὺς καὶ ξυμφέρεσθαι. τοῖς δ' Ἑγεσταίοις ἰδίᾳ εἰ-
πεῖν, ἐπειδὴ ἀνεῦ Ἀθηναίων καὶ ξυνηΐψαν πρὸς Σι-
λινουγτίους τὸν πρῶτον πόλεμον, μετὰ σφῶν αὐτῶν
καὶ καταλύεσθαι· καὶ τοιοῦτον ξυμμάχους μὴ ποι-
εῖσθαι, ὡςπερ εἰώθαμεν, οἷς κακῶς μὲν προέξασιν
ἀμνησῶμεν, ὠφελείας δ' αὐτοὶ δεηθέντες, οὐ τε-
ξόμεθα.

14. „Καὶ σὺ, ὦ Πρύτανι, ταῦτα (εἴτερος ἢ γῆ,
σοὶ προσήκειν, κήδεσθαι τὰ τῆς πόλεως, καὶ βούλει
γενέσθαι πολέτης ἀγαθός,) ἐπιμήριζε, καὶ γνώμας
προτίθει αὐθις Ἀθηναίοις· νομίσσας, εἰ ὀρθῶσαις
τὸ ἀναψηφίσαι, τὸ μὲν λύειν τοὺς νόμους, μὴ μετα-
τοσῶνδ' ἂν μαρτύρων αἰτία· σχετὸν τῆς δὲ πάσης

[κακῶς] βουλευσαμένης ἰατρὸς ἂν γενέσθαι· καὶ τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι, ὅς ἂν τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ, ὡς πλεῖστα, ἢ ἐκὼν εἶναι μηδὲν βλάβῃ.“

15. Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα εἶπε. τῶν δὲ Ἀθηναίων παριόντες οἱ μὲν πλεῖστοι στρατεύειν παρήγουν, καὶ τὰ ἐψηφισμένα μὴ λύειν· οἱ δὲ τινες καὶ ἀντίλεγον. ἐνῆγε δὲ προθυμότατα τὴν στρατείαν Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, βουλόμενος τῶν τε Νικίᾳ ἐναντιοῦσθαι, ὧν καὶ ἐς τὰ ἄλλα διάφορος τὰ πολιτικά, καὶ ὅτι αὐτοῦ διαβόλως ἐμνήσθη, καὶ μάλιστα στρατηγήσαι τε ἐπιθυμῶν, καὶ ἐλπίζων Σικελίαν τε δι' αὐτοῦ καὶ Καρχηδόνα λήψεσθαι· καὶ τὰ ἴδια ἅμα εὐτυχήσας, χρήμασί τε καὶ δόξῃ ὠφελήσειν. ὧν γὰρ ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀσίων, ταῖς ἐπιθυμίαις μείζουσιν, ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν εὐσίαν; ἐχρήτο, ἐς τε τὰς ἰκποτροφίας καὶ τὰς ἄλλας δαπάνας· ὅπερ καὶ καθεῖλεν ὕστερον τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν οὐχ ἥκιστα. φοβηθέντες γὰρ αὐτοῦ οἱ πολλοὶ τὸ μέγεθος τῆς τε κατὰ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίαιταν, καὶ τῆς διανοίας, ὧν, καθ' ἕνα ἕνα, ἐν ὅτῳ γίγνοιτο, ἔπρασεν, ὡς τυραννίδος ἐπιθυμοῦντι πολέμιοι καθέστασαν. καὶ δημοσίᾳ κράτιστα διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου, ἰδίᾳ ἕκαστοι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ ἀχθεθέντες, καὶ ἄλλοις ἐπιτρέψαντες, οὐ διὰ μακροῦ ἔσφηλαν τὴν πόλιν. τότε δ' οὖν παρελθὼν, τοῖς Ἀθηναίοις παρήγει τοιαῦτα.

16. „ΚΑΙ προσήκει μοι μᾶλλον ἑτέρων, ὡ

Ἄθηναῖοι, ἄρχειν· (ἀνάγκη γὰρ ἐνταῦθεν ἀρξασθαι, ἐπειδὴ μου Νικίας καθήψατο·) καὶ ἄξιός ἄμα νομίζω εἶναι. ὣν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις μου καὶ ἐμοὶ δόξαν φέροι ταῦτα, τῇ δὲ πατρίδι καὶ ὠφέλειαν. οἱ γὰρ Ἕλληνες καὶ ὑπὲρ δύναμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν, τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπιάδος θεωρίας, (πρότερον ἐλπίζοντες, αὐτὴν καταπεπολεμηθῆσαι·) διότι ἄρματα μὲν ἑπτὰ καθῆκα, ὅσα οὐδεὶς πω ἰδιώτης πρότερον, ἐνίκησα δὲ, καὶ δεῦτερος καὶ τέταρτος ἐγενόμην, καὶ τἄλλα ἄξιως τῆς νίκης παρεσκευασάμην. νόμῳ μὲν γὰρ τιμῇ τὰ τοιαῦτα· ἐκ δὲ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμιν ἄμα ὑπονοεῖται. καὶ ὅσα αὖ ἐν τῇ πόλει χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῷ λαμπρύνομαι, τοῖς μὲν ἀστοῖς φθονεῖται φύσει, πρὸς δὲ τοὺς ξένους καὶ αὐτῇ ἰσχὺς φαίνεται. καὶ οὐκ ἄχρηστος ἢ δ' ἡ ἀνοία, ὅς ἂν τοῖς ἰδίῳις τέλεσι μὴ ἑαυτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὠφελῇ. οὐδὲ γε ἄδικόν, ἐφ' ἑαυτῷ μέγα φρονούντα, μὴ ἴσον εἶναι· ἐπεὶ καὶ ὁ κακῶς πρόσσω πρὸς οὐδὲνα τῆς ξυμφορᾶς ἰσομοιρεῖ. ἀλλ', ὡςπερ δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα, ἐν τῷ ὁμοίῳ τὶς ἀναχίσθῳ, καὶ ὑπὸ τῶν εὐπραγούντων ὑπερφρονώμενος· ἢ τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω. οἶδα δὲ, τοὺς τοιοῦτους, καὶ ὅσοι ἐν τινος λαμπρότητι προέσχον, ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας, τοῖς ὁμοίοις μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυνόντας, τῶν δὲ ἔπειτα ἀνθρώπων προσποιήσιν τε ξυγγενείας τισὶ, καὶ μὴ οὖσαν, καταλιπόν-

τας, καὶ, ἥς ἂν ὦσι πατρίδος, ταύτη ἀΐχῃσιν, ὡς οὐδὲν περὶ ἀλλοτρίων, οὐδ' ἁμαρτόντων, ἀλλ' ὡς περὶ σφετέρων τε καὶ καλὰ πραξάντων. ὣν ἐγὼ ὄρεγόμενος, καὶ διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβυώμενος, τὰ δημόσια, σκοπεῖτε, εἴ του χεῖρον μεταχειρίζω. Πελοποννήσου γὰρ τὰ δυνατώτατα ξυστήσας ἄνευ μεγάλου ἡμῖν κινδύνου καὶ δαπάνης, Λακεδαιμονίους ἐς μίαν ἡμέραν κατέστησα ἐν Μαντινείᾳ περὶ τῶν ἀπάντων ἀγωνίσασθαι. ἐξ οὗ καὶ περιγενόμενοι τῇ μάχῃ, οὐδέπω καὶ νῦν βεβαίως θαρσοῦσι.

17. „Καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια παρὰ φύσιν δοκοῦσα εἶναι, ἐς τὴν Πελοποννησίων δύναμιν λόγοις τε πρόπουσιν ὁμίλησε, καὶ ὄργῃ πίστιν παρασχομένη, ἐπεισε καὶ νῦν μὴ πεφοβῆσθαι αὐτήν. ἀλλ', ἕως ἐγὼ τε ἔτι ἀκμάζω μετ' αὐτῆς, καὶ ὁ Νικίας εὐτυχῆς δοκεῖ εἶναι, ἀποχρήσασθε τῇ ἐκατέρου ἡμῶν ὠφελείᾳ· καὶ τὸν ἐς τὴν Σικελίαν πλοῦν μὴ μεταγιγνώσκητε, ὡς ἐπὶ μεγάλην δύναμιν ἐσόμενον. ὄχλοις τε γὰρ ξυμμίκτοις πολυανδροῦσιν αἱ πόλεις, καὶ φραδίας ἔχουσι τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχάς. καὶ οὐδαίς, δι' αὐτὸ, ὡς περὶ οἰκείας πατρίδος, οὔτε τὰ περὶ τὸ σῶμα ὄπλοις ἐξήρτυται, οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς· ὅ, τι δὲ ἕκαστος ἢ ἐκ τοῦ λέγων πείθειν οἶεται, ἢ στασιάζων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ λαβῶν, ἄλλην γῆν, μὴ κατορθώσας, οἰκήσειν, ταῦτα ἐτοιμάζεται. καὶ οὐκ εἰκός, τὸν τοιοῦτον ὄμιλον οὔτε λόγου μιᾷ γνώμῃ ἀκροᾶσθαι,

οὔτε ἐς τὰ ἔργα κοινῶς τρέπεσθαι· ταχὺ δ' ἂν ὡς ἕκαστοι, εἴ τι καθ' ἡδονὴν λέγοιτο, προσχωροῖεν· ἄλλως τε καὶ εἰ στασιάζουσιν, ὥσπερ πυνθανόμεθα. καὶ μὴν οὐδ' ὀπλίται οὔτ' ἐκείνοις, ὅσοι περικομποῦνται, οὔτε οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, διεφάνησαν τοσοῦτοι ὄντες, ὅσοι ἕκαστοι σφᾶς αὐτοὺς ἠρίθμουν· ἀλλὰ μέγιστον δὴ αὐτοὺς ἐψευσμένη ἡ Ἑλλάς, μόλις ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ἱκανῶς ὀπλίσθη· τὰ τε οὖν ἐκεῖ, ἐξ ὧν ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, τοιαῦτα, καὶ ἔτι εὐπωρότερα ἴσται. βαρβάρους τε γὰρ πολλοὺς ἔχομεν, οἱ, Σαρακουσίων μίσει, ξυνεπιδήσονται αὐτοῖς· καὶ τὰ ἐνθάδε οὐκ ἐπικωλύσει, ἢ ἡμεῖς ὀρθῶς βουλευήσθε. οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν, τοὺς αὐτοὺς τούτους, οὔσπερ νῦν φασὶ πολεμίους ὑπολιπόντας ἂν ἡμᾶς πλεῖν, καὶ προσέτι τὸν Μῆδον ἐχθρὸν ἔχοντες, τὴν ἀρχὴν ἐκτήσαντο, οὐκ ἄλλω τινί, ἢ τῇ περιουσίᾳ τοῦ ναυτικοῦ, ἰσχύοντες. καὶ νῦν οὔτε ἀνέλπιστοί πω μᾶλλον Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐγένοντο, εἴτε καὶ πάνυ ἔσθρωνται· τὸ μὲν ἐς τὴν γῆν ἡμῶν ἐσβάλλειν, κἄν μὴ ἐκπλεύσωμεν, ἱκανοί εἰσι, τῷ δὲ ναυτικῷ οὐκ ἂν δύναιτο βλάπτειν. ὑπόλοιπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἀντίπαλον ναυτικόν.

18. „Ποτε τί ἂν λέγοντες εἰκός, ἢ αὐτοὶ ἀποκνοῖμεν, ἢ πρὸς τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους σκηπιόμενοι, μὴ βοηθοῖμεν; οἷς χρεῖων, ἐπειδὴ γε καὶ ξυνωμόσαμεν, ἐπαμύνην, καὶ μὴ ἀντιτιθέναι, ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνοι ἡμῖν. οὐ γὰρ, ἵνα δεῦρο ἀντιβοηθῶσι, προσθέμεθα αὐτοὺς, ἀλλ', ἵνα, τοῖς ἐκεῖ ἐχθροῖς ἡμῶν

λυπηροὶ ὄντες, δεῦρο κωλύωσιν αὐτοὺς ἐπιέναι. τὴν
 τε ἀρχὴν οὕτως ἐκτησάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ὅσοι δὴ
 ἄλλοι ἤρξαν, παραγιγνώμενοι προθύμως τοῖς ἀεὶ ἢ
 βαρβάροις ἢ Ἑλλησιν ἐπικαλουμένοις, ἐπεὶ, εἴγε
 ἡσυχάζοιεν πάντες, ἢ φιλοκρινοῖεν, οἷς χρεῶν βοή-
 θειν, βραχὺ ἂν τι προσκτώμενοι αὐτῇ, περὶ αὐτῆς
 ἂν ταύτης μᾶλλον κινδυνεύοιμεν. τὸν γὰρ προὔ-
 χοντα οὐ μόνον ἐπιόντα τὶς ἀμύνεται, ἀλλὰ καὶ, μὴ
 ὅπως ἔπεισι, προκαταλυμβάνει. καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν
 ταμιεύεσθαι, ἐς ὅσον βουλόμεθα ἄρχειν· ἀλλ' ἀνάγκη,
 ἐπειδήπερ ἐν τῷδε καθίσταμεν, τοῖς μὲν ἐπι-
 βουλεύειν, τοὺς δὲ μὴ ἀνιέναι, διὰ τὸ ἀρχθῆναι ἂν
 ὑφ' ἐτέρων, αὐτοῖς κίνδυνον εἶναι, εἰ μὴ αὐτοὶ ἄλ-
 λων ἄρχοιμεν. καὶ οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτεῖον
 ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἡσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύ-
 ματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψασθε. λογισάμενοι οὖν,
 τάδε μᾶλλον αὐξήσειν, ἐπ' ἐκεῖνα ἦν ἴωμεν, ποιώ-
 μεθα τὸν πλοῦν, ἵνα Πελοποννησίων τε στορέσωμεν
 τὸ φρόνημα, εἰ δύξομεν, ὑπεριδόντες καὶ οὐκ ἀγα-
 πήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν, καὶ ἐπὶ Σι-
 κελίαν πλεῦσαι. καὶ ἅμα ἢ τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἐκεῖ
 προσγενομένων, πάσης τῷ εἰκότι ἄρξομεν, ἢ κακώ-
 σομέν γε Συρακουσίους· ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ξυμ-
 μαχοὶ ὠφέλησόμεθα. τὸ δὲ ἀσφαλές, καὶ μένειν, ἦν
 τι προσχωρῆ, καὶ ἀπελθεῖν, αἱ νῆες παρῆξουσιν.
 αὐτοκράτορες γὰρ ἐσόμεθα καὶ ξυμπάντων Σικελιω-
 τῶν. καὶ μὴ ὑμᾶς ἢ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμο-
 σύνη καὶ διάστασις τοῖς νέοις ἐς τοὺς πρεσβυτέρους

ἀποστρέψῃ. τῷ δὲ εἰωθότι κόσμῳ, ὡσπερ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἅμα νέοι γεραιτέροις βουλευόντες, ἐς τὰδε ἦσαν αὐτὰ, καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ πειρᾶσθαι προαγαγεῖν τὴν πόλιν. καὶ νομίσατε, νεότητα μὲν καὶ γῆρας ἄνευ ἀλλήλων μηδὲν δύνασθαι· ὁμοῦ δὲ, τό τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβὲς ἄν ξυγκραθῆν, μάλιστα ἂν ἰσχύειν· καὶ τὴν πόλιν, ἂν μὲν ἡσυχάζῃ, τρίψασθαι τε αὐτὴν περὶ ἑαυτὴν, ὡσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ πάντων τὴν ἐπιστήμην ἐγγηράσασθαι· ἀγωνιζομένην δὲ, αἰεὶ προσλήψασθαι τε τὴν ἔμπειρίαν, καὶ τὸ ἀμύνεσθαι, οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον ξύνηθες ἔξειν. παράπαν τε γινώσκω, πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἂν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρῆναι· καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τοὺτους οἰκεῖν, οἳ ἂν τοῖς παροῦσιν ἦθρεσι καὶ νόμοις, ἦν καὶ χεῖρω ἦ, ἦκιστα διαφόρως πολιτεύωσι.“

19. Τοιαῦτα μὲν δ' Ἀλκιβιάδης εἶπεν. οἳ δ' Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἐκείνου τε καὶ τῶν Ἐγεσταίων καὶ Λιοντίων φυγάδων, οἳ, παρελθόντες, ἐδέοντό τε, καὶ, τῶν δοκίων ὑπομιμνήσκοντες, ἐκέλευον βοηθῆσαι σφίσι, πολλῷ μᾶλλον, ἢ πρότερον, ὠρμηνο στρατεύειν. καὶ ὁ Νικίας, γνοὺς, ὅτι ἀπὸ μὲν τῶν αὐτῶν λόγων οὐκ ἂν ἔτι ἀποτρέψειε, παρασκευῆς δε πλήθει, εἰ πολλὴν ἐπιτάξειε, τάχ' ἂν μεταστήσειεν αὐτούς, παρελθὼν αὐτοῖς ἔλεγε τοιαῦτα.

20. „ΕΠΕΙΔΗ πάντως ὀρῶ ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, ὠρμημένους στρατεύειν, ξυγενέγκοι μὲν ταῦ-

τα, ὡς βουλόμεθα· ἐπὶ δὲ τῷ παρόντι ἂ γινώσκω, σημανῶ. ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν ἵεναι μεγάλας, καὶ οὐδ' ὑπηκόους ἀλλήλων, οὔτε δεομένας μεταβολῆς, ἢ ἂν ἐκ βιαίου τις δουλείας ἄσμενος ἐς ἄλλω μεταστάσιν χωροίη· οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν εἰκότως ἀντ' ἐλευθερίας προσδεχομένας· τό, τε πλῆθος, ὡς ἐν μιᾷ νήσῳ, πολλὰς τὰς Ἑλληνίδας. πλὴν γὰρ Νάξου καὶ Κατάνης, ἃς ἐλπίζω ἡμῖν κατὰ τὸ Λεοντίνων ἑυγενεῖς προσέσεσθαι, ἄλλαι εἰσὶν ἑπτὰ, καὶ παρεσκευασμέναι τοῖς πᾶσιν ὁμοιοτρόπως μάλιστα τῇ ἡμετέρᾳ δυνάμει, καὶ οὐχ ἥκιστα, ἐπὶ ἃς μᾶλλον πλέομεν, Σελινοῦς καὶ Συράκουσαι. πολλοὶ μὲν γὰρ ὀπλίται ἔνεσι, καὶ τοξόται, καὶ ἀκοντισταί, πολλαὶ δὲ τριήρεις, καὶ ὄχλος ὁ πληρώσων αὐτάς. χρήματά τ' ἔχουσι, τὰ μὲν ἴδια, τὰ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐστὶ Σελινουντίοις. Συρακουσίοις δὲ καὶ ἀπὸ βαρβάρων τινῶν ἀπαρχὴ εἰσφέρεται. ᾧ δὲ μάλιστα ἡμῶν προσέχουσι, ἵππους τε πολλοὺς κέκτηνται, καὶ οἰκίῳ καὶ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται.

21. „Πρὸς οὖν τοιαύτην δύναμιν, οὐ ναυτικῆς καὶ φαύλου στρατιᾶς μόνον δεῖ, ἀλλὰ καὶ πεζὸν πολὺν ξυμπλεῖν, εἴπερ βουλόμεθα ἄξιόν τι τῆς διανοίας δοῆν, καὶ μὴ ὑπὸ ἱσπείων πολλῶν εἴργεσθαι τῆς γῆς· ἄλλως τε καὶ εἰ ξυστιῶσιν αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι, καὶ μὴ ἀντιπαράσχωσιν ἡμῖν φίλοι τινὲς γενόμενοι ἄλλοι, ἢ Ἐγεσταῖοι, ᾧ ἀμυνοῦμεθα, ἱππικόν· (αἰσχροὺς δὲ βιασθέντας ἀπελθεῖν, ἢ

ὑστέρον ἐπιμεταπέμπεσθαι, ταπρῶτον ἀσκήπτως βουλευσαμένους·) αὐτόθεν δὲ παρασκευῆ ἀξιοχρεῶ ἐπιέναι, γινόντας, ὅτι καὶ τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν μέλλομεν πλεῖν, καὶ οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ στρατευσόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τοῖς τῆδε ὑπηκόοις ξύμμαχοι ἦλθετε ἐπὶ τινα, ὅθεν ῥάδιαι αἱ κομιδαὶ ἐκ τῆς φιλίας, ὧν προσέδει, ἀλλ' ἐς ἀλλοτρίαν πᾶσαν ἀπαρτήσαντες, ἐξ ἧς, μηνῶν οὐδὲ τεσσάρων τῶν χειμερινῶν, ἄγγελον ῥάδιον ἐλθεῖν.

22. „Ὀπίκτας τε οὖν πολλοὺς μοι δοκαῖ χρῆναι ἡμᾶς ἄγειν, καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν συμμάχων, τῶν τε ὑπηκόων, καὶ ἦν τινα ἐκ Πελοποννήσου δυνάμεθα ἢ πείσαι, ἢ μισθῶ προσαγαγέσθαι· καὶ τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας, ὅπως πρὸς τὸ ἐκείνων ἱππικὸν ἀντέχωσι· ναυσὶ τε καὶ πολὺ περιεῖναι, ἵνα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ῥᾶον ἐσχομιζώμεθα· τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον ἐν ὀλίκοις, πυροὺς καὶ πεφρυγμένας κριθάς, ἄγειν, καὶ σιτοποιοὺς ἐκ τῶν μυλώνων πρὸς μέρος ἠναγκασμένους ἐμμίσθους, ἵνα, ἦν που ὑπὸ ἀπλοίας ἀπολαμβανώμεθα, ἔχη ἡ στρατιὰ τὰ ἐπιτήδεια· πολλὴ γὰρ οὕσα, οὐ πάσης ἔσται πόλεως ὑποδέξασθαι· τὰ τε ἄλλα, ὅσον δυνατὸν, ἐτοιμάσασθαι, καὶ μὴ ἐπὶ ἐτέρους γίνεσθαι· μάλιστα δὲ χρήματα αὐτόθεν ὡς πλεῖστα ἔχειν. τὰ δὲ παρ' Ἐγεστιάων, ἃ λέγεται ἐκεῖ ἔτοιμα, νομίσατε καὶ λόγῳ ἂν μάλιστα ἔτοιμα εἶναι.

23. „Ἦν γὰρ αὐτοὶ ἔλθωμεν ἐνθίνδε μὴ ἑντίπαλον μόνον παρασκευασάμενοι, πλήν γε πρὸς τὸ

μάχιμον αὐτῶν τὸ ὀπλιτικόν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλοντες τοῖς πᾶσι, μόλις οὕτως οἰοί τε ἐσόμεθα τῶν μὲν κρατεῖν, τὰ δὲ καὶ διασῶσαι. πόλιν τε νομίσαι χρή ἐν ἀλλοφύλοις καὶ πολεμίοις οἰκειοῦντας ἔειναι, οὓς πρέπει τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ἢ ἂν κατάσχωσιν, εὐθὺς κρατεῖν τῆς γῆς· ἢ εἰδέναι, ὅτι, ἦν σφάλωνται, πάντα πολέμια ἔξουσιν. ὅπερ ἐγὼ φοβούμενος, καὶ εἰδὼς, πολλὰ μὲν ἡμᾶς δεῖον εὖ βουλευσασθαι, ἔτι δὲ πλείω εὐτυχῆσαι, (χαλεπὸν δὲ, ἀνθρώπους ὄντας,) ὀτιελάχιστα τῇ τύχῃ παραδοὺς ἐμμαντὸν βούλομαι ἐκπλεῖν, παρασκευῇ δὲ ἀπὸ τῶν εἰκότων ἀσφαλῆς ἐκπλεῦσαι. ταῦτα γὰρ τῇ τε ξυμπάσῃ πόλει βεβαιότητα ἡγοῦμαι, καὶ ἡμῖν τοῖς στρατευσομένοις σωτήρια. εἰ δὲ τῶ ἄλλως δοκεῖ, παρήμι αὐτῶ τὴν ἀρχήν.“

24. Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα εἶπε, νομίζων, τοὺς Ἀθηναίους τῶ πλήθει τῶν πραγμάτων ἢ ἀποτρέψειν, ἢ, εἰ ἀναγκάζοιτο στρατεῦσθαι, μάλιστα οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι. οἱ δὲ τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον ὤρμητο. καὶ τούναντίον περιέστη αὐτῶ· εὖ τε γὰρ παραινέσαι ἔδοξε, καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ καὶ πολλὴ ἔσεσθαι. καὶ ἔρωσ ἐνέπεισε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι· τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις, ὡς ἢ καταστρεφόμενοις, ἐφ' ἃ ἔπλεον, ἢ οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν· τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ, τῆς τε ἀποίσεως πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας, καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι· ὁ

δὲ πρόλις ὄμιλος, καὶ στρατιώτης, ἔν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἴσειν, καὶ προσκτήσασθαι δύναμιν, ὅθεν αἰδίδιον μισθοφορὰν ὑπάρξουν. ὥστε, διὰ τὴν ἄγαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμίαν, εἶτω ἄρα καὶ μὴ ἤρεσκε, δεδιώς, μὴ, ἀντιχειροτονῶν, κανόνους δόξειεν εἶναι τῇ πόλει, ἡσυχίαν ἦγε.

25. Καὶ τέλος παρελθὼν τις τῶν Ἀθηναίων καὶ παρακαλέσας τὸν Νικίαν, οὐκ ἔφη χρῆναι προφασίζεσθαι, οὐδὲ διαμέλλειν, ἀλλ' ἐναντίον ἀπάντων ἤδη λέγειν, ἦντινα αὐτῷ παρασκευὴν Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται. ὁ δὲ, ἄκων μὲν, εἶπεν, ὅτι καὶ μετὰ τῶν ξυναρχόντων καθ' ἡσυχίαν μᾶλλον βουλευσοίτο· ὅσα μέντοι ἤδη δοκεῖν αὐτῷ, τριῆρεσι μὲν οὐκ ἔλασσον ἢ ἑκατὸν πλευστέα εἶναι· αὐτῶν δ' Ἀθηναίων ἔσθαι ὀπλιταγωγούς ὅσοι ἂν δοκῶσι, καὶ ἄλλας ἐκ τῶν συμμάχων μεταπεμπτέας εἶναι· ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασιν Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων, πεντακισχιλίων μὲν οὐκ ἐλάσσοσιν, ἦν δὲ τι δύνωνται, καὶ πλείοσι· τὴν δὲ ἄλλην παρασκευὴν ὡς καταλόγον, καὶ τοξοτιῶν τῶν αὐτόθεν, καὶ ἐκ Κρήτης, καὶ σφεινδογητῶν, καὶ ἦν τι ἄλλο πρέπον δοκῆ εἶναι, ἐτοιμασάμενοι ἄξειν.

26. Ἀκούσαντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι, ἐψηφίσαντο εὐθύς, αὐτοκράτορας εἶναι, καὶ περὶ στρατιᾶς πλήθους καὶ περὶ τοῦ παντός πλοῦ τοὺς στρατηγούς πράσσειν, ἢ ἂν αὐτοῖς δοκῆ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίοις. καὶ μετὰ ταῦτα ἡ παρασκευὴ ἐγίγνετο· καὶ ἔς τε τοῖς συμμάχοις ἔπειμον, καὶ αὐτόθεν κατα-

λόγους ἐποιοῦντο. ἄρτι δ' ἀντιλήφει ἡ πόλις ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς νῆσου καὶ τοῦ ξυνεχοῦς πολέμου, ἕς τε ἡλικίας πλῆθος ἐπιγεγεννημένης, καὶ ἕς χρημάτων ἄθροισιν, διὰ τὴν ἐκχειρίαν ὥστε ἄρτι πάντα ἐπορίζετο. καὶ οἱ μὲν ἐν παρασκευῇ ἦσαν.

27. Ἐν δὲ τούτῳ, ὅσοι Ἑρμαῖ ἦσαν λίθινοι ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀθηναίων, (εἰσὶ δὲ, κατὰ τὸ ἐπιχώριον. ἡ τετράγωνος ἐργασία, πολλοὶ καὶ ἐν ἰδίοις προθύροις, καὶ ἐν ἱεροῖς) μιᾷ νυκτὶ οἱ πλεῖστοι περιεκόπησαν τὰ πρόσωπα. καὶ τοὺς δρᾶσαντας ἦδει οὐδεὶς· ἀλλὰ μεγάλοις μηνύτροις δημοσίᾳ οὗτοί τε ἐζητοῦντο, καὶ προσέτι ἐψηφίσαντο, καὶ εἴ τις ἄλλο τι οἶδεν ἀσέβημα γεγενημένον, μηνύειν ἀδεῶς τὸν βουλόμενον καὶ ἀσίων καὶ ξένων καὶ δούλων. καὶ τὸ πρᾶγμα μειζόνως ἐλάμβανον. τοῦ τε γὰρ ἔκπλου οἰωνός ἐδόκει εἶναι, καὶ ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ἅμα νεωτέρων πραγμάτων καὶ δήμου καταλύσεως γεγενῆσθαι.

28. Μηνύεται οὖν ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκολούθων, περὶ μὲν τῶν Ἑρμῶν οὐθέν, ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων περικοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ οἴνου γεγενημέναι, καὶ τὰ μυστήρια ἅμα ὡς ποιῆται ἐν οἰκίαις ἐφ' ὕβρει. ὧν καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπητιῶντο, καὶ αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες οἱ μάλιστα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι, ἐμποδῶν ὄντι σφίσιν αὐτοῖς μὴ τοῦ δήμου βεβαίως προστάται, καὶ νομίσαντες, εἰ αὐτὸν ἐξελάσειαν, πρῶται ἂν εἶναι, ἐμεγάλυνον, καὶ ἐβόων, ὡς ἐπὶ δῆ-

μον καταλάβει τὰ τε μυστικά καὶ ἡ τῶν Ἑρμῶν περικοπή γένοιτο· καὶ οὐδὲν εἴη αὐτῶν, ὃ, τι οὐ μετ' ἐκείνου ἐπράχθη· ἐπιλέγοντες τεκμήρια τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν.

29. Ὁ δ' ἔν τε τῷ παρόντι πρὸς τὰ μηνύματα ἀπιλογεῖτο, καὶ ἔτοιμος ἦν, πρὶν ἐκπλεῖν, κρῖνεσθαι, εἴ τι τούτων εἰργασμένος ἦν· (ἤδη γὰρ καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἐπεπόριστο·) καὶ, εἰ μὲν τούτων τι εἰργαστο, δίκην δοῦναι· εἰ δ' ἀπολυθείη, ἄρχειν. καὶ ἐπιμαρτύρειτο, μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβαλᾶς ἀποδέχεσθαι, ἀλλ' ἤδη ἀποκτείνειν, εἰ ἀδικεῖ· καὶ ὅτι σωφρονέστερον εἴη, μὴ μετὰ τοιαύτης αἰτίας, πρὶν διαγνῶσι, πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ τοσοῦτω στρατεύματι. οἱ δ' ἐχθροὶ, δεδιότες, τό, τε στρατεύμα μὴ εὖρον ἔχη, ἦν ἤδη ἀγωνίζηται, ὃ, τε δῆμος μὴ μαλακίζηται, θεραπεύων, ὅτι δι' ἐκείνον οἱ τ' Ἀργεῖοι ξυνεστράτευσον καὶ τῶν Μαντινέων τινας, ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον, ἄλλους φήτορας ἐνιέντες, οἱ ἔλεγον, νῦν μὲν πλεῖν αὐτὸν, καὶ μὴ κατασχεῖν τὴν ἀναγωγὴν, ἐλθόντα δὲ, κρῖνεσθαι ἐν ἡμέραις φηταῖς· βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς, ἦν ἔμελλον φᾶσον αὐτοῦ ἀπόντος ποριεῖν, μετὰπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι. καὶ ἴδοξεν, πλεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην.

30. Μετὰ δὲ ταῦτα, θέρους μισοῦντος ἤδη, ἡ ἀναγωγὴ ἐγίγνετο ἐς τὴν Σικελίαν. τῶν μὲν οὖν ξυμμάχων τοῖς πλείστοις, καὶ ταῖς σιταγωγαῖς ὀλέκασιν, καὶ τοῖς πλοίοις, καὶ ὅση ἄλλη παρασκευὴ ξυνείπετο,

πρότερον εἶρητο ἐς Κέρκυραν ξυλλέγεσθαι, ὡς ἐκεῖ-
 θεν ἀθρόοις ἐπὶ τὴν ἄκραν Ἰαπυγίαν τὸν Ἴόνιον
 διαβαλοῦσιν. αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι, καὶ εἴ τινας τῶν
 ξυμμάχων παρήσαν, ἐς τὸν Πειραιᾶ καταβάντες, ἐν
 ἡμέρᾳ ῥητῇ ἅμα ἔω ἐπλήρουν τὰς ναῦς, ὡς ἀναξό-
 μενοι. ξυγκατέβη δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος ἅπας, ὡς
 εἰπεῖν, ὁ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀσίων καὶ ξένων· οἱ μὲν
 ἐπιχώριοι, τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἕκαστοι προπέμ-
 ποντες, οἱ μὲν, ἑταίρους, οἱ δὲ, ξυγγενεῖς, οἱ δὲ,
 υἱεῖς· καὶ μετ' ἐλπίδος τε ἅμα ἰόντες καὶ ὄλοφυρ-
 μῶν, τὰ μὲν ὡς κτήσοιντο, τοὺς δ' εἴ ποτε ὄψοιντο·
 ἐνθυμούμενοι, ὅσον πλοῦν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπε-
 στέλλοντο.

31. Καὶ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ὡς ἤδη ἔμελλ-
 λὸν μετὰ κινδύνων ἀλλήλους ἀπολιπεῖν, μᾶλλον
 αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινὰ, ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν.
 ὁμως δὲ τῇ παρουσίᾳ ῥώμῃ, διὰ τὸ πλῆθος ἐκάστων,
 ὧν ἑώρων, τῇ ὄψει ἀνεθάρσουν. οἱ δὲ ξένοι καὶ
 ὁ ἄλλος ὄχλος κατὰ θεῖαν ἤκεν, ὡς ἐπὶ ἀξιοχρεῶν
 καὶ ἄπιστον διάνοιαν. παρασκευὴ γὰρ αὕτη πρώτη
 ἐκπλεύσασα μιᾷς πόλεως δυνάμει Ἑλληνικῇ, πολυτελε-
 σιότητι δὴ καὶ εὐπρεπεσιότητι τῶν εἰς ἐκεῖνον τὸν χρό-
 νον ἐγένετο. ἀφισθῆναι δὲ νεῶν καὶ ὀπλιτῶν, καὶ ἡ ἐς
 Ἐπίδαυρον μετὰ Περικλέους, καὶ ἡ αὐτὴ ἐς Ποτί-
 δαιαν μετὰ Ἀγνωνος, οὐκ ἐλάσσων ἦν. τετράκις γὰρ
 χίλιοι ὀπλιταὶ αὐτῶν Ἀθηναίων, καὶ τριακόσιοι ἰπ-
 πεῖς, καὶ τριήρεις ἑκατὸν, καὶ Λεσβίων καὶ Χίων
 πεντήκοντα, καὶ ξύμμαχοι ἔτι πολλοὶ, ξυνέπλευσαν.

ἄλλα ἐπὶ τε βραχεῖ πλῶ ὠρμήθησαν, καὶ παρα-
 σκευῇ φαύλη. οὗτος δὲ ὁ στόλος, ὡς χρύνης τε
 ἰσόμενος, καὶ κατ' ἀμφοτέρω, οὐ ἂν δέη, καὶ ναυσὶ
 καὶ πεζῶ ἅμα, ἐξαρτυθεῖς, τὸ μὲν ναυτικὸν μεγά-
 λαις δαπάναις τῶν τε τριηράρχων καὶ τῆς πόλεως
 ἰκπονηθέν, τοῦ μὲν δημοσίου δραχμῆν τῆς ἡμέρας
 τῷ ναύτῃ ἐκάστω διδόντος, καὶ ναῦς παρασχόντος
 λευγὰς, ἑξήκοντα μὲν ταχείας, τισσαράκοντα δὲ ὀπλι-
 ταγωγούς, καὶ ὑπηρεσίας ταύταις τὰς κρατίστας
 τῶν τριηράρχων, ἐπιφορὰς τε, πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου
 μισθῷ, διδόντων τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν καὶ
 ταῖς ὑπηρεσίαις, καὶ τἄλλα σημείοις καὶ κἀτασκευ-
 αῖς πολυτελεῖσι χρησαμένων, καὶ ἐς τὰ μακρότατα
 προθυμηθέντος ἑνὸς ἐκάστου, ὅπως αὐτῷ τινε εὐ-
 προπέια τε ἢ ναῦς μάλιστα προῖξει, καὶ τῷ ταχυ-
 ναυτεῖν. τὸ δὲ πεζὸν καταλόγοις τε χρηστοῖς ἐκ-
 κριθέν, καὶ ὀπλων καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα σκευῶν
 μεγάλη σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους ἀμιλληθέν. ξυνέβη
 δὲ, πρὸς τε σφᾶς αὐτοὺς ἅμα ἔριν γενέσθαι, ᾧ τις
 ἕκαστος προσετάχθη, καὶ ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας
 ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ
 ἐξουσίας, ἢ ἐπὶ πολεμίους παρασκευῆν. εἰ γὰρ τις
 ἐλογίσαστο τὴν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν,
 καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν, τῆς μὲν πόλεως,
 ὅσα τε ἤδη προσετετέλεκει, καὶ ἃ ἔχοντας τοὺς στρα-
 τηγούς ἀπέστειλε. τῶν δὲ ἰδιωτῶν, ἃ, τε περὶ τὸ
 σῶμά τις καὶ τριηράρχος ἐς τὴν ναῦν ἀναλώκει, καὶ
 ὅση ἔτι ἐμελλεν ἀναλώσειν. χωρὶς δ', ἃ εἶδος ἦν,

καὶ ἄνευ τοῦ ἐκ δημοσίου μισθοῦ, πάντα τινὰ παρασκευάσασθαι ἐφόδιον, ὡς ἐπὶ χρόνιον στρατείαν· καὶ ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει· πολλὰ ἂν τάλαντα εὐρέθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγόμενα. καὶ ὁ στόλος οὐχ ἦσσαν τόλμης τε θάμβει καὶ ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο, ἢ στρατιᾶς, πρὸς οὓς ἐπήγασαν, ὑπερβολῇ, καὶ ὅτι μέγιστος ἦδη διάπλους ἀπὸ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπὶ μεγίστη ἐλπίδι τῶν μελλόντων, πρὸς τὰ ὑπάρχοντα, ἐπεχειρήθη.

32. Ἐπειδὴ δὲ αἱ τῆς πλήρεις ἦσαν, καὶ ἐσέκειτο πάντα ἤδη, ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξασθαι, τῇ μὲν σάλπιγγι σιωπῇ ὑπεσημάνθη, εὐχὰς δὲ τὰς νομιζόμενας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς, οὐ κατὰ ναῦν ἐκαστην, ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος, ἐποιούντο, κρατῆράς τε κεράσαντες παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα, καὶ ἐκπώμασι χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς οἱ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρχοντες σπένδοντες. ξυνεπαύχοντο δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς, τῶν τε πολιτῶν, καὶ εἴ τις ἄλλος εὐνοὺς παρῆν σφίσι. παιωνίσαντες δὲ, καὶ τελεώσαντες τὰς σπονδὰς, ἀνήγοντο. καὶ ἐπὶ κέρως τοπρωῶτον ἐκπλεύσαντες, ἄμιλλαν ἤδη μέχρι Αἰγίνης ἐποιούντο· καὶ οἱ μὲν, ἐς τὴν Κέρκυραν, ἔνθα περ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέγετο, ἠπέιγοντο ἀφικέσθαι. ἐς δὲ τὰς Συρακούσας ἠγγέλλετο μὲν πολλαχόθεν τὰ περὶ τοῦ ἐπιπλου, οὐ μέντοι ἐπιστεύετο ἐπὶ πολὺν χρόνον οὐδέν. ἀλλὰ καὶ γενομένης ἐκκλησίας, ἐλέχθησαν

τοιοῖδε λόγοι ἀπό τε ἄλλων, τῶν μὲν, πιστευόντων τὰ περὶ τῆς στρατείας τῆς τῶν Ἀθηναίων, τῶν δὲ, τὰ ἐναντία λεγόντων· καὶ Ἐρμοκράτης δ' Ἐρμῶνος παρελθὼν, αὐτοῖς, ὡς σαφῶς οἰόμενος εἰδέναι τὰ περὶ αὐτῶν, ἔλεγε, καὶ παρήγει τοιαύδε.

33. „**ΑΠΙΣΤΑ** μὲν ἴσως, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τινές, δόξω ὑμῖν περὶ τοῦ ἐπέπλου τῆς ἀληθείας λέγειν καὶ γινώσκω, ὅτι οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι ἢ λέγοντες, ἢ ἀπαγγέλλοντες, οὐ μόνον οὐ πείθουσιν, ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν εἶναι· ὅμως δὲ οὐ καταφοβηθεὶς ἐτισχῆσω, κινδυνευούσης τῆς πόλεως· πείθων γε ἑμαυτὸν, σαφίστερόν τι ἐτίσου εἰδὼς, λέγειν. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐφ' ἡμᾶς (ὃ πάνυ θαυμάζετε,) πολλῇ στρατιᾷ ὤρμηγται καὶ ναυτικῇ καὶ περὶ κῆ· πρόφασιν μὲν, Ἐγρεσιαίων ξυμμαχίᾳ, καὶ Λεοντίνων κατοικίσει, τὸ δὲ ἀληθές, Σικελίας ἐπιθυμία, μάλιστα δὲ τῆς ἡμετέρας πόλεως· ἡγούμενοι, εἰ ταύτην σχοῖεν, ραδίως καὶ τᾶλλα ἔξουσιν. ὡς οὖν ἐν τάχει παραιομένων, ὁρᾶτε, ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ὅτῳ τρόπῳ κάλλιστα ἀμυνεῖσθε αὐτούς, καὶ μήτε, καταφρονήσαντες, ἀφρακτοὶ ληφθήσεσθε, μήτε, ἀπιστήσαντες, τοῦ ξυμπαντος ἀμαλήσειτε. εἰ δὲ τῶν καὶ πιστῶν, τὴν τόλμαν αὐτῶν καὶ δύναμιν μὴ ἐκπλαγῆ. οὕτε γὰρ βλάπτειν ἡμᾶς πλείω οἰοῖτε ἔσονται, ἢ πάσχειν· οὐθ', ὅτι μεγάλῳ στόλῳ ἐπέρχονται, ἀνωφελεῖς· ἀλλὰ πρὸς τε τοὺς ἄλλους Σικελιώτας πολὺ ἄμεινον· μᾶλλον γὰρ ἐθελήσουσιν, ἐκπλαγέντες, ἡμῖν ξυμμαχεῖν καὶ ἦν

ἄρα ἢ κατεργασόμεθα αὐτούς, ἢ ἀπράκτους, ὧν ἐφίενται, ἀπείσωμεν, (οὐ γὰρ ἂν, μὴ τύχῳσι γε, ὧν προσδέχονται, φοβοῦμαι,) κάλλιστον δὲ ἔργων ἡμῖν ξυμβήσεται, καὶ οὐκ ἀνέλπιστον ἔμοιγε. ὀλίγοι γὰρ δὴ στόλοι μεγάλοι, ἢ Ἑλλήνων, ἢ βαρβάρων, πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἀπάραντες, κατώρθωσαν. οὔτε γὰρ πλείους τῶν ἐνοικούντων καὶ ἀστυγειτόνων ἔρχονται. (πάντα γὰρ δὴ ὑπὸ θεούς ξυνίσταται·) ἦν τε δι' ἀπορίαν τῶν ἐπιτηθείων ἐν ἀλλοτρίᾳ γῆ σφαλιῶσι, τοῖς ἐπιβουλευθεῖσιν ὄνομα, καὶ περὶ σφίσις αὐτοῖς τὰ πλείω πταίσωσιν, ὅμως καταλείπουσιν. ὅπερ καὶ Ἀθηναῖοι αὐτοὶ οὗτοι, τοῦ Μήδου παρὰ λόγον πολλὰ σφαλέντος, [ἐπὶ] τῷ ὀνόματι, ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἦει, ηὐξήθησαν· καὶ ἡμῖν, οὐκ ἀνέλπιστον, τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι.

31. „Θαρσοῦντες οὖν τὰ τε αὐτοῦ παρασκευασόμεθα, καὶ, ἐς τοὺς Σικελούς πέμποντες, τοῖς μὲν μᾶλλον βεβαιωσόμεθα, τοῖς δὲ φιλίαν καὶ ξυμμαχίαν περὶώμεθα ποιῆσθαι· ἔς τε τὴν ἄλλην Σικελίαν πέμπωμεν πρέσβεις, δηλοῦντες, ὡς κοινός ὁ κίνδυνος· καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν, ὅπως ἡ ξυμμαχίαν ποιῶνται ἡμῖν, ἢ μὴ δέχονται Ἀθηναίους. δοκεῖ δέ μοι καὶ ἐς Καρχηδόνα ἕμεινον εἶναι πέμψαι. οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπὸ διὰ φόβου εἰσι, μὴ ποτε Ἀθηναῖοι αὐτοῖς ἐπὶ τὴν πόλιν ἔλθωσιν. ὥστε τάχ' ἂν ἴσως, νομίσαντες, εἰ τὰδε προήσονται, καὶ ἂν σφεῖς ἐν πόνοι εἶναι, ἐθελήσειαν ἡμῖν ἧτοι κρύφα γε, ἢ φανερώς, ἢ ἐξ ἑνός γέ του τρόπου,

ἀμύναι. δυνατόι δὲ εἰσι μάλιστα τῶν νῦν, βου-
 ληθέντες. χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλείστον κέ-
 κτηνται, ὅθεν ὁ τε πόλεμος καὶ τὰλλα εὐπορεῖ.
 πέμπωμεν δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, καὶ ἐς Κό-
 ρινθον, δεόμενοι δεῦρο κατὰ τάχος βοηθεῖν, καὶ
 τὸν ἐκεῖ πόλεμον κινεῖν. ὁ δὲ μάλιστα ἐγὼ τε νο-
 μίζω ἐπίκαιρον, ὑμεῖς τε, διὰ τὸ ξύνηθες ἦσυχον,
 ἥμιστ' ἂν ὀξέως πείθοισθε, ὅμως εἰρήσεται. Σικε-
 λιῶται γὰρ εἰ θέλομεν ξύμπαντες, εἰ δὲ μὴ, ἐπι-
 πλείστοι μεθ' ἡμῶν, καθελκύνσαντες ἅπαν τὸ ὑπάρ-
 χον ναυτικὸν μετὰ δυοῖν μηνῶν τροφῆς, ἀπαντή-
 σαι Ἀθηναίοις ἐς Τάραντα καὶ ἄκραν Ἰαπυγίαν,
 καὶ δῆλον ποιῆσαι αὐτοῖς, ὅτι οὐ περὶ τῆ Σικελίᾳ
 πρότερον ἔσται ὁ ἀγὼν, ἢ τοῦ ἐκείνου περαιωθῆ-
 ναι τὸν Ἰόνιον· μάλιστα ἂν αὐτοὺς ἐκπλήξαιμεν, καὶ
 ἐς λογισμὸν καταστήσασμεν, ὅτι δοκῶμεθα μὲν ἐν
 φιλίας χώρας φύλακες, (ὑποδέχεται γὰρ ἡμῶς Τά-
 ρας,) τὸ δὲ πέλαγος αὐτοῖς πολὺ περαιουῖσθαι μετὰ
 πάσης τῆς παρασκευῆς, χαλεπὸν δὲ, διὰ πλοῦ μῆ-
 κος, ἐν τάξει μεῖναι· καὶ ἡμῶν ἂν εὐπέθετος εἴη,
 βραδείᾳ τε καὶ κατὰ λόγον προσπίπτουσα. εἰ δ' αὖ
 τῷ ταχυναυτοῦντι ἀθροαστέρω, κομφίσαντες, προς-
 δάλοισιν, εἰ μὲν κόπαις χρήσαιντο, ἐπιδοίμεθ' ἂν
 κεκμηθῶσιν· εἰ δὲ μὴ δοκῆη, ἔστι καὶ ὑποχω-
 ρῆσαι ἡμῶν ἐς Τάραντα. οἱ δὲ, μετ' ὀλίγων ἐφο-
 δίων, ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ, περαιωθέντες, ἀποροῦσιν
 ἂν κατὰ χωρία ἔρημα, καὶ ἢ μένοντες, κολιορχοῦν-
 το ἂν, ἢ, κειρώμενοι παραπλεῖν, τὴν τε ἄλλην πα-

ρασκευὴν ἀπολείποιν ἄν, καὶ τὰ τῶν πόλεων οὐκ
 ἂν βέβαια ἔχοντες, εἰ ὑποδέξοιμτο, ἀθυμοῖεν.
 ὥστε ἔγωγε τούτῳ τῷ λογισμῷ ἠγοῦμαι, ἀποκλειο-
 μένους αὐτούς, οὐδ' ἂν ἀπᾶραι ἀπὸ Κερκύρας,
 ἀλλ' ἢ, διαβουλευσαμένους, καὶ κατασκοπαῖς χρω-
 μένους, ἐπόσοι τε ἐσμέν, καὶ ἐν ᾧ χωρίῳ, ἐξω-
 σθῆναι ἂν τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα, ἢ, καταπλαγέντας
 τῷ ἀδοκῆτῳ, καταλῦσαι ἂν τὸν πλοῦν· ἄλλως τε καὶ
 τοῦ ἐμπειροτάτου τῶν στρατηγῶν (ὡς ἐγὼ ἀκούω)
 ἄκοντος ἠγουμένου, καὶ ἀσμένου ἂν τρόφασιν λα-
 βόντος, εἴ τι ἀξιόχρεών ἀφ' ἡμῶν ἐφθείη. ἀγγε-
 λοίμεθα δ' ἂν, εὖ οἶδ' ὅτι, ἐπὶ τὸ πλεῖον. τῶν
 δ' ἀνθρώπων πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γινῶμαι
 ἴστανται, καὶ τοὺς προεπιχειροῦντας, ἢ τοῖς γε ἐπι-
 χειροῦσι προδηλοῦντας, ὅτι ἀμυνοῦνται, μᾶλλον
 πεφόβηνται, ἰσοκινδύνους ἠγούμενοι. ὅπερ ἂν νῦν
 Ἀθηναῖοι πάθοιεν. ἐπέρχονται γὰρ ἡμῖν ὡς οὐκ
 ἀμυνομένοις, δικαίως κατεγνωκότες, ὅτι αὐτούς οὐ
 μετὰ Λακεδαιμονίων ἐφθείρομεν. εἰ δ' ἴδοιεν πυ-
 ρὰ γνώμην τολμήσαντας, τῷ ἀδοκῆτῳ μᾶλλον ἂν
 καταπλαγεῖν, ἢ τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δυνάμει. πεί-
 θεσθε οὖν, μάλιστα μὲν, ταῦτα τολμήσαντες· εἰ δὲ
 μὴ, ὅτι τάχιστα τᾶλλα ἐς τὸν πόλεμον ἐτοιμάζειν,
 καὶ παρασθῆναι παντὶ, τὸ μὲν καταφρονεῖν τοὺς
 ἐπιόντας, ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δεῖκνυσθαι, τὸ δ'
 ἤδη, τὰς μετὰ φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας
 νομίσαντας, ὡς ἐπικινδύνους πράσσειν, χρησιμώτα-
 τα ἂν ξυμβῆναι. οἱ δὲ ἄνδρες καὶ ἐπέρχονται, καὶ

ἐν πλεῖ, εὖ οἶδ', ὅτι ἤδη εἰσὶ, καὶ ὅσον οὐπω πά-
ρῃσι. “

35. Καὶ ὁ μὲν Ἑρμοκράτης τοσαῦτα εἶπε. τῶν
δὲ Συρακουαίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους
ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν, ὡς οὐδενὶ ἄν τρόπῳ ἔλθοιεν οἱ
Ἀθηναῖοι, οὐδ' ἀληθῆ ἔστιν, ἃ λέγει· τοῖς δὲ, εἰ
καὶ ἔλθοιεν, τί ἄν δράσειαν αὐτούς, ὃ, τι οὐκ ἄν
μεῖζον ἀντιπύθοιεν; ἄλλοι δὲ καὶ πάνυ καταφρο-
νοῦντες, ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα. ὀλίγον δ'
ἦν τὸ πιστεῦον τῷ Ἑρμοκράτει, καὶ φοβούμενον τὸ
μέλλον. παρελθὼν δ' αὐτοῖς Ἀθηναγόρας, ὃς δῆ-
μου τε προστάτης ἦν, καὶ ἐν τῷ παρόντι πιθανώ-
τατος τοῖς πολλοῖς, ἔλεγε τοιαῦτα.

36. „ΤΟΤΣ μὲν Ἀθηναίους, ὅστις μὴ βού-
λεται, οὕτω κακῶς φρονῆσαι, καὶ ὑποχειρίους ἡμῖν
γενέσθαι ἐνθάδε ἐλθόντας, ἢ δειλός ἐστιν, ἢ τῇ πό-
λει οὐκ εὖνους· τοὺς δ' ἀγγέλλοντας τὰ τοιαῦτα,
καὶ περιφόβους ὑμᾶς ποιοῦντας, τῆς μὲν τόλμης οὐ
θαυμάζω, τῆς δὲ ἀξυνεσίας, εἰ μὴ οἶονται ἔνδηλοι
εἶναι. οἱ γὰρ δεδιότες ἰδίᾳ τι, βούλονται τὴν πό-
λιν ἐς ἔκπληξιν καθιστάναι, ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ
τὸ σφέτερον ἐπηλυγάζωνται. καὶ νῦν αὐταὶ αἱ ἀγ-
γελίαι τοῦτο δύνανται· οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου, ἐκ δὲ
ἀνδρῶν, οἵπερ αἰεὶ τὰδε κινουῦσι, ξύγκεινται. ὑμεῖς
δὲ, ἦν εὖ βουλευήσθε, οὐκ, ἐξ ὧν οὕτω ἀγγέλλου-
σι, σκοποῦντες, λογιεῖσθε τὰ εἰκότα, ἀλλ' ἐξ ὧν ἄν
ἄνθρωποι δεινοὶ καὶ πολλῶν ἔμπειροι (ὥσπερ ἐγὼ
Ἀθηναίους ἀξιώ) δράσειαν. οὐ γὰρ αὐτούς εἰ-

κός, Πελοποννησίους τε ὑπολιπόντας, καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον μῆπω βεβαίως καταλελυμένους, ἐπ' ἄλλον πόλεμον οὐκ ἐλάσσω ἐκείνους ἐλθεῖν. ἐπεὶ ἔγωγε ἀγαπᾶν αἶομαι αὐτούς, ὅτι οὐχ ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνους ἐρχόμεθα, πόλεις τοσαῦται καὶ οὕτως μεγάλαι.

37. „Εἰ δὲ δὴ, ὥσπερ λέγονται, ἔλθοιεν, ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμῆσαι, ὅσω κατὰ πάντα ἄμεινον ἐξήρτυται· τὴν δὲ ἡμετέραν πόλιν αὐτήν, τῆς νῦν στρατιᾶς, ὡς φασι, ἐπιούσης, καὶ εἰ δις τοσαύτη ἔλθοι, πολὺ κρείσσω εἶναι· οἷς γ' ἐπίσταμαι οὐθ' ἵππους ἀκολουθήσοντας, οὐδ' αὐτάθειν πορισθησομένους, εἰ μὴ ὀλίγους τινὰς παρ' Ἐγεσταιῶν, οὐδ' ὀπίστας ἰσοπληθεῖς τοῖς ἡμετέροις, ἐπὶ νεῶν γε ἐλθόντας. μέγα γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς ναυσὶ κούφαις τοσοῦτον πλοῦν δεῦρο κομισθῆναι, τὴν τε ἄλλην παρασκευὴν, ὅσῃν δὲ ἐπὶ πόλιν τοσὴνδε πορισθῆναι, οὐκ ὀλίγην οὖσαν. ὥστε, παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω, μόλις ἂν μοι δοκοῦσιν, εἰ, πόλιν ἑτέραν τοσαύτην, ὅσαι Συρακοῦσαι εἰσιν, ἔλθοιεν ἔχοντες, καὶ ὄμορον οἰκῆσαντες, τὸν πόλεμον ποιοῖντο, οὐκ ἂν παντάπασι διαφθαρήναι· ἦπου γε δὴ ἐν πάσῃ πολεμίᾳ Σικελίᾳ ξυστήσεται γὰρ στρατοπέδῳ τε ἐκ νεῶν ἰδρυθέντι, καὶ ἐκ σκηνιδίων, καὶ ἀναγκαίας παρασκευῆς, οὐκ ἐπὶ πολὺ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἱππέων ἐξιδόντες. τὸ δὲ ξύμπαν, οὐδ' ἂν κρατῆσαι αὐτούς τῆς γῆς ἡγοῦμαι τοσοῦτω τὴν ἡμετέραν παρασκευὴν κρείσσω νομίζω.

38. „Ἀλλὰ ταῦτα, ὥσπερ ἐγὼ λέγω, οἱ τε Ἀθη-

καὶ οἱ γεγῆσκοντες, τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἐν οἷῳ, ὅτι
 σώζουσαι, καὶ ἐνθύνετε ἄνδρες, οὔτε ὄντα, οὔτε ἄν
 γενόμενα, λογοποσιῶσιν. οὗς ἐγὼ οὐ νῦν πρῶτον,
 ἀλλ' αἰεὶ, ἐπίσταμαί, ἤτοι λόγοις γε τοιοῖσδε, καὶ
 ἔτι τούτων κακουρογότεροις, ἢ ἔργοις, βουλομένους
 καταπλήξαντας τὸ ὑμέτερον πλήθος, αὐτοὺς τῆς
 πόλεως ἄρχειν. καὶ δέδοικα μέντοι, μήποτε, πολ-
 λά περιφῶντες, καὶ κατορθώσωσιν, ἡμεῖς δὲ κακοί,
 πρὶν ἐν τῷ παθεῖν, ὤμεν προφυλάξασθαι τε, καὶ
 αἰσθόμενοι ἐπεξελεθεῖν. τοιγάρτοι δὲ αὐτὰ ἢ πύ-
 λισ ἡμῶν ὀλιγάκις μὲν ἡσυχάζει, στάσεις δὲ πολλὰς
 καὶ ἀγῶνας οὐ πρὸς τοὺς πολεμίους πλείονας, ἢ
 πρὸς αὐτήν, ἀναιρεῖται, τυραννίδας δὲ, ἔστιν ὅτι,
 καὶ δυναστείας ἀδίκους. ὣν ἐγὼ πειράσομαι, ἦν γε
 ὑμεῖς ἐθέλητε ἐπεσθαι, μήποτε ἐφ' ἡμῶν τὸ περι-
 δεῖν γενέσθαι· ὑμᾶς μὲν τοὺς πολλοὺς κείθων, τοὺς
 δὲ τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους κολάζων, μὴ μόνον
 αὐτοφώρους, (χαλεπὸν γὰρ ἐπιτυγχάνειν,) ἀλλὰ καὶ,
 ὣν βούλονται μὲν, δύνανται δ' οὐ· (τόν γὰρ ἐχθρόν,
 οὐχ ὡν ὀρεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας προαμύ-
 νεσθαι χρῆ, εἴπερ καὶ μὴ προφυλαξάμενός τις προ-
 πέισεται.) τοὺς δ' αὖ ὀλίγους, τὰ μὲν ἐλέγχων, τὰ
 δὲ φυλάσσων, τὰ δὲ καὶ διδάσκων. μάλιστα γὰρ
 δοκῶ ἄν μοι οὕτως ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας. καὶ
 ὅητα (ὁ πολλὰκις ἐσκεψάμην,) τί καὶ βούλεσθε, ὡ
 νεώτεροι; πότερον ἄρχεν ἦδη; ἀλλ' οὐκ ἔννομον.
 ὁ δὲ νόμος ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς μᾶλλον, ἢ
 δυναμένους, ἐτέθη, ἀτιμάζειν. ἀλλὰ δὴ μὴ μετα

πολλῶν ἰσονομῆσθαι; καὶ πῶς δίκαιον, τοὺς αὐ-
τοὺς μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι;

39. „Φήσῃ τις, δημοκρατίαν οὕτε ξυντόν,
οὕτ' ἴσον εἶναι, τοὺς δ' ἔχοντας τὰ χρήματα καὶ
ἄρχειν ἄριστα βελτίστους. ἐγὼ δὲ φημι, πρῶτα
μὲν, δῆμον ξύμπαν ὠνομάσθαι, ὀλιγαρχίαν δὲ, μέ-
ρος· ἔπειτα, φύλακας μὲν ἀρίστους εἶναι χρημάτων
τοὺς πλουσίους, βουλευσάσθαι δ' ἂν βέλτιστα τοὺς ξυν-
στούς, κρῖναι δ' ἂν ἀκούσαντας ἄριστα τοὺς πολ-
λοὺς· καὶ ταῦτα ὁμοίως καὶ κατὰ μέρη καὶ ξύμπαν-
τα ἐν δημοκρατίᾳ ἰσομοιρεῖν. ὀλιγαρχία δὲ τῶν
μὲν κινδύνων τοῖς πολλοῖς μεταδίδωσι, τῶν δ' ὠφε-
λίμων εὐὶ πλεονεκτεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ξύμπαν ἄφε-
λομένη ἔχει· ἃ ὑμῶν οἳ τε δυνάμενοι καὶ οἳ νέοι
προθυμοῦνται, ἀδύνατα ἐν μεγάλῃ πόλει κατασχεῖν.
ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, ὃ πάντων ἀξυνετώτατοι, εἰ μὴ
μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἢ ἀμαθέστατοι ἐστέ,
ὣν ἐγὼ οἶδα, Ἑλλήνων, ἢ ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες
τολιμῶτε.

40. „Ἄλλ' ἦτοι μαθόντες γε, ἢ μεταγνόντες, τὸ
τῆς πόλεως ξύμπανσι κοινὸν αὖξετε, ἠγησάμενοι, τοῦ-
το μὲν ἂν ἴσον, καὶ πλεόν, οἳ ἀγαθοὶ ὑμῶν, ἥπερ
τὸ τῆς πόλεως πλῆθος, μετασχεῖν· εἰ δ' ἄλλα βου-
λήσεσθε, καὶ τοῦ παντός κινδυνεῦσαι στερηθῆναι·
καὶ τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὡς προαισθανομένους,
καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας, ἀπαλλαγῆτε. ἢ γὰρ πόλις
ἦδε, καὶ εἰ ἔρχονται Ἀθηναῖοι, ἀμνηεῖται αὐτοὺς
ἀξίως αὐτῆς· καὶ στρατηγοὶ εἰσιν ἡμῖν, οἳ σκίψον-

ται αὐτά. καὶ, εἰ μὴ τι αὐτῶν ἀληθές ἐστιν, (ὡσπερ οὐκ εἶομαι,) οὐ, πρὸς τὰς ὑμετέρας ἀγγελίας καταπλαγείσα, καὶ ἐλομένη ὑμῶν ἀρχοντίας, αὐθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλεῖται· αὐτὴ δ' ἐφ' ἑαυτῆς σκοποῦσα, τοὺς τε λόγους ἀφ' ὑμῶν ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἐλευθερίαν οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀκούειν ἀφαιρεθήσεται, ἐκ δὲ τοῦ ἔργου φυλασσομένη μὴ ἐπιτρέπειν πειράσται σῶζειν.“

41. Τοιαῦτα Ἀθηναγόρας εἶπε. τῶν δὲ στρατηγῶν εἷς, ἀναστάς, ἄλλον μὲν οὐδένα ἔτι εἶασε παρελθεῖν, αὐτὸς δὲ πρὸς τὰ παρόντα ἔλεξε τοιαύδε. „Διαβολίς μὲν, οὐ σῶφρον, οὔτε λέγειν τιναὶ ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχσθαι· πρὸς δὲ τὰ εἰσαγγελλόμενα μᾶλλον ὄραν, ὅπως εἷς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα πόλις καλῶς τοὺς ἐπιόντας παρασκευαζώμεθα ἀμύνεσθαι. καὶ, ἦν ἄρα μηδὲν δεήσει, οὐδεμία βλάβη τοῦ τε τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι καὶ ἵπποις καὶ ὄπλοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷς ὁ πόλεμος ἀγάλλεται τὴν δ' ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἔχομεν, καὶ τῶν πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἅμα, ἐς τε κατασκοπήν, καὶ ἦν τι ἄλλο φαινεται ἐπιτήδειον. τὰ δὲ καὶ ἐπιμεμελήμεθα ἤδη, καὶ, ὃ, τι ἂν αἰσθώμεθα, ἐς ὑμᾶς οἴσομεν.“ Καὶ οἱ μὲν Συρακούσιαι, τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ στρατηγοῦ, διελύθησαν ἐκ τοῦ ξυλλόγου.

42. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἤδη ἐν τῇ Κερκύρα, αὐτοὶ τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅπαντες, ἦσαν· καὶ πρῶτον μὲν ἐπεξέτασιν τοῦ στρατεύματος, καὶ ξύνταξιν, ὡσπερ

ἔμειλλον δομῆσθαι τε καὶ στρατοπεδεύεσθαι, οἱ στρατηγοὶ ἐποίησαντο· καὶ τρία μέρη νείμαντες, ἐν ἐκάστῳ ἐκλήρωσαν, ἵνα μήτε ἀναπλέοντες, ἀπορῶσιν ὕδατος, καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐν ταῖς καταγωγαῖς, πρὸς τε τὰλλα εὐκοσμότεροι καὶ φάους ἄρχων ὦσι, κατὰ τὴν στρατηγῶν προστεταγμένοι. ἔπειτα δὲ προὔπεμψαν καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν τρεῖς ναῦς, εἰσομένους, αἵτινες σφῶς τῶν πόλεων δεξονται. καὶ εἶρητο αὐταῖς προαπαντῶν, ὅπως ἐπιστάμενοι καταπλέωσι.

43. Μετὰ δὲ ταῦτα, τοσῆδε ἤδη τῆ παρασκευῇ Ἀθηναῖοι ἄραγες ἐκ τῆς Κερκύρας, ἐς τὴν Σικελίαν ἐπεραιουῦντο· τριήρεσι μὲν ταῖς πάσαις, τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατόν, καὶ δυοῖν Ῥοδίοις πεντηκοντούροις. τούτων Ἀττικάι μὲν ἦσαν ἑκατόν, ὧν αἱ μὲν ἑξήκοντα, ταχεῖαι, αἱ δ' ἄλλαι, στρατιώτιδες· τὸ δὲ ἄλλο ναυικόν, Χίων, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων· ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασιν, ἑκατόν καὶ πεντακισχιλίους· (καὶ τούτων, Ἀθηναίων μὲν αὐτῶν ἦσαν πεντακόσιοι μὲν καὶ χίλιοι ἐκ καταλόγου, ἑπτακόσιοι δὲ, θῆτες, ἐπιβύται τῶν νεῶν· ξύμμαχοι δὲ οἱ ἄλλοι ξυνεστράτευον, οἱ μὲν, τῶν ὑπηκόων, οἱ δ' Ἀργείων, πεντακόσιοι, καὶ Μαντινέων καὶ μισθοφόρων πεντήκοντα καὶ διακόσιοι·) τοξόταις δὲ τοῖς πᾶσιν, ὄγδοήκοντα καὶ τετρακοσίοις· (καὶ τούτων Κρητες οἱ ὄγδοήκοντα ἦσαν·) καὶ σφενδογήταις Ῥοδίων ἑπτακοσίοις, καὶ Μργα-

ρεῦσαι φιλοῦς, φηγάσαν, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν· καὶ ἱε-
παγωγῆ μῆ, τριάκοντα ἀγούση ἐπιείας.

44. Τοσαύτη ἡ πρώτη παρασκευὴ πρὸς τὸν πό-
λεμον διέπλει. τούτοις δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἄγουσαι
ὀλκάδες μὲν τριάκοντα σιταγωγὸι, καὶ τοὺς σιτο-
ποιοὺς ἔχουσαι, καὶ λιθολόγους, καὶ τέκτονας, καὶ
ὄσα ἐς τειχισμόν ἐργαλεῖα, πλοῖα δὲ ἑκατὸν, ἃ ἐξ
ἀνάγκης μετὰ τῶν ὀλκάδων ξυνίπλει, πολλὰ δὲ καὶ
ἄλλα πλοῖα καὶ ὀλκάδες ἐκούσισι ξυνηκολούθουν τῇ
στρατιᾷ ἐμπορίας ἕνεκα· ἃ τότε πάντα ἐκ τῆς Κερ-
κύρας ξυνδιέβαλε τὸν Ἰόνιον κόλπον. καὶ πρὸς-
βαλοῦσα ἡ πᾶσα παρασκευὴ πρὸς τε ἄκραν Ἰαπυ-
γίαν, καὶ πρὸς Τάραντα, καὶ ὡς ἕκαστοι εὐπόρη-
σαν, παρεκομίζοντο τὴν Ἰταλίαν, τῶν μὲν πόλειων
οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ἔδατι δὲ
καὶ ὄρωι. Τάραντος δὲ καὶ Λοκρῶν οὐδὲ τούτοις·
ἕως ἀφίκοντο ἐς Ῥήγιον, τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον,
καὶ ἐνταῦθα ἤδη ἠθροίζοντο. καὶ ἕξω τῆς πόλειως,
ἕως αὐτοὺς εἴσω οὐκ ἐδέχοντο, στρατόπεδόν τε κα-
τεσκευάσαντο ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ, οὐ αὐτοῖς
καὶ ἀγορὰν παρεῖχον· καὶ τὰς ναῦς ἀνεγκύσαντες
ἠσύχασαν· καὶ πρὸς τε τοὺς Ῥηγίους λόγους ἐποιή-
σαντο, ἀξιοῦντες, Καλκιδίας ὄντας, Καλκιθεῦσιν
οὔσι Λεοντίνοις βοηθεῖν. οἱ δὲ οὐδὲ μεθ' ἐτέ-
ρων ἔφασαν ἕσεσθαι, ἀλλ', ὅ, τι ἂν καὶ τοῖς ἄλ-
λοις Ἰταλιώταις ξυνδοκῇ, τοῦτο ποιήσιν. οἱ δὲ,
πρὸς τὰ ἐν Σικελίᾳ πράγματα, ἐσκόπουν, ὅτι
τρόπῳ ἄμιστα προσοίονται· καὶ τὰς πρόπλους ναῦς

ἐκ τῆς Ἐγέστης ἅμα προσέμενον, βουλόμενοι εἰδέναι περὶ τῶν χρημάτων, εἴ ἐστιν, ἃ ἔλεγον ἐν ταῖς Ἀθήναις οἱ ἄγγελοι.

45. Τοῖς δὲ Συρακουσίοις ἐν τούτῳ πολλαχόθεν τε ἤδη καὶ ὑπὸ τῶν κατασκόπων σαφῆ ἠγγέλλετο, ὅτι ἐν Ῥηγίῳ αἱ νῆες εἰσὶ καὶ ὡς ἐπὶ τούτοις παρεσκευάζοντο πάσῃ τῇ γνώμῃ, καὶ οὐκέτι ἠπίστουν· καὶ ἔς τε τοὺς Σικελοὺς περιέπεμπον, ἔνθα μὲν, φύλακας, πρὸς δὲ τοὺς, πρέσβεις· καὶ ἐς τὰ περίπλοια τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρουρὰς ἐσεκόμιζον· τὰ τε ἐν τῇ πόλει, ὄπλων ἐξετάσει καὶ ἵππων, ἐσκόπουν, εἰ ἐντελῆ ἐστι· καὶ τᾶλλα, ὡς ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ καὶ ὄσονοῦ παρόντι, καθίσταντο.

46. Αἱ δ' ἐκ τῆς Ἐγέστης τρεῖς νῆες αἱ πρόπλοι παραγίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὸ Ῥήγιον, ἀγγέλλουσαι, ὅτι τᾶλλα μὲν οὐκ ἔστι χρήματα, ἃ ὑπέσχοντο, τριάκοντα δὲ τάλαντα μόνα φαίνεται. καὶ οἱ στρατηγοὶ εὐθύς ἐν ἀθυμίᾳ ἦσαν, ὅτι αὐτοῖς τοὔτό τε πρῶτον ἀντεκεκρούκει, καὶ οἱ Ῥηγῖνοι, οὐκ ἐθελήσαντες ξυστρατεύειν, οὓς πρῶτον ἤρξαντο πείθειν, καὶ εἰκὸς ἦν μάλιστα, Λεοντίων τε ξυγγενεῖς ὄντας, καὶ σφίσι αἰεὶ ἐπιτηδείους. καὶ τῶ μὲν Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ τῶν Ἐγεσταίων, τοῖν δὲ ἑτέροιον καὶ ἀλογώτερα. οἱ δὲ Ἐγεσταῖοι τοιόνδε τι ἐξετεχνήσαντο τότε, ὅτε οἱ πρῶτοι πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἦλθον αὐτοῖς ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων· ἔς τε τὸ ἐν Ἐρκυ ἱερόν τῆς Ἀφροδίτης ἀγαγόντες αὐτούς, ἐπέδειξαν τὰ ἀναθή-

ματα, φιάλας τε, καὶ οἰνοχόας, καὶ θυματήρια, καὶ ἄλλην κατασκευὴν οὐκ ὀλίγην· ἃ, ὅντι ἀργυρᾶ, πολλῶ πλείω τὴν ὄψιν ἀφ' ἄλλης θυνάμεως χρημάτων παρείχετο· καὶ ἰδία ξενίσεις ποιοῦμενοι τῶν τριηριτῶν, τὰ τε ἐξ αὐτῆς Ἐγέστης ἐκπώματα καὶ χρυσῆ καὶ ἀργυρᾶ ξυλλέξαντες, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐγγύς πόλεων καὶ Φοινικικῶν καὶ Ἑλληνίδων αἰτησάμενοι, ἐσέφερον ἐς τὰς ἰστιάσεις, ὡς οἰκεῖα ἕκαστοι. καὶ πάντων ὡς ἐπιτοπολὺ τοῖς αὐτοῖς χρωμένων, καὶ πανταχοῦ πολλῶν φαινομένων, μεγάλην τὴν ἔκπληξιν τοῖς ἐκ τῶν τριηρῶν Ἀθηναίοις παρεῖχε. καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, διεθρόησαν, ὡς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν. καὶ οἱ μὲν, αὐτοὶ τε ἀπατηθέντες, καὶ τοὺς ἄλλους τότε πείσαντες, ἐπειδὴ διηλθεν ὁ λόγος, ὅτι οὐκ εἶη ἐν τῇ Ἐγέστη τὰ χρήματα, πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. οἱ δὲ στρατηγοὶ πρὸς τὰ παρόντα ἐβουλεύοντο.

47. Καὶ Νικίου μὲν ἦν γνώμη, πλεῖν ἐπὶ Σελινοῦντα πάση τῇ στρατιᾷ, ἐφ' ὅπερ μάλιστα ἐπέμφθησαν· καὶ, ἦν μὲν παρέχουσι χρήματα παντὶ τῷ στρατεύματι Ἐγεσταῖοι, πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι εἰ δὲ μὴ, ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶν, ὅσας περ ἤτήσαντο, ἀξιούσιν, διδόναι αὐτοὺς τροφήν καὶ παραμείναντας, Σελινοντίους, ἢ βία, ἢ ξυμβάσει, διαλλάξαι αὐτοῖς, καὶ οὕτω παραπλεύσαντας τὰς ἄλλας πόλεις, καὶ ἐπιδείξαντας μὲν τὴν δύναμιν τῆς Ἀθηναίων πόλεως, δηλώσαντας δὲ τὴν ἐς τοὺς φίλους καὶ ξυμμάχους προ-

θυμίαν, ἀποπλεῖν οἴκαδε, ἦν μὴ τι δι' ὀλίγου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδοκῆτου ἢ Λεοντίου, οἷα τε ὡς ἰν ὠφελέσθαι, ἢ τῶν ἄλλων τιὰ πάλειν προσαγαγέσθαι, καὶ τῇ πόλει δαπανῶντας τὰ οἰκεία μὴ κινδυνεύειν.

48. Ἀλκιβιάδης δὲ οὐκ ἔφη χρῆναι, τοιαύτην δύναμει ἐκπλεύσαντας, αἰσχροῖς καὶ ἀπράκτως ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἔς τε τὰς πόλεις ἐπικηρυκεύεσθαι, πλήν Σελινοῦντος καὶ Συρακουῶν, τὰς ἄλλας, καὶ περὶ ῥᾶσθαι καὶ τοὺς Σικελούς, τοὺς μὲν ἀφιστάναί ἀπὸ τῶν Συρακουσίων, τοὺς δὲ, φίλους ποιεῖσθαι, ἵνα σίτον καὶ στρατιὰν ἔχωσι· πρῶτον δὲ πείθειν Μεσσηνίους (ἐν πόρῳ γὰρ μάλιστα καὶ προσβολῇ εἶναι αὐτοὺς τῆς Σικελίας,) καὶ λιμένα καὶ ἐφόρμησιν τῇ στρατιᾷ ἱκανωτάτην ἔσεσθαι· προσαγαγομένους δὲ τὰς πόλεις, εἰδότας, μεθ' ὧν τις πολεμήσει, οὕτως ἤδη Συρακούσαις καὶ Σελινοῦντι ἐπιχειρεῖν, ἦν μὴ οἱ μὲν Ἐγυσταίοις ξυμβαίνοισιν, οἱ δὲ Λεοντίου ἐῷσι κατοικίσειν.

49. Λάμαχος δὲ ἄντικρυς ἔφη χρῆναι πλεῖν ἐπὶ Συρακούσας, καὶ πρὸς τῇ πόλει ὡς τάχιστα τὴν μάχην ποιῆσθαι, ἕως ἔτι ἀπαράσκευοί τε εἰσὶ, καὶ μάλιστα ἐκπεληγμένοι. τὸ γὰρ πρῶτον πᾶν στρατεύμα δεινότατον εἶναι· ἦν δὲ χρονίση, πρὶν ἐς ὄψιν ἔλθεῖν, τῇ γνώμῃ ἀναθαρσοῦντας ἀνθρώπους, καὶ τῇ ὄψει καταφρονεῖν μᾶλλον. αἰφνίδιοι δὲ ἦν προσπέσωσιν, ἕως ἔτι περιδεῖς προσδέχονται, μάλιστα ἂν σφᾶς περιγενέσθαι, καὶ κατὰ πάντα ἂν αὐτοὺς ἐφοβῆσαι, τῇ τε ὄψει (πλεῖστοι γὰρ ἂν νῦν φανῆ-

ναι,) καὶ τῇ προσδοκίᾳ, ὧν πείσονται, μάλιστα ὄ-
 ἄν τῷ αὐτίκᾳ κινδύνῳ τῆς μάχης. εἰκὸς δὲ εἶναι,
 καὶ ἐν τοῖς ἄγροῖς πολλοὺς ἀπολησθῆναι ἕξω, διὰ
 τὸ ἀπιστεῖν, σφᾶς μὴ ἤξειν· καὶ ἐσκομιζομένων αὐ-
 τῶν, τὴν στρατιάν οὐκ ἀπορήσειν χρημάτων, ἢ
 πρὸς τῇ πόλει κρατοῦσα καθέξεται. τοῦξ τε ἄλ-
 λους Σικελιώτας οὕτως ἤδη μᾶλλον καὶ ἐκείνοις οὐ
 συμμαχήσειν, καὶ σφίσι προσιέναι, καὶ οὐ διαμελλή-
 σειν περισκοποῦντας, ὁπότεροι κρατίσουσι. ναύ-
 σταθμον δὲ ἐπαναχωρήσαντας, καὶ ἐφορμηθέντας,
 Μέγαρα, ἔφη, χρῆναι ποιεῖσθαι, ἃ ἦν ἔρημα, ἀπέ-
 χοντα Συρακουσῶν οὔτε πλοῦν πολὺν, οὔτε ὁδόν.

50. Λάμαχος μὲν, ταῦτα εἰπὼν, ὁμῶς προσέ-
 θετο καὶ αὐτὸς τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ. μετὰ δὲ
 τοῦτο Ἀλκιβιάδης, τῇ αὐτοῦ νηὶ διαπλεύσας ἐς Με-
 σσην, καὶ λόγους ποιησάμενος περὶ συμμαχίας πρὸς
 αὐτοὺς, ὡς οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο, πόλει
 μὲν ἂν οὐδέξασθαι, ἀγοράν δ' ἕξω παρέξειν, ἀπέ-
 πλει ἐς τὸ Ῥήγιον. καὶ εὐθύς συμπληρώσαντες
 ἐξήκοντα ναῦς ἐκ πασῶν οἱ στρατηγοὶ, καὶ τὰ ἐπι-
 τήδεια λαβόντες, παρέπλεον ἐς Νάξον, τὴν ἄλλην
 στρατιάν ἐν Ῥηγίῳ καταλιπόντες καὶ ἕνα σφῶν αὐ-
 τῶν. Ναξίων δὲ δεξαμένων τῇ πόλει, παρέπλεον
 ἐς Κατάνην. καὶ ὡς αὐτοὺς οἱ Καταναῖοι οὐκ ἐδέ-
 χοντο, (ἐνήσαν γὰρ αὐτόθι ἄνδρες τὰ Συρακουσίων
 βουλόμενοι) ἐκομίσθησαν ἐπὶ τὸν Τηρίαν ποτα-
 μόν, καὶ ἀνλισάμενοι, τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ Συρακούσας
 ἔπλεον, ἐπὶ κέρως ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς, δέκα

δὲ τῶν νεῶν προὔπεμψαν ἐς τὸν μέγαν λιμένα, πλεῦσαι τε, καὶ κατασκέψασθαι, εἴ τι ναυτικόν ἐστὶ καθεικυσμένον, καὶ κηρύξαι ἀπὸ τῶν νεῶν, προσπλεύσαντας, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἤκουσι, Λεοντίους ἐς τὴν ἑαυτῶν κατοικιοῦντες, κατὰ ξυμμαχίαν καὶ συγγένειαν· τοὺς οὖν ὄντας ἐν Συρακούσαις Λεοντίωνων, ὡς παρὰ φίλους καὶ εὐεργέτας Ἀθηναίων ἀδεῶς ἀπιέναι. ἐπεὶ δ' ἐκηρύχθη, καὶ κατεσκέψαντο τὴν τε πόλιν καὶ τοὺς λιμένας καὶ τὰ περὶ τὴν γῶραν, ἐξ ἧς αὐτοῖς ὀρωμένοις πολεμητῆα ἦν, ἀπέπλευσαν πάλιν ἐς Κατάνην.

51. Καὶ ἐκκλησίας γινομένης, τὴν μὲν στρατιὰν οὐκ ἐδέχοντο οἱ Καταναῖοι, τοὺς δὲ στρατηγούς, ἐσελθόντας, ἐκέλευον, ὅ, τι βούλονται, εἰπεῖν. καὶ, λέγοντος τοῦ Ἀλκιβιάδου, καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τετραμμένων, οἱ στρατιῶται πυλῖδα τινὰ ἐνωχοδομημένην κακῶς ἔλαθον διελόντες· καὶ ἐσελθόντες, ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν. τῶν δὲ Καταναίων, οἱ μὲν τὰ τῶν Συρακουσίων φρονοῦντες, ὡς εἶδον τὸ στρατεύμα ἔνδον, εὐθύς περιδεεῖς γενόμενοι, ὑπεξῆλθον, οὐ πολλοὶ τινές· οἱ δὲ ἄλλοι ἐψηφίσαντό τε ξυμμαχίαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα ἐκέλευον ἐκ Ῥηγίου κομίζειν. μετὰ δὲ τοῦτο πλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὸ Ῥήγιον, πύση ἤδη τῇ στρατιᾷ ἄραντες ἐς τὴν Κατάνην, ἐπειδὴ ἀφίκοντο, κατεσκευάζοντο τὸ στρατόπεδον.

52. Ἐσηγγέλλετο δὲ αὐτοῖς ἐκ τῆς Καμαρίνης,

ὡς, εἰ ἔλθοιεν, προσχωροῖεν ἄν, καὶ ὅτι Συρακούσιοι πληροῦναι ναυτικόν. ἀπάσῃ οὖν τῇ στρατιᾷ παρέπλευσαν, πρῶτον μὲν ἐπὶ Συρακούσας· καὶ, ὡς οὐδὲν εὖρον ναυτικόν πληρούμενον, πασεκομίζοντο αὐθις ἐπὶ Καμαρίνης, καὶ σχόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν, ἐπεκηρυκεύοντο. οἱ δ' οὐκ ἐδέχοντο, λέγοντες, σφίσι τὰ ἄρκια εἶναι, μιᾷ νῆϊ καταπλεόντων Ἀθηναίων δέχεσθαι, ἢ μὴ αὐτοὶ πλείους μεταπέμπωσιν. ἄπρακτοι δὲ γενόμενοι, ἀπέπλεον καὶ ἀποβάαντες κατὰ τι τῆς Συρακουσίας, καὶ ἀρπαγὴν ποιησάμενοι, καὶ τῶν Συρακουσίων ἰππέων βοηθησάντων, καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς ἐσκιδασμένους διαφθειράντων, ἀπεκομίσθησαν ἐς Κατάνην.

53. Καὶ καταλαμβάνουσι τὴν Σαλαμινίαν ναῦν, ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἤκουσαν ἐπὶ τῇ Ἀλκιβιάδην, ὡς καλεύσοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογία, ὣν ἡ πόλις ἐνεκάλει, καὶ ἐπ' ἄλλους τινὰς τῶν στρατιωτῶν τῶν μετ' αὐτοῦ, μεμνημένων περὶ τῶν μυστηρίων ὡς ἀσεβούντων, τῶν δὲ, καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἡ στρατιὰ ἀπέπλευσεν, οὐδὲν ἦσον ζήτησιν ἐποιοῦντο τῶν περὶ τὰ μυστήριον καὶ τῶν περὶ τοὺς Ἑρμᾶς δρασθέντων· καὶ οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μηνυτὰς, ἀλλὰ πάντας ὑπόπτως ἀποδεχόμενοι, διὰ πονηρῶν ἀνθρώπων πίστιν, πάνυ χρηστούς τῶν πολιτῶν ξυλλαμβάνοντες κατέδουν· χρησιμώτερον ἡγούμενοι εἶναι, βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὔρειν, ἢ διὰ μηνυτοῦ πονηρίαν, τινὰ, καὶ χρηστόν δοκοῦντα εἶναι, αἰτιαθέντα, ἀνέλκτον

διαφυγῆν. ἐπιστάμενος γὰρ ἃ δῆμος ἀκοῆ τὴν Πεισιστράτου καὶ τῶν παίδων τυραννίδα χαλεπὴν τελευτῶσαν γενομένην, καὶ προσῆτι οὐδ' ὑφ' ἐαυτῶν καὶ Ἀρμόδιου καταλυθεῖσαν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Λακκαδαμονίων, ἐφοβεῖτο αἰεὶ, καὶ πάντα ὑπόπτως ἐλάμβανε.

54. Τὸ γὰρ Ἀριστογέitonος καὶ Ἀρμόδιου τόλμημα δι' ἐρωτικὴν ξυντυχίαν ἐπεχειρήθη ἦν ἐγὼ ἐπιπλέον διηγησάμενος, ἀποφανῶ, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε αὐτοὺς Ἀθηναίους, περὶ τῶν σφετέρων τυραννῶν, οὔδε περὶ τοῦ γενομένου, ἀκριβῆς οὐδὲν λέγοντας. Πεισιστράτου γὰρ γηραιοῦ τελευτήσαντος ἐν τῇ τυραννίδι, οὐχ Ἰππάρχος, ὡσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, ἀλλ' Ἰππίας, πρεσβύτατος ὢν, ἔσχε τὴν ἀρχήν. γενομένου δὲ Ἀρμόδιου ὄρα ἡλικίας λαμπροῦ, Ἀριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀσπιῶν, μέσος πολίτης, ἐραστὴς ὢν, εἶχεν αὐτόν. πειραθεὶς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καὶ οὐ πεισθεὶς, καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. ὁ δὲ, ἐρωτικῶς περιαλήσας, καὶ φοβηθεὶς τὴν Ἰππάρχου δύναμιν, μὴ βία προσαγάγῃται αὐτόν, ἐπιβουλεύει αὐτῷ, ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως, καταλύειν τῇ τυραννίδι. καὶ ἐν τούτῳ ὁ Ἰππάρχος, ὡς ἀνθις πειρώσας, οὐδὲν μᾶλλον ἔπειθε τὸν Ἀρμόδιον, βίαιον μὲν οὐδὲν ἐβούλετο δοῆναι, ἐν τόπῳ δὲ τιμὴ ἀφανεῖ, ὡς οὐ διὰ τοῦτο δὴ, παρεσκευάζετο προσηλασμιῶν αὐτόν. οὐδὲ γὰρ τὴν ἄλλην ἀρχὴν Ἰππαρχῆς ἦν ἐς τοὺς πολλοὺς, ἀλλ' ἐνεπιφθόνως κα-

τεστήσατε· καὶ ἐπειήδυσαν ἐπιπλείστον δὴ τυραννοὶ οὗτοι ἀρετὴν καὶ ξύνεσιν, καὶ Ἀθηναίους εἰκοστὴν μόνον πρᾶσσόμενοι τῶν γυγνομένων, τὴν τε πόλιν αὐτῶν καλῶς διεκόσμησαν, καὶ τοὺς πολέμους διέφερον, καὶ ἐς τὰ ἱερά ἔθυσον. τὰ δὲ ἄλλα αὐτῆ ἢ πόλις τοῖς πρὶν κειμένοις νόμοις ἐχρῆτο, πλὴν καθόσον ἀεὶ τινὰ ἐπεμέλοντο σφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἶναι. καὶ ἄλλοι τε αὐτῶν ἤρξαν τὴν ἐνιαύσιον Ἀθηναίοις ἀρχὴν, καὶ Πεισίστρατος, ὁ Ἰππίου τοῦ τυραννεύσαντος υἱός, τοῦ πάππου ἔχων τοῦνομα, ὃς τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρχῶν ἀνέθηκε, καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίου. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μείζον μῆκος τοῦ βωμοῦ, ἠφάνισεν τοῦπίγραμμά· τοῦ δ' ἐν Πυθίου ἐτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν, ἀμυδροῖς γραμμασι λέγοντάδα·

Μνήμα τόδ' ἦς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἰππίου υἱός
Θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

55. Ὅτι δὲ πρεσβύτατος ὢν Ἰππίας ἤρξεν, εἰδὼς μὲν καὶ ἀκοῇ ἀκριβέστερον ἄλλων, ἰσχυρίζομαι, γκοίη δ' ἐν τις καὶ αὐτῷ ταύτῃ· παῖδες γὰρ αὐτῷ νόμῳ φαίνονται τῶν γνησίων ἀδελφῶν γενόμενοι· ὃς ὁ, τε βωμὸς σημαίνει, καὶ ἡ στήλη περὶ τῆς τῶν τυραννῶν ἀδικίας, ἢ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀκροπόλει σταθεῖσα· ἐν ἣ Θεσσαλοῦ μὲν οὐδ' Ἰππάρχου οὐδεὶς παῖς γέγραπται, Ἰππίου δὲ κέντε, οἱ αὐτῷ ἐκ Μυθρίνης τῆς Καλλίου τοῦ Ἐπιφοχίδου θυγατρὸς ἐγένοντο. εἰκὸς γὰρ ἦν, τὸν πρεσβύτατον πρῶτον

γῆμαι καὶ ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ πρότις γέγραπται μετὰ τὸν πατέρα. οὐδὲ τοῦτο ἀπειοικότως, διὰ τὸ προσβεῦεν τε ἀπ' αὐτοῦ καὶ τυραννεῦσαι. οὐ μὴν οὐδ' ἂν κατασχεῖν μοι δοκεῖ ποτε Ἴππίας τοπαρχῆμα ἐξιδίως τὴν τυραννίδα, εἰ Ἴππαρχος μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ ὧν ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ αὐθήμερον καθίστατο. ἀλλὰ καὶ, διὰ τὸ πρότερον ξύνηθες, τοῖς μὲν πολίταις φοβερὸν, ἐς δὲ τοὺς ἐπικούρους ἀκριβῆς, πολλῶν τῶν περὶ αὐτοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε. καὶ οὐχ, ὡς ἀδελφὸς νεώτερος ὧν, ἠπόρησεν, ἐν ᾧ οὐ πρότερον ξυνεχῶς ὠμιλήκει τῇ ἀρχῇ. Ἴππάρχω δὲ ξυνέβη, τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα, καὶ τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα προσλαβεῖν.

56. Τὸν δ' οὖν Ἀρμόδιον, ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν, ὡσπερ διανοεῖτο, προὔπηλάκισεν. ἀδελφὴν γὰρ αὐτοῦ, κόρην, ἐπαγγείλαντες ἦκειν κανοῦν οἴσουςαν ἐν πομπῇ τινὶ, ἀπήλασαν, λέγοντες, οὐδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχήν, διὰ τὸ μὴ ἀξίαν εἶναι. χαλεπῶς δὲ ἐνεγκόντος τοῦ Ἀρμοδίου, πολλῶν δὲ μᾶλλον δι' ἐκεῖνον καὶ Ἀριστογείτων παρωξύνετο· καὶ αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πρὸς τοὺς ξυνεπιθησομένους τῶν ἔργων ἐπέπρακτο, περιέμενον δὲ Παναθήναια τὰ μεγάλα, ἐν ἧ μόνον ἡμέρᾳ οὐχ ὑποπτον ἐγίγνετο, ἐν ᾧ πλοῖς τῶν πολιτῶν τοὺς τὴν πομπὴν πέμψαντας ἀθρόους γενέσθαι· καὶ ἔδει ἄρξαι μὲν αὐτοῦς, ξυνεπαμύνειν δὲ εὐθύς τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους ἐκείνους. ἦσαν δὲ οὐ πολλοὶ οἱ ξυνομοκότες,

ἀσφαλείας οὐνεκα. ἤλιπον γὰρ, καὶ τοὺς μὴ προ-
ειδότας, εἰ καὶ ἀπωστιοῦν τολμήσαν, ἐκ τοῦ πα-
ραχρῆμα, ἔχοντάς γε ὄπλα, ἐθέλησιν σφῶς αὐτοὺς
ξυγελευθεροῦν.

57. Καὶ ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτή, Ἴππίας μὲν ἔξω
ἐν τῷ Κεραμεικῷ καλουμένῳ μετὰ τῶν δορυφόρων
διεκόσμηι, ὡς ἕκαστα ἐχρῆν τῆς πομπῆς προϊέναι· ὁ
δὲ Ἀρμόδιος καὶ ὁ Ἀριστογείτων, ἔχοντες ἤδη τὰ
ἐγχειρίδια, ἐς τὸ ἔργον προήεσαν. καὶ ὡς εἶδόν τινα
τῶν ξυνωμοτῶν σφίσι διαλεγόμενον οἰκίως τῷ Ἴπ-
πίᾳ, (ἦν δὲ πᾶσιν εὐπρόσδοτος ὁ Ἴππίας,) ἔδεισαν
καὶ ἐνόμισαν μεμηνῦσθαι τε, καὶ ὄσονοῦκ ἤδη ξυλ-
ληφθῆσεσθαι. τὸν λυπήσαντα οὖν σφῶς, καὶ δι'
οὔπερ πάντα ἐκινδύνευαν, ἐβούλοντο πρότερον, εἰ
δύναιτο, προτιμωρήσασθαι καὶ, ὡσπερ εἶχον, ὤρ-
μησαν εἴσω τῶν πυλῶν· καὶ περιέτυχον τῷ Ἰππάρ-
χῳ παρὰ τὸ Λειωκόριον καλούμενον, εὐθύς ἀπερι-
σκέπτως προσπεσόντες. καὶ ὡς ἂν μάλιστα δι' ὄργῆς,
ὁ μὲν ἐρωτικῆς, ὁ δὲ ὑβρισμένος, ἔτυπτον, καὶ ἀπο-
κτείνουσιν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν τοὺς δορυφόρους το-
αυτικά διαφεύγει ὁ Ἀριστογείτων, ξυνδραμόντος τοῦ
ὄχλου, καὶ ὕστερον ληφθεὶς, οὐ φάδιως διετέθη·
Ἀρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται.

58. Ἀγγελθέντος δὲ Ἰππία ἐς τὸν Κεραμεικόν,
οὐκ ἐπὶ τὸ γενόμενον, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς πομπέας τοὺς
ὀπλίτας, πρότερον, ἢ αἰσθῆσθαι αὐτοῖς, ἀπωθεν
ὄντας, εὐθύς ἐχώρησε, καὶ ἀδήλως τῇ ὄψει πλασά-
μενος πρὸς τὴν ξυμφορὰν, ἐκέλευσεν αὐτοὺς, δεί-

τας τὸ χωρίον, ἀπελθεῖν εἰς αὐτὸ ἄνευ τῶν ὄπλων. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν, οἰόμενοι τι ἐρεῖν αὐτόν· ὁ δὲ, τοῖς ἐπικούροις φράσας τὰ ὄπλα ὑπολαβεῖν, ἐξέλεγετο εὐθύς, οὓς ἐπητιῶτο, καὶ εἴ τις εὐρέσθῃ ἐγχειρίδιον ἔχων. μετὰ γὰρ ἀσπίδος καὶ δόρατος ἐβάθεσαν τὰς προπομπὰς ποιῶν.

59. Τοιοῦτω μὲν τρόπῳ δι' ἐρωτικὴν λύπην ἢ τε ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ ἢ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτῳ ἐγένετο. τοῖς δ' Ἀθηναίοις χαλεπωτέρα μετὰ τοῦτο ἢ τυραννὶς κατέστη. καὶ ὁ Ἰππίας, διὰ φόβου ἤδη μᾶλλον ὢν, τῶν τε πολιτῶν πολλοὺς ἔκτεινε, καὶ πρὸς τὰ ἔξω ἅμα διεσκοπεῖτο, εἶποθεν ἀσφάλειάν τινα ὀφῆ, μεταβολῆς γενομένης, ὑπάρχουσαν οἱ. Ἰππόκλου γοῦν τοῦ Λαμψακηνοῦ τυράννου Διαντίδῃ τῷ παιδί θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα Ἀρχεδίκην, Ἀθηναῖος ὢν Λαμψάκηνῳ, ἔδωκεν, αἰσθανόμενος, αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Λαρκείῳ δύνασθαι. καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν Λαμψάκῃ ἐστίν, ἐπίγραμμα ἔχον τόδε.

Ἄνδρες ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ,

Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἦδε κίκευθε κόνις·

Ἦ πατρός τε καὶ ἀνδρός, ἀδελφῶν τ' οὐσα τυράννων,

Παίδων τ', οὐκ ἤρθη τούτῳ ἐς ἀτασθαλίην.

Τυραννεύσας δὲ ἔτη τρία Ἰππίας ἔτι Ἀθηναίων, καὶ πανορθεῖς ἐν τῷ τετάρτῳ ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀλκμαιωνιδῶν τῶν φευγόντων, ἐχώρει ὑπόσπονδος εἰς τὴν Σίγειον, καὶ παρ' Διαντίδην εἰς Λάμψακον.

ἀπέλθεν δὲ, ὡς βασιλεῖα Δαρείου. ὄθεν καὶ ὀρμώμενος εἰς Μακεδονίαν ὑπερὸν ἔτι εὐλαστῶ, ἤδη γόρων ἦν, μετὰ Μήδων ἐστράτευσεν.

60. Ἦν ἐντυρανούμενος ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, καὶ μιμητοκόμενος, ὅσα ἀκοῇ περὶ αὐτῶν ἠπίστατο, χαλεπὸς ἦν τότε καὶ ὑπόπτης εἰς τοὺς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας· καὶ πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνομοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπερῶσθαι. καὶ, ὡς αὐτῶν διὰ τὸ τοιοῦτον ἐργιζομένων, πολλοὶ τε καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι ἦδη ἐν τῷ δεσποτηρίῳ ἦσαν. καὶ οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίκετο, ἀλλὰ κατ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον εἰς τὸ ἀγριώτερον τε, καὶ πλείους ἔτι ξυλλαμβάνειν. ἐνταῦθα ἀναπέθεται εἰς τῶν δεδεμένων, ὅσπερ ἐδόκει αἰτιώτατος εἶναι, ὑπὸ τῶν ξυνδεσμοτῶν τινός, εἴτε ἄρα καὶ τὰ ὄντα μνηῖσαι, εἴτε καὶ οὐ· (ἐκ' ἀμφοτέρων γὰρ εὐκάζεται· τὸ δὲ σαφές οὐθίς οὔτε τότε, οὔτε ὑστερον, ἔχει εἰπεῖν περὶ τῶν δρασαντων τὸ ἔργον) λέγων δὲ ἔπεισεν αὐτόν, ὡς χρηρ, εἰ μὴ καὶ δέδρακεν, αὐτόν τε ἄδειαν ποιησάμενον σῶσαι, καὶ τὴν πόλιν τῆς παρούσης ὑποψίας παῦσαι· βεβαιωτέραν γὰρ αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδειας, ἢ ἀρνηθέντι διὰ δίκης ἐλθεῖν. καὶ ὁ μὲν, αὐτός τε κατ' ἑαυτοῦ καὶ κατ' ἄλλων μνηύει τὸ τῶν Ἑρμῶν. ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, ἄσμενος λαβῶν, ὡς ᾤετο, τὸ σαφές, καὶ θεινόν ποιούμενοι πρότερον, εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἴδονται, τὸν μὲν μνηστήν εὐθὺς καὶ τοὺς ἄλ-

λους μετ' αὐτοῦ, ὄσων μὴ κατηγορήσῃ, ἔλυσαν τοὺς δὲ κατακταθέντας, κρίσεις ποιήσαντες, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, ὅσοι ξυνηλθῆσαν, τῶν δὲ διαφυγόντων θάνατον καταγρόντες, ἐπαγεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. καὶ τούτῳ, οἱ μὲν παθόντες, ἄδηλον ἦν, εἰ ἀδίκως ἐτέτιμώρηστο· ἢ μὲντοι ἄλλη πόλις ἐν τῷ παρόντι περιφανῶς ὠφέλητο.

61. Περὶ δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν, οἵπερ καὶ, πρὶν ἐκπλεῖν αὐτόν, ἐπέθεντο, χαλεπῶς οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον. καὶ ἐπειδὴ τὸ τῶν Ἑρμῶν ὄντο σαφές ἔχειν, πολὺ δὴ μᾶλλον καὶ τὰ μυστικά, ὧν ἐπαίτιος ἦν, μετὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνωμοσίας ἐπὶ τῷ δήμῳ ἀπ' ἐκείνου ἐδόκειπραχθῆναι. καὶ γὰρ τις καὶ στρατιὰ Λακεδαιμονίων οὐ πολλὴ ἔτυχε κατὰ τὸν καιρὸν ταῦτον, ἐν ᾧ περὶ ταῦτα ἐθορυβοῦντο, μέχρι ἰσθμοῦ παρελθοῦσα, πρὸς Βοιωτοὺς τι πράσσοντες. ἐδόκει οὖν, ἐκείνου πράξαντος, καὶ οὐ Βοιωτῶν ἕνεκα, ἀπὸ ξυθίματος ἦκειν, καὶ, εἰ μὴ ἔφθασαν δὴ αὐτοὶ κατὰ τὸ μήνυμα ξυλλαβόντες τοὺς ἄνδρας, προδοθῆναι ἢ ἢ πόλις. καὶ τινα μίαν νύκτα καὶ κατέδαρθον ἐν Θησίῳ τῷ ἐν πόλει ἐν ὄπλοις. οἱ τε ξένοι τοῦ Ἀλκιβιάδου [οἱ] ἐν Ἄργει κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπαπτεύθησαν τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι· καὶ τοὺς δμήρους τῶν Ἀργείων τοὺς ἐν ταῖς νήσοις κειμένους οἱ Ἀθηναῖοι τότε παρέδωσαν τῷ Ἀργείων δήμῳ διὰ ταῦτα διαχρήσασθαι. πανταχόθεν τε περιστήκει ὑποψία ἐς τὸν Ἀλκιβιάδην. ὣστε, βουλόμενοι αὐ-

τὸν ἐς κρίσιν ἀγαθόντες ἀποκτεῖναι, πέμπουσιν οὕτω τὴν Σαλαμινίαν ναῦν ἐς τὴν Σικελίαν, ἐπὶ τῷ ἐκείνῳ, καὶ ὧν περὶ ἄλλων ἠμερήνυτο. εἶρητο δὲ, προειπεῖν αὐτῷ ἀπολογησομένῳ ἀκολουθεῖν, ξυλλαμβάνειν δὲ μὴ θεραπεύοντες τὸ, τὸ πρὸς τοὺς ἐν τῇ Σικελίᾳ στρατιώτας τε σφετέρους καὶ πολεμίους μὴ θορυβεῖν, καὶ οὐχ ἥμιστα τοὺς Μαντινέας καὶ Ἀργεῖους βουλόμενοι παραμείναι, δι' ἐκείνου νομίζοντες πεισθῆναι σφῶς ξυστρατεθεῖν. καὶ ὁ μὲν, ἔχων τὴν βαρτοῦ ναῦν, καὶ οἱ ξυνδιαβεβλημένοι ἀπέπλεον μετὰ τῆς Σαλαμινίας ἐκ τῆς Σικελίας ὡς ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ, ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐν Θουρίοις, οὐκέτι ξυνείποντο, ἀλλ', ἀπελθόντες ἀπὸ τῆς νεῶς, οὐ φανεροὶ ἦσαν, δεισαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι. οἱ δ' ἐκ τῆς Σαλαμινίας, τέως μὲν ἐζήτουν τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὡς δ' οὐδαμοῦ φανεροὶ ἦσαν, ὤχοντο ἀποπλέοντες. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης, ἤδη φυγὰς ὧν, οὐ πολλῶ ὕστερον ἐπὶ πλοίου ἐπεραιώθη ἐς Πελοπόννησον ἐκ τῆς Θουρίας. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐρήρη δίκην θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' ἐκείνου.

62. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ λοιποὶ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ, δύο μέρη ποιήσαντες τοῦ στρατεύματος, καὶ λαχὼν ἐκάτερος, ἔπλεον ξὺν πάντι ἐπὶ Σελινούντος καὶ Ἐγίστης· βουλόμενοι μὲν εἰδέναι, τὰ χρήματα εἰ δώσουσι οἱ Ἐγεσταῖοι, κατασκέπασθαι δὲ καὶ τῶν Σελινουντίων τὰ πράγματα, καὶ τὰ διάφορα μαθεῖν τὰ πρὸς Ἐγεσταίους. πα-

ραπλέοντες δ' ἐν ἄριστερά τὴν Σικελίαν, τὸ μέρος τὸ πρὸς τὸν Τυρσητικὸν κόλπον, ἔσχον ἐς Ἱμέραν, ἤπερ μόνη ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς Σικελίας Ἑλλὰς πόλις ἐστὶ. καὶ, ὡς οὐκ ἔδιδοντο αὐτοὺς, παρεκομίζοντο· καὶ ἐν τῷ παράπλῳ αἰρούσιν Ἰτκάρα, πόλισμα Σικανικὸν μὲν, Ἐγεσταίοις δὲ πολέμιον ἦν· δε παραθαλασσίδιον. καὶ ἀνδραποδίσαντες τὴν πόλιν παρίδοσαν Ἐγεσταίοις (παρεγένοντο γὰρ αὐτῶν ἵππεις) αὐτοὶ δὲ πάλιν τῷ μὲν πεζῷ ἐχώρουν διὰ τῶν Σικελῶν, ἕως ἀφίκαντο ἐς Κατάνην· αἱ δὲ νῆες περιέπλευσαν, τὰ ἀνδράποδα ἄγουσαι. Νικίας δὲ, εὐθύς ἐξ Ἰτκάρων ἐπὶ Ἐγίστης παραπλεύσας, καὶ τὰλλα χρηματίσας, καὶ λαβῶν τάλαντα τριάκοντα, παρῆν ἐς τὸ στρατεύμα· καὶ τὰνδράποδα ἀπίδοσαν, καὶ ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα. καὶ ἐς τοὺς τῶν Σικελῶν ξυμμάχους περιέπλευσαν, στρατιᾶν κελύοντες πέμπειν τῇ τε ἡμιστεῖ τῆς ἑαυτῶν ἤλθον ἐπὶ Ἰβλαν τὴν Γελεῖτιν, πολεμίαν οὖσαν, καὶ οὐχ εἶλον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

63. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθύς τὴν ἔφοδον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Συρακούσας παρεσκευάζοντο· οἱ δὲ Συρακούσαιοι καὶ αὐτοὶ, ὡς ἐπ' ἐκείνους ἰόντες. ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῖς, πρὸς τὸν πρῶτον φόβον καὶ τὴν προσδοκίαν, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ εὐθύς ἐπέκειντο, κατὰ τε τὴν ἡμέραν ἐκάστην προῖοῦσαι ἀντιθάρσουν μᾶλλον· καὶ, ἐπειδὴ πλείοντες τὰ τε ἐπίκεινα τῆς Σικελίας πολὺ ἀπὸ σφῶν ἐφάνητο, καὶ πρὸς τὴν Ἰβλαν ἐλθόντες καὶ πειράσαντες, οὐχ

εἶλον βλα, ἔτι πλέον κατεφρόνησαν· καὶ ἤξιον τοὺς στρατηγούς, (οἷον δὴ ὄχλος φιλιῆ θαραήσας καιῖν,) ἄγειν σφῆς ἐπὶ Κατάνην, ἅπειδή γε οὐκ ἐκείνοι ἐφ' ἐκυτοὺς ἔρχονται. ἱππεῖς τε προσελαύνοντες αἰεὶ κατάσκοποι τῶν Συρακουσίων πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀθηναίων, ἐφύβριζον ἄλλα τε, καὶ ἐξυνοκῆσοντες σφίσι αὐτοῖς μᾶλλον ἤμοιεν ἐν τῇ ἄλλοτρίᾳ, ἢ Λεοντίου ἐς τὴν οἰκίαν κατοικοῦντες.

64. Ἀ γιγνώσκοντες οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, καὶ βουλόμενοι αὐτοὺς ἄγειν πανδημεὶ ἐκ τῆς πόλεως ὀμπλιῆστον, αὐτοὶ δὲ ταῖς νύκτιν ἐν τοσοῖτω ὑπὸ νύκτα παραπλεύσαντες στρατόπεδον καταλαμβάνειν ἐν ἐπιτηδείο κατ' ἡσυχίαν, (εἰδότες οὐκ εἶν ὁμοίως δυναθῆναι, καὶ εἰ ἐκ τῶν πρῶν πρὸς παρεσκευασμένους ἐκβιβαίσειν, ἢ κατὰ γῆν ἰόντες γνωσθίησαν· τοὺς γὰρ εἴν φιλοὺς τοὺς σφῶν, καὶ τὸν ὄχλον, τῶν Συρακουσίων τοὺς ἱππίας πολλοὺς ὄντας, σφίσι δ' αὐτῶν παρόντων ἱππέων, βλάπτειν εἶν μεγάλη οὕτω δὲ, λήψασθαι χωρίον, ὅθεν ὑπὸ τῶν ἱππέων οὐ βλάπτονται ἄξια λόγου· ἐδίδασκον δ' αὐτοὺς περὶ τοῦ πρὸς τῷ Ὀλυμπεῖω χωρίου, ὅπερ καὶ κατέλαβον, Συρακουσίων φρυγάδες, οἱ ξυνέποντο· ταιόνθε τι οὐκ, πρὸς ἃ ἐβούλοντο, οἱ στρατηγοὶ μηχανῶνται· πέμπουσιν ἄνδρα σφίσι μὲν πιστόν, τοῖς δὲ τῶν Συρακουσίων στρατηγοῖς τῇ δοκίμασι εὐχ ἦσαν ἐπιτηδίων· ἦν δὲ Καταναῖος δ' ἀνήρ· καὶ ἀπ' ἀνδρῶν ἐκ τῆς Κατάνης ἡμῶν ἔφησαν, ὡς ἐκείνοι τὰ ὀνόματα ἐγίνωσκον καὶ ἠπί-

στάντο, ἐν τῇ πόλει ἔτι ὑπολόλους ὄντας τῶν σφί-
 σιν εὐνῶν. ἔλεγε δὲ, τοὺς Ἀθηναίους αὐλλίξεσθαι
 ἀπὸ τῶν ὀπλων ἐν τῇ πόλει καὶ, εἰ βούλονται ἐκεῖ-
 ναι πανδημεὶ ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ ἅμα ἔξ ἐπὶ τὸ στρατεύ-
 μα ἐλθεῖν, αὐτοὶ μὲν ἀποκλείσειν τοὺς παρὰ σφίσι,
 καὶ τὰς ναῦς ἐμπρήσειν, ἐκείνους δὲ φραδίως τὸ στρα-
 τευμα προςβαλόντας τῷ σταυρώματι αἰρήσειν. εἶ-
 ναι δὲ ταῦτα τοὺς ξυνδράσοντας πολλοὺς Κατα-
 ναίων, καὶ ἠτοιμάσθαι ἤδη, ἀφ' ὧν αὐτὸς ἦκειν.

65. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Συρακουσίων, μετὰ
 τοῦ καὶ ἐς τὰ ἄλλα θαρσεῖν, καὶ εἶναι ἐν διανοίᾳ
 καὶ ἄνευ τούτων ἵνα παρεσκευάσθαι ἐπὶ Κατάνην,
 ἐπίστευσάν τε τῷ ἀνθρώπῳ πολλῷ ὑπερισκεπτότε-
 ρον, καὶ εὐθύς ἡμέραν ξυνθέμενοι, ἣ παρέσονται,
 ἀπέστειλαν αὐτόν. καὶ αὐτοὶ (ἤδη γὰρ καὶ τῶν
 ξυμμαχῶν Σελινούντιοι καὶ ἄλλοι τινὲς παρήσαν,)
 προεῖπον πανδημεὶ πᾶσιν ἐξίεσαι Συρακουσίους.
 ἐπεὶ δὲ ἔτοιμα αὐτοῖς καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν,
 καὶ αἱ ἡμέραι, ἐν αἷς ξυνέθεντο ἦξειν, ἐγγυὺς ἦσαν,
 πορευόμενοι ἐπὶ Κατάνης, ἠύλισαντο ἐπὶ τῷ Συ-
 μαίθῳ ποταμῷ, ἐν τῇ Λεοντίνῃ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι,
 ὡς ἦσθοντο αὐτοὺς προσιόντας, ἀναλαβόντες τὸ
 τε στρατευμα ἅπαν τὸ ἑαυτῶν, καὶ ὅσοι Σικελῶν
 αὐτοῖς, ἢ ἄλλος τις, προσεληλύθει, καὶ ἐπιβιβά-
 σαντες ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα, ὑπὸ νύκτα ἔπλεον
 ἐπὶ τὰς Συρακούσας. καὶ οὗτε Ἀθηναῖοι ἅμα ἔξ
 ἐξέβαινον ἐς τὸν κατὰ τὸ Ὀλυμπέιον, ὡς στρατι-
 πεδον καταληφόμενοι, καὶ οἱ ἐπιπῆς οἱ Συρακου-

αίων, πρῶτοι προσελάσαντες ἐς τὴν Κατάνην, καὶ αἰσθόμενοι, ὅτι τὸ στρατεύμα ἅπαν ἀνῆκται, ἀποστρέψαντες ἀγγέλλουσι τοῖς πεζοῖς· καὶ ξύμπαντες ἦδη ἀποτρεπόμενοι, ἐβοήθουν ἐπὶ τὴν πόλιν.

66. Ἐν τούτῳ δ' οἱ Ἀθηναῖοι, μακρῶς οὔσης τῆς ὁδοῦ αὐτοῖς, καθ' ἡσυχίαν ἐκάθισαν τὸ στρατεύμα ἐς χωρίον ἐπιτήδειον, καὶ ἐν ᾧ μάχης τε ἄρξιν ἔμελλον, ὁπότε βούλοιντο, καὶ οἱ ἱππῆς τῶν Συρακουσίων ἤκιστ' ἄν αὐτοὺς καὶ ἐν τῷ ἔργῳ καὶ πρὸ αὐτοῦ λυπήσειν. τῇ μὲν γὰρ τειχία τε καὶ οἰκίαι εἶργον καὶ δένδρα καὶ λίμνη· παρὰ δὲ τὸ, κρημνοί. καὶ τὰ ἐγγύς δένδρα κύψαντες, καὶ κατενεγκόντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν, παρὰ τε τὰς ναῦς σταύρωμα ἔπηξαν, καὶ ἐπὶ τῷ Δάσκωνι ἔρυμά τε, ἧ εὐεφοδώτατον ἦν τοῖς πολεμίοις, λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις διὰ ταχείων ὄρθωσαν, καὶ τὴν τοῦ Ἀνάπου γέφυραν ἔλυσαν. παρασκευαζομένων δὲ, ἐκ μὲν τῆς πόλεως οὐθεὶς ἐξιὼν ἐκώλυε· πρῶτοι δὲ οἱ ἱππῆς τῶν Συρακουσίων προσεβοήθησαν· ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ τὸ πεζὸν ἅπαν ξυνελύγη. καὶ προσηλθὼν μὲν ἐγγύς τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων ἰοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, ὡς οὐκ ἀντιπροσῆεσαν αὐτοῖς, ἀναχωρήσαντες, καὶ διαβάντες τὴν Ἐλωρίνην ὄδον, ἠύλισαντο.

67. Τῇ δ' ὕστεραία οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι παρασκευάζοντο ὡς ἐς μάχην, καὶ ξυνετάξαντο ὡδὲ δεξιὸν μὲν κέρας Ἀργεῖοι εἶχον καὶ Μαντινῆς, Ἀθηναῖοι δὲ τὸ μέσον, τὸ δὲ ἄλλο οἱ ξύμμαχοι οἱ

ἄλλοι. καὶ τὸ μὲν ἡμῖσιν αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὄκτω, τὸ δὲ ἡμῖσιν ἐπὶ ταῖς εὐναῖς ἐν πλαιοῖσι, ἐπὶ ὄκτῳ καὶ τοῦτο τεταγμένον· οἷς εἶρητο, ἢ ἂν τοῦ στρατεύματός τε πονῆ, μάλιστα ἐφορῶντας παραγίγνεσθαι. καὶ τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτακτῶν ἐποίησαντο. οἱ δὲ Συρακούσιοι ἔταξαν τοὺς μὲν ὀπίστας ἐφ' ἑκατάδεκα, ὄντας πανδημεὶ Συρακουσίους, καὶ ὅσοι ξύμμαχοι παρῆσαν. ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς Σελινούντιοι μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ Γελῶν ἱππῆς, τὸ ξύμπαν ἐς διακοσίους, καὶ Καμαριναίων ἱππῆς ὅσον εἴκοσι, καὶ τοξόται ὡς πενήκοντα· τοὺς δὲ ἱππίας ἐπετάξαντο ἐπὶ τῷ δεξιῷ, οὐκ ἔλασσον ὄντας, ἢ διακοσίους καὶ χιλίους· παρὰ δ' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀκοντιστάς. μέλλοσι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις προτέροις ἐπιχειρήσειν, ὁ Νικίας, κατὰ τὴν ἔθνη ἐπιπαριῶν ἕκαστα, καὶ ξύμπανσι, τοιαῦτα παρεκελεύετο.

68. „ΠΟΛΛΗ: μὲν παραινέσει, ὦ ἄνδρες, τί δεῖ χρῆσθαι, οἱ πάρεσμεν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα; αὕτη γὰρ ἢ παρασκευὴ ἰκανωτέρα μοι δοκεῖ εἶναι θάρσος παρασχεῖν, ἢ καλῶς λεχθέντες λόγοι μετὰ ἀσθενοῦς στρατοπέδου. ὅπου γὰρ Ἀργεῖοι, καὶ Μαντινῆς, καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ νησιωτῶν οἱ πρότεροι ἔσμεν, πῶς οὐ χρῆ μετὰ ταιῶνδε καὶ τασῶνδε ξυμμάχων πάντα τιμὴν μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν; ἄλλως τε καὶ πρὸς ἄνδρας πανδημεὶ τε ἀμνηστούς, καὶ οὐκ ἀπολέκτους, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς,

καὶ προσέτι Σικελιώτας, οἳ ὑπερφρονοῦσι μὲν ἡμᾶς, ὑπομινοῦσι δὲ οὐ, διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμησ' τῆς τέλ-
 μης ἔσσω ἔχειν. παρυστήτω δὲ τι καὶ τόδε, πολὺ
 τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν εἶναι, καὶ πρὸς γῆ οὐ-
 δεμιᾷ φιλία, ἦντινα μὴ αὐτοὶ μαχόμενοι κτήσασθε.
 καὶ τούναντίον ὑπομιμνήσω ὑμᾶς, ἢ οἱ πολέμιοι
 σφίοισιν αὐτοῖς εὐ οἶδ' ὅτι παρακλιεῦνται. οἳ μὲν
 γὰρ, ὅτι περὶ παιρίδος ἔσται ὁ ἀγὼν· ἐγὼ δὲ, ὅτι
 οὐκ ἐν πατρίδι, ἐξ ἧς κρατεῖν δεῖ, ἢ μὴ ῥαδίως ἀπο-
 χωρεῖν· οἳ γὰρ ἱππῆς πολλοὶ ἐπικίσσονται. τῆς τε
 οὖν ὑμετέρας αὐτῶν ἀξίας μνησθέντες, ἐπιέλθετε
 τοῖς ἐναντίοις προθύμως, καὶ τὴν παροῦσαν ἀνάγ-
 κην καὶ ἀπορίαν φοβηρωτέραν ἡγησόμενοι τῶν πα-
 λεμιῶν.“

69. Ὁ μὲν Νικίας, τοιαῦτα παρακλιευσάμενος,
 ἐπῆγε τὸ στρατόπεδον εὐχόμενος. οἳ δὲ Συρακοῦσιοι
 ἀπροσδόκητοι μὲν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἦσαν ὡς ἤδη
 μαχοῦμενοι. καὶ τινες αὐτοῖς, ἐγγὺς τῆς πύλεως οὐ-
 σης, καὶ ἐπεληλύθεισαν· οἳ δὲ καὶ διὰ σπουδῆς
 προσβηθεῦντες ὁρῶμεν, ὑστέρησον μὲν, ὡς δὲ ἐκασ-
 τὸς πη τοῖς πλείοσι προσμίξιε, καθίστατο. οὐ
 γὰρ δὴ προθυμίᾳ ἑλλειπῆς ἦσαν, αὐτὰ πόλμη, οὐτ'
 ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ, οὐτ' ἐν ταῖς ἄλλαις· ἀλλὰ τῇ
 μὲν ἀνδρείᾳ οὐκ ἦσσαν, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντί-
 χου· τῷ δὲ ἐλλείποντι αὐτῆς καὶ τὴν βούλησιν ἄκον-
 τες προὔδιδον. ὁμως δὲ, οὐκ ἂν οἰόμενοι σφίσι
 τοῖς Ἀθηναίοις κρατέρους ἐπιελθεῖν, καὶ διὰ τό-
 χους ἀναγκαζόμενοι ἀμύνασθαι, ἀνυλαβόντες τὰ

ὄπλα, εὐθύς ἀντεπήρσαν. καὶ πρῶτον μὲν αὐτῶν ἑκατέρων οἷ τε λιθοβόλοι καὶ σφενδονῆται καὶ τοξόται προὔμαχοντο· καὶ τροπὰς, οἷας εἰκὸς ψιλοῦς, ἀλλήλων ἐποίουν. ἔπειτα δὲ μάντις τε σφάγια, προὔφερον τὰ νομιζόμενα, καὶ σαλπικταὶ ξύνουδον ἐπώτρυνον τοῖς ὀπλίταις. οἱ δ' ἐχώρουν, Συρακούσιοι μὲν, περὶ τε πατρίδος μαχοῦμενοι, καὶ τῆς ἰδίας, ὡς ἕκαστος, τὸ μὲν αὐτίκα, σωτηρίας, -τὸ δὲ μέλλον, ἐλευθερίας· τῶν δὲ ἐναντίων, Ἀθηναῖοι μὲν, περὶ τε τῆς ἀλλοτρίας οἰκίαν σχεῖν, καὶ τὴν οἰκίαν μὴ βλάψαι ἠσσώμενοι· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ τῶν ξυμμάχων οἱ αὐτόνομοι, ξυγκτήσασθαί τε ἐκείνοις, ἐφ' ἧ ἤλθον, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν σφίσι πατρίδα, νικήσαντες, πάλιν ἐπιδεῖν· τὸ δ' ὑπήκοον τῶν ξυμμάχων, μέγιστον μὲν περὶ τῆς αὐτίκα ἀνελπίστου σωτηρίας, ἦν μὴ κρατῶσι, τὸ πρόθυμον εἶχον· ἔπειτα δὲ, ἐν παρήργῳ, καὶ εἴ τι ἄλλο ξυγκαταστρεψαμένοις ῥᾶον αὐτοῖς ὑπακούσεται.

70. Γενομένης δ' ἐν χερσὶ τῆς μάχης, ἐπιπολὲ ἀντεῖχον ἀλλήλοις· καὶ ξυνέβη βροντὰς τε ἅμα τεναῖς γενέσθαι καὶ ἀστραπαῖς, καὶ ἰδῶρ πολὺ· ὥστε τοῖς μὲν πρῶτον μαχομένοις, καὶ ἐλάχιστα πολέμου ὤμιληκόσι, καὶ τοῦτο ξυνεπιλαβείσθαι τοῦ φόβου τοῖς δ' ἐμπειροτέροις, τὰ μὲν γιγνόμενα, καὶ ὧρα ἔτους περαινέσθαι δοκεῖν, τοὺς δὲ ἀνθεστῶτας πολλὰ μαίζῳ ἐκπληξιν μὴ νικωμένους παρέχειν. ὠσαμμένων δὲ πρῶτον τῶν Ἀργείων τὸ εὐώνυμον κέρας τῶν Συρακούσιων, καὶ μετ' αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων τὸ

κατὰ σφῶν αὐτοῦς, παρεβόηγυτο ἤδη καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα τῶν Συρακουσίων, καὶ ἐς φυγὴν κατέστη. καὶ ἐπιπολὺ μὲν οὐκ ἐδίωξαν οἱ Ἀθηναῖοι· οἱ γὰρ ἰππῆς τῶν Συρακουσίων, πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσσητοι, εἴργον· καὶ ἐσβαλόντες ἐς τοὺς ὀπλίτας αὐτῶν, εἴ τινας προσδιώκοντας ἴδοιεν, ἀνέστελλον· ἐπακολουθήσαντες δὲ ἀθρόοι, ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε, πάλιν ἐπανεχώρουν, καὶ τροπαῖον ἴστασαν. οἱ δὲ Συρακούσιοι, ἀθροισθέντες ἐς τὴν Ἐλωρινὴν ὁδόν, καὶ ὡς ἐκ τῶν παρόντων, ξυнтаξάμενοι, ἐς τε τὸ Ὀλυμπίειον ὁμῶς σφῶν αὐτῶν παρέπεμψαν φυλακὴν, δείσαντες, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τῶν χρημάτων, ἃ ἦν αὐτόθι, κινήσωσι· καὶ οἱ λοιποὶ ἐπανεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν.

71. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς μὲν τὸ ἱερὸν οὐκ ἤλθον, ξυγκομίσαντες δὲ τοὺς ἐαυτῶν νεκροὺς, καὶ ἐπὶ πυρὰν ἐπιθέντες, ηὐλίσαντο αὐτοῦ. τῇ δ' ὑστεραία τοῖς μὲν Συρακουσίοις ἀπέδωσαν ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς· (ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων περὶ ἑξήκοντα καὶ διακοσίους·) τῶν δὲ σφετέρων τὰ ὅσα ἔξενέλεξαν, (ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὡς πεντήκοντα·) καὶ, τὰ τῶν πολεμίων σκύλα ἔχοντες, ἀπέπλευσαν ἐς Κατάνην. χειμῶν τε γὰρ ἦν, καὶ, τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιῆσθαι, οὐπω ἐδόκει δυνατόν εἶναι, πρὶν ἂν ἰππία, τε μεταπέμψωσιν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐκ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων ἀγείρωσιν, ὅπως μὴ παντάπασιν ἰπποκρατῶνται, καὶ χρήματα δὲ ἅμα αὐτόθεν τε

ξυλλέξονται, καὶ παρ' Ἀθηναίων ἔλθῃ, τῶν τε πό-
λεων τινας προσαγάγῳνται, ὡς ἤλπιζον μετὰ τῆς
μάχης μᾶλλον σφῶν ὑπακούσεσθαι, τὰ τε ἄλλα καὶ
αἴτον, καὶ ὄσων δέοι, παρασκευάσωνται, ὡς εἰς τὸ
ἔαρ ἐπιχειρήσαντες ταῖς Συρακούσαις.

72. Καὶ οἱ μὲν ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἀπέπλευσαν ἐς
τὴν Νάξον καὶ Κατάνην διαχειμῶσόντες. Συρα-
κούσιοι δὲ, τοὺς σφετέρους αὐτῶν νεκροὺς θάψαν-
τες, ἐκκλησίαν ἐποίησαν. καὶ παρελθὼν αὐτοῖς Ἐρ-
μοκράτης ὁ Ἑρμωνος, ἀνὴρ καὶ ἐς τὰ ἄλλα ξένεσιν
οὐδενὸς λειπόμενος, καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρία
τε ἱκανὸς γενόμενος, καὶ ἀνδρεία ἐπιφανής, ἐθάρ-
συνέ τε, καὶ οὐκ εἶα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι· τὴν
μὲν γὰρ γνώμην αὐτῶν οὐχ ἠσῆσθαι, τὴν δὲ ἀτα-
ξίαν βλάψαι· οὐ μὲντοι τοσοῦτόν γε λειψῶσθαι,
ὅσον εἰκὸς εἶναι, ἄλλως τε τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλή-
νων ἐμπειρία ἰδιώτας, ὥς εἰπεῖν χειροτέχνας, ἀντα-
γωνισαμένους. μέγα δὲ βλάψαι καὶ τὸ πλῆθος τῶν
στρατηγῶν, καὶ τὴν πολυαρχίαν, (ἦσαν γὰρ πεντε-
καίδεκα οἱ στρατηγοὶ αὐτοῖς,) τῶν τε πολλῶν τὴν
ἄξύντακτον ἀναρχίαν. ἦν δὲ ὀλίγοι τε στρατηγοὶ
γένωνται ἔμπειροί, καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ παρα-
σκευάσωσι τὸ ὀπλιτικόν, οἷς τε ὄπλα μὴ ἔστιν, ἐκ-
πορίζοντες, ὅπως ὡς πλεῖστοι ἔσονται, καὶ τῇ ἄλλῃ
μελέτῃ προαναγκάζοντες, ἔφη, κατὰ τὸ εἰκὸς κρα-
τήσειν σφῶν τῶν ἐναντίων, ἀνδρείας μὲν σφίσι
ὑπαρχούσης, εὐταξίας δὲ ἐς τὰ ἔργα προσηγομένης.
ἐπιδώσειν γὰρ ἀμφοτέρω αὐτὰ, τὴν μὲν, μετὰ κιν-

δόνων μελετημένην, τὴν δ' εὐψυχίαν, αὐτὴν ἑαυ-
τῆς, μετὰ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης, θαρσαλευτέ-
ραν ἕσασθαι. τοὺς τε στρατηγοὺς, καὶ ὀλίγους καὶ
αὐτοκράτορας χρῆναι ἐλέσθαι, καὶ ὁμῶσαι αὐτοῖς
τὸ ὄρκιον, ἢ μὴν εἰσεῖν ἄρχειν, ὅπη ἂν ἐπίστων-
ται. οὕτω γὰρ, ἃ, τε κρύπτεσθαι δεῖ, μᾶλλον ἂν
στείγεσθαι, καὶ τᾶλλα κατὰ κύσμον καὶ ἀπροφασί-
στως παρασκευασθῆναι.

73. Καὶ οἱ Συρακοῦσιοι, αὐτοῦ ἀκούσαντες,
ἐψηφίσαντό τε πάντα, ὡς ἐκίλευε, καὶ στρατηγὸν
αὐτόν τε εἶλοντο τὸν Ἑρμοκράτην, καὶ Ἡρακλείδην
τὸν Δυσιμάχον, καὶ Σικανὸν τὸν Ἐξηκίστου, τού-
τους τρεῖς· καὶ ἐς τὴν Κόρινθον καὶ ἐς τὴν Λακε-
δαίμονα πρέσβεις ἀπέστειλαν, ὅπως ξυμμαχία τε
αὐτοῖς παραγένηται, καὶ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλε-
μον βεβαίωτερον πείθωσιν ἐκ τοῦ προφανοῦς ὑπὲρ
σφῶν τοὺς Λακεδαιμονίους, ἵνα ἢ ἀπὸ τῆς Σικε-
λίας ἀπαγάγωσιν αὐτοὺς, ἢ πρὸς τὸ ἐν Σικελίᾳ πρᾶ-
γμα ἦσασον ὑφέλειαν ἄλλην ἐπιπέμπωσι.

74. Τὸ δ' ἐν τῇ Κατάνῃ στρατεύματα τῶν Ἀθη-
ναίων ἐπλευσεν εὐθὺς ἐπὶ Μεσσηνίαν, ὡς προδαθη-
σομένην. καὶ, ἃ μὲν ἐπράσσειτο, οὐκ ἐγένετο. Ἀλ-
κιβιάδης γὰρ, ὅτε ἀπῆει ἐκ τῆς ἀρχῆς ἤδη μετὰ πε-
πτος, ἐπιστάμενος, ὅτι φεύξειτο, μηνύει τοῖς τῶν
Συρακουσίων φίλοις πᾶσι ἐν Μεσσηνίᾳ, ξυνειδῶς τὸ
μέλλον. οἱ δὲ τοὺς τε ἄνδρας διέφθειραν πρότερον,
καὶ τότε στασιαῶντες καὶ ἐν ὅπλοις ὄντες, ἐπεκρά-
τουν μὴ δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους οἱ ταῦτα βουλό-

μενοι. ἡμέρας δὲ μέγαντες περὶ τρισκαίδεκα οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἐχειμάζοντο, καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ εἶχον, καὶ προὐχώρει οὐδὲν, ἀπελθόντες ἐς Νάξον καὶ Θρᾶκας, σταύρωμα περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι, αὐτοῦ διεχείμαζον· καὶ τριήρη ἀπέστειλαν ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τε χρήματα καὶ ἵππεις, ὅπως ἅμα τῷ ἦρι παραγένωνται.

75. Ἐτείχιζον δὲ καὶ οἱ Συρακοῦσιοι ἐν τῷ χειμῶνι πρὸς τε τῇ πόλει, τὸν Τεμενίτην ἐντὸς ποιησάμενοι, τεῖχος παρὰ πᾶν τὸ πρὸς τὰς Ἐπιπολάς ὄρων, ὅπως μὴ δι' ἐλάσσοнос εὐαπρτείχιστοι ᾧσιν, ἦν ἄρα σφάλονται· καὶ τὰ Μέγαρα φρούριον, καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπιεῶ ἄλλο. καὶ τὴν θάλασσαν προσσταύρωσαν πανταχῇ, ἣ ἀποβάσεις ἦσαν. καὶ τοὺς Ἀθηναίους εἰδότες ἐν τῇ Νάξῳ χειμάζοντας, ἐστράτευσαν πανδημὶ ἐπὶ τὴν Κατάνην· καὶ τῆς τε γῆς αὐτῶν ἔτεμον, καὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων σκηναίς καὶ τὸ στρατόπεδον ἐμπρήσαντες, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ πυνθανόμενοι, τοὺς Ἀθηναίους ἐς τὴν Καμαρίναν, κατὰ τὴν ἐπὶ Λάχητος γενομένην ξυμμαχίαν, πρεσβεύεσθαι, εἶπως προσαγάγοιντο αὐτοὺς, ἀντεπρεσβεύοντο καὶ αὐτοί. ἦσαν γὰρ ὑποπτοὶ αὐτοῖς οἱ Καμαριναῖοι, μὴ προθύμως σφίσι μὴτ' ἐπὶ τὴν πρώτην μάχην πέμψαι, ἃ ἔπεμψαν· ἔς τε τὸ λοιπὸν μὴ οὐκέτι βούλωνται ἀμύνειν, ὄρωντες τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῇ μάχῃ εὖ πράξαντας, προσχωρῶσι δ' αὐτοῖς, κατὰ τὴν προτέραν φιλίαν πεισθέντες. ἐφικουμένων οὖν, ἐκ μὲν Συρακουσῶν, Ἐρμοκρά-

τους, καὶ ἄλλων, ἐς τὴν Καμαρίναν, ἀπὸ δὲ τῶν Ἀθηναίων, Εὐφήμεου μεθ' ἑτέρων, ὁ Ἑρμοκράτης, ἐυλόγου γενομένου τῶν Καμαριναίων, βουλόμενος προσδιαβαλεῖν τοὺς Ἀθηναίους, ἔλεγε τοιαύδε.

76. „ΟΤ, τὴν παροῦσαν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, ὧ Καμαριναῖοι, μὴ αὐτὴν καταπλαγῆτε, δαίσαντες, ἔπρεσβευσάμεθα· ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς μέλλοντας ἀπ' αὐτῶν λόγους, πρὶν τι καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, μὴ ὑμᾶς πείσωσιν. ἤκουσι γὰρ ἐς τὴν Σικελίαν, προφάσει μὲν, ἧ πυνθάνεσθε, διανοία δὲ, ἣν πάντες ὑπονοοῦμεν. καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ Λεοντίνους βούλεσθαι κατοικίσαι, ἀλλ' ἡμᾶς μᾶλλον ἐξοικίσαι. οὐ γὰρ δὴ εὐλογον, τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν, τὰς δὲ ἐνθάδε κατοικίξειν· καὶ Λεοντίνων μὲν, Χαλκιδίων ὄντων, κατὰ τὸ ξυγγενὲς κήδεσθαι, Χαλκιδίας δὲ τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ, ὧν οἶδε ἄποικοί εἰσι, δουλωσαμένους ἔχουσιν. τῇ δὲ αὐτῇ ἰδέᾳ ἐκείκᾳ τε ἴσχον, καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται. ἡγεμόνες γὰρ γενόμενοι ἐκόντων, τῶν τε Ἰώνων, καὶ ὅσοι ἀπὸ σφῶν ἦσαν ξύμμαχοι, ὡς ἐπὶ τοῦ Μήδου τιμωρία, τοὺς μὲν, λειποστρατίαν, τοὺς δὲ, [ἐπ' ἀλλήλους στρατεύειν, τοῖς δ', ὡς ἐνάστοις τινα εἶχον αἰτίαν εὐπρεπῆ, ἐπενεγκόντες, κατεστρέψαντο. καὶ οὐ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἄρα, οὔτε οὔτοι τῶν Ἑλλήνων, οὔθ' οἱ Ἕλληνας τῆς ἐαυτῶν, τῷ Μήδῳ ἀντίστησαν, περὶ δὲ, οἱ μὲν σφίσι, ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ, καταδουλώσεως, οἱ δ', ἐπὶ δεσπότου μεταβολῇ, οὐκ ἀξυνετωτέρου, κακοξυνετωτέρου δέ.

77. „Ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ τὴν τῶν Ἀθηναίων, εὐκατηγόρητον φύσιν, πόλιν νῦν ἤχομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν, ὅσα ἀδικεῖ· πολὺ δὲ μᾶλλον ἡμῖς αὐτοὺς αἰτιασόμενοι, ὅτι, ἔχοντες παραδείγματα τῶν τε ἐκεῖσ' Ἑλλήνων, ὡς ἐδοσλώθησαν, οὐκ ἀμύροντες σφίσιν αὐτοῖς, καὶ νῦν ἐφ' ἡμῖς ταῦτα παρόντα σοφίσματα, Λεοντίων τε ξυγγενῶν κατοικήσεις, καὶ Ἐγεσταίων ξυμμάχων ἐπικουρίας, οὐ ξυστραφέντες βουλόμεθα προθυμότερον δεῖξαι αὐτοῖς, ὅτι οὐκ Ἴωνες τὰδε εἰσιν, οὐδ' Ἑλλησπόντιοι, καὶ ῥησιῶται, οἷ, δεσπότην ἢ Μῆδον, ἢ ἓνα γέ τινα αἰεὶ μεταβιάλλοντες, δουλοῦνται, ἀλλὰ Λαωρίτις, ἐλευθεροὶ ἀπ' αὐτονομίου τῆς Πελοποννήσου τὴν Σικελίαν οἰκοῦντες· ἢ μένομεν, ἕως ἂν ἕκαστος κατὰ πόλεις ληφθῶμεν, εἰδότες, ὅτι ταύτη μόρον ἀλωτοὶ ἴσμεν, καὶ ὀρῶντες αὐτοὺς ἐπὶ ταῦτο τὸ εἶδος τροπομένους, ὥστε τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν δῶσάναι, τοὺς δὲ ξυμμάχων ἐλπίδι ἐκπολεμοῦν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δὲ ὡς ἑκάστοις τι προσηγὲς λέγοντες, δύναται κακουργεῖν. καὶ αἰόμεθα, τοῦ ἄπωθεν ξυνοίκου προαπαλλυμένου, οὐκ ἐς αὐτόν τινα ἤξειν τὸ δεινόν, πρὸ δὲ αὐτοῦ μᾶλλον τὸν πάσχοντα, καθ' ἑαυτὸν δυστυχεῖν.

78. „Καὶ εἴ τοι ἄρα παρῆσθηκε, τὸν μὲν Συακούσιον, ἑαυτὸν δ' οὐ, πολέμιον εἶναι τῷ Ἀθηναίῳ, καὶ δεινὸν ἡγεῖται ὑπέφ τε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν, ἐνθυμηθήτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ, μαχομένου,

τοσούτω δὲ καὶ ἀσφαλίστερον, ὅσπερ, εὖ προδι-
 φθυσμένου ἐμοῦ, ἔχων δὲ ξυμμαχον ἐπεὶ, καὶ οὐκ
 ἔρημος, ἀγωνιᾶται· τὸν τε Ἀθηναίων μὴ τὴν τοῦ
 Συρακουσίου ἔχθραν κολάσασθαι, τῇ δ' ἐμῇ προ-
 φάσει τὴν ἐκείνου φιλίαν οὐκ ἤσσαν βεβαιώσασθαι
 βούλεσθαι. εἴτε τις φθονεῖ μὲν, ἢ καὶ φοβεῖται,
 (ἀμφοτέρα γὰρ ταῦτε πάσχει τὰ μίζω,) διὰ δὲ αὐτὰ
 τὰς Συρακούσας κακωθῆναι μὲν, ἵνα σωφρονισθῶ-
 μεν, βούλεται, περιγενέσθαι δὲ, ἕνεκα τῆς αὐτοῦ
 ἀσφαλείας, οὐκ ἀνθρωπιᾶς δυνάμεως βούλησιν ἐλ-
 πίσει. οὐ γὰρ οἷόν τε, ἅμα τῆς τε ἐπιθυμίας καὶ
 τῆς τύχης τὸν αὐτὸν ὁμοίως ταμίαν γενέσθαι. καὶ,
 εἰ γνῶμη ἀμάρτοι, τοῖς αὐτοῦ πακοῖς ὀλοφυρθεῖς,
 τάχ' ἂν ἴσως καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ποτὲ βουλη-
 θίη αὐθιγὰ φθονῆσαι. ἀδύνατον δὲ προεμένω, καὶ
 μὴ τοὺς αὐτοὺς κινδύνους, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων,
 ἀλλὰ περὶ τῶν ἔργων, ἐθέλησαντι προσλαβεῖν. λό-
 γω μὲν γὰρ, τὴν ἡμετέραν δύναμιν σώζοι ἂν τις,
 ἔργω δὲ, τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν. καὶ μάλιστα εἰκὸς
 ἦν, ὑμᾶς, ἢ Καμαριναῖοι, ὁμόρους ὄντας, καὶ τὰ
 δεύτερα κινδυνεύοντας, προσρᾶσθαι αὐτὰ, καὶ μὴ
 μαλακῶς, ὡσπερ νῦν, ξυμμαχεῖσθαι, αὐτοὺς δὲ, πρὸς
 ἡμῶς μᾶλλον ἰόντας, ὅπερ ἂν, εἰ ἐς τὴν Καμαρι-
 ναίαν πρῶτον ἀφίκοιτο οἱ Ἀθηναῖοι, δεόμενοι ἂν
 ἐπεκαλεῖσθε, ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ νῦν παρακα-
 λευομένους, ὅπως μηδὲν ἐνδύσομεν, φαίνεσθαι.
 ἀλλ' εὖθ' ὑμεῖς νῦν γέ πω, εὖθ' οἱ ἄλλοι, ἐπὶ ταῦ-
 τα ἀρρησθε.

79. „Δειλία δὲ ἴσως τὸ δίκαιον πρὸς τε ἡμᾶς καὶ πρὸς τοὺς ἐπιόντας θεραπεύσετε, λέγοντες, ξυμμαχίαν εἶναι ὑμῖν πρὸς Ἀθηναίους· ἦν γε οὐκ ἐπὶ τοῖς φίλοις ἐποιήσασθε, τῶν δὲ ἐχθρῶν ἦν τις ἐφ' ὑμᾶς ἔη· καὶ τοῖς γε Ἀθηναίοις βοηθεῖν, ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοῖ, ὥσπερ νῦν, τοὺς πείλας ἀδικῶσιν, ἐπεὶ οὐδ' οἱ Ῥηγῖνοι, ὄντες Χαλκιδαῖς, Χαλκιδιάς ὄντας Λεοντίους ἐθέλουσι ξυγκατοικίζειν. καὶ δεινόν, εἰ ἐκείνοι μὲν, τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ δικαιοῦματος ὑποπτεύοντες, ἀλόγως σωφρονοῦσιν, ὑμεῖς δ' [ἐν] εὐλόγῳ προφάσει, τοὺς μὲν φύσει πολεμίους βούλεσθε ὠφελεῖν, τοὺς δὲ ἔτι μᾶλλον φύσει ξυγγενεῖς μετὰ τῶν ἐχθίστων διαφθεῖραι. ἀλλ' οὐ δίκαιον· ἀμύνειν δὲ, καὶ μὴ φοβεῖσθαι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν· οὐ γάρ, ἦν ἡμεῖς ξυστῶμεν πάντες, δεινὴ ἐστίν, ἀλλ' ἦν (ὅπερ οὗτοι σπεύδουσι,) τᾶν-αντία διαστῶμεν. ἐπεὶ οὐδὲ, πρὸς ἡμᾶς μόνους ἐλθόντες, καὶ μάχῃ περιγεγόμενοι, ἔπραξαν, ἃ ἠβούλοντο, ἀπῆλθον δὲ διὰ τάχους.

80. „Ἦστε οὐκ, ἀθρόους γε ὄντας, εἰκὸς ἀθυμεῖν, εἶναι δὲ ἐς τὴν ξυμμαχίαν προθυμότερον· ἄλλως τε καὶ ἀπὸ Πελοποννήσου παρεσομένης ὠφελείας, οἱ τῶνδε κρείσσους εἰσὶ τὸ παράπαν τὰ πολέμια· καὶ μὴ ἐκείνην τὴν προθυμίαν δοκεῖν, τῷ ἡμῖν μὲν ἴσην εἶναι, ὑμῖν δὲ ἀσφαλῆ, τὸ μηδετέροις δῆ, ὡς καὶ ἀμφοτέρων ὄντας ξυμμάχους, βοηθεῖν. οὐ γάρ, ἔργῳ ἴσον, ὥσπερ τῷ δικαιοῦματι, ἐστίν. εἰ γὰρ δι' ὑμᾶς μὴ ξυμμαχίᾳς οἷε τε παθῶν σφα-

λήσεται, καὶ ὁ κρατῶν περιέσται, τί ἄλλο, ἢ τῇ αὐτῇ ἀπουσίᾳ τοῖς μὲν οὐκ ἡμύνατε σφωτῆναι, τοῖς δὲ οὐκ ἐκωλύσατε κακοὺς γενέσθαι; καίτοι κάλλιον, τοῖς ἀδικουμένοις καὶ ἅμα ξυγγενέσι προσθεμένους, τὴν τε κοινήν ὀφείλειαν τῇ Σικελίᾳ φυλάξαι, καὶ τοὺς Ἀθηναίους, φίλους δὴ ὄντας, μὴ ἐῦσαι ἀμαρτεῖν. ξυνελόντες τε λέγομεν οἱ Συρακούσιοι, ἐκδιδάσκειν μὲν οὐδὲν ἔργον εἶναι σαφῶς, οὔτε ὑμᾶς, οὔτε τοὺς ἄλλους, περὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γνώσκετε· δεόμεθα δὲ, καὶ μαρτυρούμεθα ἅμα, εἰ μὴ πείσομεν, ὅτι ἐπιβουλευόμεθα μὲν ὑπὸ Ἴωνων, αἰεὶ πολεμίῳν, προδιδόμεθα δὲ ὑπὸ ὑμῶν, Δωριεῖς Δωριέων· καὶ, εἰ καταστρέψονται ἡμῶς Ἀθηναῖοι, ταῖς μὲν ὑμετέροις γνώμαις κρατήσουσι, τῷ δ' αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται· καὶ τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινὰ ἄθλον, ἢ τὸν τὴν νίκην παρασχόντα, λήψονται. καὶ, εἰ αὐτὸ ἡμεῖς περιεσόμεθα, τῆς αἰτίας τῶν κινδύνων οἱ αὐτοὶ τὴν τιμωρίαν ὑφέξετε. σκοπεῖτε οὖν, καὶ αἰρεῖσθε ἤδη ἢ τὴν αὐτίκα ἀκινδύνης δουλείαν, ἢ κἄν, περιγεγόμενοι μεθ' ἡμῶν, τοῦσδε τε μὴ αἰσχροῶς δεσπότας λαβεῖν, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν, μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην, διαφυγεῖν.“

81. Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἐρμοκράτης εἶπεν. ὁ δ' Εὐφρημος, ὁ τῶν Ἀθηναίων πρεσβευτής, μετ' αὐτὸν τοιαῦτα.

82. „**ΑΦΙΚΟΜΕΘΑ** μὲν ἐπὶ τῆς πρότερον οὐσης ξυμμαχίας ἀνανεώσει· τοῦ δὲ Συρακουσίου

καθασταμένον, ἀνάγκη καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν, ὡς εἰκότως ἔχομεν. τὸ μὲν οὖν μάλιστα μαρτύριον αὐτὸς εἶπεν, ὅτι οἱ Ἴωνες αἰεὶ ποτε πολέμιοι τοῖς Δωριεῦσιν εἰσίν. ἔχει δὲ καὶ οὕτως. ἡμεῖς γάρ, Ἴωνες ὄντες, Πελοποννησίοις, Δωριεῦσι, καὶ πλείοσιν οὔσι, καὶ παρσικοῦσιν, ἐσκεπάμεθα, ὅτε τρόπῳ ἥμιστα αὐτῶν ὑπακουσόμεθα. καὶ μετὰ τὰ Μηδικὰ ταῦς κτησάμενοι, τῆς μὲν Λακεδαιμονίων ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἀπηλλάγημεν, οὐδὲν προσῆκον μᾶλλον τι, ἐκείνους ἡμῖν, ἢ καὶ ἡμᾶς ἐκείνοις, ἐπιτάσσειν, πλὴν καθόσον ἐν τῷ παρόντι μείζον ἴσχυον. αὐτοὶ δὲ τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ πρότερον ὄντων ἡγεμόνες καταστάτες, οἰκοῦμεν, νομίσαντες, ἥμιστ' ἂν ὑπὸ Πελοποννησίοις οὕτως εἶναι, δύναμιν ἔχοντες, ἢ ἀμυνοῦμεθα. καὶ, ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐδὲ ἀδίκως καταστρεφόμενοι τοὺς τε Ἴωνας καὶ ρησιώτας, οὓς ξυγγενεῖς φασὶν ὄντας ἡμῖς Συρακούσιοι δουλώσθαι. ἦλθον γὰρ ἐπὶ τὴν μητρόπολιν, ἐφ' ἡμᾶς, μετὰ τοῦ Μήδου, καὶ οὐκ ἐτόλμησαν ἀποστάντες τὰ οἰκεία φθεῖραι, ὥσπερ ἡμεῖς, ἐκλίπντες τὴν πόλιν· δουλείαν δὲ αὐτοὶ τε ἐβούλοντο καὶ ἡμῖν τὸ αὐτὸ ἐπανεγκεῖν.

83. „Ἄνθ' ὧν ἄξιοί τε ὄντες, ἅμα ἄρχομεν, ὅτι τε ναυτικὸν πλείσιόν τι καὶ προθυμίαν ἀπροφάσιστον παρεσχόμεθα ἐς τοὺς Ἕλληνας, καὶ διότι καὶ τῷ Μήδῳ ἐτοίμως τοῦτο δρῶντες σῦντοι ἡμᾶς ἔβλαπτον· ἅμα δὲ, τῆς πρὸς Πελοποννησίους ἰσχύος ὀργαζόμενοι. καὶ οὐκ ἄλλῃ ἐπόμεθα, ὡς ἢ, τὸν

βάρβαρον μόνον καθελόντες, τικόντως ἄρχομεν, ἢ ἐπὶ ἐλευθερίᾳ τῇ τῶνδε μᾶλλον, ἢ πῶς ξυμπόντων τε καὶ τῇ ἡμετέρᾳ αὐτῶν, κινδυνεύσαντες. πῶσι δὲ ἀντιπέφυγον, τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν ἐκπεριζήσθαι. καὶ νῦν, τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας ἕνεκα καὶ ἐνθάδε παρόντες, ἑρῶμεν καὶ ὑμῖν ταῦτα ξυμφέροντα. ἀποφαίνομεν δὲ, ἐξ ὧν οἶδε τε διαβάλλουσα, καὶ ὑμεῖς μάλιστα ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ὑπονοεῖτε· ἐδόθητε τοὺς περιδεῶς ὑποπιπύοντάς τι, λόγου μὲν ἡδονῇ τοπαρσυνίκα τέτρομένους. τῇ δ' ἐγκρατῆσαι ὑστερον καὶ ξυμφέροντα πρῶσσοντας. τὴν τε γὰρ ἐκεί ἀρχὴν, εἰρήκαμεν, διὰ θεὸς ἔχειν, καὶ τὰ ἐνθάδε, διὰ τὸ αὐτὸ, ἦκειν μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς καταστησόμενοι, καὶ οὐ δουλωσόμενοι, μὴ παθεῖν δὲ μᾶλλον τοῦτο κωλύοντας.

84. Ἐπολάβη δὲ μηδεὶς, ὡς οὐδὲν προσήκου ἑμῶν κηδόμεθα, γγούς, ὅτι, σωζόμενων ὑμῶν, καὶ διὰ τὸ μὴ ἀσθενεῖς ὑμᾶς ὄντας ἀπτεχὴν Συρακουσίοις, ἦσσαν ἄν, τοῦτων περψάντων τινὰ δύναμιν Πελοποννησίοις, ἡμῖς βλαπτοίμεθα. καὶ ἐν τοῦτω προσήκατε ἡδὴ ἡμῖν τὰ μέγιστα· διὰπερ καὶ τοὺς Ἀποντίνους εὔλογον κατοικίσειν, μὴ ὑπηκόους, ὡς περ τοὺς ξυγγενεῖς αὐτῶν τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ, ἀλλ' ὡς δυνατωτάτους· ἵνα ἐκ τῆς σφετέρας, ὄμοροι ὄντες, τοῖσδε ὑτέρ ἡμῶν λυπηροὶ ὦσι. τὰ μὲν γὰρ ἐκεῖ, καὶ αὐτοὶ ἀρκοῦμεν πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ ὁ Χαλκιδεὺς, ὃν ἀλόγως ἡμᾶς φησὶ δουλωσαμένους, τοὺς ἐνθάδε ἐλευθεροῦν, ξύμφορος ἡμῖν, ἀπαράσκαμος

ἔν, καὶ χρήματα μόνον φέρων· τὰ δὲ ἐνθάδε, καὶ Λιοντῖνοι καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι, ὀτιμάλιστα αὐτονομοῦμενοι.

85. „Ἄνδρὶ δὲ τυράννῳ, ἢ πόλει ἀρχὴν ἐχούσῃ οὐδὲν ἄλογον, ὅ, τι ξυμφέρον, οὐδ' οἰκείον, ὅ, τι μὴ πιστόν. πρὸς ἕκαστα δὲ δεῖ ἢ ἐχθρόν ἢ φίλον μετὰ καιροῦ γίγνεσθαι. καὶ ἡμᾶς τοῦτο ὠφελεῖ ἐνθάδε, οὐκ, ἦν τοὺς φίλους κακώσωμεν, ἀλλ', ἦν οἱ ἐχθροὶ διὰ τὴν τῶν φίλων ῥώμην ἀδύνατοι ᾖσιν. ἀπιστεῖν δὲ οὐ χρή. καὶ γὰρ τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους, ὡς ἕκαστοι χρήσιμοι, ἐξηγοῦμεθα, Χίους μὲν καὶ Μηθυμναίους, νεῶν παροχῇ αὐτονόμους, τοὺς δὲ πολλοὺς, χρημάτων βιαιότερον φορᾶ· ἄλλους δὲ καὶ πάνυ ἐλευθέρως ξυμμαχοῦντας, καίπερ νησιώτας ὄντας καὶ εὐλήπτους, διότι ἐν χωρίοις ἐπικαίροις εἰσὶ πρὸς τὴν Πελοπόννησον. ὥστε καὶ τὰνθάδε εἰκὸς πρὸς τὸ λυσιτελοῦν, καὶ, ὅ λέγομεν, ἐς Συρακουσίους δέος, καθίστασθαι. ἀρχῆς γὰρ ἐφίενται ὑμῶν, καὶ βούλονται μὲν, ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ξυστήσαντες ὑμᾶς ὑπόπτῳ, βία, ἢ κατ' ἐρημίαν, ἀπράκτων ἡμῶν ἀπελθόντων, αὐτοὶ ἀρξαι τῆς Σικελίας, ἀνάγκη δὲ, ἦν ξυσιτῆτε πρὸς αὐτούς. οὐτα γὰρ ἡμῖν ἔτι ἔσται ἰσχὺς τοσαύτη, ἐς ἔν ξυσιᾶσα, εὐμεταχέριστος, οὐδ' οἷδ' ἀσθενεῖς ἄν, ἡμῶν μὴ παρόντων, πρὸς ὑμᾶς εἶεν.

86. „Καί, ὅτω ταῦτα μὴ δοκεῖ, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει. τὸ γὰρ πρότερον ἡμᾶς ἐπηγάγεσθε, οὐκ ἄλλον τινὰ προσείοντες φόβον, ἢ, εἰ περιοψόμεθα,

ὑμᾶς ὑπὸ Συρακουσίοις γενέσθαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσομεν. καὶ νῦν οὐ δίκαιον, ὅπερ καὶ ἡμᾶς ἤξιούτε λόγῳ πείθειν, τῷ αὐτῷ ἀπιστεῖν· οὐδ', ὅτι δυνάμει μείζονι πρὸς τὴν τῶνδε ἰσχὺν πάρεσμεν, ὑποπιεῦεσθαι, πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖσδε ἀπιστεῖν. ἡμεῖς μὲν γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν· εἴτε καὶ, γενόμενοι κακοὶ, κατεργασαίμεθα, ἀδύνατοι κατασχεῖν, διὰ μῆκος τε πλοῦ, καὶ ἀπορίας φυλακῆς πόλεων μεγάλων, καὶ τῇ παρασκευῇ ἡπειρωτιδῶν. οἶδε δὲ, οὐ στρατοπέδῳ, πόλει δὲ μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας, ἐποικοῦντες ὑμῖν, αἰετὲ ἐπιβουλεύουσιν, καὶ, ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἐκάστου, οὐκ ἀνιάσιν. ἔδειξαν δὲ καὶ ἄλλα ἤδη, καὶ τὰ ἐς Λεοντίνοους· καὶ νῦν τολμῶσιν ἐπὶ τοῦς ταῦτα κωλύοντας, καὶ ἀνέχοντας τὴν Σικελίαν μέχρι τοῦδε μὴ ὑπ' αὐτοὺς εἶναι, παρακαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναισθητάς. πολὺ δὲ ἐπὶ ἀληθεστέραν γε σωτήριαν ἡμεῖς ἀντιπαρακαλοῦμεν, δεόμενοι τὴν ὑπάρχουσαν ἀπ' ἀλλήλων ἀμφοτέροις μὴ προδιδόναι· νομίσαι τε, τοῖσδε μὲν, καὶ ἀνευ ξυμμάχων, αἰεὶ ἐφ' ὑμᾶς ἐτοίμην; διὰ τὸ πλῆθος, εἶναι ὁδόν, ὑμῖν δ' οὐ πολλὰς παρασχῆσειν, μετὰ τούτῳ ἐπικουρίας ἀμύνασθαι. ἦν εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἢ ἀπρακτῷ ἐάσετε ἀπελθεῖν, ἢ καὶ σφαλεῖσαν, εἴτε βουλήσεσθε καὶ πολλοστημόριον αὐτῆς ἰδεῖν, ὅτι οὐδὲν εἴτε περὶ παραγενόμενον ὑμῖν.

87. Ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς, ὦ Καμαρινάιοι, ταῖς ἐπῶνδε διαβολαῖς ἀναπειθεσθε, μήτε οἱ ἄλλοι· εἰ-

ρήκομεν δ' ὑμῖν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ ὧν ἔπο
 πτευόμεθα, καὶ ἔτι ἐν κεφαλαίοις ὑπομνήσαντες,
 ἀξιόσομεν πείθειν. φαμέν γὰρ ἄρχην μὲν τῶν
 ἐκεί, ἵνα μὴ ὑπακούωμεν ἄλλον, ἐλευθεροῦν δὲ τὰ
 ἐνθάδε, ὅπως μὴ ὑπ' αὐτῶν βλαπτώμεθα· πολλὰ
 δ' ἀναγκάζεσθαι πράσσειν, διότι καὶ πολλὰ φυλασ-
 σόμεθα· ξύμμαχοι δὲ καὶ νῦν καὶ πρότερον τοῖς ἐν-
 θάδε ὑμῶν ἀδικουμένοις οὐκ ἄκλητοι, πυρακληθέν-
 τες δὲ, ἦκειν. καὶ ὑμῖς μὴθ' ὡς δικασταὶ γενόμε-
 νοι τῶν ἡμῖν ποιουμένων, μὴθ' ὡς σωφρονισταὶ
 (ὃ γαλεπὸν ἦδη,) ἀποτρέπειν πειρῶσθε. καθόσον
 δέ τι ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης καὶ τρό-
 που τὸ αὐτὸ συμφέρει, τούτῳ ἀπολαβόντες χρήσα-
 σθε· καὶ νομίσατε, μὴ πάντας ἐν ἴσῳ βλάπτειν αὐ-
 τὰ, πολὺν δὲ πλείους τῶν Ἑλλήνων καὶ ὠφελεῖν. ἐν
 παντὶ γὰρ πῶς χωρίῳ, καὶ ᾧ μὴ ὑπάρχομεν, ὃ, τε
 οἴόμενος ἀδικήσεσθαι, καὶ ὃ ἐπιβουλεύων, διὰ τὸ
 ἑτοίμην ὑπεῖναι ἐλπίδα, τῷ μὲν, ἀντιτυχεῖν ἐπικου-
 ρίας ἀφ' ἡμῶν, τῷ δὲ, εἰ ἤξομεν, μὴ ἀδεεῖς εἶναι
 κινδυνεύειν, ἀμφοτέρω ἀναγκάζονται, ὃ μὲν, ἄκων
 σωφρονεῖν, ὃ δ', ἀπραγμόνως σῶζεσθαι. ταύτην
 οἷν τὴν κοινὴν τῷ τε δεομένῳ καὶ ὑμῖν νῦν παραῦσαν
 ἀσφάλειαν μὴ ἀπίωσθε, ἀλλ', ἐξισώσαντες τοῖς ἄλ-
 λοις, μεθ' ἡμῶν τοῖς Συρακοσίοις, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ
 φυλάσσεσθαι αὐτούς, καὶ ἀνταπιβουλεύσαι ποτε ἐκ
 τοῦ ὁμοίου μεταλάβετε.

88. Ταῦτα μὲν ὁ Εὐφρημος εἶπεν. οἱ δὲ Κα-
 ρυναῖοι ἐπεπόνθεισαν τοιόνδε τοῖς μὲν Ἀθηναίοις

εὔνοι ἦσαν, αὐτὴν καθόσον εἰ τὴν Σικελίαν φροντε αὐτοὺς δουλώσεσθαι, τοῖς δὲ Συρακουσίοις αἰεὶ κατὰ τὸ ὄμαρον, διάφοροι. δεδιότες δ' οὐχ ἦσαν τοὺς Συρακουσίους, ἑγγύς ὄντας, μὴ καὶ ἄνευ σφῶν περιγένηνται, τότε πρώταν αὐτοῖς τοὺς ὀλίγους ἱππέας ἐπεμψαν· καὶ τὰ λοιπὸν ἐδόκει αὐτοῖς ὑπουργεῖν μὲν τοῖς Συρακουσίοις μᾶλλον ἔργῳ, ὡς εἶν δύνανται μετριώτατα· ἐν δὲ τῇ παρόντι, ἵνα μηδὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἔλασσον δοκῶσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἐπιπλεεστέροι ἐπὶ μάχῃ ἔγενοντο, λόγῳ ἀποπρίκασθαι ἴσα ἀμφοτέροις· καὶ οὕτω, βουλευσάμενοι, ἀπεπρίκαστο· ἐπειδὴ τυγχάνει ἀμφοτέροις οὔσαι ἐνυμμάχοις σφῶν πρὸς ἀλλήλους πόλεμος εἶναι, εὖαρκον δοκεῖν εἶναι σφίσι, ἐν τῇ παρόντι μηδετέροις ἀμύνειν. καὶ οἱ πρέσβεις ἑκατέρων ἀπήλθον. καὶ οἱ μὲν Συρακούσιοι τὴ καθ' ἑαυτοὺς ἐξηρτύνοντο ἐς τὸν πόλεμον· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐν τῇ Νάξῳ ἐστρωτοπέδευμένοι, τὰ πρὸς τοὺς Σικελούς ἔπρασσον, ὅπως αὐταῖς ὡς πλεῖστοι προσχωρήσονται. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὰ πεδία μᾶλλον τῶν Σικελῶν ὑπήκουοι ὄντες τῶν Συρακουσίων, οἱ πολλοὶ ἀφειστήησαν· τῶν δὲ τὴν μεσόγαιαν ἐχόντων αὐτόνομοι οὐσαι καὶ πρότερον ὑπὸ οἰκήσεις· εὐθύς, πλήν ὀλίγοι, μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἦσαν· καὶ οὐκ ὀλίγον τε κατεκόμιζον τῇ στρατεύματι, καὶ εἰσὶν οἱ καὶ χρήματα. ἐπὶ δὲ τοὺς μὴ προσχωροῦντας οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύοντες, ταὺς μὲν προσηνάγκαζον, τοὺς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Συρακουσίων φρουρούς τε πεμπόντων καὶ

βεηθούτων ἀπεκάλυον· τὸν τε χειμῶνα μεθορμι-
 σάμενοι ἐκ τῆς Νάξου ἐς τὴν Κατάνην, καὶ τὸ στρα-
 τόπεδον, ὃ κατεκαύθη ὑπὸ τῶν Συρακουσίων, αὐθις
 ἀνορθώσαντες, διεχέιμαζον· καὶ ἔπεμψαν μὲν ἐς
 Καρχηδόνα τριήρη περὶ φιλίας, εἰ δύναιντό τι ὠφε-
 λῆσθαι· ἔπεμψαν δὲ καὶ ἐς Τυρσηλίαν, ἔστιν ἄν
 πόλειων ἐπαγγελλομένων καὶ αὐτῶν ξυμπολεμῶν.
 περιήγγειλον δὲ καὶ τοῖς Σικελοῖς, καὶ, ἐς τὴν Ἐγέ-
 στιαν πέμψαντες, ἐκέλευον ἵππους σφίσιν ὡς πλεί-
 στους πέμπειν, καὶ τᾶλλα ἐς τὸν περιτειχισμόν,
 πλινθία καὶ σίδηρον, ἡτοίμαζον, καὶ ὅσα ἔδει, ὡς
 ἄμα τῷ ἤρι ἐξόμενοι τοῦ πολέμου. οἱ δ' ἐς τὴν
 Κόρινθον καὶ τὴν Λακεδαίμονα τῶν Συρακουσίων
 ἀποσταλέντες πρέσβεις τοὺς τε Ἰταλιώτας ἄμα πα-
 ραπλέοντες ἐπειρῶντο πείθειν, μὴ περιορᾶν τὰ γι-
 νόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ ἐκείνοις ὁμοίως
 ἐπιβουλευόμενα· καὶ, ἐπειδὴ ἐν τῇ Κορίνθῳ ἐγέ-
 νοντο, λόγους ἐποιοῦντο, ἀξιοῦντες σφίσι κατὰ τὸ
 ξυγγενὲς βοηθεῖν. καὶ οἱ Κορίνθιοι, εὐθὺς ψηφισά-
 μενοι αὐτοὶ πρῶτοι, ὥστε πύσῃ προθυμίᾳ ἀμύνειν,
 καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ξυναπέστελλον αὐτοῖς πρέσ-
 βεις, ὅπως καὶ ἐκείνους ξυναναπέθειον τὸν τε αὐ-
 τοῦ πόλεμον σαφέστερον ποιῆσθαι πρὸς τοὺς Ἀθη-
 ναίους, καὶ ἐς τὴν Σικελίαν ὠφέλειαν τινὰ πέμπειν.
 καὶ οἱ τε ἐκ τῆς Κορίνθου πρέσβεις παρήσαν ἐς τὴν
 Λακεδαίμονα, καὶ Ἀλκιβιάδης, μετὰ τῶν ξυμφυγά-
 δων περαιωθεὶς τότε εὐθὺς ἐπὶ πλοίου φορτηγικοῦ
 ἐκ τῆς Θουρίας, ἐς Κυλλήνην τῆς Ἠλείας πρῶτον,

ἔπειτα ὕστερον ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων μεταπεμφάντων, ὑπόσπονδος ἐλθῶν. ἐφοβεῖτο γὰρ αὐτούς διὰ τὴν περὶ τῶν Μαντινικῶν πράξιν. καὶ ξυνέβη, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς τε Κορινθίους καὶ τοὺς Συρακουσίους τὰ αὐτὰ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην δεομένους πείθειν τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ διανοουμένων τῶν τε Ἐφόρων καὶ τῶν ἐν τῷ εἴλει ὄντων πρέσβεις πέμπειν ἐς Συρακούσας, κωλύσοντας μὴ ξυμβαίνειν Ἀθηναίοις, βοηθεῖν δὲ οὐ προθύμων ὄντων, παρελθῶν δ' Ἀλκιβιάδης παρῶξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ ἐξώρμησε, λέγων τοιαῦτα.

89. „ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ, περὶ τῆς ἐμῆς διαβολῆς ἄνωγον ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μου ἀκροάσησθε. τῶν δ' ἡμῶν προγόνων τὴν προξενίαν ὑμῶν κατὰ τι ἔγκλημα ἀπειπόντων, αὐτὸς ἐγὼ πάλιν ἀναλαμβάνων, ἐθεράπευον ὑμᾶς, ἄλλα τε, καὶ περὶ τὴν ἐκ Πύλου ξυμφορὰν. καὶ, διατελοῦντός μου προθύμου, ὑμεῖς, πρὸς Ἀθηναίους καταλασσομένοι, τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐχθροῖς δύναμιν, δι' ἐκείνων πράξαντες, ἐμοὶ δὲ ἀτιμίαν περιέθετε. καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ὑπ' ἐμοῦ, πρὸς τε τὰ Μαντινέων καὶ Ἀργείων τραπομένου, καὶ ὅσα ἄλλα ἠγαντιούμην ὑμῖν, ἐβλάπτισθε· καὶ νῦν, εἴ τις καὶ τότε ἐν τῷ πάσχειν οὐκ εἰκότως ἀργίξετό μοι, μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθείσθω. ἢ, εἴ τις, διότι καὶ τῷ δήμῳ προσεικίμην μᾶλλον, χεῖρω με ἐνόμισε, μηδ' οὕτως ἠγίσηται ὀρθῶς ἀχθεσθαι.

ΤΗΝΟΥ. II.

L

τοῖς γὰρ τυράννοις αἰεὶ ποτε διάφοροί ἐσμεν, πᾶν δὲ τὸ ἐναντιοῦμενον τῷ δυναστεύοντι δῆμος ὠνόμασται· καὶ ἀπ' ἐκείνου ξυμπυρέμειεν ἡ προστασία ἡμῖν τοῦ πλήθους. ἄμα δὲ καὶ, τῆς πόλεως δημοκρατουμένης, τὰ πολλὰ ἀνάγκη ἦν τοῖς παροῦσιν ἐπεσθαι. τῆς δὲ ὑπαρχούσης ἀκολασίας ἐπειρώμεθα μετριώτεροι ἐς τὰ πολιτικά εἶναι. ἄλλοι δ' ἦσαν, καὶ ἐπὶ τῶν παλαι, καὶ νῦν, οἳ ἐπὶ τὰ πονηρότερα ἐξήγον τὸν ὄχλον· ὅπερ καὶ ἔμε ἐξήλασαν. ἡμεῖς δὲ τοῦ ξυμπάντος προέστημεν, δικαιοῦντες, ἐν ᾧ σχήματι μεγίστη ἡ πάλις ἐτύχανε καὶ ἐλευθερωτάτη οὔσα, καὶ ὅπερ ἐδίξατό τις, τοῦτο ξυνδιασώζειν. ἐπεὶ δημοκρατίαν γε καὶ ἐγγινώσκομεν οἱ φρονούντες τι, καὶ αὐτὸς οὐδενὸς ἂν χεῖρον, ὅσον καὶ λοιδορήσαιμι. ἀλλὰ περὶ δημολογουμένης ἀγνοίας οὐδὲν ἂν καινὸν λέγοιτο· καὶ τὸ μεθιστάναι αὐτὴν οὐκ ἐδόκει ἡμῖν ἀσφαλὲς εἶναι, ὑμῶν πολεμίων προσκαθημένων.

90. „Καὶ τὰ μὲν ἐς τὰς ἐμὰς διαβολὰς τοιαῦτα ξυνέβη. περὶ δὲ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον, καὶ ἐμοὶ, εἴ τι πλεον οἶδα, εἰσηγητέον, μάθετε ἤδη. ἐπλεύσαμεν ἐς Σικελίαν, πρῶτον μὲν, εἰ δυναίμεθα, Σικελιώτας καταστρεφόμενοι, μετὰ δ' ἐκείνους αὐθις καὶ Ἰταλιώτας· ἔπειτα καὶ τῆς Καρχηδονίων ἀρχῆς καὶ αὐτῶν ἀποπειράσονται. εἰ δὲ προχωρήσεις ταῦτα, ἢ πάντα, ἢ καὶ τὰ πλείω, ἤδη τῇ Πελοποννήσῳ ἐμέλλομεν ἐπιχειρήσειν, κομίσαντες ξυμπασαν μὲν τὴν ἐκείθεν προσγενομένην δύναμιν τῶν Ἑλλήνων,

πολλοὺς δὲ βαρβάρους μισθωσάμενοι, καὶ Ἴβηρας, καὶ ἄλλους τῶν ἐκεῖ ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχιμωτάτους· τριήρεις τε πρὸς ταῖς ἡμετέραις πολλαῖς ναυπηγησάμενοι, (ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθογα,) οἷς τὴν Πελοπόννησον περίεξ πολιορκοῦντες, καὶ τῷ περὶ ἅμα ἐκ γῆς ἀφορμαῖς, τῶν πόλεων τὰς μὲν βία λαβόντες, τὰς δ' ἐντειχισάμενοι, φεδίασ ἠλπίζομεν καταπολεμήσειν, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ ξύμπαντος Ἑλληνικοῦ ἄρξειν. χρήματα δὲ καὶ σίτον, ὥστε εὐπερώτερον γίγνεσθαι τινὰ αὐτῶν, αὐτὰ τὰ προσγεγόμενα ἐκεῖθεν χωρὶα ἔμελλε διαφυγῆ ἄνευ τῆς ἐνθίνου προσόδου παρῆξειν.

91. „Τοιαῦτα μὲν περὶ τοῦ νῦν οἰχομένου στόλου παρὰ τοῦ τῷ ἀκριβέστατα εἰδότητος, ὅς διενόηθημεν, ἀκηκόατε· καὶ, ὅσοι ὑπόλοιποι στρατηγοί, ἢ δύνωνται, ὁμοίως αὐτὰ πράξουσιν. ὅς δὲ, εἰ μὴ βοηθήσετε, οὐ περιέσται τάκεϊ, μάθετε ἤδη. Σικελιώται γὰρ ἀπειρότεροι μὲν εἰσιν, ὅμως δ' ἂν, ξυστραφάντες ἀθρόοι, καὶ νῦν ἔτι περιγένοιοντο. Συρακούσιοι δὲ μόνοι, μάχη τε ἤδη πανδημειήσσημῆναι, καὶ ναυαῖν ἅμα κατειργόμενοι, ἀδύνατοι ἔσονται τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρασκευῇ ἀντισχεῖν. καὶ, εἰ αὕτη ἡ πόλις ληφθήσεται, ἔχεται καὶ ἡ πᾶσα Σικελία, καὶ εὐθὺς καὶ Ἰταλία. καὶ, ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκεῖθεν προσιπὸν, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσῃ· εἴατε μὴ περὶ τῆς Σικελίας τίς οἰσθῶ μόνον βουλευέμεν· ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς Πελο-

ποννήσου, εἰ μὴ ποιήσετε τάδε ἐν τάχει, στρατιάν
 τε ἐπὶ νεῶν πέμψετε τοιαύτην ἐκεῖσε, οἵτινες, αὐτε-
 ρέται κομισθέντες, καὶ ὀπλιτεύσουσιν εὐθύς· καὶ
 (ὅ τῆς στρατιάς ἐτι χρησιμώτερον εἶναι νομίζω,) ἄν-
 δρα Σπαρτιάτην ἄρχοντα, ὡς ἂν τοὺς τε παρόντας
 ξυντάξῃ, καὶ τοὺς μὴ ἐθέλοντας προσαναγκάσῃ· οὐ-
 τω γὰρ οἱ τε ὑπάρχοντες ὑμῖν φίλοι θαρσήσουσι
 μᾶλλον, καὶ οἱ ἐνδοιάζοντες ἀδείστερον προσίασι.
 καὶ τὰ ἐνθάδε χρῆ ἅμα φανερώτερον ἐκπολε-
 μεῖν, ἵνα Συρακούσιοί τε, νομίζοντες, ὑμᾶς ἐπι-
 μελεῖσθαι, μᾶλλον ἀντέχουσι, καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς
 ἑαυτῶν ἦσσαν ἄλλην ἐπικουρίαν πέμπωσι. τειχίζειν
 δὲ χρῆ Δεκείλιαν τῆς Ἀττικῆς, ὅπερ Ἀθηναῖοι μά-
 λιστα αἰεὶ φοβοῦνται, καὶ μόνου αὐτοῦ νομίζουσι
 τῶν ἐν τῷ πολέμῳ οὐ διαπεπειραῖσθαι. βεβιωτάτα
 δ' ἂν τις οὕτω τοὺς πολεμίους βλάβῃ, εἰ, ἃ μά-
 λιστα δεδιότας αὐτοὺς αἰσθάνοιτο, ταῦτα, σαφῶς
 πυνθανόμενος, ἐπιφέρει. εἰκὸς γὰρ, αὐτοὺς ἀκρι-
 βέστατα ἐκάστους τὰ σφέτερα αὐτῶν δευνὰ ἐπιστα-
 μένους φοβεῖσθαι. ἃ δ' ἐν τῇ ἐπιτειχίσει αὐτοῦ
 ὠφελούμενοι τοῖς ἐναντίους κωλύσετε, πολλὰ πα-
 ρεῖς, τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω. οἷς τε γὰρ ἡ χώρα
 κατεσκευάσται, τῶν πολλὰ πρὸς ὑμᾶς, τὰ μὲν λη-
 φθέντα, τὰ δ' αὐτόματα, ἦξει· καὶ τὰς τοῦ Λαυ-
 ρείου τῶν ἀργυρείων μεταλλῶν προσόδους, καὶ ὅσα
 ἀπὸ γῆς καὶ διαστηρῶν νῦν ὠφελοῦνται, εὐθύς
 ἀποστερηθῶσιν· μάλιστα δὲ, τῆς ἀπὸ τῶν ξυμμάχων
 προσόδου ἦσσαν διαφορομένης, οἱ τὰ παρ' ὑμῶν

νομίσαντες ἤδη κατὰ κράτος πολεμῆσθαι, ὀλιγωρήσουσι.

92. „Γίγνεσθαι δέ τι αὐτῶν καὶ ἐν τάχει, καὶ προθυμότερον, ἐν ὑμῖν ἐστίν, ὡς Λακεδαιμόνιοι. ἐπεὶ, ὡς γε δυνατὰ, καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθαι, οἴμαι, γνώμης, πάνυ θαρσῶ· καὶ χείρων οὐδενὶ ἀξιῶ δοκεῖν ὑμῶν εἶναι, εἰ τῇ ἑμαυτοῦ μετὰ τῶν πολεμιστάτων, φίλόπολις ποτὲ δοκῶν εἶναι, τῶν ἐγκρατῶς ἐπέρχομαι· οὐδὲ ὑποπιεῦσθαι μου, εἰς τὴν φυγαδικὴν προθυμίαν, τὸν λόγον. φυγὰς τε γὰρ εἶμι τῆς τῶν ἐξελασάντων πσηρίας, καὶ οὐ τῆς ὑμετέρας, ἣν παίδησθέ μοι, ὠφελείας· καὶ πολεμιώτεροι οὐχ, οἱ τοὺς πολεμίους που βλάψαντες, ὑμεῖς, ἢ οἱ τοὺς φίλους ἀναγκάσαντες πολεμίους γενέσθαι. τό, τε φίλόπολι οὐκ, ἐν ᾧ ἀδικοῦμαι, ἔχω, ἀλλ' ἐν ᾧ ἀσφαλῶς ἐπολιτεύθην. οὐδ', ἐπὶ πατρίδα οὔσαν ἐτι ἡγοῦμαι εἶναι, πολὺ δὲ μᾶλλον τὴν οὐκ οὔσαν ἀνακτῶσθαι. καὶ φίλόπολις οὗτος ὀρθῶς, οὐχ, ὅς ἂν τὴν ἑαυτοῦ ἀδίκως ἀπολέσας μὴ ἐπίη, ἀλλ', ὅς ἂν ἐκ πάντος τρόπου, διὰ τὸ ἐπιθυμῆν, πειρασθῆ αὐτὴν ἀναλαβεῖν. οὕτως ἔμοιγε ἀξιῶ ὑμᾶς καὶ ἐς κίνδυνον καὶ ἐς ταλαιπωρίαν πᾶσαν ἀδεῶς χρῆσθαι, ὡς Λακεδαιμόνιοι· γνόντας, τοῦτον δὴ τὸν ὑφ' ἀπάντων προβαλλόμενον λόγον, ὡς, εἰ, πολέμιός γε ὢν, σφόδρα ἔβλαπτον, καὶ ἂν, φίλος ὢν, ἱκανῶς ὠφελοίην· ὅσω τὰ μὲν Ἀθηναίων οἶδα, τὰ δ' ὑμέτερα εἰκαζὸν· καὶ αὐτοὺς νῦν, νομίσαντας περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βουλευέσθαι, μὴ ἀπο-

κνεῖν τὴν ἐς τὴν Σικελίαν τε καὶ ἐς τὴν Ἀστικὴν στρατείαν· ἵνα τὰ τε ἐκεῖ βραχεῖ μορίῳ συμπαράγυθόμενοι, μεγάλα, σώσητε, καὶ Ἀθηναίων τὴν τε οὖσαν καὶ τὴν μέλλουσαν δύναμιν καθέλῃτε, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτοὶ τε ἀσφαλῶς οἰκῆτε, καὶ τῆς ὑπάσεως Ἑλλάδος, ἐκούσης, καὶ οὐ βία, κατ' εὐνοίαν δέ, ἠγήσησθε.“

93. Ὁ μὲν Ἀλκιβιάδης τοσαῦτα εἶπεν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, διανοοῦμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ πρότερον στρατεῦειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, μέλλοντες δὲ εἶτι καὶ περιορῶμενοι, πολλοῦ μᾶλλον ἐπεφύεωθησαν, διδάξαντος ταῦτα ἕκαστα αὐτοῦ, καὶ νομίσαντες, παρὰ τοῦ σαφέστατα εἰδότες ἀκηκοέναι. ὥστε τῇ ἐπιτειχίσει τῆς Λακελείας προσεῖχον ἤδη τὸν νοῦν, καὶ τοπαραυτικά καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ πέμπειν τινὰ τιμωρίαν καὶ Γύλιππον τὸν Κλεανδρίδου προστάξαντες ἄρχοντα τοῖς Συρακουσίοις, ἐκέλευον, μετ' ἐκείνων καὶ τῶν Κορινθίων βουλευόμενον, ποιεῖν, ὅση ἐκ τῶν παρόντων μάλιστα καὶ τάχιστα τις ὠφέλεια ἦξει τοῖς ἐκεῖ. ὁ δὲ δύο μὲν ναῦς τοὺς Κορινθίους ἤδη ἐκέλευεν οἱ πέμπειν ἐς Ἀσίην, τὰς δὲ λοιπὰς παρασκευάζεσθαι, ὅσας διανοοῦνται πέμπειν, καὶ, ὅταν καιρὸς ᾖ, ἐτοίμας εἶναι πλεῖν. ταῦτα δὲ ξυνθήμενοι, ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος. ἀφίκετο δὲ καὶ ἡ ἐκ τῆς Σικελίας τριήρης τῶν Ἀθηναίων, ἣν ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τε χρήματα καὶ ἰππέας. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀκούσαντες, ἐψηφίσαντο τὴν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ καὶ τοὺς

ἰππίας· καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα· καὶ ἑβδομον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θεουκυδίδης εὐτέγραψεν.

94. Ἄμα δὲ τῷ ἦρι εὐθύς ἀρχομένη τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι, ἄφαντες ἐκ τῆς Κατάνης, παρέπλευσαν ἐπὶ Μιγάρων τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ, οὓς ἐπὶ Γίλωνος τοῦ τυράννου (ὡσπερ καὶ πρότερόν μοι εἴρηται,) ἀναστήσαντες Συρακοῦσιοι, αὐτοὶ ἔχουσι τὴν γῆν. ἀποβάντες δὲ ἐδήλωσαν τοὺς τε ἄγρους, καὶ ἐλθόντες ἐπὶ ἔρυματι τῶν Συρακουσίων, καὶ οὐχ ἰδόντες, αὐθις καὶ πεζῇ καὶ ναυσὶ παρακομισθέντες ἐπὶ τὸν Τηρίαν ποταμὸν, τό τε πιδίον ἀναβάντες ἐδήρουν, καὶ τὸν εἶτον ἐνεπίμπρασαν· καὶ τῶν Συρακουσίων περιτυχόντες τισὶν οὐ πολλοῖς, καὶ ἀποκτείναντες τε τινάς, καὶ τροπαῖον στήσαντες, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὰς ναῦς· καὶ ἀποπλεύσαντες ἐς Κατάνην, ἐκεῖθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι, πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἐχώρουν ἐπὶ Κεντιόριπα, Σικελῶν πόλισμα, καὶ προσαγαγόμενοι ὁμολογίᾳ ἀπήεσαν, πιμπράντες ἅμα τὸν εἶτον τῶν τε Ἴθησσιῶν καὶ τῶν Ἑβλαίων· καὶ ἀφικόμενοι ἐς Κατάνην, καταλαμβάνουσι τοὺς τε ἰππίας ἦκοντας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίους, ἄνευ τῶν ἰππων, μετὰ σκευῆς, ὡς αὐτέθεν ἰππων περιοδησομένων, καὶ ἰπποτοξότας τριάκοντα, καὶ τάλαντα ἑργυρίου τριακόσια.

95. Τοῦ δ' αὐτοῦ ἦρος καὶ ἐπ' Ἄργος στρατεύσαντες Λακεδαιμόνιοι, μέχρι αἰὲν Κλειωνῶν ἦλθον,

σεισμοῦ δὲ γενόμενου, ἀπεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι μετὰ ταῦτα ἐσβαλόντες ἐς τὴν Θυριᾶτιν, ὄμορον οἶσαν, λείαν τῶν Λακεδαιμονίων πολλὴν ἔλαβον, ἣ ἐπράθη ταλάντων οὐκ ἔλαττον πέντε καὶ εἴκοσι. καὶ ὁ Θεσπιῶν δῆμος ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, οὐ πολὺ ὕστερον, ἐπιθήμενος τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν, οὐ κατέσχευ· ἀλλὰ βόηθησάντων Ἀθηναίων, οἱ μὲν ξυνελήφθησαν, οἱ δ' ἐξέπεσον Ἀθήνας.

96. Καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ αὐτοῦ θέρους, ὡς ἐπύθοντο τοὺς τε ἱππέας ἦκοντας τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μέλλοντας ἤδη ἐπὶ σφῶς ἵεναι, νομισαντες, εἴαν μὴ τῶν Ἐπιπολῶν κρατήσωσιν οἱ Ἀθηναῖοι, χωρίου ἀποκρήμνου τε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐθύς κειμένου, οὐκ ἂν ῥαδίως σφᾶς, οὐδ' εἰ κρατοῖντο μάχη, ἀποτεριχισθῆναι, διανοοῦντο τὰς προσβάσεις αὐτῶν φυλάσσειν, ὅπως μὴ κατὰ ταύτας λάθωσι σφᾶς ἀναβάντες οἱ πολέμιοι· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη γε αὐτοὺς δυνηθῆναι. ἐξήρηται γὰρ τὸ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές τε ἐστὶ, καὶ ἐπιφανές πᾶν εἶσω· καὶ ὠνόμασται ὑπὸ τῶν Συρακουσίων, διὰ τὸ ἐπιπολῆς τοῦ ἄλλου εἶναι, Ἐπιπολαί. καὶ οἱ μὲν ἐξελθόντες πανδημεὶ ἐς τὸν λιμῶνα, παρὰ τὸν Ἀναπον ποταμὸν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ (ἐτύγχανον γὰρ αὐτοῖς καὶ οἱ περὶ τὸν Ἐρμοκράτην στρατηγοὶ ἄρτι παρειληφότες τὴν ἀρχήν,) ἐξέτασιν τε ὄπλων ἐποιοῦντο, καὶ ἑπτακοσίους λογάδας τῶν ὀπλιτῶν ἐξέκριναν πρότερον, ὧν ἦρχε Διδόμιλος, φυγὰς ἐξ Ἄνδρου· ὅπως τῶν τε Ἐπιπολῶν εἴησαν

φύλακες, καὶ ἦν ἐς ἄλλο τι δέη, ταχὺ ξυνεσιῶτες παραγίγνονται.

97. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταύτης τῆς νυκτὸς τῇ ἐπιγυνομένη ἡμέρᾳ ἐζητάζοντο, καὶ ἔλαθον αὐτοὺς παντὶ ἤδη τῷ στρατεύματι ἐκ τῆς Κατάνης σχόντες κατὰ τὸν Λέοντα καλούμενον, (ὃς ἀπέχει τῶν Ἐπιπολῶν ἕξ ἢ ἑπτὰ σταδίους,) καὶ τοὺς πεζοὺς ἀποβιβάσαντες, ταῖς τε ναυσὶν ἐς τὴν Θάψον καθορμισάμενοι. ἔστι δὲ χερσόνησος μὲν ἐν στενωῷ ἰσθμῷ, προὔχουσα ἐς τὸ πέλαγος, τῆς δὲ Συρακουσίων πόλεως οὔτε πλοῦν οὔτε ὁδὸν πολλὴν ἀπέχει. καὶ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Θάψῳ, διασταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν, ἠσύχαζεν. ὁ δὲ πεζὸς ἐχώρει εὐθύς δρόμῳ πρὸς τὰς Ἐπιπολάς, καὶ φθάνει ἀναβάς κατὰ τὸ Εὐμύηλον, πρὶν τοὺς Συρακουσίους αισθομένους ἐκ τοῦ λειμῶνος τῆς ἐξετάσεως, παραγενέσθαι. ἐβοήθουν δὲ οἱ τε ἄλλοι, ὡς ἕκαστος τάχους εἶχε, καὶ οἱ περὶ τὸν Διδόμιλον ἑπτακόσιοι. στάδιοι δὲ, πρὶν προσμίξαι ἐκ τοῦ λειμῶνος, ἐγίνοντο αὐτοῖς οὐκ ἔλασσον ἢ πέντε καὶ εἴκοσι, προσπεσόντες οὖν αὐτοῖς τοιοῦτον τροπῶν ἀτακτιότερον, καὶ μάχῃ νικηθέντες οἱ Συρακούσιοι ἐπὶ ταῖς Ἐπιπολαῖς, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν· καὶ ὁ τε Διδόμιλος ἀποθνήσκει, καὶ τῶν ἄλλων ὡς τριακόσιοι. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι, τροπαῖόν τε στήσαντες, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀποδόντες τοῖς Συρακουσίοις, πρὸς τὴν πόλιν αὐτὴν τῇ ὑστεραίᾳ ἐπικαταβάντες, ὡς οὐκ ἐπεξήρισαν

αὐτοῖς, ἔπαναχωρήσαντες, φροῦριον ἐπὶ τῷ Λαβδαίῳ ὠκοδόμησαν, ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημνοῖς τῶν Ἐπιπολῶν ὄρων πρὸς τὰ Μέγαρα· ὅπως εἴη αὐτοῖς, ὁπότε προσίοιεν, ἢ μαχοῦμενοι, ἢ ταχιοῦντες, τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασιν ἀποθήκη.

98. Καὶ οὐ πολλῶ ὕστερον αὐτοῖς ἦλθεν ἕκ τε Ἐγέστης τριακόσιοι, καὶ Σικελῶν καὶ Ναξίων καὶ ἄλλων τινῶν ὡς ἑκατόν. καὶ Ἀθηναίων ὑπήρχον πενήτηκοντα καὶ διακόσιοι, οἳ ἵππους τοὺς μὲν παρ' Ἐγεσταίων καὶ Καταναίων ἔλαβον, τοὺς δ' ἐπέριαντο· καὶ ξύμπαντες πενήτηκοντα καὶ ἑκακόσιοι ἵππεῖς ξυνελέγησαν. καὶ καταστήσαντες ἐν τῷ Λαβδαίῳ φυλακὴν, ἐχώρουν πρὸς τὴν Συκῆν οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα περ καθιζόμενοι, εἰτέλιξαν τὸν κῆλον διὰ τάχους. καὶ ἔκπληξιν τοῖς Συρακουσίοις παρήσχον τῷ τάχει τῆς οἰκοδομίας· καὶ ἐπεξελθόντες, μάχην διενδοῦντο ποιῆσθαι, καὶ μὴ περιορᾶν. καὶ ἤδη ἀντιπαρατασσομένων ἀλλήλοισι, οἱ τῶν Συρακουσίων στρατηγοὶ, ὡς ἰώρων σφίσι τὸ στρατεύμα διεσπασμένον τε, καὶ οὐ ῥαδίως ξυντασσομένον, ἀνήγαγον πάλιν ἐς τὴν πόλιν, πλὴν μέρους τινὸς τῶν ἵππέων. οὗτοι δὲ ὑπομένοντες ἐκάλουν τοὺς Ἀθηναίους λιθοφορεῖν τε καὶ ἀποσκιδνασθαι μακρόταρον. καὶ τῶν Ἀθηναίων φυλὴ μία τῶν ὀπλιτῶν, καὶ οἱ ἵππεῖς μετ' αὐτῶν πάντες, ἐτρέψαντο τοὺς τῶν Συρακουσίων ἵππείας προσβαλόντες· καὶ ἀπέκτεινάν τε τινὰς, καὶ τροπαῖον τῆς ἱππομαχίας ἵστησαν.

99. Καὶ τῇ ὑστερίᾳ οἱ μὲν ἐτείχιζον τῶν Ἀθηναίων τὸ πρὸς Βορείαν τοῦ κύκλου τεῖχος· οἱ δὲ, λιθούς καὶ ξύλα ξυμφοροῦντες, παρέβαλλον ἐπὶ τὸν Τρωγίλον καλούμενον, αἰ, ἧπερ βραχύτατον ἐγγιγνέτο αὐταῖς ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπὶ τὴν ἐτέραν θάλασσαν τὸ ἀπτείχισμα. αὐτὸ δὲ Συρακοῦσιοι, οὐκ ἤμιστα Ἑρμοκράτους τῶν στρατηγῶν ἐσηγησαμένου, μάχαις μὲν πανδημίᾳ πρὸς Ἀθηναίους οὐκέτι ἐβούλονται διακινδυνεύειν, ὑποτειχίζειν δι' αἰμίαν ἐδόκει εἶναι, ἧ ἐκείνοι ἔμελλον ἄξειν τὸ τεῖχος, καὶ, εἰ φθάσειαν, ἀποκλείσειν γίγνεσθαι· καὶ [ἄμα] ἐν τούτῳ εἰ ἐπιβοηθοῖεν, μέρος ἀντιπέμπειν αὐτοὺς τῆς στρατιᾶς, καὶ φθάσειν ἂν τοῖς σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους· ἐκείνους δ' ἂν, παυομένους τοῦ ἔργου, πάντας ἂν πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι. ἐτείχιζον οὖν ἐξελθόντες, ἀπὸ τῆς σφετέρας πόλεως ἀρξάμενοι, κἀτωθεν τοῦ κύκλου τῶν Ἀθηναίων, ἐγυάρσιον τεῖχος ἄγοντες, τὰς τε ἐλαίας ἐκκόπτοντες τοῦ τεμένου, καὶ πρυγούς ξυλίλους καθιστάντες. αἱ δὲ νῆες τῶν Ἀθηναίων οὐπω ἐκ τῆς Θάψου περιεπεπλευνέσαν ἐς τὸν μέγαν λιμένα· ἀλλ' ἔτι οἱ Συρακοῦσιοι ἐκράτοτον τῶν περὶ τὴν θάλασσαν· κατὰ γῆν δ' ἐκ τῆς Θάψου οἱ Ἀθηναῖοι τὰ ἐπιτήδεια ἐπήγοντο.

100. Ἐπειδὴ δὲ τοῖς Συρακοῦσίοις ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν, ὅσα τε ἐσταυρώθη καὶ ὠκοδομήθη τοῦ ὑποτειχίσματος, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς οὐκ ἤλθον κωλύσοντες, φοβούμενοι, μὴ σφίσι δίχα γιγνόμενοις ἄρον μάχωνται, καὶ ἄμα τὴν καθ' αὐτοὺς

περιτείχισαν ἐπειγόμενοι· οἱ μὲν Συρακούσιοι, φυ-
λὴν μίαν καταλιπόντες φύλακα τοῦ οἰκοδομήματος,
ἀνεχώρησαν εἰς τὴν πόλιν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς τε
ὄχετοὺς αὐτῶν, οἱ εἰς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποιοῦ
ὑδατος ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν, καὶ τηρήσαντες
τοὺς τε ἄλλους Συρακουσίους, κατὰ σκαρὰς ὄντας
ἐν μεσημβρίᾳ, καὶ τινὰς καὶ εἰς τὴν πόλιν ἀποκεχω-
ρηκότας, καὶ τοὺς ἐν τῷ σταυρώματι ἀμελῶς φυλάσ-
σοντας, τριακοσίους μὲν σφῶν αὐτῶν λογάδας, καὶ
τῶν ψιλῶν τινὰς ἐκλεκτοὺς ὀπλισμένους προὔταξαν
θεῖν δρόμῳ ἑξαπιναιῶς πρὸς τὸ ὑποτείχισμα· ἡ δὲ
ἄλλη στρατιὰ δίχα, ἡ μὲν μετὰ τοῦ ἑτέρου στρα-
τηγοῦ πρὸς τὴν πόλιν, εἰ ἐπιβοηθῶσιν, ἐχώρουν, ἡ
δὲ, μετὰ τοῦ ἑτέρου, πρὸς τὸ σταῦρωμα τὸ παρὰ
τὴν πυλῖδα. καὶ προσβαλόντες οἱ τριακόσιοι αἰ-
ρουῖσι τὸ σταῦρωμα· καὶ οἱ φύλακες, αὐτὸ ἐκλιπόν-
τας, κατέφυγον εἰς τὸ προτείχισμα τὸ περὶ τὸν Τε-
μενίτην. καὶ αὐτοῖς ξυνέπεσον οἱ διώκοντες· καὶ
ἐντὸς γενόμενοι, βία ἐξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν
Συρακουσίων. καὶ τῶν Ἀργείων τινὲς αὐτόθι, καὶ
τῶν Ἀθηναίων οὐ πολλοὶ διεφθάρησαν. καὶ ἐπα-
ναχωρήσασα ἡ πῦσα στρατιὰ τὴν τε ὑποτείχισιν
καθεῖλον, καὶ τὸ σταῦρωμα ἀνέσπασαν· καὶ διεφθ-
ρησαν τοὺς σταυροὺς παρ' ἑαυτοὺς, καὶ τροπαῖον
ἔστησαν.

101. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπὸ τοῦ κύκλου ἐτείχι-
ζον οἱ Ἀθηναῖοι τὸν κρημνὸν τὸν ὑπὲρ τοῦ ἔλους,
ὅς τῶν Ἐπιπόλων ταύτη πρὸς τὸν μέγαν λιμένα

δρα, καὶ ἤπερ αὐτοῖς βραχύτατον ἐγίνετο κατα-
 βῆσαι διὰ τοῦ ὄμαλου καὶ τοῦ ἔλους ἐς τὸν λιμένα
 τὸ περιτειχισμα. καὶ οἱ Συρακούσιοι ἐν τούτῳ ἐξε-
 θόντες καὶ αὐτοὶ, ἀπειταύρουν αὐθις, ἀρξάμενοι
 ἀπὸ τῆς πόλεως, διὰ μέσου τοῦ ἔλους· καὶ τάφρον
 ἅμα παρώρυσσον, ὅπως μὴ οἶδν τε ἢ τοῖς Ἀθηναί-
 οισ μέχρι τῆς θαλάσσης ἀποτείχισαι. οἱ δ', ἐπει-
 δὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν αὐτοῖς ἐξείργαστο, ἐπιχει-
 ροῦσιν αὐθις τῷ τῶν Συρακουσίων σταυρώματι καὶ
 τάφρῳ, τὰς μὲν ναῦς κελεύσαντες περιπλεῦσαι ἐκ τῆς
 θαύου ἐς τὸν μέγαν λιμένα τὸν τῶν Συρακουσίων·
 αὐτοὶ δὲ περὶ ὄρθρον καταβάντες ἀπὸ τῶν Ἐπιπε-
 λῶν ἐς τὸ ὄμαλόν, καὶ διὰ τοῦ ἔλους, ἧ πηλῶδες
 ἦν καὶ στεριφώτατον, καὶ θύρας καὶ ξύλα πλατεῖα
 ἐπιθέντες, καὶ ἐπ' αὐτῶν διαβαδίσαντες, αἰροῦσιν
 ἅμα ἔω τὸ τε σταύρωμα, πλὴν ὀλίγου, καὶ τὴν τά-
 φρον, καὶ τὸ ὑπολειφθὲν εἶλον· καὶ μάχη ἐγένετο,
 καὶ ἐν αὐτῇ ἐνίκων οἱ Ἀθηναῖοι· καὶ τῶν Συρακου-
 σίων οἱ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχοντες, πρὸς τὴν πόλιν
 ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ, παρὰ τὸν ποταμόν·
 καὶ αὐτοὺς βουλόμενοι ἀποκλείσασθαι τῆς διαβά-
 σεως οἱ τῶν Ἀθηναίων τριακόσιναι λογάδες, δρόμῳ
 ἠπειγόντο πρὸς τὴν γέφυραν. δεισαντες δὲ οἱ Συ-
 ρακούσιοι (ἦσαν γὰρ καὶ τῶν ἰππέων αὐτοῖς οἱ πολ-
 λοὶ ἐνταῦθα,) δμόσε χωροῦσι τοῖς τριακοσίοις τού-
 τοις, καὶ τρέπουσί τε αὐτοὺς, καὶ ἐσβάλλουσιν ἐς
 τὸ δεινὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων· καὶ, προσπισόν-
 των αὐτῶν, ξυνεφοβήθη καὶ ἡ πρώτη φυλακὴ τοῦ

κέρως. ἰδὼν δὲ ὁ Λάμαχος, παρσιβοήθει ἄπο τοῦ
 εὐωνύμου τοῦ ἑαυτῶν, ματὰ τοξοῦν τε οὐ πολλῶν,
 καὶ τοὺς Ἀργεῖους παραλαβῶν· καὶ ἐπιδιαβίς τῷ-
 φρον τινά, καὶ μονωθεὶς μετ' ὀλίγων τῶν ξυνδια-
 βάντων, ἀποθνήσκει αὐτός τε καὶ πάντα ἢ ἕξ τῶν
 μετ' αὐτοῦ. καὶ τούτους μὲν οἱ Συρακοῦσιοι εὐ-
 θὺς κατὰ τάχος φθάνουσιν ἀρπάσαιτες πέραν τοῦ
 ποταμοῦ ἐς τὸ ἀσφαλές· αὐτοὶ δέ, ἐπιόντας ἤδη καὶ
 τοῦ ἄλλου στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων, ἀπεχώρουν

102. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν
 τοπρῶτον καταφυγόντες, ὡς ἐῶρων ταῦτα γιγνόμε-
 να, αὐτοὶ τε πάλιν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀναθασήσαν-
 τες, ἀντιτάξαντο πρὸς τοὺς κατὰ σφῆς Ἀθηναίους,
 καὶ μέρος τι αὐτῶν πέμπουσι ἐπὶ τὸν κύκλον τὸν
 ἐπὶ ταῖς Ἐπιπολαῖς, ἠγαθμενοὶ ἔρημον αἰρήσειν.
 καὶ τὸ μὲν δεκάπλεθρον προτείχισμα αὐτῶν αἰροῦ-
 σι, καὶ διεπόρθησαν, αὐτῶν δὲ τὸν κύκλον Νικίας
 διεκώλυσεν· εἶχε γὰρ ἐν αὐτῷ δι' ἀσθένειαν ὑπο-
 λελειμμένος. τὰς γὰρ μηχανάς, καὶ ξύλα, ὅσα πρὸ
 τοῦ τεύχους ἦν καταβεβλημένα, ἐμπρῆσαι τοὺς ὑπη-
 ρέτας ἐκάλειψαν, ὡς ἔγνω ἀδυνάτους αὐτοὺς ἰσομέ-
 νους, ἐρημιά ἀνδρῶν, ἄλλῳ τρόπῳ περιγενέσθαι.
 καὶ ξυνέβη οὕτως. οὐ γὰρ ἔτι προσῆλθον οἱ Συ-
 ρακοῦσιοι διὰ τὸ πῦρ, ἀλλὰ ἀπεχώρουν πάλιν. καὶ
 γὰρ πρὸς τε τὸν κύκλον βοήθεια ἤδη κάτωθεν τῶν
 Ἀθηναίων, ἀποδιωξάντων τοὺς ἐκεῖ, ἐπανήει, καὶ
 αἱ νῆες αἶμα αὐτῶν ἐκ τῆς Θύμης, ὡς περ εἴρητο,
 κατέπλεον ἐς τὸν μέγαν λιμένα. ὁ δὲ φρῶντες οἱ ἄντα-

θεν, κατὰ τάχος ἀπήρσαν, καὶ ἡ ξύμπασα στρατιὰ τῶν Συρακουσίων ἐς τὴν πόλιν, νομίσαντες μὴ εἶναι ἀπὸ τῆς παρουσίας σφίσι δυνάμεις ἱκανοὶ γενέσθαι κωλύσαι τὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τειχισμὸν.

103. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωκαν τοῖς Συρακουσίοις· καὶ τοὺς μετὰ Λαμάρχου καὶ αὐτὸν ἐκορίσαντο. καὶ παρόντος ἤδη σφίσι παντὸς τοῦ στρατεύματος, καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ πεζοῦ, ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν καὶ τοῦ κρημνίδου ἀρξάμενοι, ἀπετείχιζον μέχρι τῆς θαλάσσης τείχε διπλῶ τοὺς Συρακουσίους. τὰ δ' ἐπιπέδεια τῆ στρατιᾶ ἐσέγγετο ἐκ τῆς Ἰταλίας πανταχόθεν. ἦλθον δὲ καὶ τῶν Σικελῶν πολλοὶ ξύμμαχοι τοῖς Ἀθηναίοις, οἳ πρότερον περτεωρῶντο, καὶ ἐκ τῆς Τυρσηνίας κῆες πεντηκόντοροι τρεῖς. καὶ τᾶλλα προύχουσι αὐτοῖς ἐς ἐλπίδας· καὶ γὰρ οἱ Συρακούσιοι πολέμῳ μὲν οὐκέτι ἐνόμιζον εἶναι περιγενέσθαι, ὡς αὐτοῖς οὐδὲ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὠφέλεια οὐδεμία ἦεν· τοὺς δὲ λόγους ἐν τε σφίσιν αὐτοῖς ἐποιοῦντο ξυμβατικοὺς, καὶ πρὸς τὸν Νικίαν· οὗτος γάρ θῃ μόνος εἶχε, Λαμάρχου τεθνηῶτος, τὴν ἀρχήν. καὶ κύρωσις μὲν οὐδεμία ἐγένετο· οἷα δὲ εἰκὸς ἀνθρώπων ἀποροφόντων, καὶ μᾶλλον, ἢ [πρὶν] πολιορκουμένων, πολλὰ ἐλέγγοτο πρὸς τε ἐκείνον, καὶ πλείω εἶναι κατὰ τὴν πόλιν. καὶ γὰρ τιμὴ καὶ ὑποψία, ὑπὸ τῶν παρόντων κακῶν, ἐς ἀλλήλους εἶχον· καὶ τοὺς στρατηγούς τε, ἐφ' ὧν αὐτοῖς ταῦτα ξυνέβη.

ἔπαυσαν, ὥς ἡ δυστυχία ἢ προδοσία τῆ ἐκείνων βλαπτόμενοι, καὶ ἄλλους ἀνθεύλοντο, Ἡρακλείδην καὶ Εὐκλεία καὶ Τελλίαν.

104. Ἐν δὲ τούτῳ Γύλιππος ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Κορίνθου νῆες περὶ Λευκάδα ἤδη ἦσαν, βουλόμενοι εἰς τὴν Σικελίαν διὰ τάχους βοηθῆσαι. καὶ, ὥς αὐτοῖς αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δεινὰ, καὶ πᾶσαι ἐπιτοαυτὸ ἐφυσμέναι, ὥς ἤδη παντελῶς ἀποτετειχισμένοι αἱ Συράκουσαι εἴσι, τῆς μὲν Σικελίας οὐκέτι ἐλπίδα οὐδεμίαν εἶχεν ὁ Γύλιππος· τὴν δὲ Ἰταλίαν βουλόμενος περιποιῆσαι, αὐτὸς μὲν καὶ Πυθῆν ὁ Κορίνθιος ναυσί, δυοῖν μὲν Λακωνικαῖν, δυοῖν δὲ Κορινθίαιν, ὀτιτάχιστα ἐπέραιώθησαν τὸν Ἰόνιον εἰς Τάραντα· οἱ δὲ Κορίνθιοι, πρὸς ταῖς σφετέραις δέκα Λευκαδίας δύο καὶ Ἀμπρακιώτιδας τρεῖς προσπληρώσαντες, ἕστερον ἐμελλον πλεύσασθαι. καὶ ὁ μὲν Γύλιππος, ἐκ τοῦ Τάραντος εἰς τὴν Θουρίαν πρῶτον πρεσβευσάμενος, κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ποτὲ πολιτείαν, καὶ οὐ δυνάμενος αὐτοὺς προσαγαγέσθαι, ἄρας πυρίπλι τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀναρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμου κατὰ τὸν Τεριναῖον κόλπον, (ὃς ἐκπαγεῖ ταύτη μέγας, κατὰ Βορέαν ἐστηκώς,) ἀποφέρεται εἰς τὸ πέλαγος, καὶ πύλιν χειμασθεὶς εἰς ταμάλιστα, τῷ Τάραντι προσμίγει· καὶ τὰς ναῦς, ὅσαι ἐπόνησαν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος, ἀνεγκύσας ἐπισκευάζεν. ὁ δὲ Νικίας, πυθόμενος αὐτὸν πλέοντα, ὑπερεῖδε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν· (ὅπερ καὶ οἱ Θούριοι ἔπαθον·) καὶ ληστικώταρον ἴδοξε

παρεσκευασμένους πλείν, καὶ οὐδεμίαν φυλακὴν
 πω ἐποιεῖτο.

105. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτου τοῦ
 θέρους καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐς τὸ Ἄργος ἐσέβαλον,
 αὐτοὶ τε καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τῆς γῆς τὴν πολλὴν
 ἐδήωσαν. καὶ Ἀθηναῖοι Ἀργείοις τριάκοντα ναυ-
 σὶν ἐβοήθησαν· αἶπερ τὰς σπονδὰς φανερώτατα
 πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτοῖς ἔλυσαν. πρότερον μὲν
 γὰρ, ληστείας ἐκ Πύλου, καὶ περὶ τὴν ἄλλην Πε-
 λοπόννησον μᾶλλον, ἢ ἐς τὴν Λακωνικὴν, ἀποβαί-
 νοντες, μετὰ τε Ἀργείων καὶ Μαντινίων ἐπολέμουν·
 καὶ πολλάκις, Ἀργείων κελευόντων, ὅσον σχόντας
 μόνον ξὺν ὄπλοις ἐς τὴν Λακωνικὴν, καὶ τὸ ἐλά-
 χιστον μετὰ σφῶν δηώσαντας ἀπελθεῖν, οὐκ ἤθε-
 λον· τότε δὲ, Πυθόδωρου καὶ Λαισποδίου καὶ Δη-
 μαράτου ἀρχόντων, ἀποβάντες ἐς Ἐπίδαυρον τὴν
 Αἰμηρὰν καὶ Πρασιὰν, καὶ ὅσα ἄλλα, ἐδήωσαν τῆς
 γῆς, καὶ ταῖς Λακεδαιμονίοις ἤδη εὐπροφάσιστον
 μᾶλλον τὴν αἰτίαν ἐς τοὺς Ἀθηναίους τοῦ ἀμύνη-
 σθαι ἐποίησαν. ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων
 ἐκ τοῦ Ἄργους ταῖς ναυσὶ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων,
 οἱ Ἀργεῖοι, ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν, τῆς τε γῆς
 αὐτῶν ἔτιμον, καὶ ἀπέκτειναν τινὰς, καὶ ἀπῆλθον
 ἐκ οἴκου.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΟΛΟΡΟΥ

ΣΤΙΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ 'ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ὁ ΔΕ Γύλιππος καὶ ὁ Πυθὴν ἐκ τοῦ Τάραντος, ἐπεὶ ἐπισκεύασαν τὰς ναῦς, παρέπλευσαν ἐς Λοκροὺς τοὺς Ἐπιζεφυρίους· καὶ, πυνθανόμενοι σαφέστερον ἦδη, ὅτι οὐ παντελῶς ποῦ ἀπειτειχισμένοι αἱ Συράκοισι εἰσιν, ἀλλ' εἶτι οἶόν τε κατὰ τὰς Ἐπιπολάς στρατιᾷ ἀφικομένους ἐσελθεῖν, ἐβουλεύοντο, εἴτ', ἐν δεξιᾷ λαβόντες τὴν Σικελίαν, διακινδυνεύουσι ἐσπλεῦσαι, εἴτ', ἐν ἀριστερᾷ ἐς Ἱμέραν πρῶτον πλεύσαντες, καὶ αὐτοὺς τε ἐκείνους καὶ στρατιῶν ἄλλην προσλαβόντες, οὓς ἂν πείθωσι, κατὰ γῆν ἔλθωσι. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς Ἱμέρας πλεῖν, ἄλλως τε καὶ τῶν Ἀττικῶν τεσσάρων νεῶν οὐπω παρουσῶν τῷ Ῥηγίῳ, ἃς ὁ Νικίας ὁμοῦς, πυνθανόμενος αὐτοὺς ἐν Λοκροῖς εἶναι, ἀπίστευε. φθάσαντες δὲ τὴν φυλακὴν ταύτην, περαιουῦνται διὰ τοῦ πορθμοῦ· καὶ σχόντες Ῥηγίῳ καὶ Μισήνῃ,

ἀφικνούνται ἐς Ἱμέραν. ἐκαὶ δὲ ὄντιες, τοὺς τε Ἱμεραίους ἔπεισαν ξυμπολεμεῖν, καὶ αὐτοὺς τε ἔπεισθαι, καὶ τοῖς ἐκ τῶν κῶν τῶν σφετέρων ναύταις, ὅσοι μὴ εἶχον, ὄπλα παρασχεῖν· τὰς γὰρ ναῦς ἀνείλκυσαν ἐν Ἱμέρα. καὶ τοὺς Σελινουντίους, πέμψαντες, ἐκίλευον ἀπαντῶν πανστρατιᾷ ἔς τι χωρίον. πέμψειν δὲ τινα αὐτοῖς ὑπέσχεοντο στρατιῶν οὐ πολλήν καὶ οἱ Γελῶοι καὶ τῶν Σικελῶν τινές, οἱ πολὺ προθυμότερον προσχωρεῖν ἔτοιμοι ἦσαν, τοῦ Ἀρχωνίδου νεώσι τεθνηκότος, ὃς, τῶν ταύτη Σικελῶν βασιλεύων τινῶν, καὶ ὧν οὐκ ἀδύνατος, τοῖς Ἀθηναίοις φίλος ἦν, καὶ τοῦ Γυλίππου ἐκ Λακεδαιμόνος προθύμως δοκοῦντος ἦκειν. καὶ ὁ μὲν Γύλιππος, ἀναλαβὼν τῶν τε σφετέρων ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν τοὺς ὀπλισμένους, ἑπτακασίους μάλιστα, Ἱμεραίους δὲ ὀπλίτας καὶ ψιλούς, ξυναμφωτέρους χιλίους, καὶ ἱππίας ἑκατὸν, καὶ Σελινουντίων τινὰς ψιλούς καὶ ἱππίας, καὶ Γελῶων ὀλίγους, Σικελῶν τε ἐς χιλίους τοὺς πάντας, ἐχώρει πρὸς τὰς Συρακούσας.

2. Οἱ δ' ἐκ τῆς Λευκάδος Κορίνθιοι ταῖς τε ἄλλαις ναυσὶν, ὡς εἶχον τάχους, ἐβοήθηον· καὶ Γόγγυλος, εἷς τῶν Κορινθίων ἀρχόντων, μὲν νηὶ τελευταῖος ὀρηθηθεὶς, πρῶτος μὲν ἀφικνεῖται ἐς τὰς Συρακούσας, ὀλίγον δὲ πρὸ Γυλίππου· καὶ καταλαβὼν αὐτοὺς περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πολέμου μέλλοντας ἐκκλησιάσειν, δικώλυσέ τε καὶ παρεθάρσυνε, λέγων, ὅτι νηῖς τε ἄλλαι ἔτι προσπλέουσι, καὶ Γύλιππος ὁ Κλεανδρίδου, Λακεδαιμονίων ἀποστειλὼν

των, ἄρχων. καὶ οἱ μὲν Συρακούσιοι ἐπερφόασθησαν τε, καὶ τῷ Γυλίπῳ εὐθύς πανστρατιᾷ ὡς ἀπαντησόμενοι ἐξῆλθον· ἤδη γὰρ καὶ ἔγγυς ὄντα ἦσθάνοντο αὐτόν. ὁ δὲ Ἴεγας τὸ τε τεῖχος ἐν τῇ παρόδῳ τῶν Σικελῶν ἐλών, καὶ ξυνταξάμενος ὡς ἐς μάχην, ἀφικνεῖται ἐς τὰς Ἐπιπολάς· καὶ ἀναβὰς κατὰ τὸν Εὐρύηλον, ἥπερ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοπρωτόν, ἐχώρει μετὰ τῶν Συρακουσίων ἐπὶ τὸ τεῖχος τῶν Ἀθηναίων. ἔτυχε δὲ κατὰ τοῦτο καιροῦ ἐλθῶν, ἐν ᾧ ἐπὶ μὲν ἢ ὀκτῶ σταδίῳ ἤδη ἐπετετέλεστο τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὸν μέγαν λιμένα διπλοῦν τεῖχος, πλην κατὰ βραχὺ τι, τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν· τοῦτο δ' ἔτι ᾠκοδόμουν. τῷ δὲ ἄλλῳ τοῦ κύκλου πρὸς τὸν Τρώγιλον ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν, λίθοι τε παραβεβλημένοι τῷ πλεονί ἤδη ἦσαν, καὶ ἔστιν ἅ καὶ ἡμέτερα, τὰ δὲ καὶ ἐχειργασμένα κατελείπετο. παρα τοσοῦτον μὲν αἱ Συράκουσαι ἦλθον κινδύνου.

3. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, αἰφνιδίως τοῦ τε Γυλίππου καὶ τῶν Συρακουσίων σφίσι ἐπίδοντων, ἐθορυβήθησαν μὲν πρῶτον, παρετάξαντο δέ. ὁ δὲ, θέμενος τὰ ὄπλα ἔγγυς, κήρυκα προπέμπει αὐτοῖς, λέγοντα, εἰ βούλονται ἐξιέναι ἐκ τῆς Σικελίας πάντε ἡμερῶν, λαβόντες τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἔτοιμος εἶναι ἐπένδεσθαι. οἱ δὲ ἐν ὀλιγορῖα τε ἐποιούντο, καὶ οὐδὲν ἀποκρινάμενοι, ἀπέπεμψαν. καὶ μετὰ τοῦτο ἀντιπαρεσκευάζοντο ἀλλήλοις ὡς ἐς μάχην. καὶ ὁ Γυλίππος, ὄρων τοὺς Συρακουσίους ταρασσομένους, καὶ οὐ φρόνως ξυντασσομένους, ἐπανῆγε τὸ

στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίον μᾶλλον. καὶ ὁ Νικίας οὐκ ἐπῆγε τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἠσύχαζε πρὸς τῷ ἑαυτοῦ τείχει. ὡς δ' ἔγνω ὁ Γύλιππος οὐ προσιόντας αὐτοὺς, ἀπήγαγε τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὴν ἄκραν τὴν Τεμενίτην καλουμένην, καὶ αὐτοῦ ἠύλλισαντο. τῇ δ' ὑστεραία ἄγων τὴν μὲν πλείστην τῆς στρατιᾶς, παρέταξε πρὸς τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, ὅπως μὴ ἐπιβροηθοῖεν ἄλλοσε· μέρος δέ τι πέμψας πρὸς τὸ φρουρίον τὸ Λάβδαλον, αἰρεῖ, καὶ, ὅσους ἔλαβεν ἐν αὐτῷ, πάντας ἀπέκτεινεν. ἦν δὲ οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον. καὶ τριήρης τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀλίσκεται τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν Συρακουσίων, ἐφορμοῦσα τῷ λιμένι.

4. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐτείχιζον οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, διὰ τῶν Ἐπιπολῶν, ἀπὸ τῆς πόλεως ἀρξάμενοι ἄνω πρὸς τὸ ἐγκάρσιον τεῖχος ὑπλοῦν· ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ δύναιντο κωλύσαι, μηκέτι οἰοί τε ὄσιν ἀποτειχίσαι. καὶ οἱ τε Ἀθηναῖοι ἀναβεβήκεσαν ἤδη ἄνω, τὸ ἐπὶ θαλάσση τεῖχος ἐπιτέλεσαντες· καὶ ὁ Γύλιππος, (ἦν γὰρ τι τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ τείχους ἀσθενές,) νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν, ἐπῆει πρὸς αὐτό. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, (ἔτυχον γὰρ ἔξω ἀυλιζόμενοι,) ὡς ἦσθοντο, ἀντεπήσαν. ὁ δὲ, γνοὺς, κατὰ τάχος ἀπήγαγε τοὺς σφετέρους πάλιν. ἐποικοδομήσαντες δὲ αὐτὸ οἱ Ἀθηναῖοι ὑψηλότερον, αὐτοὶ μὲν ταύτῃ ἐφύλασσαν, τοὺς δὲ ἄλλους ξυμμάχους κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα ἤδη διέταξαν, ἥπερ ἔμελλον ἕκαστοι φρουρεῖν. τῷ δὲ

Πικρὰ εἶδκει. τὸ Πλημμύριον καλούμενον τειχίσαι·
 (ἴσται δὲ ἄκρα ἀντιπέρας τῆς πόλεως, ἥπερ, προὔ-
 χουσα τοῦ μεγάλου λιμένος, τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ)
 καὶ, εἰ τειχισθεῖη, φάων αὐτῶ ἐφαίνετο ἢ ἐσκομι-
 δῆ τῶν ἐπιτηδείων ἔσεσθαι· δι' ἐλάσσονος γὰρ πρὸς
 τῷ λιμένι τῶ τῶν Συρακουσέων ἐφορμήσειν σφῶς,
 καὶ οὐχ, ὡσπερ νῦν, ἐκ μυχοῦ τοῦ λιμένος τὰς ἐπα-
 γωγὰς ποιήσεσθαι, ἣν τι ναυτικῶ κινῶνται. προς-
 εἶχέ τε ἤδη μᾶλλον τῶ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ,
 δρωῖν τι ἐκ τῆς γῆς σφίσι, ἐπειδὴ Γύλιππος ἦμεν,
 ἀνεγκιστότερα ὄντα. διακομίσας οὖν στρατιάν καὶ
 τὰς ναῦς, ἐξετείχιζε τρία φρούρια· καὶ ἐν αὐτοῖς τὰ
 τε σκεύη τὰ πλεῖστα ἔκειτο, καὶ τὰ πλοῖα ἤδη ἐκεῖ
 τὰ μεγάλα ὤρμει, καὶ αἱ ταχῆαι νῆες. ὥστε καὶ
 τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥκιστα τότε πρῶτον κάκωσις
 ἐγένετο· τῶ τε γὰρ ὕδατι σπανίῳ χρώμενοι, καὶ οὐκ
 ἐγγύθεν, καὶ, ἐπὶ φρυγανισμόν ἅμα ὁπότε ἐξέλθοιεν
 οἱ ναῦται, ὑπὸ τῶν ἰππέων τῶν Συρακουσέων, κρα-
 τούντων τῆς γῆς, διεφθείροντο. τρίτον γὰρ μέρος
 τῶν ἰππέων τοῖς Συρακουσέοις διὰ τοὺς ἐν τῷ Πλημ-
 μύριῳ, ἵνα μὴ νακουργήσαντες ἐξίωιν, ἐπὶ τῇ ἐν
 τῷ Ὀλυμπιεῖ πολίχνη ἐτετόχατο. ἐπυρθάνετο δὲ
 καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Κορινθίων ναῦς προσπλευούσας
 ὁ Νικίας· καὶ πέμπει ἐς φυλακὴν αὐτῶν εἴκοσι
 ναῦς, αἷς εἴρητο περὶ τε Λοκροῦς καὶ Ῥήγιον καὶ
 τὴν προσβολὴν τῆς Σικελίας ναυλοχεῖν αὐτάς.

5. Ὁ δὲ Γύλιππος ἅμα μὲν ἐτείχιζε τὸ διὰ τῶν
 Ἐπιπολῶν τεῖχος, τοῖς λίθοις χρώμενος, οὓς οἱ

Ἀθηναῖοι προσπαρεβάλλοντο σφίσειν, ἅμα δὲ παράτασσαν ἐξέγων αἰεὶ πρὸ τοῦ τειχίσματος τοὺς Συρακουσίους καὶ τοὺς ξυμμαχούς· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιπαρετάσσοντο. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξε Γυλλίππῳ καιρὸς εἶναι, ἦρχε τῆς ἐφόδου· καὶ ἐν χερσὶ γενόμενοι ἐμάχοντο μεταξὺ τῶν τειχισμάτων, ἧ τῆς ἵππου τῶν Συρακουσίων [καὶ τῶν ξυμμαχῶν] γυδερμία χρῆσις ἦν· καὶ νικηθέντων τῶν Συρακουσίων καὶ τῶν ξυμμαχῶν, καὶ νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀνελομένων, καὶ τῶν Ἀθηναίων τροπαῖον στησάντων, ὁ Γύλιππος, ξυγκαλέσας τὸ στράτευμα, οὐκ ἔφη τὸ ἀμάρτημα ἐκείνων, ἀλλ' αὐτοῦ γενέσθαι· τῆς γὰρ ἵππου καὶ τῶν ἀκοντιστῶν τὴν ὠφέλειαν, τῇ τάξει ἐντὸς λίαν τῶν τειχῶν ποιήσας, ἀφελέσθαι· νῦν οὖν αὐθις ἐπάξειν. καὶ διανοεῖσθαι οὕτως ἐκέλευεν αὐτοὺς, ὥς τῇ μὲν παρασκευῇ οὐκ ἔλασσον ἔξοντας, τῇ δὲ γνώμῃ οὐκ ἀνεκτὸν ἐσόμενον, εἰ μὴ ἀξιόσους, Πελοποννήσιοί τε ὄντες καὶ Δωριεῖς, Ἰώνων καὶ νησιωτῶν καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες, ἐξελάσασθαι ἐκ τῆς χώρας.

6. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, αὐθις ἐπῆγεν αὐτοὺς. ὁ δὲ Νικίας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, νομίζοντες καὶ ἐκτεῖνοι, εἰ μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἄρχειν, ἀναγκαῖον εἶναι σφίσι μὴ περιορᾶν παροικοδομημένον τὸ τεῖχος· ἦδη γὰρ καὶ ὄσονοῦ παρεληλύθει τὴν τῶν Ἀθηναίων τοῦ τεύχους τελευτήν ἢ ἐκείνων τεύχισις· καὶ, εἰ προέλθοι, ταυτὸν ἦδη ἐπολεῖ αὐτοῖς, νικᾶν τε μαχομένοις διαπαντός, καὶ μηδὲ μί-

χρισθαι. ἀντεπήρσαν οὖν τοῖς Συρακουσίοις. καὶ ὁ Γύλιππος, τοὺς μὲν ὀπλίτας ἔξω τῶν τειχῶν μάλ-
λον, ἢ πρότερον, προεξαγαγὼν, ξυνέμιωγεν αὐτοῖς·
τοὺς δ' ἰππέας καὶ τοὺς ἄκοντιστάς ἐκ πλαγίου τά-
ξας τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν, ἢ τῶν
τειχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐργασίαι ἔληγον· καὶ προσβα-
λόντες οἱ ἰππεῖς ἐν τῇ μάχῃ τῷ εὐωνύμῳ κέρα τῶν
Ἀθηναίων, ὅπερ κατ' αὐτοὺς ἦν, ἔτρεψαν· καὶ δι'
αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα, νικηθὲν ὑπὸ τῶν Συ-
ρακουσίων, κατηράχθη ἐς τὰ τειχίσματα. καὶ τῇ
ἐπιούσῃ νυκτὶ ἔφθασαν παροικοδομήσαντες, καὶ
παρελθόντες τὴν τῶν Ἀθηναίων οἰκοδομίαν· ὥστε
μηκέτι μήτε αὐτοὶ κωλύεσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐκείνους
τε καὶ παντάπασιν ἀπεσπερηκέναι, εἰ καὶ κρατοῖεν,
μὴ ἂν ἔτι σφᾶς ἀποτείχισαι.

7. Μετὰ δὲ τοῦτο αἶ τε τῶν Κορινθίων νῆες
καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λευκαδίων ἐσέπλευσαν αἱ
ὑπόλοιποι δώδεκα, λαθοῦσαι τὴν τῶν Ἀθηναίων
φυλακὴν. ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἐρασινίδης Κορίνθιος·
καὶ ξυνετείχισαν τὸ λοιπὸν τοῖς Συρακουσίοις, μέ-
χρι τοῦ ἐγκαρσίου τείχους. καὶ ὁ Γύλιππος ἐς τὴν
ἄλλην Σικελίαν ἐπὶ στρατιάν τε ὄχετο, καὶ ναυτι-
κὴν καὶ περὶ κὴν ξυλλέξων, καὶ τῶν πόλεων ἅμα,
προσαζόμενος, εἴ τις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντά-
πασιν ἔτι ἀφειστήκει τοῦ πολέμου. πρέσβεις τε
ἄλλοι, τῶν Συρακουσίων καὶ Κορινθίων, ἐς Λακ-
δαίμονα καὶ Κόρινθον ἀπεστάλησαν, ὅπως στρατιὰ
ἔει περαιωθῆ, τρόπῳ ᾧ ἂν ἐν ὀλίκαισιν, ἢ πλοίοις,

ἢ ἄλλως ὅπως ἂν προχωρῆ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπιμεταπεμπομένων. οἱ τε Συρακούσιοι γαντικῶς ἐπλήρουν, καὶ ἀνεπειθῶντο, ὡς καὶ τρυτὰ ἐπιχειρήσοντες, καὶ ἐς τὰλλα πολὺ ἐπέρθοντο.

8. Ὁ δὲ Νικίας, αἰσθόμενος τοῦτο, καὶ θρῶν καθ' ἡμέραν ἐπιδιδούσων τὴν τε τῶν πολεμίων ἰσχὺν καὶ τὴν σφετέραν ἀπορίαν, ἔπεμπε καὶ αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλοντας, πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε καθ' ἕκαστα τῶν γιγνομένων, μάλιστα δὲ καὶ τότε, νομίζων ἐν τοῖς δεινοῖς τε εἶναι, καὶ ἦν μὴ ὡς τάχιστα ἢ σφᾶς μεταπέμψωσιν, ἢ ἄλλους μὴ ὀλίγους ἀποστελλῶσιν, οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν. φοβούμενος δὲ, μὴ οἱ πεμπόμενοι, ἢ κατὰ τὴν τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν, ἢ καὶ γνώμης ἑλλιπεῖς γιγνόμενοι, ἢ τῷ ὄχλῳ πρὸς χάριν τι λέγοντες, οὐ τὰ ἅντα ἀπαγγέλλωσιν, ἔγραψεν ἐπιστολὴν, κωμίζων, οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην, μηδὲν ἐν τῇ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, μαθόντας τοὺς Ἀθηναίους, βουλευσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας. καὶ οἱ μὲν ἔχοντο φέροντες, οὓς ἀπίστευε, τὰ γράμματα, καὶ ὅσα ἔδει αὐτοὺς εἰπεῖν. ὁ δὲ, τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διαφυλακῆς ἤδη ἔχων, ἑκουσίῳ κινδύνῳ ἐπεμελείτο.

9. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντι καὶ Εὐπειῶν, στρατηγὸς Ἀθηναίων, μετὰ Περδικκου στρατεύσας ἐπ' Ἀμφίπολιν Θραξὶ πολλοῖς, τὴν μὲν πόλιν οὐχ εἴλεν, ἐς δὲ τὸν Στρυμόνα περικομίσας τριήρεις, ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐπολιόρκει, δρμώμενος ἐξ Ἴμβραίου, καὶ τὸ θῆρος ἐτελεύτα τοῦτο.

10. Τοῦ δ' ἐπιγεγνομένου χειμῶνος ἦκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου, ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἶρητο αὐτοῖς, εἶπον, καὶ, εἴ τις τι ἤρῳτα, ἀπεκρίνοντο· καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέθεσαν. ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς πόλεως παραθὼν ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις, δηλοῦσαν τοιαύδε.

11. „Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα, ὧ Ἀθηναῖοι, ἐν ἄλλαις πολλαῖς ἐπιστολαῖς ἴστε· νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἤτιον, μαθόντας ὑμᾶς, ἐν ᾧ ἴσμεν, βουλευσασθαι. κρατησάντων γὰρ ἡμῶν μάχαις ταῖς πλείοσι Συρακουσίου, ἐφ' οὓς ἐπέμφθημεν, καὶ τὰ τεῖχη οἰκοδομησαμένων, ἐν οἷσπερ νῦν ἴσμεν, ἦλθε Γύλιππος Λακεδαιμόνιος, στρατιὰν ἔχων ἐκ Πελοποννήσου καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὢν. καὶ μάχῃ τῇ μὲν πρώτῃ νικᾶται ὑφ' ἡμῶν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἰππευσί τε πολλοῖς καὶ ἀκοντισταῖς βιασθέντες, ἀνεχωρήσαμεν ἐς τὰ τεῖχη. νῦν οὖν ἡμεῖς μὲν, πανσάμενοι τοῦ περιτειχισμοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἡσυχάζομεν. οὐδὲ γὰρ ἔμπροσθεν τῇ στρατιᾷ δυναίμεθ' ἂν χρήσασθαι, ἀπαναλωκυίας τῆς φυλακῆς τῶν τειχῶν μέρος τι τοῦ ὀπλιτικοῦ. οἱ δὲ παρακοδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος ἀπλοῦν, ὥστε μὴ εἶναι ἔτι περιτειχίσαι αὐτούς, ἢν μὴ τις τὸ παρατειχισμα τοῦτο, πολλῇ στρατιᾷ ἐπελθὼν, ἔλῃ. ἔμβέβηκέ τε. πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτούς μᾶλλον, ὅσα γε κατὰ γῆν, τοῦτο πάσχειν. οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺν, διὰ τοὺς ἰππέας, ἐξερχόμεθα.

12. „Πεπόμφασι δὲ καὶ ἐς Ἡλοπόλιν πρέσβεις ἐπὶ ἄλλην στρατιάν. καὶ ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γύλιππος οἰχεται, τὰς μὲν καὶ πείλων συμπολεμεῖν, ὅσαι νῦν ἠσυχάζουσιν, ἀπὸ δὲ τῶν ἔτι καὶ στρατιάν πεζὴν καὶ ναυτικοῦ παρασκευήν, ἣν δέονται, ἄξων. διαγοοῦνται γάρ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τῷ τε πεζῷ ἅμα τῶν τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν, καὶ ταῖς ναυσὶ καταθάλασσαν. καὶ δεινὸν μηδενὶ ὑμῶν δόξῃ εἶναι, ὅτι καὶ καταθάλασσαν. τὸ γὰρ ναυτικὸν ἡμῶν (ὅπερ κἀκεῖνοι πυνθάνονται,) τὸ μὲν πρῶτον ἤκμαζε, καὶ τῶν νεῶν τῇ ἐξηρότητι, καὶ τῶν πληρωμάτων τῇ σωτηρίᾳ· νῦν δὲ αἱ τε νῆες διάβροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι, καὶ τὰ πληρώματα ἐφθάρται. τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψύξαι, διὰ τὸ ἀντιπάλους καὶ τῷ πλήθει, καὶ ἐπιπλείους τὰς τῶν πολεμίων οὔσας, ἀλλὰ προσδοκίαν παρέχειν, ὡς ἐπιπλεύσονται. φανεραὶ δὲ εἰσιν ἀποπειρώμεναι· καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπὶ ἐκείνοις, καὶ ἀποξηρᾶναι τὰς σφετέραις μᾶλλον ἐξουσίαι. σὺ γὰρ ἐφορμοῦσιν ἀλλήλοις.

13. „Ἡμῖν δ' ἐκ πολλῆς ἂν περιουσίας νεῶν μόλις τοῦτο ὑπῆρχε, καὶ μὴ ἀναγκαζομένοις, ὡσπερ νῦν, πάσαις φυλάσσειν. εἰ γὰρ ἀφαιρήσομιν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως, τὰ ἐπιτήδεια οὐχ ἔχομεν, παρὰ τὴν ἐκείνων πόλιν χαλιπῶς καὶ νῦν ἐσκομιζόμενοι. τὰ δὲ πληρώματα διὰ τόδε ἐφθάρη τε ἡμῖν, καὶ ἔτι νῦν φθείρεται, τῶν ναυτῶν, τῶν μὲν, διὰ φρυγανισμόν, καὶ ἀρπαγὴν μακρὰν, καὶ ὑδρείαν,

ὑπὸ τῶν ἱππέων ἀπολλυμένων· οἱ δὲ θεραπεύοντες, ἐπειδὴ ἐς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν, αὐτομολοῦσι· καὶ οἱ ξένοι, οἱ μὲν, ἀναγκαστοὶ ἐσβάντες, εὐθύς κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν· οἱ δὲ ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ τοπρωῖτον ἐπαρθέντες, καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον, ἢ μαχεῖσθαι, ἐπειδὴ παρὰ γνώμην ναυτικόν τε δὴ καὶ τᾶλλα ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεσιῶτα ὀρθοῖσιν, οἱ μὲν ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται, οἱ δὲ, ὡς ἕκαστοι δύνανται (πολλὴ δ' ἡ Σικελία) εἰσὶ δ', οἱ καὶ αὐτοῦ ἐμπροσθενόμενοι, ἀνδράποδα Ἰτκαρικὰ ἀντεμβιβάσαι ὑπὲρ σφῶν πείσαντες τοὺς τριηράρχους, τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφήρηται.

14. „Ἐπισταμένοις δ' ὑμῖν γράφω, ὅτι βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος, καὶ ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἐξορμῶντές τε ναῦν, καὶ ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον, τό, τε μὴ οἶόν τε εἶναι ταῦτα ἐμοὶ κωλύσαι τῷ στρατηγῷ, (χαλεπαὶ γὰρ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι,) καὶ, ὅτι οὐδ', ὀπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς, ἔχομεν· ὁ τοῖς πολεμίοις πολλαχόθεν ὑπάρχει· ἀλλ' ἀνάγκη, ἀφ' ὧν ἔχοντες ἤλθομεν, τὰ τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γίγνεσθαι. αἱ γὰρ νῦν οὐσαι πόλεις ξύμμαχοι, ἀδύνατοι, Νάξος καὶ Κατάνη· εἰ δὲ προσγενησεται ἐν ἔτι τοῖς πολεμίοις, ὥστε τὰ τρέφοντα ἡμᾶς χωρὶα τῆς Ἰταλίας, ὀρῶντα, ἐν ᾧ τε ἐομῖν, καὶ ὑμῶν μὴ ἐπιβουλεύοντων, πρὸς ἐκείνους χωρῆσαι, διαπολεμήσεται αὐτοῖς ἄμαχεϊ, ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν, ὁ

πόλεμος, τούτων ἐγὼ ἠδίω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτε-
ρα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμώτερα γὰρ, εἰ δὲ
σαφῶς ὑμᾶς εἰδότας τὰ ἐνθάδε βουλευσασθαι. καὶ
ἄμα, τὰς φύσεις ἐπιστάμενος ὑμῶν, βουλομένων
μὲν τὰ ἴδιστα ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον, ἦν
τε ὑμῖν ἀπ' αὐτῶν μὴ ὅμοιον ἐκβῆ, ἀσφαλίστερον
ἠγησάμην τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι.

15. „Καὶ νῦν, ὡς, ἐφ' ἃ μὲν ἤλθομεν τοπρω-
τον, καὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἠγεμόνων ὑμῖν
μὴ μεμπτῶν γυγενημένων, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε.
ἐπειδὴ δὲ ἡ Σικελία τε ἅπασα ξυνίσταται, καὶ ἐκ
Πελοποννήσου ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμος αὐτοῖς,
βουλευέσθε ἤδη, ὡς τῶν γ' ἐνθάδε μηδὲ τοῖς πα-
ροῦσιν ἀνταρχούντων, ἀλλ' ἢ τούτους μεταπέμπειν
δέον, ἢ ἄλλην στρατιάν μὴ ἐλάττω ἐπιπέμπειν, καὶ
πεζὴν καὶ ναυτικὴν, καὶ χρήματα μὴ ὀλίγα· ἐμοὶ δὲ
διάδοχόν τινα, ὡς ἀδύνατός εἰμι διὰ νόσον νεφρῆτιν
παραμένειν. ἀξιῶ δ' ὑμῶν συγγνώμης τυγχάνειν.
καὶ γὰρ, ὅτ' ἐρώωμην, πολλὰ ἐν ἠγεμονίαις ὑμᾶς
εὖ ἐποίησα. ὃ, τι δὲ μέλλετε, ἄμα τῷ ἦρι εὐθὺς,
καὶ μὴ ἐς ἀναβολάς, πράττετε· ὡς τῶν πολεμίων τὰ
μὲν ἐν Σικελίᾳ δι' ὀλίγου ποριουμένων, τὰ δ' ἐκ
Πελοποννήσου, σχολαίτερον μὲν, ὅμως δ', ἦν μὴ
προσέχητε τὴν γνώμην, τὰ μὲν λήσουσιν ὑμᾶς, ὡς-
περ καὶ πρότερον, τὰ δὲ φθήσονται.“

16. Ἡ μὲν τοῦ Νικίου ἐπιστολὴ τοσαῦτα εἰδή-
λου. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἀκούσαντες αὐτῆς, τὸν μὲν
Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' αὐτῷ, εἰς ἂν

ἕτεροι [αἰραθέντες] ξυνάρχοντες ἀφίκονται, τῶν αὐτοῦ ἐκεῖ δύο προσέλιοντο, Μένανδρον καὶ Εὐθύδημον, ὅπως μὴ μόνος ἐν ἀσθενείᾳ ταλαιπωροῖται στρατιῶν δὲ ἄλλη μὲν ἔφηρσαντο πέμπειν, καὶ ναυτικήν καὶ πεζικήν, Ἀθηναίων τε ἐκ καταλόγου καὶ τῶν συμμάχων· καὶ ξυνάρχοντας αὐτῷ εἶλοντο Δημοσθένην τε τὸν Ἀλκισθέου καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουλόου, καὶ τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα εὐθύς περὶ ἡλίου τροπᾶς τὰς χειμερινὰς ἀποπέμπουσιν ἐς τὴν Σικελίαν, μετὰ δέκα ναῶν, ἄγοντα εἴκοσι τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἅμα ἀγγελοῦντα τοῖς ἐκεῖ, ὅτι ἦξει βοήθεια, καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται.

17. Ὁ δὲ Δημοσθένης, ὑπομένων, παρσκευάζετο τὸν ἔκπλου, ὡς ἅμα τῷ ἦρι ποιησόμενος, στρατιῶν τε ἐπαγγέλλων ἐς τοὺς συμμάχους, καὶ χρήματα αὐτόθεν, καὶ ναῦς καὶ ὄπλιτας ἐτοιμάζων. πέμπουσι δὲ καὶ περὶ τὴν Πελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς, ὅπως φυλάσσοιεν μηδένα ἀπὸ Κορίνθου καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐς τὴν Σικελίαν περαιόσθαι. οἱ γὰρ Κορίνθιοι, ὡς οἱ τε πρόσβεις αὐτοῖς ἦγον, καὶ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίω ἠγγέλλον, νομίσαντες, οὐκ ἄκαιρον καὶ τὴν προτίραν πέμπειν τῶν ναῶν ποιήσασθαι, πολλῷ μᾶλλον ἐπιφύκωντο, καὶ ἐν ὀλίγαις παρσκευάζοντο αὐτοῖς τε ἀποστελοῦντες ὄπλιτας ἐν τῇ Σικελίᾳ, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ πέμποντες. ναῦς τε οἱ Κορίνθιοι πάντα καὶ εἴκοσιν ἐπλήρου, ὅπως ναυμαχίας τε ἀποπειράσσει

πρὸς τὴν ἐν τῇ Ναυπάκτῳ φυλακῇν, καὶ τοὺς δὲ πύδας αὐτῶν ἦσαν οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι πωλοῦσιν ἀπαίρειν, πρὸς τὴν σφειτέρων ἀπείταξιν τῶν τριηράων τὴν φυλακὴν ποιούμενοι.

18. Παφροκλειζόντο δὲ καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὥσπερ τε σφαιροδόκτο αὐτοῖς, καὶ τῶν Συρακουσίων καὶ τῶν Κορινθίων ἐναγόντων, ἐπειδὴ ἐπυροθάναντο τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν ἐς τὴν Σικελίαν, ὅπως δὴ, ἐσβολῆς γενομένης, διακολυθῆι. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, προσκείμενος, ἐδίδασκε τὴν Λακίλειαν περὶ τῆς, καὶ μὴ ἀνιέναι τὸν πόλεμον. μάλιστα δὲ τοῖς Λακεδαιμόνιοις ἐγεγόνητό τις φάσις, διότι τοὺς Ἀθηναίους ἐνόμιζον, διπλοῦν τὸν πόλεμον ἔχοντας, πρὸς τε σφῆς καὶ Σικελιώτας, εὐκαθαιρτωτάτους ἔδοθαι· καὶ ὅτι τὰς σπονδὰς προτέρους κελυβίναι ἤγαυοντο αὐτούς· ἐν γὰρ τῷ προτέρῳ πολέμῳ σφείτερον τὸ παράνομον μᾶλλον γενέσθαι, ὅτι ἐς Πλάταιων ἦλθον Θηβαῖοι ἐν σπονδαῖς, καὶ, εἰρημίον ἐν ταῖς πρότερον ξυθήκαις, ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ἢ δίκας θέλωσι διδόναι, αὐτοὶ οὐχ ὑπήκουον ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Ἀθηναίων· καὶ διὰ τοῦτο δυστυχεῖν τε εἰκότως ἐνόμιζον, καὶ ἐνεθυμοῦντο τὴν τε περὶ Πύλον ξυμφορὰν, καὶ εἴ τις ἄλλη αὐτοῖς γένοιτο. ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, ταῖς τριάνοντα ναυσὶν ὀρμώμενοι, Ἐπιδάυρον τε καὶ Πρασιῶν καὶ ἄλλα ἐδήματων, καὶ ἐκ Πύλου ἄμα ἐληστυόντο, καὶ, ὅσῳ περὶ του διαφορὰ γένοιτο

το τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφιαθητουμένων, ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Λακεδαιμονίων, οὐκ ἤθελον ἐπιτρέπειν· τότε δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι, νομίσαντες, τὸ παρανόμημα, ὅπερ καὶ σφίσι πρότερον ἠμάρτητο, αὐθις ἐς τοὺς Ἀθηναίους τὸ αὐτὸ περιεστάναι, πρόθυμοι ἦσαν ἐς τὸν πόλεμον· καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ σίδηρόν τε περιήγγελλον κατὰ τοὺς ξυμμάχους, καὶ τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα ἠτοίμαζον ἐς τὸν ἐπιτειχισμόν· καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ ἄμα, ὡς ἀποπέμποντες ἐν ταῖς ὀλκίαις ἐπικουρίαν, αὐτοὶ τε ἐπόρριζον, καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους προσηνάγκαζον· καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα· καὶ ὄγδοον καὶ ἄριστον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

19. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου ἤρος, εὐθύς ἀρχομένου, πρωϊαίτατα δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσέβαλον, ἠγεῖτο δὲ Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς· καὶ πρῶτον μὲν τῆς χώρας τὰ περὶ τὸ πεδίον ἐδήρωσαν· ἔπειτα Δεκέλειαν ἐτειχίζον, κατὰ πόλεις διελόμενοι τὸ ἔργον· ἀπέχει δὲ ἡ Δεκέλεια σταδίου μάλιστα τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως εἴκοσι καὶ ἑκατόν· παραπλήσιον δὲ οὐ πολλῷ πλέον καὶ ἐπὶ τῆς Βοιωτίας· ἐπὶ δὲ τῷ πεδίῳ καὶ τῆς χώρας τοῖς κρατίστοις ἐς τὸ κακουργεῖν ὑποδομεῖτο τὸ τεῖχος, ἐπιφανὲς μὲχρι τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐτειχίζον· οἱ δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἀπέστειλλον περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον

ταῖς ὀλίγασι τοὺς ὀπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν. Λακωνοδαιμόνιοι μὲν, τῶν τε ἐλάχιστων ἐπιλεξάμενοι τοὺς βελτίστους, καὶ τῶν Νεοδαμωδῶν, ξυναμφοτέρων ἑξακοσίους ὀπλίτας, καὶ Ἐκκριτον Σπαρτιάτην ἄρχοντα. Βοιωτοὶ δὲ τριακοσίους ὀπλίτας, ὧν ἦρχον Ἔνων τε καὶ Νίκων, Θηβαῖοι, καὶ Ἡγήσανδρος Θεσπιεύς. οὗτοι μὲν οὖν ἐν τοῖς πρώτοις, ὀρμήσαντες ἀπὸ τοῦ Ταινάρου τῆς Λακωνικῆς, ἐς τὸ πέλαγος ἀφῆκαν. μετὰ δὲ τούτους Κορινθιοὶ οὐ πολλῶ ὕστερον πεντακοσίους ὀπλίτας, τοὺς μὲν ἐξ αὐτῆς Κορίνθου, τοὺς δὲ προσμισθωσάμενοι Ἀρκάδων, καὶ ἄρχοντα Ἀλέξαρχον Κορινθίον προστάξαντες, ἀπέπεμψαν. ἀπέστειλαν δὲ καὶ Σικυώνιοι διακοσίους ὀπλίτας ὁμοῦ τοῖς Κορινθίοις, ὧν ἦρχε Σαργεὺς Σικυώνιος. αἱ δὲ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν Κορινθίων, αἱ τοῦ χειμῶνος πληρωθεῖσαι, ἀνθώρμον ταῖς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ εἴκοσιν Ἀττικαῖς, ἕωςπερ αὐτοῖς οἱ ὀπλίται ταῖς ὀλίγασι ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν· οὐπερ ἕνεκα καὶ τοπρότερον ἐπληρώθησαν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ὀλίγας μᾶλλον, ἢ πρὸς τὰς τριήρεις, νοῦν ἔχωσιν.

20. Ἐν δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἅμα Δεικείας τῷ τειχισμῷ, καὶ τοῦ ἦρος εὐθύς ἀρχομένου, περὶ Πελοπόννησον ναῦς τριάκοντα ἔστειλαν, καὶ Χαρικλίαν τὸν Ἀπολλοδώρου ἄρχοντα· ὃς εἶρητο, καὶ ἐς Ἄργος ἀφικομένῳ, κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παρακαλεῖν Ἀργείων τε ὀπλίτας ἐπὶ τὰς ναῦς. καὶ τὸν Δημοσθένην ἐς τὴν Σικελίαν (ὥσπερ ἔμαλλον,) ἀπέ-

σταλλον, ἐξήκοντα μὲν ναυσὶν Ἀθηναίων, καὶ πέντε Χίαις, ὀπλίταις δὲ ἐκ καταλόγου Ἀθηναίων διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ κρησιωτῶν, ὅσοις ἐκασταχόθην οἶόν τ' ἦν πλείστοις χρήσασθαι· καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ὑπηκόων, εἰποθὲν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον, ξυμπορίσαντες. εἰρητο δ' αὐτῶ, πρῶτον μετὰ τοῦ Χαρκιλίου ἄμα περιπλέοντα ξυστρατεύεσθαι περὶ τὴν Λακωνικὴν. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἐς τὴν Αἴγιναν προσπλεύσας, τοῦ στρατεύματός τε εἴ τι ὑπελείπετο, περιέμενε, καὶ τὸν Χαρκιλία τοὺς Ἀργεῖους παραλαβεῖν.

21. Ἐν δὲ τῇ Σικελίᾳ, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἤρος τούτου, καὶ ὁ Γύλιππος ἦκεν ἐς τὰς Συρακούσας, ἄγων ἀπὸ τῶν πόλεων, ἦν ἔπεισε, στρατιάν, ὅσῃν ἐκασταχόθην πλείστην ἐδύνατο· καὶ ξυγκαλέσας τοὺς Συρακουσίους, ἔφη, χρήναι πληροῦν ναῦς ὡς δύνανται πλείστας, καὶ ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν· ἐλπίζειν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσεσθαι. ξυνανέπειθε δὲ καὶ ὁ Ἐρμοκράτης οὐχ ἥκιστα τοῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ὑθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, λέγων, οὐδὲ ἐκείνους πάτριον τὴν ἐμφειρίαν οὐδὲ αἰδῖον τῆς θαλάσσης ἔχειν, ἀλλ', ἠπειρώτας μᾶλλον τῶν Συρακουσίων ὄντας, καὶ ἀναγκασθέντας ὑπὸ Μήδων, ναυτικοὺς γενέσθαι· καὶ πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς, οἶους καὶ Ἀθηναίους, τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους [ὄν] αὐτοῖς φαίνεσθαι. ὃ γὰρ ἐκείνοι τοὺς πῆλας, οὐ

δυνάμει ἔστιν ὅτι προὔχοντες, τῷ δὲ θρῆσαι, ἐπιχειροῦντες, καταφοβεῖσθαι, καὶ σφῶς ἂν τὸ αὐτὸ ὁμοίως τοῖς ἐναντίοις ὑποσχεῖν. καὶ Συρακουσίους εὐ εἰθέναί ἔρη, τῷ παλμῆσαι ἐπροσδοκῆτως πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιστῆναι, πλέον, διὰ τὸ τοιοῦτον ἐκπλαγίντων αὐτῶν, περιεσσομένους, ἢ Ἀθηναίους τῆ ἐπιστήμῃ τὴν Συρακουσίων ἀπειρίαν βλάψοντας. ἔναί οὖν ἐκέλευεν ἐς τὴν πείραν τοῦ ναυτικοῦ, καὶ μὴ ἀποκνεῖν, καὶ αἱ μὲν Συρακοῦσιοι, τοῦ τε Γυλίππου καὶ τοῦ Ἐρμοστράτους, καὶ εἰ τοῦ ἄλλου, περὶ θόλων, ἄσμεντό τε ἐς τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὰς ναῦς ἐπέπλεον.

22. Ὁ δὲ Γυλίππος, ἐπειδὴ παρασκευάσατο τὸ ναυτικὸν, ἀγυγῶν ὑπὸ γύκτα πᾶσαν τὴν στρατιάν τὴν πέζην, αὐτὸς μὲν τοῖς ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τειχεσι κατὰ γῆν ἐμελλε προσβαλεῖν· αἱ δὲ τριήρεις τῶν Συρακουσίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνοθήματος, πάντες μὲν καὶ τριάκοντα ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένας ἐπέπλεον, αἱ δὲ πάντες καὶ τεσσαράκοντα, ἐκ τοῦ ἐλάσσονος, οὗ ἦν καὶ τὸ κρηῖον αὐτοῖς. καὶ περιέπλεον, βουλόμενοι πρὸς τὰς ἐντὸς προσμῖξαι, καὶ ἅμα ἐπιπλεῖν τῷ Πλημμυρίῳ, ὅπως αἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβῶνται. αἱ δ' Ἀθηναῖοι, διὰ τὰχος ἀντιπληρώσαντες ἐβήκοντα ναῦς, ταῖς μὲν πάντες καὶ ἄκοιαι πρὸς τὰς πέντες καὶ τριάκοντα τῶν Συρακουσίων, τὰς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι, ἐναυμάχουν, ταῖς δ' ἐπιλοτόποις ἀπήντων ἐπὶ τὰς ἐκ τοῦ κρηῖου περιπλοούσας. καὶ εὐθὺς πρὸ τοῦ ἀτόματος τοῦ μεγ-

λου λιμένος ἐναυμάχουν, καὶ ἀντίεχον ἀλλήλοις ἐπιπολὺ, οἱ μὲν, βιάσασθαι βουλόμενοι τὸν ἔσπλον, οἱ δὲ, κωλύειν.

23. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Γύλιππος, τῶν ἐν τῷ Πλημυρίῳ Ἀθηναίων πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπικαταβάντων, καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τὴν γνώμην προσεχόντων, φθάνει προσπεσὼν ἅμα τῇ ἔφ' αἰφνιδίως τοῖς τείχεσιν καὶ αἶρεῖ τὸ μέγιστον πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐλάσσω δύο, οὐχ ὑπομεινάντων τῶν φυλάκων, ὡς εἶδον τὸ μέγιστον φραδίως ληφθέν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ πρώτου ἀλόντος, χαλιπῶς οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι καὶ ἐς τὰ πλοῖα καὶ ὀκτάδα τινὰ κατέφυγον, ἐξεκομίζοντο ἐς τὸ στρατόπεδον. τῶν γὰρ Συρακουσίων ταῖς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυσὶ κρατούντων τῇ ναυμαχίᾳ, ὑπὸ τριήρους μιᾶς καὶ εὖ πλεούσης ἐπεδιώκοντο· ἐπειδὴ δὲ τὰ δύο τειχίσματα ἤλισκετο, ἐν τούτῳ καὶ οἱ Συρακούσιοι ἐτύγχανον ἤδη νικώμενοι, καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ῥᾶον παρέπλευσαν. αἱ γὰρ τῶν Συρακουσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι, βιασάμεναι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς, οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλεον, καὶ ταραχθεῖσαι περὶ ἀλλήλας, παρέδοσαν τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις. ταύτας τε γὰρ ἔτρεψαν, καὶ ὑφ' ὧν τοπρωτον ἐνικῶντο ἐν τῷ λιμένι. καὶ ἔνδεκα μὲν ναῦς τῶν Συρακουσίων κατέδυσαν, καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν, πλὴν ὅσον ἐκ τριῶν νεῶν οὖς ἐξώγησαν. τῶν δὲ σφετέρων τρεῖς νῆες διεφθάρησαν, τὰ δὲ ναυᾶγια ἀνελκύσαντες τῶν Συρακουσίων, καὶ

τροπαῖον τῷ νησιδίῳ στήσαντες τὰ πρὸ τοῦ Πλημμυρίου, ἀνεχώρησαν εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον.

24. Οἱ δὲ Συρακούσιοι κατὰ μὲν τὴν ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράγεσαν, τὰ δ' ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τειχῇ εἶχον, καὶ τροπαῖα ἔστησαν αὐτῶν τρία. καὶ τὸ μὲν ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν τοῖν ὕστερον λειψθῆντοιν κατέβαλον, τὰ δὲ δύο ἐπισκευάσαντες ἐφρούρουν. ἄνθρωποι δ' ἐν τῶν τειχῶν τῇ ἀλώσει ἀπέθανον καὶ ἐζωγρήθησαν πολλοὶ, καὶ χρήματα, πολλὰ τὰ ξύμπαντα, ἐάλω. ὥστε γὰρ ταμείῳ χρωμένων τῶν Ἀθηναίων τοῖς τείχεσι, πολλὰ μὲν ἐμπόρων χρήματα καὶ σῖτος ἐνῆν, πολλὰ δὲ καὶ τῶν τριηραρχῶν· ἐπεὶ καὶ ἰστία τεσσαράκοιτα τριηρῶν καὶ τἄλλα σκεύη ἐγκατελείφθη, καὶ τριήρεις ἀνεγκυσμέναι τρεῖς. μέγιστον δὲ καὶ ἐν τοῖς πρώτον ἐκάκωσε τὸ στρατεύμα [τὸ] τῶν Ἀθηναίων ἢ τοῦ Πλημμυρίου λῆψις· οὐ γὰρ ἔτι οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων, (οἱ γὰρ Συρακούσιοι ναυσὶν αὐτόθι ἐφορμοῦντες ἐκώλυον,) καὶ διὰ μάχης ἤδη ἐγίνοντο αἱ ἐσκομιδαί· ἔς τε τὰ ἄλλα κατάπληξιν παρέσχε καὶ ἀθυμίαν τῷ στρατεύματι.

25. Μετὰ δὲ τοῦτο ναῦς τε ἐκπέμπουσι δώδεκα οἱ Συρακούσιοι, καὶ Ἀγάθουρον ἐπ' αὐτῶν Συρακούσιον ἄρχοντα.— καὶ αὐτῶν μία μὲν εἰς Πελοπόννησον ὤχετο, πρέσβεις ἄγουσα, οἵπερ τὰ σφέτερα φράσασιν, ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ, καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον εἰ μᾶλλον ἐποτρύνωσι γίνεσθαι. αἱ

δὲ ἔνδεκα νῆες πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἔπλεθσαν, πυν-
 θανόμεναι, πλοῖα τοῖς Ἀθηναίοις γέμοντα χρημά-
 των προσπλεῖν. καὶ τῶν τε πλοίων, ἐπιτυχοῦσαι,
 τὰ πολλὰ διέφθειραν, καὶ ξύλα ναυπηγήσιμα ἐν τῇ
 Καυλωνιάτιδι κατέκανσαν, ἃ τοῖς Ἀθηναίοις ἐτοι-
 μα ἦν. ἔς τε Λοκροὺς μετὰ ταῦτα ἦλθον. καὶ
 ὄρμουσῶν αὐτῶν, κατέπλευσε μὲν τῶν ὀλκᾶδων τῶν
 ἀπὸ Πελοποννήσου, ἄγουσα Θεσπιέων ὀπλίτας. καὶ
 ἀναλαβόντες αὐτοὺς οἱ Συρακούσιοι ἐπὶ τὰς ναῦς,
 παρέπλεον ἐπ' οἴκου. φυλάξαντες δ' αὐτοὺς οἱ
 Ἀθηναῖοι εἶπασιν ναυσὶ πρὸς τοῖς Μεγάροις, μίαν
 μὲν ναῦν λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς δ' ἄλ-
 λας οὐκ ἠδυνήθησαν, ἀλλ' ἀποφεύγουσιν ἐς τὰς Συ-
 ρακούσας. ἐγένετο δὲ καὶ περὶ τῶν σταυρῶν ἀκρο-
 βολισμὸς ἐν τῷ λιμένι, οὗς οἱ Συρακούσιοι πρὸ τῶν
 παλαιῶν νεωσοίκων κατέπηξαν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὅπως
 αὐτοῖς αἱ νῆες ἐντὸς ὄρμοιεν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπι-
 πλέοντες μὴ βλάβοιεν ἐμβαλόντες. προσαγαγόν-
 τες γὰρ ναῦν μυριοφόρον αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, πύρ-
 γους τε ξυλίνους ἔχουσαν καὶ παραφράγματα, ἔκ-
 τε τῶν ἀκατίων ὄνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυροὺς,
 καὶ ἀνέκλων, καὶ κατακολυμβῶντες ἐξέπριον. οἱ
 δὲ Συρακούσιοι ἀπὸ τῶν νεωσοίκων ἔβαλλον οἱ δ'
 ἐκ τῆς ὀλκᾶδος ἀντέβαλλον. καὶ τέλος τοὺς πολλοὺς
 τῶν σταυρῶν ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. χαλεπωτάτη
 δ' ἦν τῆς σταυρώσεως ἡ κρύφιος. ἦσαν γὰρ τῶν
 σταυρῶν, οὗς οὐχ ὑπερέχοντας τῆς θαλάσσης κατέ-
 πηξαν. ὥστε δεῖνόν ἦν προσπλεῦσαι, μὴ οὐ προῖ-

δὲν τις, ὡς περ περὶ ἔρμα, περιβαίλη τὴν ναῦν· ἀλλὰ καὶ τούτους πολυμνηστὰς· δύο μικοὶ ἔξιπριον μισθεῦ. ὅμως δ' αὐθις οἱ Συρακοῦσαιο ἰστιαύρασαν· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πρὸς ἀλλήλους. (οἷον εἰπὸς, τῶν στρατιοπέδων ἐγγύς ὄντων καὶ ἀντιπετραγμένων,) ἐμνησθῶντο, καὶ ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίαις ἐχρῶντο. ἔπεμψαν δὲ καὶ ἐς τὰς πόλεις πρίαφθεις οἱ Συρακοῦσαιο Κορινθίωσι καὶ Ἀμυρακιστῶν καὶ Λακεδαιμονίωσι, ἀγγαλοῦντας τὴν τε τοῦ Πλημμυρίου λῆψιν, καὶ τῆς ναυμαχίας πέρι, ὡς, οὐ τῇ τῶν πολεμίων ἰσχυρῷ μᾶλλον, ἢ τῇ σφετέρᾳ ταραχῇ, ἤσσηθεῖεν· τὰ τε ἄλλα αὖθις δηλώσαντας, ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ, καὶ ἀξιώσαντας ξυμβοηθεῖν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ναυαὶ καὶ πεζῶ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων προσδοκίμων ὄντων ἄλλῃ στρατιᾷ, καὶ, ἣν φθάσωσιν αὐτοὶ πρότερον διαφθεύσαντες τὸ παρῶν στρατεύμα αὐτῶν, διαπολεμησόμενον. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ ταῦτα ἔπρασαν.

26. Ὁ δὲ Δημοσθένης, ἐπιὲς ἐντελέγη αὐτῷ τὸ στρατεύμα, ὃ εἶδει ἔχοντα ἐς τὴν Σικελίαν βοηθεῖν, ἤρας ἐκ τῆς Διγίνης, καὶ πλεύσας πρὸς τὴν Πυλοπόννησον, τῷ τε Χαρικλῆϊ καὶ ταῖς τριάκοντα ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ξυμμίσγει, καὶ παραλαβόντες τῶν Ἀργείων ὀπλίτας [τινας] ἐπὶ τὰς ναῦς, ἔπλεον ἐς τὴν Λακωνικὴν. καὶ πρῶτον μὲν τῆς Ἐπιδαύρου τι τῆς Λιμηρᾶς ἐδήωσαν· ἔπειτα, σχύοντες ἐς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι, κῆς τε γῆς ἄστις ἔδῃωσαν,

καὶ ἐταίχισαν ἰσθμῶδές τι χωρίον, ἵνα δὴ οἱ τε Ἐλ-
 λωτες τῶν Λακεδαιμονίων αὐτοῖσι αὐτομδλωσι, καὶ
 λησται ἐξ αὐτοῦ, ὥσπερ ἐκ τῆς Πύλου, ἀρπαγὴν
 ποιῶνται. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης εὐθύς, ἐπειδὴ
 ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον, ἐπέπλει ἐπὶ τῆς Κερκύρας,
 ὅπως, καὶ τῶν ἐκεῖθεν ξυμμάχων παραλαβῶν, τὸν
 ἐς τὴν Σικελίαν πλοῦν ὀπιτάχιστα ποιῆται· ὁ δὲ Χα-
 ρικλῆς, περιμείνας, ἕως τὸ χωρίον ἐξεταίχισε, καὶ
 καταλιπὼν φυλακὴν αὐτοῦ, ἀπεκομίζετο καὶ αὐτὸς
 ὕστερον ταῖς τριακόντα ναυσὶν ἐπ' οἴκου, καὶ οἱ
 Ἀργεῖοι ἄμα.

27. Ἀφίκοντο δὲ καὶ τῶν Θρακῶν τῶν μαχαι-
 ροφόρων τοῦ Διακοῦ γένους ἐς τὰς Ἀθήνας πελτα-
 σταὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ τριακόσιοι καὶ χίλιοι,
 οὓς ἔδει τῷ Δημοσθένει ἐς τὴν Σικελίαν ξυμπλεῖν.
 οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἕως ὕστερον ἦγον, διεννοοῦντο αὐ-
 τοὺς πάλιν, ὅθεν ἦλθον, ἐς Θράκην ἀποπέμπειν.
 τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δικελείας πόλεμον αὐ-
 τοὺς πολυτελὲς ἐφαίνετο· δραχμὴν γὰρ τῆς ἡμέρας
 ἕκαστος ἐλάμβανεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ Δικελεία, τὸ
 μὲν πρῶτον ὑπὸ πάσης τῆς στρατιῆς ἐν τῷ θέρει
 τούτῳ τειχισθεῖσα, ὕστερον δὲ φρουραῖς ὑπὸ τῶν
 πόλεων, κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιουσῶν τῇ χώρᾳ,
 ἐπωκῆιτο, πολλὰ ἔβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐν
 τοῖς πρώτοις χρημάτων τ' ὀλέθρου καὶ ἀνθρώπων
 φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα. πρότερον μὲν γὰρ
 βραχεῖαι γιγνόμεναι αἱ εἰσβολαί, τὸν ἄλλον χρόνον
 τῆς γῆς ἀπολαύειν οὐκ ἐκάλυον. τότε δὲ, ξυνεχῶς

ἐπικαθημένων, καὶ ὅτι μὲν καὶ πλεόντων ἐπιόντων, ὅτι δ' ἐξ ἀνάγκης τῆς ἴσης φρουρᾶς καταθεούσης τε τὴν χώραν, καὶ ληστείας ποιουμένης, βασιλέως τε παρόντος τοῦ τῶν Λακεδαιμονίων, Ἀγιδας, ὃς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, μεγάλη οἱ Ἀθηναῖοι ἐβλάπτοντο· τῆς τε γὰρ χώρας ἀπάσης ἐστέρηντο, καὶ ἀνδραπόδων πλέον ἢ δύο μυριάδες ἠὲ τομολήκεσαν, καὶ τούτων πολὺ μέρος χειροτέχναι· πρόβατά τε πάντα ἀπολώλει καὶ ὑπόζυγια· ἵπποι τε, ὁσημέραι ἐξελαυνόντων τῶν ἱππέων, πρὸς τε τὴν Λεκέλειαν καταδρομᾶς ποιουμένων, καὶ κατὰ τὴν χώραν φυλασσόντων, οἱ μὲν ἀπεχωλαύντο, ἐν γῆ ἀποκρότω τε, καὶ ξυγχῶς ταλαιπωροῦντες, οἱ δ' ἐτιπρώσκοτο.

28. Ἡ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδῇ ἐκ τῆς Εὐβοίας, πρότερον ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ κατὰ γῆν διὰ τῆς Λεκέλειας θᾶσσον οὔσα, περὶ Σούνιον κατὰ θάλασσαν πολυτελής ἐγίγνετο· τῶν τε πάντων ὁμοίως ἐπακτῶν ἰδεῖτο ἢ πόλις, καὶ, ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι, φρούριον κατέστη. πρὸς γὰρ τῇ ἐπάλλξει τὴν μὲν ἡμέραν κατὰ διαδοχὴν οἱ Ἀθηναῖοι φυλάσσοντες, τὴν δὲ νύκτα καὶ ξύμπαντες, πλην τῶν ἱππέων, οἱ μὲν ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι, οἱ δ' ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος ἐταλαιπωροῦντο. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπέλεξεν, ὅτι δύο πολέμους ἅμα εἶχον. καὶ ἐς φιλονεικίαν καθέστασαν τοιαύτην, ἣν, πρὶν γενέσθαι, ἠπίστησεν ἄν τις ἀκούσας. τὸ γὰρ αὐτοῦς, πολιορκουμένους ἐπιτειχισμῶ ὑπὸ Πι-

λοποννησίων, μηδ' ὡς ἀποστήνω ἐκ Σικελίας, ἀλλὰ ἐπιὶ Συρακούσας τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀντιπολιερχεῖν, πόλιν οὐδὲν ἐλάσσονα αὐτῆκε καὶ αὐτὴν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὸν παράλογον τοσαῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησι τῆς δυναμείας καὶ τόλμης, ὅσον κατ' ἀρχῆς τοῦ παλέμου, οἱ μὲν ἐνικυτόν, οἱ δὲ δύο, οἱ δὲ τριῶν γε ἑτῶν, οὐδεὶς πλείω χρόνον, ἐνδομίζον περιόισιν αὐτοὺς, εἰ-οἱ Πελοποννήσιοι ἐσβάλοισιν ἐς τὴν χώραν ὥστε εἶται ἑπτακαιδικαίῳ μετατὴν πρώτην ἐσβολὴν ἦλθον ἐς Σικελίαν, ἤδη τῷ πολέμῳ κατὰ πάντα τετραυχημένοι, καὶ πόλεμον οὐδὲν ἐλάσσῳ προσακείλοντο τοῦ πρότερον ὑπάρχοντος ἐκ Πελοποννήσου. δι' αὐτὴν καὶ τότε, ὑπὸ τα τῆς Δικελείας πολλὰ βλαπτούσης, καὶ τῶν ἄλλων ἀναλωμάτων μεγάλων προσπιπτόντων, ἀδύνατοι ἐγένοντα τοῖς χρήμασι. καὶ τὴν εἰκοστὴν ὑπὸ ταῦτον τὸν χρόνον τῶν κατὰ Θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν, πλείω νομίζοντες ἢν σφίσι χρήματα οὕτω προσιέναι. αἱ μὲν γὰρ δαπάναι εὐχόμοιαι καὶ πρὶν, ἀλλὰ πολλῶν μείζονες, καθίστασαν, ὅσαι καὶ μείζον ὁ πόλεμος ἦν αἱ δὲ πρόσδοαι ἀπώλλυντο.

29. Τοὺς οὖν Θορῆκας, τοὺς τῷ Δημοσθένει ὑστερήσαντας, διὰ τὴν παροῦσαν ἀπορίαν τῶν χρημάτων, οὐ βουλόμενοι δαπανᾶν, εὐθὺς ἀπέπεμπον, προστάξαντες κομίσασθαι αὐτοὺς Διῦτρεφῆ, καὶ ἐπέστας, ἅμα ἐν τῷ παραπλῶ (ἐπορεύοντο γὰρ δι' Εὐφρίπου, καὶ τοὺς πολεμίους, ἦν τι ἀνώντιας, ἀπὲ

αὐτῶν βλάβαι. ὁ δὲ ἐς τὴν Τάναγραν ἀπεβίβασεν αὐτούς, καὶ ἄρπαγὴν τινα ἐποίησατο διὰ τῶν, καὶ ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀφ' ἐσπέρας διέπλευσε τὸν Εὐριπον καὶ ἀποβαβάσας ἐς τὴν Βοιωτίαν, ἤγαγεν αὐτούς ἐπὶ Μυκαλησσῶν. καὶ τὴν μὲν νύκτα λαθῶν, πρὸς τῷ Ἐρμαίῳ ἠύλιζτο· (ἀπέχει δὲ τῆς Μυκαλησσοῦ ἑκαταίδεκα μάλιστα σταδίους) ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πόλει προσέειπε, οὔση μεγάλη καὶ αἰρεῖ, ἀφυλάκτοις τε ἐπισπεσῶν, καὶ ἀπροσδοκῆτοις, μὴ ἂν ποτε τινα σφίσιον ἀπὸ θαλάσσης, τοσοῦτον ἐπαναβάνα, ἐπιθίσθαι, τοῦ τείχους ἀσθενοῦς ὄντος, καὶ ἴστιν ἢ καὶ πεπρωκότος, τοῦ δὲ βραχίος ἀποδομημένου, καὶ πυλῶν ἅμα, διὰ τὴν ἀδειαν, ἀνεωγμένων. ἴσπεσόντες δὲ οἱ Ἑρμαῖες ἐς τὴν Μυκαλησσὸν, τὰς τε οἰκίας καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθουν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφόνησον, φειδόμενοι οὔτε πρεσβυτέρους οὔτε νεωτέρους ἡλικίας, ἀλλὰ πάντας ἐξῆς, ὅτι ἐντύχοιεν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες, καὶ προσέειπε καὶ ὑποζύγια, καὶ ὅσα ἄλλα ἔμψυχα ἴδοιεν. τὸ γὰρ γένος τὸ τῶν Ἑρμαίων ὁμοία τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ, ἐν ᾧ ἂν θαρσήσῃ, φονικώτατον ἴστί. καὶ τότε ἄλλη τε ταραχὴ οὐκ ὀλίγη, καὶ ἰδέα πᾶσα σαθριστικῆς ὀλέθρου· καὶ ἐπισπεσόντες διδασκαλίῳ παίδων, ὅπερ μέγιστον ἦν αὐτόθι, καὶ ἄρτι ἔτυχαν οἱ παῖδες ἐσεληλυθότες, κατέκοψαν πάντας καὶ ξυμφορὰ τῇ πόλει πάση οὐδεμιᾶς ἦσσαν μᾶλλον ἑτέρας ἀδόκητός τι ἐπέπεσον αὐτῇ καὶ δαινή.

30. Οἱ δὲ Θηβαῖοι, αἰσθόμενοι, ἐβοήθουν, καὶ καταλαμβάντες προκεχωρηκότας ἤδη τοὺς Θραῦκας οὐ πολὺ, τὴν τε λείαν ἀφείλοντο, καὶ αὐτοὺς φοβήσαντες, καταδιώκουσιν ἐπὶ τὸν Εὐριπον καὶ τὴν θάλασσαν, οὗ αὐτοῖς τὰ πλοῖα, ἃ ἤγαγεν, ὤρμη. καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβάσει τοὺς πλείστους, οὔτε ἐπισταμένους νεῖν, τῶν τε ἐν τοῖς πλοίοις, ὡς ἐώρων τὰ ἐν τῇ γῆ, δομισάντων ἕξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα. ἐπεὶ ἔν γε τῇ ἄλλῃ ἀναχωρήσει οὐκ ἀτόπως οἱ Θραῦκες πρὸς τὸ τῶν Θηβαίων ἱππικόν, ὅπερ πρῶτον προσέκειτο, προεκθέοντίς τε καὶ ξυστρεφόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει, τὴν φυλακὴν ἐποιούντο· καὶ ὀλίγοι αὐτῶν ἐν τούτῳ διεφθάρησαν· μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ δι' ἀρπαγὴν ἐγκαταλήφθην ἀπώλετο. οἱ δὲ ξύμπαντες τῶν Θρακῶν πενήκοντα καὶ διακόσιοι ἀπὸ τριακοσίων καὶ χιλίων ἀπέθανον. διεφθειραν δὲ καὶ τῶν Θηβαίων καὶ τῶν ἄλλων, οἳ ξυνεβοήθησαν, ἐς εἴκοσι μάλιστα ἱππέας τε καὶ ὀπλίτας ὁμοῦ, καὶ Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφώνδαν τῶν δὲ Μυκαλησίων μέρος τὸ ἀπαναλώθη. τὰ μὲν κατὰ τὴν Μυκαλησσόν, πάθει χρησαμένων οὐδενός, ὡς ἐπὶ μεγέθει, τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἦσσαν ὀλοφύρασθαι ἄξιοι, τοιαῦτα ξυνέβη.

31. Ὁ δὲ Δημοσθένης, τότε ἀποπλέων ἐκ τῆς Κερκύρας μετὰ τὴν ἐκ τῆς Λακωνικῆς τεύχισιν, ὀλοφύρασα ἐν Φειᾷ τῇ Ἠλείῳ λαβὼν, ἐν ἣ οἱ Κορίνθιοι ὀπλίται ἐς τὴν Σικελίαν ἔμελλον περαι-

οὔσθαι, αὐτὴν μὲν διαφθείρει· οἱ δ' ἄνδρες, ἀποφυγόντες, ὕστερον λαβόντες ἄλλην, ἔπλεον. καὶ μετὰ τοῦτο ἀφικόμενος ὁ Δημοσθένης ἐς τὴν Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν, ὀπλίτας τε παρέλαβε, καὶ ἐκ τῆς Ναυπάκτου τῶν Μεσσηνίων μετεπέμψατο· καὶ ἐς τὴν ἀντιπέρας ἠπειρον τῆς Ἀκαρνανίας διέβη, ἐς Ἀλυζίαν τε καὶ Ἀνακτόριον, ὃ αὐτοὶ εἶχον. ὄντι δ' αὐτῷ περὶ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ἀπαντᾷ, ἐκ τῆς Σικελίας ἀποπλέον, ὃς τότε τοῦ χειμῶνος, τὰ χρήματα ἄγων τῇ στρατιᾷ, ἀπεπέμφθη, καὶ ἀγγέλλει τὰ τε ἄλλα, καὶ ὅτι πύθοιτο κατὰ πλοῦν ἤδη ὦν, τὸ Πλημμύριον ὑπὸ τῶν Συρακουσίων ἐαλωκός. ἀφικνεῖται δὲ καὶ Κόνων παρ' αὐτούς, ὃς ἦρχε Ναυπάκτου, ἀγγέλλων, ὅτι αἱ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν Κορινθίων, αἱ σφίσιν ἀνθορομοῦσαι, οὔτε καταλύουσι τὸν πόλεμον, ναυμαχεῖν τε μίλλουσι· πέμπειν οὖν ἐκέλευεν αὐτούς ναῦς, ὡς οὐχ ἱκανοὺς ὄντας δυοῖν θεούσαις εἴκοσιν ταῖς ἑαυτῶν πρὸς τὰς ἐκείνων πέντε καὶ εἴκοσι ναυμαχεῖν. τῷ μὲν οὖν Κόνωνι δέκα ναῦς ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Εὐρυμέδων, τὰς ἄριστα σφίσι πλεούσας, ἀφ' ὧν αὐτοὶ εἶχον, ξυμπέμπουσι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ. αὐτοὶ δὲ τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς τὸν ξύλλογον ἠτοιμάζοντο· Εὐρυμέδων μὲν, ἐς τὴν Κέρκυραν πλεύσας, καὶ πεντεκαίδεκά τε ναῦς πληροῦν κελεύσας αὐτούς, καὶ ὀπλίτας καταλεγόμενος· (ξυνῆρχε γὰρ ἤδη Δημοσθένης, ἀποτραπόμενος, ὥσπερ καὶ ἤρθη·) Δημοσθένης δ' ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἀκαρνα-

νίαν χαρίων σφενδονήτας τε καὶ ἀκοντιστὰς ξυναγείρων.

32. Οἱ δ' ἐκ τῶν Συρακουσῶν τότε μετὰ τῆν τοῦ Ἡλημμυρίου ἄλλωσιν πρέσβεις, οὐχόμενοι ἐς τὰς πόλεις, ἐπειδὴ ἔπεισάν τε, καὶ ξυναγαγόντες ἔμελλον ἄξιον τὸν στρατὸν, ὃ Νικίας, προκυθόμενος, πέμπει ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τῆν διόδον ἔχοντας, καὶ ξυμμάχους, Κεντέριπας τε καὶ Ἀλικυκαίους, καὶ ἄλλους, ὅπως μὴ διαφήσῃσι τοὺς πολεμίους, ἀλλὰ, ξυστραφίντες, κωλύσῃσι διελθεῖν. ἄλλη γὰρ αὐτοὺς οὐδὲ πειράσειν Ἀκραγαντῖνοι γὰρ οὐκ ἐδίδουσαν διὰ τῆς ἑαυτῶν ὁδόν. πορευομένων δ' ἤδη τῶν Σικελιωτῶν, οἱ Σικελοὶ, καθάπερ ἐδέοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπέδραν τινὰ τριχῆ ποιησάμενοι, ἀφυλάκτους τε καὶ ἐξαίφνης ἐπιγεγόμενοι, διέφθειραν ἐς ὀκτακοσίους μάλιστα, καὶ τοὺς πρέσβεις, πλὴν ἑνὸς τοῦ Κορινθίου, πάντα. οὗτος δὲ τοὺς διαφυγόντας ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους ἐκόμισεν ἐς τὰς Συρακούσας.

33. Καὶ περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ οἱ Καμαριναῖοι ἀφικνοῦνται, αὐτοῖς βοηθοῦντες, πεντακόσιοι μὲν ὀπλίται, τριακόσιοι δὲ ἀκοντισταί, καὶ τοξόται τριακόσιοι. ἔπεμψαν δὲ καὶ οἱ Γελῶσι ναυτικόν τε ἐς πάντε ναῦς, καὶ ἀκοντιστὰς τετρακοσίους, καὶ ἵππιας διακοσίους. σχεδὸν γὰρ τοὶ ἤδη πᾶσα ἢ Σικελία, πλὴν Ἀκραγαντῖνων, (οὗτοι δ' οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἦσαν,) οἱ δ' ἄλλοι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, μετὰ τῶν Συρακουσίων, οἱ πρότερον πε-

ρισοφόμοι, ξυστάτες ἰβοθήθουκ καὶ οἱ μὲν Συ-
 ρακούοιοι, ὡς αὐταῖς τὸ ἐν τοῖς Σικελοῖς πάθος
 ἐγένετο, ἐπίσχοιτο εὐθέως τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχει-
 ρεῖν. ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμάδων, ἐτοίμης
 ἤδη τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ ἐκ τῆς Κερκύρας καὶ ἀπὸ
 τῆς ἠπειροῦ, ἐπερρωμάθησαν ἐμπόσῃ τῇ στρατιᾷ
 τὸν Ἴόνιον ἐπ' ἄκραν Ἰαπυγίαν· καὶ ὀρμηθέντες
 αὐτόθεν, κατέχουσι ἐς τὰς Κοιράδας νήσους Ἰα-
 πυγίας καὶ ἀκοντιστῶν τε τινῶν τῶν Ἰαπύγων,
 πενήκοντα καὶ ἑκατὼν, καὶ Μισσαπίου ἔθνους,
 ἀναβιβάζοντα ἐπὶ πᾶς νῆες καὶ, τῷ Ἄρτα (ὅσπερ
 καὶ τοὺς ἀκοντιστᾶς, δυνάστης ὤν, παρίσχετο αὐ-
 τοῖς,) ἀναγεωσόμενοι αἰνε παλαιῶν φίλων, ἀφι-
 κνούσιν ἐς Μεταπόντιον τῆς Ἰταλίας· καὶ τοὺς
 Μεταποντίους πείσαντες κατὰ τὸ ἐυμαχικὸν ἀκον-
 τιστᾶς τε ἐμπέμπειν τριμῶσι καὶ τριήρεις δύο,
 καὶ ἀναλαβόντες ταῦτα, παρέπλευσαν ἐς Θουρίαν,
 καὶ καταλαμβάνουσι νικητὶ στάσει τοὺς τῶν Ἀθη-
 ναίων ἐναντίους ἐκπεπωκῆτας· καὶ βουλόμενοι,
 τὴν στρατιάν αὐτόθι πῦσαν ἀθροίσαντες, εἴ τις
 ὑπελέλυκτο, ἐξετάσαι, καὶ πρὸς Θουρίους παῖσαι,
 σφίσι ξυστρατεύειν τε ὡς προθυμάτακα, καὶ, ἐπι-
 δήπερ ἐν τούτῳ τύχης εἰσὶ, τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς
 καὶ φίλους τοῖς Ἀθηναίοις νομίζειν, περιέμενον ἐν
 τῇ Θουρίᾳ, καὶ ἔπραξον ταῦτα.

34. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, καὶ οἱ παρὰ τὸν αὐ-
 τὸν χρόνον τοῦταν οἱ ἐν ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι ναυ-
 σὲν, ὅπερ τῶν ἑλλάδων ἕνεκα τῆς ἐς Σικελίαν πο-

μιδῆς ἀνθρώμουν πρὸς τὰς ἐν Ναυπάκτῳ ναῦς,
 παρασκευασάμενοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ, καὶ προσπλη-
 ρώσαντες ἔτι ναῦς, ὥστε ὀλίγῳ ἐλάσσους εἶναι αὐ-
 τοῖς τῶν Ἀτικῶν νηῶν, ὀρμίζονται κατὰ Ἐρινεὸν
 τῆς Ἀχαΐας ἐν τῇ Ῥυπικῇ. καὶ αὐτοῖς, τοῦ χω-
 ρίου μηροειδοῦς ὄντος, ἐφ' ᾧ ὄρμουν, ὁ μὲν πεζὸς,
 ἐκατέρωθεν προσβεβηθηκότις, τῶν τε Κορινθίων
 καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων, ἐπὶ ταῖς ἀνεχούσαις
 ἄκραις παρετίτακτο, αἱ δὲ νῆες τὸ μεταξὺ εἶχον
 ἐμφράξασαι· ἦρχε δὲ τοῦ ναυτικοῦ Πολυάνθης Κο-
 ρινθίος. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Ναυπάκτου τρι-
 ἀκοντα ναυσὶ καὶ τρισὶν (ἦρχε δὲ αὐτῶν Δίφιλος,)
 ἐπέπλευσαν αὐτοῖς. καὶ οἱ Κορινθιοὶ τὸ μὲν πρῶ-
 τον ἡσύχαζον, ἔπειτα, ἀρθέντος αὐτοῖς τοῦ σημείου,
 ἐπεὶ καιρὸς ἐδόκει εἶναι, ὄρμησαν ἐπὶ τοὺς Ἀθη-
 ναίους, καὶ ἐναυμάχουν. καὶ χρόνον ἀντεῖχον πο-
 λὺν ἀλλήλοις. καὶ τῶν μὲν Κορινθίων τρεῖς νῆες
 διαφθείρονται· τῶν δὲ Ἀθηναίων κατέδου μὲν οὐδε-
 μία ἄπλῶς, ἑπτὰ δὲ τινες ἄπλοι ἐγένοντο, ἀντι-
 προροὶ ἐμβαλλόμεναι, καὶ ἀναρῶραγεῖσαι τὰς παρεξ-
 ειρησίας ὑπὸ τῶν Κορινθίων νηῶν, ἐπ' αὐτὸ τοῦ-
 το παχυτέρας τὰς ἐπωτίδας ἐχουσῶν. ναυμαχή-
 σαντες δὲ, ἀντίπαλα μὲν, καὶ ὡς αὐτοὺς ἐκατέρωθεν
 ἀξιοῦν νικᾶν, ὁμως δὲ τῶν ναυαγίων κρατησάντων
 τῶν Ἀθηναίων, διὰ τε τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπωσιν αὐ-
 τῶν ἐς τὸ πέλαγος, καὶ διὰ τὴν τῶν Κορινθίων
 οὐκ ἐπιπαγωγὴν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων· καὶ
 δίωξις οὐδεμία ἐγένετο, οὐδ' ἄνδρες οὐδετέρων

εάλωσαν. οἱ μὲν γὰρ Κορίνθιοι καὶ Πελοποννήσιοι, πρὸς τῇ γῇ ναυμαχοῦντες, ῥαδίως διεσώζοντο· τῶν δὲ Ἀθηναίων οὐδεμία κατέδου ναῦς. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν Νάυπακτον, οἱ Κορίνθιοι εὐθύς τροπαῖον ἔστησαν ὡς νικῶντες, ὅτι πλείους τῶν ἐναντίων ναῦς ἄπλους ἐποίησαν, καὶ νομίσαντες δι' αὐτὸ οὐχ ἡσασθαι, δι' ὅπερ οὐδ' οἱ ἕτεροι νικῶν. οἱ τε γὰρ Κορίνθιοι ἠγήσαντο κρατεῖν, εἰ μὴ πολὺ ἐκρατοῦντο, οἱ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσασθαι, εἰ μὴ πολὺ ἐνίκων. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Πελοποννησίων, καὶ τοῦ πεζοῦ διαλυθέντος, οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ, ὡς νικήσαντες, ἀπέχον τοῦ Ἐρινεοῦ, ἐν ᾧ οἱ Κορίνθιοι ὤρμου, ὡς εἴκοσι σταδίους. καὶ ἡ μὲν ναυμαχία οὕτως ἐτελεύτησε.

35. Ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ ὁ Εὐρυμέδων, ἐπειδὴ ξυστρατεύειν αὐτοῖς οἱ Θούριοι παρεσκευάσθησαν ἑπτακοσίους μὲν ὀπλίταις, τριακοσίους δὲ ἄκοντισταῖς, τὰς μὲν ναῦς παραπλεῖν ἐκέλευον ἐπὶ τῆς Κροτωνιάτιδος, αὐτοὶ δὲ, τὸν πεζὸν πάντα ἐξετάσαντες πρῶτον ἐπὶ τῷ Συβάρι ποταμῷ, ἦγον διὰ τῆς Θουριάτιδος γῆς. καὶ ὡς ἐγένοντο ἐπὶ τῷ Ἰλίου ποταμῷ, καὶ αὐτοῖς οἱ Κροτωνιάται προσπέμφαντες εἶπον, οὐκ ἂν σφίσι βουλομένοις εἶναι, διὰ τῆς γῆς σφῶν τὸν στρατὸν ἵεναι, ἐπικαταβάντες ἠύλισαντο πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰλίου· καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς εἰς τὸ αὐτὸ ἀπήντων. τῇ δ' ὕστερα αἱ ἀναβιβασάμενοι παρέπλεον, ἔσχοντες πρὸς ταῖς

πόλεσι, πλὴν Δοικῶν, ἕως ἀφίκοντο ἐπὶ Πέτραν τῆς Ῥηγίνης.

36. Οἱ δὲ Συρακοῦσιοι ἐν τούτῳ, πύθνανθ-
μενοι αὐτῶν τὸν ἐπίπλου, αὐθις ταῖς ναυσὶν ἀπο-
πειράσαι ἐβούλοντο, καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ τοῦ
πεζοῦ, ἦνπερ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, πρὶν ἐλθεῖν αὐτούς,
φθάσαι βουλόμενοι, ξυνέλεγον. παρεσκευάσαντο δὲ
τό τε ἄλλο ναυτικόν, ὡς ἐκ τῆς προτέρας ναυμαχίας
τὲ πλείον ἐνεῖδαν σχήσοντες· καὶ τὰς πρώρας τῶν
νεῶν ξυντεμόντες ἐς Ἰλασσον, στεριωφτέρας ἐποίησαν,
καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεισαν ταῖς πρώραις παχείας·
καὶ ἀντηρίδας ἀπ' αὐτῶν ὑπέτειναν πρὸς τοὺς τοί-
χους, ὡς ἐπὶ ἕξ πήχεις, ἐντὸς τε καὶ ἔξωθεν· ὥπερ
τρέπω καὶ οἱ Κορίνθιοι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ
ναῦς ἐπεσκευασμένοι πρώραθεν ἐνανυμάχουν. ἐνόμι-
σαν γὰρ οἱ Συρακοῦσιοι, πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων
ναῦς, οὐχ ὁμοίως ἀντιναυπηγημένας, ἀλλὰ λεπτὰ
τὰ πρώραθεν ἐχούσας, διὰ τὸ μὴ ἀντιπρώροις μᾶλ-
λον αὐτούς, ἢ ἐκ περίπλου, ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι,
οὐκ Ἰλασσον σχήσειν, καὶ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι
ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν οὔσαν,
πρὸς ἑαυτῶν ἕασθαι· ἀντίπρωροι γὰρ ταῖς ἐμβο-
λαῖς χρώμενοι, ἀναρρήξειν τὰ πρώραθεν αὐτοῖς,
στερίφοις καὶ παχείαι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παρέ-
χοντες τοῖς ἐμβόλοις· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις οὐκ ἔσε-
σθαι σφῶν ἐν στενοχωρίᾳ οὔτε περίπλου, οὔτε
διέκπλου, ὥπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον. αὐ-
τοὶ γὰρ κατὰ τὸ δυνατόν, τὸ μὲν, οὐ δώσειν διεκ-

πλείν, τὸ δὲ, τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν, ὥστε μὴ περιπλεῖν· τῇ τε πρότερον ἀμαθίᾳ τῶν κυβερνητῶν δοκούσῃ εἶναι, τὸ ἀντίπρωρον ξυγκροῦσαι, μάλιστα ἂν αὐτοὶ χρήσασθαι· πλείστον γὰρ ἐν αὐτῷ σήσειν· τὴν γὰρ ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσσεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐξωθουμένοις, ἄλλοσε, ἢ ἐς τὴν γῆν, καὶ ταύτην δι' ὀλίγου καὶ ἐς ὀλίγον, κατ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ ἑαυτῶν· τοῦ δ' ἄλλου λιμένος αὐτοὶ κρατήσῃν, καὶ ξυμφερομένους αὐτούς, ἦν πη βιάζωνται, ἐς ὀλίγον τε, καὶ πάντας ἐς τὸ αὐτὸ προσπίπτοντας ἀλλήλοις, ταραξέσθαι· (ὅπερ καὶ ἔβλαπτε μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἀπάσαις ταῖς ναυμαχίαις, οὐκ οὔσης αὐτοῖς ἐς πάντα τὸν λιμένα τῆς ἀνακρούσεως, ὡςπερ τοῖς Συρακουσίοις·) περιπλεῦσαι δὲ ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, (σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν,) οὐ δυναήσεσθαι αὐτούς, ἄλλως τε καὶ τοῦ Πλημμυρῆου πολεμίου τε αὐτοῖς ἐσομένου καὶ τοῦ στόματος οὐ μεγάλου ὄντος τοῦ λιμένος.

37. Τοιαῦτα οἱ Συρακουσῖοι πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἐπιστήμην τε καὶ δυνάμιν ἐπινοήσαντες, καὶ ἅμα τεθαφθήκοτες μᾶλλον ἤδη ἀπὸ τῆς προτέρας ναυμαχίας, ἐπεχείρουν τῷ τε πεζῷ ἅμα καὶ ταῖς ναυσί. καὶ τὸν μὲν πεζὸν ὀλίγῳ πρότερον, τὸν ἐκ τῆς πόλεως, Γύλιππος προὔξαγαγὼν, προσῆγε τῷ τεύχει τῶν Ἀθηναίων, καθόσον πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ ἑώρα. καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου, οἳ τε δπλήται, ὅσοι ἐκεῖ ἦσαν, καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ γυμνητῖα

τῶν Συρακουσίων ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα προσῆει τῷ τείχει· αἱ δὲ νῆες μετὰ τοῦτο εὐθύς ἐξέπλεον τῶν Συρακουσίων καὶ τῶν ξυμμάχων. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τοπρωτον αὐτοὺς οἰόμενοι τῷ πεζῷ μόνῳ πειράσειν, ὑρῶντες δὲ καὶ τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἄφνω, ἐθορυβοῦντο· καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ πρὸ τῶν τειχῶν ταῖς προσιοῦσιν ἀντιπαρετάσσοντο· οἱ δὲ [Ἀθηναῖοι] πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου καὶ τῶν ἔξω κατὰ τάχος χωροῦντας ἵππας τε πολλοὺς καὶ ἄκοντιστάς ἀντεπεξήεσαν· ἄλλοι δὲ τὰς ναῦς ἐπλήρουν, καὶ ἅμα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν παρεβοήθουν, καὶ, ἐπειδὴ πλήρεις ἦσαν, ἀντανῆγον πάντες καὶ ἐβδομήκοντα ναῦς. καὶ οἱ τῶν Συρακουσίων ἦσαν ὀγδοήκοντα μάλιστα.

38. Τῆς δὲ ἡμέρας ἐπιπολύ προσπλέοντες, καὶ ἀνακρουόμενοι, καὶ πειράσαντες ἀλλήλων, καὶ οὐδέτεροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν, εἰ μὴ ναῦν μίαν ἢ δύο τῶν Ἀθηναίων οἱ Συρακούσιοι καταδύσαντες, διεκρίθησαν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀπῆλθε. τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν Συρακούσιοι ἠσύχαζον, οὐδὲν δηλοῦντες, ὁποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν· ὁ δὲ Νικίας, ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας γεγόμενα, καὶ ἐλπίζων αὐτοὺς αὐτίς ἐπιχειρήσειν, τοὺς τε τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκαυάζειν τὰς ναῦς, εἴ τις τι ἐπεπονήκει, καὶ δλκαίδας προώρμισε πρὸ τοῦ σφετέρου σταυρώματος, ὃ αὐτοῖς πρὸ τῶν νεῶν ἀντὶ λιμένος κλειστοῦ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπεπήγει. διαλεπούσας δὲ τὰς δλκαίδας ὅσον

[Faint, mostly illegible text from the left page of an open manuscript]

ε
ς
ν.
η-
δεν
ων-
ισσων
αλληλ-
ταχουσι
ταυμι
γγε
μπε
ουδ

ἡμέρας ταύτης οὐκέτι οἰόμενοι ἄν ναυμαχήσαι. ἔξαιφνης δὲ οἱ Συρακούσιοι, πληρώσαντες τὰς ναῦς, ἐπέπλεον αὐτοῖς. οἱ δὲ, διὰ πολλοῦ θορύβου, καὶ ἄσιτοι οἱ πλείους, οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες, μόγις ποτὲ ἀντανήγοντο· καὶ χρόνον μὲν τινα ἀπέσχοντο ἀλλήλων, φυλασσόμενοι· ἔπειτα οὐκ ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις, αὐτοῦ ὑπὸ σφῶν αὐτῶν, διαμέλλοντας, κόπῃ ἀλίσκεσθαι, ἀλλ' ἐπιχειρεῖν διτιμάχιστα· καὶ, ἐπιφερόμενοι ἐκ παρακελεύσεως, ἐναυμάχουν. οἱ δὲ Συρακούσιοι, δεξάμενοι, [ἠμύνοντο,] καὶ ταῖς τε ναυσὶν ἀντιπρώροις χρώμενοι, ὥσπερ διενοήθησαν, τῶν ἐμβολῶν τῇ παρασκευῇ ἀνερόφῃγγυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιπολὺ τῆς παρεξαιρεσίας· καὶ οἱ ἀπὸ τῶν καταστροφωμάτων αὐτοῖς ἀκοντίζοντες, μεγάλη ἐβλαπτον τοὺς Ἀθηναίους· πολὺ δ' ἔτι μείζω οἱ ἐν τοῖς λεπτοῖς πλοίοις περιπλέοντες τῶν Συρακουσίων, καὶ ἔς τε τοὺς ταρσοὺς ὑποπίπτοντες τῶν πολεμίων νεῶν, καὶ ἐς τὰ πλάγια παραπλέοντες, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐς τοὺς ναύτας ἀκοντίζοντες.

41. Τέλος δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες οἱ Συρακούσιοι ἐνίκησαν· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τραπόμενοι, διὰ τῶν ὀγκάδων τὴν κατάφευξιν ἐποιοῦντο ἐς τὸν θαυτῶν ὄρμον. αἱ δὲ τῶν Συρακουσίων νῆες μέχρι μὲν τῶν ὀγκάδων ἐπεδίωκον· ἔπειτα αὐτοὺς αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων αἰ ἀπὸ τῶν ὀγκάδων δελφίνοφόροι ἤρμεναι ἐκώλυον. δύο δὲ νῆες τῶν Συρακουσίων, ἐπαιρόμεναι τῇ νίκῃ, προς-

εμιξαν αὐτῶν ἑγγύς, καὶ διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἑτέρα αὐτοῖς ἀνδράσιν ἑάλω. καταδύσαντες δ' οἱ Συρακούσιοι τῶν Ἀθηναίων ἑπτὰ ναῦς, καὶ κατατραυματίσαντες πολλὰς, ἀνδρας τε τοὺς μὲν ζωγρήσαντες, τοὺς τε ἀποκτείναντες, ἀπεχώρησαν· καὶ τροπαῖά τε ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν ἔστησαν, καὶ τὴν ἑλπίδα ἤδη ἔχυρὰν εἶχον, ταῖς μὲν ναυσὶ πολὺ κρείσσους εἶναι, ἐδόκουν δὲ καὶ τὸ πεζὸν χειρώσεσθαι. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφοτέρα, παρσκευάζοντο αὐθις.

42. Ἐν τούτῳ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμίδων, ἔχοντες τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν, παραγιγνονται, ναῦς τε τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα μάλιστα ξὺν ταῖς ξενικαῖς, καὶ ὀπλίτας περὶ πεντακισχιλίους ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ἀκοντιστάς τε βαρβάρους καὶ Ἕλληνας οὐκ ὀλίγους, καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας, καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἱκανήν. καὶ τοῖς μὲν Συρακουσίοις καὶ ξυμμάχοις κατάπληξις ἐν τῷ αὐτίκα οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, εἰ πέρας μηδὲν ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κινδύνου· δρῶντες οὐτε διὰ τὴν Δεκίλειαν τειχιζομένην οὐδὲν ἤσσαν στρατὸν ἴσον καὶ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ ἐπιπληθότα, τὴν τε τῶν Ἀθηναίων δύναμιν πανταχόσε πολλὴν φαινομένην. τῷ δὲ προτέρῳ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐκ κακῶν, φώμη τις ἐγενήθητο. ὁ δὲ Δημοσθένης, ἰδὼν, ὡς εἶχε τὰ πράγματα, καὶ νομίσας, οὐχ οἶδόν τε εἶναι διατρίβειν, οὐδέ πα-

θεῖν, ὅπερ ὁ Νικίας ἔπαθεν· (ἀφικόμενος γὰρ το-
 πρῶτον ὁ Νικίας φοβερὸς, ὡς οὐκ εὐθύς προσέκειτο
 ταῖς Συρακούσαις, ἀλλ' ἐν Κατάνῃ διεχείμαζεν, ὑπερ-
 ῶφθη τε, καὶ ἔφθασεν αὐτὸν ἐκ τῆς Πελοποννή-
 σου στρατιᾶς ὁ Γύλιππος ἀφικόμενος· ἦν οὐδ' ἂν
 μετέπεμψαν οἱ Συρακούσιοι, εἰ ἐκείνος εὐθύς ἐπέ-
 κειτο· ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ οἰόμενοι εἶναι, ἅμα τ' ἂν
 ἔμαθον ἥσους ὄντες, καὶ ἀποτετειχισμένοι ἂν ἦσαν·
 ὥστε μηδ' εἰ μετέπεμψαν, ἔτι ὁμοίως ἂν αὐτοὺς
 ὠφελεῖν·) ταῦτα οὖν ἀνασκοπῶν ὁ Δημοσθένης, καὶ
 γιγνώσκων, ὅτι καὶ αὐτὸς, ἐν τῷ παρόντι, τῇ πρώ-
 τη ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότατός ἐστι τοῖς ἐναντίοις,
 ἐβούλετο ὀπιτάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρουσίᾳ τοῦ
 στρατεύματος ἐκπλήξει. καὶ ὄρων τὸ παρατειχισμα-
 τῶν Συρακουσίων, ἧ ἐκώλυσαν περιτειχίσαι σφᾶς
 τοὺς Ἀθηναίους, ἀπλοῦν τε ὄν, καὶ, εἰ ἐπικρατή-
 σαι τις τῶν τε Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως, καὶ αὐ-
 θις τοῦ ἐν αὐταῖς στρατοπέδου, ῥαδίως ἂν αὐτὸ
 ληφθῆν, (οὐδὲ γὰρ ὑπομῆναι ἂν σφᾶς οὐδένα,)
 ἠπέεργετο ἐπιθέσθαι τῇ πείρᾳ· καὶ [οἱ] ξυνομοσι-
 ατικῶς ἠγεῖτο διαπολέμῃσιν· ἧ γὰρ, κατορθώσας, ἦξειν
 Συρακούσας, ἧ ἀπάξειν τὴν στρατιάν, καὶ οὐ τρι-
 βεσθαι ἄλλως Ἀθηναίους τε τοὺς ξυστρατευομένους,
 καὶ τὴν ξύμπασαν πόλιν. πρῶτον μὲν οὖν τὴν τε
 γῆν ἐξελθόντες τῶν Συρακουσίων ἔτεμνον οἱ Ἀθη-
 ναῖοι περὶ τὸν Ἄναπον, καὶ τῷ στρατεύματι ἐπεκρά-
 τουν, ὥσπερ τοπρῶτον, τῷ τε πεζῷ, καὶ ταῖς ναυ-
 σὶν. οὐδὲ γὰρ καθ' ἑκάτερα οἱ Συρακούσιοι ἀνταπ-

εξήρσαν, ὅτι μὴ τοῖς ἱππεύσιν καὶ ἀκοντισταῖς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίου.

43. Ἐπειτα μηχαναῖς ἔδοξε τῷ Δημοσθένει πρότερον ἀποπειράσαι τοῦ ἀποτειχίσματος. ὡς δὲ αὐτῷ προσαγαγόντι κατεκαύθησάν τε ὑπὸ τῶν ἐναντίων, ἀπὸ τοῦ τείχους ἀμυνομένων, αἱ μηχαναὶ καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ πολλαχῆ προσβάλλοντες ἀπεκρούοντο, οὐκέτι ἔδοκει διατρίβειν· ἀλλὰ, πείσας τὸν τε Νικίαν καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας, ὡς ἔπεινόει, τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Ἐπιπολῶν ἐποιεῖτο. καὶ ἡμέρας μὲν ἀδύνατα ἔδοκει εἶναι λαθεῖν προσελθόντας τε καὶ ἀναβάντας· παραγγείλας δὲ πένθ' ἡμερῶν σιτία, καὶ τοὺς λιθολόγους καὶ τέκτονας πάντας λαβὼν, καὶ ἄλλην παρασκευὴν, τοξευμάτων τε, καὶ ὅσα ἔδει, ἦν κρατῶσι, τειχίζοντας ἔχειν, αὐτὸς μὲν ἀπὸ τοῦ πρώτου ὕψους, καὶ Εὐρυμέδων, καὶ Μένανδρος, ἀναλαβὼν τὴν πῦσαν στρατιάν, ἐχώρει πρὸς τὰς Ἐπιπολάς. Νικίας δὲ ἐν τοῖς τείχεσιν ὑπελέλειπτο. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο πρὸς αὐταῖς κατὰ τὸν Εὐρύηλον, (ἧπερ καὶ ἡ προτέρα στρατιὰ τοπρῶτον ἀνέβη,) λανθάνουσί τε τούτους φύλακας τῶν Συρακουσίων, καὶ προσβάντες, τὸ τεῖχοςμα, ὃ ἦν αὐτόθι, τῶν Συρακουσίων αἰροῦσι, καὶ ἄνδρας [τινας] τῶν φυλάκων ἀποκτείνουσιν· οἱ δὲ πλείους, διαφυγόντες εὐθύς πρὸς τὰ στρατόπεδα, ἃ ἦν ἐπὶ τῶν Ἐπιπολῶν τρία, [ἐν προτειχίσμασιν,] ἐν μὲν τῶν Συρακουσίων, ἐν δὲ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν, ἐν δὲ τῶν ξυμμάχων, ἀγγέλλουσι τὴν ἔφοδον, καὶ τοῖς ἑξα-

κοσίοις τῶν Συρακουσίων, οἱ καὶ πρῶτοι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῶν Ἐπιπολῶν φύλακες ἦσαν, ἔφραζον. οἱ δ' ἐβροήθουν τ' εὐθύς, καὶ αὐτοῖς ὁ Δημοσθένης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐντυχόντες, ἀμυνομένους προθύμως ἔτρεψαν. καὶ αὐτοὶ μὲν εὐθύς ἐχώρουν εἰς τὸ πρόσθεν, ὅπως τῇ παρουσίᾳ ὁρμῇ τοῦ περαινέσθαι, ὧν ἕνεκα ἦλθον, μὴ βραδεῖς γίνωνται. ἄλλοι δὲ τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης παρατείχισμα τῶν Συρακουσίων, οὐχ ὑπομενόντων τῶν φυλάκων, ἤρουν τε, καὶ τὰς ἐπάλλξεις ἀπέσυρον. οἱ δὲ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ ὁ Γύλιππος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἐβροήθουν ἐκ τῶν προτειχισμάτων. καὶ, ἀδοκῆτου τοῦ τολμήματος σφίσιν ἐν νυκτὶ γενομένου, προσέβαλλόν τε τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπεπληγμένοι, καὶ, βιασθέντες ὑπ' αὐτῶν, τοπρῶτον ὑπεχώρησαν. προϊόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν ἀταξίᾳ μᾶλλον ἤδη, ὡς κεκρατηκότων, καὶ βουλομένων διὰ παντός τοῦ μήπω μεμαχημένου τῶν ἐναντίων ὠστάχιστα διελθεῖν, ἵνα μὴ, ἀνέντων σφῶν τῆς ἐφόδου, αὐτοῖς ξυστραφῶσιν, οἱ Βοιωτοὶ πρῶτοι αὐτοῖς ἀντίσχον, καὶ προσβαλόντες ἔτρεψάν τε καὶ εἰς φυγὴν κατέστησαν.

44. Καὶ ἐνταῦθα ἦδη ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίνοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἣν οὐδὲ πυθέσθαι φάδιον ἦν οὐδ' ἀφ' ἐτέρων, ὅτω τρόπῳ ἕκαστα ξυνηχέθη. ἐν μὲν γὰρ ἡμέρᾳ σαφέστερα μὲν, ὅμως δὲ οὐδὲ ταῦτα οἱ παραγενόμενοι πάντα, πλην τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος μόγις οἶδεν· ἐν δὲ νυκτομα-

χία (ἢ μόνη δὴ στρατοπέδων μεγάλων ἐν τῷδε τῷ
 πολέμῳ ἐγένετο,) πῶς ἂν τις σαφῶς τι εἰδῆι; ἦν
 μὲν γὰρ σελήνη λαμπρά, ἑώρων δὲ οὕτως ἀλλήλους,
 ὡς ἐν σελήνῃ εἰκός, τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος
 προορᾶν, τὴν δὲ γνώσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι.
 ὀπλῖται δὲ ἀμφοτέρων οὐκ ὀλίγοι ἐν στενοχωρίᾳ ἀνε-
 στρέφοντο. καὶ τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν ἤδη ἐνι-
 κῶντο, οἱ δὲ ἔτι τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσηστοι ἐχώ-
 ρουν. πολὺ δὲ καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος αὐτοῖς
 τὸ μὲν ἄρτι ἀναβεβήκει, τὸ δ' ἔτι προσανῆει· ὥστ' ὅτι
 οὐκ ἠπίσταντο, πρὸς ὃ, τι χρὴ χωρῆσαι. ἤδη γὰρ
 καὶ πρόσθεν τῆς τροπῆς γεγενημένης ἐτετάρακτο πάν-
 τα, καὶ χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγνῶναι. οἱ τε
 γὰρ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κρατοῦντες παρε-
 κελεύοντό τε, κραυγῇ οὐκ ὀλίγῃ χρώμενοι, ἀδύνα-
 τον ὄν ἐν νυκτὶ ἄλλῳ τῷ σημῆναι, καὶ ἅμα τοὺς
 προσφερομένους ἐδέχοντο· οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐζήτησαν
 τε σφᾶς αὐτούς, καὶ πᾶν τὸ ἐναντίον, καὶ εἰ φίλιον
 εἶη, τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, πολέμιον ἐνόμιζον
 καὶ τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πικροῖς χρώ-
 μενοι, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῳ τῷ γνωρίσαι, σφίσι
 τε αὐτοῖς θόρυβον πολὺν παρεῖχον, ἅμα πάντες
 ἐρωτῶντες, καὶ τοῖς πολέμοις σαφές αὐτὸ κατέστη-
 σαν· τὸ δ' ἐκείνων οὐχ ὁμοίως ἠπίσταντο, διὰ τὸ
 κρατοῦντας αὐτούς καὶ μὴ δισπασμένους ἤσσαν
 ἀγνοεῖσθαι. ὥστ', εἰ μὲν ἐντύχοιέν τισι κρείσσους
 ὄντας τῶν πολεμίων, διέφευγον αὐτούς, ἅτε ἐκείνων
 ἐπιστάμενος τὸ ξύνθημα· εἰ δ' αὐτοὶ μὴ ὑποκρί-

πόλεις, πλὴν Δοκρῶν, ἕως ἀφίκοντο ἐπὶ Πέτραν τῆς Ῥηγίνης.

36. Οἱ δὲ Συρακοῦσιοι ἐν τούτῳ, πύθνανόμενοι αὐτῶν τὸν ἐπίπλουν, αὐθις ταῖς ναυσὶν ἀποπειράσαι ἐβούλοντο, καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ τοῦ πεζοῦ, ἦνπερ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, πρὶν ἐλθεῖν αὐτοὺς, φθάσαι βουλόμενοι, ξυνέλεγον. παρεσκευάσαντο δὲ τὸ τε ἄλλο ναυτικόν, ὡς ἐκ τῆς προτέρας ναυμαχίας τὲ πλέον ἐνεΐδον σχήσοντες· καὶ τὰς πρόρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς Ἰλασσον, στεριωφτέρας ἐποίησαν, καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεισαν ταῖς πρόραις παχείας· καὶ ἀντηρίδας ἀπ' αὐτῶν ὑπέτειναν πρὸς τοὺς τοίχους, ὡς ἐπὶ ἐξ πήχεις, ἐντός τε καὶ ἐξωθεν· ὥπερ τρέπαι καὶ οἱ Κορίνθιοι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ ναῦς ἐπεσκευασμένοι πρόραθεν ἐναυμάχουν. ἐνόμισαν γὰρ οἱ Συρακοῦσιοι, πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς, οὐχ ὁμοίως ἀντιναυπηγημένας, ἀλλὰ λεπτὰ τὰ πρόραθεν ἐχούσας, διὰ τὸ μὴ ἀντιπρώροις μᾶλλον αὐτοὺς, ἢ ἐκ περίπλου, ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι, οὐκ Ἰλασσον σχήσειν, καὶ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν οὔσαν, πρὸς ἑαυτῶν ἴασθαι· ἀντίπρωροι γὰρ ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι, ἀναρρήξειν τὰ πρόραθεν αὐτοῖς, στερίφοις καὶ παχείαι πρὸς κοίλα καὶ ἀσθενῆ παρεχόντες τοῖς ἐμβόλοις· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις οὐκ ἔσασθαι σφῶν ἐν στενοχωρίᾳ οὔτε περίπλουν, οὔτε διέκπλουν, ὥπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον. αὐτοὶ γὰρ κατὰ τὸ δυνατόν, τὸ μὲν, οὐ δώσειν διεκ-

πλεῖν, τὸ δὲ τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν, ὥστε μὴ περιπλεῖν· τῇ τε πρότερον ἀμαθίᾳ τῶν κυβερνητῶν δοκούσῃ εἶναι, τὸ ἀντίπρωρον ξυγκροῦσαι, μάλιστα ἂν αὐτοὶ χρήσασθαι· πλεῖστον γὰρ ἐν αὐτῷ σχήσειν· τὴν γὰρ ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐξωθουμένοις, ἄλλοσε, ἢ ἐς τὴν γῆν, καὶ ταύτην δι' ὀλίγου καὶ ἐς ὀλίγον, κατ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ ἑαυτῶν· τοῦ δ' ἄλλου λιμένος αὐτοὶ κρατήσῃ, καὶ ξυμφορομένους αὐτούς, ἦν πη βιάζονται, ἐς ὀλίγον τε, καὶ πάντας ἐς τὸ αὐτὸ προσπίπτοντας ἀλλήλοις, ταραξέσθαι· (ὅπερ καὶ ἔβλαπτε μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἀπάσαις ταῖς ναυμαχίαις, οὐκ αὔσης αὐτοῖς ἐς πάντα τὸν λιμένα τῆς ἀνακρούσεως, ὡπερ τοῖς Συρακουσίοις·) περιπλεῦσαι δὲ ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, (σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν,) οὐ δύνησασθαι αὐτούς, ἄλλως τε καὶ τοῦ Πλημμυροῦ πολεμίου τε αὐτοῖς ἑαομένου καὶ τοῦ στόματος οὐ μεγάλου ὄντος τοῦ λιμένος.

37. Τοιαῦτα οἱ Συρακοῦσιοι πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἐπιστήμην τε καὶ δύναμιν ἐπινοήσαντες, καὶ ἅμα τεθαφθήκοτες μᾶλλον ἤδη ἀπὸ τῆς προτίρας ναυμαχίας, ἐπεχείρουν τῷ τε πεζῷ ἅμα καὶ ταῖς ναυσί· καὶ τὸν μὲν πεζὸν ὀλίγω πρότερον, τὸν ἐν τῆς πόλεως, Γύλιππος προὔξαγαγὼν, προσῆγε τῷ τείχει τῶν Ἀθηναίων, καθόσον πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ ἑώρα. καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου, οἳ τε ὀπλιῆται, ὅσοι ἐκεῖ ἦσαν, καὶ οἱ ἱεπεῖς καὶ ἡ γυμνητῖα

τῶν Συρακουσίων ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα προσῆμι τῶ τείχει· αἱ δὲ νῆες μετὰ τοῦτο εὐθύς ἐξέπλεον τῶν Συρακουσίων καὶ τῶν ξυμμάχων. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τοπρῶτον αὐτοὺς οἰόμενοι τῶ πεζῷ μόνῳ πειράσειν, ὑρῶντες δὲ καὶ τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἄφνω, ἐθορυβοῦντο· καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὰ τείχη καὶ πρὸ τῶν τειχῶν ταῖς προσιούσιν ἀντιπαρετάσσοντο· οἱ δὲ [Ἀθηναῖοι] πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου καὶ τῶν ἔξω κατὰ τάχος χωροῦντας ἱππέας τε πολλοὺς καὶ ἀκοντιστάς ἀντεπεξήεσαν· ἄλλοι δὲ τὰς ναῦς ἐπλήρουν, καὶ ἅμα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν παρεβοήθουν, καὶ, ἐπειδὴ πλήρεις ἦσαν, ἀντανῆγον πέντε καὶ ἐβδομήκοντα ναῦς. καὶ οἱ τῶν Συρακουσίων ἦσαν ὀγδοήκοντα μάλιστα.

38. Τῆς δὲ ἡμέρας ἐπιπολύ προσπλέοντες, καὶ ἀνακρουόμενοι, καὶ πειράσαντες ἀλλήλων, καὶ οὐδέτεροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν, εἰ μὴ ναῦν μίαν ἢ δύο τῶν Ἀθηναίων οἱ Συρακούσιοι καταδύσαντες, διεκρίθησαν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀπῆλθε. τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν Συρακούσιοι ἠσύχαζον, οὐδὲν δηλοῦντες, ὁποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν· ὁ δὲ Νικίας, ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας γενόμενα, καὶ ἐλπίζων αὐτοὺς αὐτίς ἐπιχειρήσειν, τοὺς τε τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκαυάζειν τὰς ναῦς, εἴ τις τι ἐπεπονήκει, καὶ δλκαίδας προώρμισε πρὸ τοῦ σφετέρου σταυρώματος, ὃ αὐτοῖς πρὸ τῶν νεῶν ἀντὶ λιμένος κλειστοῦ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπεπήγει. διαλεπούσας δὲ τὰς δλκαίδας ὄσον

δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων κατέστησεν, ὅπως, εἴ τις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφευξις ἀσφαλῆς, καὶ πάλιν καθ' ἡσυχίαν ἔκπλους. παρασκευαζόμενοι δὲ ταῦτα ὄλην ἡμέραν διετέλεισαν οἱ Ἀθηναῖοι μέχρι νυκτός.

39. Τῇ δ' ὑστεραία οἱ Συρακούσιοι τῆς μὲν ὥρας πρωϊαίτερον, τῇ δὲ ἐπιχειρήσει τῇ αὐτῇ τοῦ τε πεζοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, προσέμισγον τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ ἀντικαταστάντες ταῖς ναυσὶ, τὸν αὐτὸν τρόπον αὐθις ἐπιπολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας πειρώμενοι ἀλλήλων· πρὶν δὴ Ἀρίστων ὁ Πυρόβλου, Κορίνθιος, ἄριστος ὢν κυβερνήτης τῶν μετὰ Συρακουσίων, πείθει τοὺς σφετέρους τοῦ ναυτικοῦ ἀρχοντας, πέμπαντας ὡς τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπιμελομένους, κελεύειν ὀτιτάχιστα τὴν ἀγορὰν τῶν πωλουμένων παρὰ τὴν θάλασσαν μεταστῆσαι κομίσαντας, καὶ, ὅσα τις ἔχει, ἐδώδιμα, πάντας ἐκεῖσε φέροντας ἀναγκάσαι πωλεῖν, ὅπως, αὐτοὺς ἐκβιβάσαντες τοὺς ναύτας, εὐθὺς παρὰ τὰς ναῦς ἀριστοποιήσωνται, καὶ δι' ὀλίγου αὐθις καὶ αὐθήμερον ἀπροσδοκῆτοίς τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσι.

40. Καὶ οἱ μὲν, πεισθέντες, ἔπεμψαν ἄγγελον, καὶ ἡ ἀγορὰ παρεσκευάσθη· καὶ οἱ Συρακούσιοι, ἐξαίφνης πρὸ μιν κρουσάμενοι, πάλιν πρὸς τὴν πόλιν ἔπλευσαν, καὶ εὐθὺς ἐκβάντες, αὐτοῦ ἄριστον ἐποιοῦντο. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, νομίσαντες, αὐτοὺς, ὡς ἡσσημένους σφῶν, πρὸς τὴν πόλιν ἀνακρούσασθαι, καθ' ἡσυχίαν ἐκβάντες, τὰ τε ἄλλα διεπράσσαντο, καὶ τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον, ἕως τῆς γε

ἡμέρας ταύτης οὐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμαχῆσαι. ἔαιφνης δὲ οἱ Συρακούσιοι, πληρώσαντες τὰς ναῦς, ἐπέπλεον αὐτῆς. οἱ δὲ, διὰ πολλοῦ θορύβου, καὶ ἄσιτοι οἱ πλείους, οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες, μόγις ποτὲ ἀντανήγοντο· καὶ χρόνον μὲν τινα ἀπέσχοντο ἀλλήλων, φυλασσόμενοι· ἔπειτα οὐκ ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις, αὐτοῦ ὑπὸ σφῶν αὐτῶν, διαμέλλοντας, κόπῃ ἀλίσκεσθαι, ἀλλ' ἐπιχειρεῖν ὀτιτάχιστα· καὶ, ἐπιφερόμενοι ἐκ παρακελεύσεως, ἐναυμάχουν. οἱ δὲ Συρακούσιοι, δεξάμενοι, [ἡμύνοντο,] καὶ ταῖς τε ναυσὶν ἀντιπρώροις χρώμενοι, ὥσπερ διενοήθησαν, τῶν ἐμβολῶν τῇ παρασκευῇ ἀνερόρήγνυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιπολὺ τῆς παρεξαιρεσίας· καὶ οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων αὐτοῖς ἀκοντίζοντες, μεγάλη ἐβλαπτον τοὺς Ἀθηναίους· πολὺ δ' ἔτι μείζω οἱ ἐν τοῖς λεπτοῖς πλοίοις περιπλέοντες τῶν Συρακουσίων, καὶ ἔς τε τοὺς ταρσοὺς ὑποπίπτοντες τῶν πολεμίων νεῶν, καὶ ἔς τὰ πλάγια παραπλέοντες, καὶ ἔξ αὐτῶν ἔς τοὺς ναύτας ἀκοντίζοντες.

41. Τέλος δὲ τούτου τῷ τρόπῳ κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες οἱ Συρακούσιοι ἐνίκησαν· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τραπόμενοι, διὰ τῶν ὀγκάδων τὴν κατάφυξιν ἐποιοῦντο ἐς τὸν ἑαυτῶν ὄρμον. αἱ δὲ τῶν Συρακουσίων νῆες μέχρι μὲν τῶν ὀγκάδων ἐπεδίωκον· ἔπειτα αὐτοὺς αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων αἱ ἀπὸ τῶν ὀγκάδων διελφινοφόροι ἡρμέναι ἐκώλυον. δύο δὲ νῆες τῶν Συρακουσίων, ἐπαιρόμεναι τῇ νίκῃ, προς-

μιξαν αὐτῶν ἑγγύς, καὶ διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἑτέρα αὐτοῖς ἀνδράσιν ἐάλω. καταδύσαντες δ' οἱ Συρακούσιοι τῶν Ἀθηναίων ἑπτὰ ναῦς, καὶ κατατραυματίσαντες πολλὰς, ἀνδρας τε τοὺς μὲν ζωγράφοντες, τοὺς τε ἀποκτείναντες, ἀπεχώρησαν· καὶ τροπαῖά τε ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν ἔστησαν, καὶ τὴν ἐλπίδα ἤδη ἐχυρὰν εἶχον, ταῖς μὲν ναυσὶ πολὺ κρείσσους εἶναι, ἐδόκουν δὲ καὶ τὸ πεζὸν χειρώσεσθαι. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφοτέρα, παρσκευάζοντο αὐθις.

42. Ἐν τούτῳ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμίδων, ἔχοντες τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν, παραγιγνονται, ναῦς τε τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα μάλιστα ζῶν ταῖς ξενικαῖς, καὶ ὀπλίτας περὶ πεντακισχιλίους ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ξυμμαχῶν, ἀκοντιστάς τε βαρβάρους καὶ Ἕλληνας οὐκ ὀλίγους, καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας, καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἱκανήν. καὶ τοῖς μὲν Συρακουσίοις καὶ ξυμμαχοῖς κατάπληξις ἐν τῷ αὐτίκῳ οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, εἰ πέρας μηδὲν ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κινδύνου· δρῶντες οὔτε διὰ τὴν Δεκίλειαν τειχιζομένην οὐδὲν ἦσαν στρατὸν ἴσον καὶ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ ἐπαληλυθότα, τὴν τε τῶν Ἀθηναίων δύναμιν πανταχόσε πολλὴν φαινομένην. τῷ δὲ προτέρῳ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐκ κακῶν, ῥώμη τις ἐγεγένητο. ὁ δὲ Δημοσθένης, ἰδὼν, ὡς εἶχε τὰ πράγματα, καὶ ρουίσας, οὐχ οἷόν τε εἶναι διατρίβειν, οὐδὲ πα-

θείν, ὅπερ ὁ Νικίας ἔπαθεν· (ἀφικόμενος γὰρ το-
 πρώτον ὁ Νικίας φοβερὸς, ὡς οὐκ εὐθύς προσέκειτο
 ταῖς Συρακούσαις, ἀλλ' ἐν Κατάνῃ διεχείμαζεν, ὑπερ-
 ῶφθη τε, καὶ ἔφθασεν αὐτὸν ἐκ τῆς Πελοποννή-
 σου στρατιᾶς ὁ Γύλιππος ἀφικόμενος· ἦν οὐδ' ἂν
 μετέπεμψαν οἱ Συρακούσιοι, εἰ ἐκείνος εὐθύς ἐπέ-
 κειτο· ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ οἰόμενοι εἶναι, ἅμα τ' ἂν
 ἔμαθον ἦσους ὄντες, καὶ ἀποτετειχισμένοι ἂν ἦσαν·
 ὥστε μηδ', εἰ μετέπεμψαν, ἔτι ὁμοίως ἂν αὐτοὺς
 ὠφελεῖν·) ταῦτα οὖν ἀνασκοπῶν ὁ Δημοσθένης, καὶ
 γιγνώσκων, ὅτι καὶ αὐτὸς, ἐν τῷ παρόντι, τῇ πρώ-
 τη ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότατός ἐστι τοῖς ἐναντίοις,
 ἐβούλετο διτιμάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρούσῃ τοῦ
 στρατεύματος ἐκπλήξει. καὶ ὄρων τὸ παρατείχισμα
 τῶν Συρακουσίων, ᾧ ἐκάλυσαν περιτειχίσαι σφᾶς
 τοὺς Ἀθηναίους, ἀπλοῦν τε ὄν, καὶ, εἰ ἐπικρατή-
 σειέ τις τῶν τε Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως, καὶ αὐ-
 θις τοῦ ἐν αὐταῖς στρατοπέδου, φραδίως ἂν αὐτὸ
 ληφθῆν, (οὐδὲ γὰρ ὑπομεῖναι ἂν σφᾶς οὐδένα,) ἠ-
 πείγετο ἐπιθέσθαι τῇ πείρᾳ· καὶ [οἱ] ξυνομωτά-
 την ἠγεῖτο διαπολέμησιν· ἥ γὰρ, κατορθώσας, ἤξειν
 Συρακούσας, ἢ ἀπάξειν τὴν στρατιάν, καὶ οὐ τρέ-
 βεσθαι ἄλλως Ἀθηναίους τε τοὺς ξυστρατευομένους,
 καὶ τὴν ξύμπασαν πόλιν. πρῶτον μὲν οὖν τὴν τε
 γῆν ἐξεληθόντες τῶν Συρακουσίων ἔτεμνον οἱ Ἀθη-
 ναῖοι περὶ τὸν Ἄναπον, καὶ τῷ στρατεύματι ἐπεκρά-
 τουν, ὡσπερ τοπρῶτον, τῷ τε πεζῷ, καὶ ταῖς ναυ-
 σὶν. οὐδὲ γὰρ καθ' ἑκάτερα οἱ Συρακούσιοι ἀντεπ-

εξήρσαν, ὅτι μὴ τοῖς ἰππεύσι καὶ ἀκοντισταῖς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίου.

43. Ἐπειτα μηχαναῖς ἔδοξε τῷ Δημοσθένει πρότερον ἀποπειράσαι τοῦ ἀποτειχίσματος. ὡς δὲ αὐτῷ προσαγαγόντι κατεκαύθησάν τε ὑπὸ τῶν ἐναντίων, ἀπὸ τοῦ τείχους ἀμυνομένων, αἱ μηχαναὶ καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ πολλαχῇ προσβάλλοντες ἀπεκρούοντο, οὐκέτι ἔδοκει διατρίβειν· ἀλλὰ, πείσας τὸν τε Νικίαν καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας, ὡς ἔπενόει, τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Ἐπιπολῶν ἐποιεῖτο. καὶ ἡμέρας μὲν ἀδύνατα ἔδοκει εἶναι λαθεῖν προσελθόντας τε καὶ ἀναβάντας· παραγγείλας δὲ πένθ' ἡμερῶν σιτία, καὶ τοὺς λιθολύγους καὶ τέκτονας πάντας λαβῶν, καὶ ἄλλην παρασκευὴν, τοξευμάτων τε, καὶ ὅσα ἔδει, ἦν κρατῶσι, τειχίζοντας ἔχειν, αὐτὸς μὲν ἀπὸ τοῦ πρώτου ὕπνου, καὶ Εὐρυμέδων, καὶ Μένανδρος, ἀναλαβὼν τὴν πῦσαν στρατιάν, ἐχώρει πρὸς τὰς Ἐπιπολάς. Νικίας δὲ ἐν τοῖς τείχεσιν ὑπελέλειπτο. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο πρὸς αὐταῖς κατὰ τὸν Εὐρύηλον, (ἧπερ καὶ ἡ προτέρα στρατιὰ τοπρῶτον ἀνέβη,) λαυθάνουσί τε τοὺς φύλακας τῶν Συρακουσίων, καὶ προσβάντες, τὸ τεῖχος, ὃ ἦν αὐτόθι, τῶν Συρακουσίων αἰροῦσι, καὶ ἄνδρας [τινάς] τῶν φυλάκων ἀποκτείνουσιν· οἱ δὲ πλείους, διαφυγόντες εὐθὺς πρὸς τὰ στρατόπεδα, αἳ ἦν ἐπὶ τῶν Ἐπιπολῶν τρία, [ἐν προτειχίσμασιν,] ἐν μὲν τῶν Συρακουσίων, ἐν δὲ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν, ἐν δὲ τῶν ξυμμαχῶν, ἀγγέλλουσι τὴν ἔφοδον, καὶ τοῖς ἔξα-

κοσίοις τῶν Συρακουσίων, οἱ καὶ πρῶτοι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῶν Ἐπιπολῶν φύλακες ἦσαν, ἔφραζον. οἱ δ' ἐβοήθουν τ' εὐθύς, καὶ αὐτοῖς δὲ Δημοσθένης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐντυχόντες, ἀμυνομένους προθύμως ἔτρεψαν. καὶ αὐτοὶ μὲν εὐθύς ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν, ὅπως τῇ παρούσῃ δρμῇ τοῦ περαινέσθαι, ὧν ἕνεκα ἦλθον, μὴ βραδεῖς γένωνται. ἄλλοι δὲ τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης παρατείχισμα τῶν Συρακουσίων, οὐχ ὑπομενόντων τῶν φυλίκων, ἤρουν τε, καὶ τὰς ἐπάλλξεις ἀπέσυρον. οἱ δὲ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ ὁ Γύλιππος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἐβοήθουν ἐκ τῶν προτειχισμάτων. καὶ, ἀδοκῆτου τοῦ τολμήματος σφίσις ἐν νυκτὶ γενομένου, προσέβαλλόν τε τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπεπληγμένοι, καὶ, βιασθέντες ὑπ' αὐτῶν, τοπρῶτον ὑπεχώρησαν. προϊόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν ἀταξίᾳ μᾶλλον ἦδη, ὡς κεκρατηκότων, καὶ βουλομένων διὰ παντός τοῦ μήπω μεμαχημένου τῶν ἐναντίων ὡςτάχιστα διελθεῖν, ἵνα μὴ, ἀνέντων σφῶν τῆς ἐφόδου, αὐθις ξυστραφῶσιν, οἱ Βοιωτοὶ πρῶτοι αὐτοῖς ἀντίσχον, καὶ προσβαλόντες ἔτρεψάν τε καὶ ἐς φυγὴν κατέστησαν.

44. Καὶ ἐνταῦθα ἦδη ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἣν οὐδὲ πυθέσθαι φάδιον ἦν οὐδ' ἀφ' ἐτέρων, ὅτιω τρόπῳ ἕκαστα ξυνηέχθη. ἐν μὲν γὰρ ἡμέρᾳ σαφέστερα μὲν, ὅμως δὲ οὐδὲ ταῦτα οἱ παραγενόμενοι πάντα, πλὴν τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος μόγις οἶδεν· ἐν δὲ νυκτομα-

χία (ἢ μόνη δὴ στρατοπέδων μεγάλων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ἐγένετο,) πῶς ἂν τις σαφῶς τι εἰδείη; ἦν μὲν γὰρ σελήνη λαμπρὰ, ἰώρων δὲ οὕτως ἀλλήλους, ὥς ἐν σελήνῃ εἰκός, τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν, τὴν δὲ γνώσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι. ὀπλῖται δὲ ἀμφοτέρων οὐκ ὀλίγοι ἐν στενοχωρίᾳ ἀνεστρέφοντο. καὶ τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν ἤδη ἐνικῶντο, οἱ δὲ ἔτι τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσητοι ἐχώρουν. πολὺ δὲ καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος αὐτοῖς τὸ μὲν ἄρτι ἀναβεβήκει, τὸ δ' ἔτι προσανῆι· ὥστ' οὐκ ἠπίσταντο, πρὸς δ' τι χρῆ χρωῆσαι. ἤδη γὰρ τὰ πρόσθεν τῆς τροπῆς γεγενημένης ἐτετάρακτο πάντα, καὶ χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγνώσιναι. οἱ τε γὰρ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κρατοῦντες παρεκελεύοντό τε, κραυγῇ οὐκ ὀλίγῃ χρώμενοι, ἀδύνατον ὄν ἐν νυκτὶ ἄλλῳ τῷ σημῆναι, καὶ ἅμα τοὺς προσφερομένους ἐδέχοντο· οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐζήτουν τε σφᾶς αὐτοὺς, καὶ πᾶν τὸ ἐναντίον, καὶ εἰ φίλιον εἶη, τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, πολέμιον ἐνόμιζον καὶ τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῳ τῷ γνωρίσαι, σφίσι τε αὐτοῖς θόρυβον πολὺν παρεῖχον, ἅμα πάντες ἐρωτῶντες, καὶ τοῖς πολεμίοις σαφῆς αὐτὸ κατέστησαν· τὸ δ' ἐκείνων οὐχ ὁμοίως ἠπίσταντο, διὰ τὸ κρατοῦντας αὐτοὺς καὶ μὴ δισπασμένους ἦσσαν ἀγνοεῖσθαι. ὥστ', εἰ μὲν ἐντύχοιέν τισι κρείσσους ὄντες τῶν πολεμίων, διέφευγον αὐτοὺς, ὅτι ἐκείνων ἐπιστάμενοι τὸ ξυνθήμα· εἰ δ' αὐτοὶ μὴ ὑποκρί-

νοιτο, διεφθείροντο. μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψεν ἔ παιωνισμός· ἀπὸ γὰρ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὦν, ἀπορίαν παρεῖχεν. οἱ τε γὰρ Ἀργεῖοι καὶ οἱ Κερκυραῖοι, καὶ ὅσον Δωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν, ὁπότε παιωνίσειαν, φόβον παρεῖχε τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ τε πολέμοιοι ὁμοίως. ὥστε τέλος, ξυμπρόντες αὐτοῖς κατὰ τὰ πολλὰ τοῦ στρατοπέδου, ἐπεὶ ἀπαξ ἐταράχθησαν, φίλοι τε φίλοις, καὶ πολῖται πολίταις, οὐ μόνον ἐς φόβον κατέστησαν, ἀλλὰ καὶ ἐς χεῖρας ἀλλήλοισι ἐλθόντες, μόλις ἀπελύοντο. καὶ διωκόμενοι, κατὰ τε τῶν κρημνῶν οἱ πολλοὶ ῥίπτοντες ἑαυτοὺς, ἀπώλλυντο, στενῆς οὐσῆς τῆς ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν πάλιν καταβάσεως. καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸ ὁμαλὸν οἱ σωζόμενοι ἀνωθεν καταβαίνουσιν, οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν, καὶ ὅσοι ἦσαν τῶν προτέρων στρατιωτῶν, ἐμπειρία μᾶλλον τῆς χώρας, ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον· οἱ δὲ ὕστερον ἦκοντες, εἰσὶν οἱ, διαμαρτόντες τῶν ὁδῶν, κατὰ τὴν χώραν ἐπλανήθησαν· οὗς, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, οἱ ἱππεῖς τῶν Συρακουσίων περιελάσαντες διεφθείραν.

45. Τῇ δ' ὕστεραία οἱ μὲν Συρακούσιοι δύο τροπαῖα ἔστησαν, ἐπὶ τε ταῖς Ἐπιπολαῖς, ἧ ἢ πρόσβασις, καὶ κατὰ τὸ χωρίον, ἧ οἱ Βοιωτοὶ πρῶτοι ἀντέστησαν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἐκομίσαντο. ἀπέθανον δὲ οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων· ὅπλα μέντοι ἔτι πλείω, ἧ κατὰ τοὺς νεκροὺς, ἐλήφθη. οἱ γὰρ κατὰ τῶν κρημνῶν

βιασθέντες ἄλλεσθαι φιλοὶ ἄνευ τῶν ἰσπίδων, οἱ μὲν ἀπώλλυντο, οἱ δ' ἐσώθησαν.

46. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Συρακούσιοι, ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκίῳ εὐπραγία πάλιν αὐτῶν ἀναρρώσθεντες, ὡσπερ καὶ πρότερον, ἐς μὲν Ἀκράγαντα, στασιάζοντα, πεντεκαίδεκα ναυσὶ Σικανὸν ἀπίστειλαν, ὅπως ὑπαγάγοιτο τὴν πόλιν, εἰ δύναιτο· Γύλιππος δὲ κατὰ γῆν ἐς τὴν Σικελίαν ὄχητο αὐθις, ἄξων στρατιάν ἔτι· ὡς ἐν ἐλπίδι ὦν καὶ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων αἰρήσειν βία, ἐπειδὴ τὰ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς οὕτω ξυνέβη.

47. Οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τούτῳ ἐβουλευόντο πρὸς τε τὴν γεγεννημένην ξυμφορὰν, καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρώστίαν. τοῖς τε γὰρ ἐπιχειρήμασιν ἐώρων οὐ κατορθοῦντες, καὶ τοὺς στρατιώτας ἀχθομένους τῇ μονῇ. νόσῳ τε γὰρ ἐπιέζοντο κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε ἑώρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης οὔσης, ἐν ἣ ἄσθενούσιν ἄνθρωποι μάλιστα, καὶ τὸ χωρίον ἅμα, ἐν ᾧ στρατοπεδεύοντο, ἐλώδες καὶ χαλεπὸν ἦν. τὰ τε ἄλλα ὅτι ἀνέλπιστα αὐτοῖς ἐφαίνετο. τῷ οὖν Δημοσθένει οὐκ ἐδόκει ἔτι χρῆναι μένειν· ἀλλ', ὡσπερ [καὶ] διανοηθεὶς ἐς τὰς Ἐπιπολαῖς διεκινδύνευσεν, ἐπειδὴ ἔσφαλτο, διεξιναὶ ἐψηφίζετό, καὶ μὴ διατρέβειν, ἕως ἔτι τὸ πέλαγος οἶόν τε περαιοῦσθαι, καὶ τοῦ στρατεύματος ταῖς γούν ἐπελθούσαις ναυσὶ κρατεῖν· καὶ τῇ πόλει ὠφελιμώτερον εἶναι ἔφη, πρὸς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ σφῶν ἐπιτειχίζοντας τὸν πόλεμον ποιῆσθαι.

ἢ Συρακουσίους, οὓς οὐκ ἔτι ῥάδιον εἶναι χειρόσα-
σθαι· οὐδ' αὖ ἄλλως χρήματα πολλὰ δαπανῶντας
εἰκὸς εἶναι προσκαθῆσθαι. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης
τοιαῦτα ἐγίνωσκεν.

48. Ὁ δὲ Νικίας ἐνόμιζε μὲν καὶ αὐτός, πονη-
ρὰ σφῶν τὰ πράγματα εἶναι, τῷ δὲ λόγῳ οὐκ ἐβού-
λετο αὐτὰ ἀσθενῆ ἀποδεικνύναι, οὐδ' ἐμφανῶς σφῶς,
ψηφιζομένους μετὰ πολλῶν τὴν ἀναχώρησιν, τοῖς
πολεμίοις καταγγίλτους γίνεσθαι· λαθεῖν γὰρ ἂν,
ὅποτε βούλοιντο, τοῦτο ποιοῦντες πολλῶ ἦσσαν. τὸ
δὲ τι καὶ τὰ τῶν πολεμίων, ἀφ' ὧν ἐπιπλέον, ἢ ἄλ-
λοι, ἦσθάνετο αὐτῶν, ἐλπίδος τι ἔτι παρεῖχε, πο-
νηρότερα τῶν σφετέρων ἔσεσθαι, ἣν καρτερώσι προο-
καθήμενοι. χρημάτων γὰρ ἀπορία αὐτοὺς ἐκτρο-
χώσειν, ἄλλως τε καὶ ἐπιπλέον ἤδη ταῖς ὑπαρχούσαις
ναυσὶ θαλασσοκρατούντων. καὶ, ἣν γὰρ τι καὶ ἐν
ταῖς Συρακούσαις βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ
πράγματα ἐνδοῦναι, ἐπεκηρυκαῖετο ὡς αὐτὸν, καὶ
οὐκ εἶα ἀπανίστασθαι. ἃ ἐπιστάμενος, τῷ μὲν ἔργῳ,
ἔτι ἐπ' ἀμφοτέρω ἔχων καὶ διασκοπιῶν ἀνεῖχε· τῷ
δ' ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν τὴν στρα-
τιάν· εὖ γὰρ εἰδέναι, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι σφῶν ταῦτα
οὐκ ἀποδέξονται, ὥστε, μὴ αὐτῶν ψηφισαμένων,
ἀπελθεῖν· καὶ γὰρ οὐ τοὺς αὐτοὺς ψηφιῖσθαι τα
πᾶρ σφῶν αὐτῶν, καὶ τὰ πράγματα, ὥσπερ καὶ
αὐτοὶ, ὀφῶντας, καὶ οὐκ ἄλλων ἐπιτιμήσει ἀκόν-
σαντας, γνώσεσθαι, ἀλλ', ἐξ ὧν ἂν τις εὖ λέγων
διαβάλλοι, ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι τῶν τε πα-

ρόντων στρατιωτῶν πολλοὺς, καὶ τοὺς πλείους, ἔφη, οἱ νῦν βοῶσιν, ὡς ἐν θεινοῖς ὄντες, ἐκείσε ἀφικομένους, τὰ ἐναντία βοήσασθαι, ὡς ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες οἱ στρατηγοὶ ἀπῆλθον. οὐκ οὖν βούλεσθαι αὐτὸς γε, ἐπιστάμενος τὰς Ἀθηναίων φύσεις, ἐπ' αἰσχρᾶ τε αἰτία καὶ ἀδίκως ὑπ' Ἀθηναίων ἀπολέσθαι μᾶλλον, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων, εἰ δεῖ, κινδυνεύσας τοῦτο παθεῖν ἰδία. τὰ δε Συρακουσίων, ἔφη, ὅμως ἔτι ἤσσω τῶν σφετέρων εἶναι· χρήμασι γὰρ αὐτοὺς ξενοτροφοῦντας, καὶ ἐν περιπολλοῖς ἅμα [ἄλλα] ἀναλίσκοντας, καὶ ναυτικὸν πολὺ ἔτι ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας, τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσειν· δισχίλια γὰρ τάλαντα ἤδη ἀνηλωκέναι, καὶ ἔτι πολλὰ προσοφείλειν· ἦν τε καὶ ὀτιοῦν ἐκλέπωσι τῆς νῦν παρασκευῆς, τῷ μὴ διδόναι τροφήν, φθηρεῖσθαι αὐτῶν τὰ πράγματα, ἐπιχειρικὰ μᾶλλον, ἢ δι' ἀνάγκης, ὥσπερ τὰ σφέτερα, ὄντα. τρίβειν οὖν, ἔφη, χρῆναι προσκαθημένους, καὶ μὴ χρήμασιν, ὡς πολὺ κρείσσους εἰσὶ, νικηθέντας ἀπιέναι.

49. Ὁ μὲν Νικίας, ταῦτα λέγων, ἰσχυρίζετο, αἰσθόμενος τὰ ἐν ταῖς Συρακούσαις ἀκριβῶς, καὶ τὴν τῶν χρημάτων ἀπορίαν, καὶ ὅτι ἦν αὐτόθι πού τὸ βουλούμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίνεσθαι τὰ πράγματα, καὶ ἐπικηρυκευόμενον πρὸς αὐτὸν, ὥστε μὴ ἀπανίστασθαι, καὶ ἅμα ταῖς γούν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρσῆσει κρατηθεῖς. ὁ δὲ Δημοσθένης, περὶ

μὲν τοῦ προσκαθῆσθαι, οὐδ' ὅπως οὖν ἐνεδέχεται· εἰ δὲ δεῖ μὴ ἀπάγειν τὴν στρατιάν ἄνευ Ἀθηναίων ψηφίσματος, ἀλλὰ τρίβειν αὐτοὺς ἔφη χρῆναι, ἣ ἐς τὴν Θάψον ἀναστάντας τοῦτο ποιεῖν, ἣ ἐς τὴν Κατάνην, ὅθεν τῶ τε πεζῷ ἐπὶ πολλὰ τῆς χώρας ἐπιόντες θρέψονται, πορθοῦντες τὰ τῶν πολεμίων, καὶ ἐκείνους βλάψουσι· ταῖς τε ναυσὶν ἐν πελάγει, καὶ οὐκ ἐν στενοχωρίᾳ, (ἣ πρὸς τῶν πολεμίων μᾶλλον ἐστὶ,) τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται, ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ, ἐν ἣ τὰ τε τῆς ἐμπειρίας χρήσιμα σφῶν ἔσται, καὶ ἀναχωρήσεις καὶ ἐπίπλους, οὐκ ἐκ βραχείος καὶ περιγραπτοῦ δρομώμενοί τε καὶ καταίροντες, ἔξουσι τό, τε ξύμπαν εἰπεῖν, οὐδενὶ τρόπῳ, ἔφη, ἀρέσκειν ἐν τῷ αὐτῷ ἔτι μένειν, ἀλλ' ὅτι τάχιστα ἤδη, καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι. καὶ ὁ Ἐὐρυμέδων αὐτῷ ταῦτα ξυνηγόρευεν. ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ Νικίου, ὅρκος τις καὶ μέλλησις ἐνεγένετο, καὶ ἅμα ὑπόνοια, μὴ τι καὶ πλεόν εἰδῶς ὁ Νικίας ἰσχυρίζεται. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τούτῳ τῷ τρόπῳ διεμέλλησάν τε καὶ κατὰ χώραν ἔμενον.

50. Ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Σικανὸς ἐν τούτῳ παρῆσαν ἐς τὰς Συρακούσας· ὁ μὲν Σικανὸς, ἅμαρ τῶν τοῦ Ἀκράγαντος· (ἐν Γέλα γὰρ ὄντος αὐτοῦ ἔτι, ἣ τοῖς Συρακουσίοις στάσις ἐς φιλίαν ἐξεπεπτώκει·) ὁ δὲ Γύλιππος ἄλλην τε στρατιάν πολλήν ἔχων ἦλθεν ἀπὸ τῆς Σικελίας, καὶ τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἥρος ἐν ταῖς δλκᾶσιν ὀπίτας ἀποσταλέντας, ἀφικομένους ἀπὸ τῆς Λιβύης ἐς Σει-

νοῦντα. ἀπενεχθέντες γὰρ ἐς Λιβύην, καὶ δόκιων Κυρηναίων τριήρεις δύο, καὶ τοῦ πλοῦ ἡγεμόνας, καὶ ἐν τῷ παράπλῳ Εὐεσπερίταις, πολιορκουμένοις ὑπὸ Λιβύων, ξυμμαχήσαντες, καὶ νικήσαντες τοὺς Λίβυς, καὶ αὐτόθεν παραπλεύσαντες ἐς Νέαν πόλιν, Καρχηδονιακὸν ἐμπόριον, ὅθεν πρὸς Σικελίαν ἐλάχιστον δυοῖν ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς ἀπέχει, καὶ ἀπ' αὐτοῦ περαιωθέντες, ἀφίκοντο ἐς Σελινοῦντα. καὶ οἱ μὲν Συρακούσιοι εὐθύς αὐτῶν ἐλθόντων παρεσκευάζοντο, ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφοτέρα αὐθις τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ, ὄρωντες στρατιάν τε ἄλλην προσγεγενημένην αὐτοῖς, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἅμα οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωροῦντα, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν ταῖς πᾶσι χαλεπώτερον ἴσχοντα, μάλιστα δὲ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀνθρώπων πιεζόμενα, μετεμέλοντό τε πρότερον οὐκ ἀναστάντες· καὶ, ὡς αὐτοῖς οὐδὲ ὁ Νικίας ἔτι ὁμοίως ἠγαντιοῦτο, ἀλλ' ἦ, μὴ φανερώς γε ἄξιων ψηφίζεσθαι, προεῖπον, ὡς ἠδύναντο ἀδηλότατα, ἔκπλουν ἐκ τοῦ στρατοπέδου πᾶσι, καὶ παρασκευάσασθαι, ὅταν τις σημήνη. καὶ, μελλόντων αὐτῶν, ἐπειδὴ ἔτοιμα ἦν, ἀποπλεῖν, ἡ σελήνη ἐκλείπει· ἐτύγχανε γὰρ πανσέληνος οὔσα. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οἱ τε πλείους ἐπισχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγοὺς, ἐνθύμιον ποιούμενοι, καὶ ὁ Νικίας (ἦν γὰρ τι καὶ ἄγαν θειασμῶ τε καὶ τῷ τουούτῳ προσκείμενος,) οὐδ' ἂν διαβουλεύσασθαι ἔτι ἔφη, πρὶν, ἅς οἱ μάντις ἐξηγοῦντο, τρεῖς ἑννέα

ΤΗΣΥΝ. II.

P

ἡμέρας μείναι, ὅπως ἂν πρότερον κινήθῃη. καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις μελλήσασι, διὰ τοῦτο ἡ μὴ ἐγγύνητο.

51. Οἱ δὲ Συρακουσιοὶ, καὶ αὐτοὶ τοῦτου πυθόμενοι, πολλῶ μῦλλον ἐγηγευμένοι ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων, ὥς καὶ αὐτῶν κατεγνωκότων ἤδη μηκέτι κρεισσόνων εἶναι σφῶν μήτε ταῖς ναυσὶ, μήτε τῷ πεζῷ. (οὐ γὰρ ἂν τὸν ἔκπλου ἐπιβουλεύσαι) καὶ ἅμα, οὐ βουλόμενοι, αὐτοὺς, ἄλλοσέ ποιεῖς Σικελίας καθιζομένους, χαλεπωτέρους εἶναι προσπολεμεῖν, ἀλλ' αὐτοῦ ὠστάχιστα, καὶ ἐν ᾧ σφίσι ξυμφέροι, ἀναγκάσαι αὐτοὺς ναυμαχεῖν. τὰς οὖν ναυς ἐπλήρουν, καὶ ἀναπειρῶντα ἡμέρας, ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἰκαναὶ εἶναι. ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν, τῇ αἰὲν προτετραίᾳ πρὸς τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων προσέβαλλον, καὶ, ἐπεξελθόντος μέρους τινὸς οὐ πολλοῦ καὶ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἵππων κατὰ τινὰς πύλας, ἀπολαμβάνουσι τὰ τῶν ὀπλιτῶν τινὰς, καὶ τρεψάμενοι καταδιώκουσιν. οὔσης δὲ στενῆς τῆς ἐφόδου, οἱ Ἀθηναῖοι ἵππους τε ἐβδομήκοντα ἀπολλύουσι, καὶ τῶν ὀπλιτῶν οὐ πολλούς.

52. Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀπαχώρησεν ἡ στρατιὰ τῶν Συρακουσίων· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ταῖς τε ναυσὶν ἐκπλίουσιν, οὔσαις ἕξ καὶ ἐβδομήκοντα, καὶ τῷ πεζῷ ἅμα πρὸς τὰ τεῖχη ἐχώρου. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀντανῆγον ναυσὶν ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα, καὶ προσμίξαντες ἐνανμάχου. καὶ τὸν Εὐρυμίδοντα, ἔχοντα τὸ δεξιὸν κέρασ τῶν Ἀθηναίων, καὶ βουλεύμενον

περικλείεσθαι τὰς ναῦς τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπεξαγαγόντα τῷ πλω πρὸς τὴν γῆν μᾶλλον, νικῆσαντες οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μῖσον πρῶτον τῶν Ἀθηναίων, ἀπολαμβάνουσι καὶ κείνον ἐκ τῆς κοίτης καὶ μυχῶ τοῦ λιμένος, καὶ αὐτὸν τε διαφθεύρουσι, καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας ἔπειτα δὲ καὶ τὰς πάσας ναῦς ἤδη τῶν Ἀθηναίων κατεδίωκόν τε καὶ ἐξεώθουν ἐς τὴν γῆν.

53. Ὁ δὲ Γύλιππος, δρῶν τὰς ναῦς τῶν πολεμίων νικωμένας, καὶ ἔξω τῶν σταυρωμάτων καὶ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου καταφερομένας, βουλόμενος διαφθεῖρειν τοὺς ἐκβαίνοντας, καὶ τὰς ναῦς ὄψον ἄλλοις Συρακουσίους ἀφέλκειν τῆς γῆς, φιλίας οὔσης, παρεβόηθει ἐπὶ τὴν χηλὴν, μέρος τι ἔχων τῆς στρατιῆς. καὶ αὐτοὺς οἱ Τυρρηνοὶ (οὔτοι γὰρ ἐφύλασσαν τοῖς Ἀθηναίοις) [ταῦτα] δρῶντες ἀτάκτως προσφερομένους, ἐπεκβόηθησαντες, καὶ προσπεισόντες τοῖς πρώτοις, τρέπουσι, καὶ ἐσβάλλουσι ἐς τὴν λίμνην τὴν Ἀνσιμέλειαν καλουμένην. ἕστερον δὲ, πλείονος ἤδη τοῦ στρατεύματος παρόντος τῶν Συρακουσίων καὶ ξυμμάχων, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπιβόηθησαντες, καὶ δεῖσαντες περὶ ταῖς ναυσὶν, ἐς μάχην τε κατέστησαν πρὸς αὐτοὺς, καὶ κινήσαντες ἐπεδίωξαν, καὶ ὀπλίτας τε πολλοὺς ἀπέκτειναν, καὶ τὰς ναῦς τὰς μὲν πολλὰς δῖσωσαν τε καὶ ξυνήγαγον κατὰ τὸ στρατόπεδον, δυοῖν δεκάσας εἴκουσι, ἃς οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔλαβον αὐτῶν, καὶ τοὺς ἄνδρας πάντας ἀπέκτειναν· καὶ ἐπὶ ταῖς

λοιπὰς, ἐμπρῆσαι βουλούμενοι, ὀλκάδα παλαιὰν κλη-
ματίδων καὶ θαλάσσης γεμίσαντες, (ἦν γὰρ ἐπὶ τοὺς
Ἀθηναίους ὁ ἄνεμος οὖριος,) ἀφείσαν τὴν ναῦν,
πῦρ ἐμβαλόντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, δεισαντες περὶ
ταῖς ναυσὶν, ἀντεμηχανήσαντό τε σβεστήρια κωλύ-
ματα, καὶ παύσαντες τὴν φλόγα, καὶ τὸ μὴ προσ-
ελθεῖν ἐγγὺς τὴν ὀλκάδα, τοῦ κινδύνου ἀπηλ-
λάγησαν.

54. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Συρακοῦσιοι μὲν τῆς τε
ναυμαχίας τροπαῖον ἔστησαν, καὶ τῆς ἄνω τῆς πρὸς
τῷ τείχει ἀπολήψεως τῶν ὀπλιτῶν, ὅθεν καὶ τοὺς
ἵππους ἔλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ, ἧς τε οἱ Τυρσηνοὶ
τροπῆς ἐποίησαντο τῶν πεζῶν ἐς τὴν λίμνην, καὶ ἧς
αὐτοὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ.

55. Γεγεννημένης δὲ τῆς νίκης τοῖς Συρακου-
σίοις λαμπρᾶς ἦδη τοῦ ναυτικοῦ, (πρότερον μὲν γὰρ
ἐφοβοῦντο τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους ναῦς ἐπελ-
θούσας,) οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας
ἦσαν, καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν, πολὺ δὲ
μειζῶν ἔτι τῆς στρατιᾶς ὁ μετὰ μέλος. πόλεσι γὰρ
ταύταις μόναις ἦδη ὁμοιοτρόπως ἐπελθόντες, δη-
μοκρατουμέναις τε, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ, καὶ ναῦς καὶ
ἵππους καὶ μεγέθη ἐχούσαις, οὐ δυνάμενοι ἐπενεγ-
κεῖν οὔτε ἐκ πολιτείας τὴν μεταβολῆς τὸ διάφορον
αὐτοῖς, ὅ ἔτι προσήγοντο ἄν, οὔτ' ἐκ παρασκευῆς, πολ-
λῶ κρείσσους, σφαλλόμενοι δὲ τὰ πλείω, τὰ τε πρό-
σῦτων ἠπόρουσαν, καὶ ἐπειδὴ γε ταῖς ναυσὶν ἐκρα-

τήθησαν, ὃ οὐκ ἂν ᾤοντο, πολλῶς δὴ μᾶλλον ἠθύμουν.

56. Οἱ δὲ Συρακούσιοι τὸν τε λιμένα εὐθύς παρέπλεον ἀδεῶς, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ διενοοῦντο κλείσειν, ὅπως μηκέτι, μηδ' εἰ βούλοιτο, λάθοιεν αὐτούς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκπλεύσαντες. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῖ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιούντο, ἀλλὰ καὶ, ὅπως ἐκείνους καλύσωσι· νομίζοντες, ὅπερ ἦν, ἀπὸ τε τῶν παρόντων πολὺ σφῶν καθυπερτέρα τὰ πράγματα εἶναι, καὶ, εἰ δύναιντα κρατῆσαι Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καλὸν σφίσιν ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι· τοὺς τε γὰρ ἄλλους Ἕλληνας εὐθύς, τοὺς μὲν ἐλευθεροῦσθαι, τοὺς δὲ φόβου ἀπολύεσθαι· οὐ γὰρ ἔτι δυνατὴν ἔσσεσθαι τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστερον ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν· καὶ αὐτοῖ, δόξαντες αὐτῶν αἴτιοι εἶναι, ὑπὸ τε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ τῶν ἔπειτα πολὺ θαυμασθήσεσθαι· καὶ ἦν δὲ ἄξιος ὁ ἀγὼν, κατὰ τε ταῦτα, καὶ ὅτι οὐχὲ Ἀθηναίων μόνον περιεγίγγοντο, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων· καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὖ μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ξυμβοηθησάντων σφίσιν, ἦγεμόνες τε γιγνόμενοι μετὰ Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων, καὶ τὴν σφετέραν πόλιν ἐμπαρασχόντες προκινδυνεῦσαι τε, καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες. ἔθνη γὰρ πλεῖστα δὴ ἐπὶ μίαν πάλιν ταύτην ξυνηλθε, πλὴν γε δὴ τοῦ ξύμπαντος λόγου

τοῦ ἐν ταῦδε τῷ πολέμῳ πρὸς τὴν Ἀθηναίων τε πόλιν καὶ Λυκεδαιμονίων.

57. Τοσοῖδε γὰρ ἐκάτεροι ἐπὶ Σικελίαν τε καὶ περὶ Σικελίας, τοῖς μὲν ξυγκτησόμενοι τὴν χώραν, τοῖς δὲ ξυνδιασώσοντες, ἐπὶ Συρακούσας ἐπολέμησαν, οὐ κατὰ θίχην τι μᾶλλον, οὐδὲ κατὰ ξυγγενεῖαν, μετ' ἀλλήλων αἰάντες, ἀλλ', ὡς ἐκάστοις τῆς ξυτυχίας ἢ κατὰ τὸ ξυμφέρον, ἢ ἀνάγκης ἔσχον. Ἀθηναῖοι μὲν αὐτοὶ, Ἴωνες ἐπὶ Δωριέας Συρακουσίους ἐκόντες ἦλθον· καὶ αὐτοῖς τῇ αὐτῇ φωνῇ καὶ νομίμοις ἔτι χρώμενοι Λήμνιοι, καὶ Ἰμβριοι, καὶ Αἰγινήται, οἱ τότε Αἰγίωνα εἶχον· καὶ ἔτι Ἑστιαεῖς, οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Ἑστιαίαν οἰκοῦντες, ἄποικοι ὄντες, ξυνεστράτευσαν. τῶν δὲ ἄλλων, οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δ' ἀπὸ ξυμμαχίας αὐτόνομοι, εἰσὶ δ' οἱ καὶ μισθοφόροι, ξυνεστράτευσον. καὶ τῶν μὲν ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν, Ἑρστριεῖς, καὶ Χαλκιθεῖς, καὶ Στυρεῖς, καὶ Καρῦστιοι, ἀπ' Εὐβοίας ἦσαν· ἀπὸ δὲ νήσων, Κεῖοι, καὶ Ἄνδριοι, καὶ Τήϊοι· ἐκ δ' Ἰωνίας, Μιλήσιοι, καὶ Σάμιοι, καὶ Χῖοι. τούτων Χῖοι οὐχ ὑποτελεῖς ὄντες φόρου, ναῦς δὲ παρῆγοντες, αὐτόνομοι ξυνέσπεκτο, καὶ τοπλεῖστον Ἴωνες ὄντες οὗτοι πάντες, καὶ ἀπ' Ἀθηναίων, πλην Καρυστιῶν· οὗτοι δ' εἰσὶ Δρύοπες. ὑπήκοοι δ' ὄντες, καὶ ἀνάγκη, ὅμοις Ἴωνές τε ἐπὶ Δωριέας, ἤκολούθουν. πρὸς δ' αὐτοῖς Αἰολεῖς, Μηθυμναῖοι μὲν ναυσὶ, καὶ οὐ φόρῳ ὑπήκοοι, Τενέδιοι δὲ καὶ Αἰγιοὶ, ὀποτελεῖς. οὗτοι δὲ Αἰολεῖς Αἰολεῦσαι τοῖς κτίσασσι

Βοιωτοῖς μετὰ Συρακουσίων κατ' ἀνάγκην ἐμάχοντο Πλαταιεῖς δὲ κατασκευῆν Βοιωτοῖς μόνοι εἰκότως κατ' ἔχθος· Ῥόδιοι δὲ καὶ Κυθήριοι, Δωριεῖς ἀμφοτέροι. οἱ μὲν Λακεδαιμονίων ἄποικοι Κυθήριοι, ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς ἅμα Γυλίππῳ μετὰ Ἀθηναίων ὄπλα ἔφερον Ῥόδιοι δὲ, Ἀργεῖοι γένος, Συρακουσίοις μὲν, Δωριεῦσι, Γελώοις δὲ καὶ ἀποίκους ἑαυτῶν οὖσι, μετὰ Συρακουσίων στρατευόμενοις ἠναγκάζοντο πολεμεῖν. τῶν τε περὶ Πελοπόννησον νησιωτῶν, Κεφαλλῆνες μὲν καὶ Ζακύνθιοι, αὐτόνομοι μὲν, κατὰ δὲ τὸ νησιωτικὸν μᾶλλον κατεργόμενοι, ὅτι θαλάσσης ἐκράτουν Ἀθηναῖοι, ἐνεπίποντο. Κερκυραῖοι δὲ, οὐ μόνον Δωριεῖς, ἀλλὰ καὶ Κορινθιοὶ σαφῶς, ἐπὶ Κορινθίους τε καὶ Συρακουσίους, τῶν μὲν ἄποικοι ὄντες, τῶν δὲ ξυγγενεῖς, ἀνάγκη μὲν, ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλήσει δὲ, κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων, οὐχ ἦσον, εἶποντο. καὶ οἱ Μεισήριοι νῦν καλούμενοι ἐν Ναυπάκτῳ, καὶ ἐκ Πύλου, τότε ὑπ' Ἀθηναίων ἐχομένης, ἐς τὸν πόλεμον παρελήφθησαν. καὶ ἔτι Μεγαρέων φυγάδες οὐ πολλοὶ, Μεγαρεῦσι Σελινουντίοις οὖσι κατὰ ξυμφορὰν ἐμάχοντο. τῶν δὲ ἄλλων ἐκούσιος μᾶλλον ἢ στρατεία ἐλύνητο ἤδη. Ἀργεῖοι μὲν οὐ τῆς ξυμμαχίας ἕνεκα μᾶλλον, ἢ τῆς Λακεδαιμονίων τε ἔχθρας, καὶ τῆς παραντίκα ἕκαστοι ἰδίας, Δωριεῖς ἐπὶ Δωριέας μετὰ Ἀθηναίων Ἰώνων ἠπολούθουν. Μαντινεῖς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀρκάδων μισθοφόροι, ἐπὶ τοῖς αἰεὶ πολέμοις σφίσιν ἀποδεικνυμένους ἵεναι εἰωθό

τες, καὶ τότε, τοὺς μετὰ τῶν Κορινθίων ἐλθόντας Ἀρκάδας, οὐδὲν ἦσσαν, διὰ κέρδος, ἡγούμενοι πολεμικούς· Κρήτες δὲ καὶ Αἰτωλοὶ, μισθῶ καὶ οὗτοι πεισθέντες. Ξυνέβη δὲ τοῖς Κρησὶ, τὴν Γέλαν Ῥοδίους ξυγκτίσαντας, μὴ ξὺν τοῖς ἀποίκους, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἀποίκους, ἄκοντας μετὰ μισθοῦ ἐλθεῖν. καὶ Ἀκαρνάνων τινὲς, ἅμω μὲν κέρδει, τὸ δὲ πλεόν Δημοσθένους φίλια καὶ Ἀθηναίων εὐνοία, ξύμμαχοι ὄντες, ἐπεκούρησαν. καὶ οἶδε μὲν τῷ Ἰονίῳ κόλπω ὀριζόμενοι. Ἰταλιωτῶν δὲ, Θούριοι καὶ Μεταπόντιοι ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις τότε, στασιωτικῶν καιρῶν κατεληγμένων, ξυνεστρίτευσον, καὶ Σικελιωτῶν, Νάξιοι καὶ Καταναῖοι· βαρβάρων δὲ Ἑγεσταῖοι, οἵπερ ἐπηγάγοντο καὶ Σικελιωτῶν τὸ πλεόν, καὶ τῶν ἔξω Σικελίας. Τυρσηνῶν τέ τινες, κατὰ διαφορὰν Συρακουσίων, καὶ Ἰάπυγες μισθοφόροι. τοσαῦτα μὲν μετὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐστράτευσον.

58. Συρακουσίους δὲ ἀντεβοήθησαν καὶ Καταναῖοι μὲν, ὄμοροι ὄντες, καὶ Γελῶοι, οἰκοῦντες μετ' αὐτούς. ἔπειτα, Ἀκραγαντίνων ἡσυχάζόντων, ἐν τῷ ἐπέκεινα ἰδρυμένοι Σελινούντιοι. καὶ οἶδε μὲν τῆς Σικελίας τὸ πρὸς Λιβύην μέρος τετραμμένον νεμόμενοι. Ἱμεραῖοι δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν Τυρσηνικὸν πόντον μορίου, ἐν ᾧ καὶ μόνοι Ἕλληνες οἰκοῦσιν· οὗτοι δὲ καὶ μόνοι ἐξ αὐτοῦ ἐβοήθησαν. καὶ Ἕλλησικὰ μὲν ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ τοσαῦτα, Δωριεῖς τε καὶ οἱ αὐτόνομοι πάντες, ξυνεμάχουν· βαρβάρων δὲ, Σικελοὶ μόνοι, ὅσοι μὴ ἀφίστασκον πρὸς τοὺς

Ἀθηναίους. τῶν δ' ἔξω Σικελίας Ἑλλήνων, Λακεδαιμόνιοι μὲν, ἡγεμόνα Σπαρτιάτην παρεχόμενοι, Νεοδαμῶδεις δὲ τοὺς ἄλλους, καὶ Εἰλωτας· (δύναται δὲ τὸ Νεοδαμῶδες, ἐλεύθερον ἤδη εἶναι·) Κορινθιοὶ δὲ, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ μόνοι παραγεγυμένοι, καὶ Λευκάδιοι, καὶ Ἀμπρακιῶται, κατὰ τὸ ξυγγενές. ἐκ δὲ Ἀρκαδίας, μισθοφόροι ὑπὸ Κορινθίων ἀποσταλέντες, καὶ Σικυώνιοι, ἀναγκαστοὶ στρατεύοντες· καὶ τῶν ἔξω Πελοποννήσου, Βοιωτοί. πρὸς δὲ τοὺς ἐπελθόντας τούτους οἱ Σικελιῶται αὐτοὶ πλῆθος πλέον κατὰ πάντα παρέσχοντο, ὅτι μεγάλας πόλεις οἰκοῦντες. καὶ γὰρ ὀπλίται πολλοὶ καὶ νῆες καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἀφθονος ξυνελέγη. καὶ πρὸς ἅπαντας αὐτοὺς, ὡς εἰπέειν, τοὺς ἄλλους, Συρακούσιοι αὐτοὶ πλείω ἐπορίσαντο διὰ μέγεθος πόλεως, καὶ ὅτι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ ἦσαν.

59. Καὶ αἱ μὲν ἑκατέρων ἐπικουραὶ τοσαῖδε ξυνελέγησαν· καὶ τότε ἤδη πᾶσαι ἀμφοτέροις παρεῆσαν, καὶ οὐκέτι οὐδὲν οὐδετέροις ἐπῆλθιν. οἱ τε οὖν Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἰκότως ἐνόμισαν καλὸν ἀγώνισμα σφίσιν εἶναι, ἐπὶ τῇ γεγενημένῃ νίκῃ τῆς ναυμαχίας, ἐλεῖν τε τὸ στρατόπεδον ἅπαν τῶν Ἀθηναίων, τοσοῦτον ὄν, καὶ μηδὲ καδ' ἑκάτερα αὐτούς, μήτε διὰ θαλάσσης, μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. ἔκλειον οὖν τὸν τε λιμένα εὐθύς τὸν μέγαν, ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτώ σταδίων μάλιστα, τριήρεσι πλαγίαις, καὶ πλοίοις, καὶ ἀκάτοις, ἐπ' ἀγκυρῶν

δομίζοντες, καὶ τὰλλα, ἣν ἔτι ναυμαχεῖν οἱ Ἀθηναῖοι τολμήσωσι, παρεσκευάζοντο· καὶ ὀλίγον οὐδὲν ἔς οὐδὲν ἐπέμβουν.

60. Τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, τὴν τε ἀπόκλεισιν ὀρεῖσι, καὶ τὴν ἄλλην διάνοιαν αὐτῶν αἰσθημένοις, βουλευτῖα ἐδόκει. καὶ ξυνελθόντες οἳ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, πρὸς τὴν παρούσαν ἀπορίαν τῶν τε ἄλλων, καὶ, ἔτι τὰ ἐπιτήδεια οὔτε αὐτίκα ἔτι εἶχον, (προπέμψαντες γὰρ ἔς Κατάνην, ὡς ἐμπλευσόμενοι, ἀπέπικον, μὴ ἐπάγειν,) οὔτε τολοιπὸν ἔμελλον ἔχειν, εἰ μὴ ναυκρατήσουσιν, ἐβουλεύσαντο τὰ μὲν τείχη τὰ ἄνω ἐκλιπεῖν, πρὸς δὲ αὐταῖς ταῖς ναυσὶν ἀπολαβόντες διατείχισμά τι, ὅσον οἶόν τε ἐλάχιστον τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς ἀσθενέσι ικανὸν γενέσθαι, τοῦτο μὲν φρουρεῖν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου πεζοῦ τὰς ναῦς πάσας, ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλωότεραι, πάντα τινὰ ἐσβιβάζοντες, πληρῶσαι, καὶ, διαναυμαχήσαντες, ἦν μὲν νικῶσιν, ἔς Κατάνην κομίζεσθαι, ἦν δὲ μὴ, ἐμπρήσαντες τὰς ναῦς, πεζῇ ξυνταξάμενοι ἀποχωρεῖν, ἢ ἂν τύχιστα μέλλωσι τινὸς χωρίου ἢ βαρβαρικοῦ ἢ Ἑλληνικοῦ φίλιου ἐντιλήψεσθαι. καὶ οἳ μὲν, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ταῦτα, καὶ ἐποίησαν. ἔκ τε γὰρ τῶν ἄνω τειχῶν ὑποκατίβησαν, καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρωσαν πάσας, ἀναγκάσαντες ἐσβαίνειν, ὅστις καὶ ὀπωσοῦν ἐδόκει, ἡλικίας μετήγων, ἐπιτήδειος εἶναι. καὶ ξυνεπληρώθησαν νῆες αἱ πᾶσαι δέκα μάλιστα καὶ ἑκατὸν· τοξότας τε ἐπ' αὐτάς πολλοὺς καὶ ἀκοντιστάς, τῶν τε

Ἀκαρνάνων καὶ τῶν ἄλλων ξένων, βασιβάζον· καὶ ἑτέλλα, ὡς οἶόν τ' ἦν ἐξ ἀναγκαίου τε καὶ τοιαύτης διανοίας, ἐπορίσαντο. ὁ δὲ Νικίας, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ ἔτοιμα ἦν, ὄρων καὶ τοὺς στρατιώτας τῷ τε, σαρὰ τὸ εἰωθός, πολὺ ταῖς ναυσὶ κρατηθῆναι κίθυμοῦνας, καὶ, διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων σπάνιν, ὡστὰχιστα βουλομένους διακινδυνεύειν, ξυγκαλέσας ἄπαντας, παρεκελεύσατο τότε πρῶτον. καὶ ἔλεξε τοιαῦδε.

61. „*ΑΝΑΡΕΞ* στρατιώται Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων, ὁ μὲν ἀγών ὁ μέλλων ὁμοίως κοινὸς ἅπασιν ἔσται, περὶ τε σωτηρίας καὶ πατρίδος ἐκάστοις οὐχ ἦσσον, ἢ τοῖς πολεμίοις. ἦν γὰρ κρατήσωμεν νῦν ταῖς ναυσὶν, ἐστὶ τῷ τὴν ὑπάρχουσαν που οἰκείαν πόλιν ἐπίδειν. ἀθυμεῖν δὲ οὐ χρῆ, οὐδὲ πάσχειν, ὅπερ οἱ ἀπειροῦνται τῶν ἀνθρώπων, οἱ, τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαιλέντες, ἔπειτα διαπαντός τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς ἔχουσιν. ἀλλ', ὅσοι τε Ἀθηναίων πάρεστε, πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειροι ὄντες, καὶ ὅσοι τῶν ξυμμάχων, ξυστρατευόμενοι ἄσθ, μνήσθητε τῶν ἐν ταῖς πολέμοις παραλόγων, καὶ τὸ αἴης τύχης κἢ μείζ' ἡμῶν ἐλπίσαντες στήναι, καὶ ὡς ἀναμαχοῦμενοι ἀξίως τοῦδε τοῦ πλήθους, ὅσον αὐτοὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐφορᾶτε, παρασκευάζεσθε.

62. „*Α* δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος σινητήτι, πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἐσεσθαι, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων ἐπὶ αὐῶν καταστραμῆ-

των παρασκευῆν, οἷς πρότερον ἐβλαπτόμεθα, πάντα καὶ ἡμῖν νῦν, ἐκ τῶν παρόντων, μετὰ τῶν κυβερνητῶν ἐσκεμμένα ἠτοίμασται. καὶ γὰρ τοξόται πολλοὶ καὶ ἀκοντισταὶ ἐπιβήσονται, καὶ ὄχλος, ὃν, ναυμαχίαν μὲν ποιούμενοι ἐν πελάγει, οὐκ ἂν ἐχρώμεθα, διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένη ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ πρόσφορα ἔσται. εὖρηται δ' ἡμῖν, ὅσα χρῆ ἀντιναυπηγεῖσθαι, καὶ πρὸς τὰς τῶν ἐπωτίδων αὐτοῖς παχύτητας, ὥπερ μάλιστα ἐβλαπτόμεθα, χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαὶ, αἱ σήσουσι τὴν πάλιν ἀνάκρουσιν τῆς προσπεσούσης νεῆς, ἣν τὰ ἐπὶ τούτοις οἱ ἐπιβάται ὑπουργῶσιν. ἐς τοῦτο γὰρ δὴ ἠναγκάσμεθα, ὥστε πεζομαχεῖν ἀπὸ τῶν νεῶν. καὶ τὸ μῆτε αὐτοὺς ἀνακρούεσθαι, μῆτ' ἐκείνους ἔαν, ὠφέλιμον φαινεται, ἄλλως τε καὶ τῆς γῆς, πλὴν ὅσον ἂν ὁ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχη, πολεμίας οὐσης.

63. „Ὡς χρῆ μεμνημένους, διαμάχεσθαι, ὅσον ἂν δύνησθε, καὶ μὴ ἐξωθεῖσθαι ἐς αὐτήν· ἀλλὰ, ξυμπεσούσης νηϊ νεῆς, μὴ πρότερον ἄξιον ἀπολύεσθαι, ἣν μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος δπλίτας ἀπαράξητε. καὶ ταῦτα τοῖς δπλίταις οὐχ ἦσσαν τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσῳ τῶν ἀνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο. ὑπάρχει δ' ὑμῖν ἔτι νῦν γε ταπλείῳ τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν. τοῖς δὲ ναύταις παραινῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε καὶ δεῖμαι, μὴ ἐκπεπληχθᾶί τε ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν. τὴν τε παρα-

σκευήν ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων βελτίω νῦν ἔχοντας, καὶ τὰς ναῦς πλείους· ἐκείνην τε τὴν ἰδουὴν ἐνθυμεῖσθαι, ὡς ἀξία ἐστὶ διασώσασθαι, οἱ τέως, Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι καὶ μὴ ὄντες ὑμῶν, τῆς τε φωνῆς τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ τῶν τρόπων τῇ μιμήσει ἐθαυμιάζεσθε κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας οὐκ ἔλασσον κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι, ἕς τε τὸ φοβερόν τοῖς ὑπηκόοις, καὶ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι, πολὺ πλεῖον μετείχετε. ὥστε, κοινωνοὶ μόνου ἐλευθέρως ἡμῖν τῆς ἀρχῆς ὄντες, δικαίως ἂν αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδοιτε. καταφρονησαντες δὲ Κορινθίων τε, οὓς πολλάκις νενικήκατε, καὶ Σικελιωτῶν, ὧν οὐδ' ἀντιστῆναι οὐδεὶς, ἕως ἤκμαζε τὸ ναυτικόν, ἡμῖν ἠξίωσεν, ἀμύνασθε αὐτοὺς, καὶ δεῖξατε, ὅτι καὶ μετὰ ἀσθενείας καὶ ξυμφορῶν ἢ ὑμετέρα ἐπιστήμη κρείστων ἐστὶν ἐτέρας εὐτυχούσης ῥώμης.

64. „Τοὺς τε Ἀθηναίους ὑμῶν πάλιν αὖ καὶ τάδε ὑπομιμνήσκω, ὅτι οὔτε ναῦς ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἄλλας ὁμοίας ταῖσδε, οὔτε ὀπλιτῶν ἡλικίαν, ὑπελίπετε· εἴτε ξυμβήσεται τι ἄλλο, ἢ τὸ κρατεῖν, ὑμῖν, τοὺς τε ἐνθάδε πολεμίους εὐθύς ἐπ' ἐκείνα πλευσουμένους, καὶ τοὺς ἐκεῖ ὑπολοίπους ἡμῶν ἀδυνατούς ἐσομένους τοὺς τε αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπελθόντας ἀμύνασθαι. καὶ οἱ μὲν ἂν ὑπὸ Συρακουσίοις εὐθύς γίγνοισθε, οἷς, αὐτοὶ ἴσπε, οἷα γνώμη ἐπήλθετε· οἱ δ' ἐκεῖ, ὑπὸ Λακεδαιμονίοις. ὥστε, ἐν ἐνδὲ τῷδε ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀγῶνι καθεσιῶτες, καρτερήσατε, εἴπερ ποτὲ, καὶ ἐνθυμεῖσθε καθ' ἑκάστους

τε καὶ ξύμπαντες, ὅτι οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν ὑμῶν κῦ-
 βώμενοι, καὶ περὶ τοῖς Ἀθηναίοις εἰσὶ καὶ νῆες,
 καὶ ἡ ὑπόλοιπος πόλις, καὶ τὸ μέγα ὄνομα τῶν Ἀθη-
 νῶν· περὶ ὧν, εἴ τις τι ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἢ
 ἐπιστήμη, ἢ εὐψυχία, οὐκ ἂν ἐν ἄλλῳ μᾶλλον καιρῷ
 ἀποδεικνύμενος, αὐτὸς τε αὐτῷ ὠφέλιμος γένοιτο,
 καὶ τοῖς ξύμπασιν σωτήριος.“

65. Ὁ μὲν Νίκλας, τσαῦτα παρακαλεσόμενος,
 εὐθύς ἐκέλευε πληροῦν τὰς ναῦς. τῷ δὲ Γυλίππῳ
 καὶ τοῖς Συρακουσίοις παρῆν μὲν αἰσθάνεσθαι,
 ὀφῶσι καὶ αὐτὴν τὴν παρασκευὴν, ὅτι ναυμαχήσου-
 σιν οἱ Ἀθηναῖοι· προηγγέλθη δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπι-
 βουλή τῶν σιδηρῶν χειρῶν. καὶ πρὸς τε τᾶλλα ἐξηρ-
 τύσαντο, ὡς ἕκαστα, καὶ πρὸς τοῦτο. τὰς γὰρ πρῶ-
 ρας καὶ τῆς κεύς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν, ὅπως
 ἂν ἀπολιθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἢ χεῖρ ἐπι-
 βαλλομένη. καὶ, ἐπειδὴ πάντα ἔτοιμα ἦν, παρεκε-
 λεύσαντο ἐκείνοις αἱ τε στρατηγοὶ καὶ Γυλίππας, καὶ
 ἔλεξαν τοιαῦδε.

66. „ ὍΤΙ μὲν καλὰ τὰ προειργασμένα, καὶ
 ὑπερ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται, ὃ Συρα-
 κούσιοι καὶ ξύμμαχοι, οἱ τε πολλοὶ δοκεῖτε ἡμῖν εἰ-
 δέσθαι. οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτως αὐτῶν προθύμοις ἀντι-
 λάβεσθε· καὶ, εἴ τις μὴ ἐπὶ ὅσον δεῖ ἤσθηται,
 σηματοῦμεν. Ἀθηναίους γὰρ, ἐς τὴν χώραν τήνδε
 ἐλθόντας, πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς Σικελίας καταδου-
 λῶσαι, ἐπειτ', εἰ κατορθώσειαν, καὶ τῆς Πελοπον-
 νήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ ἀρχὴν τὴν ἤδη

μεγίστην τῶν τε πρὶν Ἑλλήνων καὶ τῶν νῦν κερτι-
 μίτους, πρῶτοι ἀνθρώπων ὑποστάντες τῷ ναυτικῷ,
 ὅτι πάντα κατέσχον, τὰς μὲν νεικῆκατα ναυμα-
 χίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος νῦν νικήσατε. ἄνδρες
 γὰρ ἐπειδὴν, ὃ ἄξιοῦσι προὔχειν, κολουθῶσι, τό-
 γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ
 ἐαυτοῦ ἐστίν, ἢ εἰ μὴδ' ᾤθησαν τοπρωτον, καὶ
 τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ ἀρχήματος σφαλλόμενοι, καὶ
 πρὸ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδοῶσιν· ὃ νῦν Ἀθη-
 ναίους εἰκὸς πεπονθέναί.

67. „Ἡμῶν δὲ, τό, τε ὑπάρχον πρότερον, ὅτι
 καὶ ἀνεπιστήμονες ἔτι ὄντες ἀπειτολήσαμεν, βεβαιό-
 τερον νῦν, καὶ, τῆς δοκίμασι προσγενομένης αὐτῶ,
 ἐκραιότερος εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνικήσαμεν,
 διπλάσια ἐκάστου ἢ ἐλπίς. τὰ δὲ πολλὰ, πρὸς τὰς
 ἐπιχειρήσεις ἢ μαγίστη ἐλπίς μαγίστην καὶ τὴν προ-
 θυμίαν παρέχεται. τὰ τε τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν
 τῆς παρασκευῆς ἡμῶν, τῷ μὲν ἡμετέρῳ τρόπῳ ξυ-
 νήθη τέ ἐστι, καὶ οὐκ ἀνάρμοστοι πρὸς τὴν ἐκάστην
 αὐτῶν ἐσόμεθα· οἱ δ', ἐπειδὴν πολλοὶ μὲν ὀπλῖται
 ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, παρὰ τὸ καθεσθηκός, ὧσι,
 πολλοὶ δὲ ἀκοντισταὶ χειρῶν, ὡς εἰπεῖν, Ἀκαρνᾶ-
 νες τε καὶ ἄλλοι ἐπὶ ναῦς ἀναβάντες, οἱ οὐδ', ὅπως
 καθιζομένους χρὴ τὸ βέλος ἀφείναι, εὐρήσουσι, πῶς
 οὐ σφαλοῦσά τε τὰς ναῦς, καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς πάν-
 τες, οὐκ ἐν τῷ αὐτῶν τρόπῳ κινούμενον, ταράξον-
 ται; ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει τῶν γεῶν οὐκ ἀφελήσου-
 νται· (εἴ τις καὶ τούδε ἱμῶν, ὅτι οὐκ ἴσασιν ναυμαχί-

σει, πεφόβηται·) ἐν ὀλίγῳ γὰρ πολλαί, ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δράν τι, ὧν βούλονται, ἔσονται, ῥᾶσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκευάσται. τὸ δ' ἀληθέστατον γινώτε, ἐξ ὧν ἡμεῖς οἰόμεθα σαφῶς πεπύσθαι. ὑπερβαλλόντων γὰρ αὐτοῖς τῶν κακῶν, καὶ βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας, ἐς ἀπόνοϊαν καθιστήκασιν, οὐ παρασκευῆς πίστει μᾶλλον, ἢ τύχης ἀποκινδυνεύσει οὕτως, ὅπως δύνανται· ἢ ἢ βιασάμενοι ἐκπλαύσωσιν, ἢ κατὰ γῆν μετὰ τοῦτο τὴν ἀποχώρησιν ποιῶνται, ὡς τῶν γε παρόντων οὐκ ἂν πράξοντες χεῖρον.

68. „Πρὸς οὖν ἀταξίαν τε τοιαύτην, καὶ τύχην ἀνδρῶν ἑαυτὴν παραδεδουκυῖαν πολεμικῶν, ὀργῇ προσμίζωμεν· καὶ νομίσωμεν, ἅμα μὲν νομιμώτατον εἶναι, πρὸς τοὺς ἐναντίους, οἳ ἂν ὡς ἐπὶ τιμωρίᾳ τοῦ προσπεσόντος δικαιώσωσιν, ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, ἅμα δὲ, ἐχθροὺς ἀμύνασθαι, ἐγγενησόμενον ἡμῖν, καὶ τὸ λεγόμενον που ἡδιστον εἶναι. ὡς δὲ ἐχθροὶ, καὶ ἐχθιστοὶ, πάντες ἴστε, οἳ γε ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον δουλωσόμενοι· ἐν ᾧ, εἰ κατῶρθωσαν, ἀνδράσι μὲν ἂν τὰ ἀλγιστα προσέθεσαν, παισὶ δὲ καὶ γυναῖξὶ τὰ ἀπρεπέστατα, πόλει δὲ τῇ πάσῃ τὴν ἀσχίστην ἐπέκλησεν; ἀνθ' ὧν μὴ μαλακισθῆναι τινα πρέπει, μηδὲ τὸ ἀκινδύνως ἀπαλθεῖν αὐτούς, κέρδος νομίσαι. τοῦτο μὲν γὰρ, καὶ εἰ κρητήσωσιν, ὁμοίως δράσουσι· τὸ δὲ, πραξάντων ἐκ τοῦ εἰκότος, ἢ βουλόμεθα, τούσδε τε κολασθῆναι, καὶ τῇ πάσῃ Σικελίᾳ, καρπουμένη καὶ πρὶν, ἐλευθερίαν

βεβαιοτέραν παραδοῦναι, καλὸς δ' ἀγών. καὶ κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι, οἳ ἂν, ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες, πλεῖστα διὰ τὸ εὐτυχεῖσθαι ὠφελούσι. “

69. Καὶ σὲ μὲν τῶν Συρακουσίων στρατηγοὶ, καὶ Ἰὺλιππος, τοιαῦτα καὶ αὐτοὶ τοῖς σφετέροις στρατιώταις παρακέλυσάμενοι, ἀντεπλήρουν τὰς ναῦς εὐθύς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἤσθάνοντο. ὁ δὲ Νικίας ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένος, καὶ ὀρών, οἷος ὁ κίνδυνος, καὶ ὡς ἐγγὺς ἦδη ἦν, (ἐπειδὴ καὶ ὄσονοῦκ ἔμελλον ἀνάγεσθαι,) καὶ νομίσαζ, (ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μέγалоις ἀγῶσι,) πάντα τε ἔργῳ ἔτι σφίσις ἐνδεῖν εἶναι, καὶ λόγῳ αὐτοῖς οὐπω ἱκανὰ εἰρηθεῖν, αὐτίς τῶν τριηράρχων ἕνα ἕκαστον ἀνεκάλει, πατρόθεν τε ἐπονομάζων, καὶ αὐτοὺς ὀνομαστὲ, καὶ φυλὴν, ἀξιῶν τό, τε καθ' ἑαυτὸν, ᾧ ὑπῆρχε λαμπρότητός τι, μὴ προδιδόναι τινὰ, καὶ τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν· πατρίδος δὲ τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκων, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πᾶσιν ἐς τὴν δίαίταν ἐξουσίας· ἄλλα τε λέγων, ὅσα ἐν τῷ τοιοῦτῳ ἦδη τοῦ καιροῦ ὄντες ἀνθρώποι, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν τινὶ ἀρχαιοκογεῖν, φυλαξάμενοι, εἶποιεν ἂν, καὶ ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια, ἐς τε γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ θεαὸς πατέρας προφερόμενα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἐκπλήξει ὠφέλιμα νομίζοντες ἐπιβοῶνται. καὶ ὁ μὲν, οὐχ ἱκανὰ μᾶλλον, ἢ ἀναγκαῖα, νομίσας παρηγήσθαι, ἀποχωρήσας, ἦγε τὸν πεζὸν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ

παρέταξεν, ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐδύνατο, ὅπως ὀτιμωγῆ-
στη τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ὠφέλεια ἐς τὸ θαρσεῖν γίγνοι-
το. ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Μένανδρος καὶ Εὐθύδημος
(οὗτοι γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ
ἐπέβησαν,) ἄφαντες ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου, εὐ-
θύς ἔπλιον πρὸς τὸ ζεύγμα τοῦ λιμένος, καὶ, τὸν
καταλειφθέντα διέκπλουν βουλόμενοι βιάσασθαι,
εἰς τὸ ἔξω.

70. Προεξαγαγόμενοι δὲ οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ
ξύμμαχοι ναυσὶ παραπλησίαις τὸν ἄριθμόν, καὶ πρό-
τερον κατὰ τε τὸν ἔκπλουν μέρει αὐτῶν ἐφύλασσαν,
καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα, ὅπως πανταχόθεν
ἄμα προσπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὁ περὶ αὐ-
τοῖς ἄμα παραβοηθῆ, ἥπερ καὶ αἱ νῆες κατίσχοιεν.
ἤρχον δὲ τοῦ ναυτικοῦ τοῖς Συρακουσίοις Σικανὸς
μὲν καὶ Ἀγάθαρχος, κέρας ἐκάτερος τοῦ παντός ἔχων,
Πυθῆν δὲ καὶ οἱ Καρὶνθιοὶ τὸ μέσον. ἐπειδὴ δ' οἱ
Ἀθηναῖοι προσέμισγον τῷ ζεύγματι, τῇ μὲν πρώτῃ
φύμῃ ἐπιπλέοντες ἐκράτουσαν τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς
αὐτῷ, καὶ ἐπειρῶντο λύειν τὰς κλήσεις. μετὰ δὲ
τοῦτο, πανταχόθεν σφίσι τῶν Συρακουσίων καὶ ξυμ-
μάχων ἐπιφερομένων, οὐ πρὸς τῷ ζεύγματι ἔτι μό-
νον ἢ ναυμαχία, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν λιμένα, ἐγίνετο,
καὶ ἦν καρτερά, καὶ οἷα οὐχ ἐτέρη τῶν πρότερον.
πολλὴ μὲν γὰρ ἐκατέροις προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτῶν
ἐς τὸ ἐπιπλεῖν, ὅποτε κελευσθεῖη, ἐγίνετο, πολλὴ δὲ
ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς
ἀλλήλους. οἱ τε ἐπιβᾶται ἐθεράπευον, ὅτε προσπέ-

σοι ναῦς νῆϊ, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς ἄλλης τέχνης· πᾶς τέ τις, ἐν ᾧ προσετίτακτο, αὐτὸς ἕκαστος ἠπειγέτο πρῶτος φαίνεσθαι. ξυμπεσουσῶν δὲ ἐν ὀλίγῳ πολλῶν νεῶν, (πλείσται γὰρ δὴ αὐταὶ ἐν ἐλαχίστῳ ἐναυμάχησαν· βραχὺ γὰρ ἀπέλιπον ξυναμφοτέραι διακόσαι γενέσθαι) αἱ μὲν ἐμβολαὶ, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους, ὀλίγαι ἐγίνοντο· αἱ δὲ προσβολαὶ, ὡς τύχοι ναῦς νῆϊ προσπεσοῦσα, ἢ διὰ τὸ φεύγειν, ἢ ἄλλῃ ἐπιπλέουσα, πυκνότεραι ἦσαν. καὶ, ὅσον μὲν χρόνον προσφέροίτο ναῦς, οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόνως ἐπ' αὐτὴν ἐχρῶντο· ἐπειδὴ δὲ προσμίξειαν, οἱ ἐπιβάται, εἰς χεῖρας ἰόντες, ἐπειρῶντο ταῖς ἀλλήλων καυσὶν ἐπιβαίνειν. ξυνετύγχανέ τε πολλαχοῦ, διὰ τὴν στενοχωρίαν, τὰ μὲν ἄλλοις ἐμβεβληκίαι, τὰ δὲ, αὐτοὺς ἐμβεβλησθαι, δύο τε περὶ μίαν, καὶ ἔστιν ἢ καὶ πλείους ναῦς, κατ' ἀνάγκην ξυνηρηθῆσαι· καὶ τοῖς κυβερνήταις τῶν μὲν φυλακῆν, τῶν δ' ἐπιβουλήν, μὴ καθ' ἕνα ἕκαστον, κατὰ πολλὰ δὲ πανταχόθεν, περιεστάναι, καὶ τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν [τῶν] νεῶν ξυμπιπτουσῶν, ἐκπληξίν τε ἅμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς, ὧν οἱ κελευσταὶ φθέγγοντο, παρέχειν. πολλὴ γὰρ δὴ παρακίλευσις καὶ βοή ἀφ' ἑκατέρων τοῖς κελευσταῖς, κατὰ τὴν τέχνην, καὶ πρὸς τὴν αὐτίκα φιλοεικίαν, ἐγίνετο· τοῖς μὲν Ἀθηναίοις, βιάζεσθαι τε τὸν ἔκπλον ἐπιβοῶντες, καὶ περὶ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν, εἶποτε καὶ

αὐθις, προθύμως ἀντιλαβείσθαι τοῖς δὲ Συρακουσίοις καὶ ξυμμαχοῖς, καλὸν εἶναι, κωλύσαι τε αὐτοὺς διαφυγεῖν, καὶ τὴν οἰκειάν ἐκάστους πατρίδα, νικῆσαντας, ἐπαυξῆσαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ προσέει ἐκατέρω, εἴ τινα που ὄρωεν μὴ κατ' ἀνάγκην πρῦμναν κρουόμενον, ἀνακαλοῦντες ὀνομαστὶ τὸν τρίτηραρχον, ἠρώτων, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, εἰ, τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἦδη τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης ἠγούμενοι, ἀποχωροῦσιν· οἱ δὲ Συρακούσιοι, εἰ, οὓς σαφῶς ἴσασι προθυμομένους Ἀθηναίους παντὶ τρόπῳ διαφυγεῖν, τούτους αὐτοὶ φεύγοντας φεύγουσιν.

71. Ὁ, τε ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμφοτέρω, ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκνίας, πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε, φιλονεικῶν μὲν δ' αὐτόθεν περὶ τοῦ πλείονος ἦδη καλοῦ, δεδιότες δὲ ο' ἐπελθόντες, μὴ τῶν παρόντων ἔτι χείρω πριάξωσι. πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὰς ναῦς, ὃ, τε φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ λογικῶς, καὶ διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν. δι' ὀλίγου γὰρ οὔσης τῆς θείας, καὶ οὐ πάντων ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ σκοπούντων, εἰ μὲν τινες ἴδοιέν πη τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσησάν τε ἄν, καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θιῶν, μὴ στερεῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας, ἐτρέποντο· οἱ δ', ἐπὶ τὸ ἠσώμενον βλέψαντες, ὀλοφυρμῶ τε ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο, καὶ ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ ἰδουλοῦντο. ἄλλοι δὲ καὶ, πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυ-

μαχίας ἀπιδόντες, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυναχῆς τῆς ἀμιλλῆς, καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες, ἐν τοῖς χαλεπώτατα διηγόν· αἰὲν γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον, ἢ ἀπώλλυντο. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ἕως ἀγχώματα ἐναυμάχουν, πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὄλοφυρμός, βοή, νικῶντες, κρατούμενοι, ἄλλα, ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειθῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι. παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἔπασχον πρὶν γε δὴ οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐπιπολὺ ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας, ἔτρεψάν τε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐπικείμενοι λαμπρῶς, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι, κατεδίωκον ἐς τὴν γῆν. τότε δὴ ὁ μὲν ναυτικός στρατός, ἄλλος ἄλλη, ὅσοι μὴ μετέωρδι ἐάκωσαν, κατενεχθέντες, ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον. ὁ δὲ πεζός, οὐκέτι διαφόρως, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, ὁμίωγῃ τε καὶ στόνῳ πάντες, δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς ναῦς παρεβοήθουν, οἱ δὲ, πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους, ἐς φυλακὴν ἄλλοι δὲ οἱ πλεῖστοι ἤδη περὶ σφῶς αὐτοῦς, καὶ, ὅπη σωθήσονται, διεσκόπουν. ἦν τε ἐν τῷ παραντίκα οὐδὲ μιᾶς δὴ τῶν ξυμπασῶν ἐλάσσων ἐκπληξίς. παραπλήσιά τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ. διαφθαρειῶν γὰρ τῶν νεῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις, προσπαύωντο αὐταῖς καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες· καὶ τότε τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι, ἦν μὴ τι παράλογον γίγνηται.

72. Γενομένης δ' ἰαχυρᾶς τῆς ναυμαχίας, καὶ πολλῶν νεῶν ἀμφοτέροις καὶ ἀνθρώπων ἀπολομένων, οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐπικρατήσαντες, τὰ τε ναύαγια καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνέλλοντο, καὶ, ἀποπλεύσαντες πρὸς τὴν πόλιν, τροπαῖον ἕστησαν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὑπὸ μεγέθους τῶν παρόντων κακῶν, νεκρῶν μὲν περὶ ἢ ναυαγίων οὐδὲ ἐπενδούναι αἰτῆσαι ἀναίρεσιν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐβουλεύοντο εὐθύς ἀναχωρεῖν. Δημοσθένης δὲ Νικίᾳ προσελθὼν, γνώμην ἐποιεῖτο, πληρώσας ἔτι τὰς λοιπὰς τῶν νεῶν, βιάσασθαι, ἣν δύνωνται, ἅμα ἔω τὸν ἔκπλουν λέγων, ὅτι πλείους ἔτι αἱ λοιπαὶ εἰσι νῆες χρήσιμαί σφίσι, ἢ τοῖς πολεμίοις· (ἦσαν γὰρ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις περίλοιποι ὡς ἐξήκοντα, τοῖς δ' ἐναντίοις ἐλάσσους ἢ πενήκοντα) καὶ, ξυγχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ, καὶ βουλομένων πληροῦν αὐτάς, οἱ ναῦται οὐκ ἤθελον ἐσβαλεῖν, διὰ τὸ καταπεπληχθαι τῇ ἡσση, καὶ μὴ ἂν ἔτι οἴεσθαι κρατῆσαι. καὶ οἱ μὲν ὡς κατὰ γῆν ἀναχωρήσοντες ἤδη ξύμπαντες τὴν γνώμην εἶχον.

73. Ἐρμοκράτης δὲ ὁ Συρακούσιος, ὑπονοήσας αὐτῶν τὴν διάνοιαν, καὶ νομίσας, δεινὸν εἶναι, εἰ τοσαύτη σιραιᾷ, κατὰ γῆν ἀποχωρήσασα, καὶ καθεξομένη ποι τῆς Σικελίας, βουλήσεται αὐθις σφίσι τὸν πόλεμον ποιῆσθαι, ἐφηγεῖται ἔλθων τοῖς ἐν τέλει οὔσι, ὡς οὐ χρεῶν ἀποχωρῆσαι τῆς νυκτὸς αὐτοὺς περιῦδειν, (λέγων ταῦτα, ἃ καὶ αὐτῷ ἐδόκει,) ἀλλὰ ἐξελθόντας ἤδη πάντας Συρακουσίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, τὰς τε ὁδοὺς ἀποικοδομήσει, καὶ

εἰ στερόπορα τῶν χωρίων προφθάσαστας φυλάσσειν, οἱ δὲ ξυνεγγίνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ' ἦσσαν ταῦτα ἐκείνου, καὶ ἐδόκει ποιητέα εἶναι· τοὺς δὲ ἀνθρώπους, ἄρτι ἀσμένους ἀπὸ ναυμαχίας τε μεγάλης ἀναπεπανμένους, καὶ ἅμα ἑορτῆς οὐσης, (ἔτυχε γὰρ αὐτοῖς Ἡράκλεια ταύτην τὴν ἡμέραν θυσία οὔσα,) οὐ δοκεῖν ἂν ῥαδίως ἐθελῆσαι ὑπακοῦσαι ὑπὸ γὰρ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης πρὸς πόσιν τετραφθαι τοὺς πολλοὺς ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ πάντα μᾶλλον ἐλπίζειν ἂν σφῶν πείθεσθαι αὐτοὺς, ἢ ὄπλα λαβόντας ἐν τῷ παρόντι ἐξελθεῖν. ὡς δὲ τοῖς ἄρχουσι ταῦτα λογιζομένοις ἐφαίνετο ἄπορα, καὶ οὐκ ἔπειθεν αὐτοὺς δ' Ἐρμοκράτης, αὐτὸς ἐπὶ τούτοις τάδε μηχανᾶται· δεδιώς, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἡσυχίαν προφθάσωσι ἐν τῇ νυκτὶ διελθόντες τὰ χαλεπώτατα τῶν χωρίων, πέμπει τῶν ἐταίρων τινὰς τῶν ἑαυτοῦ μετὰ ἱππέων πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ἥνικα ξυνεσκόταζεν· οἱ, προσπελάσαντες, ἐξ ὅσων τις ἔμελλεν ἀκούσεσθαι, καὶ ἀνακαλεσάμενοι τινὰς, ὡς ὄντες τῶν Ἀθηναίων ἐπιτήδειοι, (ἦσαν γὰρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι τῶν ἑνδοθεν,) ἐκέλευον φράζειν Νικίᾳ, μὴ ἀπάγειν τῆς νυκτὸς τὸ στρατεύμα, ὡς Συρακουσίων τὰς ὁδοὺς φυλασσόντων, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας παρασκευασάμενον ἀποχωρεῖν. καὶ οἱ μὲν, εἰπόντες, ἀπῆλθον· καὶ οἱ ἀκούσαντες διήγγειλαν τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων.

74. Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἀγγελμα ἐπέσχον τὴν νύκτα, νομίσαντες, οὐκ ἀπάτην εἶναι· καὶ, ἐπειδὴ καὶ ὡς

οὐκ εὐθὺς ᾤρησαν, ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν περιμεῖναι, ὅπως ξυσκευάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὀτιχρησιμώτατα· καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα καταλιπεῖν, ἀναλαβόντας δὲ αὐτὰ, ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια, ἀφορμᾶσθαι. Συρακούσιοι δὲ καὶ Γύλιππος τῷ μὲν πεζῶ προεξελθόντες, τὰς τε ὁδοὺς τὰς κατὰ τὴν χώραν, ἢ εἰκὸς ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἰεναί, ἀπεφρόγγυσαν, καὶ τῶν ρείθρων καὶ τῶν ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσαν. καὶ ἐς ὑποδοχὴν τοῦ στρατεύματος, ὡς κωλύσοντες, ἢ ἐδόκει, ἐτάσσοντο· ταῖς δὲ ναυσὶ προσπλεύσαντες, τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀφείλκον· ἐνέπρησαν δὲ τινὰς ὀλίγας, ὥσπερ διενοήθησαν αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τὰς δ' ἄλλας καθ' ἡσυχίαν, οὐδενὸς κωλύοντος, ὡς ἐκάστην ποι ἐκπεπωκυῖαν ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν.

75. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ καὶ τῷ Δημοσθένει ἱκανῶς παρασκευάσασθαι, καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίγνετο. δεινὸν οὖν ἦν οὐ καθ' ἑμόνον τῶν πραγμάτων, ὅτι τὰς τε ναῦς ἀπολωλεκότες πάσας ἀπεχώρουν, καὶ ἀντὶ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπολείψει τοῦ στρατοπέδου ξυνέβαινε τῇ τε ὄψει ἐκάστου ἀλγεινὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθῆσθαι. τῶν τε γὰρ νεκρῶν ἀτάφων ὄντων, ὁπότε τις ἴδοι τινὰ τῶν ἐπιτηδείων κείμενον, ἐς λύπην μετὰ φόβου καθίστατο· καὶ οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι, τραυματίαι τε καὶ ἀσθενεῖς,

πολύ τῶν τεθνεώτων τοῖς ζῶσι λυπηρότεροι ἦσαν καὶ τῶν ἀπολωλότων ἀθλιώτεροι. πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι, ἐς ἀπορίαν καθίστασαν, ἄγειν τε σφᾶς ἀξιοῦντες, καὶ ἕνα ἕκαστον ἐπιβοῶμενοι, εἴ τινα που τὶς ἴδοι ἢ ἐταίρων, ἢ οἰκείων τῶν τε ξυσκήνων ἢ δὴ ἀπιόντων ἐκκρεμαννύμενοι, καὶ ἐπακολουθοῦντες, ὅσον δύναιντο· εἴ τῳ δὲ προλείποι ἢ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι· ὥστε δάκρυσι πᾶν τὸ στρατεύμα πλησθὲν καὶ ἀπορία τοιαύτη, μὴ φραδίως ἀφορμαῖσθαι, καίπερ ἐκ πολεμίας τε, καὶ μεῖζω, ἢ κατὰ δάκρυα, τὰ μὲν πεπονθότας ἢ δὴ, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεί δεδιότας, μὴ τι πάθῃσι. κατήφειά τε τις ἅμα καὶ κατάμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλή ἦν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ πόλει ἐκπεπολιορκημένη ἐώκεσαν ὑποφενγουσῆ, καὶ ταύτη οὐ σμικρῆ· μυριάδες γὰρ τοῦ ξύμπαντος ὄχλου οὐκ ἐλάσσους τεσσάρων ἅμα ἐπορεύοντο. καὶ τούτων οἱ τε ἄλλοι πάντες ἔφερον, ὃ, τι τὶς ἐδύνατο, κατὰ τὸ χρήσιμον, καὶ οἱ ὀπλίται καὶ οἱ ἵππεῖς, παρὰ τὸ εἰωθός, αὐτοὶ τε [καὶ] τὰ σφέτερα αὐτῶν σιτία, ὑπὸ τοῖς ὀπλοῖς, οἱ μὲν, ἀπορία ἀκολουθῶν, οἱ δὲ, ἀπιστία· (ἀπηυτομολήκεσαν γὰρ πάλαι τε, καὶ οἱ πλείστοι παραχρημα·) ἔφερον δὲ οὐδὲ ταῦτα ἱκανά· σίτος γὰρ οὐκέτι ἐν τῷ στρατοπέδῳ. καὶ μὴν ἢ ἄλλη αἰκία, καὶ ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσα τίνα ὁμωσ; τὸ μετὰ πολλῶν, κούφισιν, οὐδ' ὡς ῥαδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάετο· ἄλλως τε καὶ ἀπὸ οἴας λαμπρότητος καὶ αὐ-

χήματος τοῦ πρώτου ἐς οἷαν τελευτήν καὶ ταπεινότητα ἀφῆκτο. μέγιστον γὰρ δὴ τὸ διάφορον τοῦτο τῷ Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, οἷς, ἀντὶ μὲν τοῦ ἄλλους δουλωσομένους ἤκειν, αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον δεδιότας μὴ πάθωσι, ξυνέβη ἀπιάναι, ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίμασιν ἀφορμᾶσθαι, πεζοὺς δὲ ἀντὶ ναυβατῶν πορευομένους, καὶ ὀπλιτικῷ προσχόντας μᾶλλον, ἢ ναυτικῷ. ὅμως δὲ, ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου, πάντα ταῦτα αὐτοῖς οἷσά ἐφαίνετο.

76. Ὅρων δὲ ὁ Νικίας τὸ στρατεύμα ἀθυμοῦν, καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ὄν, ἐπιπαριῶν, ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐθάρσυνέ τε καὶ παρεμυθεῖτο, βοῆ τε χρώμενος ἔτι μᾶλλον ἐκάστοις, καθ' οὓς γίγνοιτο, ὑπὸ προθυμίας, καὶ βουλόμενος ὡς ἐπιπλεῖστον γεγωνίσκων ὠφελεῖν.

77. „ΕΤΙ καὶ ἐκ τῶν παρόντων, ὧς Ἀθηναῖοι καὶ ξύμμαχοι, ἐλπίδα χρῆ ἔχουσιν, (ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινοτέρων, ἢ τοιῶνδε, ἐσώθησαν) μηδὲ καταμείψασθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτούς, μήτε ταῖς ξυμφοραῖς, μήτε ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις. κἀγὼ τοι, οὐδενὸς ὑμῶν οὔτε φώμη προφέρων, (ἀλλ' ὀρᾶτε δὴ, ὡς διακείμαι ὑπὸ τῆς νόσου,) οὔτ' εὐτυχία δοκῶν που ὕστερός του εἶναι κατὰ τὸν ἴδιον βίον, καὶ ἐς τὰ ἄλλα, νῦν ἐν τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φαυλοτάτοις αἰωροῦμαι· καίτοι πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δέκαμι καὶ

ἀνεπίφθορα. ἀνθ' ὧν ἡ μὲν ἐλπίς ὅμως θαρσεῖα τοῦ μέλλοντος, αἱ δὲ ξυμποραὶ οὐ κατ' ἀξίαν δὴ φοβοῦσι· τάχα δ' ἂν καὶ λωφῆσειαν. ἱκανὰ γὰρ τοῖς τε πολεμίοις εὐτύχηται· καὶ, εἴ ται θεῶν ἐπίφθονοι ἑστρατεύσαμεν, ἀποχωρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα. ἦλθον γὰρ πού καὶ ἄλλοι τινὲς ἤδη ἐφ' ἐτέρους, καὶ, ἀνθρώπεια δράσαντες, ἀνεκτὰ ἔπαθον· καὶ ἡμᾶς εἰκὸς νῦν τὰ τε ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἡπιώτερα ἔξειν· οἴκτου γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἀξιώτεροι ἤδη ἐσμεν, ἢ φθόγου. καὶ ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς, οἷοι ὀπλῖται ἅμα καὶ ὄσοι ξυντεταγμένοι χωρεῖτε, μὴ καταπέπληχθε ἄγαν· λογίζεσθε δὲ, ὅτι αὐτοὶ τε πόλις εὐθὺς ἐστὲ, ὅποι ἂν καθέξοισθε, καὶ ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ οὐτ' ἂν ἐπιόντας δεῖξαιτο ἑαδίως, οὐδ' ἂν ἰδρυθῆντας πού ἐξαναστήσειε. τὴν δὲ πορείαν, ὥστ' ἀσφαλῆ καὶ εὐτακτον εἶναι, αὐτοὶ φυλάξατε, μὴ ἄλλο τι ἡγησάμενος ἕκαστος, ἢ, ἐν ᾧ ἀναγκασθῆ ἠχωρίῳ μέχεσθαι, τοῦτο δὲ πατρίδα καὶ τεῖχος κρατήσας ἔξειν. σπουδῆ δὲ ὁμοίως καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ. τὰ γὰρ ἐπιτήδεια βραχέα ἔχομεν· καὶ, ἦν ἀντιλαβώμεθα τοῦ φίλου χωρίου τῶν Σικελῶν, (οὗτοι γὰρ ἡμῖν, διὰ τὸ Συρακουσίῳ δέος, ἔτι βέβαιαι εἰσί·) ἤδη νομίζετε ἐν τῷ ἐχυρῷ εἶναι. προπέμπετε δ' ὡς αὐτοὺς, καὶ ἀπαντᾶν, εἰρημένον, καὶ σιτία ἄλλα κομίζειν. τὸ δὲ ξύμπαν, γινώτε, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, ἀναγκαῖόν τε ὄν ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι, ὡς μὴ ὄντος χωρίου ἐγγύς, ὅποι ἂν, μαλακισθέντες, σωθείητε καὶ, ἦν νῦν διαφύγητε τοὺς πο-

λεμίους, οἳ τε ἄλλοι τευξόμενοι, ὧν ἐπιθυμεῖτε που ἐπιθεῖν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πόλεως, καίπερ πεπωκῦϊακ, ἐπανορθώσαντες. ἄνδρες γὰρ πόλις, καὶ οὐ τείχη, οὐδὲ νῆες, ἀνδρῶν κεναί.“

78. Ὁ μὲν Νικίας, τοιάδε παρακλυόμενος, ἅμα ἐπῆει τὸ στρατεύμα, καὶ, εἶπη ὄρωγῃ διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν, ξυνάγων καὶ καθιστάς· καὶ ὁ Δημοσθένης, οὐδὲν ἦσσαν τοῖς καθ' ἑαυτὸν τοιαυτά τε καὶ παραπλήσια λέγων. τὸ δὲ ἐχώρει ἐν πλαισίῳ τεταγμένον τοῦ Νικίου, ἐφεπόμενον δὲ τὸ Δημοσθένους· τοὺς δὲ σκευοφόρους καὶ τὸν πλεῖστον ὄχλον ἐντὸς εἶχαν οἱ ὀπλίται. καὶ, ἐπειδὴ τε ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ Ἀνάπου ποταμοῦ, εὖρον ἐπ' αὐτῷ παρατεταγμένους τῶν Συρακουσίων καὶ ξυμμάχων, καὶ, τρεψάμενοι αὐτοὺς, καὶ κρατήσαντες τοῦ πόρου, ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν. οἱ δὲ Συρακούσιοι, παριπεύοντες τε προσέκειντο, καὶ ἑσακοντίζοντες οἱ ψιλοί. καὶ ταύτη μὲν τῇ ἡμέρᾳ προελθόντες σταδίους ὡς τεσσαράκοντα, ἠύλισαντο πρὸς λόφῳ τινὶ οἱ Ἀθηναῖοι· τῇ δ' ὑστεραία πρῶτ' ἐπορεύοντο, καὶ προῆλθον ὡς εἴκοσι σταδίους, καὶ κατέβησαν ἐς χωρίον ἄπεδόν τι, καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο, βουλόμενοι ἔκ τε τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον, (ὠκεῖτο γὰρ ὁ χῶρος,) καὶ ὕδωρ μετὰ σφῶν αὐτῶν φέρεσθαι αὐτόθεν· ἐν γὰρ τῷ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια, ἧ ἔμελλον εἶναι, οὐκ ἄφθονον ἦν. οἱ δὲ Συρακούσιοι ἐν τούτῳ προελθόντες, τὴν διόδον τὴν ἐν τῷ πρό-

σθεν ἀπετείχιζον. ἦν δὲ λόφος καρτερός, καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κρημνώδης· ἐκαλεῖτο δὲ Ἀκραῖον λέπας. τῇ δ' ὑστεραία οἱ Ἀθηναῖοι προήρισαν, καὶ οἱ τῶν Συρακουσίων καὶ ξυμμάχων αὐτοῦς ἵππεις καὶ ἀκοντισταί, ὄντες πολλοὶ ἐκάτεροι, ἐκώλυον, καὶ ἐσηκόντιζόν τε καὶ παρίππευον. καὶ χρόνον μὲν πολὺν ἐμάχοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπειτα ἀνεχώρησαν πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον· καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ὁμοίως εἶχον· οὐ γὰρ ἔτι ἀποχωρεῖν οἶόν τ' ἦν, ἀπὸ τῶν ἵππεων.

79. Πρωτὶ δὲ ἄραντες, ἐπορεύοντο αὐθις, καὶ ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν τὸν ἀποτετειχισμένον. καὶ εὖρον πρὸ ἑαυτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀποτεειχίσματος τὴν πεζὴν στρατιὰν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων· στενὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον. καὶ προσβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐτειχομάχουν, καὶ, βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου, ἐπάντους ὄντος, (διῆκνοῦντο γὰρ ῥᾶον οἱ ἄνωθεν,) καὶ οὐ δυνάμενοι βιάσασθαι, ἀνεχώρουν πάλιν, καὶ ἀνεπαύοντο. ἔτυχον δὲ καὶ βρονταὶ τινες ἄμα γενόμεναι, καὶ ὕδωρ, οἷα, τοῖς ἔτους πρὸς μετόπωρον ἤδη ὄντος, φιλεῖ γίνεσθαι. ἀφ' ἧν οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἔτι ἠθύμουν, καὶ ἐνόμιζον, ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ καὶ ταῦτα πάντα γίνεσθαι. ἀναπαυομένων δὲ αὐτῶν, ὁ Γύλιππος καὶ οἱ Συρακούσιοι πέμπουσι μέρος τὶ τῆς στρατιᾶς, ἀποτεχιμύνας ἐκ τοῦ ὀπισθεν αὐτούς, ἢ προεληλύθεσαν. ἀντιπέμπαντες δὲ καὶ κείνοι σφῶν αὐτῶν τινὰς, διεκώλυσαν. καὶ μετὰ ταῦτα πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἀνα-

χωρήσαντες πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐν-
 λίσαντο· τῇ δ' ὑστεραία προῦχώρουν· καὶ οἱ Συ-
 ρακοῦσιοι προσέβαλλον τε πανταχῇ αὐτοῖς κύκλω, καὶ
 πολλοὺς κατατραυματίζον. καὶ, εἰ μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθη-
 ναῖοι, ὑπεχώρουν· εἰ δ' ἀναχωροῖεν, ἐπέκειντο, καὶ
 μάλιστα τοῖς ὑστάτοις προσπίπτοντες, εἶπως, κατὰ
 βραχὺ τρεψάμενοι, πᾶν τὸ στράτευμα φοβήσειαν.
 καὶ ἐπιπολὺ μὲν τοιοῦτῳ τρόπῳ ἀντεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι·
 ἔπειτα, προελθόντες πέντε ἢ ἕξ σταδίους, ἀνεπαύον-
 το ἐν τῷ πεδίῳ. ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Συρακοῦσιοι
 ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον.

80. Τῆς δὲ νυκτὸς τῷ Νικίᾳ καὶ Δημοσθένει
 ἐδόκει, ἐπειδὴ κακῶς σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε, τῶν
 τε ἐπιτηδείων πάντων ἀπορία ἦδη, καὶ κατατραυ-
 ματισμένοι ἦσαν πολλοὶ, ἐν πολλαῖς προσβολαῖς τῶν
 πολεμίων γεγενημέναις, πυρὰ καύσαντες ὡς πλείστα
 ὑπάγειν τὴν στρατιάν, μηκέτι τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἣ διε-
 νοήθησαν, ἀλλὰ τὸναντίον, ἣ οἱ Συρακοῦσιοι ἐτή-
 ρουν, πρὸς τὴν θάλασσαν. ἦν δὲ ἡ ξύμπασα ὁδὸς
 αὕτη οὐκ ἐπὶ Κατάνης τῷ στρατεύματι, ἀλλὰ κατὰ
 τὸ ἕτερον μέρος τῆς Σικελίας, τὸ πρὸς Καμαρίναν
 καὶ Γέλαν, καὶ τὰς ταύτη πόλεις καὶ Ἑλληνίδας καὶ
 βαρβάρους. καύσαντες οὖν πυρὰ πολλὰ, ἐχώρουν ἐν
 τῇ νυκτί· καὶ αὐτοῖς (οἷον φίλει καὶ πᾶσι στρατο-
 πέδοις, μάλιστα δὲ τοῖς μεγίστοις, φόβοι καὶ δει-
 ματα ἐγγίγνεσθαι, ἄλλως τε καὶ ἐν νυκτί τε, καὶ διὰ
 πολεμίας, καὶ ἀπὸ πολεμίων οὐ πολὺ ἀπεχάντων ἰού-
 αιν,) ἐμπίπτει ταραχή. καὶ τὸ μὲν Νικίου στρατέυν-

μα, ὡσπερ ἠγεῖτο, ξυνέμεγέ τε, καὶ προὔλαβε πολ-
λῶ· τὸ δὲ Δημοσθένους, τὸ ἡμισυ μάλιστα καὶ τὸ
πλέον ἀπεσπίασθη τε, καὶ ἀτακτότερον ἐχώρει. ἅμα
δὲ τῇ ἔῳ ἀφικνοῦνται ὁμῶς πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ
ἐσβάντες ἐς τὴν ὁδὸν τὴν Ἐλωρινὴν καλουμένην, ἐπο-
ρεύοντο, ὅπως, ἐπειδὴ γένοιτο παρὰ τῷ ποταμῷ τῷ
Κακυπάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσο-
γείας. ἠλπίζον γὰρ καὶ τοὺς Σικελοὺς ταύτη, οὓς
μετέπεμψαν, ἀπαντήσεσθαι. ἐπεὶ δ' ἐγένοντο ἐπὶ τῷ
ποταμῷ, εὗρον καὶ ἐνταῦθα φυλακὴν τινα τῶν Συ-
ρακουσίων, ἀποτειχίζουσαν καὶ ἀποσταυροῦσαν τὸν
πόρον. καὶ βιασάμενοι αὐτήν, διέβησάν τε τὸν πο-
ταμὸν, καὶ ἐχώρουν αὐθις πρὸς ἄλλον ποταμὸν, τὸν
Ἐρινεόν· ταύτη γὰρ οἱ ἠγεμόνες ἐκέλευον.

81. Ἐν τούτῳ δ' οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξυμμα-
χοι, ὡς ἦ τε ἡμέρα ἐγένετο, καὶ ἔγνωσαν τοὺς Ἀθη-
ναίους ἀπεληλυθότας, ἐν αἰτία τε οἱ πολλοὶ τὸν
Γύλιππον εἶχον, ἐκόντα ἀφείναι τοὺς Ἀθηναίους·
καὶ κατὰ τάχος διώκοντες, ἦ οὐ χαλεπῶς ἠσθάνοντο
κεχωρηκότας, καταλαμβάνουσι περὶ ἀρίστου ὤραν
καὶ, ὡς προσέμιξαν τοῖς μετὰ τοῦ Δημοσθένους, ὑστέ-
ροις τε οὖσι, καὶ σχολαίτερον καὶ ἀτακτότερον χω-
ροῦσιν, ὡς τῆς νυκτὸς τότε ξυνεταράχθησαν, εὐθύς
προσπεσόντες ἐμάχοντο. καὶ οἱ ἰππεῖς τῶν Συρακου-
σίων ἐκυκλοῦντό τε ῥᾶον αὐτοῦς, δίχα δὲ ὄντας, καὶ
ξυνῆγον ἐς ταυτὸ. τὸ δὲ Νικίου στρατεύμα ἀπεῖχεν
ἐν τῷ πρόσθεν ἑκατὸν καὶ πενήκοντα σταδίων. θῦσ-
σόν τε γὰρ ὁ Νικίας ἦγε, τομίζων, οὐ τὸ ἵπομένειν

ἐν τῷ τοιοῦτῳ ἐκόντας εἶναι, καὶ μάχεσθαι, σωτηρίαν, ἀλλὰ τὸ ὤστ' ἀχίιστα ὑποχωρεῖν, τσαυτὰ μαχομένους, ὅσα ἀναγκάζονται. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύχχανε τε ταπλείῳ ἐν πόνῳ τε ξυνεχεστέρω ὦν, διὰ τὸ ὑστέρῳ ἀναχωροῦντι αὐτῷ ἐπικεῖσθαι τοὺς πολεμίους, καὶ τότε γνοὺς τοὺς Συρακουσίους διώκοντας, οὐ προὔχῳρει μᾶλλον, ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο· ἕως, ἐνδιατρίβων, κυκλοῦται τε ὑπ' αὐτῶν, καὶ πολλῷ θορύβῳ αὐτὸς τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι ἦσαν· ἀνειληθέντες γὰρ ἔς τι χωρίον, ᾧ κύκλῳ μὲν τειχίον περιῆν, (ὁδὸς δὲ ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν,) ἐλαίας δὲ οὐκ ὀλίγας εἶχεν, ἐβάλλοντό τε περισταδόν· (τοι αὐταῖς δὲ προσβολαῖς, καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις, οἱ Συρακούσιοι εἰκύτως ἐχρῶντο· τὸ γὰρ ἀποκινδυνεῦεν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους, οὐ πρὸς ἐκείνων μᾶλλον ἦν ἔτι, ἢ πρὸς τῶν Ἀθηναίων·) καὶ ἅμα φειδῶ τέ τις ἐγένετο, ἐπ' εὐπραγία ἦδη σαφεῖ, μὴ προαναλωθῆναί τῳ· καὶ ἐνόμιζον καὶ ὡς, ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ καταδαμασάμενοι, λήψεσθαι αὐτούς.

82. Ἐπειδὴ γοῦν δι' ἡμέρας βάλλοντες πανταχόθεν, τοὺς Ἀθηναίους καὶ ξυμμάχους ἐώρων ἦδη τεταλαιπωρημένους τοῖς τε τραύμασι καὶ τῇ ἄλλῃ κακώσει, κήρυγμα ποιοῦνται Γύλιππος καὶ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, πρῶτον μὲν, τῶν νησιωτῶν εἴ τις βούλεται ἐπ' ἐλευθερίᾳ ὡς σφᾶς ἀπιέναι· καὶ ἀπεχώρησάν τινες πόλεις οὐ πολλαί· ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς μετὰ Δημοσθένους ὁμολογία γίνεται, ὥστε ὄπλα τε πα-

ραδοῦναι, καὶ μὴ ἀποθανεῖν μηδένα, μήτε βιβάσαι, μήτε δεσμοῖς, μήτε τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐνδεῆ διαίτης. καὶ παρέδωσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτοῦς, ἑκακισχίλιοι, καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ εἶχον, ἅπαν κατέθεσαν, ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας· καὶ ἐνέπλησαν ἀσπίδας τέσσαρας. καὶ τοὺτους μὲν εὐθὺς ἀπεκόμισαν ἐς τὴν πόλιν· Νικίας δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀφικνοῦνται αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἐρινεόν· καὶ, διαβάς πρὸς μετεωρόν τι, ἐκάθισε τὴν στρατιάν.

83. Οἱ δὲ Συρακοῦσιοι τῇ ὑστεραίᾳ καταλαβόντες αὐτόν, ἔλεγον, ὅτι οἱ μετὰ Δημοσθίνους παραδεδώκοιεν σφᾶς αὐτοῦς, κελύοντες κῆκεῖνον τὸ αὐτὸ δρᾶν. ὃ δ', ἀπιστῶν, σπένδεται, ἰππέα πέμψαι σκευδόμενον. ὥς δ' οἰχόμενος ἀπήγγειλε πάλιν παραδεδωκότας, ἐπικηρυκεύεται Γυλίππῳ καὶ Συρακοῦσιοῖς, εἶναι ἔτοιμος ὑπὲρ Ἀθηναίων συμβῆναι, ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα Συρακοῦσιοι ἐς τὸν πόλεμον, ταῦτα ἀποδοῦναι, ὅσπερ τὴν μετ' αὐτοῦ στρατιάν ἀφεῖναι αὐτούς· μέχρις οὗ δ' ἂν τὰ χρήματα ἀποδοθῇ, ἄνδρας δάσειν Ἀθηναίων ἡμέρους, ἕνα κατὰ τάλαντον. οἱ δὲ Συρακοῦσιοι καὶ Γυλίππος οὐ προσεδέχοντο τοὺς λόγους, ἀλλὰ προσπεσόντες, καὶ περιστάντες πανταχόθεν, ἔβαλλον καὶ τοὺτους μέχρι ὄψε. εἶχον δὲ καὶ οὗτοι πόνηρος, σίτου τε καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἀπορία. ὁμοῦς δὲ, τῆς νυκτὸς φυλάξαντες τὸ ἡσυχάζον, ἔμιλλον

πορευέσθαι. καὶ ἀναλαμβάνουσί τε τὰ ὄπλα, καὶ οἱ Συρακοῦσιοι αἰσθάνονται, καὶ ἐπαιώνισαν γυῖντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐ λανθάνουσι, κατέθεντο πάλιν, πλὴν τριακοσίων μάλιστα ἀνδρῶν· οὗτοι δὲ, διὰ τῶν φυλάκων βιασάμενοι, ἐχώρουν τῆς νυκτὸς, ἢ ἐδύνατο.

84. Νικίας δὲ, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, ἤγε τὴν στρατιάν· οἱ δὲ Συρακοῦσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι προσέμειντο τὸν αὐτὸν τρόπον πανταχόθεν βάλλοντές τε καὶ κατακοντίζοντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠπειλούντο πρὸς τὸν Ἀσσίναρον ποταμόν, ἅμα μὲν βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς ἱππέων τε πολλῶν καὶ τοῦ ἄλλου ὄχλου, οἰόμενοι, ῥᾶόν τι σφίσιν ἔσεσθαι, ἣν διαβῶσι τὸν ποταμόν· ἅμα δὲ ὑπὸ τῆς τάλαιπωρίας, καὶ τοῦ πεινῆ ἐπιθυμίας. ὡς δὲ γίγνεται ἐπὶ αὐτῷ, ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τε τις διαβῆναι πρῶτος βουλόμενος· καὶ οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι χαλεπὴν ἤδη τὴν διάβασιν ἐποιοῦν. ἄθρόοι γὰρ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν, ἐπιπιπτόν τε ἀλλήλοις, καὶ κατεπάτουν, περὶ τε τοῖς δορατίοις καὶ σκεύεσιν· οἱ μὲν εὐθύς διεφθείροντο, οἱ δὲ, ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον. ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα δὲ τοῦ ποταμοῦ παρασιάντες οἱ Συρακοῦσιοι, (ἣν δὲ κρημνῶδες,) ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους, πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἄσμένους, καὶ ἐν κρήνῃ ὄντι τῷ ποταμῷ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ταρασσομένους. οἱ τε Πελοποννήσιοι, ἐπικαταβάντες, τοὺς

ἐν τῷ ποταμῷ μάλιστα ἔσφαζον. καὶ τὸ ὕδωρ ἐθ-
 θύς διέφθαρτο· ἀλλ' οὐδὲν ἤσπον ἐπίνετό τε ὁμοῦ
 τῷ πηλῷ, ἡματωμένον, καὶ περιμάχτηον ἢ τοῖς
 πολλοῖς.

85. Τέλος δὲ, νεκρῶν τε πολλῶν ἐπ' ἀλλήλοις ἦδη
 κειμένων ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ διεφθαρμένου τοῦ στρα-
 τεύματος, τοῦ μὲν, κατὰ τὸν ποταμόν, τοῦ δὲ, καὶ εἴτε
 διαφύγοι, ὑπὸ τῶν ἰππέων, ὁ Νικίας Γυλίππω ἑαυτὸν
 παραδίδωσι, πιστεύσας μᾶλλον αὐτῷ, ἢ τοῖς Συρα-
 κουσίοις· καὶ ἑαυτῷ μὲν χρῆσθαι ἐκέλευεν ἐκείνόν
 τε καὶ Λακεδαιμονίους, ὃ, τι βούλονται, τοὺς δὲ
 ἄλλους στρατιώτας παύσασθαι φρονεύοντας. καὶ ὁ
 Γυλίππος μετὰ τοῦτο ζωγρεῖν ἦδη ἐκέλευε· καὶ τοὺς
 τε λοιπούς, ὅσους μὴ ἀπεκρῦψαντο, (πολλοὶ δὲ οὗ-
 τοι ἐγένοντο,) ξυνεκόμισαν ζῶντας· καὶ ἐπὶ τοὺς
 τριακοσίους, οἱ τὴν φυλακὴν διεξῆλθον τῆς νυκτὸς,
 πέμπαντες τοὺς διωξομένους, ξυνελάβον. τὸ μὲν
 οὖν ἀθροισθὲν τοῦ στρατεύματος ἐς τὸ κοινόν, οὐ
 πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπέν, πολὺ. καὶ κατε-
 πλήσθη πᾶσα Σικελία αὐτῶν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβᾶ-
 σεως, ὡσπερ τῶν μετὰ Δημοσθένους, ληφθέντων·
 μέρος δὲ τι οὐκ ὀλίγον καὶ ἀπέθανε. πλείστος γὰρ
 δὴ φόνος οὔτις καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ Σι-
 κελικῷ πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις
 προσβολαῖς, ταῖς κατὰ τὴν πορείαν συχνᾶς γυνο-
 μέναις, οὐκ ὀλίγοι ἐτεθνήκισαν. πολλοὶ δὲ ὁμως
 καὶ διέφυγον, οἱ μὲν, καὶ παραυτίκα, οἱ δὲ, καὶ

δουλεύσαντες, καὶ διαδιδράσκοντες ὑστερον. τούτοις δ' ἦν ἀναχώρησις εἰς Κατάνην.

86. Συναθροισθέντες δὲ οἱ Συρακοῦσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τῶν τε αἰχμαλώτων, ὅσους ἐδύναντο πλείστους, καὶ τὰ σκύλα ἀναλαβόντες, ἀπεχώρησαν εἰς τὴν πόλιν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, ἐπόσους ἔλαβον, κατεβίβασαν εἰς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην εἶναι νομίσαντες τὴν τήρησιν. Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην, ἄκοντος Γυλλίππου, ἀπέσφαξαν. ὁ γὰρ Γυλλίππος καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐτόμιζεν οὐ εἶναι, ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατήγους κομίσει Λακεδαιμονίοις. ξυνέβαινε δὲ, τὸν μὲν πολεμιώτατον αὐτοῖς εἶναι, Δημοσθένην, διὰ τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ Πύλω, τὸν δὲ, διὰ τὰ αὐτὰ, ἐπιτηδειότατον. τοὺς γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας τῶν Λακεδαιμονίων, ὁ Νικίας προὔθυμήθη, σπονδὰς πείσας τοὺς Ἀθηναίους ποιήσασθαι, ὥστε ἀφεθῆναι. ἀνθ' ὧν οἱ τε Λακεδαιμόνιοι ἔσαν αὐτῷ προσφιλεῖς, καὶ κείνος οὐχ ἥμισυ πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλλίππῳ παρέδωκεν. ἀλλὰ τῶν Συρακουσίων τινές, (ὧς ἐλέγετο,) οἱ μὲν, δεισαντες, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολόγηντο, μὴ, βασανιζόμενος διὰ τὸ τοιοῦτον, ταραχὴν σφίσι ἐν εὐπραγίᾳ ποιῆση, ἄλλοι δὲ, (καὶ οὐχ ἥμισυ οἱ Κορίνθιοι,) μὴ, χρήμασι πείσας τινός, (ὅτι πλούσιος ἦν,) ἀποδρᾶ, καὶ αὐθις σφίσι νεώτερόν τι ἀπ' αὐτοῦ γένηται, πείσαντες τε τοὺς ξυμμάχους ἀπέκτειναν αὐτόν. καὶ

ὁ μὲν τοιαύτη, ἢ διεγγυτάτω τούτων, αἰτία ἐταθνήκει, ἥμιστα δὴ ἄξιος ὢν τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι διὰ τὴν νενομισμένην ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν.

87. Τοὺς δ' ἐν ταῖς λιθοτομίαις οἱ Συρακοῦσιοι χαλεπῶς τοὺς πρώτους χρόνους μετεχείρισαν. ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας πολλοὺς οἳ τε ἥλιοι τοπρῶτον καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει, διὰ τὸ ἀστέγαστον, καὶ αἱ νύκτες ἐπιγιγνόμεναι τούναντίον μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ, τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνιωτέριζον· πάντα τε ποιοῦντων αὐτῶν, διὰ στενοχωρίαν, ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ προσέτι τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐκ' ἀλλήλοις ξυννενημένων, οἳ ἔκ τε τῶν τραυματίων, καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν, καὶ τὸ τοιοῦτον, ἀπέθνησκον· καὶ ὄσμαι ἦσαν οὐκ ἀνεκτοὶ, καὶ λιμῷ ἅμα καὶ δίψει ἐπιέζοντο. εἰδίδουσαν γὰρ αὐτῶν ἐκάστῳ ἐπὶ ὀκτῶ μῆνας κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου· ἄλλα τε, ὅσα εἰκὸς ἐν [τῷ] τοιοῦτῳ χωρίῳ ἐμπεπτωκότας κακοπαθῆσαι, οὐδὲν δ', τι οὐκ ἐπεγάνετο αὐτοῖς. καὶ ἡμέρας μὲν ἐβδομήκοντά τινες οὕτω διητήθησαν ἀθρόοι· ἔπειτα, πληθ' Ἀθηναίων, καὶ εἰ τινες Σικελιωτῶν ἢ Ἰταλιωτῶν ξυνοστράτευσαν, τοὺς ἄλλους ἀπίδοντο. ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες, ἀκριβείᾳ μὲν χαλεπὸν ἐξαιρεῖν, ὁμῶς δὲ οὐκ ἐλάσσους ἑπτακισχιλίων. ξυνέβη τε, ἔργον τοῦτο Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τῶνδε μέγιστον γενέσθαι, δοκεῖν δ' ἕμοιγε, καὶ ὡς

ἀκοῇ Ἑλληνικῶν ἴσμεν, καὶ τοῖς τε κρατήσασσι λαμπρότατον, καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυστυχέστατον. κατὰ πάντα γὰρ πάντως νικηθέντες, καὶ οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες, πανωλεθρίᾳ δὴ, τὸ λεγόμενον, καὶ πεζῶς καὶ νῆες, καὶ οὐδὲν ὅ, τι οὐκ ἀπώλετο· καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐπ' οἴκου ἀπενήστησαν. ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὴν Σικελίαν γενόμενα.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΟΛΟΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ.

ΕΣ δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἠγγέλθη, ἐπιπολὺ μὲν ἠπίστου καὶ τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαπεφευγῶσι, καὶ σαφῶς ἀγγέλλουσι, μὴ οὕτω γε ἂν πανσυδεὶ διεφθάρθαι· ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ρητόρων τὸν ἔκπλουν, ὥσπερ οὐκ αὐτοὶ ψηφισάμενοι, ὠργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μάντεσι, καὶ ὅπόσοι τὴν τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν, ὥς λήφονται Σικελίαν. πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει τε, καὶ περιειστήκει ἐπὶ τῷ γεγεννημένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις μεγίστη δὴ. ἅμα μὲν γὰρ, στερόμενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος, καὶ ἡ πόλις ὀπλιτῶν τε πολλῶν καὶ ἰππέων, καὶ ἡλικίας, οἷαν οὐχ ἑτέραν ἑώρων ὑπάρχουσαν, ἐβαρύνοντο· ἅμα δὲ, ναῦς οὐχ ὀρῶντες ἐν τοῖς νεωσίοις ἱκανάς, οὐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ, οὐδ’

ἐπιηρεσίας ταῖς ναυσὶν, ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθῆσθαι· τοὺς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους εὐθύς σφίσι ἐνδύμιζον τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλευσεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας, καὶ τοὺς αὐτόθεν πολεμίους, τότε δὴ καὶ διπλασίως πάντα παρεσκευασμένους, κατὰ κράτος ἤδη καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἐπικείσεσθαι, καὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν μετ' αὐτῶν, ἀποστάντας. ὁμως δὲ, ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐδόκει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι καὶ ναυτικόν, ὅθεν ἂν δύνωνται, ξύλα ξυμπορισμένους καὶ χρήματα, καὶ τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι, καὶ μάλιστα τὴν Εὐβοίαν, τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τὴν ἐς βυχέλαιαν σωφρονίσαι, καὶ ἀρχὴν τινα πρεσβυτέρων ἀνδρῶν ἐλέσθαι, οἵτινες περὶ τῶν παρόντων, ὡς ἂν καιρὸς ἦ, προβουλεύσουσι· πάντα τε πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεῖς (ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν,) ἔτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν· καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐποίουν ταῦτα, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

2. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθύς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπηρομένοι ἦσαν· οἱ μὲν μηδετέρων ἄντες ξύμμαχοι, ὡς, ἦν τις καὶ μὴ παρακαλῆ σφῶς, οὐκ ἀποστατέον ἔτι τοῦ πολέμου εἶη, ἀλλ' ἐθέλοντι ἵτιον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους· νομίσαντες κἄν ἐπὶ σφῶς ἕκαστοι ἐλθεῖν αὐτοὺς, εἰ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ κατώρθωσαν· καὶ ἅμα ἠγούμενοι, βραχὺν ἔσσειθαι τὸν λοιπὸν πόλεμον· οὐ μετα-

αρχῶν, πολλῶν κλισίαι· αἱ δ' αὐτῶν Λακεδαιμονίων
 ξύμμαχοι, συμπεροδυμηθέντες ἐπιπλῆσαν, ἢ πρὶν,
 ἀπαλλάξασθαι διὰ τῶν πολλῆς παλαιωρίας· μά-
 λιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἔταιμοι ἦσαν
 καὶ παρὰ δυνάμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ ὀρ-
 γῶντες κρίνειν τὰ πράγματα, καὶ μὴ ὑπολείπειν
 λόγον αὐτοῖς, ὡς τό γ' ἐπιὼν θίρος οἰοί τ' ἔσονται
 περιγυνέσθαι. ἣ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις σῆσι
 τε ταῦτοις ἐθέρουσι, καὶ μάλιστα, ἔτι οἱ ἐκ τῆς Σο-
 κελίας αὐτοῖς ξύμμαχοι πολλῇ δυνάμει, κατ' ἐνάγ-
 κην ἦδη, τοῦ ναυτικοῦ προσγεγενημένου, ἅμα τῇ
 ἤρῃ, ὡς εἶπός, παρέασθαι ἔμελλον. παντοχόθεν τε
 ἐνέλιπιδες ὄντες, ἀπροφασίστως ἀπτεσθαι διαφροῦν-
 το τοῦ πολέμου· λογίζομεναι, καλοῖς τελευτήσαντος
 αὐταῦ, κινδύνων τε τοιαύτων ἀπηλλάχθαι ἂν τολοι-
 πῶν, ὅσος καὶ ὁ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων περιέστη ἂν
 αὐτοῖς, εἰ τὸ Δικελικὸν προσέλαβον· καὶ, καθε-
 λόντες ἐμείρους, μὴταὶ τῆς πάσης Ἑλλάδος ἦδη ἀσφα-
 λῶς ἠρήσανθαι.

3. Εὐθύς οὖν Ἄγις μὲν, ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, ἐν
 τῷ χειμῶνι τούτῳ ὄρηθεὶς στρατῶ τινὶ ἐκ Λακε-
 δαιας, τὰ τε τῶν ξυμμάχων ἠργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυ-
 κῆν, καὶ τραπόμενος ἐπὶ τοῦ Μηλιῶος κόλπου,
 Οἰταίων τε, κατὰ τὴν παλαιὰν ἐχθρῶν, τῆς λείας
 τὴν πολλὴν ἀπολαβὴν, χρήματα ἀπράξατο, καὶ
 ἄρμας τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύ-
 τη Θεσσαλῶν ὑπηκόους, μεμφομένων καὶ ἐκόστων
 Θεσσαλῶν, δμήρους τε τινὰς ἠνάγκασε δρῶναι καὶ

χρηματα· και κατέθετο τοὺς δμήρους ἐς Κόρινθον, ἔς τε τὴν ξυμμαχίαν ἐπειρᾶτο προσάγειν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλυσιν ἑκατῶν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιοῦντο· καὶ ἑαυτοῖς μὲν καὶ Βοιωτοῖς πέντε καὶ εἴκοσιν ἑκατέροις ἑταξαν, Φωκεῖσι δὲ καὶ Λοκροῖς πεντεκαίδεκα, καὶ Κορινθίοις πεντεκαίδεκα· Ἀρκάσι δὲ καὶ Πελληγεῦσι καὶ Σικυωνίοις δέκα· Μεγαρεῦσι δὲ καὶ Τροϊζηνίοις καὶ Ἐπιδαυριοῖς καὶ Ἐρμιονεῦσι δέκα· τὰ τε ἄλλα παρεσκευάζοντο, ὡς εὐθὺς πρὸς τὸ ἔαρ ἐξόμενοι τῷ πολέμου.

4. Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ Ἀθηναῖοι, ὡσπερ διανοήθησαν, ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ τὴν τε ναυπηγίαν, ξύλα ξυμπορισούμενοι, καὶ Σούνιον τεχίσαντες, ὅπως αὐτοῖς ἀσφάλεια ταῖς σιταγωγοῖς ναυσὶν εἴη τοῦ περίπλου· καὶ τό, τε ἐν τῇ Λακωνικῇ τεχίσματα ἐκλιπόντες, ὃ ἐνωκοδόμησαν παραπλέοντες ἐς Σικελίαν, καὶ τὰ ἄλλα, εἶπον τὴν εἶδομαι ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι, ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν· μάλιστα δὲ τὰ τῶν ξυμμαχῶν διασκοπεύντες, ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσονται.

5. Πρασόντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων, καὶ ὄντων οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὡσπερ ἀρχομένων, [ἐν] τῇ κατασκευῇ τοῦ πολέμου, πρῶτοι Εὐβοεῖς ὡς Ἄγιον περὶ ἀποστασίας τῶν Ἀθηναίων ἐπρεσβεύσαντο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ. ὃ δὲ, προσδεξάμενος τοὺς λόγους αὐτῶν, μεταπέμπεται ἐκ Λακεδαιμόνος Ἀλκαμένην τὸν Σθινελαΐδαν, καὶ Μίλανθον, ἄρχοντας, [ὡς]

ες τὴν Εὐβοίαν. οἱ δ' ἦλθον, ἔχοντες τῶν Νισ-
 δαμωδῶν ὡς τριακοσίους· καὶ παρεσκευάζεν αὐτοῖς
 τὴν διάβασιν. ἐν ταύτῳ δὲ καὶ Λεσβιοὶ ἦλθον,
 βουλόμενοι καὶ αὐτοὶ ἀποστῆναι. καὶ, συμπρα-
 σόντων αὐτοῖς τῶν Βοιωτῶν, ἀναπέιθεται Ἄγις,
 ὥστε Εὐβοίας μὲν περὶ ἐπισχεῖν· τοῖς δὲ Λεσβίοις
 παρεσκευάζε τὴν ἀπόστασιν, Ἀλκαμένην τε ἄρμο-
 στὴν διδούς, ὃς εἰς Εὐβοίαν πλεῖν ἔμελλε. καὶ δέκα
 μὲν Βοιωτοὶ ναῦς ὑπίσχοντο, δέκα δὲ Ἄγις. καὶ
 ταῦτα ἄνευ τῆς Λακεδαιμονίων πόλεως ἐπράσαστο.
 ὁ γὰρ Ἄγις, ὅσον χρόνον ἦν περὶ Δικέλειαν, ἔχων
 τὴν μεθ' ἑαυτοῦ δύναμιν, κύριος ἦν καὶ ἀποστέλ-
 λειν, εἴ ποί τινα ἐβούλετο στρατιάν, καὶ ξυναγί-
 ρειν, καὶ χρήματα πράσσειν. καὶ πολὺ μᾶλλον, ὡς
 εἶπεῖν, κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν αὐτοῦ οἱ ξύμμαχοι
 ὑπήκουον ἢ τῶν ἐν τῇ πόλει Λακεδαιμονίων· δύνα-
 μιν γὰρ ἔχων αὐτὸς, δικασταχόσα δεινὸς παρῆν. καὶ
 ὁ μὲν τοῖς Λεσβίοις ἔπρασσε. Χίοι δὲ καὶ Ἐρυ-
 θραῖοι, ἀποστῆναι καὶ αὐτοὶ ἔτοιμοι ὄντες, πρὸς
 μὲν Ἄγιν οὐκ ἐτρέποντο, εἰς δὲ τὴν Λακεδαιμόνα.
 καὶ παρὰ Τισσαφέρους, ὃς βασιλεῖ Δαρείῳ τῷ
 Ἀρταξέρξου στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω, πρᾶσβευτῆς
 ἅμα μετ' αὐτῶν παρῆν. ἐπήγαστο γὰρ καὶ ὁ Τισσα-
 φέρης τοὺς Πελοποννησίους, καὶ ὑπὸ ἐπισχεῖτο τρο-
 φὴν παρέξειν. ὑπὸ βασιλείᾳ γὰρ νεωστὶ ἐτύχχανε
 πεπραγμένος τοὺς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς φόρους, οὓς,
 δι' Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οὐ δύ-
 νάμενος πράσσεισθαι, ἐπιπαίλῃσθε. τοὺς τε οὖν φέ-

ρους μάλλον ἐνόμιζε κρημιάσθαι, κακώσας τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἅμα βασιλεῖ συμμάχους Λακεδαιμονίους ποιήσιν, καὶ Ἀμόργην, τὸν Πισσοῦθρου νῆαν νόθον, ἀφιστώτα περὶ Καρίαν, ὡσπερ αὐτῷ προσέταξε βασιλεὺς, ἢ ζῶντα ἄξιον, ἢ ἀποκτείνειν. οἱ μὲν οὖν Χίοι καὶ Τισσαφέρους κεινῆ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔπρασαν.

6. Καλλίγυιτος δὲ ὁ Ἀνοφῶντας, Μεγαρεὺς, καὶ Τιμαγόρας ὁ Ἀθηναγόρεον, Κυζικηνὸς, φηγάδες τῆς ἑαυτῶν ἀμφοτέρω, παρὰ Φαρναβάζῳ τῷ Φαρναβέκου κατοικοῦντες, ἀφικνοῦνται περὶ τῶν αὐτῶν κειρῶν ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, πέμψαντος Φαρναβάζου, ὅπως ταῦς κομισίαν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ αὐτὸς, εἰ δύναντο, (ὡσπερ ὁ Τισσαφέρους προὔθυμειτο,) τάς τε ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ πόλεις ἀποστήσειε τῶν Ἀθηναίων, διὰ τοὺς φόρους, καὶ ἀφ' ἑαυταῦ βασιλεῖ τὴν συμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων διὰ αρχίων ποιήσει. πρᾶσσόντων δὲ ταῦτα χωρὶς ἑκατέρων, τῶν τε ἀπὸ τοῦ Φαρναβάζου καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Τισσαφέρους, πολλὴ ἀμίλλα ἐγένετο τῶν ἐν τῇ Λακεδαιμόνι, ὅπως οἱ μὲν ἐς τὴν Ἰωνίαν καὶ Χίον, οἱ δ' ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, πρότερον σαῦς καὶ στρατιάν πέσεισι πέμπειν. οἱ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι καὶ τῶν Χίων καὶ Τισσαφέρους παραπολὺν προσεδίξαντο μάλλον. ξυνέπρασαν γάρ αὐτοῖς καὶ Ἀλιβιάδης, Ἐνδύς, ἐφορεύοντι, πατρικῶς ἐς τὰ μέγιστα ξένος ὄν· ὅθεν καὶ τοῦνομα Λακωνικὸν ἢ εὐκία αὐτῶν κατὰ τὴν ἑστίαν ἔσχεν· Ἐυδῖος γάρ

Αλκιβιάδου ἐκαλεῖτο. ὁμοῦς δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρῶτον κατασκοποῦν ἐς τὴν Χίον πέμψαντες Φρύνιν, ἄνδρα περιόικον, εἰ αἱ τε νῆες αὐτοῖς εἰσὶν, ὅσας περ ἔλεγον, καὶ τὰ ἄλλα ἣ πόλις ἰκανὴ ἐστὶ πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν, ἀπαγγέλλαντος αὐτοῖς, ὡς εἶη ταῦτα ἀληθῆ, ἅπερ ἤκουον, τοὺς τε Χίους καὶ τοὺς Ἐρυθραίους εὐθὺς ξυμμάχους ἐποιήσαντο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς ἐψηφίσαντο αὐτοῖς πέμπειν, ὡς ἑκάε οὐκ ἔλασσον ἢ ἑξήκοντα, ἀφ' ὧν οἱ Χίοι ἔλεγον, ὑπαρχουσῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον δέκα τούτων αὐτοῖς ἐμελλον πέμπειν, καὶ Μελαγκρίδαν, ὃς αὐτοῖς ναύαρχος ἦν. ἔπειτα, σεισμοῦ γενομένου, ἀντὶ τοῦ Μελαγκρίδου Χαλκιδικά ἐπεμπον, καὶ ἀντὶ τῶν δέκα νεῶν πέντε παρσκευάζοντο ἐν τῇ Λακωνικῇ. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἐνὸς ἑοῦς εἰκοστόν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα ταῦδε, ὃν Θουκυδίδης ξυμῆγραψε.

7. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, εὐθὺς ἐπιγεγομένων τῶν Χίων ἀποστεῖλαι τὰς ναῦς, καὶ δεδιότων, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πρασσόμενα αἰσθῶνται, (πάντες γὰρ κρύφα αὐτῶν ἐπρεσβεύοντο,) ἀποπέμπουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἄνδρας Σπαρτιάτας ἐς Κόρινθον τρεῖς, ὅπως ἀπὸ τῆς ἐτέρας θαλάσσης ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ὑπερνεγκόντες τὰς ναῦς τὸν ἰσθμὸν, κελεύσωσι πλεῖν ἐς Χίον πάσας, καὶ ἃς δ' Ἄγις παρεσκεύαζεν ἐς τὴν Αἰσβον, καὶ τὰς ἄλλας. ἦσαν δὲ αἱ ξυμπασαι τῶν ξυμμαχικῶν νῆες αὐτόθι μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα.

8. Ὁ μὲν οὖν Καλλίγειτος καὶ Τιμαγόρας ὑπὲρ τοῦ Φαρναβάζου οὐκ ἐκοινωνοῦντο τὸν στόλον ἐς τὴν Χίον, οὐδὲ τὰ χρήματα ἐδίδουσαν, ἃ ἔλθον ἔχοντες, ἐς τὴν ἀποστολὴν, πέντε καὶ εἰκοσι τάλαντα, ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἑαυτῶν διανοοῦντο ἄλλω στόλῳ πλεῖν. ὁ δὲ Ἄγις, ἐπειδὴ ἑώρα τοὺς Λακεδαιμονίους ἐς τὴν Χίον πρῶτον ὠρμημένους, οὐδ' αὐτὸς ἄλλο τι ἐγίγνωσκεν· ἀλλὰ ξυνελθόντες ἐς Κόρινθον οἱ ξύμμαχοι ἐβουλεύοντο. καὶ ἔδοξε, πρῶτον ἐς Χίον αὐτοὺς πλεῖν, ἄρχοντα ἔχοντας Χαλκιδεῖα, ὅς ἐν τῇ Λακωνικῇ τὰς πέντε ναῦς παρεσκεύασεν· ἔπειτα ἐς Λέσβον, καὶ Ἀλαμμένην ἄρχοντα, ὄνπερ καὶ Ἄγις διανοεῖτο· τὸ τελευταῖον δὲ, ἐς τὸν Ἑλλησποντον ἀφικεῖσθαι· (προσειέτακτο δὲ ἐς αὐτὸν ἄρχων Κλέαρχος ὁ Ῥαμφίου·) διαφέρειν δὲ τὸν ἰσθμὸν τὰς ἡμίσεας τῶν νεῶν πρῶτον, καὶ εὐθὺς ταύτας ἀποπλεῖν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀφορμωμένας μᾶλλον τὸν νοῦν ἔχωσιν, ἢ τὰς ὕστερον διαφερομένας. καὶ γὰρ τὸν πλοῦν ταύτῃ ἐκ τοῦ προφανοῦς ἐποιοῦντο, καταφρονησάντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυνασίαν, ὅτι ναυτικὸν οὐδὲν αὐτῶν πολὺ πῶ ἐφαίνετο. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ διέκόμισαν εὐθὺς μίαν καὶ εἰκοσι ναῦς.

9. Οἱ δὲ Κορίνθιοι, ἐπειγομένων αὐτῶν τὸν πλοῦν, οὐ προεθυμήθησαν ξυμπλεῖν, πρὶν τὰ Ἴσθμια (ἃ τότε ἦν,) διορτάσωσιν. Ἄγις δὲ αὐτοῖς ἔτοιμος ἦν, ἐκείνους μὲν μὴ λυεῖν δὴ τὰς Ἴσθμιάδας σπονδίας, ἑαυτοῦ δὲ τὸν στόλον ἴδιον ποιῆ-

σασθαι. οὐ ξυγχωρούντων δὲ τῶν Κορινθίων, ἀλλὰ διατριβῆς ἐγγιγνομένης, οἱ Ἀθηναῖοι ᾗσθοντο τὰ τῶν Χίων μᾶλλον, καὶ, πέμψαντες ἕνα τῶν στρατηγῶν, Ἀριστοκράτην, ἐπητιῶντο αὐτούς. καὶ ἀρνούμενων τῶν Χίων, τὸ πιστόν, ναῦς, σφίσι ξυμπέμπειν ἐκέλευον ἐς τὸ ξυμμαχικόν. οἱ δ' ἐπέμψαν ἑπτὰ. αἷτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν κειῶν, οἱ μὲν πολλοὶ τῶν Χίων, οὐκ εἰδότες τὰ πρᾶσσόμενα, οἱ δὲ ὀλίγοι, ξυνειδύτες, τὸ, τε πλήθος οὐ βουλόμενοί πο' πολέμιον ἔχειν, πρὶν τι καὶ ἰσχυρὸν λάβωσι, καὶ τοὺς Πελοποννησίους οὐκ ἔτι προσδεχόμενοι ᾗξαι, ὅτι διέτριβον.

10. Ἐν δὲ τούτῳ τὰ Ἴσθμια ἐγίγνετο. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι (ἐπηγγίληθσαν γὰρ,) ἐθεώρουν ἐς αὐτά· καὶ κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη. καὶ, ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, παρεσκευάζοντο εὐθύς, ὅπως μὴ λήσωσιν αὐτοὺς αἱ νῆες ἐκ τῶν Κεγχρειῶν ἀφορμηθεῖσαι. οἱ δὲ, μετὰ τὴν ἑσπέρην, ἀνήγοντο μίᾳ καὶ εἴκοσι ναυσὶν ἐς τὴν Χίον, ἄρχοντα Ἀλαμένην ἔχοντες. καὶ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι τοπρῶτον ἴσαις ναυσὶ προσπλεύσαντες, ἐπῆγον ἐς τὸ πέλαγος. ὡς δ' ἐπὶ πολὺ οὐκ ἐπηκολούθησαν οἱ Πελοποννησῖοι, ἀλλ' ἀπειράποντο, ἐπανεχώρησαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. τὰς γὰρ τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ μετὰ σφῶν ἔχοντες, οὐ πιστὰς ἐνόμιζον, ἀλλ' ὕστερον ἄλλας προσπληρώσαντες ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, παραπλέοντας αὐτοὺς καταδιώκουσιν ἐς Πειραιῶν τῆς Κορινθίας. (ἔστι δὲ λιμὴν ἔρημος καὶ ἰσχατος

πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Ἐπιδαυρίας·) καὶ μίαν μὲν ναῦν ἀπολλύουσι μετῴρων οἱ Πελοποννήσιοι, τὰς δὲ ἄλλας ξυναγαγόντες ὀρμίζουσι· καὶ προσβαλόντων τῶν Ἀθηναίων καὶ κατὰ θαλάσσαν ταῖς ναυσὶ, καὶ ἐς τὴν γῆν ἀποβάτων, θόρυβός τε ἐγένετο πολὺς καὶ ἄτακτος. καὶ τῶν τε νεῶν τὰς πλείους κατατραυματίζουσιν ἐν τῇ γῇ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν ἄρχοντα Ἀλκαμένην ἀποκτείνουσι· καὶ αὐτῶν τινὲς ἀπίθανον.

11. Διακριθέντες δὲ, πρὸς μὲν τὰς πλοιαίας ναῦς ἐπίταξαν ἐφορμεῖν ἰκανῆς, ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐς τὸ νησίδιον ὀρμίζονται, ἐν ᾧ, οὐ πολὺ ἀπέχοντι, ἐστρατοπεδεύοντο, καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ βοήθειαν ἐπεμπον. παρήσαν γὰρ καὶ τοῖς Πελοποννησίοις τῇ ὑστεραίᾳ οἱ τε Κορίνθιοι βοηθοῦντες ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ οἱ ἄλλοι πρόσχωροι. καὶ, δρῶντες τὴν φυλακὴν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ ἐπίπονον οὖσαν, ἠπόρουν. καὶ ἐπενθήσαν μὲν κατακαύσαι τὰς ναῦς· ἔπειτα δὲ ἔδοξαν αὐτοῖς ἀνελκύσαι, καὶ τῷ πεζῷ προσκαθημένους φυλακὴν ἔχειν, ἕως ἂν τις παρατύχη διαφυγῆ ἐπιτηδεῖα. ἐπεψα δ' αὐτοῖς καὶ Ἄγις, αἰσθόμενος ταῦτα, ἄνδρα Σπαρτιάτην Θέρμωνα. τοῖς δὲ Λακταδαίμοσι προῖπον μὲν ἠγγέλθη, ὅτι αἱ νῆες ἀνηγμέναι εἰσὶν ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ· (εἰρητο γὰρ, ὅταν γίνηται τοῦτο, Ἀλκαμένην ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, ἰππία πέμψαι·) καὶ εὐθύς τὰς παρὰ σφῶν πέντε ναῦς καὶ Χαλμιδέα ἄρχοντα καὶ Ἀλιβιάδην μετ' αὐτοῦ ἐβούλοντο πύμπαι·

ἔπειτα, ἑορκημένων αὐτῶν, τὰ περὶ τὴν ἐν τῷ Πειραιῶ τῶν νεῶν καταφυγὴν ἠγγέλθη. καὶ ἀθυρήσαντες, ὅτι, πρῶτον ἀπτόμενοι τοῦ Ἰωνικοῦ πολέμου, ἔπταισαν, τὰς ναῦς [τὰς] ἐκ τῆς ἑαυτῶν οὐκ εἴτι διανοοῦντο πέμπειν, ἀλλὰ καὶ τινὰς προακηγμένας μετακαλεῖν.

12. Γρούς δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης, πείθει αὐτοὺς Ἐνδριον καὶ τοὺς ἄλλους Ἐφόρους, μὴ ἀποκησῆσαι τὸν πλοῦν, λέγων, ὅτι φθήσονται πλεύσαντες, πρὶν τὴν τῶν νεῶν συμφορὰν Χίους αἰσθίσθαι, καὶ αὐτοὺς, ὅταν προσβάλλῃ Ἰωνία, φρόνως πείσειν τὰς πόλεις ἀφίστασθαι, τὴν τε Ἀθηναίων λέγων ἀσθένειαν, καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων προθυμίαν· πιστότερος γὰρ ἄλλων φανείσθαι. Ἐνδρία τε αὐτῷ ἰδίᾳ ἔλεγε καλὸν εἶναι, δι' ἐκείνου ἀποστήσασθαι τε Ἰωνίαν, καὶ βασιλέα ξύμμαχον ποιῆσαι Λακεδαιμονίοις, καὶ μὴ Ἄγιδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι· ἐτύχωνε γὰρ τῷ Ἄγιδι αὐτὸς διάφορος ὢν. καὶ ὁ μὲν, πείσας τοὺς τε ἄλλους Ἐφόρους καὶ Ἐνδριον, ἀνήγετο ταῖς πέντε ναυσὶ ματὰ Χαλκιδίως τοῦ Λακεδαιμονίου· καὶ διὰ τάχους τὸν πλοῦν ἐποιούντο.

13. Ἀνεκομίζοντο δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἐκαδέκα νῆες, αἱ μετὰ Γυλλίππου ξυμπολεμήσασαι, καὶ περὶ τὴν Λευναδίαν ἀποληφθεῖσαι, καὶ καπεῦσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν, ὧν ἤρχεν Ἴπποκλῆς Μενίππου, φυλακὴν ἔχων τῶν ἀπὸ τῆς Σικελίας νεῶν. αἱ γὰρ λοισπαί, πλὴν μιᾶς

διαφυγοῦσαι τοὺς Ἀθηναίους, κατέπλευσαν εἰς τὴν Κόρινθον.

14. Ὁ δὲ Χαλκιδεὺς καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, πλέοντες, ὅσοις τε ἐπιτύχοιεν, ξυνελάμβανον, τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι· καὶ προσβαλόντες πρῶτον Κορῶν τῆς ἡπειρου, καὶ ἀφέντες ἐνταῦθα αὐτούς, αὐτοὶ μὲν προξυγγενόμενοι τῶν ξυμπρασσόντων Χίων τισί, καὶ κελευόντων καταπλεῖν μὴ προειπόχτας εἰς τὴν πόλιν, ἀφικνοῦνται αἰφνίδιοι τοῖς Χίοις. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει· τοῖς δ' ὀλίγοις παρασκευάστο, ὥστε βουλήν τε τυχεῖν ξυλλεγομένην, καὶ, λεγομένων λόγων ἀπὸ τε τοῦ Χαλκιδέως καὶ Ἀλκιβιάδου, ὡς ἄλλαι τε νῆες πολλαὶ προσπλέουσι, καὶ τὰ περὶ τῆς πολιορκίας τῶν ἐν τῷ Πειραιῶ νεῶν οὐ δηλωσάντων, ἀφίστανται Χίοι καὶ αὐθις Ἐρυθραῖοι Ἀθηναίων· καὶ μετὰ ταῦτα, τρισὶ ναυσὶ πλεύσαντες, καὶ Κλαζομενάς ἀφιστᾶσι. διαβάντες δὲ οἱ Κλαζομένιοι εὐθὺς εἰς τὴν ἡπειρον, τὴν Πολίχναν ἐτείχιζον, εἴ τι δεοὶ σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς νησίδος, ἐν ἧ οἰκοῦσι, πρὸς ἀναχώρησιν. καὶ οἱ μὲν ἀφεστῶτες πάντες ἐν τειχισμῷ ἦσαν καὶ παρασκευῇ πολέμου.

15. Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται· καὶ νομίσαντες, μέγαν ἤδη καὶ σαφῆ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιεστάναι, καὶ τοὺς λοιποὺς συμμαχοὺς ρυῖα ἐθειλήσειν, τῆς μεγίστης πόλεως μεθεστηκυίας, ἡσυχάζειν, τὰ τε χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἄφασθαι,

εὐθὺς ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰπόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι, ὑπὸ τῆς παρούσης ἐκπλήξεως, καὶ ἐψηφίσαντο κινεῖν, καὶ ναῦς πληροῦν μὴ ὀλίγας· τῶν τε ἐν τῷ Πειραιῷ ἐφορμουσῶν τὰς μὲν ὅτιω ἤδη πέμπειν, αἱ, ἀπολιποῦσαι τὴν φυλακὴν, τὰς μετὰ Χαλκιδέως διώξασαι καὶ οὐ καταλαβοῦσαι, ἀνακεχωρήκασαν· (ἦρχε δὲ αὐτῶν Στρομβιχίδης Διοτίμου·) ἄλλας δὲ οὐ πολὺ ὕστερον βοηθεῖν δώδεκα μετὰ Θρασυκλέους, ἀπολιπούσας καὶ ταύτας τὴν ἐφόρμησιν. τὰς τε τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς, αἱ αὐτοῖς ξυγεπολιόρκουν τὰς ἐν τῷ Πειραιῷ, ἀπαγαγόντες, τοὺς μὲν δούλους ἐξ αὐτῶν ἠλευθέρωσαν, τοὺς δ' ἠλευθέρους κατέδησαν. ἑτέρας δ' ἄντι πασῶν τῶν ἐπελθουσῶν νεῶν ἐς τὴν ἐφόρμησιν τῶν Πελοποννησίων, διὰ τάχους πληρώσαντες, ἀντέπεμψαν, καὶ ἄλλας διεννοοῦντο τριάκοντα πληροῦν. καὶ πολλὴ ἦν προθυμία, καὶ ὀλίγον ἐπρασσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ τὴν Χίον.

16. Ἐν δὲ τούτῳ Στρομβιχίδης ταῖς ὅτιω ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς Σάμον, καὶ, προλαβὼν Σαρμίαν μίαν, ἔπλευσεν ἐς Τέων, καὶ ἡσυχάζειν ἠξίου αὐτούς· ἐκ δὲ τῆς Χίου ἐς τὴν Τέων. καὶ ὁ Χαλκιδεὺς μετὰ τριῶν καὶ εἴκοσι νεῶν ἐπέπλει, καὶ ὁ πεζὸς ἄμα, καὶ ὁ Κλαζομενίων καὶ Ἐρυθραίων, παρήει. προαισθόμενος δὲ ὁ Στρομβιχίδης, προαγγήγετο· καὶ μετεωρισθεὶς ἐν τῷ πελάγει, ὡς ἰώρα τὰς ναῦς πολλὰς τὰς ἀπὸ τῆς Χίου, φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου· αἱ δὲ ἰδίωκον. τὸν δὲ πεζὸν οἱ

Τῆϊοι τοπρωτόν οὐκ ἴσθεχόμενοι, ὡς ἐφυγον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐσηγάγοντα. καὶ ἐπέσχον μὲν οἱ πολλοὶ, καὶ Χαλκιδία ἐκ τῆς διώξεως περιμένοντες. ὡς δὲ ἐχρόνιζε, καθήρουν αὐτοὶ τὸ τεῖχος, ὃ ἀνωκοδόμησαν οἱ Ἀθηναῖοι, τῆς Τηϊῶν πόλεως πρὸς ἤπειρον. Ξυκαθήρουν δὲ αὐτοῖς καὶ τῶν βαρβάρων ἐπελθόντες οὐ πολλοὶ, ὧν ἦρχεν ὁ Τάγης, ὑπαρχος Τρῶσφρονους.

17. Χαλκιδεὺς δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης, ὡς καταδίωξαν ἐς Σάμον Στρομβιχίδην, ἐκ μὲν τῶν ἐκ Πελοποννήσου νεῶν τοὺς ναύτας ὀπλίσαντες, ἐν Χίῳ καταλιμπάνουσιν· ἀντικληρώσαντες δὲ ταύτας τε ἐκ Χίου, καὶ ἄλλας εἴκοσιν, ἔπλεον ἐς Μίλητον, ὡς ἀποστήσαντες. ἐβούλετο γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης, ὧν ἐπιτήδειος τοῖς προεστῶσι τῶν Μιλησίων, φθάσαι τὰς τε ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ναῦς πρυσταγαγόμενος αὐτοὺς, καὶ Χίους καὶ ἰαντιῶ καὶ Χαλκιδεῖ, καὶ τῷ ἀποστειλλαντι Ἐνδίῳ, ὥσπερ ὑπέσχετο, τὸ ἀγώνισμα προσθεῖναι, ὀτιπλείστας τῶν πόλεων μετὰ τῆς Χίων δυνάμεως καὶ Χαλκιδεῶς ἀποστήσας. λαθόντες οὖν τὸ πλείστον τοῦ πλοῦ, καὶ φθάσαντες οὐ πολὺ τὸν τε Στρομβιχίδην καὶ τὸν Θρασυλλέα, ὅς ἔτυχεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν δώδεκα ναυσὶν ἄρτι κερῶν καὶ ξυνδιώκων, ἀφιστῆσαι τὴν Μίλητον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ πόδας μίῳς θεούσαις εἴκοσι ναυσὶν ἐπιπλεύσαντες, ὡς αὐτοὺς οὐκ ἴσθεχόντο οἱ Μιλήσιοι, ἐν Λάδῃ εἴη ἐπικειμένη νήσῳ ἐφώρμου. καὶ ἡ πρὸς βασιλέα Ξυμμαχία Λακεδαιμόνιοις ἢ ἀρῶντι

Μιλησίων εὐθὺς ἀποστάτην, διὰ Τισσαφέρωνος καὶ Χαλκιδίως ἐγένετο ἡδε.

18. „ΕΠΙ τελευτῇ συμμαχίαν ἐποιήσαντο πρὸς βασιλέα καὶ Τισσαφέρην Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. Ὅπόσῃν χώραν καὶ πόλεις βασιλεὺς ἔχει, καὶ οἱ πατέρες οἱ βασιλέως εἶχον, βασιλέως ἔστω· καὶ ἐκ τούτων τῶν πόλεων ὅσα Ἀθηναίους ἐφοῖτα χρήματα, ἢ ἄλλο τι, καλυόντων κοινῇ βασιλεὺς καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὅπως μῆτε χρήματα λαμβάνωσιν Ἀθηναῖοι, μῆτε ἄλλο μηδέν. καὶ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους κοινῇ πολεμούντων βασιλεὺς καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι· καὶ καταλύσιν τοῦ πολέμου πρὸς Ἀθηναίους μὴ ἐξέστω ποιῆσθαι, ἢν μὴ ἀμφοτέραις δακῆ, βασιλεῖ καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμαχοῖς. ἢν δὲ τινες ἀφιστῶνται ἀπὸ βασιλέως, πολέμιοι ἔστωσαν καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμαχοῖς· καὶ, ἢν τινες ἀφιστῶνται ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμαχῶν, πολέμιοι ἔστωσαν βασιλεῖ κατὰ ταυτά.“

19. Ἡ μὲν συμμαχία αὕτη ἐγένετο. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Χίοι εὐθὺς, θείνα εἰτίας πληρώσαντες ναῦς, ἔπλευσαν εἰς Ἀνάβαν, βουλόμενοι περὶ τε τῶν ἐν Μιλήτῳ πυθέσθαι, καὶ τὰς πόλεις ἅμα ἀφιστάναι. καὶ, ἐλθούσης παρὰ Χαλκιδίως ἀγγελίας αὐτοῖς, ἀναπλεῖν πάλιν, καὶ ὅτι Ἀμάργης παρῆσται κατὰ γῆν στρατιᾷ, ἔπλευσαν εἰς Διδὸν ἰσθμὸν· καὶ καθοροῦσιν ἐκκαίδεκα ναῦς, ὅς ἤσπεραν εἶτι Θρα-

συκλείους Διομίδων ἔχων ἀπ' Ἀθηνῶν προσέπλει, καὶ, ὡς εἶδον, ἔφευγον μὴ μὲν νῆϊ ἐς Ἐφεσον, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπὶ τῆς Τέω. καὶ τέσσαρας μὲν κενὰς οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνουσι, τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν γῆν φθασάντων· αἱ δ' ἄλλαι ἐς τὴν Τηϊῶν πόλιν καταφεύγουσι. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς Σάμου ἀπέπλευσαν· οἱ δὲ Χίοι, ταῖς λοιπαῖς ἀναγαγόμενοι, καὶ ὁ πεζὸς μετ' αὐτῶν, Λέβεδον ἀπέστησαν, καὶ αὐθις Ἐρᾶς. καὶ μετὰ τοῦτο ἕκαστοι ἐπ' οἴκου ἀπεκομίσθησαν, καὶ ὁ πεζὸς, καὶ αἱ νῆες.

20. Ἰπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αἱ ἐν τῷ Πειραιῷ εἴκοσι νῆες τῶν Πελοποννησίων, καταδιωχθεῖσαι τότε, καὶ ἰφορμούμεναι ἴσῳ ἀριθμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐπέκπλουν ποιησάμεναι αἰφνίδιον, καὶ κρατήσασαι ναυμαχίᾳ, τέσσαράς τε ναῦς λαμβάνουσι τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀποπλεύσασαι ἐς Κεγχρειαίς, τὸν ἐς τὴν Χίον καὶ τὴν Ἰωνίαν πλοῦν αὐθις παρεσκευάζοντο. καὶ ναύαρχος αὐτοῖς ἐκ Λακεδαιμόνος Ἀστύοχος ἐπῆλθεν, ὥπερ ἐγίνετο ἤδη πᾶσα ἡ ναυαρχία. ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ ἐκ τῆς Τέω πεζοῦ, καὶ Τισσαφέρηνς αὐτὸς στρατιᾷ παραγερόμενος, καὶ ἐπικαθελὼν τὸ ἐν τῇ Τέῳ τεῖχος, εἴ τι ἐπιλείφθη, ἀνεχώρησε. καὶ Διομίδων, ἀπαλθόντος αὐτοῦ, οὐ πολὺ ὕστερον δέκα ναυσὶν Ἀθηναίων ἀφικόμενος. ἐσπέισατο Τηϊοῖς, ὥστε δέχεσθαι καὶ σφᾶς. καὶ παραπλεύσας ἐπὶ Ἐρᾶς, καὶ προσβαλὼν, ὡς οὐκ ἐλάμβανε τὴν πόλιν, ἀπέπλευσεν.

21. Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ ἡ

ἐν Σάμῳ ἐπανάστασις ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς μετὰ Ἀθηναίων, οἳ εὖυχον ἐν τρισὶ ναυσὶ παρόντες. καὶ ὁ δῆμος ὁ Σαμίων διακοσίους μὲν τινὰς τοὺς πάντας τῶν δυνατῶν ἀπέκτεινε· τετρακοσίους δὲ φυγῇ ζημιώσαντες, καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ οὐκίας νειμάμενοι, Ἀθηναίων τε σφίσι αὐτονομίαν μετὰ ταῦτα, ὡς βεβαίους ἤδη, ψηφισαμένων, τὰ λοιπὰ διώκουν τὴν πόλιν, καὶ τοῖς γεωμόροις μετὰ δίδωσαν οὔτε ἄλλον οὐδενός, οὔτε ἐκδοῦναι, οὔτε ἀγαγίσθαι παρ' ἐκείνων, οὐδ' εἰς ἐκείνους, οὐδενὶ εἶ τι τοῦ δήμου ἐξῆν.

22. Μετὰ δὲ ταῦτα, τοῦ αὐτοῦ θέρους, οἱ Χίοι, ὥσπερ ἤρξαντο, οὐδὲν ἀπολείποντες προθυμίας, ἄνευ τε Πελοποννησίων πλήθει παρόντες ἀποστῆσαι τὰς πόλεις, καὶ βουλόμενοι ἅμα ὡσπλείστους σφίσι ξυγκινδυνεύειν, στρατεύονται αὐτοὶ τε τρισκαίδεκα ναυσὶν ἐπὶ τὴν Λέσβον, (ὥσπερ εἶρητο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, δεῦτερον ἐπ' αὐτὴν ἵεναι,) καὶ ἐκείθεν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα Πελοποννησίων τε τῶν παρόντων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παρήει ἐπὶ Κλαζομενῶν τε καὶ Κύμης. ἤρχε δ' αὐτοῦ Εὐάλας Σπαρτιάτης, τῶν δὲ νηῶν Δεινιάδας περιλοικός. Καὶ αἱ μὲν νῆες, καταπλεύσασαι, Μήθυμναν πρῶτον ἀφιστάσιν.

23. Ἀτυόχος δὲ, ὁ Λακεδαιμόνιος ναύαρχος, τέσσαραις ναυσὶν, ὥσπερ ὤρητο, πλείων ἐκ τῶν Κεγχρειῶν, ἀφικνεῖται εἰς Χίον· καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἤκοντος, αἱ Ἀττικαὶ νῆες πέντε καὶ εἰκοσίαι

ἔπλεον ἐς Λέσβον, ἣν ἤρχε Λέων καὶ Διομίδων. Λέων γὰρ ὑστερον δέκα ναυσὶ προσεβοήθησεν ἐκ τῶν Ἀθηναίων. ἀναγαγόμενος δὲ καὶ ὁ Ἀστύνοχος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὄψι, καὶ προσλαβὼν Χίαν νεῦν μίαν, ἔπλει ἐς τὴν Λέσβον, ὅπως ἐφελοίη, εἴ τι δύναται. καὶ ἀφικνεῖται ἐς τὴν Πύρρον, ἐκεῖθεν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἐς Ἐρεσσον· ἐνθα πυρθάνεται, ὅτι ἡ Μιτυλήνη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτοβοῶν ἐτάλασεν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἔπλεον ἀπροσδόκητοι, κατασχόντες ἐς τὸν λιμένα, τῶν τε Χίων νεῶν ἐκράτησαν, καὶ ἀποβάντες, τοὺς ἀντιστάντας μάχῃ νικήσαντες, τὴν πόλιν ἔσχον. ἃ πυρθανόμενος ὁ Ἀστύνοχος τῶν τε Ἐρεσσιῶν, καὶ τῶν ἐκ τῆς Μηθύμνης μὲτ' Εὐβούλου Χίων νεῶν, αἶ, τότε καταληφθεῖσαι, καὶ, ὡς ἡ Μιτυλήνη ἐάλασ, φεύγουσαι, περιέτυχον αὐτῷ τριῶν, (μία γὰρ ἐάλασ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων,) οὐκ ἐπὶ τὴν Μιτυλήνην ὤρμησεν, ἀλλὰ, τὴν Ἐρεσσον ἀποστήσας, καὶ ὀπλίσας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ νεῶν ὀπλίτας, περὶ παρέπλει ἐπὶ τὴν Ἀντισσαν καὶ Μηθύμναν, ἄρχοντα Ἐτεόνομον προτάξας· καὶ αὐτὸς ταῖς τε μετ' ἑαυτοῦ ναυσὶ καὶ ταῖς τριῶν ταῖς Χίαις παρέπλει ἐπὶ Ἀντισσαν καὶ Μηθύμναν, ἐπιβῶν, τοὺς Μηθυμναίους θαρσύνειν τε, ἰδόντας σφᾶς, καὶ ἐμμενεῖν τῇ ἀποστάσει. ὅς δὲ αὐτῷ τὰ ἐν τῇ Λέσβῳ πάντα ἦσαντιοῦτο, ἀπέκλειυσε, τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν ἀναλαβὼν ἐς τὴν Χίον. ἀπεκομίσθη δὲ πάλιν κατὰ πόλεις καὶ ὁ ἀπὸ τῶν νεῶν περὶ, ὅς ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐμέλλησεν ἐ-

ναυ. καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Κιγχραιᾷ ξυμμαχίδων Πιλοπονησίων νεῶν ἀφικνοῦνται αὐτοῖς ἕξ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Χίον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὰ τε ἐν τῇ Λέσβῳ πάλιν κατεστήσαντο, καὶ, πλεύσαντες ἐξ αὐτῆς, Κλαζομενίων τὴν ἐν τῇ ἡπείρῳ πόλιν πολέμω τειχεζομένην ἐλόντες, διεκόμισαν πάλιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ πόλιν, πλὴν τῶν αἰτίων τῆς ἀποστάσεως· οὗτοι δὲ εἰς Δαφνοῦντα ἀπῆλθον. καὶ αὐθις Κλαζομεναὶ προσεχώρησαν Ἀθηναίοις.

24. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἱ τ' ἐπὶ Μιλήτῳ Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι ναυσὶν ἐν τῇ Λάδῃ ἐφορμοῦντες, ἀπόβασιν ποιησάμενοι εἰς Πάνορμον τῆς Μιλησίως, Χαλκιδία τε τὸν Λακεδαιμόνιον, ἄρχοντα μετ' ὀλίγων παραβουηθέντα, ἀποκτείνουσι, καὶ τροπαῖον, τρίτῃ ἡμέρᾳ ἕσπερον διαπλεύσαντες, ἔστησαν· ὃ οἱ Μιλήσιοι, ὡς οὐ μετὰ κράτους τῆς γῆς σταθῆν, ἀντίλον. καὶ Δίαν καὶ Διομέδων, ἔχοντες τὰς ἐκ Λέσβου Ἀθηναίων ναῦς, ἕκ τε Οἰνουσσῶν, τῶν πρὸ Χίου νήσων, καὶ ἐκ Σιδούσης, καὶ ἐκ Πτελεοῦ, ἃ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ εἶχον τεῖχη, καὶ ἐκ τῆς Λέσβου ὀρμώμενοι, τὸν πρὸς τοὺς Χίους πόλεμον ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιούντο. εἶχον δὲ ἐπιβάτας τῶν ὀπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστιοῦς. καὶ ἐν τῇ Καρδαμύλῃ ἀποβάντες, καὶ ἐν Βολίσῳ τοὺς προσβουηθέντας τῶν Χίων μάχῃ νικήσαντες, καὶ πολλοὺς διαφθείραντες, ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτη χωρία. καὶ ἐν Φαναῖς αὐθις ἄλλη μάχῃ ἐνίκησαν, καὶ τρίτῃ ἐν Λευκανίᾳ. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ μὲν

Χίοι ἤδη οὐκέτι ἐπεξήσαν· οἱ δὲ τὴν χώραν, καλῶς κατεσκευασμένην, καὶ ἀπαθῆ οὔσαν ἀπὸ τῶν Μηδικῶν μέχρι τότε, διεπόρθησαν. Χίοι γὰρ μόνοι μετὰ Λακεδαιμονίους, ὧν ἐγὼ ἠσθόμην, εὐδαιμονήσαντες, ἅμα καὶ ἐσωφρόνησαν, καὶ ὄσφ ἐπεδίδον ἢ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μείζον, τόσῃ καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον. καὶ οὐδ' αὐτὴν τὴν ἀπόστασιν (εἰ τοῦτο δοκοῦσι παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον πράξει,) πρότερον ἐτόλμησαν ποιήσασθαι, ἢ μετὰ πολλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἔμελλον κινδυνεύσειν, καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἠσθάνοντο οὐδ' αὐτοὺς ἀντιλέγοντας ἔτι μετὰ τὴν Σικελικὴν ξυμφορὰν, ὥς οὐ πάνυ πόνηρα σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἶη. εἰ δέ τι ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν, μετὰ πολλῶν, οἷς ταῦτα ἔδοξε τὰ τῶν Ἀθηναίων ταχὺ ξυμαιρεθήσεσθαι, τὴν ἁμαρτίαν ξυγέγνωσαν· εἰργομένοις οὖν αὐτοῖς τῆς θαλάσσης, καὶ κατὰ γῆν πορθουμένοις, ἐνεχείρησάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν· οὓς αἰσθόμενοι οἱ ἄρχοντες, αὐτοὶ μὲν ἠσύχασαν, Ἀστύοχον δὲ ἐξ Ἐρυθρῶν τὸν ναύαρχον μετὰ τεσσάρων νιῶν, αἱ παρήσαν αὐτῷ, κομίσαντες, ἐσκόπουν, ὅπως μετριώτατα, ἢ ὀμήρων λήψει, ἢ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ, καταπαύσῃ τὴν ἐπιβουλήν. καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἔπρασσον.

25. Ἐκ δὲ τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ αὐτοῦ θύρου τελευτῶντος, χίλιοι ὀπλίται τῶν Ἀθηναίων καὶ πεντακόσιοι, καὶ χίλιοι Ἀργείων, (τοὺς γὰρ πεντακοσίους τῶν Ἀργείων, ψιλὸς ὄντας, ἔπλισαν οἱ Ἀθη-

ναῖοι,) καὶ χίλιοι τῶν ξυμμάχων, ναυσὶ δυοῖν διού-
 σαις πεντήκοντα, ὧν ἦσαν καὶ ὀπλιταγωγοὶ, Φρυ-
 γίχου καὶ Ὀνομακλίους καὶ Σκιρωνίδου στρατηγούν-
 των, κατέπλευσαν ἐς Σάμον, καὶ διαβάντες ἐς Μί-
 λητον, ἐστρατοπεδεύσαντό. Μιλήσιοι δὲ, ἐξι-
 θόντες, αὐτοὶ τε ὀκτακόσιοι ὀπλίται, καὶ οἱ μετὰ
 Χαλκιδῆως ἐλθόντες Πελοποννήσιοι, καὶ Τισσαφέρ-
 νους τὸ ξενικὸν ἐπικουρικόν, καὶ αὐτὸς Τισσαφέρ-
 νης παρῶν, καὶ ἡ ἵππος αὐτοῦ, ξυνέβαλον τοῖς
 Ἀθηναίοις καὶ ξυμμαχοῖς. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῶ
 σφετέρῳ αὐτῶν κέρει προεξάξαντες, καὶ καταφρονή-
 σαντες, ὡς ἐπὶ Ἴωνάς τε καὶ οὐ δεξιόμενους, ἔτα-
 κτότερον χωροῦντες, νικῶνται ὑπὸ τῶν Μιλησίων
 καὶ διαφθείρονται αὐτῶν ὀλίγῳ ἐλάσσους τριακοσίων
 ἀνδρῶν. Ἀθηναῖοι δὲ, τοὺς τε Πελοποννησίους πρῶ-
 τους νικήσαντες, καὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὸν ἄλ-
 λον ὄχλον ᾤσάμενοι, τοῖς Μιλησίοις οὐ ξυμμιξαν-
 τες, ἀλλ', ὑποχωρησάντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς τῶν Ἀρ-
 γείων τροπῆς ἐς τὴν πόλιν, ὡς εἴρων τὸ ἄλλο σφῶν
 ἦσσάμενον, πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν τῶν Μιλησίων,
 κρατοῦντες ἤδη, τὰ ὄπλα τίθενται. καὶ ξυνέβη ἐν
 τῇ μάχῃ ταύτῃ τοὺς Ἴωνας ἀμφοτέρων τῶν Δω-
 ρείων κρατῆσαι. τοὺς τε γὰρ κατὰ σφᾶς Πελοποννη-
 σίους οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκων, καὶ τοὺς Ἀργεῖους οἱ
 Μιλήσιοι. στήσαντες δὲ τροπαῖον, τὸν περιτειχι-
 σμόν, ἰσθμῶδους ὄντος τοῦ χωρίου, οἱ Ἀθηναῖοι
 παρσκευάζοντο· νομίζοντες, εἰ προσαγάγοιντο Μί-
 λητον, φραδῶς ἂν σφίσι καὶ τὰ ἄλλα προσχωρήσειν.

26. Ἐν τούτῳ δὲ, περὶ δειλῆς ἤδη ὀφίαν, ἀγγέλλεται αὐτοῖς, τὰς ἀπὸ Πιλοποννήσου καὶ Σικελίας πέντε καὶ πενήκοντα ναῦς ὄσονοῦ παρεῖναι. τῶν τε γὰρ Σικελιωτῶν, (Ἐρμοκράτους τοῦ Συρακουσίων μάλιστα ἐνάγοντος ξυμπελαβείσθαι τῆς ὑπαλοῖπου Ἀθηναίων καταλύσεως,) ἕκασι πῆξιν Συρακουσίων ἦλθον, καὶ Σελικονύνται δύο· αἱ τε ἐκ Πιλοποννήσου, ἃς παρασκευάζοντε, ἔτοιμοι ἤδη οὔσαι, καὶ Θηραμῖντα τῷ Λακεδαιμονίῳ ξυκαμφοτέραι ὡς Ἀσπύχον τὸν ναύαρχον προσταχθεῖσαι κομίσαι, κατέπλευσαν ἐς Ἐλεὸν πρῶτον, τὴν πρὸ Μιλήτου νῆσον· ἔπειτα ἐκῆθεν, αἰσθόμενοι ἐπὶ Μιλήτῳ ὄντας Ἀθηναίους, ἐς τὸν Ἰασικὸν κόλπον πρότερον πλεύσαντες, ἐβούλοντο εἰδέναι τὰ περὶ τῆς Μιλήτου. ἐλθόντος δὲ Ἀλκιβιάδου ἵππῳ ἐς Τυχεῦσσαν τῆς Μιλησίας, (ἥπερ τοῦ κόλπου πλεύσαντες ἠύλισαντο,) πυκνάνονται τὰ περὶ τῆς μάχης. παρῆν γὰρ καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ ξυκεμάχετο τοῖς Μιλησίοις καὶ Τισσαφέρει· καὶ αὐτοῖς παρήγει, μὴ μὴ βούλονται τὰ τε ἐν Ἰωνίᾳ καὶ τὰ ἐν Ἑμπροσθεν πράγματα διολέσαι, ὡς τάχιστα βοηθεῖν Μιλήτῳ, καὶ μὴ περιδεῖν ἀποτιχισθεῖσθαι.

27. Καὶ οἱ μὲν ἅμα τῇ ἑφ' ἔμελλον βοηθήσαι· Φρύνιχος δὲ, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, ὡς ἀπὸ τῆς Δίρου ἐτύθετο τὰ τῶν γεινῶν, σαφῶς βουλομένων τῶν ξυναρχόντων ὑπομένοντας διαναύμαχεῖν, οὐκ ἔφη οὐτ' αὐτὸς παύσαι τοῦτα, οὐτ' ἐκείνοις. αὐτ' ἄλλῃ οὐδενί, ἐς δύναμιν ἐπιτρέψαι. ὅπου γὰρ

ἔστιν ἐν ὑστέρω, σαφῶς εἰδόντας, πρὸς ὀπίστας τε ναῦς πολεμίας, καὶ ὄσας πρὸς αὐτὰς ταῖς σφετέραις, ἱκανῶς καὶ καθ' ἡσυχίαν παρασκευασαμένοις ἔσται ἀγωνίσασθαι, οὐδέποτε, τῷ αἰσχροῖ ὀφείδει εἶσας, ἀλλάως διακινδυνεύσειν. οὐ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι, Ἀθηναίους ναυτικῶ μετὰ καιροῦ ὑποχωρῆσαι· ἀλλὰ καὶ μετὰ ὄτουον τρόπον ἀσχιον ξυμβῆσασθαι, ἢ ἡσσηθῆναι· καὶ τὴν πόλιν οὐ μόνον τῷ αἰσχροῖ, ἀλλὰ καὶ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτειν, ἢ μόγις ἐπὶ ταῖς γεγενημέναις ξυμφοραῖς ἐνδέχασθαι μετὰ βεβαίου παρασκευῆς καθ' ἱκουσίαν, ἢ πάνυ γε ἀνάγκη, προτέρα ποι ἐπιχειρῆν, ποῦ δὴ, μὴ βιαζομένη γε, πρὸς αὐθαιρέτους κινδύνους εἶναι, ὥστ' ἀχίστα δὲ ἐπέλευε, τοὺς τε τραυματίας ἀναλαβόντας, καὶ τὸ πειθόν, καὶ τῶν σκευῶν, ὅσα ἤλθον ἔχοντες, ἃ δ' ἐκ τῆς πολεμίας εἰλήφασι, καταλιπόντας, ὅπως κοῦφαι ὦσιν αἱ κῆες, ἀποπλεῖν ἐς Σάμον· κῆκῆ-θον ἤδη ξυναγαγόντας πάσας τὰς ναῦς, τοὺς ἐπιπλους, ἢν που καιρὸς εἴη, ποιῆσθαι. ὥς δὲ ἐπαισε, [καὶ ἔδρασε] ταῦτα· καὶ ἔδοξεν οὐκ ἐν τῷ ἀντίκῳ μᾶλλον, ἢ ὕστερον, οὐκ ἐς τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς ὅσα ἄλλα Φρόνιχος κατέστη, οὐκ ἀξύνετος εἶναι. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀφ' ἐσπέρας εὐθύς τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀπέλει τῇ νύκτι ἀπὸ τῆς Μελήτου ἀνίστησαν. καὶ οἱ Ἀργεῖοι κατὰ τάχος καὶ πρὸς ὄργην τῆς ξυμφορᾶς ἀπέπλευσαν ἐκ τῆς Σάμου ἐπὶ οἴκου.

28. Οἱ δὲ Πειλοπονησίαι, ἔμα τῇ ἑρ ἐκ τῆς Τιμηούσης ἔρατις, ἐκπατάγονται καὶ μείναν-

τες ἡμέραν μίαν, τῇ ὑστεραίᾳ καὶ τὰς Χίως ναῦς προσλαβόντες, τὰς μετὰ Χαλκιδίως τοπρωῖον ξυκαταδιωχθείσας, ἐβούλοντο πλεῦσαι ἐπὶ τὴν σκευήν, ἃ ἐξείλοντο ἐς Τειχιούσσαν πάλιν. καὶ ὡς ἦλθον, Τισσαφέρνης τῷ πεζῷ παρελθὼν, πείθει αὐτοὺς ἐπὶ Ἴασον, ἐν ἣ Ἀμόργης, πολέμιος ὢν, κατεῖχε, πλεῦσαι. καὶ προσβαλόντες τῇ Ἴάσῳ αἰφνίδιοι, καὶ οὐ προσδεχομένων ἀλλ' ἢ Ἀττικὰς ναῦς εἶναι, αἶρουσι. καὶ μάλιστα ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Συρακούσιοι ἐπηνέθησαν, καὶ τὸν τε Ἀμόργην ζῶντα λαβόντες, Πισσοῦθου νόθον υἱὸν, ἀφροστώτα δὲ βασιλείως, παραδιδόασιν οἱ Πελοποννήσιοι. Τισσαφέρνει ἀπαγαγεῖν, εἰ βούλεται, βασιλεῖ, ὥσπερ αὐτῷ προστάξει· καὶ τὴν Ἴασον διεπόρθησαν. καὶ χρήματα πάνυ πολλὰ ἢ στρατιὰ ἔλαβε· παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον. τοὺς τ' ἐπικούρους τοὺς περὶ τὸν Ἀμόργην παρὰ σφῶν αὐτοὺς κομίσαντες, καὶ οὐκ ἀδικήσαντες, ξυνέταξαν, ὅτι ἦσαν οἱ πλεῖστοι ἐκ Πελοποννήσου· τὸ, τε πόλισμα Τισσαφέρνει παραδόντες, καὶ τὰ ἀνδράποδα πάντα, καὶ δοῦλα καὶ ἀλεύθερα, ὧν καθ' ἕναστον στατήρα Λαρεϊκὸν παρ' αὐτοῦ ξυνέβησαν λαβεῖν. ἔπειτα ἀνεχώρησαν ἐς τὴν Μίλητον. καὶ Πεδάριτόν τε τὸν Λέοντος ἐς τὴν Χίον ἄρχοντα Λακεδαιμονίων πεμφάντων, ἀποστέλλουσι πεζῇ μέχρι Ἐρυθρῶν, ἔχοντα τὸ παρὰ Ἀμόργου ἐπικουρικόν, καὶ ἐς τὴν Μίλητον αὐτοῦ Φίλιππον καθιστάσι. καὶ τὸ θέρους ἐτελεύτα.

29. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, ἐπειδὴ

τὴν Ἴασον κατεστήσατο ὁ Τισσαφέρης ἐς φυλακὴν, παρῆλθεν ἐς τὴν Μίλητον, καὶ μηνὸς μὲν τροφήν, ὡσπερ οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ Λακεδαιμόνῃ, ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἑκάστῳ πάσαις ταῖς ναυσὶ διδόναι· τοῦ δὲ λοιποῦ χρόνου ἐβούλετο τριῶβλον διδόναι, ἕως ἂν βασιλεία ἐπέρῃται· ἦν δὲ κελύχη, ἔφη, δώσειν ἐντελῆ τὴν δραχμὴν. Ἐρμοκράτους δὲ ἀντιπόντος, τοῦ Συρακουσίου στρατηγοῦ, (ὁ γὰρ Θηραμένης, οὐ ναύαρχος ὢν, ἀλλ' Ἀστινόχῳ παραδοῦναι τὰς ναῦς ἔμπλεων, μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ,) ὁμοῦ δὲ παρὰ πέντε ναῦς πλείον ἀνδρὶ ἑκάστῳ, ἢ τρεῖς ὀβολοὶ, ὁμολογήθησαν. ἐς γὰρ πέντε ναῦς καὶ πεντήκοντα τρία τάλαντα ἐδίδου τοῦ μηνός· καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσῳ πλείους νῆες ἦσαν τούτου τοῦ ἀριθμοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τούτον ἐδίδοτο.

30. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις, (προσαφιγμένοι γὰρ ἦσαν καὶ οἰκοθεν ἄλλαι νῆες πέντε καὶ τριάκοντα, καὶ στρατηγοί, Χαρμῖνος καὶ Στρομβιχίδης καὶ Εὐκτῆμων, καὶ τὰς ἀπὸ Χίου πάσας καὶ τὰς ἄλλας ξυναγαγόντες,) ἐβούλοντο, διακληρωσόμενοι, ἐπὶ μὲν τῇ Μιλήτῳ τῷ ναυτικῷ ἐφορμεῖν, πρὸς δὲ τὴν Χίον καὶ ναυτικὸν καὶ πιζὸν πέμψαι. καὶ ἐποίησαν οὕτω. Στρομβιχίδης μὲν γὰρ καὶ Ὀνομακλῆς καὶ Εὐκτῆμων, τριάκοντα ναῦς ἔχοντες, καὶ τῶν ἐς Μίλητον ἐλθόντων χιλιῶν ὀπλιτῶν μέρος ἀγαγόντες ἐν ναυσὶν ὀπλιταγωγοῖς, ἐπὶ Χίον λαχόντες ἔπλεον· οἱ δ' ἄλλοι, ἐν Σάμῳ μένοντες, τέσσαρσι καὶ ἐβδομήκοντα ναυ-

ὡν ἐθαλασσοκράτειον, καὶ ἐπίπλουν τῇ Μιλήτῳ ἐποιοῦντο.

31. Ὁ δ' Ἀστύνοχος, ὡς τότε ἐν τῇ Χίῳ ἔτοχε διὰ τὴν προδοσίαν τοὺς δμήρους καταλεγόμενος, τοῦτου μὲν ἐπίσχετ, ἐπειδὴ ἤστυτο τὰς τε μετὰ Θηραμένους ναῦς ἠκούσας, καὶ τὰ περὶ τὴν Ξυμμαχίαν βελτίω ὄντα· λαβίων δὲ ναῦς, τὰς τε Πολοποννησίων δέκα, καὶ Χίας δέκα, ἀνάγεται. καὶ προσβαλὼν Πτελεῶ, καὶ οὐχ ἑλὼν, παρέπλευσεν ἐπὶ Κλαζομενάς· καὶ ἐκέλευεν αὐτῶν τοὺς τὰ Ἀθηναίων φρονοῦντας ἀγοικίξασθαι ἐς τὸν Δαρνούντα, καὶ προσχωρεῖν σφίσι. Ξυτεκέλευε δὲ καὶ Τόμας, Ἰωνίας ὕπαρχος ὢν. ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, ἐσβολὴν ποιησάμενος τῇ πόλει, οὐσῆ ἀτειχίστω, καὶ οὐ δυναίμενος ἐλεῖν, ἀπέπλευσεν ἀνέμῳ μεγάλῳ, αὐτὸς μὲν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην, αἱ δὲ ἄλλαι νῆες κατῆραν ἐς τὰς ἐπικειμένας ταῖς Κλαζομεναῖς νήσοις, Μαρμάθουσαν, καὶ Πήλην, καὶ Δρίμυσσαν. καὶ ὅσα ὑπέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων, ἡμέρας ἐμμεῖναιτες διὰ τοὺς ἀνέμους ὄκτω, τὰ μὲν διήρπασαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δὲ ἐσβαλόμενοι, ἀπέπλευσαν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην ὡς Ἀστύνοχος.

32. Ὀντος δ' αὐτοῦ ἐνταῦθα, Ἀσβίων πρέβεις ἀφικνοῦνται, βουλόμενοι ἀποστῆναι· καὶ αὐτὸν μὲν πείθουσιν· ὡς δ' οἱ τε Κορίνθιοι καὶ οἱ ἄλλοι Ξυμμαχοὶ ἀπρόθυμοι ἦσαν διὰ τὸ πρότερον σφάλμα, ἄρας ἔπλει ἐπὶ τῆς Χίου. κατ', χυμασθεῖσάν τῶν κῶν, ὕστερον ἀφικνοῦνται ἄλλαι ἄλλοθι

ἐς τὴν Χίον. καὶ μετὰ τοῦτο Παιδάριτος, τότε παριῶν περὶ ἑκ τῆς Μιλήτου, γενόμενος ἐν Ἐρυθραῖς, διαπεραιοῦται αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ ἐς Χίον. ὑπῆρχον δὲ αὐτῶ καὶ ἐκ τῶν πέντε νεῶν στρατιῶται ὑπὸ Χαλκιδέων ὡς ἐς πεντακοσίους ξὺν ὄπλοις καταλειφθέντες. ἐπαγγελλομένων δὲ τινῶν Λαβίων τὴν ἀπόστασιν, προσφέρει τῷ τε Παιδαρίτῳ καὶ τοῖς Χίοις Ἀστύοχος λόγον, ὡς χρὴ παραγενομένους ταῖς ναυσὶν, ἀποστῆσαι τὴν Λέσβον· ἢ γὰρ ξυμμάχους πλείους σφᾶς ἔξειν, ἢ τοὺς Ἀθηναίους, ἦν τι σφάλλονται, κακώσειν. οἱ δ' οὐκ ἐσήκουον· οὐδὲ τὰς ναῦς ὁ Παιδάριτος ἔφη τῶν Χίων αὐτῶ προήσειν.

33. Κᾶκείνος, λαβὼν τὰς τε τῶν Κορινθίων πέντε, καὶ ἑκτην Μεγαρίδα, καὶ μίαν Ἑρμιονίδα, καὶ ἄς αὐτός Λακωνικὰς ἦλθεν ἔχων, ἔπλει ἐπὶ τῆς Μιλήτου πρὸς τὴν ναυαρχίαν, πολλὰ ἀπειλήσας τοῖς Χίοις, ἢ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν, ἦν τι δέονται. καὶ προσβαλὼν Κωρύκῳ τῆς Ἐρυθραίας, ἐνηυλίσατο. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Σάμου Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὴν Χίον πλείοντες τῇ στρατιᾷ καὶ αὐτοὶ, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα λόφου διεύγοντο, καὶ καθωρμαίσαντο καὶ ἐλελήθεσαν ἀλλήλους. ἐλθούσης δὲ παρὰ Παιδαρίτου ἐπιστολῆς, ὡς Ἐρυθραίων ἄνδρες αἰχμάλωτοι ἐκ Σάμου ἐπὶ προδοσίᾳ ἐς Ἐρυθρὰς ἦκουσιν ἀφειμένοι, ἀνάγεται ὁ Ἀστύοχος εὐθύς ἐς τὰς Ἐρυθραῖς πάλιν. καὶ παρὰ τοσοῦτον [έγένετο] αὐτῶ, μὴ περιπαισεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. διαπλεύσας δὲ καὶ ὁ Παιδάριτος παρ' αὐτῶν, καὶ ἀναζητήσαντες τὰ περὶ τῶν δοκούντων

προδιδόναι, ὡς εὖρον ἄπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀν-
 θρώπων ἐκ τῆς Σάμου προφασισθῆν, ἀπολύσαντες
 τῆς αἰτίας, ἀπέπλευσαν· ὁ μὲν ἐς τὴν Χίον, ὁ δὲ
 ἐς τὴν Μίλητον ἐκομίσθη, ὥσπερ διανοεῖτο.

34. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἡ τῶν Ἀθηναίων στρατιὰ
 ταῖς ναυσὶν ἐκ τοῦ Κωρύκου περιπλέουσα κατ' Ἀρ-
 γίνον, ἐπιτυχάνει τρισὶ ναυσὶ τῶν Χίων μακραις,
 καὶ ὥσπερ ἰδόντες αὐτάς ἐπεδίωκον· καὶ χειμῶν τε
 μέγας ἐπιγίγνεται, καὶ αἱ μὲν τῶν Χίων μόγις κα-
 ταφεύγουσιν ἐς τὸν λιμένα· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων,
 αἱ μὲν μάλιστα ὀρμήσασαι τρεῖς διασφείρονται, καὶ
 ἐκπίπτουσι πρὸς τὴν πόλιν τῶν Χίων, καὶ ἄνδρες
 οἱ μὲν ἀλλίσκονται, οἱ δ' ἀποθνήσκουσιν· αἱ δ'
 ἄλλαι καταφεύγουσιν ἐς τὸν ὑπὸ τῷ Μίμαντι λι-
 μένα, Φοινικαῶντα καλούμενον. ἐντεῦθεν δ' ὕστε-
 ρον ἐς τὴν Δίαβρον καθαρμισάμενοι, παρσκευαίον-
 τε ἐς τὸν πειχισμὸν.

35. Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου, τοῦ αὐτοῦ χει-
 μῶτος, Ἰπποκράτης ὁ Δακεδαίμονιος ἐπλεύσας δέκα
 μὲν Θουρίαις ναυσὶν, ὧν ἦρχε Δωριεὺς ὁ Διαγόρου
 τρίτος αὐτός, μιᾷ δὲ Λακωνικῇ, μιᾷ δὲ Συρακου-
 σία, πηλαγῆ ἐς Κνίδον· ἡ δ' ἀφείσθηκει ἤδη ἀπὸ
 Τισσαφίρονος, καὶ αὐτοὺς οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ, ὡς
 ἦσθοντο, ἐπέλεον ταῖς μὲν ἡμισυαῖς τῶν νεῶν Κνί-
 δον φυλάσσειν, ταῖς δὲ περὶ Τριόπιον οὖσαις τὰς
 ἀπ' Αἰγύπτου δλκιάδας προσβαλλούσας ξυλλαμβά-
 νειν. ἔστι δὲ τὸ Τριόπιον ἄκρα τῆς Κνιδίας προῦ-
 χουσα, Ἀπόλλωνος ἱερὸν. πυθόμενοι δὲ οἱ Ἀθη-

ναῖοι, καὶ πλεύσαντες ἐκ τῆς Σάμου, λαμβάνουσι τὰς ἐπὶ Τριοπίῳ φρουρούσας ἕξ καὺς· οἱ δ' ἄνδρες ἀποφεύγουσιν ἐξ αὐτῶν. καὶ μετὰ τοῦτο ἐς τὴν Κνίδον καταπλεύσαντες, καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἀτειχίστω οὖσῃ, ὀλίγου εἶλον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ αὐθις προσέβαλλον· καὶ, ὡς ἄμεινον φραξαμένων αὐτῶν ὑπὸ κύκτα, καὶ ἐπισσελθόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ τοῦ Τριοπίου ἐκ τῶν νεῶν διαφυγόντων, - οὐκ ἐθ' ὁμοίως ἔβλαπτον, ἐπελθόντες, καὶ δηώσαντες τὴν τῶν Κνιδίων γῆν, ἐς τὴν Σάμον ἀπέπλευσαν.

36. Ἐπὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, Ἄστυόχου ἡμικτος ὡς τὴν Μίλητον ἐπὶ τὸ καντικόν, οἱ Πελοποννήσιοι εὐπρόως ἔτι εἶχον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον. καὶ γὰρ μισθὸς ἐδίδοτο ἀρκούντως, καὶ τὰ ἐκ τῆς Ἰάθρου μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα ὑπῆν τοῖς στρατιώταις· οἱ τε Μιλήσιοι προθύμως τὰ τοῦ πολέμου ἔφερον. πρὸς δὲ τὸν Τισσαφέρην ἐδόκουν ὅμως τοῖς Πελοποννησίοις αἱ πρῶται ξυνηθῆσαι, αἱ πρὸς Χαλκιδίαια γενόμεναι, ἐνδοταῖς εἶναι, καὶ οὐ πρὸς σφῶν μᾶλλον· καὶ ἄλλας ἐπὶ Θηραμένους παράνομος ἐποίουν· καὶ εἰσὶν αἰδῆ.

37. „ΕΤΝΘΗΚΑΙ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς βασιλείᾳ Λαρεῖον, καὶ τοὺς παῖδας τοῦ βασιλείως καὶ Τισσαφέρην, σπονδὰς εἶναι καὶ φιλίαν κατὰ τὰδε· Ὀπόση χώρα καὶ πόλεις βασιλείως εἰσὶ Λαρείου, ἧ τοῦ πατρὸς ἦσαν, ἧ τῶν προγόνων, ἐπὶ ταύτας μὴ εἶναι πολέμῳ, μηδὲ κακῷ μηδενὶ, μήτε Λακεδαιμονίους, μήτε τοὺς ξυμ-

μάχους τοὺς Λακεδαιμονίων· μήτε φέρους πρᾶσσεσθαι ἐκ τῶν πόλεων τούτων μήτε Λακεδαιμονίους, μήτε τοὺς ξυμμάχους τῶν Λακεδαιμονίων· μηδὲ Δαρεῖον βασιλέα, μηδὲ, ὧν ὁ βασιλεὺς ἄρχει, ἐπὶ Λακεδαιμονίους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἵεναι ἐπὶ πολέμῳ, μηδὲ κακῶ μηδενί. ἦν δὲ τι δέονται Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ ξύμμαχοι βασιλέως, ἢ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων, ὃ, τι ἂν πειθῶσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν. τὸν δὲ πόλεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κοινῇ ἀμφοτέρους πολεμεῖν· ἦν δὲ κατάλυσιν ποιῶνται, κοινῇ ἀμφοτέρους ποιεῖσθαι. ὁπόση δ' ἂν στρατιὰ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ βασιλέως ἢ μεταπέμψαμένου βασιλέως, τὴν δαπάνην βασιλέα παρέχειν. ἦν δὲ τις τῶν πόλεων, ὁπόσαι ξυνέθεντο βασιλεῖ, καὶ τὴν βασιλέως ἢ χώραν, τοὺς ἄλλους κολύειν, καὶ ἀμύνειν βασιλεῖ κατὰ τὸ δυνατόν. καὶ ἦν τις τῶν ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ, ἢ ὅσης βασιλεὺς ἄρχει, ἐπὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων, βασιλεὺς κωλύειτο, καὶ ἀμυνέτω κατὰ τὸ δυνατόν.“

38. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ξυνθήκας Θηραμένης μὲν, παραδοὺς Ἀστυόχῳ τὰς ναῦς, ἀποπλέων ἐν κέλητι, ἀφανίζεται. οἱ δ' ἐκ τῆς Λέσβου Ἀθηναῖοι ἤδη διαβεβηκότες ἐς τὴν Χίον τῇ στρατιᾷ, καὶ κρατοῦντες τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, Δελφίνιον ἐτείχιζον, χωρίον ἄλλως τε ἐκ γῆς καρτερόν, καὶ λιμένας ἔχον, καὶ τῆς τῶν Χίων πόλεως οὐ πολὺ ἀπέχον. οἱ δὲ Χίοι, ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις πεπληγμέ-

ροι, καὶ ἄλλως ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι, ἀλλὰ καὶ τῶν μετὰ τοῦ Τυθῆως τοῦ Ἴωνος ἤδη ὑπὸ Πεδαρίτου ἐπ' Ἀττικισμῶ τεθνεώτων, καὶ τῆς ἄλλης πόλεως κατ' ἀνάγκην ἐς ὀλίγον κατεχομένης, ὑπόπτως διακείμενοι ἀλλήλοις, ἠσύχαζον· καὶ οὐτ' αὐτοὶ διὰ ταῦτα, οὔτε οἱ μετὰ Πεδαρίτου ἐπικουροὶ, ἀξιόμαχοι αὐτοῖς ἐφαίνοντο. ἐς μέντοι τὴν Μίλητον ἐπεμπον, κελεύοντες, σφίσι τὸν Ἀστυόχον βοηθεῖν· ὡς δ' οὐκ ἐσήκουεν, ἐπιστέλλει περὶ αὐτοῦ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα ὁ Πεδαρίτος ὡς ἀδικούντος· καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ Χίῳ ἐς τοῦτο καθειστήκει τοῖς Ἀθηναίοις. αἱ δ' ἐκ τῆς Σάμου νῆες αὐτοῖς ἐπίπλους μὲν ἐποιοῦντο ταῖς ἐν τῇ Μιλήτῳ· ἐπεὶ δὲ μὴ ἀντανάγοιεν, ἀναχωροῦντες πάλιν ἐς τὴν Σάμον, ἠσύχαζον.

39. Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι αἱ τῷ Φαρναβάζῳ ὑπὸ Καλλιγείτου τοῦ Μεγαρέως καὶ Τιμαγόρου τοῦ Κυζικηνοῦ πρᾶσσόντων παρασκευασθεῖσαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες ἄρσασαι ἔπλεον ἐπὶ Ἰωνίας περὶ ἡλίου τροπᾶς· καὶ ἄρχων ἔπλει αὐτῶν Ἀντισθένης Σπαρτιάτης. ξυνέπεμψαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἑνδεκά ἄνδρας Σπαρτιατῶν ξυμβούλους Ἀστυόχῳ, ὃν εἰς ἣν Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάου. καὶ εἶρητο αὐτοῖς, ἐς Μίλητον ἄφικόμενους, τῶν τε ἄλλων ξυνεπιμελεῖσθαι, ἣ μὲλλει ἄριστα εἶναι, καὶ τὰς ναῦς ταύτας, ἣ αὐτάς, ἣ πλείους, ἣ καὶ ἐλάσσους, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ὡς Φαρναβάζον, ἣν δοκῆ, ἀποπέμπειν, Κλέαρχον τὸν Ῥαμφίου, ὃς ξυνέπλει, ἄρχοντα προστάξαντας· καὶ

Ἀσιτύοχον, ἣν δοκῆ τοῖς ἔνδεκα ἀνδράσι, παύειν τῆς ναυαρχίας, Ἀντισθένην δὲ καθιστάναι· πρὸς γὰρ τὰς τοῦ Πεδάριτου ἐπιστολάς ὑπέπτευσον αὐτόν. πλέουσαι οὖν αἱ νῆες ἀπὸ Μάλιας πελάγια, Μήλου προσέβαλον, καὶ περιτυχόντες ναυσὶ δέκα Ἀθηναίων, τὰς τρεῖς λαμβάνουσι κενάς, καὶ κατακαίουσι. μετὰ δὲ τοῦτο, δεδιότες, μὴ αἱ διαφυγοῦσιν τῶν Ἀθηναίων ἐκ τῆς Μήλου νῆες (ὅπερ ἐγένετο,) μὴρύσασιν τοῖς ἐν τῇ νήσῳ τὸν ἐπίπλουον αὐτῶν, πρὸς τὴν Κρήτην πλεύσαντες, καὶ πλείω τὸν πλοῦν διὰ φυλακῆς ποιησάμενοι, ἐς τὴν Καῦνον τῆς Ἀσίας κατήραν. ἐντεῦθεν δὴ, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ ὄντες, ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Μιλήτῳ ναῦς τοῦ ξυμπαρακομοσθῆναι.

40. Οἱ δὲ Χίοι καὶ Πεδάριτος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οὐδὲν ἤσσαν, καίπερ διαμέλλοντα, τὸν Ἀσιτύοχον, πέμποντες ἀγγέλους, ἤξιουν σφίσι πελιορκομένοις βοηθῆσαι ἀπάσαις ταῖς ναυσὶ, καὶ μὴ περιιδεῖν τὴν μεγίστην τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων ἐκ τε θαλάσσης εἰργομένην, καὶ κατὰ γῆν ληστείαις πορθουμένην. οἱ γὰρ οἰκίεται τοῖς Χίοις πολλοὶ ὄντες, καὶ μῆ γέ πόλις, πλὴν Λακεδαιμονίων, πλείστοι γενόμενοι, καὶ ἅμα, διὰ τὸ πλῆθος, χαλεπωτέρως ἐν ταῖς ἀδινίαις κολαζόμενοι, ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Ἀθηναίων βεβιαίως ἔδοξε μετὰ τείχους ἰδρῶσθαι, εὐθύς αὐτομολίᾳ τε ἐχρήσαντο πολλοὶ πρὸς αὐτούς, καὶ τὰ πλείστα κακὰ, ἐπιστάμενοι τὴν χώραν, οὗτοι ἰδρῶσαν. ἔφασαν οὖν χρῆναι οἱ Χίοι,

οις ἔτι ἐλπίς καὶ δυνατὸν κωλύσαι, τειχιζομένου τοῦ Ἀελφινίου, καὶ ἀτελοῦς ἔντος, καὶ στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος μείζονος προσπαραβαλλομένου, βοηθῆσαι σφίσι. ὃ δὲ Ἀστυόχος, καίπερ οὐ διανοούμενος, διὰ τὴν τότε ἀπειλήν, ὡς ἑώρα καὶ τοὺς ξυμμάχους προδῆκτους ἔντας, ὤρμητο ἕς τὸ βοηθεῖν.

41. Ἐν τούτῳ δὲ ἐκ τῆς Καῦνου παραγίγνεται ἀγγελία, ὅτι αἱ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες καὶ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμβουλοι πάρισι. καὶ νομίσας, πάντα ὑστερα εἶναι τῆ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς τε, ὅπως θαλασσοκρατοῖεν μᾶλλον, τοσαύτας συμπαρακαμίσει, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους, οἳ ἦσαν κατάσκοποι αὐτοῦ, ἀσφαλῶς περαιοθῆναι, εὐθύς, ἀφίει τὸ ἐς τὴν Χίον, ἔπλει ἐς τὴν Καῦνον. καὶ ἐς Κῶν τὴν Μεροπίδα ἐν τῷ παράπλῳ ἀπαβίς, τὴν τε πόλιν, ἀτείχιστον οὖσαν, καὶ ὑπὸ σεισμοῦ, ὃς αὐτοῖς ἔτυχε μέγιστός γε δὴ, ἔιν μεμνήμεθα, γεγόμενος, ξυμπεπτωκυῖαν, ἐκπορθεῖ, τῶν ἀνθρώπων ἐς τὰ ὄρη πεφευγόντων· καὶ τὴν χώραν καταδρομαῖς λαίαν ἐποίητο, πλὴν τῶν ἐλευθέρων· τούτους δὲ ἀφίει. ἐκ δὲ τῆς Κῶ ἀφικόμενος ἐς τὴν Κνίδον θυκτός, ἀγαγκάζεται ὑπὸ τῶν Κνιδίων παραινούντων μὴ ἐμβιβᾶσαι τοὺς ναύτας, ἀλλ', ὥσπερ εἶχε, πλείν εὐθύς ἐπὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ναῦς εἴκοσιν, ἃς ἔχων Χαρμῆνος, εἰς τῶν ἐκ Σάμου στρατηγῶν, ἐφύλασσε ταύτας τὰς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ναῦς, ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσπλεούσας, ἐφ' ἃσπερ καὶ ὁ Ἀστυόχος πα-

ρέπλει ἐπέθοντο δὲ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ ἐκ τῆς Μιλήτου τὸν ἐπίπλου ἀυτῶν, καὶ ἡ φυλακὴ τῷ Χαρμίνῳ περὶ τὴν Σύμην καὶ Χάλκην καὶ Ρόδον καὶ περὶ τὴν Λυκίαν ἦν. ἤδη γὰρ ἤσθάνετο καὶ ἐν τῇ Καύνῳ οὐσας αὐτάς.

42. Ἐπέπλει οὖν, ὥσπερ εἶχε, πρὸς τὴν Σύμην ὁ Ἀστύοχος, πρὶν ἔκπυστος γενέσθαι, εἶπας περιλάβοι που μετιώρους τὰς ναῦς. καὶ αὐτῷ ὑπέσχετο καὶ τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ξυννεφέλα ὄντα, πλάνησιν τῶν νεῶν ἐν τῷ σκότει καὶ ταραχῇν παρέσχε. καὶ ἄμα τῇ ἔφ, διεσπασμένου τοῦ ναυτικοῦ, καὶ τοῦ μὲν φανεροῦ ἤδη ὄντος τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ εὐωνύμου κέρως, τοῦ δὲ ἄλλου περὶ τὴν νῆσον ἔτι πλανωμένου, ἐπανάγονται κατὰ τάχος ὁ Χαρμίνος καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάσσοσαν ἢ ταῖς εἴκοσι ναυσὶ, νομίσαντες, ὥσπερ ἐφύλασσαν ναῦς, τὰς ἀπὸ τῆς Καύνου, ταύτας εἶναι. καὶ προσπεισόντες εὐθύς, κατέδυσάν τε τρεῖς, καὶ κατετραυμάτισαν ἄλλας, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἐπικράτου, μέχρις οὐ ἐπεφάνησαν αὐτοῖς παρὰ δόξαν αἱ πλείους τῶν νεῶν, καὶ πανταχόθεν ἀπεκλείοντο. ἔπειτα δὲ, ἐς φυγὴν καταστάντες, ἕξ μὲν ναῦς ἀπολλύσασιν, ταῖς δὲ λοιπαῖς καταφεύγουσιν ἐς τὴν Τεύγλουσσαν νῆσον, ἐντεῦθεν δὲ ἐς Ἀλικαρνασσόν. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Πελοποννήσιοι, ἐς Κνίδον κατάραντες, καὶ ξυμμιγισῶν τῶν ἐκ τῆς Καύνου ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν αὐτοῖς, ξυμπάσαις πλεύσαντες, καὶ τροπαῖον ἐν τῇ Σύμῃ στήσαντες, πάλιν ἐς τὴν Κνίδον καθωρμίσαντο.

43. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ταῖς ἐκ τῆς Σάμου ναυσὶ πάσαις, ὡς ἤσθοντο τὰ τῆς ναυμαχίας, πλεύσαντες ἐς τὴν Σύμην, καὶ ἐπὶ μὲν τὸ ἐν τῇ Κνίδῳ καυτικὸν οὐχ ὀρμήσαντες, οὐδ' ἐκείνοι ἐπ' ἐκείνους, λαβόντες δὲ τὰ ἐν τῇ Σύμῃ ακιὴ τῶν νηῶν, καὶ Λορύμοις τοῖς ἐν τῇ ἠπειρῷ προσβαλόντες, ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Σάμον. ἅπασαι δ' ἤδη οὔσαι ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες ἐπεσκευάζοντό τε, εἴ τι ἔδει, καὶ πρὸς τὸν Τισσαφέρην (παρσγένετο γάρ,) λόγους ἐποιοῦντο οἱ ἕνδεκα ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων περὶ τε τῶν ἤδη πεπραγμένων, εἴ τι μὴ ἤρρεσκεν αὐτοῖς, καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος πολέμου, ὅτι τρόπῳ ἄριστα καὶ ξυμφορώτατα ἀμφοτέροις παλεμήσεται. μάλιστα δὲ ὁ Λίχας ἐσκόπει τὰ ποιούμενα, καὶ τὰς σπονδὰς οὐδενότι, οὔτε τὰς Θηραμένους, ἔφη, καλῶς ξυγκεῖσθαι, ἀλλὰ δεινὸν εἶναι, εἰ χάρις, ὅσης βασιλεὺς καὶ οἱ πρόγονοι ἤρξαν πρότερον, ταύτης καὶ νῦν ἀξιώσει κρατεῖν, (ἐνῆν γὰρ καὶ νήσους ἀπάσας πάλιν δουλεύειν, καὶ Θεσσαλίαν, καὶ Λοκροὺς, καὶ τὰ μέχρι Βοιωτῶν,) καὶ ἀντ' ἐλευθερίας ἂν Μηδικὴν ἀρχὴν τοῖς Ἕλλησι τοὺς Λακεδαιμονίους περιθεῖναι. ἑτέρας οὖν ἐκέλευε βελτίους σπένδεσθαι, ἢ ταύταις γε οὐ χρήσεσθαι· αὐτὰ δὲ τῆς τροφῆς ἐπὶ τούτοις δεῖσθαι οὐδέν. ἀγανακτῶν δὲ ὁ μὲν Τισσαφέρης, ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν δι' ὄργης καὶ ἄπρακτος.

44. Οἱ δ' ἐς τὴν Ῥόδον, ἐπικηρυκευθέντων ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἀνδρῶν, τὴν γνώμην εἶχον

πλεῖν, ἐλπίζοντες νῆσόν τε οὐκ ἀδύνατον καὶ ταυ-
 βατῶν πλήθει καὶ πεζῶ προσάξασθαι, καὶ ἄμα
 ἠγούμενοι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ξυμμαχίας
 δυνατοὶ ἔσεσθαι, Τισσαφέρην μὴ αἰτοῦντες χρή-
 ματα, τρέφειν τὰς ναῦς. πλεύσαντες οὖν εὐθύς ἐν
 τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἐκ τῆς Κνίδου, καὶ προσβαλόντες
 Καμείρῳ τῆς Ῥοδίας πρώτη ναυσὶ τέσσαρσι καὶ ἐν-
 νενήκοντα, ἐξεφόβησαν μὲν τοὺς πολλοὺς, οὐκ ἐ-
 δότας τὰ πρασσόμενα, καὶ ἔφευγον, ἄλλως τε καὶ
 ἀτειχίστου οὔσης τῆς πόλεως· εἶτα, ξυγκαλέσαντες
 οἱ Λακεδαιμόνιοι τούτους τε καὶ τοὺς ἐκ τῶν θυοῖν
 πόλειον, Αἰνδου τε καὶ Ἴηλυσοῦ, Ῥοδίους, ἔπει-
 σαν ἀποστῆναι Ἀθηναίων. καὶ προσεχώρησε Ῥόδος
 Πελοποννησίοις. οὗ δὲ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν καιρὸν
 τοῦτον ταῖς ἐκ τῆς Σάμου ναυσὶν, αἰσθόμενοι,
 ἔπλευσαν μὲν, βουλόμενοι φθάσαι, καὶ ἐφάνησαν
 πελάγιοι· ὑστερίσαντες δὲ οὐ πολλῶ, τὸ μὲν παρα-
 χρήμα ἀπέπλευσαν ἐς Χάλκη, ἐντεῦθεν δ' ἐς Σά-
 μον· ὑστερον δὲ ἐκ τῆς Χάλκης καὶ ἐκ τῆς Κῷ καὶ
 ἐκ τῆς Σάμου τοὺς ἐπίπλους ποιοῦμενοι, ἐπὶ τὴν
 Ῥόδον ἐπολέμουν. οἱ δὲ χρήματα μὲν ἐξέλεξαν ἐ-
 δύο καὶ τριάκοντα τάλαντα οἱ Πελοποννήσιοι παρὰ
 τῶν Ῥοδίων, τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον ἡμέρας ὄγδοή-
 κοντα, ἀνεγκύσαντες τὰς ναῦς.

45. Ἐν δὲ τούτῳ, καὶ ἔτι πρότερον, πρὶν ἐς
 τὴν Ῥόδον αὐτοὺς ἀναστῆναι, τὰδε ἐπράσσετο.
 Ἀλκιβιάδης, μετὰ τὸν Χαλκιδῆος θάνατον, καὶ τὴν
 ἐν Μιλήτῳ μάχην, τοῖς Πελοποννησίοις ὑποπτος

ὦν, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀφικομένης ἐπιστολῆς πρὸς
 Ἀστυόχον ἐκ Λακεδαιμόνος, ὅσ' ἀποκτεῖναι, (ἦν γὰρ
 τῷ Ἄγιδι ἐχθρὸς, καὶ ἄλλως ἔπιςτος ἐφαίνετο·)
 πρῶτον μὲν ὑποχωρεῖ, δείσας, παρὰ Τισσαφέρην,
 ἔπειτα ἐκάκου πρὸς αὐτὸν, ὅσον ἐδύνατο μάλιστα,
 τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα. καὶ διδάσκαλος
 πάντων γιγνόμενος, τὴν τε μισθοφορὰν ξυμπέμνεν,
 ἀντὶ δροακμῆς Ἀττικῆς ὥστε τριώβολον (καὶ τοῦτο
 μὴ ξυμπῶς,) δίδουσθαι· λέγων πελεύων τὸν Τισσα-
 φέρην πρὸς αὐτοὺς, ὡς Ἀθηναῖοι, ἐκ πλείονος
 χρόνου ἐπιστήμονες ὄντες τοῦ ναυτικοῦ, τριώβολον
 τοῖς ἑαυτῶν διδάσασιν· οὐ τοσοῦτον πενία, ὅσον ἵνα
 αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται, ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, οἱ
 μὲν, τὰ σώματα χεῖρα ἔχωσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦ-
 τα, ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει, οἱ δὲ, τὰς ναῦς
 ἀπολιπόντες, ἐς ἡμετέραν τὸν προσοφειλόμενον μι-
 σθόν. καὶ, τοὺς τριηράρχους καὶ τοὺς στρατηγούς
 τῶν πόλεων, ἐδίδασκεν, ὅσπερ ὄντα χρήματα, αὐ-
 τὸν πείσαι, ὥστε ξυγχωρῆσαι ταῦτα ἑαυτῷ, πλὴν
 τῶν Συρακουσίων· τούτων δὲ Ἐρμοκράτης τε ἠναν-
 τιούτο μόνος ὑπὲρ τοῦ ξυμπαντος ξυμμαχικοῦ, τὰς
 τε πόλεις δεομένας χρημάτων ἀπῆλασεν αὐτὸς, ἀντι-
 λέγων ὑπὲρ τοῦ Τισσαφέρους, ὡς οἱ μὲν Χῖοι ἀναί-
 σχυντοι εἶεν, πλουσιώτατοι ἦντες τῶν Ἑλλήνων,
 ἐπικουρίᾳ δὲ ὁμῶς σωζόμενοι, ἄξιοῦσι, καὶ τοῖς σώ-
 μασι καὶ τοῖς χρήμασι ἄλλους ὑπὲρ ἐκείνων ἐλευ-
 θερίας κινδυνεύειν. τὰς δ' ἄλλας πόλεις, ἔφη
 ἀδικεῖν, αἱ ἐς Ἀθηναίους, πρότερον ἢ ἀποστῆναι

ἀνάλουν, εἰ μὴ καὶ νῦν τοσαῦτα καὶ ἔτι πλείω ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν ἐθελήσουσιν ἐσφέρειν. τὸν τε Τισσαφέρην ἀπέβαινε νῦν μὲν, τοῖς ἰδίοις χρήμασι πολεμοῦντα, εἰκότως φειδόμενον· ἦν δὲ ποτε τροφή καταβῆ παρὰ βασιλείας, ἐντελῆ αὐτοῖς ἀποδώσειν τὸν μισθόν, καὶ τὰς πόλεις τὰ εἰκότα ὠφελήσειν.

46. Παρῆνει δὲ καὶ τῷ Τισσαφέρνει, μὴ ἄγαν ἐπίγεσθαι τὸν πόλεμον διαλύσαι, μηδὲ βουληθῆναι, κομίσαντα ἢ ναῦς Φοινίσσας, ὥσπερ παρεσκευάζετο μελλήσει πλείοσι μισθόν πορίζοντα, τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κράτος δοῦναι, ἔχειν δ' ἀμφοτέρους ἔῃν δίχα τὴν ἀρχὴν, καὶ βασιλεῖ ἐξεῖναι ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς λυπηροὺς τοὺς ἑτέρους ἐπάγειν. γενομένης δ' ἂν καθ' ἐν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς, ἀπορεῖν ἂν αὐτόν, οἷς τοὺς κρατοῦντας ξυγκαθαιρήσει, ἦν μὴ αὐτὸς βούληται μεγάλῃ δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ ἀναστίας ποτε διαγωνίσασθαι. εὐτελέστερα δὲ τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης, καὶ ἅμα μετὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀσφαλείας αὐτοὺς περὶ ἑαυτοὺς τοὺς Ἕλληνας κατατρίψαι. ἐπισηδειοτέρους τε, ἔφη, τοὺς Ἀθηναίους εἶναι κοινωνοὺς αὐτῷ τῆς ἀρχῆς· ἦσσαν γὰρ τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι, τὸν λόγον τε ξυμφορώτατον καὶ τὸ ἔργον ἔχοντας πολεμεῖν· τοὺς μὲν γὰρ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσι τε αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέρος, καὶ ἐκείνῳ, ὅσοι ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἕλληνες οἰκοῦσι· τοὺς δὲ, τούναντιον, ἐλευθερώσοντας ἴκειν. καὶ οὐκ εἰκὸς εἶναι, Λακεδαιμονίους, ἀπὸ μὲν σφῶν τῶν

Ἑλλήνων ἐλευθεροῦν νῦν τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ δ' ἰσχυρῶν τῶν βαρβάρων, ἣν μὴ ποτε αὐτοὺς μὴ ἐξέλωσι, μὴ ἐλευθερώσῃαι. τρίβειν οὖν ἐκέλευε πρῶτον ἀμφοτέρους, καὶ ἀποτεμώμενον ὡς μέγιστα ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἔπειτ' ἤδη τοὺς Πελοποννησίους ἀπαλλάξαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ διανοεῖτο τὸ πλεόν οὕτως ὁ Τισσαφέρνης, ὅσα γε ἀπὸ τῶν ποιουμένων ἦν εἰκάσαι. τῷ γὰρ Ἀλκιβιάδῃ διὰ ταῦτα, ὥς εὖ περὶ τούτων παραινοῦντι, προσθεῖς δαυτὸν ἐς πίστιν, τὴν τε τροφήν κακῶς ἐπόριζε τοῖς Πελοποννησίοις, καὶ ναυμαχεῖν οὐκ εἶα· ἀλλὰ καὶ τὰς Φοινίσσας ναῦς φάσκων ἤξειν, καὶ ἐκ [τοῦ] περιόντος ἀγωνεῖσθαι, ἔφθειρε τὰ πράγματα· καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο, γενομένην καὶ πᾶν ἰσχυρὰν, τὰ τε ἄλλα καταφανέστερον, ἢ ὥστε λανθάνειν, οὐ προθύμως.

47. Ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ταῦτα ὅμα μὲν τῷ Τισσαφέρνει καὶ τῷ βασιλεῖ, ὧν παρ' ἐκείνοις, ἄριστα εἶναι νομίζων παρήκει, ὅμα δὲ τὴν ἑαυτοῦ καθόδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων, εἰδὼς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, ὅτι ἔσται ποτὶ αὐτῷ πείσαντι κατελθεῖν. πᾶσαι δ' ἂν ἐνόμιζε μάλιστα ἐκ τοῦ τοιούτου, εἰ Τισσαφέρνης φαίνοιτο αὐτῷ ἐπιτήδειος εἶναι. ὅπερ καὶ ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ ἦσθοντο αὐτὸν ἰσχυρόντα παρ' αὐτῷ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίων στρατιῶται, τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος λόγους ἐς τοὺς δυνατωτάτους αὐτῶν ἄνδρας, ὥστε μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους τῶν

ἀνθρώπων, ὅτι ἐπὶ ὀλιγαρχία βούλεται, καὶ αὐτοκράτεια, οὐδὲ δημοκρατία. τῇ ἑαυτὸν ἐκβιασάσθαι, κατελθὼν, καὶ παρασχὼν Τισσαφέρνην φίλον αὐτοῖς, συμπολιτεύειν, τὸ δὲ πλείον, καὶ ὡς τὸ σφῶν αὐτῶν οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τριήραρχοί τε τῶν Ἀθηναίων, καὶ δυνατώτατοι, ὤρμηται ἐς τὸ καταλύσαι τὴν δημοκρατίαν.

48. Καὶ ἐκινήθη πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦτο, καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐντεύθει ὕστερον. τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ διαβάντες πικρὸς ἐκ τῆς Σάμου ἐς λόγους ἦλθον, καὶ, ὑποτεινόντος αὐτοῦ καὶ Τισσαφέρνην μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλέα φίλον ποιήσεις, εἰ μὴ δημοκρατοῖντο, (οὕτω γὰρ αὐτῶν πιστεῦσαι μᾶλλον βασιλέα) πολλὰς ἐλπίδας ἔχον· οὗτοι τε αὐτοῖς οἱ δυνατοὶ τῶν πολιτῶν, τὰ πράγματα, (οἷον καὶ τάλαιπωροῦνται μάλιστα,) ἐς δευτέρου περιουτήσεις, καὶ τῶν πολεμίων ἐπικρατήσεις· ἐς ταῦτα τῆς Σάμου ἐλθόντες, ξυνίστασάν τε τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐπιτηδείους ἐς ξυνωμοσίαν, καὶ ἐς τοὺς πολλοὺς φανερώς ἔλεγον, ὅτι βασιλεὺς σφίσι φίλος ἔσοιτο, καὶ χρήματα περὶ οὗτοι, Ἀλκιβιάδου τε κατελθόντες, καὶ μὴ δημοκρατουμένων. καὶ ὁ μὲν ὄχλος, εἰ καὶ το παραντίκα ἤχητα τοῖς πρᾶσσόμενοις, διὰ τὸ εὔπορον τῆς ἐλπίδας τοῦ βασιλέως μισθοῦ, ἠσυχάζον. οἱ δὲ ξυνιστάντες τὴν ὀλιγαρχίαν, ἐπειδὴ τῷ πλήθει ἐκοίνωσαν, αὐτοῖς καὶ σφίσι αὐτοῖς καὶ τοῦ ἐπιτακτοῦ τῷ πλείονι τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐκδόσων. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφαίνετο εὔπορον καὶ πιστῶν,

φρουρίῳ δὲ, στρατηγῷ ἔτι ὄντι, οὐδὲν ἤρρεσκον· ἀλλ'
 ὅ, τε Ἀλκιβιάδης (ὅπερ καὶ ἦν,) οὐδὲν μᾶλλον ὀλι-
 γαρχίας, ἢ δημοκρατίας, δεῖσθαι ἐδόκει αὐτῷ, ἢ
 ἄλλο τι ἀκοπιῆσθαι, ἢ, ὅτῳ τρόπῳ, ἐκ τοῦ παρόν-
 τος κόσμου τὴν πόλιν μεταστήσας, ὑπὸ τῶν ἐταί-
 ρων παρακληθεῖς, κάτεισι \ σφίσι δὲ παροπτέον εἶ-
 ναι τοῦτο μάλιστα, ὅπως μὴ στασιάζωσι τῷ βασι-
 λεῖ· οὐκ εὐπορον εἶναι [λέγων,] καὶ Πελοποννησίῳ
 [ἤδη] ὁμοίως ἐν τῇ θαλάσῃ ὄντων, καὶ πόλεις
 ἐχόντων ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ οὐκ ἐλαχίστας, — Ἀθη-
 ναίοις προσθέμενον, οἷς οὐ πιστεύει, πράγματα
 ἔχειν, ἔξόν, Πελοποννησίους, ὑφ' ὧν κακὸν αὐδὲν
 πέπονθε, φίλους ποιήσασθαι. τῆς τε ξυμμαχίδας
 πόλεις, αἷς ὑπεσχῆσθαι, δὴ σφᾶς ὀλιγαρχίαν, ὅτι
 δὴ καὶ αὐτοὶ οὐ δημοκρατήσονται, εὐ εἰδέναι, ἔφη.
 ἦτι οὐδὲν μᾶλλον σφίσι οὐδ' αἰ ἀφροστηκυῖαι προσ-
 χωρήσονται, οὐδ' αἰ ὑπάρχουσαι βεβαιοτέραί ἐσον-
 ται. οὐ γὰρ βουλήσεσθαι αὐτοὺς μετ' ὀλιγαρχίας
 ἢ δημοκρατίας δουλεύειν μᾶλλον, ἢ, μεθ' ἀποτέρου
 ἂν τύχῃσι τούτου, ἐλευθέρους εἶναι. τοὺς τε κα-
 λοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὀνομαζομένους οὐκ ἐλάσσω αὐτοὺς,
 νομίσειν σφίσι πράγματα παρεῖν τοῦ δήμου, πο-
 ριστάς ὄντας καὶ ἐσηγητάς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ, ἐξ
 ὧσ' αὐτοὺς πλείω ἀφελεῖσθαι· καὶ τὸ μὲν ἐπ'
 κείνοις εἶναι, καὶ ἄκριτοι ἂν καὶ βιαιώτεραν ἀπο-
 θνήσκουσιν· τὸν δὲ δῆμον σφῶν τε καταφυγὴν εἶ-
 ναι καὶ ἐκείνων σωφροναγῆν. καὶ ταῦτα παρ'
 αὐτῶν γε τῶν ἔργων ἐπισταμένας τὰς πόλεις, σα-

φῶς αὐτὸς εἶδέναι, ὅτι οὕτω νομίζουσιν. οὐκ οὐκ
 ἑαυτῷ γε τῶν ἀπὸ Ἀλκιβιάδου καὶ ἐν τῷ παρόντι
 πρασσομένων ἀρέσκειν οὐδέν.

49. Οἱ δὲ συλλεγόντες τῶν ἐν τῇ Συμμαχίᾳ,
 ὡσπερ καὶ τοπρωῶτον αὐτοῖς εἶδοκε, τὰ τε παρόντα
 ἐδέχοντο, καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις Πείσανδρον
 καὶ ἄλλους παρεσκευάζοντο πέμπειν, ὅπως περὶ τε
 τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου πράσσοιεν καὶ τῆς τοῦ
 ἐκεῖ δήμου καταλύσεως, καὶ τὸν Τισσαφέρην φίλον
 τοῖς Ἀθηναίοις ποιήσειαν.

50. Γινούς δὲ ὁ Φρύνιχος, ὅτι ἔσοιτο περὶ τῆς
 τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου λόγος, καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι
 ἐνδέχονται αὐτήν, δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν
 λεχθέντων ὑφ' αὐτοῦ, μὴ, ἣν κατέλθῃ, ὡς κωλυ-
 τὴν ὄντα, κακῶς δρᾶ, τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε τι. πέμ-
 πει ὡς τὸν Ἀστύοχον, τῶν Λακεδαιμονίων ναύαρχον,
 ἔτι ὄντα τότε περὶ τὴν Μίλητον, κρύφα ἐπι-
 στείλας, ὅτι Ἀλκιβιάδης αὐτῶν τὰ πράγματα φθεί-
 ρει, Τισσαφέρην Ἀθηναίοις φίλον ποιῶν, καὶ
 τᾶλλα σαφῶς ἐγγράψας. ξυγγνώμην δὲ εἶναι ἑαυ-
 τῷ, περὶ ἀνδρὸς πολεμίου, καὶ μετὰ τοῦ τῆς πό-
 λεως ἀξυμφόρου, κακόν τι βουλευσέν. ὁ δὲ Ἀστύο-
 χος τὸν μὲν Ἀλκιβιάδην, ἄλλοις τε καὶ οὐκέτι ὁμοί-
 ως ἐς χεῖρας ἰόντα, οὐδὲ διανοεῖτο τιμωρεῖσθαι.
 ἀπειθῶν δὲ παρ' αὐτὸν ἐς Μαγνησίαν, καὶ παρὰ
 Τισσαφέρην, ἅμα λέγει τε αὐτοῖς τὰ ἐπισταλέντα
 ἐκ τῆς Σάμου, καὶ γίγνεται αὐτοῖς μηνυτής. πρὸς
 εἶθ' ἔθ' τε, ὡς ἐλέγετο, ἐπὶ ἰδίῳις κέρδεσι Τισσαφέρ-

νει ἑαυτὸν, καὶ περὶ τούτου, καὶ περὶ τῶν ἄλλων. δίδωκε καὶ περὶ τῆς μισθοφορίας οὐκ ἐντελοῦς οὔσης μαλακωτέρας ἀνθήπτετο. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης πέμπει εὐθύς κατὰ Φρύνιχου γράμματα ἐς τὴν Σάμον πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας, οἷα δέδρακε, καὶ ἀξιῶν αὐτὸν ἀποθνήσκειν. Θορυβούμενος δὲ ὁ Φρύνιχος, καὶ πάνυ ἐν τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ ὢν διὰ τὸ μήνυμα, ἀποστέλλει αὐθις πρὸς τὸν Ἀστύοχον, τὰ τε πρότερα, μεμφόμενος, ὅτι οὐ καλῶς ἐκρύφθη, καὶ νῦν, ὅτι ὅλον τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων εἰσιμος εἶη τὸ ἐν τῇ Σάμῳ παρασχεῖν αὐτοῖς διαφθεῖραι, γράψας καθ' ἕκαστα, ἀτειχίστου οὔσης Σάμου, ἥ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξεις, καὶ ὅτι ἀνεπίφθονόν οἱ ἦδη εἶη, περὶ τῆς ψυχῆς δι' ἐκείνους κινδυνεύοντι, καὶ τοῦτο καὶ ἄλλο τι ἂν δρᾶσαι μᾶλλον, ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθρίστων αὐτὸν διαφθαρεῖναι. ὁ δὲ Ἀστύοχος μνηύει καὶ ταῦτα τῷ Ἀλκιβιάδῃ.

51. Καὶ ὡς προήσθετο αὐτὸν ὁ Φρύνιχος ἀδικοῦντα, καὶ ὄσονοῦ παροῦσαν ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου περὶ τούτων ἐπιστολήν, αὐτὸς προφθάσας τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γλινεταί, ὡς οἱ πολέμιοι μέλλουσι, ἀτειχίστου οὔσης τῆς Σάμου, [καὶ ἅμα] τῶν νεῶν οὐ πασῶν ἔνδον ὄρμουσῶν, ἐπιθήσεσθαι τῷ στρατοπέδῳ· καὶ ταῦτα σαφῶς πεπυσμένος εἶη, καὶ χρῆναι τειχίζειν τε Σάμον ὥστατίιστα, καὶ τᾶλλα ἐν φυλακῇ ἔχειν. ἐστρατήγει δὲ, καὶ κύριος ἦν αὐτὸς πράσσειν ταῦτα. καὶ οἱ μὲν τὸν τειχισμόν τε παρισκευάζοντο, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου, καὶ ὡς

μέλλουσα Σάμος, θᾶσσον εἰεχίσθη. αἱ δὲ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιστολαὶ οὐ πολὺ ὕστερον ἦγον, ὅτι παραδίδονται τε τὸ στρατεύμα ὑπὸ Φρυνίχου, καὶ οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἐπιθήσασθαι. δόξας δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης οὐ πιστὸς εἶναι, ἀλλὰ, τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προειδώς, τῷ Φρυνίχῳ ὡς ξυνειδότε καὶ ἔχθραν ἀνατιθέναι, οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ξυνημαρτύρησε μᾶλλον, ταῦτα ἐξαγγείλας.

52. Μετὰ δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης μὲν Τισσαφέρην παρεσκεύαζε καὶ ἀνέπειθεν, ὅπως φίλος ἔσται τοῖς Ἀθηναίοις, δεδιότα μὲν τοὺς Πελοποννησίους, ὅτι πλείοσι ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων παρῆσαν, βουλόμενον δὲ ὁμως, εἰ δύναιτό πως, πεισθῆναι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐν τῇ Κνίδῳ διαφορὰν περὶ τῶν Θηραμένων σπονδῶν ἤσθετο τῶν Πελοποννησίων ἤδη γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ ἄντων αὐτῶν ἐγεγένητο· ἐν ἧ τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον, πρότερον εἰρημένον, περὶ τοῦ ἐλευθεροῦν Λακεδαιμονίους τὰς ἀπάσας πόλεις, ἐτηλήθευσεν ὁ Λίχας, οὐ φάσκων ἀνεκτὸν εἶναι, ξυγκεῖσθαι, κράτειν βασιλεία τῶν πόλεων, ὧν ποτε καὶ πρότερον ἢ αὐτὸς ἢ οἱ πατέρες ἦρχον. καὶ μὲν δὴ ὁ Ἀλκιβιάδης, αἶτι περὶ μεγάλων ἀγωνιζόμενος, προθύμως τῷ Τισσαφέρνι θεραπεύων προσέκειτο.

53. Οἱ δὲ μετὰ τοῦ Πεισάνδρου πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλέντες ἐκ τῆς Σάμου, ἀφικόμενοι εἰς τὰς Ἀθήνας, λόγους ἐποιοῦντο ἐν τῷ δήμῳ, κερφαλοῦντες ἐκ πολλῶν, μάλιστα δὲ, ὡς ἐξείη αὐ-

τοῖς, Ἀλκιβιάδην κατάγουσι, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις, βασιλέα τε ζυμμάχον ἔχειν, καὶ Πελοποννησίων περιγενέσθαι. ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν καὶ ἄλλων περὶ τῆς δημοκρατίας, καὶ τῶν Ἀλκιβιάδου ἅμα ἐχθρῶν διαβοώντων, ὡς δεινὸν εἶη, εἰ τοὺς νόμους βιασάμενος κάτειαι, καὶ Εὐμόλπιδων καὶ Κηρόκων, περὶ τῶν μυστικῶν, δι' ἅπερ ἔφυγε, μαρτυρουμένων, καὶ ἐπιθειαζόντων, μὴ κατάγειν, ὃ Πείσανδρος παρελθὼν, πρὸς πολλὴν ἀντιλογία καὶ ἀχελιασμὸν ἠρώτα ἕνα ἕκαστον παρῶν τῶν ἀντιλεγόντων, ἦντινα ἐλπίδα ἔχει σωτηρίας τῇ πόλει, Πελοποννησίων ναῦς τε οὐκ ἐλάσσους σφῶν ἐν τῇ θαλάσῃ ἀντιπρώρους ἔχόντων, καὶ πόλεις ζυμμαχίδας πλείους, βασιλέως τε αὐτοῖς καὶ Τισσαφρόνους χρήματα παρεχόντων, σφίσι τε οὐκέτι ὄντων, εἰ μὴ τις πείσει βασιλέα μεταστῆναι παρὰ σφῶν. ὁπότε δὲ μὴ φαίησαν ἐρωτώμενοι, ἐνταῦθα δὴ σαφῶς ἐλέγχετο αὐτοῖς, ὅτι τοῦτο τοίνυν οὐκ ἔστιν ἡμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ πολιτεύσομεν τε σοφρονέστερον, καὶ ἐς ὀλίγους μᾶλλον [ταῖς ἀρχαῖς ποιήσαιμεν,] ἕνα πιστεύη ἡμῖν βασιλεὺς; καὶ μὴ περὶ πολιτείας τὸ πλεον βουλευώμεν ἐν τῷ παρόντι, ἢ περὶ σωτηρίας, (ἕσπερον γὰρ ἐξίσταται ἡμῖν καὶ μεταθίσθαι, ἦν μὴ τι ἀρέσκη.) Ἀλκιβιάδην τε κατάξομεν, ὃς μόνος τῶν νῦν οἶός τε τοῦτο κατεργάσασθαι.

54. Ὁ δὲ δῆμος τὸ μὲν πρῶτον ἀκούων χαλεπῶς ἔφερε τὸ περὶ τῆς ὀλιγαρχίας· σαφῶς δὲ δι-

δασκόμενος ὑπὸ τοῦ Πεισάνδρου, μὴ εἶναι ἄλλη σωτηρίαν, δέισας, καὶ ἅμα ἐλπίζων, ὥς καὶ μεταβαλεῖται, ἐνέδωκε. καὶ ἐψηφίσαντο, πλεύσαντα τὸν Πεισάνδρον καὶ δέκα ἄνδρας μετ' αὐτοῦ, πρᾶσσειν, ὅπη ἂν αὐτοῖς δοκοίη ἄριστα ἔξειν, τὰ τε πρὸς τὸν Τισσαφέρην καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην. ἅμα τε διαβαλόντος καὶ Φρύνιχον τοῦ Πεισάνδρου, παρῖλυσε τῆς ἀρχῆς, καὶ τὸν ξυνάρχοντα Σκιρωνίδην. ἀντίπεμψαν δὲ στρατηγούς ἐπὶ τὰς ναῦς Διομέδοντα καὶ Λέοντα· τὸν δὲ Φρύνιχον δὲ Πείσανδρος, φάσκων Ἴασον προδοῦναι καὶ Ἀμόργην, διέβαλεν, οὐ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην πρᾶσσομένοις. καὶ ὁ μὲν Πείσανδρος τὰς τε ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὔσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, ἀπάσας ἐπελθὼν, καὶ παρακλευσάμενος, ὅπως, ξυστραφέντες καὶ κοινῇ βουλευσάμενοι, καταλύσωσι τὸν δῆμον, καὶ τἄλλα παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, ὥστε μηκέτι διαμέλλεσθαι, αὐτὸς μετὰ τῶν δέκα ἀνδρῶν τὸν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρην ποιεῖται.

55. Ὁ δὲ Λέων καὶ ὁ Διομέδων ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι, ἀφιγμένοι ἤδη ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς, ἐπίπλουν τῇ Ῥόδῳ ἐποιήσαντο. καὶ τὰς μὲν ναῦς καταλαμβάνουσιν ἀνειλκυσμένας τῶν Πελοποννησίων· ἐς δὲ τὴν γῆν ἀπόβασιν τινα ποιησάμενοι, καὶ τοὺς βοηθήσαντας Ῥοδίων νικήσαντες μάχῃ, ἀπεχώρησαν ἐς τὴν Χάλκην· καὶ τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν ἑτάλλον ἐκ τῆς Κῶ ἐποιοῦντο εὐφυλακτοτέρα γὰρ

αὐτοῖς ἐγίνετο, εἶποι ἄπαροι τὸ τῶν Πελοποννησιῶν ναυτικόν· ἦλθε δὲ ἐς τὴν Ῥόδον καὶ Ξενοφαντίδας Λάκων παρὰ Πεδάριτου ἐκ Χίου, λέγων, ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Ἀθηναίων ἤδη ἐπιτετέλειται, καὶ, εἰ μὴ βοηθήσουσι πάσαις ταῖς ναυσὶν, ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα. οἱ δὲ διανοοῦντο βοηθήσειν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Πεδάριτός τε, καὶ τὸ περὶ αὐτὸν ἐπικουρικὸν ἔχων, καὶ τοὺς Χίους, πανστρατιᾷ προσβαλὼν τῶν Ἀθηναίων τῷ περὶ τὰς ναῦς ἐρύματι, αἰφείταί τι αὐτοῦ, καὶ νεῶν τιμῶν ἀνειλκυσμένων ἐκράτησεν. ἐπεκβοηθησάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τρεψαμένων τοὺς Χίους πρώτους, νικᾷται καὶ τὸ ἄλλο τὸ περὶ τὸν Πεδάριτον· καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκει, καὶ τῶν Χίων πολλοὶ, καὶ ὄπλα ἐλήφθη πολλά.

56. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν Χῖοι ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἔτι μᾶλλον, ἢ πρότερον, ἐπολιορχοῦντο, καὶ ὁ λιμὸς αὐτόθι ἦν μέγας· οἱ δὲ περὶ τὸν Πείσανδρον Ἀθηναίων πρέσβεις, ἀφικόμενοι ὡς τὸν Τισσαφέρην, λόγους ποιοῦνται περὶ τῆς ὁμολογίας. Ἀλκιβιάδης δὲ (οὐ γὰρ αὐτῷ πάνυ τὰ ἀπὸ Τισσαφέρους βέβαια ἦν, φοβουμένῳ τοὺς Πελοποννησίους μᾶλλον, καὶ ἔτι βουλομένῳ, καθάπερ καὶ ὑπ' ἐκείνου ἐδιδάσκετο, τρίβειν ἄμφοτέρους,) τρέπεται ἐπὶ τοιούτῳ εἶδος, ὥστε τὸν Τισσαφέρην, ὡς μέγιστα αἰτοῦντα παρὰ τῶν Ἀθηναίων, μὴ ξυμβῆναι. δοκεῖ δὲ μοι καὶ Τισσαφέρης τὸ αὐτὸ βουλήσασθαι, αὐτὸς μὲν, διὰ τὸ δειός, ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης,

ἐπειδὴ ἑώρα ἐκείνον καὶ ὡς οὐ ξυμβασιέοντα, δο-
κεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος εἶναι πεί-
σαι, ἀλλ' ὡς πεπεισμένῳ Τισσαφέρει καὶ βουλομέ-
νῳ προσχωρῆσαι τοὺς Ἀθηναίους μὴ ἱκανὰ διδόναι
ἦτι γὰρ τόσαῦτα ὑπερβάλλον δ' Ἀλκιβιάδης, λέγων
αὐτὸς ὑπὲρ παρόντος τοῦ Τισσαφέρους, ὥστε τῶν
Ἀθηναίων, καίπερ ἐπιπολὺ, ὃ, τι αἰτοίῃ, ξυχωροῦν-
των, ὅμως αἴτιον γενέσθαι. Ἰωνίαν τε γὰρ πᾶσαν
ἤξιον δίδοσθαι, καὶ αὐτίς νήσους τε τὰς ἐπικειμέ-
νας, καὶ ἄλλα, οἷς οὐκ ἐναντιουμένων τῶν Ἀθηναίων,
τέλος ἐν τῇ τρίτῃ ἤδη ξυνόδῳ, δείσας, μὴ πάνυ φω-
ραθῆ ἀδύνατος ὢν, ναῦς ἤξιου ἔᾶν βασιλέα ποιῆ-
σθαι, καὶ παραπλεῖν τὴν ἑαυτῶν γῆν, ὅποι ἂν καὶ
ᾖσαις ἂν βούληται. ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι, ἀλλ' ἀπορα-
νομίσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου
ἐξηπατήσθαι, δι' ὄργῆς ἀπελθόντες, κομίζονται ἐς
τὴν Σάμον.

57. Τισσαφέρους δὲ εὐθύς μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν
τῷ αὐτῷ χειμῶνι, παρέρχεται ἐς τὴν Καῦνον, βου-
λόμενος τοὺς Πελοποννησίους πάλιν τε κομίσει ἐς
τὴν Μίλητον, καὶ, ξυνθήκας ἔτι ἄλλας ποιησάμε-
νος, ἃς ἂν δύνηται, τροφὴν τε παρέχειν, καὶ μὴ
παντάπασιν ἐκπεπολεμησθαι· δεδιώς, μὴ, ἣν ἀπο-
ρῶσι πολλαῖς ναυσὶ τῆς τροφῆς, ἣ, τοῖς Ἀθηναίοις
ἀναγκασθέντες ναυμαχεῖν, ἠσσηθῶσιν, ἢ, κενω-
θεισῶν τῶν νεῶν, ἀνευ ἑαυτοῦ γένηται τοῖς Ἀθη-
ναίοις, ἃ βούλονται. ἔτι δὲ ἐφοβεῖτο μάλιστα, μὴ
τῆς τροφῆς ζητήσῃ πορθῶσι τὴν ἠπειρον. πάντως

οὖν τούτων λογισμῷ καὶ προνοίᾳ, ὥσπερ ἐβούλετο, ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους, μεταπεμψάμενος οὖν τοὺς Πελοποννησίους, τροφήν τε αὐτοῖς δίδωσι, καὶ σπονδάς τρίς τάσδε σπένδεται.

58. „ΤΡΙΤΩι καὶ δεκάτῳ ἔτει Λαρείου βασιλεύοντος, ἐφορευόντος δὲ Ἀλεξίππίδα ἐν Λακεδαιμονίᾳ, ξυρθῆκαι ἐγένοντο ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Τισσαφέρην καὶ Ἰεραμένην, καὶ τοὺς Φαργάκου παῖδας, περὶ τῶν βασιλείῳ πραγμάτων καὶ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων· χῶραν τὴν βασιλείῳ, ὅση τῆς Ἀσίας ἐστὶ, βασιλείῳ εἶναι. καὶ περὶ τῆς χῶρας τῆς ἐαυτοῦ βουλευέτω βασιλεὺς, ὅπως βούλεται. Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους μὴ ἰέναι ἐπὶ χῶραν τὴν βασιλείῳ ἐπὶ κακῷ μηδενί, μηδὲ βασιλέᾳ ἐπὶ τὴν Λακεδαιμονίων μηδὲ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ μηδενί. ἦν δὲ τις Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ ἦν ἐπὶ τὴν βασιλείῳ χῶραν, τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κωλύειν· καὶ ἦν τις ἐκ τῆς βασιλείῳ ἦν ἐπὶ κακῷ ἐπὶ Λακεδαιμονίους ἢ τοὺς ξυμμάχους, βασιλεὺς κωλύετω· τροφήν δὲ ταῖς ναυσὶ ταῖς νῦν παρούσαις Τισσαφέρην παρέχειν κατὰ τὰ ξυγκείμενα, μέχρις ἂν αἱ νῆες αἱ βασιλείῳ ἔλθωσι· Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐπὴν αἱ βασιλείῳ νῆες ἀφίκωνται, τὰς ἐαυτῶν ναῦς ἦν βούλωνται τρέφειν, ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι· ἦν δὲ παρὰ Τισσαφέρην λαμβάνειν ἐθέλωσι τὴν τροφήν, Τισσαφέρην παρέχειν. Λακεδαιμονίους

δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους, τελευτῶντος τοῦ πολέμου, τὰ χρήματα Τισσαφέρνει ἀποδοῦναι, ὅποσα ἂν λάβωσιν. ἐπὴν δὲ αἱ βασιλείως νῆες ἀφίκωνται, αἱ τε Λακεδαιμονίων νῆες καὶ αἱ τῶν ξυμμάχων καὶ αἱ βασιλείως κοινῇ τὸν πόλεμον πολεμούντων, καθ' ὅ, τι ἂν Τισσαφέρνει δοκῇ καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. ἦν δὲ καταλύειν βούλονται πρὸς Ἀθηναίους, ἐν ὁμοίῳ καταλύεσθαι."

59. Αἱ μὲν σπονδαὶ αὗται ἐγένοντο. καὶ μετὰ ταῦτα παρεσκευάζετο Τισσαφέρνης τὰς τε Φοινίσσας ναῦς ἄξων, ὥσπερ εἴρητο, καὶ τἄλλα, ὅσαπερ ὑπέσχετο. καὶ ἐβούλετο παρασκευαζόμενος γοῦν δηλὸς εἶναι.

60. Βοιωτοὶ δὲ, τελευτῶντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, Ἰρωπὸν εἶλον προδοσίᾳ, Ἀθηναίων ἐμφρουρούντων. ξυνέπραξαν δὲ Ἐρετριέων τε ἄνδρες καὶ αὐτῶν Ἰρωπίων, ἐπιβουλευόντες ἀπόστασιν τῆς Εὐβοίας. ἐπὶ γὰρ τῇ Ἐρετρίᾳ τὸ χωρίον ὄν, ἀδύνατα ἦν, Ἀθηναίων ἐχόντων, μὴ οὐ μεγάλα βλάβειν καὶ Ἐρετρίαν καὶ τὴν ἄλλην Εὐβοίαν. ἔχοντες οὖν ἤδη τὸν Ἰρωπὸν, ἀφικνοῦνται ἐς Ῥόδον οἱ Ἐρετριεῖς, ἐπικαλούμενοι ἐς τὴν Εὐβοίαν τοὺς Πελοποννησίους. οἱ δὲ πρὸς τὴν τῆς Χίου κακουμένης βοήθειαν μᾶλλον ὤρμητο, καὶ ἄραντες πάσαις ταῖς ναυσὶν ἐκ τῆς Ῥόδου ἔπλεον. καὶ γενόμενοι περὶ τὸ Τριόπιον, καθορῶσι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς πελαγίας ἀπὸ τῆς Χάλκης πλεούσας· καὶ, ὡς οὐδέτεροι ἀλλήλοις ἐπέπλεον, ἀφικνοῦνται οἱ μὲν ἐς τὴν Σάμον,

οἱ δὲ ἐς τὴν Μιλήτην καὶ ἰώρων, οὐκέτι ἄνευ ναυμαχίας οἶόν τε εἶναι ἐς τὴν Χίον βοηθῆσαι. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

61. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, ἅμα τῷ ἦρι εὐθύς ἀρχομένῳ, Δερκυλίδας τε, ἀνὴρ Σπαρτιατῆς, στρατιάν ἔχων οὐ πολλήν, παρεπέμφθη πρὸς ἑφ' Ἑλλησπόντον, Ἄβυδον ἀποστήσων (εἰσὶ δὲ Μιλησίων ἀποικοί) καὶ οἱ Χίοι, ἐν ὧσιν αὐτοῖς ὁ Ἀστυόχος ἠπόρει, ὅπως βοηθήσοι, ναυμαχῆσαι, πιεζόμενοι τῇ πολιορκίᾳ, ἠναγκάσθησαν. ἔτυχον δὲ, ἔτι ἐν Ῥόδῳ ὄντος Ἀστυόχου, ἐκ τῆς Μιλήτου Λέοντά τε, ἀνδρα Σπαρτιατῆν, ὃς Ἀντισθένην ἐπιβάτης ξυνεξῆλθε, κεκομισμένοι μετὰ τὸν Πεδαρτίου θάνατον, ἄρχοντα, καὶ ναῦς δώδεκα, αἱ ἔτυχον φύλακες Μιλήτου οὖσαι, ὧν ἦσαν Θούριαι πέντε, καὶ Συρακούσαι τέσσαρες, καὶ μία Ἀναίτις, καὶ μία Μιλησία, καὶ Λέοντος μία. ἐπεξεληθόντων δὲ τῶν Χίων πανδημει, καὶ καταλαβόντων τὴν ἑρμυδὸν χωρίον, καὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἅμα ἕξ καὶ τριάκοντα ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων δύο καὶ τριάκοντα ἀναγομένων, ἐναυμάχησαν. καὶ καρτερῶς γενομένης ναυμαχίας, οὐκ ἔλασσον ἔχοντες ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Χίοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, (ἦδη γὰρ καὶ ὀψὲ ἦν,) ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν.

62. Μετὰ δὲ τοῦτο εὐθύς τοῦ Δερκυλίδου πρὸς ἑφ' ἑκ τῆς Μιλήτου παρεξεληθόντος, Ἄβυδος, ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ, ἀφίσταται πρὸς Δερκυλίδαν καὶ Φαρ-

τάβυζον, καὶ Λάμψακος δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον. Στρομβιχίδης δ' ἐκ τῆς Χίου, πυθόμενος, κατὰ τίχος βοηθήσας ναυσὶν Ἀθηναίων τέσσαρσι καὶ εἰκοσιν, ὧν καὶ στρατιώτιδες ἦσαν, ὀπλίτας ἄγουσαι, ἐπεξελθόντων τῶν Λαμψακηῶν, μάχη κρατήσας, καὶ αὐτοβοεὶ Λάμψακον, ἀτείχιστον οὖσαν, ἐλὼν, καὶ σκευὴ μὲν καὶ ἀνδράποδα ἀρπαγὴν ποιησάμενος, τοὺς δὲ ἐλευθέρους πάλιν κατοικίσας, ἐπ' Ἀβυδον ἦλθε. καὶ ὡς οὔτε προσεχώρουν, οὔτε, προσβαλὼν, ἐδύνατο ἐλεῖν, ἐς τὸ ἀντιπέρας τῆς Ἀβύδου ἀτοπλεύσας, Σησιὸν πόλιν τῆς Χερσονήσου, ἣν ποτὶ οἱ Μῆδοι εἶχον, καθίστατο φρούριον καὶ φυλακὴν τοῦ παντός Ἑλλησπόντιου.

63. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ Χίοι τε θαλασσοκράτορες μᾶλλον ἐγένοντο, καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ, καὶ ὁ Ἀστυόχος, πυθόμενος τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα, ἐθάρσησε. καὶ παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν Ἀστυόχος ἐς Χιον, κομίζει αὐτόθι τὰς ναῦς, καὶ ξυμπάσαις ἤδη ἐπίπλουν ποιεῖται ἐπὶ τὴν Σάμον. καὶ ὡς αὐτῶ, διὰ τὸ ἀλλήλοις ὑπόπτως ἔχειν, οὐκ ἀντανήγοντο, ἀπέπλευσε πάλιν ἐς τὴν Μίλητον. ὑπὸ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ ἔτι πρότερον, ἢ ἐν ταῖς Ἀθήναις δημοκρατία κατελύετο. ἐπειδὴ γὰρ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον πρέσβεις παρὰ τοῦ Τισσαφέρνηους ἐς τὴν Σάμον ἦλθον, τὰ τε ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι [ἔτι] βεβαιότερον κατέλαβον, καὶ αὐτῶν τῶν Σαμίαν προτρεψάντων τοὺς δυνατοὺς, ὡς

πειρᾶσθαι μετὰ σφῶν ὀλιγαρχηθῆναι, καίπερ ἐπα-
 ναστάνας αὐτοὺς ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ὀλιγαρχῶνται.
 καὶ ἐν σφίσι αὐτοῖς ἅμα οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθη-
 ναίων κοινολογούμενοι, ἐσκάπαντο, Ἀλκιβιάδην μὲν,
 ἐπειδήπερ οὐ βούλεται, εἶν· (καὶ γὰρ οὐκ ἐπιτή-
 δειον αὐτὸν εἶναι ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν) αὐτοὺς δὲ
 ἐπὶ σφῶν αὐτῶν, ὡς ἤδη καὶ κινδυνεύοντας, ὄραν,
 ὅτῳ τρόπῳ μὴ ἀνεθήσεται τὰ πράγματα, καὶ τα-
 τοῦ πολέμου ἅμα ἀντέχειν, καὶ ἐσφέρειν αὐτοὺς ἐκ
 τῶν ἰδίων οἴκων προθύμως χρήματα, καὶ ἦν τι ἄλ-
 λο δέη, ὡς οὐκέτι ἄλλοις, ἢ σφίσι αὐτοῖς, ταλαιπω-
 ροῦντας.

64. Παρακελευσάμενοι οὖν τοιαῦτα, τὸν μὲν
 Πείσανδρον εὐθύς τότε καὶ τῶν βρέσβρων τοὺς ἡμί-
 σιας ἀπέστειλλον ἐπ' εἰκου, πράξοντας τὰκεῖ, καὶ
 εἶρητο αὐτοῖς, τῶν ὑπηκόων πόλεων αἷς ἂν προσί-
 σχωσιν, ὀλιγαρχίαν καθιστάναι· τοὺς δ' ἡμίσειας ἐς
 τἄλλα τὰ ὑπήκοα χωρία ἄλλους ἄλλη διεπέμπον.
 καὶ Διοτρέφην, ὄντα περὶ Χίου, ἤρημένον δὲ ἐς
 τὰ ἐπὶ Θράκης ἄρχειν, ἀπέστειλλον ἐπὶ τὴν ἀρχήν.
 καὶ ἀφικόμενος ἐς τὴν Θάσον, τὸν δῆμον κατέλυσε.
 καὶ ἀπελθόντος αὐτοῦ, οἱ Θάσιοι δευτέρῳ μηνὶ
 μάλιστα τὴν πόλιν ἐτείχιζον, ὡς τῆς μὲν [μετ']
 Ἀθηναίων ἀριστοκρατίας οὐδὲν ἔτι προσδεόμενοι,
 τὴν δὲ ἐπὶ Δαικιδαιμονίων ἐλευθερίαν ὅσαι ἡμέραι
 προσδεχόμενοι. καὶ γὰρ καὶ φυγὴ αὐτῶν ἔξω ἦν
 ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς Πελοποννησίοις· καὶ
 αὕτη μετὰ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδείων κατὰ κρά-

τος ἔπρασε, ναῦς τε κομίσαι, καὶ τὴν Θάσον ἀποστῆσαι. ξυνέβη οὖν αὐτοῖς μάλιστα, ἃ ἐβούλοντο, τὴν πόλιν τε ἀκινδύνως ὀρθοῦσθαι, καὶ τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελύσθαι. περὶ μὲν οὖν τὴν Θάσον τὰναντία τοῖς τὴν ὀλιγαρχίαν καθιστάσι τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, δοκεῖ δέ μοι, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν ὑπηκόων. σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις, καὶ ἄδειαν τῶν πρᾶσσομένων, ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἄντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, θπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες.

65. Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον, παραπλέοντες τε, ὡσπερ ἐδέδοκτο, τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσι κατέλυον, καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ' ὧν χωρίων καὶ ὀπλίτας ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυμμάχους, ἦλθον ἐς τὰς Ἀθήνας. καὶ καταλαμβάνουσι τὰ πλεῖστα τοῖς ἐταίροις προειργασμένα. καὶ γὰρ Ἀνδροκλέα τε τινα, τοῦ δήμου μάλιστα προεσιῶτα, ξυστάντες τινὲς τῶν νεωτέρων, κρύφα ἀποκτείνουσιν, ὅσπερ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην οὐχ ἥκιστα ἐξήλασε· καὶ αὐτὸν κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε δημαγωγίας ἔνεκα, καὶ οἰόμενοι τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ὡς κατιόντι, καὶ τὸν Τισσαφέρην φίλον ποιήσοντι, χαριεῖσθαι, μᾶλλον τι διέφθειραν. καὶ ἄλλους τινὰς ἀνεπιτηδείους τῷ αὐτῷ τρόπῳ κρύφα ἀνάλωσαν. λόγος τε ἐκ τοῦ φανεροῦ προεργαστο αὐτοῖς, ὡς οὔτε μισθοφορητέον εἶη ἄλλους, ἢ τοὺς στρατευομένους, οὔτε μεθεκτέον τῶν πραγμάτων πλείοσιν, ἢ πεντακισχιλίους, καὶ τούτοις,

οἱ ἂν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ὠφελεῖν οἴοι τε ὦσιν.

66. Ἦν δὲ τοῦτο εὐπρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους· ἐπεὶ ἔξειν γὰρ τὴν πόλιν, οἵπερ καὶ μεθιστάναί ἔμελλον. δῆμος μὲντοι ὅμως ἔτι καὶ βουλή ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο. ἐβούλευον δὲ οὐδέν, ὃ, τι μὴ τοῖς ξυνεσιῶσι δοκοίη· ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντες ἐκ τούτων ἦσαν, καὶ τὰ φηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὔσκέπτετο. ἀντέλεγέ τε οὐδεὶς ἔτι τῶν ἄλλων, δεδιώς καὶ ὀρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηκός· εἰ δὲ τις καὶ ἀντίποι, εὐθύς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδεῖου ἐτεθνήκει. καὶ τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις, οὔτ' εἰ ὑπωπτεύοντο, δικαίωσις ἐγίνετο· ἀλλ' ἡσυχίαν εἶχεν ὁ δῆμος, καὶ κατάπληξιν τοιαύτην, ὥστε κέρδος ὁ μὴ πάσχων τὲ βίαιον, εἰ καὶ σιγῶν, ἐνόμιζε. καὶ, τὸ ξυνεστηκός πολὺ πλεον ἠγοούμενοι εἶναι, ἢ ἐτύχχανεν, ὃ ἦν, ἡσσωντο ταῖς γνώμασι· καὶ ἐξευρεῖν αὐτὸ ἀδύνατοι ὄντες διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ [διὰ] τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν οὐκ εἶχον. κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ προσολοφύρασθαι τινὲ ἀγανακτήσαντα, ὥστε ἀμύνασθαι ἐπιβουλεύσαντα, ἀδύνατον ἦν. ἦ γὰρ ἀγνώτα ἂν κῦρεν, ᾧ ἐρεῖ, ἢ γνώριμον, ἀπιστον. ἀλλήλοις γὰρ ἀπαντες ὑπόπιως προσήεσαν οἱ τοῦ δήμου, ὡς μετέχοντά τινα τῶν γιγνομένων. ἐνῆσαν γὰρ καὶ οὖς οὐκ ὄν ποτέ τις ᾤετο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι· καὶ τὸ ἀπιστον οὗτοι μέγιστον πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐποίησαν, καὶ πλείστα ἐς τὴν τῶν ὀλίγων ἀσφάλειαν

ἠφάλησαν, βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες.

67. Ἐν τούτῳ οὖν τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθύς τῶν λοιπῶν εἶχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ξυλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἀνδρας ἐλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ ξυγγράψαντας γνώμην ἐσενγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθ' ἃ, τι ἄριστα ἢ πόλις οἰκήσεται ἔπειτα, ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν· (ἔστι δὲ ἱερὸν Πασειδῶνος ἕξαι τῆς πόλεως, ἀπέχον σταδίους μάλιστα δέκα·) καὶ εὐήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνεπιεῖν γνώμην, ἣν ἂν τις βούληται· ἦν δὲ τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψηται παρὰ νόμων, ἢ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ βλάβῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν. ἐνταῦθα δὲ λαμπρῶς ἐλέγχετο ἤδη, μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἔτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου, μήτε μισθοφορεῖν προέδρους τε ἐλέσθαι πάντε ἀνδρας, τούτους δὲ ἐλέσθαι ἑκατὸν, καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκαστον πρὸς ἑαυτῷ τρεῖς. ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας ἐς τὸ βουλευτήριον, ἄρχειν, ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν, αὐτοκράτορας· καὶ τοὺς πεντακισχιλίους δὲ ξυλλέγειν, ὅταν αὐτοῖς δοκῇ.

68. Ἦν δὲ ὁ μὲν τὴν γνώμην ταύτην εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ τὰλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς προθυμῶτατα ξυγκαταλάβας τὸν δῆμον· ὁ μὲντοι ἅπαν τὸ πρῶγμα ξυνθείς, ὅτι τῷ τρόπῳ κατέστη ἐς τοῦτο, καὶ

ἐκ πλείστου ἐπιμεληθεὶς, Ἀντιφῶν ἦν, ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ τε οὐδενὸς ὑστερος, καὶ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ ἂν ἂν γνῶνῃ, εἰπεῖν. καὶ ἐς μὲν δῆμον οὐ παριῶν, οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἐκούσιος οὐδένα, ἀλλ' ὑπόπτως τῷ πλήθει, διὰ δόξαν δεινότητος, διακείμενος, τοὺς μέντοι ἀγωνιζομένους, καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δήμῳ, πλείστα, εἰς ἀνὴρ, ὅστις ξυμβουλεύσασαί τοι, δυνάμενος ὠφελῆν. καὶ αὐτὸς τε, ἐπειδὴ τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρῳ μεταπεύοντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκακοῦτο, ἄριστα φαίνεται τῶν μέχρις ἐμοῦ ὑπὲρ αὐτῶν τούτων αἰτίας, ὡς ξυγκατέστησε θανάτου δίκην, ἀπολογησάμενος, παρέσχε δὲ καὶ Φρύνχος ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμύτατον ἐς τὴν ὀλιγαρχίαν, δεδιὼς τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ ἐπιστάμενος εἰδότες αὐτὸν, ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ πρὸς τὸν Ἀστυόχον ἔπραξε νομίζων οὐκ ἂν ποτε αὐτὸν κατὰ τὸ εἰκὸς ὑπ' ὀλιγαρχίας κατελθεῖν. πολὺ δὲ πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φαρμακωτάτος ἐφάνη. καὶ Θηραμένης, ὁ τοῦ Ἄγνωνος, ἐν τοῖς ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν, ἀνὴρ οὔτε εἰπεῖν οὔτε γνῶναι ἀδύνατος. ὥστε ἀπ' ἀνδρῶν πολλῶν καὶ ξυνετῶν πραχθὲν τὸ ἔργον, οὐκ ἀπεικότως, καίπερ μέγα ὄν, προῦχώρησε. χαλεπὸν γὰρ ἦν, τὸν Ἀθηναίων δῆμον ἔτι ἐκατοστῶ μάλιστα, ἐπειδὴ οἱ τύραννοι κατελύθησαν, ἐλευθερίας παῦσαι, καὶ οὐ μόνον μὴ ὑπήκοον ὄντα, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἡμῖσιν τοῦ χρόνου τούτου αὐτὸν ἄλλων ἄρχειν εἰωθότα.

69. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία, οὐδενὸς ἀντειπόμενος, ἀλλὰ κυρώσασα ταῦτα, διελύθη, τοὺς τετρακόσιους τρόπῳ τοιῶδε ὕστερον ἤδη εἰς τὸ βουλευτήριον εἰσηγάγον. ἦσαν δ' Ἀθηναίων πάντες ἀεὶ οἱ μὲν ἐπὶ τείχει, οἱ δ' ἐν τάξει, τῶν ἐν Δεκελείᾳ πολεμίων ἕνεκα, ἐφ' ὅπλοις. τῇ οὖν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς μὲν μὴ ξυνεδότας εἶασαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἀπελθεῖν, τοῖς δ' ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ εἴρητο, ἡσυχῇ, μὴ ὑπ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις, ἀλλ' ἀποθῆν, περιμένειν, καὶ, ἢν τις ἐνλοπυται τοῖς ποιουμένοις, λαβόντας τὰ ὅπλα, μὴ ἐπιτρέπειν. ἦσαν δὲ καὶ Ἄνδριοι, καὶ Τήνιοι, καὶ Καρυστίων τριακόσιοι, καὶ Αἰγινητῶν τῶν ἐποίκων, οὓς οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεμψαν οἰκήσοντας, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἤκοντες ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὅπλοις, οἷς ταῦτα προείρητο. τούτων δὲ διατεταγμένων οὕτως, ἐλθόντες οἱ τετρακόσιοι, μετὰ Ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος, καὶ οἱ ἑκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν Ἕλληνες νεανίσκοι (οἷς ἐχρῶντο, εἴ τί που θεοὶ χειρουργεῖν) ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς, οὓσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐξίεσθαι, λαβοῦσι τὸν μισθόν. ἔφερον δὲ αὐτοῖς τοῦ ὑπολοίπου χρόνου παντὸς αὐτοὶ, καὶ ἐξιοῦσιν ἐδίδοσαν.

70. Ὡς δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἦ τε βουλή, οὐδὲν ἀντειπούσα, ὑπεξῆλθε, καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται οὐδὲν ἐνιωτέριζον, ἀλλ' ἡσύχαζον, οἱ δὲ τετρακόσιοι, ἐσελθόντες εἰς τὸ βουλευτήριον, τότε μὲν Πρωτάνειες τε σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν, καὶ, ὅσα πρὸς

τούς θεούς, εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο. ὕστερον δὲ πολὺ μεταλλάξαντες τῆς τοῦ δήμου διοικήσεως, πλὴν τοὺς φεύγοντας οὐ κατήγον, τοῦ Ἀλκιβιάδου ἔνεκα. τὰ δὲ ἄλλα, ἔνεμον κατὰ κράτος τὴν πόλιν. καὶ ἄνδρας τὰ τινὰς ἀπέκτειναν οὐ πολλοὺς, οὓς ἔδοκουν ἐπιτήδειοι εἶναι ὑπεξαίρεθῆναι, καὶ ἄλλους ἔδησαν, τοὺς δὲ καὶ μετίστησαν. πρὸς τὸ Ἄγιον, τὸν Λακεδαιμονίων βασιλεία, ὄντα ἐν τῇ Δεκελείᾳ, ἐπεκηρυκεύοντο, λέγοντες διαλλαγῆναι βούλεσθαι, καὶ εἰκὸς εἶναι, αὐτὸν σφίσι, καὶ οὐκέτι τῷ ἀπίστῳ δήμῳ, μᾶλλον ξυγχωρεῖν.

71. Ὁ δὲ, νομίζων τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν, οὐδὲ εὐθὺς οὕτω τὸν δῆμον τὴν παλαιὰν ἐλευθερίαν παραδώσειν· εἴτε στρατιὰν πολλὴν ἴδοι σφῶν, οὐκ ἂν ἡσυχάσειν, οὐδὲ ἐν τῷ παρόντι πάνυ πιστεύων μὴ οὐκέτι ταραττεσθαι αὐτούς, τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν τετρακοσίων ἐλθούσιν οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο, προσμεταπεμφάμενος δὲ ἐκ Πειλοποννήσου στρατιὰν πολλὴν, οὐ πολλῶ ὕστερον καὶ αὐτὸς τῇ ἐκ τῆς Δεκελείας φρουρᾷ μετὰ τῶν ἐλθόντων κατέβη πρὸς αὐτὰ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων· ἐλπίσας ἢ ταμαχθέντας αὐτούς μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι σφίσι, ἢ βούλοισαι, ἢ καὶ αὐτοβοεῖν ἂν, διὰ τὸν ἔνδοθεν τε καὶ ἔξωθεν κατὰ τὸ εἰκὸς γνησόμενον θόρυβον· τῶν γὰρ μακρῶν τειχῶν, διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἐρημίαν, λήψεως οὐκ ἂν ἄμαρτεῖν. ὥς δὲ προσέμιξέ τε ἑγγύς, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μὲν ἔνδοθεν οὐδ' ὅπως

τιοῦν ἐκίνησαν, τοὺς δὲ ἰππείας ἐκπέμψαντες, καὶ μέρος τι τῶν ὀπλιτῶν καὶ ψιλῶν καὶ τοξοτῶν, αἰθρας κατέβριλον αὐτῶν, διὰ τὸ ἐγγυὺς προσελθεῖν καὶ ὀπλῶν τινῶν καὶ νεκρῶν ἐκράτησαν, οὕτω δὲ γνοὺς, ἀπήγαγε πάλιν τὴν στρατιάκ. καὶ αὐτὸς μὲν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κατὰ χώραν ἐν τῇ Λακεδαίᾳ ἔμενον· τοὺς δ' ἐπελθόντας, ὀλίγας τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῆ μείναντας ἀπέπεμψαν ἐπ' οἴκου. μετὰ δὲ τοῦτο, παρὰ τε τὸν Ἄγιον ἐπρεσβεύοντο οἱ τετρακόσιοι οὐδὲν ἤσπον, καὶ, ἐκείνου μᾶλλον ἤδη προσδεχομένου καὶ παραινοῦντος, ἐκπέμπονσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα περὶ ξυμβάσεως πρέσβεις, βουλόμενοι διαλλαγῆναι.

72. Πέμπονσι δὲ καὶ ἐς τὴν Σάμον δέκα ἄνδρας παραμυθησομένους τὸ στρατόπεδον, καὶ διδάζοντας, ὡς οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ὀλιγαρχία κατέστη, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ξυμπάντων πραγμάτων· πεντακισχίλιοί τε ὅτι εἶεν, καὶ οἱ τετρακόσιοι μόνον, οἱ πρέσβοντες· καίτοι οὐ πώποτε Ἀθηναίους, διὰ τὰς στρατείας καὶ τὴν ὑπερῶριον ἀσχολίαν, ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλευσοντας, ἐν ᾧ πεντακισχιλίους ξυναλθεῖν καὶ τᾶλλα ἐπιστείλαντες τὰ πρέποντα εἰπεῖν, ἀπέπεμψαν εὐθύς μετὰ τὴν αὐτῶν μετὰστασιν, δαίσατες, μὴ, ὅπερ ἐγένετο, ναυτικὸς ὄχλος οὕτε αὐτομένειν ἐν τῷ ὀλιγαρχικῷ κόσμῳ ἐθέλη, σφᾶς τε, μὲν ἐπιπύδον ἀρξαμένου τοῦ κακοῦ, μεταστήσωσιν.

73. Ἐν γὰρ τῇ Σάμῳ ἐγκατερίζετο ἤδη τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν· καὶ ξυνέβη τοιαῦτε γαπέσθαι ὑπὲρ

αὐτὸν τὸν χρόνον, ὄνπερ οἱ τετρακόσιοι ξυνίσταντο, οἱ γὰρ τότε τῶν Σαμίων ἐπαναστάντες τοῖς δυνατοῖς, καὶ ὄντες δῆμος, μεταβαλλόμενοι ἀνδρῖς, καὶ πεισθέντες ὑπὸ τοῦ Πεισάνδρου, ὅτε ἦλθε, καὶ τῶν ἐν τῇ Σάμῳ ξυνεστῶτων Ἀθηναίων, ἐγένοντό τε ἐς τριακοσίους ξυνωμόται, καὶ ἔμελλον τοῖς ἄλλοις, ὡς δῆμος ὄντι, ἐπιθήσεσθαι. καὶ Ἐπιέρβολόν τε τινα τῶν Ἀθηναίων, μοχθηρόν ἄνθρωπον, ὡστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν, καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτείνουσι, μετὰ Χαρμίνου τε, ἐνὸς τῶν στρατηγῶν, καὶ τινῶν τῶν παρὰ σοφίῃν Ἀθηναίων, πίστιν διδόντες αὐτοῖς. καὶ ἄλλα μετ' αὐτῶν τοιαῦτα ξυνεπραξάν· τοῖς τε πλείοσιν ὄρμηντο ἐπιτίθεσθαι. οἱ δὲ, αἰσθόμενοι, τῶν τε στρατηγῶν Λέοντι καὶ Διομέδοντι (οὗτοι γὰρ οὐχ ἐκόντες, διὰ τὸ τιμᾶσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου, ἔφερον τὴν ὀλιγαρχίαν,) τὸ μέλλον σημαίνουσι, καὶ Θρασυβούλῳ καὶ Θρασύλλῳ, τῷ μὲν, τριηραρχοῦντι, τῷ δὲ, ὀπλιτεύοντι, καὶ ἄλλοις, οἱ ἐδόκουν αἰεὶ μάλιστα ἐναντιοῦσθαι τοῖς ξυνεστῶσι. καὶ οὐκ ἤξιουν περιιδεῖν αὐτοὺς σφῶς τε διαφθαρέντας, καὶ Σάμον, Ἀθηναίοις ἀλλοτριωθεῖσαν, δι' ἣν μόνον μέχρι νῦν ἡ ἀρχὴ αὐτοῖς ἐς τοῦτο ξυνέμεινεν. οἱ δὲ, ἀκούσαντες, τῶν στρατιωτῶν ἕνα ἕκαστον μετήρσαν, μὴ ἐπιτρέπειν, καὶ οὐκ ἦκιστα τοὺς Παράλους, ἄνδρας Ἀθηναίους τε καὶ ἐλευθέρους πάντας ἐν τῇ νηὶ πλείοντας, καὶ αἰεὶ δῆποτε ὀλιγαρχία, καὶ μὴ παρούση, ἐπικειμένους·

ὁ, τε Λέων καὶ ὁ Διομέδων αὐτοῖς ναῦς τινὰς, ὁπότι ποι πλείον, κατέλειπον φύλακας. ὥστε, ἐπειδὴ αὐτοῖς ἐπιτίθεντο οἱ τριακόσιοι, βοηθησάντων πάντων τούτων, μάλιστα δὲ τῶν Παράλων, περιεργοντο οἱ τῶν Σαμίων πλείονες. καὶ τριάκοντα μὲν τινὰς ἀπέκτειναν τῶν τριακοσίων, τρεῖς δὲ τοὺς αἰσιωτάτους φυγῇ ἐζημίωσαν· τοῖς δ' ἄλλοις οὐ μνησικακοῦντες, δημοκρατούμενοι τολοιπὸν ξυνεπολίτευον.

74. Τὴν δὲ Πάραλον ναῦν, καὶ Χαιρέαν ἐπ' αὐτῆς, τὸν Ἀρχεστράτον, ἄνδρα Ἀθηναῖον, γενόμενον ἐς τὴν μετάστασιν πράθυμον, ἀπρπέμπουσιν οἱ τε Σάμιοι καὶ οἱ στρατιῶται κατὰ τάχος ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀγγελοῦντα τὰ γεγενημένα· οὐ γὰρ ἤδεσάν πω τοὺς τετρακόσιους ἄρχοντας. καὶ καταπλευσάντων αὐτῶν, τῶν μὲν Παράλων τινὰς οἱ τετρακόσιοι, δύο ἢ τρεῖς, ἔδησαν, τοὺς δὲ ἄλλους, ἀφελόμενοι τὴν ναῦν, καὶ μετεκβιβέσαντες εἰς ἄλλην στρατιῶτιν ναῦν, ἔταξαν φρουρεῖν περὶ Εὐβοίαν. ὁ δὲ Χαιρέας εὐθύς, διαλαθὼν πως, ὡς εἶδε τὰ παρόντα, πάλιν ἐς τὴν Σάμον ἐλθὼν, ἀγγέλλει τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τὸ μείζον πάντα δεινῶσας τὰ ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ὡς πληγαῖς τε πάντας ζημιούσι, καὶ ἀντειπεῖν ἐστὶν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν, καὶ ὅτι αὐτῶν καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ὑβρίζονται, καὶ διανοοῦνται, ὁπόσοι τε ἐν Σάμῳ στρατεύονται μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης, τούτων πάντων τοὺς προσήκοντας λαβόντες εἴρξειν, ἵνα

ἦν μὴ ὑπακούσωσι, τεθνήκωσι· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπιπαταψευδόμενος ἔλεγεν.

75. Οἱ δ', ἀκούοντες, ἐπὶ τοὺς τὴν ὀλιγαρχίαν μάλιστα ποιήσαντας, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοὺς μετασχόντας τὸ μὲν πρῶτον ὤρμησαν βάλλειν· ἔπειτα μέντοι, ὑπὸ τῶν διὰ μέσου κωλυθέντες, καὶ διδασκόμενοι, μὴ τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγὺς ἐφορμούντων, ἀπολέσωσι τὰ πράγματα, ἐπαύσαντο. μετὰ δὲ τοῦτο, λαμπρῶν ἤδη ἐς δημοκρατίαν βουλόμενοι καταστήσαι τὰ ἐν τῇ Σάμῳ ὃ, τὸ Θρασύβουλος ὁ τοῦ Λύκου καὶ Θρασύλλος, (οὗτοι γὰρ μάλιστα προεπατήκεισαν τῆς μεταβολῆς,) ὤρκωσαν πάντας τοὺς στρατιώτας τοὺς μεγίστους ὄρκους, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα, ἢ μὴν δημοκρατήσεσθαι τε καὶ δημογοήσειν, καὶ τὸν πρὸς τοὺς Πελοποννησίους πόλεμον προθύμως διοίσειν, καὶ τοῖς τετρακόσιοις πολέμοι τε ἔσεσθαι, καὶ οὐδὲν ἐπιηρυκεύσεσθαι. ξυνώμνυσαν δὲ καὶ Σαμίων πάντες τὸν αὐτὸν ὄρκον οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ· καὶ τὰ πράγματα πάντα καὶ τὰ ἀποβησόμενα ἐκ τῶν κινδύνων ξυνεκοινώσαντο οἱ στρατιῶται τοῖς Σαμίοις, νομίζοντες, οὔτε ἐκείνοις ἀποστροφὴν σωτηρίας, οὔτε σφίσι εἶναι, ἀλλ', εἴαν τε οἱ τετρακόσιοι κρατήσωσιν, ἢν τε οἱ ἐκ Μιλήτου πολέμοι, διαφθαρήσεσθαι.

76. Ἐς φιλονικίαν τε καθέστασαν τὸν χρόνον τοῦτον, οἱ μὲν, τὴν πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατῆσθαι, οἱ δὲ, τὸ στρατιόπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι. ἐποίη-

ταύτας οὐ κομίζουσιν, καὶ, τροφήν ὅτι οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῆ διδοῦς, κακοὶ τὸ ναυτικόν. οὐκ οὖν ἔφρασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι, ἀλλὰ διανουμαχεῖν. καὶ μάλιστα οἱ Συρακοῦσιοι ἐτήγον.

79. Αἰσθόμενοι δὲ οἱ ξύμμαχοι καὶ ὁ Ἀστυόχος τὸν θροῦν, καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου, ὥστε διανουμαχεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς ἢ ἐν τῇ Σάμῳ ταραχῇ, ἄφαντες ταῖς ναυσὶ πάσαις, οὐσαις δώδεκα καὶ ἑκατὸν, καὶ τοὺς Μιλησίους πεζῇ κελύσαντες ἐπὶ τῆς Μυκάλῃς παριέναι, ἔπλεον πρὸς τὴν Μυκάλην. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ Σάμου ναυσὶ δυοῖν καὶ ὀγδοήκοντα, αἱ ἔτυχον ἐν Γλαύκῃ τῆς Μυκάλῃς ὀρεοῦσαι, (διέχει δὲ ὀλίγον ταύτῃ ἢ Σάμος τῆς ἡπείρου πρὸς τὴν Μυκάλην,) ὡς εἶδον ταῖς τῶν Πελοποννησίων ναῦς ἐπιπλεούσας, ὑπεχώρησαν ἐς τὴν Σάμον, οὐ νομίσαντες τῷ πλήθει διακινδυνεύσαι περὶ τοῦ παντός ἱκανοὶ εἶναι. καὶ ἅμα (προήσθοντο γὰρ αὐτοὺς ἐκ τῆς Μιλήτου ναυμαχουμένης,) προσεδέχοντο καὶ τὸν Στρομβιχίδην ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου σφίσι ταῖς ἐκ τῆς Χίου ναυσὶν ἐπ' Ἀβύδου ἀφικομέναις προσβοηθήσειν· προὔπεμπτο γὰρ αὐτῷ ἄγγελος. καὶ οἱ μὲν οὕτως ἐπὶ τῆς Σάμου ἀνεχώρησαν· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, καταπλεύσαντες ἐπὶ Μυκάλῃς, ἐστρατοπεδεύοντο, καὶ τῶν Μιλησίων καὶ τῶν πλησιοχώρων ὁ πεζός. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ, μελλόντων αὐτῶν ἐπιπλεῖν τῇ Σάμῳ, ἀγγέλλεται ὁ Στρομβιχίδης ταῖς ἀπὸ τοῦ Ἑλλησπόντου

τῆς Μιλήτου. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, προσγενομένων ὀφείσι τῶν νεῶν, ἐπέπλουν αὐτοὶ ποιοῦνται τῇ Μιλήτῳ ναυσὶν ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν, βουλόμενοι διανυμαχῆσαι· καὶ, ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἀντανήγεται, ἀπέπλευσαν πάλιν εἰς τὴν Σάμον.

80. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ τοῦτο εὐθύς οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ, ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι, οὐκ ἀντανήγοντο, ἀπορήσαντες, ὁπόθεν τοσαύταις ναυσὶ χρήματα ἔξουσιν, ἄλλως τε καὶ Τισσαφέρους κακῶς διδόντος, ἀποστέλλουσιν ὡς τὸν Φαρνάβαζον (ὥσπερ καὶ τοπρωῖτον ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσετιάχθη,) Κλιάρχον τὸν Ῥαμφίου, ἔχοντα ναῦς τεσσαράκοντα. ἐπεκαλεῖτο γὰρ αὐτοὺς ὁ Φαρνάβαζος, καὶ τροφὴν ἔτοιμος ἦν παρέχειν. καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον ἐπιτηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστήναι. καὶ αἱ μὲν τῶν Πελοποννησίων αὐταὶ νῆες, ἀπάρασαι εἰς τὸ πέλαγος, ὅπως λάθοιεν ἐν τῷ πλῶ τούτους Ἀθηναίους, χειμασθεῖσαι, καὶ αἱ μὲν Δήλου λαβόμεναι αἱ πλείους μετὰ Κλιάρχου, καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι εἰς Μίλητον· (Κλιάρχος δὲ κατὰ γῆν, αὐθις εἰς τὸν Ἑλλήσποντον κομισθεὶς, ἦρχεν·) αἱ δὲ μετὰ Ἑλλήσου τοῦ Μεγαρέως στρατηγοῦ δέκα, εἰς τὸν Ἑλλήσποντον διασωθεῖσαι, Βυζάντιον ἀφιστῶσι. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἐκ τῆς Σάμου πέμπουσιν, αἰσθόμενοι, νεῶν βοήθειαν καὶ φυλακὴν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον. καὶ τις καὶ ναυμαχία βραχεῖα γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου, ναυσὶν ὀκτὼ πρὸς ὀκτὼ.

81. Οἱ δὲ προεστῶτες ἐν τῇ Σάμῳ, καὶ μάλιστα Θρασύβουλος, αἰεὶ τε τῆς αὐτοῦ γνώμης ἐχόμενος, ἐπειδὴ μετέστησε τὰ πράγματα, ὥστε καταγεῖν Ἀλκιβιάδην, καὶ τέλος ἀπ' ἐκκλησίας, ἔπεισε τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, καὶ ψηφισαμένων αὐτῶν Ἀλκιβιάδην κάθοδον καὶ ἄδειαν, πλεύσας ὡς τὸν Τισσαφέρην, κατήγεν ἐς τὴν Σάμον τὸν Ἀλκιβιάδην· νομίζων μόνην σωτηρίαν, εἰ Τισσαφέρην αὐτοῖς μεταστήσειεν ἀπὸ Πελοποννησιῶν. γενομένης δὲ ἐκκλησίας, τὴν τε ἰδίαν ξυμφορὰν τῆς φυγῆς ἐπητήσας καὶ ἀνωλοφύρατο ὁ Ἀλκιβιάδης· καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν πολλὰ εἰπὼν, ἐς ἐλπίδας τε αὐτοῦς οὐ μικρὰς περὶ τῶν μελλόντων καθίστη, καὶ ὑπερβάλλων ἐμεγάλυνε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν παρὰ τῷ Τισσαφέρει, ἵνα οἱ τε οἴκοι τὴν ὀλιγαρχίαν ἔχοντες φοβοῖντο αὐτὸν, καὶ μᾶλλον αἰ ξυνωμοσῆαι διαλυθεῖεν, καὶ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τιμωτέρον τε αὐτὸν ἄγοιεν, καὶ αὐτοὶ ἐπιπλεῖον θαρσοῖεν, οἱ τε πολέμιοι τῷ Τισσαφέρει ὡς μάλιστα διαβάλλοιντο, καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτοιεν. ὑπισχνεῖτο δ' οὖν τὰδε μέγιστα ἐπικομπῶν ὁ Ἀλκιβιάδης, ὡς Τισσαφέρης αὐτῷ ὑπεδέξατο, ἢ μὴν, ἕως ἂν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, ἢν Ἀθηναίοις πιστεύῃ, μὴ ἀπορήσειν αὐτοῦς τροφῆς, οὐδ' ἢν δέη τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι, τὰς τε ἐν Ἀσπένδῳ ἤδη οὔσας Φοινίκων ναῦς κομιεῖν Ἀθηναίοις, καὶ οὐ Πελοποννησίοις· πιστεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις, εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτῷ ἀναδέξαιτο.

82. Οἱ δὲ ἀκούοντες ταῦτά τε καὶ ἄλλα πολλά, στρατηγὸν τε αὐτὸν εὐθύς εἶλοντο μετὰ τῶν προτέρων, καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀντιέθεσαν. τὴν τε παραυτίκα ἐλπίδα ἕκαστος, τῆς τε σωτηρίας, καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων τιμωρίας, οὐδενὸς ἀντηλλάξαντο· καὶ ἔτοιμοι ἤδη ἦσαν κατὰ τὸ αὐτίκα τοὺς τε παρόντας πολεμίους ἐκ τῶν λεχθέντων καταφρονεῖν, πλεῖν τε ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ. ὁ δὲ, τὸ μὲν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν, τοὺς ἐγγυτέρω πολεμίους ὑπολιπόντας, καὶ πάνυ διεκόλυσε, πολλῶν ἐπειγομένων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου πρῶτον ἔφη, ἐπειδὴ καὶ στρατηγὸς ἦρητο, πλεύσας ὡς Τισσαφέρην προάξειν. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ἐκκλησίας εὐθύς ὤχητο, ἵνα δοκῇ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι, καὶ ἅμα βουλόμενος αὐτῷ τιμιώτερός τε εἶναι καὶ ἐνδείκνυσθαι, ὅτι καὶ στρατηγὸς ἤδη ἦρηται, καὶ εὖ καὶ κακῶς οἶός τε ἐστὶν αὐτὸν ποιεῖν. ξυνέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, τῷ μὲν Τισσαφέρει τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν, ἐκείνοις δὲ τὸν Τισσαφέρην.

83. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐν τῇ Μιλήτῳ πυνθανόμενοι τὴν Ἀλκιβιάδου κάθοδον, καὶ πρότερον τῷ Τισσαφέρει ἀπιστοῦντες, πολλῶ δὴ μᾶλλον ἔτι διεβέβληντο. ξυνηνέχθη γὰρ αὐτοῖς, καὶ τὸν ἐπὶ τὴν Μίλητον Ἀθηναίων ἐπίπλουν, ὡς οὐκ ἠθέλησαν ἀνταναγαγόντες ναυμαχῆσαι, πολλῶ ἐς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρην ἀρρώστοτερον γενόμενον, καὶ ἐς τὸ μισεῖσθαι ἐπ' αὐτῶν πρότερον ἔτι τούτων διὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπιδεδωκέναι, καὶ ξυνη-

στάμενοι πρὸς ἀλλήλους, οἷάπερ καὶ πρότερον, οἱ στρατιῶται ἀνελογίζοντο, καὶ τινες τῶν ἄλλων τῶν ἀξίων λόγου ἀνθρώπων, καὶ οὐ μόνον τὸ στρατιωτικόν, ὥς οὔτε μισθὸν ἐντελῆ πώποτε λάβοιεν, τό τε διδόμενον βραχὺ, καὶ οὐδὲ τοῦτο ξυνεχῶς· καὶ, εἰ μὴ τις ἢ διαναυμαγήσει, ἢ ἀπαλλάξεται ὄθεν τροφήν ἔξει, ἀπολείψειν τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς· πάντων τε Ἀστυόχον εἶναι αἴτιον, ἐπιφέροντα ὄργης Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη.

84. Ὅντων δ' αὐτῶν ἐν τοιοῦτῳ ἀναλογισμῷ, ξυνηχέθη καὶ τοιούδε τις θόρυβος περὶ τὸν Ἀστυόχον. τῶν γὰρ Συρακουσίων καὶ Θουρίων, ὅση μάλιστα καὶ ἐλεύθεροι ἦσαν τὸ πλῆθος οἱ ναῦται, τοσούτῳ καὶ θρασυτάτα προσπεσόντες, τὸν μισθὸν ἀπῆλθον. ὁ δὲ αὐθαδέστερόν τε τὴν ἀπακρίνατο, καὶ ἠπειλήσεν καὶ τῷ γε Δωριεῖ ξυναγορεύοντι τοῖς αὐτοῦ ναύταις, καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν. τὸ δὲ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, ὥς εἶδον, οἷα δὴ ναῦται, ὤρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστυόχον, ὥστε βάλαιεν. ὁ δὲ, προῖδων, καταφεύγει ἐπὶ βωμόν τινα. οὐ μέντοι ἐβλήθη γε, ἀλλὰ διελύθησαν ἀπ' ἀλλήλων. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ ἐν Μιλήτῳ ἐνηκοδομημένον τοῦ Τισσαφέρνου φρούριον οἱ Μιλήσιοι, λάθρα ἐπιπεσόντες, καὶ τοὺς ἐνόητας φύλακας αὐτοῦ ἐκβάλλουσι. ξυνεδόκει δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμαχοῖς ταῦτα, καὶ οὐχ ἥκιστα τοῖς Συρακουσίοις. ὁ μὲντοι Αἰχας οὔτε ἠρέσκετο αὐτοῖς, ἔφη τε, χρῆναι Τισσαφέρνει καὶ δουλεύειν Μιλησίους καὶ τοὺς ἄλλους

τούς ἐν τῇ βασιλείῳ τὰ μέτρια, καὶ ἐπιθεραπεύειν, ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ θῶνται. οἱ δὲ Μιλήσιοι ὠργίζοντό τε αὐτῷ, καὶ διὰ ταῦτα, καὶ δι' ἄλλα τοιοῦτότροπα, νόσῳ ὕστερον ἀποθανόντα αὐτὸν οὐκ εἶασαν θάψαι, οὐ ἐβούλοντο οἱ παρόντες τῶν Λακεδαιμονίων.

85. Κατὰ δὴ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς τῶν πραγμάτων πρὸς τε τὸν Ἀστύχον καὶ τὸν Τισσαφέρην, Μίνδαρος διάδοχος τῆς Ἀστυόχου ναυαρχίας ἐκ Λακεδαιμονοῦ ἐπῆλθε, καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ Ἀστύχος ἀπέπλει. ξυνέπεμψε δὲ καὶ Τισσαφέρης αὐτῷ πρεσβευτὴν τῶν παρ' ἑαυτοῦ, Γαυλείτην ὄνομα, Κᾶρα, δὶ γλωσσον, κατηγοροῦσόντα τῶν τε Μιλησίων περὶ τοῦ φρουρίου, καὶ περὶ αὐτοῦ ἅμα ἀπολογησόμενον· εἰδὼς, τοὺς τε Μιλησίους πορευομένους ἐπὶ καταβολῇ τῇ αὐτοῦ μάμιστα, καὶ τὸν Ἑρμοκράτην μετ' αὐτῶν, ὃς ἔμελλε τὸν Τισσαφέρην ἀποφαίνειν φθείροντα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα μετὰ Ἀλκιβιάδου, καὶ ἐπαμφοτερίζοντα. ἔχθρα δὲ πρὸς αὐτὸν ἦν αὐτῷ αἰεὶ ποτε περὶ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀποδόσεως. καὶ τὰ τελευταῖα, φυγόντος ἐκ Συρακουσῶν τοῦ Ἑρμοκράτους, καὶ ἐτέρων ἠκόντων ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Συρακουσίων ἐς τὴν Μίλητον στρατηγῶν, Ποτάμιδος καὶ Μύσκωνος καὶ Δημάρχου, ἐτίκειτο ὁ Τισσαφέρης φυγάδι ὄντι ἤδη τῷ Ἑρμοκράτει πολλῶ ἔτι μᾶλλον, καὶ κατηγορεῖ ἄλλα τε, καὶ ὥς, χρήματα ποτὲ αἰτήσας αὐτὸν καὶ οὐ τυχῶν, τὴν ἔχθραν οἱ προθείτο. ὁ μὲν

σὺν Ἀστυνοχῶς καὶ οἱ Μιλήσιοι καὶ ὁ Ἐρμοκράτης ἀπέ-
 πλευσαν εἰς τὴν Λακεδαιμόνα· ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης διε-
 βεβήκει ἤδη παρὰ τοῦ Τισσαφέρους εἰς τὴν Σάμον.

86. Καὶ οἱ ἐκ τῆς Δήλου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων
 πρὸςβευταί, οὓς τότε ἐπεμψαν παραμυθησομένους
 καὶ ἀναδιδάξοντας τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ, ἀφικνοῦνται,
 παρόντος τοῦ Ἀλκιβιάδου, καὶ, ἐκκλησίας γενομέ-
 νης, λέγειν ἐπαίρουσιν. οἱ δὲ στρατιῶται τὸ μὲν
 πρῶτον οὐκ ἤθελον ἀκούειν, ἀλλ' ἀποκτείνειν ἐβόων
 τοὺς τὸν δῆμον καταλύοντας· ἔπειτα μέντοι, μόλις
 ἠσυχάσαντες, ἤκουσαν. οἱ δ' ἀπήγγελλον, ὡς οὔτε
 ἐπὶ διαφθορᾷ τῆς πόλεως ἢ μεταστάσις γένοιτο, ἀλλ'
 ἐπὶ σωτηρίᾳ, οὐδ' ἵνα τοῖς πολεμίοις παραδοθῇ·
 ἐξεῖναι γάρ, ὅτε ἐσέβαλον, ἤδη σφῶν ἀρχόντων, τοῦ-
 το ποιεῖσαι· τῶν τε πεντακισχιλίων ὅτι πάντες ἐν τῷ
 μέρει μεθέξουσιν, οἱ τε οἰκεῖοι αὐτῶν οὐδ' ὑβρίζονται,
 (ὥσπερ Χαίφρας διαβάλλων ἀπήγγελεν,) οὔτε κακὸν
 ἔχουσιν οὐδέν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἕκαστος
 κατὰ χάραν μένουσιν. ἄλλα τε πολλὰ εἰπόντων, οὐδὲν
 μᾶλλον ἐσήκουον, ἀλλ' ἐχαλείπαινον· καὶ γνώμας ἄλ-
 λοι ἄλλας ἔλεγον, μάλιστα δὲ, ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν.
 καὶ ἐδόκει Ἀλκιβιάδης πρῶτος τότε καὶ οὐδενὸς ἔλασ-
 σον τὴν πόλιν ὠφελεῖσαι. ὠρημένων γάρ τῶν ἐν
 Σάμῳ Ἀθηναίων πλεῖν ἐπὶ σφῶς αὐτοὺς, (ἐν ᾧ σα-
 φίστατα Ἰωνίαν καὶ Ἑλλήσποντον εὐθὺς εἶχον οἱ
 πολεμιοί,) κωλυτῆς γενέσθαι· καὶ ἐν τῷ τότε ἄλ-
 λος μὲν οὐδ' ἂν εἰς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄ-
 χλον· ἐκείνος δὲ τοῦ ἱερείου ἐπαυσε, καὶ τοὺς

ἰδίᾳ τοῖς πρέσβειν ὀργιζομένους λοιδορῶν ἀπέπεμπεν· αὐτὸς δὲ, ἀποκρινάμενος αὐτοῖς, ἀπέπεμπεν, ὅτι τοὺς μὲν πεντακισχιλίους οὐ κωλύσει ἄρχειν, τοὺς μὲντοι τετρακοσίους ἐκέλευεν ἀπαλλάσσειν αὐτούς, καὶ καθιστάναι τὴν βουλήν, ὥσπερ καὶ πρότερον, τοὺς πεντακοσίους· εἰ δὲ ἐς εὐτείλειάν τι ξυντέμνηται, ὥστε τοὺς στρατενομένους μᾶλλον ἔχειν τροφήν, πᾶνυ ἐπαινεῖν· καὶ τᾶλλα ἐκέλευεν ἀντέχειν, καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις. πρὸς μὲν γὰρ σφῶς αὐτοὺς, σωζομένης τῆς πόλεως, πολλὴν ἐλπίδα εἶναι ξυμβῆναι· εἰ δὲ ἅπαξ τὸ ἕτερον σφαλῆσεται, ἢ τὸ ἐν Σάμῳ, ἢ ἐκεῖνο, οὐδὲ, ὅτι διαλλαγῆσεται τις, ἔτι ἕσασθαι· παρῆσαν δὲ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, ἐπαγγελόμενοι τῷ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων δῆμῳ, ὥστε βοηθεῖν. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης, ἐπαινέσας αὐτούς, καὶ εἰπὼν, ὅταν τις καλῆ, παρῆναι, οὕτως ἀπέπεμπεν. ἀφίκοντο δὲ οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Παράλων, οἳ τότε ἐτάχθησαν ἐν τῇ στρατιώτιδι νηϊ ὑπὸ τῶν τετρακοσίων, περιπλεῖν Εὐβοίαν, καὶ ἄγοντες Ἀθηναίων ἐς Λαιεδαίμονα ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμπτοὺς πρέσβεις, Δαισποδίαν καὶ Ἀριστοφῶντα καὶ Μελησίαν· οἳ ἐπειδὴ ἐγένοντο πλείοντες καὶ ἄργος, τοὺς μὲν πρέσβεις ξυλλαβόντες τοῖς Ἀργείοις παρέδοσαν, ὡς τῶν οὐχ ἥμισυ καταλυσάντων τὸν δῆμον ὄντας· αὐτοὶ δὲ οὐκέτι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀφίκοντο, ἀλλ', ἄγοντες ἐκ τοῦ ἄργους ἐς τὴν Σάμον τοὺς πρέσβεις, ἀφικνοῦνται ἥπερ εἶχον τριήρει.

87. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Τισσαφέρνης, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν ᾧ μάλιστα διὰ τε τᾶλλα καὶ τὴν Ἀλκιβιάδου κάθοδον ἤχθοντο αὐτῶ οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς φανερώς ἤδη ἀტიκίζοντι, βουλόμενος, ὡς ἐδόκει δὴ, ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβουλὰς, παρισκευάζετο πορεύεσθαι ἐπὶ τὰς Φοινίσσας ναῦς ἐς Ἀσπενδον, καὶ τὸν Δίχαν ξυμπορεύεσθαι ἐκίλευα. τῇ δὲ στρατιᾷ προστάξειν ἔφη Ταμῶν ἑαυτοῦ ὑπαρχον, ὥστε τροφήν, ἐν ᾧ ἂν αὐτὸς ἀπῆ, διδόναι. λέγεται δὲ οὐ κατὰ ταυτὸ, οὐδὲ ῥάδιον εἶδέναι, τίνι γνώμῃ παρῆλθεν ἐς τὴν Ἀσπενδον, καὶ παρελθὼν οὐκ ἦγε τὰς ναῦς. ὅτι μὲν γὰρ αἱ Φοινίσσαι νῆες ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν μέχρι Ἀσπένδου ἀφίκοντο, σαφές ἐστι· διότι δὲ οὐκ ἦλθον, πολλαχῆ εἰκάζεται. οἱ μὲν γὰρ, ἵνα διατρίβῃ ἀπελθὼν (ὡσπερ καὶ διανοήθη,) τὰ τῶν Πελοποννησίων· (τροφὴν γοῦν οὐδὲν βέλτιον, ἀλλὰ καὶ χεῖρον ὁ Ταμῶς, ᾧ προσετάχθη, παρέιχεν) οἱ δὲ, ἵνα, τοὺς Φοινίκας προαγαγὼν ἐς τὴν Ἀσπενδον, ἐκρηματίσαιτο ἀφείς· καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρῆσεσθαι· ἄλλοι δ', ὡς καταβοῆς ἕνεκα τῆς ἐς Λακεδαιμόνα, τὸ λέγεσθαι, ὡς οὐκ ἀδικεῖ, ἀλλὰ καὶ σαφῶς οἴχεται ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀληθῶς πεπληρωμένας. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι, τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακωχῆς τῶν Ἑλληνικῶν τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν· φθορᾶς μὲν, ἐν ᾧ παρήει ἐκεῖσε καὶ διέμελλεν· ἀνισώσεως δὲ, ὅπως μηδετέρους προσθέμενος ἰσχυροτέρους ποιήσῃ· ἐπεὶ

εἶγε ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι, ἐπιφανῆς δὴπον, οὐκ ἐνδοιαστῶς. κομίσας γὰρ ἂν Λακεδαιμονίοις τὴν νίκην κατὰ τὸ εἶδος ἔδωκεν, οἳ γε καὶ ἐν τῷ παρόντι ἀντιπάλως μᾶλλον, ἢ ὑποδεεστέρας τῷ ναυτικῷ, ἀνθρώρουν. καταφθορὰ δὲ μάλιστα, καὶ ἦν εἶπε πρόφασιν οὐ κομίσας τὰς ναῦς. ἔφη γὰρ, αὐτὰς ἐλάσασους, ἢ ὅσας ὁ βασιλεὺς ἔταξε, ξυλλεγῆναι. ὁ δὲ χάριν ἂν δῆπου ἐν τούτῳ μείζω ἔτι ἔσχεν, οὔτε ἀναλώσας πολλὰ τῶν βασιλείας, τὰ τε αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας. ἐς δ' οὖν τὴν Ἀσπένδον, ἦτινι δὴ γνώμη, ὁ Τισσαφέρους ἀφικνεῖται, καὶ τοῖς Φοίνιξι ξυγγίγνεται· καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἐπεμψαν, ὧς ἐπὶ τὰς ναῦς, κελεύσαντος αὐτοῦ, Φιλεππον, ἄνδρα Λακεδαιμόνιον, δύο τριήρεσιν.

88. Ἀλκιβιάδης δὲ, ἐπειδὴ καὶ τὸν Τισσαφέρου νην ἦσθετο παρόντα ἐπὶ τῆς Ἀσπένδου, ἔπλει καὶ αὐτὸς, λαβὼν τρισκαίδεκα ναῦς, ὑποσχόμενος τοῖς ἐν Σάμῳ ἄσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν. ἢ γὰρ αὐτὸς ἄξιον Ἀθηναίοις τὰς Φοινίσσας ναῦς, ἢ Πελοποννησίοις γε κωλύσειν ἐλθεῖν· εἰδὼς, ὡς εἶδος, ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρου γνώμην, ὅτι οὐκ ἄξιον ἔμελλε, καὶ βουλόμενος αὐτὸν τοῖς Πελοποννησίοις ἐς τὴν αὐτοῦ καὶ Ἀθηναίων φιλίαν ὡς μάλιστα διαβαλλεῖν, ὅπως μᾶλλον δι' αὐτὸ σφίσιν ἀναγκάζοιτο προσχωρεῖν. καὶ ὁ μὲν, ἄρας εὐθύς τῆς Φασήλιδος καὶ Καύνου, ἄνω τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο.

89. Οἱ δὲ ἐκ τῆς Σάμου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες πρέσβεις, ἐπειδὴ, ἀφικόμενοι ἐς τὰς

Ἀθήνας, ἀπήγγειλαν τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὡς κελεύει τε ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις, ἐλπίδας τε ὅτι πολλὰς ἔχει κῆκίνοις τὸ στρατεύμα διαλλάξειν, καὶ Πελοποννησίων περιέσεσθαι, ἀχθομένους καὶ πρότερον τοὺς πολλοὺς τῶν μετεχόντων τῆς ὀλιγαρχίας, καὶ ἠδέως ἂν ἀπαλλαγέντας πη ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος, πολλῶ δὴ μᾶλλον ἐπέρρωσαν. καὶ ξυνίσταντό τε ἦδη, καὶ τὰ πράγματα διεμέφοντο, ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάντων στρατηγῶν τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν ἀρχαῖς ὄντων, οἷον Θηραμένην τε τὸν Ἄγνωτος καὶ Ἀριστοκράτην τὸν Σικελίου, καὶ ἄλλους, οἳ μετέσχον μὲν ἐν πρώτοις τῶν πραγμάτων, φοβούμενοι δὲ, ὡς ἔφασαν, τό, τε ἐν τῇ Σάμῳ στρατεύμα, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην, τοὺς τε ἐς τὴν Λακεδαιμόνα πρᾶβευομένους, ἔπεμπον, μὴ τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν, οὐ τὸ ἀπαλλάξειν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ τοὺς πεντακισχιλίους ἔργω, καὶ μὴ ὀνόματι, χρῆναι ἀποδεικνύναι, καὶ τὴν πολιτείαν ἰσαίτεραν καθιστάναι. ἦν δὲ τοῦτο μὲν σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου αὐτοῖς· κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας οἱ πολλοὶ αὐτῶν τῷ τοιοῦτῳ προσέκειντο, ἐν ᾧ περὶ καὶ μάλιστα ὀλιγαρχία ἐκ δημοκρατίας γινομένη ἀπύλλυται. πάντες γὰρ αὐθήμερόν ἀξιοῦσιν, οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι. ἐκ δὲ δημοκρατίας αἰρέσεως γινομένης, φῆγον τὰ ἀποβαίνοντα, ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσοῦμενός τις φέρει. σαφέστατα δ' αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ

ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἰσχυρὰ ὄντα, καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἔασθαι. ἠγωνίζετο οὖν εἰς ἕκαστος [ὑπερβολὴν] αὐτὸς πρῶτος προστατῆς τοῦ δήμου γενέσθαι.

90. Οἱ δὲ τῶν τετρακοσίων μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιοῦτῳ εἶδει, καὶ προειστώτες, Φρύνιχος τε, ὃς καὶ, στρατηγήσας ἐν τῇ Σάμῳ, [ποιεῖ,] τῷ Ἀλκιβιάδῃ τότε διηνήχθη, καὶ Ἀρίσταρχος, ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ, καὶ Πάισανδρος, καὶ Ἀντιφῶν, καὶ ἄλλοι οἱ δυνατώτατοι, πρότερόν τε, ἐπεὶ τάχιστα κατέστησαν, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ Σάμῳ σφῶν ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη πρέσβεις τε ἀπίσταντες σφῶν ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν προὔθυμοῦντο, καὶ τὸ ἐν τῇ Ἡετιωνίᾳ καλουμένην τεῖχος ἐπαιοῦντο· πολλῶν τε μᾶλλον ἔτι, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκ τῆς Σάμου πρέσβεις σφῶν ἦλθον, ὁρῶντες τοὺς τε πολλοὺς, καὶ σφῶν τοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι, μεταβαλλομένους. καὶ ἀπίσταντες μὲν Ἀντιφῶντα καὶ Φρύνιχον καὶ ἄλλους δέκα κατὰ τάχος, φοβούμενοι καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκ τῆς Σάμου· ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ, ὅστις καὶ ὅπως οὖν ἀνεκτός, ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. ἠκοδόμουν δὲ εἶμι προθυμότερον τὸ ἐν τῇ Ἡετιωνίᾳ τεῖχος. ἦν δὲ τοῦ τεῖχους ἡ γνάμη αὕτη, ὡς ἔφη Θηραμένης, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, οὐχ, ἵνα τοὺς ἐν Σάμῳ, ἦν βία ἐπιπλέωσι, μὴ δεῶνται ἐς τὸν Πειραιᾶ, ἀλλ', ἵνα τοὺς πολεμίους μᾶλλον, ὅταν βούλωνται,

καὶ τανυσὶ καὶ πεζῷ, δέξονται. χηλὴ γὰρ ἔστι τοῖ Πειραιῶς ἢ Ἡετιώνεια, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθύς ἰ ἔσπλους ἔστιν. ἐτειχίζετο οὖν οὕτω ξὺν τῷ πρόπτερον πρὸς ἤπειρον ὑπάρχοντι τείχει, ὥστε, καθεξομένων ἐς αὐτὸν ἀνθρώπων ὀλίγων, ἄρχειν τοῦ γι ἔσπλου. ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῖ λιμένος, στενοῦ ὄντος, τὸν ἔτερον πύργον ἐτελεύτα τῷ, τε παλαιὸν τὸ πρὸς ἤπειρον, καὶ τὸ καινὸν τὸ ἐντὸς τοῦ τείχους, τειχιζόμενον πρὸς Θάλασσαν. διωκοδόμησαν δὲ καὶ στοᾶν, ἥπερ ἦν μεγίστη, καὶ ἐγγύτατα τούτου εὐθύς ἐχομένη ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ ἦρχον αὐτοὶ αὐτῆς, ἐς ἣν καὶ τὸν οἶτον ἠνάγκαζον πάντας τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ τὸν ἐπιπλέοντα ἐξαιρεῖσθαι, καὶ ἐνταῦθεν προαιροῦντας πωλεῖν.

91. Ταῦτ' οὖν ἐκ πλείονος χρόνου ὁ Θηραμένης διεθροῖει, καὶ, ἐπειδὴ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος πρίσθεις οὐδὲν πράξαντες ἀνεχώρησαν τοῖς ξύμπασιν ἔμβρατικόν, φάσκων, κινδυνεύσειν τὸ τεῖχος τοῦτο, καὶ τὴν πόλιν διαφθεῖραι. ἅμα γὰρ καὶ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἐτύγχανον, Εὐβοέων ἐπικαλουμένων, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον, δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες, (ὧν ἦσαν καὶ ἐκ Τάραντος καὶ ἐκ Λοκρῶν Ἰταλιώτιδες καὶ Σικελικαὶ τινες,) ὁρμοῦσαι ἤδη ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς, καὶ παρασκευαζόμεναι τὸν ἐς τὴν Εὐβοίαν πλοῦν· ἤρχε δὲ αὐτῶν Ἡγησάνδριδας Ἡγησάνδρου Σπαρτιάτης, ὃς ἔφη Θηραμένης οὐκ Εὐβοίᾳ μᾶλλον, ἢ τοῖς τειχίζουσι τὴν Ἡετιώνειαν, προσπλεῖν, καὶ, εἰ μὴ τις ἤδη φυλάσσεται,

λήσειν διαφθαρέντας. ἦν δὲ τε καὶ τοιοῦτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἔχόντων, καὶ οὐ πάντῃ διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου. ἐκεῖνοι γὰρ μάλιστα μὲν ἐβούλοντο ἐλιγαρχούμενοι ἄρχειν καὶ τῶν ξυμμάχων, εἰ δὲ μὴ, τάς τε ναῦς καὶ τὰ τεῖχη ἔχοντες, αὐτονομῆσθαι· ἐξαιργόμενοι δὲ τούτου, μὴ οὖν ὑπὸ τοῦ δήμου τε αὐτίς γενομένου αὐτοὶ πρὸ τῶν ἄλλων μάλιστα διαφθαρήναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολεμίους ἐσαγαγόμενοι, ἄνευ τειχῶν καὶ ναῶν ξυμβῆναι καὶ ὀπωσοῦν τὰ τῆς πόλεως ἔχειν, εἰ τοῖς γε σώμασι σφῶν ἄδεια ἔσται.

92. Διώπερ καὶ τὸ τεῖχος τοῦτο, καὶ πυλίδας ἔχον καὶ ἐσόδους καὶ ἐπεισαγωγὰς τῶν πολεμίων. ἐτείχιζόν τε προθύμως, καὶ φθῆναι ἐβούλοντο ἐξεργασάμενοι. πρότερον μὲν οὖν κατ' ὀλίγους τε καὶ κρύφα μᾶλλον τὰ λεγόμενα ἦν. ἐπειδὴ δὲ ὁ Φρύνιχος ἦκων ἐκ τῆς ἐς Λακεδαιμόνα πρεσβείας, πληγείς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων τινὸς ἐξ ἐπιβουλής ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ, καὶ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου ἀπαλθῶν, ἀπέθανε παραχρῆμα· καὶ ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν· ὁ δὲ ξυτεργός, Ἄργεῖος ἄνθρωπος, ληφθεὶς καὶ βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν τετρακοσίων, οὐδενὸς ὄνομα καλεῦσαντος εἶπεν, οὐδέ ἄλλο τι, ἢ ὅτι εἰδεῖν πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐς τοῦ περιπολάρχου καὶ ἄλλοσε κατ' οἰκίας ξυνιέντας· τότε δὴ οὐδενὸς γεγενημένου ἀπ' αὐτοῦ νεωτέρου, καὶ ὁ Θηραμένης ἤδη θρασύτερον καὶ ὁ Ἀριστοκράτης, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ

τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες, ἦσαν ἐπὶ τὰ πράγ-
 ματα. ἅμα γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς Λακεδαιμονίας αἰ-
 νῆες ἤδη περιπεπλευκυῖαι, καὶ ὀρμισσάμεναι ἐς τὴν
 Επίδαυρον, τὴν Αἴγιναν καταδεδραμήκεισαν. καὶ
 οὐκ ἔφη ὁ Θηραμένης εἰκὸς εἶναι, ἐπ' Εὐβοίαν
 πλειούσας αὐτάς, ἐς Αἴγιναν κατακολπίσαι, καὶ
 πάλιν ἐν Ἐπιδαύρῳ ὀρμεῖν, εἰ μὴ παρακληθεῖσαι
 ἤκοιεν, ἐφ' οἷσπερ καὶ αὐτὸς αἰεὶ κατηγόρει. οὐκ
 εἶτι οὖν οἷόν τε εἶναι ἡσυχάζειν. τέλος δέ, πολ-
 λῶν καὶ στασιωτικῶν λόγων καὶ ὑποψιῶν προσγε-
 νομένων; καὶ ἔργῳ ἤδη ἤπτοντο τῶν πραγμάτων.
 οἱ γὰρ ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸ τῆς Ἡετιωνείας τεῖχος
 ἐπλῆται οἰκοδομοῦντες (ἐν οἷς καὶ Ἀριστοκράτης ἦν
 ταξιαρχῶν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ φυλακὴν ἔχων,) ξυλλαμ-
 βάνουσι τὴν Ἀλεξικλῖα, στρατηγὸν ὄντα, ἐκ κῆς ὀλι-
 γαρχίας, καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς ἐτέρους τετραμμέ-
 νον, καὶ ἐς οἰκίαν ἀγαγόντες εἴρξαν. ξυνεπελάβον-
 το δὲ ἅμα αὐτοῖς καὶ ἄλλοι, καὶ Ἑρμων, τῶν περι-
 πόλων τῶν Μουνυχιᾶσι τεταγμένων ἀρχῶν. τὸ
 δὲ μέγιστον, τῶν ὀπλιτῶν τὸ στίφος ταῦτα ἐβου-
 λεύετο. ὡς δὲ ἐσηγγέλθη τοῖς τετρακοσίοις, (ἔτυ-
 χον δὲ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ξυγκαθήμενοι,) εὐθύς,
 πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν, ἔτοιμοι ἦσαν
 ἐς τὰ ὄπλα ἵέναι, καὶ τῷ Θηραμένει καὶ τοῖς μετ'
 αὐτοῦ ἠπειλοῦν. ὁ δὲ, ἀπολογούμενος, ἔτοιμος,
 ἔφη, εἶναι, ξυναφαιρησόμενος ἵέναι ἤδη. καὶ, πα-
 ραλαβὼν ἓνα τῶν στρατηγῶν, ὅστις ἦν αὐτῷ ὁμο-
 γνώμων, ἐχώρει ἐς τὸν Πειραιεῖ. ἐβροήθει δὲ καὶ

Ἀρίσταρχος, καὶ τῶν ἵππίων νεανίσκοι· ἦν δὲ θόρυβος πολὺς καὶ ἐκπληκτικὸς. οἱ τε γὰρ ἐν τῷ ἄστει ἤδη ᾤοντο τὸν τε Πειραιᾶ κατειληφθῆναι, καὶ τὸν ξυνηλημμένον τεθνᾶναι· οἱ τε ἐν τῷ Πειραιῇ, τοὺς ἐκ τοῦ ἄστεως ὄσονοῦκ ἐπὶ σφᾶς παρεῖναι. μόγις δὲ, τῶν τε πρεσβυτέρων διακωλυόντων τοὺς ἐν τῷ ἄστει διαθίοντας, καὶ ἐπὶ τὰ ὄπλα φερομένους, καὶ Θεουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου, τοῦ προξένου τῆς πόλεως, παρόντος, καὶ προθύμως ἐμποδῶν τε ἐκάστοις γιγνομένου, καὶ ἐπιβρωμένου, μὴ, ἐφεδρευόντων ἐγγὺς τῶν πολεμίων, ἀπολέσαι τὴν πατρίδα, ἡσυχασάν τε, καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπίσχοντο. καὶ ὁ μὲν Θηραμένης, ἐλθὼν ἐς τὸν Πειραιᾶ, (ἦν δὲ καὶ αὐτὸς στρατηγός,) ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκα, ὠργίζετο τοῖς ὀπλίταις· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἐναντίοι τῷ πλήθει ἐχαλέπαινον. οἱ δὲ ὀπλίται ὁμῶς τε ἐχώρουν οἱ πλεῖστοι τῷ ἔργῳ, καὶ οὐ μετεμίλοιο· καὶ τὸν Θηραμένην ἠρώτων, εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ τεῖχος οἰκοδομεῖσθαι, καὶ εἰ ἄμεινον εἶναι καθαιρεθῆναι; ὁ δὲ, εἶπερ καὶ ἐκείνοις δοκεῖ καθαιρεῖν, καὶ ἑαυτῷ, ἔφη, ξυνδοκεῖν. καὶ ἐντεῦθεν εὐθύς ἀναβάντες οἱ τε ὀπλίται καὶ πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνθρώπων κατέσκαπτον τὸ τεῖχος. ἦν δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἡ παράκλησις, ὡς χρῆ, ὅστις τοὺς πεντακισχιλίους βούλεται ἄρχειν ἀντὶ τῶν τετρακοσίων, εἶναι ἐπὶ τὸ ἔργον. ἐπεκρύπτοντο γὰρ ὁμῶς εἰ τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὄνοματι, μὴ ἄντικρυς δῆμον, ὅστις βούλεται ἄρχειν,

ὀνομάζειν· φοβούμενοι, μὴ τῷ ὄντι ᾧσι, καὶ πρός
τινα εἰπὼν τις τι ἀγνοίᾳ σφαλῆ. καὶ οἱ τετρακόσιοι
διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελον τοὺς πεντακισχιλίους οὔτε
εἶναι, οὔτε μὴ ὄντας δῆλους εἶναι· τὸ μὲν καταστῆσαι
μετόχους τοσοῦτους, ἀντικρυς ἂν δῆμον ἡγούμενον,
τὸ δ' αὖ ἀφανὲς φόβον ἐς ἀλλήλους παρέξειν.

93. Τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν τετρακόσιοι ἐς τὸ
βουλευτήριον ὁμῶς καὶ τεθορυβημένοι ξυνέλεγοντο·
οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ὀπλιταί, τὸν τε Ἀλεξιπλέα, ὃν
ξυνέλαβον, ἀφέντες, καὶ τὸ τελισμα καθελόντες,
ἐς τὸ πρὸς τῇ Μουνυχίᾳ Διονυσιακὸν θεῖατρον ἐλ-
θόντες, καὶ θάμενοι τὰ ὄπλα, ἐξεκκλησίασαν τε,
καὶ δόξαν αὐτοῖς, εὐθύς ἐχώρουν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ
ἔθοντο αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀνακείῳ τὰ ὄπλα. ἐλθόντες δὲ
ἀπὸ τῶν τετρακοσίων τινὲς ἡρημένοι, πρὸς αὐτοὺς
ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντό τε, καὶ ἔπειθον οὓς ἴδοιεν
ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς, αὐτοὺς τε ἡσυχάζειν, καὶ
τοὺς ἄλλους παρακατέχειν· λέγοντες, τοὺς τε πεν-
τακισχιλίους ἀποφανεῖν, καὶ ἐκ τούτων ἐν μέρει, ἢ
ἂν τοῖς πεντακισχιλίοις δοκῆ, τοὺς τετρακοσίους
ἔσεισθαι· τέως δὲ τὴν πόλιν μηδενὶ τρόπῳ διαφθεί-
ρειν, μηδ' εἰς τοὺς πολεμίους ἀνάσσει. τὸ δὲ πᾶν
πλήθος τῶν ὀπλιτῶν, ἀπὸ πολλῶν καὶ πρὸς πολλοὺς
λόγων γιγνομένων, ἡπιώτερον ἢ ἢ πρότερον, καὶ
ἐφοβεῖτο μάλιστα περὶ τοῦ παντός πολιτικοῦ. ξυν-
χώρησάν τε, ᾧσι ἐς ἡμέραν ῥητὴν ἐκκλησίαν ποιῆ-
σαι ἐν τῷ Διονυσίῳ περὶ δημοσίας.

94. Ἐπειδὴ δὲ ἐπῆλθεν ἡ ἐν Διονύσου ἐκκλησία

καὶ ὄσοντο ἔξυμμεγέμενοι ἦσαν, ἀγγέλλονται αἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες καὶ ὁ Ἡγησανδρίδας ἀπὸ τῶν Μεγάρων τὴν Σαλαμίνα παραπλεῖν. καὶ πᾶς τις τῶν ὀπλιτῶν αὐτὸ τοῦτο ἐνόμιζεν εἶναι τὸ πάλαι λεγόμενον ὑπὸ Θηραμένους καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, ὡς ἐς τὸ τεῖχος ἐπλεον αἱ νῆες, καὶ χρησίμως ἐδόκει καταπιπτακίναί. ὁ δὲ Ἡγησανδρίδας τάχα μὲν τὸ ἀπὸ ἔξυμμεγέμενου λόγου περὶ τὴν Ἐπίδαυρον καὶ ταύτη ἀνεστρέφετο, εἰκὸς δ' αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν παρόντα στασιασμὸν τῶν Ἀθηναίων, δι' ἐλπίδος ὡς κἄν ἐς δεῖον παραγένοιτο, ταύτη ἀνέχειν. οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι, ὡς ἠγγέλθη αὐτοῖς, εὐθύς δρόμῳ ἐς τὸν Πειραιᾶ πανδημεὶ ἐχώρουν, ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου, μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων, οὐχ ἑκάς, ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντος. καὶ οἱ μὲν ἐς τὰς παρούσας ναῦς ἐσέβαινον, οἱ δὲ ἄλλας καθεῖλον, οἱ δὲ τινες ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ τὸ στόμα τοῦ λιμένος παρεβόηθον.

95. Αἱ δὲ τῶν Πελοποννησίων νῆες, παραπλεύσασαι καὶ περιβαλοῦσαι Σούνιον, ὀρμίζονται μεταξὺ Θορῆκου τε καὶ Πρασίῳ· ὕστερον δὲ ἀφικνοῦνται ἐς Ἰρωπὸν. Ἀθηναῖοι δὲ κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκροτήτοις πληρώμασιν ἀναγκασθέντες χρήσασθαι, οἷα πόλειώς τε στασιαζούσης, καὶ περὶ τοῦ μεγίστου βουλόμενοι ἐν τάχει βοηθῆσαι, (Εὐβοία γὰρ αὐτοῖς, ἀποκλεισμένης τῆς Ἀττικῆς, πάντα ἦν,) πέμπουσι Θυμόχαριν στρατηγὸν καὶ ναῦς ἐς Ἐρετρίαν. ὧν ἀφικουμένων, ξὺν ταῖς πρότερον ἐν Εὐ-

βοία οὔσαις, ἕξ καὶ τριάκοντα ἐγένοντο. καὶ εὐθύς ναυμαχεῖν ἤναγκάζοντο. ὁ γὰρ Ἡγησαγόρευτος ἀριστοποιησάμενος ἐκ τοῦ Ἰωρῶπου ἀνήγαγε τὰς ναῦς· διέχει δὲ μάλιστα ὁ Ἰωρῶπος τῆς τῶν Ἐρετριέων πόλεως θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα σταδίου. ὡς οὖν ἐπέπλει, εὐθύς ἐπλήρουν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ναῦς, οἰόμενοι σφίσι παρὰ ταῖς ναυσὶ τοὺς στρατιώτας εἶναι· οἱ δὲ ἔτυχον οὐκ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄριστον ἐπισημαζόμενοι, (οὐδὲν γὰρ ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν Ἐρετριέων,) ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐπ' ἴσχατα τοῦ ἄστεος οἰκιῶν, ὅπως σχολῇ πληρουμένων φθάσειαν οἱ πολέμιοι προσπεσόντες, καὶ ἐξαναγκάσειαν τοὺς Ἀθηναίους οὕτως ὅπως τύχοιεν ἀνάγεσθαι. σημεῖον δὲ αὐτοῖς ἐς τὸν Ἰωρῶπον ἐκ τῆς Ἐρετρίας, ὅπου κρη ἀνάγεσθαι, ἤρθη. διὰ τοιαύτην δὴ παρασκευὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἀναγόμενοι, καὶ ναυμαχήσαντες ὑπὲρ τοῦ λιμένος τῶν Ἐρετριέων, ὀλίγον μὲν τινα χρόνον ὄμως καὶ ἀντίσχον· ἔπειτα ἐς φυγὴν τραπόμενοι, καταδιώκονται ἐς τὴν γῆν· καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἐρετριέων ὡς φίλιαν καταφεύγουσι, χαλεπώτατα ἔπραξαν, φονευόμενοι ὑπ' αὐτῶν· οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπιτείχισμα τὸ ἐν τῇ Ἐρετρίᾳ, ὃ εἶχον αὐτοὶ, περιγύγονται, καὶ ὅσαι ἐς Χαλκίδα ἀφικνουῦνται τῶν νεῶν. λαβόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι δύο καὶ εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἄνδρας, τοὺς μὲν ἀποκτείναντες, τοὺς δὲ ζωγρήσαντες, τροπαῖον ἔστησαν. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον Εὐβοιᾶν τε ἀπάσαν ἀποστήσαντες, πλὴν Ὀρεοῦ, (ταύτην δὲ αὐ-

τοὶ Ἀθηναῖοι εἶχον,) καὶ ἄλλα περὶ αὐτὴν καθίσταντο.

96. Τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ὡς ἦλθε τὰ περὶ τὴν Εὐβοίαν γεγενημένα, ἐκπληξίς μεγίστη δὴ τῶν πρὶν παρίστη. οὔτε γὰρ ἦ ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορὰ, καίπερ μεγάλη τότε δόξασα εἶναι, οὔτε ἄλλο οὐδὲν πω οὕτως ἐφόβησεν. ὅπου γὰρ στρατοπέδου τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφιστηκότος, ἄλλων τε νεῶν οὐκ οὐσῶν, οὐδὲ πῶν ἐσβησομένων, αὐτῶν τε στασιαζόντων, καὶ ἄδηλον ὄν, ἐπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυρρόραξουσιν, τοσαύτη ἢ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ἧ ναῦς τε, καὶ, τὸ μέγιστον, Εὐβοίαν ἀπολωλέκισαν, ἐξ ἧς πλείω ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠφελούντο· πῶς οὐκ εὐκότως ἠθ' ὕμουν; μάλιστα δ' αὐτοὺς καὶ δι' ἐγγυτάτου ἐθορούβει, εἰ οἱ πολέμιοι τολμήσουσι νενικηκότις, εὐθὺς σφῶν ἐπὶ τὸν Παιραιᾶ ἔρημον ὄντα νεῶν πλεῖν· καὶ ὄσονοῦκ ἤδη ἐνόμιζον αὐτοὺς παρεῖναι· ὅπερ ἂν, εἰ τολμηρότεροι ἦσαν, φράδιως ἂν ἐποίησαν· καὶ διέστησαν ἂν ἔτι μᾶλλον, τὴν πόλιν εἰ ἐπολιόρκουν μένοντες, καὶ τὰς ἀπ' Ἰωνίας ναῦς ἠνάγκασαν ἂν, καίπερ πολεμίας οὐσας τῇ ὀλιγαρχίᾳ, τοῖς σφετέροις οἰκείοις καὶ τῇ ξυμπάσῃ πόλει βοηθῆσαι. καὶ ἐν τούτῳ Ἑλλήσποντός τε ἂν ἦν αὐτοῖς, καὶ Ἰωνία, καὶ αἱ νῆσοι, καὶ τὰ μέχρι Εὐβοίας, καὶ, ὡς εἰπεῖν, ἡ Ἀθηναίων ἀρχὴ πῦσα. ἀλλ' ἐν τούτῳ μόνῳ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις πάντων δὴ ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. διάφοροι γὰρ πλείστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν,

ἄξις, οἱ δὲ, βραδεῖς· καὶ οἱ μὲν, ἐπιχειρητὰ, οἱ δὲ, ἄτολμοι, ἄλλως τε καὶ ναυτικῇ ἀρχῇ πλείστα ὠφελουν. ἔδειξαν δὲ οἱ Συρακούσιοι. μάλιστα γὰρ ὁμοιοτρόποι γενόμενοι, ἀριστα καὶ προσεκοιμήσαν.

97. Ἐπὶ δ' οὖν τοῖς ἠγγελλμένοις οἱ Ἀθηναῖοι ναῦς τε εἰκοσιν ὁμῶς ἐπλήρουν, καὶ ἐκκλησίαν συνέλεγον, μίαν μὲν εὐθὺς τότε πρῶτον ἐς τὴν Πύνακα καλουμένην, οὐπερ καὶ ἄλλοτε εἰώθεσαν· ἐν ἧπερ καὶ τοὺς τετρακοσίους καταπαύσαντες, τοῖς πεντακισχιλλοῖς ἐψηφίσαντο τὰ πρόγματα παραδοῦναι· εἶναι δὲ αὐτῶν, ὅσοι ὄπλα παρέχονται· καὶ μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμιᾶ ἀρχῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐκάρματον ἐποιήσαντο. ἐγίγνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον πυκναὶ ἐκκλησίαι, ἀφ' ὧν καὶ νομοθέτας καὶ τἄλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν πολιτείαν. καὶ οὐχ ἥμισυ δὴ τὸν πρῶτον χρόνον ἐπὶ γε ἐμοῦ Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες. μετρία γὰρ ἦ τε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις ἐγένετο· καὶ ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ Ἀλκιβιάδην καὶ ἄλλους μετ' αὐτοῦ κατεῖναι. καὶ παρὰ τε ἐκείνον καὶ παρὰ τὸ ἐν Σάμῳ στρατόπεδον πέμψαντες, διακλεύοντο ἀνθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων.

98. Ἐν δὲ τῇ μεταβολῇ ταύτῃ εὐθὺς οἱ μὲν περὶ τὸν Πείσανδρον καὶ Ἀλεξικλέα, καὶ ὅσοι ἦσαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα, ὑπεξέρχονται ἐς τὴν Δικέλειαν. Ἀριστάρχος δὲ αὐτῶν μόνος (ἔτυχε γὰρ καὶ στρατη-

γῆν) λιπὸν κατὰ τάχος τοξότας τινάς τοὺς βαρβαρωτάτους, ἐχάριε πρὸς τὴν Οἰνόνην. ἦν δὲ Ἀθηναίων ἐν μεθορίοις τῆς Βοιωτίας τεῖχος. ἐπολιόρχουν δ' αὐτὸ διὰ ξυμφορὰν σφῆσαι ἐκ τῆς Οἰνόνης γιγνομένην ἀνδρῶν ἐκ Λακεδαιμῶν ἀναχωρούντων διαφθορᾶς οἱ Κορίνθιοι, ἐθελοντηδὸν προσκαλέσαντες τοὺς Βοιωτοὺς. κοινολογησάμενος οὖν αὐτοῖς ὁ Ἀρίσταρχος, ἀπατᾷ τοὺς ἐν τῇ Οἰνόνῃ, λέγων ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει τᾶλλα ξυμβεβήκασι Λακεδαιμονίοις, κῆκείνους δεῖ Βοιωτοῖς τὸ χωρίον παραδοῦναι· ἐπὶ τούτοις γὰρ ξυμβιβᾶσθαι. οἱ δὲ, πιστεύσαντες ὡς ἀνδρὶ στρατηγῷ, καὶ οὐκ εἰδότες οὐδὲν, διὰ τὸ πολιορκεῖσθαι, ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται. τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ Οἰνόνην τε ληφθεῖσαν Βοιωτοὶ κατέλαβον, καὶ ἦ ἐν ταῖς Ἀθήναις ὀλιγαρχία καὶ στάσις ἐπαύσατο.

99. Ἐπὲ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ Πελοποννήσιοι, ὡς τροφήν τε οὐδεὶς ἐδίδου τῶν ὑπὸ Τισσαφέρνους τότε, ὅτι ἐπὶ τὴν Ἀσπενδον παρῆμι, προστεχθέντων, καὶ αἱ Φοίνισσαι νῆες οὐδὲ ὁ Τισσαφέρνης που ἦκων, ὃ, τε Φίλιππος ὁ ξυμπεμφθεὶς αὐτῷ, ἐπιστάλαι Μινθάρῳ τῷ ναυάρχῳ, καὶ ἄλλος Ἰπποκράτης ἀνὴρ Σπαρτιατῆς, καὶ ὦν ἐν Φασήλιδι, ὅτι οὔτε αἱ νῆες παρέσειντο, πάντα τε ἀδμοῖντο ὑπὸ Τισσαφέρνους, Φαρνάβαζός τε ἐπικαλεῖτο αὐτοὺς, καὶ ἦν πρόθυμος, κομίσειν τὰς ναῦς, καὶ αὐτὸς τὰς λοιπὰς εἶτε πόλεις τῆς ἐαυτοῦ ἀρχῆς ἀποστῆσαι τῶν Ἀθηναίων,

ἄσπιρ καὶ ὁ Τισσαφέρης, ἐλπίζων πλείον τι στή-
σειν ἀπ' αὐτοῦ. οὕτω δὴ ὁ Μίνδαρος πολλοῖ κόσμῳ,
καὶ ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου, ὅπως λάθοι
τοὺς ἐν Σάμῳ, ἄρας ἀπὸ τῆς Μιλήτου ναυσὶ τρισὶ
καὶ ἑβδομήκοντα, ἔπλει ἐπὶ τὸν Ἑλλάσποντον. πρό-
τερον δὲ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τῷδε ἑκαταίδεκα ἐς αὐτὸν
νῆες ἐπέπλευσαν, καὶ τῆς Χερσόνησου τὸ μέρος κα-
τέδραμον. χειμασθεῖς δὲ ἀνέμῳ καὶ ἀναγκασθεῖς κα-
ταίρει ἐς τὴν Ἰκαρον, καὶ μείνας ἐν αὐτῇ ὑπὸ ἀπλοίας
πάντε ἢ ἕξ ἡμέρας, ἀφικνεῖται ἐς τὴν Χίον.

100. Ὁ δὲ Θράσυλλος ἐκ τῆς Σάμου, ἐπειδὴ
ἐπύθετο αὐτὸν ἐκ τῆς Μιλήτου ἀπηρόχτα, ἔπλει
καὶ αὐτὸς ναυσὶ πάντε καὶ πεντήκοντα, ἐπειγόμενος,
μὴ φθάσῃ ἐς τὸν Ἑλλάσποντον ἐσπλεύσας. αἰσθό-
μενος δὲ, ὅτι ἐν τῇ Χίῳ εἴη, καὶ νομίσας αὐτὸν
καθεῖξιν αὐτοῦ, σκοποὺς μὲν κατεστήσατο καὶ ἐν
τῇ Λέσβῳ καὶ ἐν τῇ ἰωντιπέρας ἠπείρῳ, εἰ ἄρα ποι-
κινοῖντο αἱ νῆες, ὅπως μὴ λάθοιεν. αὐτὸς δὲ ἐς
τὴν Μήθυμναν παραπλεύσας, ἀλφειὰ τε καὶ τὰ
ἄλλα ἐπιτήδεια παρασκευάζειν ἐκέλευσεν, ὥς, ἢν
πλείων χρόνος γίγνηται, ἐκ τῆς Λέσβου τοὺς ἐπί-
πλους τῇ Χίῳ ποιησόμενος. ἅμα δὲ, Ἐρεσὸς γάρ
τῆς Λέσβου ἀφειστήκει, ἐβούλετο ἐπ' αὐτὴν πλεύ-
σας, εἰ δύναίτο, ἐξελεῖν. Μήθυμναίων γάρ οὐχ οἱ
ἀδυνατώτατοι φυγάδες, διακομίσαντες ἐκ τῆς Κύ-
μης προσεταιριστοὺς ἐπλίτας ὡς παντήκοντα, καὶ
τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου μισθωσάμενοι, ξύμπασιν ὡς
τριακοσίοις, Ἀναξάρχου Θηβαίου κατὰ τὸ ξυγγενὲς

ἡγουμένους, προσέβαλον πρώτη Μηθύμνη· καὶ ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας διὰ τοὺς ἐκ τῆς Μιτυλήνης Ἀθηναίων φρουροὺς προελθόντας, αὐτοὺς ἔσω μάχη ἀπωσθέντες, καὶ διὰ τοῦ ὄρους κομισθέντες, ἀφιστάσι τὴν Ἐρεσόν. πλεύσας οὖν ὁ Θρασύλλος ἐπ' αὐτὴν ναυσι διανοεῖτο προσβολὴν ποιῆσθαι. προαφιγμένος δὲ αὐτόσε ἦν καὶ Θρασύβουλος πάντα ναυσὶν ἐκ τῆς Σάμου, ὅτι ἠγγέλθη αὐτοῖς ἡ τῶν φυγάδων αὕτη διάβασις. ὑστερήσας δὲ, ἐπὶ τὴν Ἐρεσὸν ἐλθὼν, ἐφώρμη. προσεγένοντο δὲ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου τινὲς δύο νῆες ἐπ' οἶκον ἀνακομιζόμεναι· καὶ αἱ πᾶσαι νῆες παρῆσαν ἐπτά καὶ ἐξήκοντα, ἀφ' ὧν τῷ στρατεύματι παρεσκευάζοντο, ὡς κατὰ κράτος μηχαναῖς τε καὶ παντὶ τρόπῳ, ἦν δύναται, αἰρήσοντες τὴν Ἐρεσόν.

101. Ὁ δὲ Μίνδαρος ἐν τούτῳ, καὶ αἱ ἐκ τῆς Χίου τῶν Πελοποννησίων νῆες, ἐπισιτιζόμεναι δυσὶν ἡμέραις, καὶ λαβόντες παρὰ τῶν Χίων τρεῖς τεσσαρακοστὰς ἕκαστος Χίας, τῇ τρίτῃ διὰ ταχέων ἀπαίρουσιν ἐκ τῆς Χίου πελάγαι, ἵνα μὴ περιτύχῃσι ταῖς ἐν τῇ Ἐρεσῷ ναυσὶν, ἀλλὰ ἐν ἀριστερᾷ τὴν Δίσβον ἔχοντες ἔπλεον ἐπὶ τὴν ἠπειρον. καὶ προσβαλόντες τῆς Φωκαίδος ἐς τὸν ἐν Κρατερείοις λιμένα, καὶ ἀριστοποιησάμενοι, παραπλεύσαντες τὴν Κύμαιαν θειπνοποιῶνται ἐν Ἀργινούσαις τῆς ἠπείρου, ἐν τῷ ἀντιπέρας τῆς Μιτυλήνης. ἐντεῦθεν δὲ ἔτι πολλῆς νυκτὸς παραπλεύσαντες, καὶ ἀφικόμενοι τῆς ἠπείρου ἐς Ἀρματοῦντα κατανατικῷ Μηθύμνης.

ἀριστοποιήσάμενοι, διὰ ταχίαν παραπλεύσαντες Λέκτον καὶ Δάφισσαν καὶ Ἀμαξίτον, καὶ τὰ ταύτη χωρία, ἀφικνοῦνται ἐς Ῥόιτιον ἤδη τοῦ Ἑλλησπόντου, πρῶτον μίσην νυκτῶν. εἰςὶ δ' αἱ τῶν νεῶν καὶ ἐς Σίγμιον κατήσαν, καὶ ἄλλοσε τῶν ταύτη χωρίων.

102. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν τῇ Σησατῇ δυοῖν θεούσαις εἴκοσι ναυσὶν ὄντες, ὡς αὐτοῖς οἱ τε φρουκτοροὶ ἐσήμαιναν, καὶ ἤσθάνοντο τὰ πυρὰ ἐξαίφνης πολλὰ ἐν τῇ πολεμίᾳ φωνέοντα, ἔγνωσαν, ὅτι ἐσπλέουσαι οἱ Πελοποννήσιοι. καὶ τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτός ὡς εἶχον τάχους ὑπομίζαντες τῇ Χερσόνησῳ, παρέκλειον ἐπ' Ἐλαιούντος, βαυλόμενοι ἐκπλεῦσαι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. καὶ τὰς μὲν ἐν Ἀβύδῳ ἐκαίδεκα ναῦς ἔλαθον, προσιστημένης φυλακῆς τῷ φίλῳ ἐπίπλῳ, ὅπως αὐτῶν ἀναγκῶς ἔχουσι, ἦν ἐκπλέουσι· τὰς δὲ μετὰ τοῦ Μινδάρου ἅμα τῇ ἔω κατιδόντες, τὴν διώξιν εὐθύς ποιούμενοι, οὐ φθάνουσι πῦσαι, ἀλλ' αἱ μὲν πλείους ἐπὶ τῆς ἠπέρου καὶ Λήμνου διέφυγον, τέσσαρες δὲ τῶν νεῶν αἱ ἕσασται πλέουσαι καταλαμβάνονται παρὰ τὸν Ἐλαιούντα. καὶ μίαν μὲν, ἐποκείλασαν κατὰ τὸ ἱερόν τοῦ Πρωτεσιλάου, αὐτοῖς ἀνδράσι λαμβάνουσι, δύο δὲ ἑτέρας ἄνευ τῶν ἀνδρῶν· τὴν δὲ μίαν πρὸς τῇ Ἰμβρῳ κενὴν καταναίουσι.

103. Μετὰ δὲ τοῦτο, ταῖς τε ἐξ Ἀβίδου ξυμμιγείσαις καὶ ταῖς ἄλλαις ξυμπάσαις ἐξ καὶ ὄγδοηκοντα πολιορκήσαντες Ἐλαιούντα ταύτην τὴν ἡμέραν, ὡς αὐτὸ προσεχῶρει, ἀπέπλευσαν ἐς Ἀβυδὸν. οἱ δὲ

Ἀθηναῖοι, ψεύσθεις τῶν σκοπῶν, καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι σφᾶς λαθεῖν τὸν παράπλεον τῶν πολεμίων νεῶν, ἀλλὰ καθ' ἡρυχίαν τειχομαχοῦντες, ὡς ἦσθοντο, εὐθύς ἀπολιπόντες τὴν Ἐρεσον, κατὰ τάχος ἐβοήθουν ἐς τὸν Ἑλλησποντιον· καὶ δύο τε ναῦς εὖν Πελοποννησίων αἰροῦσιν, αἱ πρὸς τὸ πέλαγος τότε θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι περιέπεσον αὐτοῖς. καὶ ἡμέρᾳ ὕστερον ἀφικόμενοι, δομίζονται ἐς τὸν Ἐλαιούντα, καὶ τὰς ἐκ τῆς Ἰμβρου ὄσαι κατέφυγον κομίζονται· καὶ ἐς τὴν ναυμαχίαν πέντε ἡμέρας παρέσκευάζοντο.

104. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐγανυμάχουν τρόπῳ τοιῷδε. οἱ Ἀθηναῖοι παρέπλεον ἐπὶ κέρως ταξάμενοι παρ' αὐτὴν τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς Σησιτοῦ· οἱ δὲ Πελοποννησίοι, αἰσθόμενοι ἐκ τῆς Ἀβύδου, ἀντανῆγον καὶ αὐτοί. καὶ ὡς ἔγνωσαν ναυμαχήσοντες, παρέτεινον τὸ κέρως, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι παρὰ τὴν Χερσόνησον, ἀφ' ἑξάμενοι ἀπὸ Ἰδάκου μέχρι Ἀφρίανων, νῆες ἑξ καὶ ὀγδοήκοντα· οἱ δ' αὖ Πελοποννησίοι, [ὡς] ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Λαρδάνου, νῆες ὀκτὼ καὶ ἐξήκοντα. κέρως δὲ τοῖς μὲν Πελοποννησίοις εἶχον, τὸ μὲν δεξιὸν Συρακοῦσιοι, τὸ δ' ἕτερον αὐτὸς Μίνδαρος, καὶ τῶν νεῶν αἱ ἄριστα πλείους· Ἀθηναίοις δὲ τὸ μὲν ἀριστερόν Θρασύλλος, ὁ δὲ Θρασύβουλος τὸ δεξιόν· οἱ δὲ ἄλλοι στρατηγοὶ ὡς ἕκαστοι διατάξαντο. ἐπειγομένων δὲ τῶν Πελοποννησίων πρότερόν [τε] ἐμμίξαι, καὶ κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων ὑπερσχόντες αὐτοὶ τῷ ἐνωτύμῳ, ἀποκλεῖσαι τοῦ ἕξαι

αὐτοὺς ἐκπλου, εἰ δύναιντο, κατὰ δὲ τὸ μῖσον, ἐξῶσαι πρὸς τὴν γῆν, οὐχ ἑκάς οὔσαν, οἱ Ἀθηναῖοι γνόντες, ἢ μὴν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, ἀντιπεξήγον, καὶ περιεγίγνοντο τῷ πλῆ. τὸ δ' εὐώνυμον αὐτοῖς ὑπερβεβλήκει ἤδη τὴν ἄκραν, ἢ Κυνὸς σῆμα καλεῖται. τῷ δὲ μίσῳ, τοιοῦτου συμβαίοντος, ἀσθενέσι καὶ δισπασμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο, ἄλλως τε καὶ ἐλάσσοσι χρώμενοι τὸ πλῆθος, καὶ τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα ὄξειαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντες, ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπίκεινα αὐτοῦ γινόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι.

105. Προσπεσόντες οὖν οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ τὸ μῖσον, ἐξῶσαν. τε ἐς τὸ ξηρὸν τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐς τὴν γῆν ἐπεξέβησαν, τῷ ἔργῳ πολὺ περισχόντες. ἀμύναι δὲ τῷ μίσῳ οὐδ' οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὑπὸ πλήθους τῶν ἐπικειμένων νεῶν ἐδύναντο, οὐδ' οἱ περὶ τὸν Θρασύλλον ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου. ἀφανές τε γὰρ ἦν διὰ τὴν ἄκραν τὸ Κυνὸς σῆμα, καὶ ἅμα οἱ Συρακοῦσιοι, καὶ οἱ ἄλλοι οὐκ ἐλάσσους ἐπιτεταγμένοι, εἴργον αὐτοὺς· πρὶν οἱ Πελοποννήσιοι διὰ τὸ κρατήσαντες ἀδεῶς ἄλλοι ἄλλην ναῦν διαίκειν, ἤρξαντο μέρει τιγὶ σφῶν ἀτακτότεροι γενέσθαι. γνόντες δὲ οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον τὰς ἐπὶ σφίσι ναῦς ἐπεχούσας, παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς ἤδη τοῦ κέρους, καὶ ἐπαναστρέψαντες, εὐθὺς ἠμύνοντό τε καὶ τρέπουσαι· καὶ τὰς κατὰ τὸ νικῆσαν τῶν Πελοποννησίων μέρος ὑπολαβόντες πεπλανημέναις, ἔκοπτόν τε, καὶ ἐς φόβον

ταῖς κλείους ἀμαχίᾳ καθίστασαν. οἱ τε Συρακοῦσι
 ἐτίγγαλον καὶ αὐτοὶ ἤδη τοῖς περὶ τὸν Θράσυλλον
 ἐνδεδωκότες, καὶ μᾶλλον ἐς φυγὴν ὀφμήσαντες, ἐπει-
 θῆ καὶ τοὺς ἄλλους ἐώρων.

106. Γεγενημένης δὲ τῆς τροπῆς, καὶ καταφυ-
 γόντων τῶν Πελοποννησίων πρὸς τὸν Πύδιον μάλλι-
 οτα ποταμὸν τοπρωῖτον, ὕστερον δὲ ἐς Ἄβυδον, ναῦς
 μὲν ὀλίγας ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι (στενὸς γὰρ ὦν ὁ
 Ἑλλήσποντος βραχίλιας ταῖς ἀποφυγαῖς τοῖς ἐναντίοις
 παρῆχε) τὴν μὲντοι νίκην ταύτην τῆς ναυμαχίας
 ἐπικαιροτάτην δὴ ἔσχον, φοβούμενοι γὰρ τέως τὸ
 τῶν Πελοποννησίων ναυτικόν, διὰ τε τὰ κατὰ βρα-
 χὸ σφάλματα, καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἔμφο-
 ράν, ἀπηλλάγησαν τοῦ σφῶς τε αὐτοὺς καταμήμε-
 σθαι, καὶ τοὺς πολεμίους ἐπι ἄξιους τοῦ ἐς τὰ
 ναυτικά νομίζειν. ναῦς μὲντοι τῶν ἐναντίων λαμβά-
 νουσι, Χίως μὲν ἑκτὴ, Κορινθίας δὲ πέντε, Ἀμ-
 πρακιώτιδας δὲ δύο, καὶ Βοιωτίας δύο, Ἀστυναδίων
 δὲ καὶ Λακιδαιμονίων καὶ Συρακουσίων καὶ Πιλλη-
 ναίων, μίαν ἐπέστησαν· αὐτοὶ δὲ πεντηκταίδεκα ναῦς
 ἀπολλύουσι. στήσαντες δὲ τροπαῖον ἐπὶ τῇ ἄκρῃ, οὗ
 τὸ Κυνὸς σῆμα, καὶ τὰ κανάγια προσαναγκάζοντες
 καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ὑποσπόνδους ἀπο-
 δόντες, ἀπέστειλαν καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας τριήρη ἄγγελ-
 ον τῆς νίκης. οἱ δὲ, ἀφικομένης τῆς νεῆς, καὶ ἀνέλ-
 πιστον τῆς εὐτυχίας ἀκούσαντες, ἐπὶ τε ταῖς περὶ
 τὴν Εὐβοίαν ἄρτι ἔμφοραῖς καὶ κατὰ τὴν στείαν
 γεγενημέναις πολὺ ἐπεφύσθησαν, καὶ ἐνόμισαν

σφισιν ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα, ἣν προθυμίας ἀντιλαμβάνονται, περιγενέσθαι.

107. Μετὰ δὲ τῆς ναυμαχίας ἡμέρα τετάρτη ὑπὸ σπουδῆς ἐπισκευάσαντες τὰς ναῦς οἱ ἐν Σησίῳ Ἀθηναῖοι, ἐπέπλεον ἐπὶ Κύζικον ἀφιστηκυῖαν καὶ κατιδόντες κατὰ Ἀρπάγιον καὶ Πριάπον τὰς ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ὄκτω ναῦς ὁρμοῦσας, ἐπιπλεύσαντες, καὶ μάχη κρατήσαντες τοὺς ἐν τῇ γῆ, ἔλαβον τὰς ναῦς. ἀφικόμενοι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν Κύζικον ἀτειχιστον οὖσαν, προσηγάγοντο πάλιν, καὶ χρήματα ἀνέπραξαν. ἐπλευσαν δὲ ἐν ταύτῃ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἐκ τῆς Ἀβύδου ἐπὶ τὸν Ἐλαιούντα, καὶ τῶν σφετέρων νεῶν [τῶν] αἰχμαλώτων ὅσαι ἦσαν ὑγιεῖς ἐκομίσαντο, τὰς δὲ ἄλλας Ἐλαιούσιοι κατέκαυσαν, καὶ ἐς τὴν Εὐβοίαν ἀπέπεμψαν Ἰπποκράτην καὶ Ἐπικλέα κομμούντας τὰς ἐκεῖθεν ναῦς.

108. Κατέπλευσε δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης ταῖς τρισὶ καὶ δέκα ναυσὶν ἀπὸ τῆς Καύνου καὶ Φασήλιδος ἐς τὴν Σάμον, ἀγγέλλων, ὅτι τὰς τε Φοινίσσας ναῦς Ἐποτρέψει Πελοποννησίοις ὅσας μὴ ἔλθεῖν, καὶ τὸν Τισσαφέρην ὅτι φίλον πεποιήκοι μᾶλλον Ἀθηναίοις ἢ πρότερον. καὶ πληρώσας ναῦς ἑννέα πρὸς αἷς εἶχεν, Ἀλικαρνασσίας τε πολλὰ χρήματα ἐξέπραξε, καὶ Κῶν ἐτείχιζε. ταῦτα δὲ πράξας, ἄρχοντας ἐν τῇ Κῶ καταστήσας, πρὸς τὸ μετόπωρον ἦδη ἐς τὴν Σάμον κατέπλευσε. καὶ ὁ Τισσαφέρης ἀπὸ τῆς Ἀσπένδου, ὡς ἐτύθετο τὰς τῶν Πελοποννησίων ναῦς ἐκ τῆς

Μιλήτου ἐς τὸν Ἑλλησπόντον πεπλευκυίας, ἀναξέ-
 ξας ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Ἴωνας. ὄντων δὲ τῶν Πελο-
 ποννησίων ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ, Ἀντάνδριοι (εἰσὶ δὲ
 Αἰολεῖς) παρακομιωάμενοι ἐκ τῆς Ἀβύδου περὶ διὰ
 τῆς Ἰθίης τοῦ ὄρους ὀπλίτας, ἐσηγάγοντο ἐς τὴν πό-
 λιν, ὑπὸ Ἀστιάκου τοῦ Πέρσου Τισσαφέρους ὑπάρ-
 χου ἀδικούμενοι, ὅσπερ καὶ Δηλλοὺς, τοὺς Ἀτρα-
 μύτιον οἰκήσαντας, ὅτι ὑπ' Ἀθηναίων Δήλου κα-
 θάρσεως ἔνεκα ἀνίστησαν, ἔχθραν προσποιησάμενος
 ἄθλον, καὶ ἐπαγγείλας στρατιάν αὐτῶν τοῖς βελ-
 τίστοις, ἔξαγαγὼν ὡς ἐπὶ φιλία καὶ ξυμμαχία, τη-
 ρήσας ἀριστοποιουμένους, καὶ περιστήσας τοὺς ἑαυ-
 τοῦ, καίτηκόντισε. φοβούμενοι οὖν αὐτόν διὰ τοῦτο
 τὸ ἔργον, μήποτε καὶ περὶ σφῶν τι παρανομήσῃ,
 καὶ ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ, ἅ φέρειν οὐκ ἠδύ-
 νατο, ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ ἐκ τῆς
 ἀκροπόλεως.

109. Ὁ δὲ Τισσαφέρης, αἰσθόμενος καὶ τοῦτο
 τῶν Πελοποννησίων τὸ ἔργον, καὶ οὐ μόνον τὸ ἐν
 Μιλήτῳ καὶ Κνίδῳ, (καὶ ἐνταῦθα γὰρ αὐτοῦ ἐξε-
 πεπτώκεσαν οἱ φρουροί,) διαβεβλήσθαι τε γομίσας
 αὐτοῖς σφόδρα, καὶ δείσας, μὴ καὶ ἄλλο τι ἐπι-
 βλάπτωσι, καὶ ἅμα ἀχθόμενος, εἰ Φαρνάβαζος ἐξ
 ἐλάσσονος χρόνου καὶ δαπάνης, δεξάμενος αὐτούς,
 κατορθώπει τε μᾶλλον τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους,
 πορεύεσθαι διανοεῖτο πρὸς αὐτούς ἐπὶ τοῦ Ἑλλησ-
 πόντου, ὅπως μίμνηται τε τῶν περὶ τὴν Ἀντανδρον

γεγενημένων, καὶ τὰς διαβολὰς καὶ πρὸς τὴν Φοινισσῶν νεῶν καὶ τῶν ἄλλων ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσεται. καὶ ἀφικόμενος πρῶτον ἐς Ἔφεσον, Θυσίαν ἐποίησατο τῇ Ἀρτέμιδι. ὅταν δὲ μετὰ τοῦτο τὸ θέρος χειμῶν τελευτήσῃ, ἔν τε καὶ εἰκοστὸν ἔτος πληροῦται.

---

51 INDEX RERUM.

Prior numerus librum, posterior caput designat.

- ABDERA**, Abderorum urbs, ii. 97, sq. vide Herodotum l. i. cap. 168.
- Abronychus**, Lysiclis fil. i. 91. huius meminit Herod. l. viii. c. 21.
- Abydus**, Milesiorum colonia, viii. 62. in Hellesponto sita, *ibid.* vide Strabonem, l. xiii. deficit ab Atheniensibus ad Dereylidam et Pharnabazum, *ibid.*
- Acamantis** tribus, iv. 118.
- Acanthus** Lacedaemonius, v. 19.
- Acanthus**, Andriorum colonia, iv. 84. ubi sita, vide Herodotum, l. vi. c. 44. ei bellum infert Brasidas, iv. 84. deficit ab Atheniensibus, iv. 88.
- Acarania** ab Acarnane Alcaeonis filio dicta, ii. 102. ubi sita, vide Palmerii Graec. Ant. p. 366. ad eam subigendam Caenam mittunt Lacedaemonii, ii. 80, etc. Acarnanes optimi funditores, ii. 81. vincunt Ambraciotas, *ibid.* pacem cum eis faciunt, iii. 106. in Atheniensium societatem veniunt, ii. 68.
- Acasines**, Siciliae Sav. iv. 25. Plinio, aliisque dicitur Asines. Vide Cluverii Sicil. p. 92, 93.
- Achaia**, quot urbes habeat, vide Herod. l. i. c. 149. et Strab. l. ix. Achaia, quae in Peloponneso, in Atheniensium societatem assumpta, i. 111. Peloponnesiis reddita ab Atheniensibus, i. 115. eam reposcunt, iv. 21. Achaei Phthiotae, viii. 3. Vid. Hellenes.
- Acharnae**, maximus Atticae pagus, ii. 19. Vide Meursium de Pop. Att. p. 18. obsidentur, ii. 20, etc. magna pars civitatis Atheniensis, *ibid.*
- Achelous fl.** ex Pindo monte per Dolopiam, Agras, etc. fuit, ii. 102. Vide Strabonem, l. x. et Palmerii Graec. Ant. p. 423.
- Acheron** agri Theprotici fl. i. 46.
- Acherusia palus**, *ibid.* Vide Strabonem, l. vii. Livium, l. viii. et Palmerii Gr. Ant. p. 281.
- Acrac** urbs Siciliae, vi. 5.
- Acracum Lepas**, vii. 78.
- Acragas** urbs et fluvius Siciliae, vi. 4. vide Agrigentum.
- Acrothoi** urbs, iv. 109.
- Actaeae** civitates, iv. 52.
- Acte regio**, iv. 109. quas urbes contineat, *ibid.*
- Actium** agri Anactorii, ubi templum Apollinis, i. 29. Vide Polybium, l. iv. Strab. l. x. et Palmerii Gr. Ant. p. 373. 377.
- Adimantus**, i. 59.
- Admetus** rex Molossorum, i. 136. profugum Themistoclem recipit, *ibid.*
- Adramyttium**, vide Atramyttium.
- Acantides** tyran. Lampsaenus, vi. 59, sq.
- Aegaleos** mons Atticae, ii. 19. vide Herod. l. iii. c. 90.
- Aegina**. vide Strabonem, l. x. et Pausaniam in Corinthiacis. oppugnatur ab Atheniensibus, i. 105. sq. iisdem per deditionem tradita, i. 108. incursionibus infestatur, viii. 92.
- Aeginae** sinus, *ibid.* Aeginetae classe olim valuerunt, i. 14. bellum adversus Athenienses suadent, i. 67. ab Atheniensibus navali praeflicti victi, i. 105, sq. quomodo et cur ex Aegina ab Atheniensibus expulsi, ii. 27. Thyrcam a Lacedaemoniis incolendam accipiunt, *ibid.* capta Thyrea, quomodo ab Atheniensibus tractati, iv. 57. sq. Aegineticus obolus, v. 47. Aeginetica drachma, *ibid.*
- Aegitium** in Aetolia, iii. 94. vide Palmexii Graeciam, p. 465.
- Aegyptus** ab Artaxerxe deficit, i. 104. sq. ea aliquando potiti Athenienses, i. 109. iterum in ditionem regis Persarum concedit, i. 110. in eam classem mittunt Athenienses, i. 112. Aegyptiorum qui sint pugnantissimi, i. 109.

- Aemus mons Thraciae, ii. 91. vide Strabonem, l. vii.
 Aeneas Ocytae fil. iv. 119.
 Aeneas Spartae ephorus, ii. 1
 Aenus urbs, iv. 28. vide Herod. l. iv. c. 90. l. vii. c. 58. et Appian. l. iv. Civilium, ut et Valesii notas ad Ann. Marcell. l. xxiii. c. 8. Aenianes. Aenii, Aeoles sunt, vii. 57. Atheniensium vectigales, ibid.
 Aeoladus Pagondae pater, iv. 92.
 Aecolis, quae et Calydon, iii. 102. vide Palmerii Graec. p. 438. Aeoles Atheniensium vectigales, vii. 57. Atheniensibus in bello Syracusano, raves suppeditant, ibid. Boeotorum colonia, ibid. Aecoli insulae, iii. 115. vide Cluver. Sic. p. 395. Aerarium Atheniensium ubi, i. 96.
 Aesimides navarchus Corcyraeorum, i. 47.
 Aeson legatus Argivorum, v. 40.
 Aethenses, i. 101.
 Aethiopia supra Aegyptum, ii. 48. vide Strabonem, l. ii.
 Aetna, mons Siciliae, iii. 116. flammam eructat, ibid.
 Actolorum gens qualis, iii. 94, sq. Actolis bellum inferunt Athenienses, iii. 95. superant Athenienses, iii. 98, sq. de Aetolia vide Palmerii Gr. p. 423, etc.
 Agamemnonis classis, i. 9. eiusdem imperium et potentia, ibid.
 Agatharchidas dux Corinth. ii. 83.
 Agatharchus classis Syracusanorum praefectus vii. 25. 70.
 Agesander, i. 139.
 Agesippidas Laced. v. 56.
 Agis Archidami fil. rex Laced. iii. 89. dux expeditionis in Atticam aliquae loca, ibid. et iv. 2, sq. v. 54. 57. eius contra Argivos res gestae, v. 57, sq. Argivos inclusos e manibus dimittit, v. 59, sq. ob id a Lacedaemoniis accusatur, v. 63. iterum in Argivos proficiscitur, v. 65, etc. eius stratagema, v. 71. Argivos eorumque socios praelio vincit, v. 72. Decleam in Attica communit, vii. 19, sq. inde bellum contra Athenienses ciuit, vii. 27. eius ad Decleam potestas et auctoritas, viii. 5. Athenas nequidquam tentat, viii. 72.
 Agraeorum terra, iii. 106. Agraeorum rex Salynthius, iii. 111. Agrais regio, ibid. vide Strabonem, l. x. et Palmerii Graec. p. 431. Agrai, ii. 102. Agrianes, ii. 96. vide Herod. l. v. c. 16.
 Agri quomodo a praeiis Graeciae incolis colerentur, i. 2. agrorum habitatio quam vetusta, ii. 14.
 Agrigentum a Gelois conditum, vi. 4. vide Cluverii Sicil. p. 202. seditione laborat, vii. 46. quae postea in amicitiam conversa est, vii. 50. Agrigentini Niciae iter per egrum suum dare volebant, vii. 32. bello Syracusano semedios gerunt, vii. 33, etc. ubi siti, vii. 58.
 Aimmestus, iii. 52.
 Albus murus tertia pars Memphis, i. 104.
 Alcaeus, Athenis archon, v. 19. 25. vide Diod. Sicul. l. xii.
 Alcamenes, Laced. Sthenelidae fil. viii. 5. dux classis Pelop. viii. 8. ab Atheniensibus ad Piraeum victus et interfectus, viii. 10.
 Alcibiades, nomen Laconicum, viii. 6. Alcibiades Cliniae fil. v. 43. eius genus clarum, ib. cur infestus Lacedaemoniis, ibid. eorum legatus deludit, v. 45, sq. eius in Peloponnesum expeditio, v. 52. et in Argos, v. 84. unus e ducibus in Siciliam mittendis, vi. 8. expeditionem urget, vi. 15. orationem habet, ib. sqq. taxatur a Nicia, ibid. Niciae adversatur, ibid. eius ingenium, vita, mores, etc. ibid. sq. et vi. 28. eius in ludis Olympiacis magnificentia, vi. 16. accusatur de Hermis violatione, et mysteriis profanatis, vi. 28. 53. 61. vide Plutarchum. Nepotem, et Iustinum. paratur ad se purgandum, vi. 29. abit in Siciliam, vi. 30. eius de bello Siculo sententia, vi. 48. ad causam dicendam revocatur, vi. 53. 61. non parat, sed in exsilium abit, vi. 61, sq. capite damnatur ob desertum iudicium, vi. 61. exsul ex agro Thurio in Peloponnesum proficiscitur, ibid. exsul Spartae oratione Lacedaemonios ad bellum Atheniensibus inferendum excitat, vi. 59. sqq. Eudio Ephoro hospes poternus, viii. 48. Lacedaemonios

ad classem in Chium mittendam hortatur, *ibid.* in Chium cum Chalcedeo mittitur, viii. 12, sqq. res in illa insula et circa Miletum ab eo gestae, viii. 14. 17. 26. Peloponnesiis suspectus ad Tissaphernem se confert, viii. 45. illisque plurimum suis consiliis nocet, *ibid.* et 46, 47. reditum sibi in patriam struit, viii. 47, 48. eius cum Phrynicho contentio, viii. 50, sqq. Tissaphernem Atheniensibus conciliare studet, viii. 52. ei reditus in patriam dēbēnitur, viii. 81, sq. 97. illi summa rerum committitur, viii. 81. milium in Quadringentos iram compescit, viii. 86. Apendum ad Tissaphernem cur profectus, viii. 88. id classem redit, viii. 108.

leides navarchus Lacedaemoniorum, iii. 16. in Lesbum missus, *ibid.* et in Mitylenen, iii. 85. eius consilium, iii. 31. res gestae, iii. 32. et arpis fuga, *ibid.* Peloponnesum relit, iii. 69. adversus Corcyram navigat, iii. 76. triumvir coloniae Heraclaeam deducendae, iii. 92.

lcinadas vel Alciniadas, v. 19. 24. lcini vel Alcinoi fanum, iii. 70.

lciphron, hospes Lacedaemoniorum, v. 59.

lcisthenes pater Demosthenis, iii. 1. iv. 66. vii. 16.

lcmacon Amphiarai fil. ii. 102. marem interficit, *ibid.* ei redditum oraculum, *ibid.*

lcmaconidae Pisistratidas eiiciunt Athenis, vi. 59.

lexander pater Perdiccae, i. 57. 137. ex urbe Argis oriundus, ii. 99.

lexarchus Corinthiorum dux, vii. 19.

lexicles unus e Quadringentis in vincula conicitur, viii. 92, sq. Deaeleam profagat, viii. 98.

lexippides Ephorus Laced. viii. 58. lyciaci, vii. 32.

lviones olim in variis terrae partibus, iii. 89, sq.

lvopia, Almopes, ii. 99. vide Ptoemacum et Plinium.

lvope, ii. 26. vide Palmerii Gracc. Antiq. p. 584.

lvyzia, vii. 31.

lvnbraia, ii. 80, sq. iii. 105. vide Polybium, l. iv. Pausaniam, l. v.

Strabonem, l. vii. Livium, l. xxxviii. et Palmerii Gr. Ant. p. 307, etc. Corinthiorum colonia, ii. 80. eam Acarnanes et Amphilochoi cur expugnare noluerint, iii. 113. ad eam praesidium a Corinthiis missum, iii. 114. Ambraciotaе auxilium ferunt Corinthiis contra Corcyraeos, i. 27. initium inimicitiarum inter eos et Argivos, ii. 88, sqq. bellum inferunt Amphilochois, ii. 68. et Acarnanibus, ii. 80. a quibus repelluntur, ii. 81. aliam adversus Amphilochois et Acarnanes expeditionem suscipiant, ii. 405. Olpas capiunt, *ibid.* ab Acarnanibus vincuntur, iii. 108, etc. tandem foedus ineunt, iii. 114. Syracusanis contra Athenienses auxilia dant, vii. 58. Ambracius sinus, i. 55. vide Strabonem, l. vii. Polybium, l. iv. et Palmerii Gr. Ant. p. 305, etc.

Ameiniades Philemonis fil. ii. 67.

Ameiniās, iv. 132.

Aminocles naupegos Corinthius, i. 13. Samiis quatuor naves facit, *ibid.*

Ammacas Coroebi fil. iii. 22.

Amorges Pissuthnae filius nothus a Persarum rege deficit, viii. 5. a Peloponnesiis captus Tissapherni traditur, viii. 28.

Ampelidas, v. 22.

Amphiarus pater Amphilochoi, ii. 68. pater Alcmaeonis, ii. 102.

Amphias Eupacidae fil. v. 45.

Amphidorus pater Menecratis, *ibid.*

Amphilochia, ii. 68. vide Strabonem, l. x. et Palmerii Gr. Ant. p. 440. ab Amphilocho Amphiarai fil. condita, *ibid.* Amphilochoi quinam et quales, ii. 68. urbe ab Ambraciotis pulsati, etc. *ibid.* Amphilocheium Argos. vide Argos.

Amphipolis urbs, olim Novemviae, i. 100. iv. 102, sq. vide Herodotum, l. vii. c. 117. ubi, quando, et a quibus condita, *ibid.* cur ita appellata, iv. 103. ei bellum infert Brasidas, iv. 102, sq. auxilium poscit a Thucydide, iv. 104. Brasidas se dedit, iv. 106. ab Euctione Atheniensis oppugnatur, vii. 9.

Amphissenses, iii. 101. De Amphissa vide Herodotum, l. viii. c.

32. Strabonem, l. ix. et Palmerii Gr. Ant. p. 546, etc.
- Amyclaeum templum Apollinis**, v. 18. 23. Vide Meursii Misceli. Lacon. l. iv. c. 2.
- Amyntas Philippi fil.** ii. 95. 100. Vide Herodotum et Diodorum Siculum.
- Amyrtaeus rex paludum Aegypti**, i. 112. Vide Herodotum, l. ii. c. 140.
- Anaceum, templum Castoris et Pol-lucis**, viii. 93.
- Anactorium, in ore sinus Ambracii situm**, i. 55. vide Palmerii Gr. Ant. p. 377. capitur a Corinthiis, ibid. recuperant Athenienses et Acarnanes, iv. 49. Anactorius ager, i. 29.
- Anaea**, iii. 32. iv. 75. eo se conferunt Samiorum exules, iv. 75. et Chii. viii. 19. Anacitae Lysiclem interficiunt, iii. 19.
- Anapus Acarnaniae fl.** ii. 81. vide Palmerii Gr. Ant. p. 385. 421. Siciliae fl. vi. 96. vii. 78. vide Cluverii Sic. p. 157.
- Anaxarchus Thebanus**, viii. 100.
- Anaxilas Rheginorum tyrannus**, vi. 5. Messanae conditor, ibid. vide Herodotum, l. vi. c. 23. l. vii. c. 167. Pausaniam, l. iv. Strabonem, l. vi. et Diodorum Sic. l. xi.
- Andocides Leogori filius navarchus Athen.** i. 51. De eo vide Plutarchi Niciam, et Nepotis Alcibiadem.
- Androcles, acerrimus status popularis propugnator**, viii. 65. auctor Alcibiadis expellendi, ibid. ab adversa factione caesus, ibid.
- Androcratis fanum**, iii. 24. vide Herodotum, l. ix. c. 25.
- Andromenes**, v. 42.
- Androstheneas Arcas, Olympionices**, v. 49.
- Andrus insula**, ii. 55. vide Strabonem, l. x. Andrii Atheniensium socii, iv. 42. subditi et tributarii, Athen. vii. 57.
- Aneristus**, ii. 67.
- Antandrus urbs**, iv. 52. vide Strab. l. xiii. eius munitionem cur impediverint Athen. iv. 75. Antandrii Aeolenses genere, viii. 108. cur Arsaci Persae praesidium ex arce sua expulerint, viii. 108.
- Anthemus**, ii. 99, sq. vide Strabonem, l. xiv.
- Anthena Cynurii agri oppidum**, 41. vide Pausaniam in Corinthia
- Anthippus Laced.** v. 19. 24.
- Anticlea**, i. 117.
- Antigenes pater Socratis**, ii. 23.
- Antimenidas Laced.** v. 42.
- Antimnestus pater Hierophor** iii. 105.
- Antiochus Orestarum rex**, ii. 80.
- Antiphemus, Gelae conditor**, v. vid. Cluver. Sic. l. i. c. 75.
- Antiphon, orator praestantissimus** viii. 68. auctor mutati status popularis, ibid. optime capitis causam dicit, ibid.
- Antissa Lesbii urbs**, iii. 18. viii. vide Strabonem, l. xiii. frustra oppugnatur a Methymnaeis, iii. 18. capitur ab Atheniensibus, iii. 28.
- Antisthenes Spartanus**, viii. 39. 6.
- Antitanes**, ii. 80. Vide Appianum et Livium, l. xiv. Vide Palmae Graec. Ant. p. 247, etc.
- Aphrodisia**, iv. 56.
- Aphytis**, i. 64. vide Herodotum, vii. Pausaniam, l. iii. et Strabonem Epit. in fine, l. vii.
- Apidanus Thessaliae fl.** iv. 78. vide Strabonem, l. viii. ix.
- Apodoti, gens Aetolica**, iii. 94. Palmerii Gr. Ant. p. 437.
- Apollinis Archegetae ara**, vi. Apollinis Pythii ara a Pisistrato dedicata, vi. 54. Apollinis templum in Actio, i. 29. et apud Leucade, iii. 94. et apud Triopium, viii. et prope Naupactum, ii. 91. Apollinis Pythii templum, ii. 15. Apollinis oraculum, ii. 102. Apollinis Maloentis festum, iii. 3. Apollini Delio consecrata Rhœnia, iii. 104.
- Apollodorus pater Chariclis**, v. Apollonia, Corinth. colonia, v. Vide Palmerii Gr. Ant. p. 149.
- Aqua sacra Delii**, iv. 97.
- Ara Apoll.** Archegetae, vi. 3. Pythii, vi. 54, sq. Eumenidum, i. 126.
- Arcades ab Agamemnone ad Tyndarum naves acceperunt**, i. 9. bello ab utraque parte mercede percipiunt, vii. 57, sq.
- Archedico Hippiae filia**, vi. 59.
- Archelaus Perdiccae fil.** et res gestae, ii. 100, sq.

.rchestratus Lyscomedia fil. i. 57.
 Chaeceus pater, viii. 74.
 .rchetimus Eurytimi fil. i. 29.
 .rchias Camarinensis, iv. 25. Ar-
 chias Corinthius ex Heraclidarum
 familia Syracusarum conditor, vi. 3.
 .rchidamus Zeuxidami fil. Lacedae-
 moniorum rex, vir prudens et mo-
 destus, i. 79. orationem habet, ibid.
 sqq. dux expeditionis in Atticam,
 ii. 10. orationem habet, ibid. sqq.
 legatum Athenas mittit, ii. 12. in At-
 ticam exercitum movet, ibid. Peric-
 lis hospes, ii. 13. ob Oenoën non
 expugnatam in gravem suspicionem
 apud Laced. incidit, ii. 18. cur tanta
 cunctatione usus, ibid. in Atticam
 irrumpit, ii. 19. cunctatur circa
 Acharnas, ii. 20. dux alterius ex-
 peditionis in Atticam, ii. 47. iii.
 l. et alterius adversus Plataeam, ii.
 71. eius ad Platacenses responsum,
 etc. ii. 72, sq.
 .rchippus. vid. Aristides.
 .rchonides in Sicilia regnans, ami-
 cus Atheniensibus, vii. 1. Huius
 meminit Diodor. Sic. l. xiv.
 .rchontes novem, i. 126. eorum po-
 testas, ibid.
 .rcturi exortus, ii. 78.
 .rgentea metalla in Laurio monte.
 vide Laurium.
 .rgilus urbs, v. 18. vide Herodotum,
 v. 7. Argilii Andriorum coloni,
 v. 103. ad Brasidam deficiunt, ibid.
 Argilii cuiusdam commento prodit-
 ur Pausanias, i. 132.
 .rginum, viii. 34. Argennum Strab-
 oni, quem vid. l. xiii.
 .rginusae, viii. 101. vide Strab. l.
 xiii.
 .rgos. vide Pausan. in Corinthiacis.
 Argis conflatur Iunonis templum,
 v. 133. constituitur oligarchia, v.
 31. urbem oppugnant Lacedaemo-
 nii, sed frustra, v. 57. Argos Am-
 philoichicum, ii. 68. vide Palmerii
 Tr. Ant. p. 380. etc. unde dictum.
 ibid. eius amplitudo et potentia, ib.
 ab Atheniensibus capitur, et ab Am-
 philoichis rursus incolitur, ib. ab
 Ambraciotis oppugnatur, ibid. Ar-
 gisi hostes Lacedaemoniorum, i.
 102. foedus ineunt cum Atheniens-
 ius, ib. quando foedus triennale

inter eos et Lacedaemonios exigit,
 v. 14. exstimulantur a Corinthiis
 contra Laced. v. 27, sq. principa-
 tum Peloponnesi affectant, v. 28. cum
 Mantineis societatem ineunt, v. 29,
 sq. et cum Eleis, v. 31. et cum Co-
 rinthiis et Chalcidensibus, ib. eor-
 um amicitiam ambiunt Laced. v. 36.
 foedus inire cupiunt cum Corin-
 thiis et Boeotis, v. 37. amicitiam
 Lacedaemoniorum ambiunt, v. 41.
 Atheniensium societatem petunt, v.
 44, sq. et cum illis foedus faciunt,
 v. 47. populari imperio reguntur,
 v. 48. bellum gerunt cum Epidauriis,
 v. 53, sq. in eos bellum parant
 Laced. v. 57. inclusi a Laced. Agi-
 dis beneficio evadunt, v. 59, sq.
 Orchomenum capiunt, v. 62. iis
 rursus bellum inferunt Laced. v.
 64. pugnae separant, v. 65, sq. con-
 grediuntur, v. 72. vincuntur a La-
 ced. v. 73, sq. pacem accipiunt a
 Laced. v. 76. de statu populari abo-
 lendo clam agunt cum Laced. ib.
 foedera ineunt cum Laced. v. 77, sq.
 eorum plebs, pulsus oligarchicis,
 Atheniensium amicitiam repetit, v.
 82, sq. inter eos et Laced. bellum
 renovatur, v. 84. 116. vi. 7. Orneas
 soloaequant, ib. a Milesiis superan-
 tur, viii. 23. Argivum agrum a La-
 conico disternit Thyrea, ii. 27.
 iv. 56.
 Arianthides Lysimachi fil. iv. 94.
 Aripbron pater Hippocratis, iv. 66.
 Aristagoras Milesius, iv. 102.
 Aristarchus fautor paucorum domi-
 natus, viii. 90, 92, sq. profugiens
 Athenis Oenoën Boeotis tradit, viii.
 98.
 Aristeus Pellicae fil. i. 29. Adimanti
 fil. i. 60. res ab eo gestae, ib. sqq.
 Aristeus Corinthius, ii. 67. Aristeus
 Athenis delatus, et capitali sup-
 plicio affectus, ii. 67. Aristeus La-
 ced. iv. 132.
 Aristides Archippi fil. iv. 50. Aristi-
 des Lysimachi fil. i. 91. Aristides
 Atheniensium dux, iv. 75.
 Aristocles frater Plistoanactis regis
 Laced. v. 16. Aristocles praefectus
 belli apud Laced. v. 72. in exilium
 pulsus, ib.
 Aristocles Hestiodori pater, ii. 6. a

- Aristocoetes Athen.** v. 19.
Aristocrates, v. 24. Aristocrates Scellii vel Scellii fil. viii. 89.
Aristogiton civis Athen. vi. 54. sq.
Hipparchum perimit, i. 20, etc.
Ariston Pyrrichi fil. optimus navium gubernator, vii. 39.
Aristonous Larissaeus, ii. 22. Agri-genti conditor, vi. 4.
Aristonymus pater Euphamidae, ii. 33. iv. 119.
Aristophon, viii. 86.
Aristoteles Timocratis fil. iii. 105.
Arma cur olim Graeci gestarint, i. 6. quinam primi ea deposuerint, ibid.
Arna Thessaliae urbs, i. 12. in agro Chalcidensi sita, iv. 103. vide Strab. l. ix.
Arnissa Macedoniae op. iv. 128. vide Palmerii Gr. Ant. p. 128, sq.
Arrhiana, viii. 104.
Arrhibaeus Lyncestarum rex, iv. 79.
Bromeri fil. iv. 83. ei bellum inferunt Brasidas et Perdicas, iv. 124.
Arsaces Tissaphernis praef. viii. 108.
Artabazus Pharnacis fil. i. 129. Huius meminit Herod. l. vii. viii. ix.
Artaphernes Persa, iv. 50.
Artas, vii. 33.
Artaxerxes Xerxis fil. Persarum rex, ii. 104. vide Herod. l. vi. vii. regnare incipit, i. 127. moritur, iv. 50.
Artemisium, viii. 54. v. Strab. l. xiv. Artemisium mensis, v. 19.
Artynae Argivorum magistrat. v. 47.
Arx Athonarum capta a Cylone, etc. i. 126. olim erat urbs, etc. ii. 15.
Asine, iv. 13. 54. vi. 93. Vide Strabonem, l. viii.
Asopius Phormionis pater, i. 64. Asopius Phormionis fil. iii. 7. res ab eo gestae, ibid. occiditur, iii. 8.
Asopolaus pater Astymachi, iii. 52.
Asopus fluvius, ii. 5. vide Strabonem l. ix.
Aspasia, vide Plutarchi Periclem.
Aspendus, viii. 81. 87. 108. vide Strabonem, l. xiv.
Assinarus Siciliae fl. vii. 84
Astacus, ii. 80. vide Palmerii Graec. Ant. p. 417 etc. urbs Acarnaniae. ab Atheniensibus capta, ib. 102. ei postea ab Atheniensibus bellum infer-tur, ib.
Astymachus Asopolai fil. iii. 52.
- Astyochus Laced. navarchus, vii. 20. 23. in Chium venit, ib. Lesbos tentat, ib. eius expeditiones, vi. 30, sqq. periculum ad Corycum, vi. 33. Chii auxilium ferro recusant, viii. 38. apud Lacedaemonias a Pendarito accusatur, ibid. Phrynichus prodit, viii. 50. mortem evitat, confugiendo ad aram, viii. 84. Spartae revertitur, viii. 85.**
Atalanta insula, ii. 32. muro cincta ib. ubi sita, iii. 89. vide Strabonem l. ix. Atalanta urbs Macedoniae, ii. 100. v. 18
Athenae ut ad tantam magnitudinem creverint, i. 2. 97, quomodo post barbaros a Graecia fugatos instauratae, i. 89, sqq. earum thesaurus, i. 13. copiae militares, ib. sq. ambitus ib. muri, ib. earum frequentia, i. 17, sq. peste laborant, ii. 47, sq. 87. earum laus, ii. 40, sq. status popularis in paucorum dominatu mutatur, cur, quomodo, per quos etc. viii. 45. 66, etc. tempus huius mutationis notatur, viii. 63. 68. Athen. advena omnes civitate donat, i. 2. colonias emittunt, ib. et ii. primi ferro deposito vitae genus delicatius coluerunt, i. 6. Delus illustrant, i. 9. iii. 104. cum Aeginae bellum gerunt, i. 14. quando effecti nautici, i. 18. urbe relicta na-ves conscendunt, ib. et 74. quare a Lac. dissociati, etc. inter se bellum gerere coeperint, i. 18. quomodo sociis imperarint, i. 19. 76. 99. v. 76. Corcyrae in amicitiam acceptum auxilium mittant, i. 29. etc. Corinthis manus conserant, i. 2. sq. quas res circa Potidaeam gesserint, i. 56, sq. Perdiceae bellum inferunt, i. 59. postea societatem cum eo ineunt, i. 61. pugnant cum Corinthis et Potidaeatis, i. 62. victoria potiuntur, ib. Potidaeae obsident, i. 64, sq. eorum ingenium mores, etc. i. 49. 102. vii. 14. eorum legati respondent orationibus Corinthiorum, i. 73, sq. urbem moenia instaurant, i. 89, etc. d. Pausania cum Persis bellum gerit, i. 94. tributum exigunt a sociis, i. 95, sq. Medos ad fl. Eurym. instaurant, i. 100. Thasias bellum faciunt, i. 100.

Ibid. eosque subigunt, *ib.* propter Laced. suspicionem se iungunt Argivis, i. 102. Helotas recipiunt et Naupacti collocant, i. 103. bellum gerunt in Aegypto, l. 104. pugnant cum Corinthiis et Epidauriis, i. 105. et cum Aeginetis, *ibid.* et cum Corinthiis, *ibid.* longos muros aedificant, i. 107. pugnant cum Laced. *ibid.* etc. Boeotos et Locros subigunt, etc. i. 103, sq. Pelop. depopulantur, *ib.* Aegypti pulsi, i. 109, sq. adversus Pharsalum expeditionem suscipiunt, i. 111. Sicyonios praelio vincunt, *ib.* et 108. foedera quinquennalia ineunt cum Pelop. i. 112. in Cyprum facta expeditione, Cyprios aliosque superant, *ibid.* Thaeoneam recuperant, i. 113. ad Coroneam victi, Boeotiam amittunt, l. Euboeam subigunt, i. 114. cum Laced. tricennalia foedera percutiunt, *ibid.* Sami statum pop. constituunt, *ib.* bellum gerunt cum Samiis, i. 116. eosque subigunt, *ib.* deliberant de bello Pelop. i. 140. Tyrannis parent, vi. 53. eorum socii in bello, ii. 9. ex agris in urbem commigrant, ii. 14. pagatim habitantes a Theseo primum in urbem coacti, ii. 15, sq. pugnae avidi a Pericle reprimuntur, ii. 21, sq. classem circa Pelop. mittunt, ii. 23. Methonem oppugnant, ii. 25. Locridem invadunt, ii. 26. Aeginetas ex insula pellunt, ii. 27. cum Sitalce societatem ineunt, ii. 29. Solium capiunt et Astacum, etc. ii. 30. Megaridem invadunt, ii. 31. Atalantam communiunt, ii. 32. exsequias faciunt bello caesis, ii. 33, sq. gravi peste affliguntur, ii. 47, sq. classem in Pelop. mittunt, ii. 56. Potidaeam frustra oppugnant, ii. 58. Pericli succensent, ii. 59. postea mitigantur, ii. 65. post mortem Pericli ambitioni et quaestui dediti, *ib.* intercepti Pelop. ad Persas legatos, ii. 67. Potidaeam capiunt, ii. 70. naves ad Naupactum et in Cariam mittunt, ii. 69, sq. eorum ad Plataeenses responsum, ii. 73. bellum inferunt Chalodensibus, etc. ii. 79. vario Marte, *ib.* pugnant cum Pelop. ii. 83. iterum se perant certa-

mini, ii. 85, sq. pugnam committunt, ii. 90. Astacum navigant et in Acarnaniam digressuntur, ii. 102. eorum resp. qualis, ii. 30. eius optimum temperamentum, viii. 97. classem in Lesbum mittunt, iii. 3. Mitylenon obsidione cingunt, iii. 6. 19. et capiunt, iii. 27. eorum in Mitylenaeos saevum decretum, iii. 36. 49. Minoam insulam occupant, iii. 51. in Sicil. naves mittunt, iii. 96. iterum peste laborant, iii. 87. in Aeoli insulas expeditionem suscipiunt, iii. 88. quas res in Sicilia gesserint, iii. 91, sq. 99. 103. 115, sq. classem in Pelopon. et Melum, etc. mittunt, iii. 91. in Acarnania res gestas, iii. 94. pugnant cum Aetolis, iii. 97. vincuntur, iii. 96, sq. novam classem instruunt, iii. 115. et in Siciliam mittunt, iv. 2. Pylum occupant et manciunt, iv. 3, sq. Eionem capiunt, iv. 7. pugnant cum Laced. circa Pylum, iv. 9, sq. eosque superant, iv. 13, sq. inducias faciunt, iv. 16. quibus solutis, bellum rursus gerunt cum Laced. iv. 23. pugnant cum Syracusanis, iv. 24, sq. Pylum obsident, iv. 26, sq. pugnant cum Laced. iv. 32, sqq. Corinthios invadunt, iv. 42, sq. Anactorium capiunt, iv. 49. Chierum murem deiciunt, iv. 53. Cythera occupant, iv. 53, sqq. agrum Lacon. populantur, iv. 54. Thyream capiunt, et Aeginetas perimunt, iv. 57. longos muros Megarensium capiunt, iv. 69, sq. et Nisaeam, iv. 69. pugnam cum Brasida detrectant, iv. 73. Antaedrum recipiunt, iv. 75. Boeotiam ingressi, Delium communiunt, iv. 90. praelium ineunt cum Boeotis, iv. 96. vincuntur, *ib.* sq. Delium amittunt, iv. 101. Amphipoli capta trepidare coeperunt, iv. 108. inducias faciunt cum Laced. iv. 117, sq. Mendam capiunt, iv. 130, sq. Scionem obsident, *ib.* societatem ineunt cum Perdicca, iv. 132. Delios insula pellunt, v. 1. expeditionem in Thraciam suscipiunt, v. 2. legatos in Siciliam mittunt, v. 4. ad Amphipolin a Brasida fugantur, v. 10, sqq. ad pacem inclinant, v. 14. foedera ineunt cum Laced. v. 18. 23. Scionem expugnant

v. 32. eorum in Laced. ira, v. 42. foederis solvendi occasionem capiunt, v. 43. foedus faciunt cum Argivis et eorum sociis, v. 47. in Melum classem mittunt, v. 84. eamque obsident, v. 114. et expugnant, v. 115. in Siciliam expeditionem suscipiunt, vi. 1. quam ob causam, vi. 6. de bello Siculo deliberant, vi. 8. eius apparatus, vi. 25. 31, sq. 43. ab Egestaeis decepti, vi. 46. inquirunt de sacris violatis, vi. 53, sq. Alcibiadem e Sicilia revocant, vi. 61. quas res in Sicilia gesserint, vi. 62, sq. Syracusas invadere coeperunt, vi. 63. praelio se parant cum Syrac. 65, sq. pugnant et vincunt, vi. 69, sq. Camarinensium societatem petunt, vi. 75. sunt Iones genere, vi. 82. vii. 57. Siculos et Etruscos belli socios faciunt, vi. 88. Epipolas capiunt et Syracusanos vincunt, vi. 97, sqq. 101, sq. Syracusas obsidione premunt, vi. 103. pacem cum Lacedaemoniis rumpunt, vi. 105. cum Gylippe vario Marte pugnant, vii. 5. sqq. novum exercitum in Siciliam decernunt, vii. 16. naves 30 in Pelop. et novam classem in Siciliam mittunt, vii. 20. post Deceleam muro conclusam consternant, vii. 27, sq. Thraces domum remittunt, vii. 29. cum Corinthiis pugnant ad Erineum, vii. 27, sq. pugnant cum Syrac. et vincuntur, vii. 40. sq. magnam cladem ad Epipolas accipiunt, vii. 43, sq. de discessu a Syrac. cogitant, vii. 47, sq. discessuri lunae defectione absterrentur, vii. 50. vincuntur a Syrac. vii. 52, sqq. quinam eorum socii in bello Syrac. vii. 57, sq. ultimi praelii fortunam experiri statuunt, vii. 60, sq. dimicant, vii. 70, sq. et superantur, vii. 71, sq. miserabilis eorum discessus, vii. 75, sq. noctu profugiunt, vii. 80. eos que insequuntur Syrac. vii. 81. captivi in lapidicines coniecti vii. 87. eorum post hanc cladem consternatio, viii. 1. sociorumque defectio, ib. sq. classem Pelop. fugant obsidentque, viii. 10. sq. eorum apparatus ob sociorum defectionem, vii. 14, sq. Mitylenen capiunt, viii. 23. Clazomenios subigunt, viii. 23.

Chios acie victos obsident, viii. 9. Milesios superant, viii. 25. a Mile Pelop. metu abscedunt, viii. 28. expeditionem suscipiunt adversus Miletum et Chium, viii. 30. ad Chionaufragium patiuntur, viii. 34, sq. pugnant cum Pelop. et vincuntur, viii. 42, sq. amicitiam Tissapherni frustra tentant, viii. 56. pugnant cum Chiis, viii. 61. quo anno post exactos tyrannos libertate privati, viii. 68. opprimunt optimates in Samo, viii. 73. pugnant cum Pelop. et profligant, viii. 95. post Euboeae amissam consternati, viii. 96. navalic certamen ineunt cum Pel. viii. 105, sq. et victoriam obtinent, viii. 106. animo confirmantur, ib. Athonaeus Pericleidae fil. iv. 119. 12. Athenagoras Syracusanus populo defacundiam gratiosissimus, vi. 35. Athletae in certam Olymp. aubligula circa pudenda gestabant, i. 6. quando primum se nudarint, ibid. Athos mons ubi situs, et quot urbes contineat, iv. 109. Vide Herodotus. l. viii. c. 22. Antianes, vide Antitanes. Atramyttium in Asia situm, vi. 1. vide Strabonem, l. xiii. a Deliis habitatum, vii. 108. Atrous Pelopis fil. regnum Mycenarum ab Eurystheo accipit, i. 9. Attica cur olim seditionibus immanis, i. 2. ab iisdem incolis semper habitata, ib. sterilis, ib. hominum multitudine quomodo aucta, ib. et in Ioniam colonias miserit, ibid. quomodo olim incoleretur, ii. 1. invaditur, i. 114. ii. 10. 12. 18, sq. 47. iii. 1. 26. vii. 19. Aulon, iv. 103. vide Palmerii Graec. Ant. p. 163, etc. Aurigam coronavit in Olymp. Lida Lacedaem. v. 50. Autocles Tolmacei fil. iv. 53. 119. Axius fl. ii. 99. vide Heropot. l. 1. et Strab. Epit. l. vii.

B.

Bacchi in Limnis templum, ii. 1. eius in honorem celebrantur Bacchalia, ibid. Barbari nomen ignotum Homero, 3. barbari ferrum gestare perper-

olebant, i. 6. Graeciam magna classe invadunt, i. 18.
 stus Corinthius dux, iv. 43.
 illum Peloponnesiacum quantum, tc. i. 23. eius causae, i. 24. 56. 66.
 7. et apparatus ex utraque parte, i. 7. et initium, ii. 1. primus eius numerus absolutus, ii. 47. secundus, i. 71. tertius, ii. 103. quartus, iii. 5. quintus, iii. 88. sextus, iii. 116. septimus, iv. 51. octavus, iv. 116. nonus, iv. 135. decimus, v. 24. v. 39. undecimus, duodecimus, v. 51. decimus tertius, v. 56. decimus quartus, v. 81. decimus quintus, v. 83. decimus sextus, vi. 7. decimus septimus, vi. 93. decimus octavus, vii. 8. decimus nonus, viii. 6. vicissimus, viii. 60. vicesimus primus, viii. 109. eius duratio, v. 26. praedicta ab oraculo, ib. per aetates et sicmes a Thucydide descriptum, ii. v. 20, sq. 26. cum primo gestum per decem integros annos duravit, r. 20. 24, sq. redintegratum, etc. v. 26. bellum inter Chalcidenses et Eretriosenses, i. 15. cum Medis gestum, . 23. inter Corcyraeos et Corinthios, . 24. etc. inter Ambraciotos et Amphilochos, ii. 68. inter Lacedaemonios et Argivos, v. 83. vi. 7, sq. 95. inter Epidaurios et Argivos, v. 53. bellum sacrum, i. 112. Reliqua vide in his locis, scil. in nominibus eorum, a quibus gesta sunt.
 errhoea, i. 61. Vide Strabonem, l. cvii. et Antonini Itiner.
 isaltia, ii. 99. iv. 199. vide Herodotum, l. vii. c. 115.
 ithyni Thraeces, iv. 75. vide Herod. l. vii. c. 75. et Strab. l. xii.
 ocoi ex Arna ciecti, i. 12. Cadmeidem regionem occupant, ibid. ab Athen. victi ad Oenophyta, i. 108. liberi sunt, i. 113. Phocensibus contermini, iii. 95. Delium oppugnant, iv. 100. vincunt Athenienses ad Deolium, iv. 96. sq. Panactum capiunt, r. 3. societatem cum Lacedaemoniis ineunt, v. 40. Syracusanis auxilia mittunt, vii. 19. et Athenienses ad Syracusas superant, vii. 43. eorum magistratus Boeotarchae dicti, ii. 2. iv. 92. v. 37. eorum quatuor consilia, v. 38, sq.

Roemum, i. 107.
 Bolbe, palus in agro Mygdonio, i. 59. iv. 103.
 Bolissus, viii. 24. eius meminit Herod. in vita Homeri, c. 23, sq.
 Bomicenses, iii. 96. vide Palmerii Gr. Ant. p. 502.
 Boriades Eurytanes, iii. 100.
 Bottia, urbs dicti Bottiacy, ii. 99.
 Bottiacy, ii. 100. vide Herod. l. vii.
 Bottiacy, in Thracia, i. 57. ad defectionem sollicitati, ib. iis bellum inferunt Athen. ii. 79. et dubie Marte pugnant, ib.
 Brasidas Tellidis fil. Methonen servat, et Spartae collaudatur ii. 25.
 Alcidae consiliarius, iii. 69. ad Pylum rem strenne gerit, iv. 11, sq. graviter vulneratur, iv. 12. Megarensibus succurrit, iv. 70, sq. copiam pugnae facit Atheniensibus, iv. 73, sq. in Thraciam copias ducit, iv. 78. Thessaliam pertransit, ib. sq. eius laus, iv. 81. 108, sq. v. 7. in Lyncestas expeditio, iv. 83, sq. Acantho bellum infert, iv. 84. orationem habet, iv. 85, sq. ad eum deficit Acanthus, iv. 88. et Stagirus, ib. contra Amphipolin copias ducit, iv. 102. occupat Arginum, iv. 103. et Amphipolin, iv. 101. ab Eione repellit, iv. 106. deditione accipit Myrcinum, Gapselum, et Oessymen, ib. exercitum ducit in Acten, iv. 109. Toronen occupat, iv. 113. Leucythum oppugnat et capit, iv. 115, sq. ad eum deficit Scione, iv. 120. a Scionacis, ut Graeciae liberator, aurea corona donatur, iv. 121. ad eum deficit Menda, iv. 133, sq. alteram in Lyncestas expeditionem suscipit, iv. 124, sq. deseritur a Perdicca, iv. 125. milites cohortatur, ib. sq. hostes insequentes repellit, iv. 127. sq. hostis iudicatur a Perdicca, iv. 128. Potidaeam nequidquam tentat, iv. 135. Cleoni castra opponit ad Cerdylum, v. 6, sq. Athenienses aggredi statuit, v. 8, sq. milites adhortatur, ib. sq. in Athenienses erumpit, v. 10, sq. victor in praelio cadit, ib. honorifice sepelitur, v. 11.
 Braure Pittacum interficit, iv. 107.
 Bricinniae, arx in agro Leontinae, v. 4.

- Brilessus mons**, ii. 23. vide *Strab. l. ix.*
Bromerus pater Arrhibasi, iv. 83.
Bromiscus, iv. 103.
Bucolion Arcadiae op. iv. 184. dictum forte a *Bucolione* rege, cuius meminit *Pausanias*, l. viii.
Buderum propugnaculum, ii. 93.
Buphras, iv. 118.
Byzantium Medis cripiant Athen. ducta *Pausaniae*, i. 94. a *Pausania* priore adventu captum, et *Gongylo Eretriensi* commissum, i. 128. *Byzantii* ab Athen. deficiunt, i. 115. cum illis compositionem faciunt, i. 117.
- C.
- Cacyparis fl.** vii. 80. vide *Cluverii Sicil. p. 183.*
Cadmeis, quae postea *Boeotia*, i. 12.
Calcinus fl. iii. 103.
Calex fl. iv. 75.
Callias pater Callioratis. i. 29. pater *Hipponici*, iii. 90. *Calliadis* fil. dux Athen. i. 61. in praelio cadit, i. 64. *Hyperochidae* fil. vi. 55.
Calliocrates Calliae fil. dux *Corinth.* i. 29. vide *Herod. l. ix.*
Callienses Aetoli, iii. 97. vide *Palmerii Gr. Ant. p. 502.*
Calligetus Laophontis fil. viii. 6. *Megarensis*, viii. 39.
Callimachus pat. Phanomachi, ii. 70. pater *Learchi*, ii. 67.
Callirhoë fons, ii. 15.
Calydon olim Aetolis, iii. 102. vide *Strab. l. x.*
Camsrina, civitas *Doriensis*, iii. 86. a *Syracusanis* condita, etc. vi. 5. vide *Cluverii Sicil. p. 192.* ab *Archia* prodita, iv. 25. *Camarinaci* bis sedibus suis pulsus, vi. 5. quomodo se gesserint erga *Athenienses* et *Syracusanos*, vi. 88, sq.
Cambyses Cyri fil. *Persarum* rex, i. 13. vide *Herodotum.*
Cameirus, viii. 44. vide *Herod. l. i. Strab. l. xiv.*
Canastraeum, iv. 110. vide *Herod. l. vii. Strab. Epit. l. vii. et Livium, l. xiv.*
Canis-ssepulchrum. vide *Cynossema.*
Capaton pater Proxeni, iiii. 103.
Capita-quercus, loci nomen, iii. 24.
Carcius Xenotimi fil. ii. 23.
Cardamyla, viii. 24. vide *Strab. l. viii. et Pausaniam in Lacon.*
Caria, i. 116. ii. 9. *Cares* insulas olim habitabant, et *latrocinia* exercebant, i. 8. in *Delo* sepulti, et quomodo ex armorum genere agniti, ib. *Carricum mare.* vid. *Mare.*
Carnea, festa *Laced.* v. 54. 75, sq. *Carcnus mensis*, v. 54. vide *Meursii Miscell. Lacon. l. iii. c. 8.*
Carthaginensens a Phocaeensibus victi, i. 13. -
Caryes, v. 55.
Carysi victi ab Athen. i. 98. *Dryopes* sunt, vii. 57.
Casmeneae a Syrac. conditae, vi. 5. vide *Cluv. Sic. p. 358.*
Castoris et Pollucis templa. v. *Templum.*
Catana quando et a quo condita, vi. 3. vide *Cluverii Sic. p. 116, etc.* *Catanaci* regionem sub *Aetna* monte incolunt, iii. 116. in *Atheniensium* potestatem redacti, vi. 51.
Caulonia, vii. 25.
Caunus, i. 116. viii. 39. 42. 57. 108. vide *Strab. l. xiv.*
Cecalus pater Nicasi, iv. 119.
Cecropia, ii. 19.
Cecrops Athen. rex, ii. 15. sub eo ut incoleretur *Attica*, ib.
Cecryphalea, i. 105.
Centaureum Euboeae prom. iii. 93. vide *Palmerii Gr. Ant. p. 578.*
Cenchrea, iv. 42. 44. *Cenchroae*, viii. 10. 20.
Centoripa, *Siculorum* op. vi. 94. vide *Cluverii Sic. p. 308.* *Centoripes* incolae, vii. 32.
Cephallenia, vide *Palmerii Gr. ant. p. 519, etc.* ubi sita, ii. 40. quot urbes habeat, *ibid.* ab *Atheniensibus* capta, *ibid.*
Ceramicus, vii. 57. vide *Meursii Ceramicum.*
Cercine mons ubi, ii. 98.
Cerdyllium, v. 6. 8. 10.
Ceryces, viii. 53.
Cestrine, i. 46. vide *Palmerii Gr. Ant. p. 273.*
Chaeronea Arcestrati fil. viii. 74. res ab eo gestae, *ibid.* et 86.
Chaeronea Boeotiae urbs, i. 113. iv. 76. vide *Strab. l. ix. et Pausaniam in Phocis.* ab Athen. capta, i. 113.

- halce, viii. 42. 44. 45. vide Strab. l. x.
 halcedon colonia Megarensium, in Ponti faucibus sita, iv. 75. vide Strab. l. xii.
 halcideus classis Laced. praefectus, viii. 8. res ab eo gestae, viii. 11. 23. ab Athen. caesus, viii. 24.
 halcioecae Minervae templum, i. 134.
 halcis Corinthiorum urbs, i. 108. vide Herod. l. vii. et Strab. l. x. ab Athen. capta, ib. Chalcis Euboeae, vii. 29. cum Eretriensibus bellum gerunt, i. 15. Atheniensibus subditi, vi. 76. ab Atheniensibus deficient, i. 58. vincunt Athenienses, ii. 79. cum Argivis foedus incunt, v. 31.
 Haones barbari, ii. 68. 80. quali tantur imperio, ib. bellicosissimi, ii. 81. ad Stratum cladem accipiunt, ib.
 Haradrus, locus apud Argivos, ubi de causis militaribus cognoscunt, v. 60.
 Charicles Apollodori filius, vii. 20. 26.
 Charminus Atheniensium dux, viii. 30. cladem a Pelop. accipit, viii. 41. sq. oligarchicos in Samo adiuvat, viii. 78.
 Charoeades Euphileti fil. iii. 86. caesus a Syracusanis, iii. 90.
 Charybdis, iv. 24. vide Cluverii Sic. p. 62, etc.
 Chersonesus Thraciae, i. 2. Peloponnesi, iv. 42.
 Chimerium Thesprotidis, i. 30. 46. vide Palmerii Gr. p. 279, etc.
 Chionis Laced. v. 24.
 Chius obsidetur, viii. 38, etc. abundat servis, viii. 40. Chii de rebellionem suspecti, novum murum Atheniensium iussu demoliuntur, iv. 51. ab Athen. deficient, viii. 15. praelio vincuntur, variisque cladibus ab Athen. afficiuntur, viii. 24. 34. Graecorum opulentissimi, viii. 24, 25. urbs ab Athen. circumvallata, viii. 55. Astyochem cur in urbem accesserint, viii. 24. ab Astyocho auxilium petunt, viii. 40.
 Choerades insulae, vii. 33.
 Chronon Messenius, iii. 98.
 Chrysis Iunonis sacerdos Argis, ii. 2. eius imprudentia confagrat Iunonis templum, iv. 133, sq. Phliuntem confugit, ib.
 Cicadas aureas olim gestarunt Athenienses, i. 6.
 Cilices pugna superati ab Atheniensibus, i. 112.
 Cimmon vel Cimon pater Laced. i. 45. Cimon Miltiadis filius Eionem capit, i. 98. Persas ad Eurym. fl. vincit, i. 100. in Cypria expeditione moritur, i. 112.
 Cithaeron, ii. 75. iii. 24. vide Herod. l. ix. Strab. l. ix.
 Citium Cypri urbs, i. 112. vide Meursii Cyprium. obsidetur, ibid.
 Clades quaenam omnium maxima in belle Pelop. iii. 113. clades Atheniensium in Sicilia. vide Athenienses et Syracusani.
 Clarus insula, iii. 33.
 Classis quaenam antiquissima, i. 1. quae nam olim omnium potentissima, i. 14. Graecorum classes quales, i. 15. classis ad Troiam profecta quanta et qualis, i. 10. classis in Sicilia missae apparatus, etc. vi. 29.
 Clazomenae, viii. 14. vide Herodot. l. i. Strab. l. xiii. xiv. ab Athen. deficient, ibid. Polichnam muniunt, ibid. in Athen. ditionem concedunt, viii. 23.
 Cleaenetus, vide Cleon.
 Cleandridas pater Gylippi, vi. 93.
 Clearchus Rhamphiae filius, viii. 8. 39.
 Clearides Cleonymi filius Amphipol. praefectus, iv. 132. v. 8. Cleonem cum Brasida vincit, v. 10, sq. pacem turbare conatur, v. 21.
 Cleipides Diniac fil. iii. 3.
 Cleobulus ephorus Lacedaem. v. 36, sq.
 Cleombrotus pater Pausaniae, i. 94. et Nicomedis, i. 107.
 Cleomedes Lycomedis fil. v. 84.
 Cleomenes Laced. i. 126. Pausaniae patruus, iii. 26.
 Cleon Cleaeneti fil. iii. 36. eius ingenium, mores et facundia, ib. et iv. 21, sq. orationem habet, iii. 37. Pylum cum exercitu mittitur, iv. 28, sq. res ab eo gestae, iv. 30, sq. eius arrogantia, iv. 27, sq. v. 7, sq. in Thraciam contra Brasidam copias

- ducit, v. 2. Teronen capit, v. 3. sq. et Galepsum, v. 6. ad Amphip. a Brasida victus, v. 10. a quodam Myrcinio caeditur, *ibid.*
 Cleonae, urbs ad Athon, iv. 109. v. Herod. l. vii. Cleonae in Argiva regione, vi. 93. v. Strab. l. viii. et Pausan. in Corinth.
 Cleonymus pater Clearidae, iv. 132.
 Cleopompus Cliniae fil. ii. 26. 58.
 Clinias, *ibid.*
 Clypei. in Clypeos captivi deponabant pecuniam, quam secum habebant, vii. 83. clypeorum umbones. vide Cares.
 Cnemus Spartanus classis in Zacynthum missae praef. ii. 86. in Acarnaniam a Laced. mittitur, ii. 80. pugnat cum Athen. ad Stratum, ii. 83.
 Cnidus, viii. 85. 43. sq.
 Colloquium Atheniensium et Meliorum, v. 85. sqq.
 Colonae agri Troiani, i. 131. vide Strab. l. xiii.
 Coloniae deducendae mos priscus, i. 24, etc. coloniae et metropolis mutua officia quaenam, i. 25. 38, etc.
 Colonus, locus editus in agro Attico, viii. 67.
 Colophon, iii. 36. vide Herodot. l. i. Strab. l. xiii. Colophonii Notium se conferunt, etc. *ibid.* et sqq.
 Columnis incisa foedera. vide Foedus.
 Commercia inter priscos Graecos qualia fuerint, i. 2, sq.
 Concio Corcyraeorum, i. 21, sqq. Corinthiorum, i. 36. 67. 120, sqq. Peloponnesium, i. 53. Athenicum, i. 53. 73, sqq. Periclis, i. 139. ii. 34. 59. Archidami, i. 79. ii. 10. 72, sq. 74. Stheneladae, i. 85. Plataensium, ii. 71. iii. 52. Cnemii ceterorumque ducum Lacedaemoniorum, ii. 86, sqq. Phormionis, ii. 88. Mitylenaeorum, iii. 8. Teutiapli Elei, iii. 30. Cleonis, iii. 37. Diodoti, iii. 42. Thebanorum, iii. 61. Demosthenis, iv. 10. Lacedaemoniorum, iv. 17. Hermocratis, iv. 59. vi. 83. 68. Brasidae, iv. 85. 126. v. 9. Pagondae, iv. 92. Hippocratis, iv. 95. Nicias, vi. 9. 20. 68. vii. 61. 77. Alcibiadis, vi. 16. 89. Athenagoras, vi. 36. Euphemi, vi. 82. Glyppi et ceterorum belli ductum, vi. 65.
 Conon, vii. 31.
 Copacenses, iv. 93. vide Strab. l. ix. et Pausan. in Boeot.
 Corcyra Epidamni metropolis, i. 25. eam olim tenuerunt Phaeaces, *ibid.* et insula et urbs, i. 37. vide Palmerii Gr. Ant. l. ii. c. 10. quomodo sita, i. 36. 45. 68. Coreyraei Epidamnium condiderunt, i. 24. Corinthiorum coloni, i. 25. bellum Epidamniis inferunt, i. 26. mari Corinthios vincunt, i. 29. societatem Atheniensium implorant, i. 31. orationem habent, *ibid.* sq. societatem ab Athen. impetrant, i. 45. praelium navale committunt cum Corinthiis, i. 48, etc. vincuntur, i. 50. eorum discordiae et seditio, iii. 70, sq. a classe Pelopon. vincuntur, iii. 77. plebis in optimates saevitiae, iii. 81, etc. in bello Syracus. Atheniensibus auxilia dant, vii. 57.
 Corinthus, i. 13. Corinthii navium formam primi immutarunt, *ibid.* opulenti, *ib.* Epidamnios in fidem et clientelam recipiunt, i. 25. Corcyraeos odio prosequuntur, *ibid.* Epidamnium praesidia mittunt adversus Corcyr. i. 26. bellum contra Corcyr. parant, i. 27. cum Corcyr. navale praelium committunt et vincuntur, i. 29. praesidiis Leucadem ceterasque civitates amicas tuentur, i. 30. bellum adversus Corcyr. instaurant, *ibid.* et cum illis et Athen. rursus pugnant, i. 47, sq. exitus praelii, i. 50, sq. auxilium mittunt Potidaeas, i. 60. Athenienses vincunt, i. 62. Athenienses odio habent, i. 103. cum illis aequo Marte pugnant, i. 105. gravissimam cladem accipiunt, *ib.* a Phormione praelio navali superantur, ii. 84. cum Athen. pugnant et ab illis vincuntur, iv. 43. maximum tumultum in Peloponneso excitant, v. 27, sq. a Lacedaemoniis abalienati, v. 30. societatem faciunt cum Eleis, v. 81. et cum Argivis, *ib.* Syrac. contra Athen. suppelias ferunt, vi. 93. vii. 18. 19. Corinthiorum concio, i. 37. 68. 120. Graeciae imperium, i. 13. Corcebus, iii. 22.

- Bronaei, iv. 93.
 bronca Bocoetiae, i. 113. vide Strab. ix.
 Brona Acarnaniae, ii. 102. vide Palmerii Gr. Ant. p. 419.
 Bortyta, iv. 56.
 Borycus, viii, 14. 33. 34. vide Strab. l. xiii.
 Boryphasium, iv. 3. 118. v. 18. vide Pausaniam in Messeniis.
 Cos Meropis, viii. 41. vide Herod. l. i. Strab. l. x.
 Cephalleniae, ii. 30. 33. v. 35. 56. vide Strab. l. x. et Palmerii Gr. Ant. p. 530.
 Ceronii, di. 22. v. Strab. l. ix.
 Ceraemenes, vi. 4.
 Ceraerii Phocidis, viii. 101.
 Cerasicles pater Thrasymelidae, iv. 11.
 Cereae Amphiloehiae, iii. 105.
 Cestonica gens, iv. 109.
 Creta, iii. 69. Cretenses cum Rhodiis Gelam condunt, vii. 57. mercede militant, ibid.
 Crissacus sinus, i. 107. vide Palmerii Gr. Ant. p. 608.
 Crisae galearum, vide Ceres.
 Crocylium Aetoliae op. iii. 96. vide Palmerii Gr. Ant. p. 466. 506. 517.
 Croesus, i. 16.
 Crommyon in agro Corinth. iv. 42. 44. vide Strab. l. viii. et Pausan. in Corinthiacis.
 Crotoniatis regio et Crotoniatae, vii. 35.
 Crusis regio, ii. 79.
 Cultus priscus Graecorum qualis, i. 5.
 Cuma Aetolica, iii. 31. Cuma, viii. 31. 100. Cumae urbs Chaloidica, vi. 4.
 Cupressis arcis Athenienses condabant ossa mortuorum, ii. 34.
 Cyclades insulae, i. 4.
 Cyclopes, vi. 2.
 Cydonia urbs Cretae, ii. 85. vide Mour-sii Cretam. Cydoniatae, ibid.
 Cyllene, i. 30. vide Strab. l. viii. et Pausan. in Eliacis. a Corcyrae incensa, ibid. Eleorum navale, ib. et ii. 84. vi. 88.
 Cylon et Cylonium piaculum, i. 126.
 Cynes Theolyti fl. ii. 102. in Coronta reducitur, ibid.
 Cynossema prom. viii. 104, 105. vide Strab. l. xiii.
 Cynurius ager, iv. 56. in confinis Argivi et Laconici agri, ibid. vide Pausan. in Corinthiacis. controversus inter Laced. et Argivos, v. 41.
 Cyprus, i. 94. multae eius urbes a Graecis subactae, ibid. ei bellum inferunt Athenienses, i. 112.
 Cypsela castellum, v. 33.
 Cyrene, i. 110.
 Cyrrhus, ii. 100. vide Plinium l. iv.
 Cyrus primus Persarum rex Cambysae pater, i. 13. Croesum superat, i. 16. Cyrus Persarum regis fil. Pelopon. favet, ii. 65.
 Cythera insula ubi, iv. 53. vii. 26. vide Strab. l. viii. et Pausan. in Lacon. ei bellum inferunt Athen. iv. 54. Cytherii ab Athen. ex suis sedibus in alias translati, ibid.
 Cytherodices quis, iv. 53.
 Cytinium, i. 107. iii. 95. vide Strab. l. ix. x.
 Cyzicus, viii. 107. vide Strab. l. xii. D.
 Daimachus pater Eupolpidae, iii. 20.
 Daithus Laced. v. 19.
 Damagetus Laced. ibid.
 Damagon Laced. iii. 92.
 Damotimus Naucratis fl. iv. 119.
 Daphnus, viii. 23. 31. vide Palmerii Gr. Ant. p. 569.
 Dardanum, viii. 104.
 Darius Persarum rex Cambysae succedit, i. 14. Phoenicum classe insulas in suam potestatem redigit, i. 16. in Marathone pugnat cum Atheniensibus, vi. 59. alter Darius Artaxerxis filius, viii. 5. foedus cum Lacedaemoniis iungit, viii. 18. 37.
 Darius. vid. Persarum reges. Darius stater, viii. 28.
 Dascon Camarinae conditor, vii. 5.
 Dascon sinus et castell. vi. 66. vide Cluverii Sicil. p. 180.
 Dascyliis provincia, i. 129.
 Daulia urbs in agro Phocensi, ii. 29. vide Strab. l. ix. Pausan. in Phocicis, et Palmerii Gr. Ant. l. vi. c. 12.
 Daulias avis, ibid.
 Decelea in Attica, vi. 93. Alcibiadis suasu communita, vii. 18, 19. maximo Atheniens. damno, vii. 27. quantum distet ab Athenis, vii. 19.
 Decemviri Athenis creati, viii. 67.

- Defectio Graecorum ab Athen. qua de causa, i. 99.
- Defectus lunae, vii. 56. solis, i. 23. ii. 28. iv. 52.
- Deiniadas. vide Diniadas.
- Delium Apollinis templum in agro Tanagraeo, iv. 76. vide Herod. l. vi. Pausan. in Boeoticis, et Strab. l. ix. ab Athen. munitum, iv. 90. a Boeotis oppugnatum, iv. 100. et expugnatum, ibid.
- Delphi, i. 112. Delphos spolia mitti solita, iv. 134. Delphica vates a Plistoanacte corrupta, v. 16. Delphicum templum Delphis a Laced. traditum, Phocensibus ab Athen. i. 112. Delphicum oraculum. vide Oraculum.
- Delphinium in Chio, viii. 25. vide Strab. l. ix. ab Atheniensibus munitum, ibid.
- Delus ab Athen. lustrata, i. 8. iii. 104. aerarium Athen. à 96. mota ante bellum Pelop. ii. 8. Deliaci ludi et conventus, iii. 104. Delii ab Athen. ex insula summoti, v. 1. quoniam se receperint, ib. et viii. 108. quando et cur ab Athen. in patriam reducti, v. 82.
- Demaratus Athen. vi. 105.
- Demarchus Syrac. viii. 74.
- Democas pater Philocratis, v. 116.
- Demiurgi, v. 47.
- Democratia Athenis sublata, viii. 63, sq. et Argis, v. 81.
- Demodocus, iv. 75.
- Demosthenes Alcisthenis fil. iii. 91. Aetolis bellum infert, iii. 94. clamde ab iis accipit, iii. 98. ob quam Athenas redire non audet, sed apud Naupactum manet, ib. totius socialis exercitus dux electus, iii. 107. res ab eo gestae, ib. sq. circa Pylum quomodo se gesserit, iv. 3. milites hortatur, iv. 10. Megara tentat, iv. 66, sq. Megarensium longos muros capit, iv. 68. Nisaeam occupat, iv. 69. ad bellum Syracusanum mittitur, vii. 16. traiecit in Siciliam, vii. 25. Syracusas cum classe venit, vii. 42. Epipolas aggressus, magna cum clade repellitur, vii. 43. discessum e Sicilia suadet, vii. 47. non probat Nicias consilium, vii. 49. ultimum navale praelium infelicitertentat, vii. 70, sq. Syracusas discedit, vii. 71, sq. cum suis se dedit Syracusanis, vii. 82. et ab illis interficitur, vii. 86.
- Demoteles, iii. 39.
- Dercylidas Spart. Abydum et Lempsacum occupat, viii. 61, 62.
- Derdas, i. 75. res ab eo gestae, ib.
- Dersaei, ii. 101. vide Herodot. l. vii. c. 110.
- Derus. al. Lerus, viii. 27.
- Deucalion, i. 3.
- Diacritus pater Melesippi, ii. 12.
- Diacum genus. vide Dii.
- Diana Ephesis, iii. 104. viii. 109.
- Diasia, maximus Iovis Milichii dies festus, i. 126.
- Dictidienses Thysson capiunt, etc. v. 35. in monte Atho habitant, v. 82. ab Atheniens. ad Chalcidenses deficiunt, ibid.
- Dictum Lacedaem. acutum, iv. 40.
- Didyme insula, iii. 88. vide Strab. l. vi. et Cluverii Sicil. p. 396. et 414.
- Diemporus Onetoridae fil. ii. 2.
- Dii ex Diaco genere, ii. 96. vii. 27.
- Diitrephes Athen. vii. 29.
- Diluvium circa Orobias et Atalantam, iii. 89.
- Diniadas, viii. 22.
- Dinias pater Cleippidae, iii. 3.
- Diodotus Eueratis fil. iii. 41. orationem habet, iii. 42. et sq.
- Diomedon Athen. dux, viii. 19. Chios victos obsidet, viii. 24. democratias favet, viii. 54.
- Diomilus Andrius, vi. 96. in praelio interfectus, vi. 97.
- Dion Macedoniae op. iv. 78. Dios ad Athon, iv. 109.
- Dionysia, v. 20. 23. Dionysiacus theatrum ubi, viii. 93.
- Diotimus Strombichi fil. i. 43.
- Diotrephes pater Nicostrati, iii. 75.
- Diotrephes in Thraciam missus, viii. 64.
- Diphilus Athen. dux, vii. 34.
- Discordia. vide Seditio.
- Dissensio inter Laced. et Athen. i. 102. eiusque causa, ibid.
- Doberus urbs Paenonia, ii. 98, 99.
100. vide Palmerii Gr. Ant. p. 211.
- Dolopia, ii. 102. vide Strab. l. ix. 1.
- Dolopes Scyrum incolunt, i. 99.
- Dorcis Laced. i. 95.

- Doros sive Dorienses Peloponnesum tenent, i. 12. Lacedaemona condant, i. 18. Derion Lacedaemoniorum metropolis, i. 107. iii. 92. Caribus finitimi, ii. 9. a Phocensibus bello premuntur, i. 107, etc. Ionum perpetui hostes, vi. 80.
- Dorion Diagorae fil. Rhodius Olympio nices, iii. 8. Thurinarum navium praefectus, viii. 35. 84.
- Dorus, iv. 78.
- Drabescus Edonica, i. 26. iv. 102.
- Drimysa insula, viii. 31. vide Livium l. xxxviii.
- Droi Thraeces, ii. 101.
- Dryopes, vii. 57. vide Palmerii Graec. Ant. p. 313.
- Dyme Aethiae op. ii. 84. vide Strab. l. viii. et Pausan. in Aethaica.
- E.
- Ebrus fl. ii. 96.
- Eccritus Spartanus, vii. 19.
- Echecratides rex Thessalorum, i. 111.
- Echetimides pater Tauri, iv. 119.
- Echinades insulae, ii. 102. vide Strab. l. x.
- Edoni, i. 100. ii. 99. iv. 102. 109.
- Ectiones, viii. 90. 92.
- Egesta urbs Elymoram, vi. 2. vide Cluverii Sic. p. 255, etc. Egestaci bellum cum Selinuntis gerunt, vi. 6. Atheniensium opem petunt, ib. eorum in Atheniensis fraus, iv. 74.
- Eion, i. 98. iv. 50. 102. 106, sq. vide Herod. l. vii. a Medis occupata, i. 98. Meadaeorum colonia, iv. 7.
- Elaeatis agri Thesprotici pars, i. 46.
- Elaeus, viii. 102. 107. vide Palmerii Graec. Ant. p. 225. 475.
- Elaphebolion mensis, iv. 118. v. 19.
- Eleus insula, viii. 26.
- Eleusina Atticae op. i. 114. vide Strab. l. viii. et Pausan. in Atticis. Elenisii contra Erechtheam bellum gerunt, ii. 15. Elcusinum templum, ii. 17.
- Elis, ii. 25. 66. vide Strab. l. viii. et Pausan. in fine Eliacorum. Elei victi ab Athen. ii. 2. societatem faciunt cum Corinthiis et Argivis, v. 31. agrum Lepreatarum vastant, ib. de eo contendant cum Laced. ib. foedus ineunt cum Athen. etc. v. 47, sq.
- Ellomenam, iii. 94.
- Elymi, vi. 2. vide Cluverii Sicil. p. 44.
- Embatus Erythraee, iii. 29.
- Empedias Laced. v. 19.
- Endius ephorus Spart. Alcibiadis fil. viii. 6. hospes Alcib. ib. ad Athen. legatus, v. 44. eius cum Agide simulatas, viii. 12. Enipeus fl. iv. 78. vide Herod. l. vii. Strab. l. viii.
- Ennescrunos fons, ii. 15.
- Entimus Cret. Gelae conditor, vi. 4.
- Eordia regio, ii. 29. Eordi, ib. vide Strab. l. vii.
- Ephesia aemonia, iii. 104.
- Ephori Laced. i. 131. eorum potestas, ibid.
- Ephyra urbs Thesprotidis, i. 46. vide Palmerii Gr. Ant. p. 284. 432.
- Epicles pater Proteas, i. 45. ii. 33. viii. 107.
- Epicurus pater Pachetis, iii. 18.
- Epicydidas Laced. v. 12.
- Epidamnus ubi sita, i. 24. vide Palmerii Gr. Ant. p. 118, etc. a quibus condita, ibid. Epidamnii seditione laborant, ibid. a finitimis vexantur, ibid. Corcyraeorum auxilia implo-rant, sed non impetrant, i. 25. ex oraculo urbem Corinthiis dedunt, i. 26. eorum exuleserant Corinthios ut se in patriam reducant, i. 26. ob-sidentur a Corcyraeis, ib. ad dedi-tionem redacti, i. 29.
- Epidaurus Pelop. urbs, ii. 56. vide Strab. l. viii. Epidaurus Lijmera, iv. 56. vi. 105. vii. 26. vide Pausan. in Laconicis. Epidaurum Aleib. et Argivi occupare conantur, v. 53. 56. in eius agrum irrumpunt Argivi, v. 55. invaditur ab Eleis et Athen. v. 75. Epidaurii Corinthiis naves praebent contra Corcyraeos, i. 27. Epidaurii et Corinthii viant Atheniensis, i. 105.
- Epidemiurgi, quales magistratus, i. 56.
- Epipolae, vi. 75. ubi sitae et unde appellatae, vi. 96, sq. vide Cluverii Sic. p. 142, etc. obsessae ab Athen. vii. 43, sq.
- Epirotica gens, iii. 102.
- Epistola Pausaniae ad Xerxem, i. 128. Xerxis ad Pausan. i. 129. Themistoclis ad Artaxerxem, i. 187. regis Persarum ad Laced. iv. 50. Nicias ad Athen. vii. 11.

- Epitadas Meleabri** fl. iv. 2. 31. defunctus, iv. 38.
Epitelidas Hegesandri fl. iv. 132.
Erac urbs, v. 29. vide Strab. l. xiii. deficit ab Athen. ibid.
Erasinides Corinth. vii. 7.
Erasistratus pater Phacacis, v. 4.
Eratocles pater Phalii, i. 24.
Erechthens rex Athen. ii. 15.
Ereus vel Eressus urbs Lesbi, iii. 18. vide Strab. l. xiii. ab Athen. deficit, ibid. reducta a Pachete, iii. 35. iterum deficit, viii. 23. 100.
Eretrienses cum Chalcidensibus bellum gerant, i. 15. subditi et tributarii Athen. vii. 57. Eretriensium urbs, etc. viii. 94.
Erineum Doricum, i. 107. vide Strab. l. ix. Erineum Achaicum, vii. 34. vide Pausan. in Achaicis.
Erineus fl. vii. 34. 80. 82. vide Cluverii Sic. p. 183.
Erinnyes, i. 126.
Erythrae Boeotiae, iii. 24.
Erythraea Ioniae, iii. 33. vide Herod. l. i. et Strab. l. xiii. Erythraei deficiunt ab Athen. viii. 14.
Eryx urbs Siciliae, vi. 2. 46. vide Cluverii Sic. p. 238.
Eryxidas, iv. 119.
Eteonicus Laced. viii. 28.
Eualas Spartanus, viii. 22.
Euarchus tyrannus Astaci, ii. 30. ab Atheniensibus eiectus, ib. a Corinthiis restitutus, ii. 33. Euarchus alter, vi. 8.
Euboea ab Athen. deficit, ii. 114. ab iisdem tota subacta, i. 115. iterum deficit, viii. 5. 95.
Eubulus, viii. 23.
Eucles dux Athen. iv. 104. Eucles dux Syrac. vii. 103.
Eulides, unus e conditoribus Himerac, vi. 5.
Eucrates pater Diodoti, iii. 41.
Euctemon, viii. 30.
Euenus fl. ii. 83. vide Strab. l. x.
Euesperitae, vii. 50.
Euction dux Athen. vii. 9.
Eumachus Chrysidis fl. ii. 33.
Eumenidum arae, i. 126.
Eumolpidae, viii. 53.
Eumolpus cum Erechtheo bellum gerit, ii. 15.
Eupacida pater Amphiae, iv. 119.
Euphמידας Aristonymi fl. ii. 33. iv. 119.
Euphemus Atheniensium legatus, vi. 75. orationem habet ad Camarinenses, vi. 82.
Euphiletus pater Charocadae, iii. 86.
Eupolium urbs Locr. iii. 96. vide Palmerii Gr. Ant. p. 540. a Pelop capitur, iii. 102.
Eupolpida Daimachi fl. iii. 20.
Euripides pater Xenophontis, ii. 70. 79.
Euripus Euboeae, vii. 29. 30.
Europus oppugnatur, ii. 100.
Eurybatus, i. 47.
Euryelus vel Euryalus, vi. 97. vii. 43. vide Cluverii Sic. p. 144, etc.
Eurylochus Spartacus, iii. 101. Locros subigit, ii. 102. defunctus, iii. 109.
Eurymachus Leontiadae fl. ii. 2. a Plataeensibus interficitur, ii. 6.
Eurymedon fl. i. 100. vide Strab. l. xiv.
Eurymedon Theuclics fl. iii. 80. Corcyraeis auxilio mittitur, ibid. dux Athen. iii. 91. in Siciliam mittitur, iv. 2. 46. bellum infert Corcyraeis, ib. ob reditum ex Sicilia pecunia mulctatur, iv. 65. itorum in Siciliam mittitur, vii. 16. Syracusae venit, vii. 41. discedere cupit, vii. 49. cadit in praelio, vii. 52.
Eurytheus rex Mycenarum ab Heraclidis caesus, i. 9.
Eurytanes, iii. 94. vide Palmerii Gr. Ant. p. 436.
Eurytimus pater Archetimi, i. 29.
Eustrophus Laced. v. 40.
Euthycles pater Xenoclidis, i. 46. iii. 114.
Euthydemus Athen. v. 19. 24. bello Syrac. dux creatur, vii. 16. ultimo praelio cum Syrac. infeliciter pugnat, vii. 69.
Euzinus pontus, ii. 97.
Execestus pater Sicani, vi. 73.
Exequiae bello caesis ab Athen. factae, ii. 34.
Exercitus Athen. quisnam maximus, ii. 31. quisnam Graecorum pulcherimus, v. 60. Lacedaemon. qualis, v. 66.
Expeditio Trojana qualis et quanta, i. 8, sq. expeditiones superiorum

- seculorum quales, i. 9. 15. reliquas vide in nominibus eorum, a quibus factae sunt.
- F.**
- Fabula Alcmaeonis, ii. 102.
- Fames in obsidine Potidaeae, ii. 70.
- Ferrum gestandi mos barbaricus quando desierit, i. 6.
- Festus dies maximus Iovis Milichii, i. 126. festorum dierum nimis superstitiosa observatio quot clades Lacedaemoniis attulerit, iv. 5. v. 82. festum diem Athenienses quid esse ducerent, i. 70. festum Apollinis Maloëntis, iii. 3.
- Flammaram eructatio ex Aetna quoties tempore Thucydidis contigerit, iii. 116.
- foedus quinquennale inter Pelopon. et Athen. i. 112. tricennale inter eosdem, i. 115. quamdiu duraverit, ii. 2. aperte ruptum, ii. 7. inter Acarnanes et Amphilochos, iii. 114. inter Athen. et Laced. v. 17. eius formula, v. 18. et sq. quando ruptum, v. 25. aliud inter eosdem, v. 22. eius formula, v. 23. inter Athen. et Argivos Elcosque, etc. v. 46. eius formula, v. 47. sq. inter Argivos et Laced. v. 76. eius formula, v. 77. aliud inter eosdem, v. 78. eius formula, 79. inter Elcos et Corinthios etque Argivos, v. 31. inter Laced. et Tissaphern, etc. viii. 17. eius formula, viii. 18. aliud inter eosdem, iii. 36. eius formula, viii. 37. et aliud aliud, viii. 57. eius formula, iii. 58. foedera iureiurando caesis ostiis confirmata, v. 47. columnis lapideis incisa, ib. et 56.
- Ἐρμῆος*, antea Callirioë dictus, ii. 15.
- Erates, locus in Amphilochia, iv. 5. 106.
- Esca regis Persarum, iv. 109.
- Estum bicalum, iv. 24.
- Exbris oratio Periclis, ii. 85.
- G.**
- Gapsus sive Gapselus, Thasiarum insula, iv. 107. v. 6, ad Brasidam dicit, iv. 107. a Cleone expugnata, v. 6.
- Gelates, viii. 75.
- Gelo, vi. 4. vide Cluverii Sic. p.
197. Gela urbs, quando et a quibus condita, ibid.
- Gelo rex Syrac. vi. 4.
- Geloi Acragantem condunt, vi. 4. vide Cluverii Sic. p. 202. Syrac. opem ferunt contra Athen. vii. 33. ubi habitent, vii. 58.
- Gerastius mensis Laced. iv. 119.
- Geraestus, iii. 3. vide Strab. l. x.
- Geranea, i. 105. vide Pausan. in Atticis. mons in agro Megar. iv. 70. transitu difficilis, etc. i. 108.
- Getae Scythis finitimi, cultu similes, etc. ii. 96.
- Gigonius, i. 61. v. Herod. l. vii.
- Glauce in agro Mycalessio, viii. 79.
- Glaucan Leagri filius, i. 51. Leagri Glaucan fil. meminuit Herodot. l. ix. c. 74.
- Goaxis liberi Pittacum interficiunt, iv. 107.
- Gongylus Eretriensis, i. 128. Gongylus dux Corinth. vii. 2. vide Plutarchi Nicias.
- Gortynia urbs, ii. 100.
- Gortys urbs Cretae. vide Meursii Cretam.
- Graeci, ii. 96.
- Graecia instabiliter olim habitata, i. 2. qualis ante bellum Troianum, i. 3. et post bellum Troi. i. 12. unde et quando Hellas nominari coepta, i. 3. colonias emittit, i. 12. a Tyrannis impedita ne illustre aliquod facinus ederet, i. 17. quanta mala ex bello et seditionibus passa sit, iii. 82, sq. Graeciae urbes ubi olim conditae, i. 7. Graeci, prisici quo vitae genere et cultu usi sint, i. 5. quomodo ad Troianam expeditionem profecti sint, i. 14. ad Troiam appulsi quid gesserint, i. 11. rei navali operam dare coeperunt, i. 13. latrocinia sustulerunt, ib. quomodo bellum olim gesserint, i. 15. quando partim ad Athenienses partim ad Laced. divisi transierint, i. 18. Graecorum duces extiterunt Lacedaemonii in bello Medico, ib. Athenienses autem post Pausaniae iniurias, i. 95.
- Grestonia, ii. 99. vide Herod. l. vii.
- Gylippus Cleandridae fil. praefectus Syracusanis a Laced. missus, vi. 96. Syracusas venit, vii. 1, sq. vincitur

- ab Athen. vii. 6. eodem postea vincit, ibid. Plemmyrium capit, vii. 23. nova Syrac. auxilia adducit, vii. 80. pugnat cum Athen. eosque vincit, vii. 69. sq. eorum fugam impedire statuit, vii. 74. Niciam capit, vii. 85. naves ex Sicilia domum reducit, viii. 13.
- Gymnopaediae Laced. v. 82.
Gyrtonii Thessaliae, ii. 22.
- H.
- Hagnon, f. 117. Niciae filius, in praetura Periclis collega, ii. 66. Atheniensium dux, ibid. et 95. Potidaeam oppugnat, ii. 58. Amphipolin condit, iv. 102. eius monumentum deliciunt Amphipolitani, v. 11. Hagnon pater Theramenis, viii. 68.
- Halex fl. iii. 99.
- Haliae, i. 105. vide Strab. lib. viii. et Pausan. in Corinthiacis. Haliensis ager, ii. 56.
- Haliartii, iv. 93. vide Strab. l. ix. et Pausan. in Boeoticis.
- Halicarnassus, viii. 42. vide Herod. l. i. Strab. l. xiv.
- Halyz fl. i. 16. vide Herod. l. i. et vii.
- Hamaxitus, viii. 101. vid. Strab. l. xiii.
- Harmatus, viii. 101.
- Harmedius adamatus ab Aristogitone, vi. 54. sollicitatus ab Hipparcho, ibid. ab eodem contumelia affectus, vi. 56. Hipparchum perimit, i. 20.
- Harmestes Laced. viii. 5. vide Meursii Misc. Lacon. l. ii. c. 4.
- Harpagium, viii. 107. vide Strab. l. xiii.
- Hegesander pater Epitclidae, iv. 132. Thespiensis, vii. 19.
- Hegesandrides Hegesandri fil. viii. 91. 94.
- Hegesippidas Laced. v. 82.
- Helens, i. 9.
- Helimiotae pop. Maced. ii. 99.
- Helixus Megarensis, viii. 80.
- Hellanicus Historicus, i. 97.
- Hellas qualis ante bellum Troi. i. 3. Helladis nomen olim universae Graeciae non erat commune, ib. unde deductum, ib.
- Hellen Deucalionis fil. i. 3. in Phthiotide imperat, ibid.
- Hellenotamiae, quasstores Graeciae, i. 96.
- Hellepontus, i. 98. viii. 62.
- Helorina via, vi. 70. vii. 80. vide Cluverii Sic. p. 183. 186.
- Helos urbs, iv. 54. vide Meursii Misc. Lacon. l. iv. c. 6.
- Helotes a Laced. deficientes Ithomen recesserunt, i. 101. cur Messenii vocati, ib. iis bellum intulerunt Laced. ib. timentur a Laced. iv. 80. eorum 2000 clam sustulerunt, ib. sub Brasida militantes libertate donantur, v. 81. quam iis pelliciti sunt Laced. iv. 26.
- Heracles in agro Trachiniae. iii. 92. iv. 78. v. 51. condita a Laced. iii. 92. vid. Strab. l. ix. in Boeoterum fidem recepta. v. 51. Heracleotae a Meliensibus, etc. praelio superati, ib.
- Heraclidae Eurythecum interficiunt, i. 9. Peloponnesum tenent, i. 12.
- Heraclides Lysimachi fil. dux Syrac. vi. 73. 103.
- Heracenses, v. 67. vide Polyb. l. iv. et Pausan. in Arcad.
- Herculis liberi, vide Heraclidae. Herculis sacra apud Syracusanos, vi. 73. eius templum in agro Mantinico, v. 64.
- Hermiae Atheniensium quales, vi. 27. praecisi, ib. de iis inquisitio facta, vi. 53.
- Hermacondas Thebanus, iii. 5.
- Hermione, vide Strab. l. viii. et Pausan. in Corinth. Hermionis triremis, i. 128. Hermionensis ager, ii. 56.
- Hermoerates Hermionis fil. pacem Siciliensibus suadet, iv. 55. seq. Syracusanos hortatur ad se praeparandos contra infestum Atticam classis adventum, vi. 32. vir prudens et fortis, vi. 72. Syracus. post cladem acceptam consolatur et confirmat, ibid. imperator factus a Syrac. vi. 73. ad Camarinenses orationem habet, vi. 76. sq. quo commento usus sit ad decipiendos hostes, vii. 73. exsilium a Syrac. mittitur, viii. 85.
- Hermion pater Hermocratis, iv. 54. vi. 32. Hermion circuitorum praefectus, viii. 92.
- Hesiodus in Iovis Nemeaei templi creditur obisse, iii. 96.
- Hessii, iii. 101.

- estiacae*. vide *Strab.* l. ix. *Hestiasen-*
ses sede pulsati ab Atheniensibus, i.
 114. *Atheniensium coloni in Eu-*
ioea, vii. 57.
estiodorus Aristoclidæ fil. ii. 70.
etrusci iuvant Athen. vi. 88. 103.
incunt Syrac. vii. 53.
era insula, Vulcani officina, iii.
 3. vide *Cluverii Sic.* p. 396, etc.
erenses, iii. 92.
eramenes, viii. 58.
erophon Antimnesti fil. iii. 105.
erera, vi. 5. 62. a quibus condita,
 5. vide *Cluverii Sic.* p. 280, 281.
erpagogae navos, iv. 42. vide *Schef-*
um de militia nav. l. iv. c. 1.
erando primum factae ab Athenien-
us, ii. 56.
eragretes Laced. iv. 38. vide *Meur-*
Misc. Lac. l. ii. c. 4.
erarchus Hippiae et Thessali fra-
trati *Pisistrati fil.* i. 20. sollicitat
modium, vi. 54. et contumelia
patet, v. 55. ab eodem interficitur,
 0. vi. 57.
erias pater Pisistrati, vi. 54. alter
strati fil. natu max. i. 20. v. 54.
eriparchi et Thessali fr. vi. 55.
eripatum obtinet, vi. 54, 55. quo-
 3 se gesserit in tyrannide, vi.
eriperio spoliatus ad Acontidem
refectus, etc. *ibid.* *Hippias Ar-*
n dux a Pachete fraude into-
us, iii. 33.
eracles Lampsacenus tyrannus,
 1. *Menippi fil.* viii. 13.
eracles Aripbronis fil. *Athe-*
ium dux, iv. 67. quas res ges-
er circa Megara, *ib.* *Delium com-*
er, iv. 90. *Megara tentat*, iv. 66,
er legarensium longos muros
er, iv. 67. *Nisacam occupat*, iv.
er gnaturus cum Boeotia milites
tatur, iv. 95. in praelio cae-
 101. *Hippocrates Gelae ty-*
er, vi. 5. *Hippocrates Sparta-*
er, ii. 35. 99.
erchidas, iv. 78.
erchus Calliae fil. iii. 91.
erchidas Laced. v. 72.
erchotae, ii. 13. 96.
er Thucydidis qualis, i. 21.
er Hellanici, i. 97.
er, i. 3. 10. eius versus *citan-*
 104.
- Hyacinthia Laced.* v. 23.
Hyaei, iii. 101. vide *Palmerii Graco-*
Ant. p. 544.
Hybla urbs, vi. 63. vide *Cluverii Sic.*
 p. 833. *Hyblaei*, vi. 94.
Hyblon rex Siculus, vi. 4.
Hyccara oppidum Sicanicum, vi. 62.
 vide *Cluverii Sic.* p. 272. est et
piscis nomen apud Athenaeum.
Hylas fl. vii. 35.
Hyllaeus portus, iii. 72. 81.
Hyperbolus, civis Athen. a quibus
interemptus, viii. 73.
Hyperochidas, vi. 55.
Hysiae, iii. 24. v. 83. vide *Herodot.*
 l. ix. et *Pausan.* in *Corinthiacis.*
Hystaspes pater Pisuthnae, i. 115.
 I.
Iapygia prom. vi. 30. 44. vii. 33. *Ia-*
pyges, *ibid.*
Iasus Ioniae opp. viii. 28. vide *Strab.*
 l. xiv. et *Polyb.* l. xvi. *Iasicus sinus*,
 viii. 26.
Iberi, bellicosissimi, vii. 90.
Icarus, iii. 29. viii. 99. vide *Strab.* l.
 x. et xiv.
Ichthys prom. ii. 25. vide *Strab.* l. xiii.
Ida, iv. 52. viii. 108. vide *Herodot.*
 l. i. vii. *Strab.* l. xii.
Idacus, viii. 104.
Idomene Macedoniae a Thracibus ca-
pta, ii. 100. *Idomene Amphiloehiae*,
 iii. 112.
Iege, Siculorum munitio, vii. 2.
Icelysus urbs Rhodi, viii. 44.
Ignis ex Aetna erumpit, iii. 116. vide
Aristot. de mundo, c. 4. et 6. igni-
 bus signum dari solitum, ii. 94. iii.
 22. 80.
Illyrii, i. 26. iv. 124.
Imbrii, ili. 5. iv. 28.
Imera. vide *Himera*.
Imeracum iuxta Amphipolin, vii. 9.
Inarus Psammetichi fil. *Afrorum*
rex, 104. *Aegyptum ad defectio-*
nem a Persis concitat, *ibid.* in cru-
 cem actus, i. 110.
Incendium magnum Plataeae, ii. 77.
Induciae annuae inter Athen. et Laced.
 iv. 15. *carum formula*, iv. 16. *inter*
eosdem, iv. 117. *carum formula*, iv.
 118, sq. *induciae decemdiales inter*
Athen. et Boeot. v. 26. 32. *inter*
Chalcid. et Athen. vi. 7. 10. vide
 etiam *Foedus*.

- Inessa. vide Nessa. Imessaei, vi. 94.
 Inquisitio Atheniensium de saceris violatis, vi. 53.
 Inscriptio Pausaniae in tripode Delphico, i. 132.
 Insulae continentis adiunctae, ii. 102.
 Inundatio circa Euboeam, etc. iii. 89.
 Iolans. i. 62.
 Iolcius Athen. v. 19.
 Jones Atheniensium colent et con sanguinei, i. 2. 12. 95. ii. 95. iii. 86. iv. 51. magnam classem Cyri temporibus sibi compararant, i. 13. maris imperium obtinent, ibid. a Cyro subacti, i. 16. a Persis ad Athenienses deficiant, i. 15. perpetui Doriensium hostes, vi. 82. Ionum in Delo conventus, iii. 104. Ionius sinus, i. 24. vide Palmerii Gr. Ant. p. 99.
 Iovis templum. vide Iuppiter.
 Ipnenses, iii. 104.
 Irruptio Laced. in Atticam. vide Lacedaemonii.
 Isarohidas Isarchi fil. i. 29.
 Ischagoras Laced. iv. 132. v. 19. 21.
 Isocrates dux Corinth. ii. 83.
 Isolochus pater Pythodori, iii. 115.
 Ister fluv. ii. 96.
 Isthmia, sive Isthmici ludi, viii. 10.
 Isthmica foedera, ib. et 9.
 Isthmionicus Athen. v. 19.
 Isthmus Pallenes, i. 56. Isthmus Leucitrus, iii. 81. iv. 8.
 Istone mons, iii. 85. iv. 46.
 Italia unde dicta, vi. 9. eius pleraque oppida a Pelop. condita, i. 12.
 Italus Arcadam rex, vi. 2.
 Itamanes, iii. 34. res ab eo gestae, ibid.
 Ithome, i. 101. a Lacedaemoniis obsidetur, ib. deditur Laced. i. 103.
 Ithomita Iuppiter. vide Iuppiter.
 Itonenses, v. 5.
 Ilys, ii. 29.
 Iunonis templum, i. 24. iii. 23. 68. 79. 81. iv. 133. v. 75.
 Iuppiter Ithomita, i. 103. Iuppiter Milichius, i. 126. eiusque festum, ibid. Iuppiter Liberator, ii. 71.
 Iuppiter Nomaeus, eiusque templum, iii. 96. Iuppiter Olympius, v. 31. 50. eius templum, ii. 15. iii. 14. Iovis, nescio cuius, templum, viii. 19.
 Iurisiurandi formula inter Laedaeum. et Athen. v. 18. alia iurisiurandi formula. v. 47.
 L.
 Labdalum, vi. 97. vide Cluverii S. p. 147, etc.
 Lacedaemon qualis urbs, f. 10. Doriensibus condita, i. 16. seditionibus diuturnis confictata, hinc legis usa, tyrannidis semper immunis, ibid. servis abundat, v. 40. Lacedaemonii duas Peloponnesi partes colunt, et totius ditione tenent, i. 10. Laced. quales cultus et vestitus, i. 6. primi corpora nedarunt et unxerunt certatari, ibi plerosque tyrannos ex Graecia statulerunt, i. 18. Graecorum duc electi, ib. eandem reip. forma servarunt, ib. ab Atheniensibus dissociati bellum cum iis gerere coeperant, ib. quomodo sociis imperarint, ib. quaeenam eos impulerint ad bellum suscipiendum contra Athen. i. 33. 55. 66. 89. 92. bellum illaturum conventus sociorum indicunt, i. 67. post conciones utringue habitas sententiam ferunt, Athenienses iniuste agere, decernuntque foedera esse rupta, i. 79. 87. 116. voce non calculis suffragia dant, 87. in suffragiis ferendis quot calculis utantur reges Laced. i. 87. bellum gerendum esse decernunt, 89. per legatos postulant, ne Athenienses muros reficerent, i. 90. Themistocle illudantur, ibid. et: Pausaniam ad causam dicendam accessit, i. 95. 106. Themistocle accusant, i. 135. in Atticam irrupturi terrae motu impediuntur, 101. contra Helotas, qui erant sibi inae, bellum gerunt, i. 102. et palam dissentiunt ab Athen. ib. m. pugnant cum Athen. et vincuntur. i. 106. suppetias ferunt Doriensibus, eorum metropoli, i. 107. suppetiant Athen. ad Tanagram, i. 108. foedera quinquennialia incunt contra Athen. i. 112. bellum sacrum suscipiunt, et templum Apollinis Delphis tradunt, ib. irrumpunt in Atticam, i. 114. cum Athen. triennalia foedera percutiunt, i. 115. ad bellum tardi, i. 118. de bell

Athen. inferendo oraculum consulunt, *ibid.* socios iterum convocant, et eam iis deliberant de bello, *ibid.* tandemque bellum decernunt, i. 125. legatis ab Athen. missis imperarunt, ut scelus Cylonium expiarent, i. 126, etc. iis vicissim imperant Athen. ut piaculum ad Tacnarium admissum ex urbe pellerent, i. 128. per legatos postularent ab Athen. ut Potidaeae obsidione recederent, etc. et ut decretam de Megarensibus rescinderent, i. 139. huc respondent Athen. i. 148. eorum ad bellum apparatus, ii. 7. et socii, ii. 9. Atticam invadunt, ii. 18. Oenoën frustra oppugnant, *ibid.* Atticam depopulant, ii. 20. 23. demum revertunt, ii. 24. Aeginetis pulsatis eiectisque Thyream incolendam dederunt, ii. 27. iterum in Atticam irrumpunt, ii. 47. bellum inferunt Zacyntho, ii. 66. eorum legati ab Athen. intercepti, ii. 67. copias ducunt versus Plataeam, ii. 71. eamque oppugnant, ii. 75. et obsidione cingunt, ii. 77. Acarnaniam invadunt, ii. 80. pugnant cum Athen. ii. 83. et superantur, ii. 84. iterum se parant certamini, ii. 85. duces eorum milites adhortantur, ii. 86. praelium committunt vario Marte, ii. 90. Pyraeum nequidquam tentant, ii. 93. in Atticam irrumpunt. iii. 1. Mitylenensis succurrere volunt, iii. 15. classem in Lesbum mittere statuunt, iii. 16. in Atticam irrumpunt, iii. 26. eorum classis in Asiam traiecit, iii. 29. in Pelop. se recipit, iii. 32. eamque prosecuntur Athen. iii. 33. Plataeam deditione accipiunt, iii. 52. eorum de civibus et urbe Plataensium iudicium, iii. 68. in Coreyam classem mittere statuunt, iii. 69. Corcyraeos vincunt. iii. 77. meta Athen. ab Corcyra fugiunt, iii. 80. Atticam invasuri terrae motibus absterrentur, iii. 89. Heracleam coloniam deducunt, iii. 92. cum Ambraciotis expeditionem suscipiunt contra Amphil. iii. 104. post cladem ab Acarn. acceptam Ambraciotas deserunt, iii. 109. in Att. irrumpunt, iv. 2. post Pylum captam domum

redeunt, iv. 6. ad Pylum exercitum admovent, iv. 8. Sphacteriae praesidium imponunt, *ib.* Pylum terra marique oppugnant, iv. 11. superantur ab Athen. iv. 14. inducias faciunt cum Athen. iv. 16. legatos mittunt Athenas, *ibid.* eorum ad Athen. oratio, *ibid.* sq. re infecta et pace non impetrata redeunt, iv. 22. in Sphacteria obsidentur, iv. 26. eosque aggrediuntur Athen. iv. 31. sq. deditionem faciunt, iv. 38. captivi Athenas deferuntur, etc. iv. 40. epistola missa ad Laced. a rege Persarum, intercepta ab Athen. iv. 50. consternantur post clades acceptas, iv. 55. Helotas ablegandi causas quaerunt, iv. 80. Amphipolin capiunt, iv. 106. inducias annuas faciunt cum Athen. iv. 117, sq. ad pacem inclinant, v. 14. foedera inveniunt cum Athen. v. 18. 23. accusant Corinthios, v. 30. in Arcadium expeditionem suscipiunt, v. 33. Helotas sub Brasidae ducta pugnantes libertate donant, v. 34. suspecti sunt ab Athen. v. 35. cum Boeotia societatem instituunt, v. 40. Pactum Athen. reddunt, v. 42. aditu ad Iovis Ol. templum ab Eleis prohibiti, v. 49. Epidauriis succurrunt, v. 56. contra Argivos arma movent, v. 58. Argivi succensent, v. 63. 65. Tegeatis opem ferunt, v. 64. in agrum Mantinicum irrumpunt, *ibid.* aciem instruant contra Argivos, v. 66. exercitus erdo, *ib.* ad tibericum cantum incedunt ad praelium, v. 70. Argivos ad Mantinea vincunt, v. 73. atque hac victoria infamiae notam, ob cladem in Sphacteria acceptam sibi ab universae Graecis inustam, delent, v. 75. iis pacem dant, v. 77. et foedera inveniunt, v. 79. oligarchiam Argis instituunt, v. 81. muros Argivorum diruunt, v. 83. Hysias capiunt, *ibid.* agrum Argivum depopulantur, vi. 7. suppetias Syracus. ferre decernunt, vi. 93. Syracusam veniunt, vii. 2. vario Marte pugnant cum Athen. vii. 5. sq. bellum contra Athen. instruunt, vii. 18. Atticam ingressi Deceleam communiunt, vii. 19. navalia in Siciliam auxilia mittunt,

- ibid. Syracusae adveniunt, vii. 21.
 Chio adiuvant, viii. 6. in Chium proficiscentes fugantur ab Athen. viii. 10. foedus faciunt cum rege Persarum, viii. 18. 37. 58. ab Athen. obsessi erumpunt, viii. 20. Iasum capiunt, viii. 28. novam classem in Asiam mittunt, viii. 39. pugnant cum Athen. et vincunt, viii. 42. Rhodium occupant, viii. 44. partem classis ad Pharnabasum mittunt, viii. 80. cum Athen. pugnant, eosque profligant, viii. 95. navali praelio decertant cum Athen. et superantur, viii. 104. 106. Lacedaemoniorum ingenium, i. 38. 39. 84. viii. 96. in re nautica tyrocinium, ii. 85. breviloquentia, iv. 17. Carneae, v. 76. Gymnopaeidae, v. 82. eorum agrum ab Argivo determinat Thyreae, iv. 56. eorum et Atheniensium disciplina diversa, ii. 36, sq. reges in exercitu summum imperium habent, v. 66. Lacedaemonii peregrinos civitate pellebant, ii. 39. hostes fuses non longe persequuntur, v. 73. omnia in republ. occulta habebant, v. 68. Carneis a militia abstinabant, v. 54. 75. item propter terrae motum, i. 101. iii. 89. v. 50.
 Lacedaemonius Cimmonis fil. i. 45.
 Laches Melanopi fil. dux classis in Siciliam missae, iii. 86. 115. vi. 1. 6. 75. Mylis bellum infert, iii. 90.
 Locros acie vincit, iii. 103. eorum castellum capit, iii. 115.
 Laches Athen. v. 19. 24.
 Lacon Acimnesti fil. iii. 52.
 Lada insula Mileto adiacens, viii. 17. 24. vide Herod. l. vi. et Pausan. in Atticis.
 Laespodias dux Athen. vi. 105. viii. 86.
 Laestrigones, vi. 2. vide Cluv. Sic. p. 15.
 Lamachus Xenophanis fil. unus e tribus duobus Athen. expeditionis in Sicil. iv. 75. vi. 8. classem amittit, iv. 175. eius de bello Siculo sententia, vi. 48. occumbit in praelio, vi. 101. Lamachus Athen. v. 19. 24.
 Lamis condit Trotilum, vi. 4.
 Lamphilus Laced. v. 19. 24.
 Lampon Athen. ibid.
 Lampasacus Themistocli datur ab Artaxerxe, i. 138. vini feracissimum, ib. ab Athen. deficit, viii. 62. a Strombichide recipitur, ibid. de eius situ vide Strab. l. xiii.
 Laodicea in Oreatide sita, iv. 134.
 Laophon, viii. 5.
 Laphilus. vide Lamphilus.
 Larissa, viii. 101. vide Strab. l. xiii. Larissaci, ii. 22.
 Latmos insula, in al. Codd. Patmos, iii. 33.
 Latomise Syracusanorum, vii. 85. vide Lithotomiae.
 Latrocinia tam a Graecis, quam barbaris, olim exercebantur, i. 5. 8. a Minos e mari sublata, i. 4. et a Graecis postea, i. 13.
 Lauris mons, ii. 55. vi. 91. v. Pausan. in Atticis, et Meursi. de Pop. Att. p. 69.
 Leaci, ii. 96.
 Leager pater Glauconis, i. 51.
 Learchus Callimachi fil. ii. 67.
 Lebedus, viii. 19. vide Herod. l. i. Strab. l. xiv. ad defectionem inducitur a Chiis, ib.
 Lectus, viii. 101. vide Strab. l. xiv.
 Lecythus, iv. 113. oppugnatur a Brasida, ac expugatur, iv. 115. Palladi dedicatur ab eodem, iv. 116.
 Legati Laced. ad Persarum regem ab Athen. capti et supplicio affecti, ii. 67. Corcyrae ab Athen. in custodiam dati, iii. 72. undecim Laced. Astyocho adiuncti, viii. 39. legatum Archidami pacis causa missum in urbem non admittunt Athen. ii. 12. legationes invicem inter Laced. et Athen. ante bellum missae, i. 126.
 Lemnus insula, iv. 109. viii. 102. Athen. subiecta, i. 115. morbo Attico afflicta, ii. 47. Lemnii, iii. 5. iv. 28. v. 8. socii Athen. in expeditione Sicil. viii. 57. eadem cum Athen. lingua, iisdemque institutis utuntur, ibid.
 Leocorium fanum, i. 20.
 Leocrates Stroebe fil. i. 105.
 Leogerus pater Andocidis, i. 51.
 Leon Laced. iii. 92. Leon pater Paedarithi, viii. 28. Leon dux Athen. viii. 24. 55. Leon dux Spart. viii.

61. Leon vicus, vi. 97. vide Cluverii Sic. 1. 147. 171.
- Leonides pater Plistarchi, f. 132.
- Leontiades pater Eurymachi, ii. 2.
- Leontini a Chalcidensibus conditi, vi. 3. 79. vide Cluverii Sicil. p. 126. 128.
- Leontini cum Syrac. bellum gerunt, iii. 86. quinam eorum socii, ibid. seditione laborant, v. 4. eorum potentissimi Syracusas migrant, etc. ibid. Atheniensium cognati, vi. 50. Chalcidenses origine, vi. 79.
- Leotychides rex Laced. i. 89.
- Lepas Acracum, vii. 78.
- Leproum, v. 31. 34. 49. 56. vide Pausan. Eliac. ii. Lepreatae bellum gerunt cum Arcadibus, v. 31. eorum cum Eleis contentio, ibid. et sq.
- Lerus, al. Derus, viii. 27.
- Lesbus ab Athen. ad Laced. deficit, iii. 2. ab Athen. recepta, iii. 51. viii. 5. a Chiis tentata, viii. 23. Lesbii ut imperarint Athen. i. 19. Lesbii in societatem recepti a Laced. iii. 15. quomodo mulctati ab Athen. iii. 50. Lesbii et Boeoti consanguinei. vide Hocoti.
- Leucas Corinthiorum colonia, i. 30. eius agrum populantur Corcyr. ib. ubi sita sit urbs, ii. 30. iii. 94. eam infesta classe petunt Athen. ib. Leucadii Corinthiis contra Corcyr. naves praebent, i. 27. se adiungunt Ambraciotis, ii. 80. Leucadius Isthmus, iii. 81. iv. 8.
- Leucimna Corcyrae prom. i. 30. 47. 61. iii. 79. vide Strab. l. vii.
- Leuconium, viii. 24.
- Leucos Tichos, para Memphidos, i. 104.
- Leuctra, v. 54. vide Strab. l. ix.
- Lex Odrysarum de muneribus accipiendis, ii. 97. leges malae et immotae utiliores bonis et mobilibus, iii. 37.
- Liberi eorum, qui pro patria pugnantes ceciderunt, olim Athenis ad pubertatem usque publicis sumtibus alebantur, ii. 46.
- Libya peste afflicta, ii. 48. Libyes Aegypto finitimi, i. 104.
- Lichas Arcesilai fil. Lacedaemonius, in Olympiis victor, v. 50. virgis caesus ab Eleorum lictoribus, ibid.
- Lacedaemoniorum legatus, v. 22. viii. 38. Argivorum hospes, v. 76. Argos a Laced. missus, ibid. cum Tissapherne ob foedus contendit, viii. 43. 52. moritur, viii. 84. Milesii eum a Laced. humari non permiserunt in eo loco, ubi Lacedaemonii volebant, ibid.
- Ligyces, vi. 2.
- Limera Epidaurus. vide Epidaurus.
- Limnae, ii. 15. vide Meursii Athen. Att. l. iii. c. 4. Limnaca, pagus, ii. 80. iii. 106.
- Lindii, loci nomen in Sicilia, vi. 4.
- Lindus, urbs Rhodi, viii. 44.
- Lini semen, iv. 25.
- Lipara, una ex Aeoli insulis, iij. 88. vide Cluverii Sic. p. 401. Liparaci Cnid. coloni, ibid.
- Lithotomiae, vii. 86, 87.
- Locri Ozolae, i. 5. Naupactum occuparunt, i. 103. Athen. socii, iii. 95. Aetolis finitimi, ibid. Locri Opuntii, quorum pars Epicnemidii, i. 108. ii. 36. iii. 89. Locri Epizephyrii, vii. 1. Rheginos odio prosequuntur, iv. 1. 24. in agrum Rheg irrumpunt, ibid. cum Athen. amicitiam iungunt, v. 5. Athen. aqua et appulsu arcent, vi. 44. Pelop. auxilia mittunt, viii. 91. vide Strab. l. ix.
- Longi muri Athen. vide Murus.
- Loryma, viii. 43. vide Strab. l. xiv et Livium, l. xiv.
- Ludi Deliaci instituti, iii. 104. Iudi in Dianae Ephesiaec honorem, ib.
- Luna eclipsin patitur, vii. 50.
- Luscinia Dauhas appellata, ii. 29.
- Lustralia festa, iii. 104.
- Lustratio Deli, i. 8. iii. 104.
- Lycacum, v. 16. 54. vide Pausan. in Arcadicis.
- Lycia, viii. 41.
- Lycomedes pater Archemestrati, i. 57. Cleomedis pater, v. 84.
- Lycophron Perianthri filius. vide Herod. l. iii. Lycophron dux Corinth. iv. 43. in fuga ab Athen. caesus, iv. 44.
- Lycus pater Thrasybuli, viii. 75.
- Lyncus, iv. 83. 124. 129. 132. vide Strab. l. vii. Lyncestae, ii. 99. iv. 83. 124.
- Lysicles pater Abronychii, i. 91. Ly-

- sicles ab Athen. ad pecuniam colligendam missus, iii. 19. a Caribus ac Anasitis caesus, ibid.
- Lysimachus** pater Ariatidis, i. 91. pater Arianthidis, iv. 91. et Heraclidis, vi. 73.
- Lysimelia palus**, vii. 53. vide Cluverii Sic. p. 173.
- Lysistratus** Olynthus, iv. 110.
- M.
- Macarius** Spartanus, iii. 101. in acie cadit, iii. 108.
- Macedonia**, i. 58, etc. eius divisio, vide Palmerii Gr. Ant. p. 79. et 80, etc. eius descriptio, ii. 29. sq. eius reges Argis oriundi, ib.
- Machaeophori** Thraeces, ii. 96. bellicosissimi, ii. 99.
- Machina** Boeotorum in Delii oppugnatione, iv. 99. machinae variae a Plataensibus excogitatae, ii. 75.
- Machon** dux Corinth. ii. 83.
- Maecandri** campus, iii. 19. vide Herodot. l. i. et ii.
- Maedi**, ii. 98. vide Polyb. l. v.
- Maenalia**, v. 64. vide Pausan. in Arcadica.
- Magnesia** Themistocli data ab Artaxerxe, i. 136. Magnesiae duae, vide Strab. l. ix. et xiv.
- Magnetes**, ii. 101.
- Malca** Lesbi prom. iii. 4. prom. Peop. iv. 34. vide Strab. l. viii. xiii.
- Maliacus** sinus, viii. vide Strab. l. ix. Malca, viii. 49.
- Maloëntis** Apollinis festum, iii. 3.
- Malum** malo sanare, proverb. v. 65.
- Mantineia**, v. 54. vi. 16. Mantinei sive Mantinenses, iii. 107, 108. cum Tegeatis acie pugnant, iv. 134. cum Argivis societatem ineunt, v. 29. Arcadiae partem subigunt, ibid. cum Laced. bellum gerunt, v. 33. ad Laced. societatem redeunt, v. 81. mercede militant, vii. 57.
- Manus** ferrea, iv. 25. vii. 62.
- Marathonia** pugna, i. 18. ii. 34. vi. 59.
- Marathusa**, viii. 31.
- Mare** Graecum, i. 4. Aegaeum, i. 98. Creticum, iv. 53. v. 101. Siculum, iv. 24. 53. vi. 13. Tyrrenum, iv. 24. maris inundatio Euboeae magnam cladem affert, iii. 98.
- Maree** urbs, i. 104.
- Massarius**. vide **Macarius**.
- Massilia** a Phocensibus condita, i. 13.
- Mecyberna**, v. 39. vide Herodot. l. vii. Plinium, l. iv. et Strab. Epit. l. vii. capta ab Olynthis, ibid. Mecybernaei, v. 18.
- Medeon**, iii. 106. vide Livium, l. xxxvi. et Palmerii Gr. Ant. p. 676.
- Medi** pugnant cum Athen. vide Marathonia pugna. a Graecis victi ex Europa discedunt. i. 89.
- Megabates**, i. 129.
- Megabazus** Persa, i. 109. Megabazus Zopyri fil. ib.
- Megacles** pater Onasimi, iv. 119.
- Megara** Siciliae urbs, vi. 4. 94. Hyblaica dicta, vi. 4. vide Cluverii Sic. p. 131.
- Megara** Graeciae, i. 103. tentata ab Athen. iv. 166. sq. conservata a Brasida, iv. 70. sq. oligarchia ibi constituta quamdiu duraverit, iv. 74.
- Megaritis** sive ager Megarensis quotannis ab Athen. vastatur, ii. 31. iv. 66. Megarenses Corinthiis contra Cerceyraeos opem ferunt, i. 27. foro et portubus Atticis arcentur, i. 67. se Atheniensibus iungunt, i. 108. ab eis deficiunt, i. 114. de urbe Athen. prodenda agunt etc. iv. 66. et ex ea fugiunt, qui proditionem meliorabantur, iv. 74. eorum exules in urbem reducti, iv. 66. quemodo se gerant, ibid. longos muros disuunt, iv. 109.
- Melaci**, v. 5.
- Melanrides** Laced. viii. 6.
- Melanopus** pater Lachetis, iii. 86.
- Melanthus** Laced. viii. 5.
- Meleas** Lacon. iii. 5.
- Melesander** dux Athen. occiditur in Lycia, ii. 69.
- Melesias**, viii. 86.
- Melesippus** legatus Laced. i. 139. Diacriti fil. ii. 12. ab Archidamo Athenas missus, ibid. re infecta redit, ib.
- Melienses** in tres partes distincti, iii. 92. pugnant cum Heracleotis, v. 41. Meliensis sive Meliacus sinus, iii. 96. iv. 100. vide Herodot. l. iv.
- Melitia** Achaiae, iv. 78. vide Strabonem, l. ix.
- Melus** insula, una ex Cycladibus, ii. 76. v. 84. vide Strab. l. x. Melii La-

- cedaemoniorum coloni, ib. colloquia habent cum Athen. legatis, v. 85, sq. classe infesta ab Atheniensibus petuntur, iii. 91. vallo circumdantur, v. 114. et expugnantur, v. 116. deditione facta quomodo ab Athen. tractati, ibid. coloniam eo deducunt Athen. ibid.
- Memoriam quidam ex morbo Attico amiserunt, ii. 49.
- Memphis, i. 104. ab Athen. capta, etc. ib.
- Menander Athen. ad Syracusas dux, vii. 16. 43. ultimo praeficio cum Syrac. infeliceiter pugnat, vii. 69.
- Menas Laced. v. 19. 24.
- Menda in Pallene sita, iv. 123. vide Herodot. l. vii. et Strab. Epit. l. vii. Eretriensium colonia, ab Athen. ad Laced. deficit, iv. 123. ab Athen. per vim capta ac direpta, iv. 130. Mendaei colonos Efoem mittunt, iv. 7.
- Menedesum Nili cornu, i. 110. vide Herod. l. ii. et Strab. l. xvii.
- Meneolus Camarinae conditor, vi. 5.
- Meneceates Amphidori fil. iv. 119.
- Menedatus, al. Menedaeus, iii. 100. 109.
- Menon Pharsalius, ii. 22.
- Mercuriales statuac. vide Hermac.
- Messana, vel Messena, urbs Sicil. vi. 5. condita ab Anaxila, ibid. vide Claverii Sic. p. 181, etc. quomodo sita, iv. 1. vi. 48. Atheniensibus dedita, iii. 90. ab iis deficit, iv. 1. a Locrensibus tenetur, v. 5. ab Athen. frustra tentatur, vi. 74. Messanii vel Messanenses Naxiis bellum inferunt, iv. 25, sq. maximam cladem a Naxiis accipiunt, ibid.
- Messapia gens, vii. 33. Messapii, iii. 101.
- Messene in agro Lacon. iv. 41. vide Strab. l. viii. et Pausan. in Messen. Messenii e Pelop. a Laced. pelluntur, i. 101. 103. ab Athen. Naupti locantur, i. 104. Phiam capiunt, ii. 25. in Pylum reversi agrum Laconicum in festant, iv. 41.
- Metagenes, v. 19. 24.
- Metapontium, vi. 33. Metapontini, ibid. et vii. 57.
- Methone in agro Lacon. ii. 25. Methone inter Epidaurum et Troezenem, iv. 45. Methone urbs Macedoniae finitima, vi. 7. Methonaei, iv. 129.
- Methydrium Arcadiae, v. 58. vide Pausan. in Arcadicis.
- Methymna Lesbi urbs, iii. 2. fida Atheniensibus, ibid. Methymnaei gravem cladem ab Antissacis accipiunt, iii. 18. naves Athen. praebent, cetera liberi, vi. 85. vii. 57. Methymnaei exsules Methymnam adiurantur, etc. viii. 100.
- Metropoli quid debeat colonia, i. 24. metropolis et coloniae mutuam officium quid sit, i. 34. 38.
- Metropolis urbs, iii. 107. vide Palmerii Gr. Ant. p. 397.
- Metus memoriam excutit, ii. 87.
- Miciades navarchus, i. 47.
- Migrations olim frequentes in Graecia, i. 2.
- Miletus, i. 116. viii. 17. ab Athen. deficit, ib. tentata ab Athen. viii. 25. 30. Milesii cum Samiis bellum gerunt, i. 115. Argivos superant, viii. 25: castellum a Tiasapherne Mileti exstructum capiunt, viii. 84. et praesidium, quod illicerat, eiiciunt, ib.
- Milichii Iovis festum, i. 126.
- Militaris Laced. disciplina, v. 66.
- Miltiades pater Cimonis, i. 100.
- Mimas, viii. 34. vide Strab. l. xiv.
- Mindarus navarchus Laced. viii. 85. in Hellespontum navigat, viii. 99. etc. praeficio vincitur, viii. 104, sq.
- Minervae Chalcioecae templum, i. 134. Minervae signum in arce Athen. ii. 13. eius fanum in Lecytho, iv. 116.
- Minoa ins. iii. 51. iv. 67. 118.
- Minoa primus sibi classem comparat, i. 4. mare piratis liberat, i. 5. Cycladarum imperium obtinet, i. 4.
- Mitylene Lesbi urbs, iii. 2, 3. vide Strab. l. xiii. ab Atheniensibus deficit, iii. 2, etc. ab Athen. obsidetur, iii. 6. 18. deditur Athen. iii. 28. Atheniensium de ea crudele decretum, iii. 36. 49, sq. rursus ab Athen. deficit, viii. 22. ab illis recipitur, viii. 23. Mitylenaei festum Apollinis Maloentis celebrant, iii. 3. eorum triremes ab Athen. detentae, etc. ibid. praeficio navale cum Athen. committunt et fugantur, iii.

4. facis induciis legatos Athenas mit-
tunt, *ibid.* legati re infecta Athenis
redeunt, *iii.* 5. rursus pugnant cum
Athen. *ibid.* legatos Lacedaemona
mittunt, *iii.* 4. 8. ad Laced. orationem
habet, *iii.* 9, sq. Methymnam
adoriuntur, *iii.* 18. in magnum
discrimen veniunt, *iii.* 49. quomodo
ab Athen. tractati, *ibid.*
Molobrus Epitadae pater, *iv.* 8.
Molossi, *ii.* 80. vide Palmerii Gracc.
Ant. p. 322.
Molycrium, *ii.* 84. vide Palmerii
Gr. Ant. p. 484, etc. Corinthiorum
colonia, *iii.* 102.
Monumenta illustrium virorum qua-
lia, *ii.* 48.
Morbus Atticus, *ii.* 47, sq.
Morgantina, *iv.* 65. vide Cluverii Sic.
p. 335.
Motus belli Pelop. quantus, *i.* 1.
Motya, *vi.* 2. vide Cluverii Siciliam,
p. 249. 254.
Mulcta Laced. ab Eleis indicta, *v.* 49.
Munera dandi et accipiendi mos apud
Odrysas aliosque Thracas, *ii.*
97.
Munychia, *ii.* 13. *viii.* 92, 93. vide
Meursium de Pop. Att. eiusdem-
que Pyraecum.
Muri longi, *i.* 69. 107, 108. *ii.* 13. vi-
de Meursii Pyraecum. longi muri
Megarensium ab Athen. aedificati,
i. 103. *iv.* 66. ab Athen. ab urbe
Megarensium abrupti, *iv.* 69. postea
a Megarensibus solo aequali, *iv.*
109. longi muri ab Argivis aedificati,
v. 82. a Laced. diruti, *v.* 83.
Atheniensibus, ut muros demolirentur,
persuadent Laced. *i.* 90.
muri, quo Plataenses a Laced. cingebantur,
descripti, *ii.* 78. murus
albus tertius Memphisidis, pars, *i.* 104.
Mycalae, *i.* 14. *viii.* 79. vide Herodot.
l. i. Strab. *l.* xiv.
Mycalaeus urbs, *vii.* 29. vide Pausan.
in Boeoticis. a Thracibus capta
et direpta, *ib.*
Mycenae, *i.* 10. vide Strab. *l.* viii. et
Pausan. in Corinthiacis. Mycenae-
orum regnum, *i.* 9.
Myconus insula, *iii.* 29.
Mygdonia, *ii.* 99, 100. Mygdonius a-
ger, *i.* 58.
Mylae Messeniorum op. *iii.* 90.

Myletidæ, *v.* 5.
Myonenses, *iii.* 101. vide Palmerii
Gr. Ant. p. 542.
Myonesus, *iii.* 32. vide Strab. *l.* xiv.
Myrcinus urbs Edonensis, *iv.* 107.
vide Herod. *l.* v. Myrcinii, *v.* 6. 10.
Myronides dux Athen. *i.* 105. 108.
iv. 95.
Myrrhina Hippiae coniux, *vi.* 55.
Myrtilus Athen. *v.* 19. 24.
Myscon Syrac. *viii.* 85.
Mysteria Athen. violata, *vi.* 27. 53. 60.
Myus, *iii.* 19. vide Strab. *l.* xiv. ab
Artaxerxe Themistocli pro opsonio
data, *i.* 188.

N.

Navis longa, *i.* 14. navis quinquaginta
remigum, *ibid.* navis hippagoga,
iv. 42. navis hoplitagoga, *vi.*
25. navis Salamina, et Paralus, *iii.*
33. 77. *vi.* 53. navis olim, *i.* 10. na-
vis olim Neptuno consecrata post
victoriam, *ii.* 92. navium ad Troiam
profectarum numerus et magnitudo,
i. 10. navium formam quinam prima
immutarunt, *i.* 13. navium praesidis
res Graecae conservatae, *i.* 74. na-
vium Athen. numerus initio belli
Pelop. *ii.* 13. navium numerus,
quem Laced. sociis imperarunt, *ii.*
7. *iii.* 16. navium ab Athen. in Si-
ciliam missarum numerus, *vi.* 25.
31. 43. navalia Laced. ab Athen.
accensa, *i.* 108. navalis rei studiosa
Graecia, *i.* 13.
Nauclides Plataeensis, *ii.* 2.
Naucrates pater Damolimi, *iv.* 119.
Naupaetus urbs, *i.* 103. *ii.* 69. 91. *iii.*
102. vide Palmerii Gr. Ant. p. 497,
etc. a Locris Ozolis occupata, *i.* 103.
ab Athen. recepta, *ibid.* Helotibus
incolenda data, *ib.*
Naxus insula ab Athen. obsessa, *i.*
137. subacta, *i.* 98. Naxus urbs Chal-
cidica, *iv.* 25. *vi.* 3. vide Cluverii
Sicil. p. 90, etc. Naxii Athenien-
sium partes fovent, *vi.* 50. *vii.* 57.
Messanenses gravissima clade affi-
ciunt, *iv.* 25.
Neapolis Africae, *vii.* 50.
Nemea, *iii.* 96. *v.* 58, sq. Nemeaeus
Iuppiter, *iii.* 96.
Neptuni templum, *i.* 128. *viii.* 67.
Neptuno navis consecrata post vi-
ctoriam, *ii.* 92.

- Nerius Leucadis**, iii. 7. vide Strab. l. x.
Nessa. forsā Inessa, iii. 103. vide Cluverii Sicil. p. 122.
Nestus fl. ii. 96. vide Herodot. l. vii. et Strab. Epit. l. vii.
Nicanor Chaonum dux, ii. 80.
Nicasus pater Cecali, iv. 119.
Nicias Cretensis Gortynius, ii. 85.
Nicias Nicerati fil. iii. 91. iv. 42. religiosus et prodigiorum observationi deditus, vii. 50. 77. 86. eius laus, vii. 86. eius orationes, vi. 9, sq. 20, sq. 68, sq. vii. 61, sq. 76, sq. Minoam insulam capit, iii. 51. Melium frustra oppugnat, iii. 91. Tanagraeos vincit, ib. Locridis oram populatur, ibid. Corinthios acie vincit, iv. 42, sq. Cleonim imperio cedit, iv. 28. Cythera capit, iv. 54. et Mendam, iv. 130. Scionem obsidione cingit, ib. etc. ad pacem cum Laced. faciendam propensus, v. 16. foederis et pacis cum Laced. auctor, v. 43. 46, sq. vii. 86. bello Syrac. praeficitur, vi. 8. bellum dissuadet, ib. eius de bello Siculo sententia, vi. 47. milites ad praelium hortatur, vi. 67. Syrac. acie vincit et obsidet, vi. 69, sq. eius stratagemata, vi. 102. defuncto Lamacho solus imperium habet, vi. 103. literas Athenas mittit de statu rerum in Sicilia, vii. 8. 10. cunctatus adoriri Syracusas in contemptum venit, vii. 42. Syracusis discedere recusat, vii. 48. postea discedit, vii. 75. Gylippo se dedit, vii. 85. interficitur, vii. 86.
Nicolaus Laced. ii. 67.
Nicomachus Phocensis, iv. 89.
Nicomedes Cleombroti fil. i. 107.
Nicon Thebanus, vii. 19.
Niconidas, iv. 78.
Nicostratus Diotrephis fil. iv. 73. v. 61. Corcyraeorum plebi contra optimates auxilium fert, iii. 75, sq. Cythera capit, etc. iv. 58. Mendam capit, iv. 129, sq. Scionem obsidet, iv. 130.
Nisaca, i. 114. ii. 31. iv. 21. v. 17. Megarensium navale, ii. 93. vide Strab. l. viii. et ix. portus Megarensium, iv. 66. octo stadiis a Megaris distat, ib. ab Athen. obsessa et capta, iv. 69.
Nisi Sacellum, iv. 118.
Notium arbor Colophoniorum, iii. 34. vide Livium, l. xxxvii. seditione laborat, ib.
Novem - fistulae, ii. 15.
Novem - viae, postea Amphipolis, i. 100.
Nudi certarunt in Graecia, i. 6.
Nuptiarum solemnibus aqua Callirhoës utebantur Athenienses, ii. 15.
Nymphodorus Pythaei fil. ii. 29.

O.

Obsidio. vide in nominibus locorum obsessorum.
Ocytus pater Aeneae, iv. 119.
Odomanti, ii. 101. v. 6. vide Herodot. l. vii. c. 112.
Odryae, ii. 29. 96. eorum regnum a Tere amplificatum, ii. 29. eorum imperium quantum, ii. 97. eorum tributum, ib. et lex de muneribus, ibid.
Oeanthii, sive Oeanthenses, ii. 101. vide Palmerii Gr. Ant. p. 539, etc.
Oeneon, iii. 95. 102. vide Palmerii Gr. Ant. p. 504.
Oeniadae, i. 111. ii. 102. iii. 114. vide Palmerii Gr. Ant. p. 398, etc. frustra oppugnatae ab Athen. iii. 7. iis bellum inferunt Athen. ibid. recipiuntur in Atheniensium societatem, iv. 77.
Oenoë Atticae, ii. 18. vide Herodot. l. v. a Laced. frustra oppugnatur. ib. eam occupat Aristarchus, viii. 98.
Oenophyta Boeotiae, i. 108. iv. 95.
Oenussae insulae, viii. 24. vide Herod. l. i.
Oesymae Thasiarum colonia, iv. 107.
Octaci, iii. 92. viii. 3. vide Strab. l. ix.
Oligarchia Sami constituitur, i. 115. quam mutare laborant Samii, viii. 21. Argis etiam obtinet, v. 81. Athenis sublata, viii. 97. oligarchiae vituperatio, iii. 62. vj. 38, sq. viii. 48.
Olophyxus, iv. 109. vide Herodot. l. vii.
Olorus pater Thucydidis, iv. 104.
Olpae, iii. 103, 106. Olpa, in singulari, iii. 107. 113. vide Palmerii Gracc. Ant. p. 384. Olpaci, iii. 101.
Olympia, iii. 8. vide Strab. l. viii. Olympia in Peloponneso celebrata, i. 126. Olympiaca foedera, sive induciae Olympiacorum causa factae, v. 49. Olympiacis in ludis victor Cydon, i. 126. Androstheneis, v. 49.

- Lichas**, v. 50. Olympici athletae subligacula olim gestabant, i. 6.
Olympius Iuppiter, v. 31. vide Iuppiter.
Olympicum, vi. 64. 65. 70. 75. vii. 37. vide Cluverii Sicil. p. 178, etc.
Olympus mons, iv. 78. vide Herod. l. vii. et Pausan. Eliac. ii.
Olynthus, i. 63. ii. 79. iv. 124. vide Herod. l. viii. et Strab. Epit. l. vii. quantum a Potidaca distet, i. 63.
Olynthii capiunt Mecybernam, v. 39.
Omophagi, iii. 94.
Onasimus Megacelis fil. iv. 119.
Oncius mons, iv. 44.
Onetorides pater Diemperi, ii. 2.
Onomacrus dux Athen. viii. 25.
Ophionomaeus, iii. 94. vide Palmerii Gr. Ant. p. 434.
Opici, vi. 2. ager Opicus, vi. 4. vide Strab. l. v.
Opuntii. vide Locri.
Opus, ii. 32. vide Strab. l. ix.
Oraculum Delphicum, i. 25. 28. 103. 118. 123. 126. 134. ii. 17. 54. 102. iii. 96. iv. 118. v. 32. oracula multa ante bellum Pelopon. edita, ii. 21.
Oratio. vide Concio.
Orchomenus Boeotiae, i. 113. iii. 87. vide Strab. l. ix. et Pausan. in Boeoticis. ante Mynycius, postea Boeotius dictus, iv. 76. Orchom. Arcadicus, v. 61. vide Pausan. in Arcadicis. ab Athen. oppugnatur, ib.
Ordo exercitus Laccd. v. 66, sq.
Orestae, ii. 80. vide Strab. l. vii. et Steph. Byzant.
Orestes Echeeratidae Thessalorum regis fil. i. 111.
Orestis, iv. 134. vide Livium l. xxxi. Strab. l. vii.
Orestium Maenaliae, v. 64. vide Pausan. in Arcadicis.
Oreus, viii. 95. vide Strab. l. ix. et Livium, l. ix.
Orneae, vi. 7. vide Pausan. in Corinthiacis. ab Argivis oppugnantur, etc. ib. Orneatae, ib.
Orobiae, iii. 89. vide Strab. l. ix.
Oroedus rex, ii. 80.
Oropia, iv. 91.
Oropus, ii. 23. iii. 91. iv. 96. viii. 95, sq. vide Strab. l. ix. a Boeotis per prodicionem capitur, viii. 60. Oropii Athen. subditi, ii. 23.
Oscius fl. ii. 96.
Ostracismus Athen. i. 135.
Oxolae, Locri, i. 5. vide Palmerii Gr. Ant. p. 532, etc.
- P.**
- Paches Epicuri fil. dux Atheniens.** iii. 18. adversus Mitylenen mittitur, ib. eam capit, iii. 28. et Notium, iii. 34. Pyrrham et Eressum ad deditionem redigit, iii. 35. Salaethum captum Athenas mittit, ibid.
Paeon, cantus militaris, i. 50. ii. 91. iv. 43. vii. 44.
Pedaritus Leontis fil. viii. 28. 32. 38. 40. caesus ab Athen. viii. 56. Scribitur et Pedaritus.
Paeones, ii. 96. 98. vide Palmerii Gr. Ant. p. 72.
Pagae. vide Pegae.
Pagondas Acoladi fil. Boeotarchus Thebanus, iv. 91. Boeotos adheratur, iv. 92. cum Athen. congregatur, vi. 96, sq.
Pala Cephaleniae urbs. vide Palmerii Gr. Ant. p. 528, etc. Palenses, vel Pallenses, i. 37. ii. 30.
Palirenses, ii. 30. vide Palmerii Gr. Ant. p. 415.
Pallene, i. 56. 64. iv. 116. 129. vide Herodot. l. vii. c. 123. Pallencis isthmus, i. 56.
Pammilus Megarensis, Selinustii conditor, vi. 4.
Pamphylia, i. 100.
Panactum Atticae castellum, a Boeotis captum, v. 3. et dirutum, v. 42.
Panaei, ii. 101.
Panacrus, iv. 78.
Panathenaea magna, v. 47. vi. 56. Panathenaea pompa, i. 20. v. 56. vide Meursii Panathenaea.
Pandion rex Athen. ii. 29.
Pangaeus mons, ii. 99. vide Herod. l. v. et vii.
Panormus Achaicus, ii. 86. vide Strab. l. ix. et Polyb. l. iv. Panormus Siciliae, v. 2. vide Cluverii Sic. p. 273, etc. Panormus agri Mileasi, viii. 24.
Pentacius fl. vi. 4.
Papaver mellitum, iv. 26.
Paralius ager, ii. 55. Paralii, iii. 92.
Paralus, navis Athen. iii. 33. 77. viii. 74. Parali dicti, qui in navilla vehantur, viii. 78. Paralis naveis

- illam auferunt Quadringenti, viii. 74.
 Parasi, ii. 22.
 Paravaci, ii. 80. vide Palmerii Græc. Ant. p. 334, etc.
 Paris, iv. 104.
 Parnes mons, ii. 23. iv. 96.
 Parrhasii Arcades, v. 23. vide Parasi. iis bellum inferunt Laced. ibid. eosque in libertatem asserunt, ibid.
 Pasitelenas dux Laced. v. 3. captus ab Athen. ibid.
 Patrae, ii. 83, 84. vide Strab. l. viii. et Pausan. in Achaicis. Patrenses, v. 52.
 Patrocles. vide Procles.
 Pausanias Cleombroti fil. Græcorum dux, i. 94. Cyprum subigit et Byzantium expugnat, ibid. imperium tyrannicum exercet, ibid. a Lacedæmoniiis revocatur, i. 95. 128. accusatur et privatarum iniuriarum damnatur, ibid. publicarum absolvitur, ibid. privatus abit in Hellepontum, ib. Xerxis benevolentiam conciliare studet, ibid. Gongylum ad Xerxem mittit cum epistola, ib. cui respondet Xerxes, i. 129. post Xerxis epistolam acceptam superbus ac insolens factus, i. 130. Byzantio ab Athen. pulsus, i. 131. in carcerem conicitur, ib. et liberatur, ib. eius genus, i. 132. tutor Plistarchi regis Leonidae fil. ib. ab Argilio defertur ad Laed. magistratus, ib. in templo Palladis Chalciocæ conclusus fame moritur, i. 134. mortui cadaver in Cæadom deiectum, ib. postea translatum ad Palladis templum, et in fani vestibulo sepultum, ibid.
 Pausanias Plistoanactis fil. rex Laced. iii. 26.
 Pecunias quantum in aerario Athen. initio belli Pelop. ii. 13. pecuniam quando primum Athen. in usum publicum contulerunt, iii. 19.
 Peditus. vide Pædaritus.
 Pegæ Athen. subiectæ, i. 103. 107. 111. ubi sitae, vide Strab. l. viii. et Pausan. in Achaicis. restitutæ Peloponnesiis, i. 115. iv. 21.
 Peiraica regio, ii. 23.
 Peithias senator Corcyraeus, Athen. hospes, iii. 70. occiditur, ib.
 Pela insula, viii. 31.
 Pelasgica gens vaga, i. 3. vide Palmerii Gr. Ant. p. 57, etc. Pelasgici Tyrreni, v. 109. vide Palmerii Gr. Ant. p. 46. Lemnum et Athenas olim incoluerunt, ibid. Pelasgicum templum Athenis, ii. 17. cur in eo non liceret habitare: habitatum tamen, ibid.
 Pella Macedoniae, ii. 99, 100.
 Pellene, in Isthmo sita, iv. 120. Pel-lenenses Achaei, ii. 9. socii Laced. ibid. et viii. 3.
 Pellicæ pater Aristæi, i. 29.
 Pelops in Peloponneso opibus potens regioni nomen dedit, i. 9. Pelopidae Persidis potentiores facti, ib.
 Peloponnesus unde dicta, i. 9. eius divisio, i. 10. eam Dores olim incoluerunt, i. 12. Peloponnesii quo et quando colonias emittant, ib. inopes et agrestes, i. 141. ad diuturna et maritima bella rudes, etc. ibid. et in sq. Dorienses origine, vi. 82. bellum gerunt cum Athen. vide Læodæmonii et Athenienses. Peloponnesiacum bellum. vide Bellum.
 Peloris prom. iv. 23. vide Claverii Sic. p. 88.
 Pentecontateres in exercitu Laced. v. 66.
 Poparethus insula, iii. 89. vide Strab. l. ix. ibi stagnatio maris exorta, ib.
 Perachia, iv. 78. Perachi, ibid. vide Palmerii Gr. Ant. p. 325.
 Perdices Alexandri fil. Macedonum rex, i. 57. ii. 29. 99. frater Philippi et Dardæ, i. 57. pater Archelæi, ii. 100. Atheniensibus hostis ex amico et socio factus, i. 57. bellum inter Athen. et Pelop. suscitatur, ibid. Chalciensibus suadet, ut relictis urbibus commigrarent Olynthum, i. 58. societatem inît cum Athen. i. 61. deficit paulo post, i. 62. per Sitalcen Athen. conciliatur, ii. 29. et cum illis societatem inît, ibid. et arma infert Chalciensibus, ib. ei bellum infert Sitalcæ, ii. 95, etc. sororem Scythæ dat in matrimonium, ii. 111. copias ex Peloponneso ad se vocat, iv. 79. illum Athen. hostem denuntiant, iv. 82. eius cum Brasida expeditiones in Arrhibacum, iv. 83. 124, sq. Brasidam postea hostem iudicat. iv. 128. compositionem facit cum A-

- then. iv. 132. iterum Athen. hostis declaratur, v. 83. eiusque regionem infestat Atheniensis, vi. 7.
- Pericleides pater Athenaci, iv. 119.
- Pericles Xanthippi fil. dux Athen. i. 111. in Pelop. et Acarnaniam expeditiones facit, ib. Euboeam subigit, i. 114. et Samum, i. 116. eius genus maternum, i. 127. potentia Athenis, ibid. et 139. inimicitia cum Laced. i. 128. prudentia, ii. 13. 22. 65. et elogium egregium, ib. quomodo Cylonio piaculo obnoxius, i. 126. cur agros suos, Laced. exercitu in Atticam irrupturo, reip. dono dedit, ii. 13. quomodo exercitum a pugna continuerit, ii. 21. se ipsum laudat, ii. 60. pecunia ab Athen. mulctatur, ii. 65. quomodo in reip. administratione se gesserit, ibid. quando mortem obierit, ibid.
- Perieres Zancle conditor, vi. 5.
- Peripolium, iii. 99.
- Perrhaebia. vide Peraebia.
- Persarum reges: Cyrus, i. 13. Cambyses, ibid. Darius, i. 14. Xerxes, ib. et 129. Artaxerxes, i. 104. 137. Darius, viii. 5. 37. Persarum pugna ad Thermopylas, iv. 36. Persae libentius dant, quam accipiunt, ii. 97.
- Persidae Pelopidis inferiores, i. 9.
- Pestis Athen. gravissima, ii. 47, sq. iterum vehementer grassatur, iii. 87. valde afflixit Atheniensium vires, i. 23. ii. 58. iii. 87. quot Atheniensium millia absumserit, ii. 58. iii. 87.
- Petra agri Rhegini, vii. 35. vide Claverii Sic. p. 367.
- Phacium, iv. 78.
- Phaeaces Corcyram olim tenuerunt, i. 25.
- Phaeax Erasistrati fil. v. 4.
- Phaedimus Laced. v. 42.
- Phaenias sacerdos Iunonis, iv. 133.
- Phaenippus scriba, iv. 118.
- Phages, ii. 99. Niphages, Herod. l. vii.
- Phalerum, i. 107. vide Meursium de Pop. Att. p. 136. et de Pyraeco c. 10. Phalericus murus, ii. 113.
- Phalium Eratoclidae filius, i. 24. Epidamnum condit, ibid.
- Phanae, viii. 24. vide Livium, l. xiv. et Strab. l. xiv.
- Phanomachus Callimachi fil. ii. 70.
- Phanotis, iv. 76. vide Strab. l. ix. et Pausan. in Phocicis. Phanoteus, iv. 82. vide Palmerii Graec. Ant. p. 673.
- Pharax pater Styphonis, iv. 38.
- Pharnabazus Pharnabaci filius, viii. 680. 109. pater Pharnacia, ii. 67.
- Pharnaces, v. 1. fil. Pharnabazi, ii. 67. pat. Artabasi, i. 129.
- Pharsalus Thessaliae, i. 111. iv. 78. vide Strab. l. viii. Pharsalii, ii. 22.
- Pharus, i. 104.
- Phaselis, ii. 69. viii. 88. 99.
- Phaia. vide Phia.
- Pheraci, ii. 22. vide Strab. l. ix.
- Phia Eleorum, ii. 25. vii. 31. vide Strab. l. viii. a Messeniis capta, ii. 25.
- Philemon pater Amciniadis, ii. 67.
- Philippus Irater Perdiccae, Alexandri fil. i. 57. 59. ii. 95.
- Philippus Laced. viii. 87. 99.
- Philocharides Eryxidae fil. iv. 119. v. 19. 24. 44.
- Philocrates Demee fil. v. 116.
- Philoctetes, i. 10. quot naves miserit ad bellum Troianum, ib.
- Phlius, iv. 133. v. 57. vide Strab. l. viii. Phliasii, i. 27. v. 58. ager Phliasius, v. 105.
- Phocaea urbs Ioniae, viii. 31. vide Herod. l. i. et Strab. l. xiv. Phocacenses Massiliam condunt, i. 13. Carthaginenses pugna navali vincunt, ibid.
- Phocaea, arx in agro Leontino, v. 4.
- Phocenses Doriensibus bellum inferunt, i. 107. templum Delphicum ab Athen. accipiunt, i. 112. amici Atheniensium, iii. 95. Phocenses a Troia in Lybiam delati, dein in Siciliam, vi. 2.
- Phoenice, ii. 69.
- Phoenices olim atrocissima exercebant, i. 8. insulas Graecas incolunt, ib. et Siciliam, vi. 2. commerciis dediti, ib. Phoenicum classis, i. 100. 110. 116. viii. 46. 81. 87. 109.
- Phoeniceus portus, viii. 34.
- Phormio Asopi fil. dux Athen. i. 64. Potidaeam oppugnat, ib. Chalcidensem et Botticum agrum populatur, i. 65. navium dux in bello Samio, i. 117. arma movet contra Chalcidenses, ii. 29. Acarnanibus auxilium fert, ii. 68. 102. classis Atticae praef. ii. 80. pugnat cum Pelopon-

- nestis, ii. 83, sq. eosque superat, ii. 84. quo stratagemate usus sit, ib. ad secundum praelium se instruit, ii. 85. milites adhortatur, ii. 89. vincitur a Pelop. ii. 91. tandem eos vincit, ii. 92.
- Photius Chaonum dux, ii. 80.
- Phrygia, locus Att. ii. 22.
- Phrynichus dux Athen. et res ab eo gestae, viii. 25. 27, etc. prudens, ib. Alcibiadi succenset, viii. 48. eiusque consilia improbat, et stratagemata eludit, ib. et 50, sq. ad Astyochum adversus Alcibiadem scribit, ib. ab Astyocho proditur, ib. eius conatus ad capitis periculum vitandum, ib. imperio privatur, viii. 54. oligarchichos adiuvat, viii. 68. 90. pacis causa Lacedaemona mittitur, ib. reversus a circitore quodam interficitur, viii. 92.
- Phrynus Perioecus, viii. 6.
- Phthiotis, i. 3. vide Strab. l. ix. Phthiotae, Achaci, viii. 3.
- Phylides pater Pythageli, ii. 2.
- Phycus, munitio, v. 49.
- Physca, ii. 99.
- Phytia, iii. 106. vide Palmerii Graec. Ant. p. 391, etc.
- Piaculum Cylonium, i. 126. piaculum ad Taenarum admissum, etc. i. 128. Chalciocum, ibid.
- Pieria, ii. 99. vide Strab. l. ix. et Herod. l. vii. Pieres, ib. Piericus sinus, ib.
- Pierius mons Thessaliae, v. 113.
- Pilei Lacedaem. in praef. iv. 34.
- Pindus mons, ii. 102. vide Herod. l. viii. et Strab. l. ix. et Palmerii Gr. Ant. p. 337. 341.
- Piraeus, portus Athen. i. 93. 107. vide Meursii Piraeum. eius partes non munitas Themistocles muniri iussit, i. 93. tres portus natura munitos habet, ibid. eius cum Munychia ambitus, ii. 13. tentatur a Pelop. ii. 93. olim nullo praesidio custoditus, nullisque catenis clausus, ibid. eum incipiunt Athen. diligenter tutari, ii. 94. in Piraeo Ectionea, viii. 90. in eo murus extruitur, ibid. et 92. idem dirigitur, ibid.
- Piraeus portus Corinth. viii. 10.
- Piraica regio, ii. 23.
- Pirasii Thessaliae, ii. 22.
- Pisander Athenas dissolvendas democra-
 tiae causa missus, viii. 49. 53. Atheniensibus suadet, ut Alcibiadem revocent, et dominatum popularem tollant, etc. viii. 53, sq. statum popularem evertit, viii. 65. 68. Decaeam profugit, viii. 98.
- Piscis promontorium, ii. 25.
- Pisistratus tyrannus, pater Hippiae, Hipparchi et Thessali, i. 20. vi. 54. Delum lustrat, iii. 104. senex in tyrannide decessit, vi. 54. Pisistratus Hippiae fil. avi nomen referens, ib. aram duod. Deorum et Apollinis dedicat, ib. Pisistratidarum tyrannis a Laced. eversa, vi. 53. vide Herod. l. v. c. 63. eorumdem laus, vi. 54.
- Pissuthnes Hystaspis fil. i. 115. iii. 31.
- Pitanates cohors nulla apud Lacedaemonios, i. 20.
- Pithias. vide Peithias.
- Pittacus Edonorum rex, iv. 107.
- Plataea urbs Boeotiae, ii. 23. vide Strab. l. ix. et Pausan. in Boeotia. a Thebanis occupata, ib. et in sq. quantum a Thebis distet, ii. 5. in eam Athen. frumentum important, etc. ii. 6. eam infesto exercitu petunt Laced. ii. 71. obsident, omnique oppugnationis genere tentant, ii. 85, 86, sq. condita a Thebanis, iii. 61. ab iisdem evertitur, soloque aequatur, iii. 68. Plataecenses socii Atheniensium, ii. 2. iii. 68. Thebanos invadunt, ii. 3. se Pelop. dedere recusant, ii. 74. obsessi, pars noctu erumpit, iii. 20. se dedunt Laced. iii. 31. Scionen ab Athen. habitandum accipiunt, v. 32. Plataecensium perfidia, ii. 5. obsessorum sedulitas et stratagemata, ii. 75. oratio ad Laced. ii. 71. iii. 53, sq. captivi a Laced. interficiuntur, iii. 68.
- Pleistoanax. vide Plistoanax.
- Plemmyrium promont. vii. 4. vide Cluverii Sic. p. 180. a Nicia munitum, ibid. eius munitiones a Gylyppo occupatae, vii. 22. earumque expugnatio valde afflixit Athenienses, vii. 24.
- Pleuron, iii. 102. vide Palmerii Gr. Ant. p. 445. 472, etc.
- Plistarchus Leonidae fil. i. 132.
- Plistoanax Pausaniae regis fil. rex Laced. i. 107. 114. ii. 21. v. 16. 33. 75. in exilium eicitur, ii. 21. ad

- pacem cum Lacedaemoniis facien-
dam propensus, v. 16, etc. in pa-
triam redit ab exsilio, ibid. Pli-
stocanax pater Pausaniae, iii. 16.
- Plistelas Ephorus Lacedaem. v. 19. 25.
- Pnyx, viii. 97. vide Meursium de
Pop. Att. p. 105.
- Poenae peccatorum quales olim, et
cur paulatim auctae, iii. 45.
- Poetae res in maistris extollunt, i. 21.
- Polemarchi in exercitu Lacedaem.
v. 66.
- Polichnae agri Troiani urbs, viii. 14.
vide Strab. l. xiii. ab Athen. capta,
viii. 34. Polichnitae Cretenses, ii.
85. vide Herodot. l. vii.
- Polis Argivus, ii. 67.
- Polis vicus Hyaeorum, ii. 101.
- Polles rex Odomantum, v. 6.
- Pollucis et Castoris fanum, iii. 75.
- Polyanthes Corinthius, vii. 34.
- Polycrates Sami tyrannus tempore Cam-
bysis classe pollebat, i. 43. Rhe-
mum Apollini Delio consecrat, ib.
et iii. 104.
- Polydamidas Laced. iv. 123. 129.
- Polyraedes Larissaeus, ii. 22.
- Popularis dominatus, vide Demo-
cratia. popularis levitas, iii. 36, sq.
- Portae Thraeciae, v. 10.
- Portus magnus Syrac. vi. 101. vii. 4.
22. 36. 56. 59. vide Cluverii Sic. p.
144, etc. portus parvus Syrac. vii.
22. vide Cluverii Sic. p. 168.
- Potamis Syrac. viii. 85.
- Potidaea in Pallenes isthmo sita, i.
56. vide Herod. l. vii. ab Athen.
deficit, i. 59. stadiis ferme 60 Olyn-
tho distat, i. 63. obsidetur ab Athen.
i. 65. scriber oppugnatur, ii. 58.
deditionem facit, ii. 70. eam Athe-
niensium colonia de suis civibus
missa incolunt, ibid. a Brasida frus-
tra tentatur, iv. 135. Potidaeatae
Corinthiorum coloni, i. 56. Do-
rienses, i. 124. cum Athen. pugnant
et vincuntur, i. 62.
- Potidania Aetoliae, iii. 96. vide Pal-
merii Gr. Ant. p. 466. 504.
- Prasiae agri Lacon. op. ii. 56. vide
Strab. l. viii. et Pausan. in Laco-
nicis. ab Athen. direpta ibid. Pra-
siae in Attica, vii. 18. viii. 95. vide
Strab. l. ix. Prasiarum ager, vi. 105.
- Pratodemus Laced. legatus, ii. 67.
- Priapus urbs, viii. 107. vide Strab.
xiii.
- Prione, i. 115. vide Herod. l. vii. et
Strab. l. xiv.
- Proci Helenae, i. 9.
- Procles Theodori fil. dux Athen. iii.
91. eius caedes, iii. 98. Procles
Athen. v. 19. 24.
- Proene Pandionis filia, ii. 29. uxor
Terci. ibid.
- Proditio Boeotiae cum Athen. con-
stitutata, iv. 76. in irritum cadit, iv.
89. proditio Megarorum conflata,
detecta, discussa, iv. 66. proditio
Amphip. iv. 103. proditio Toronae,
iv. 110, sq.
- Praelium inter Corcyraeos et Corin-
thios navale, omnium antiquissimi-
mum, i. 13. aliud inter eosdem, i.
29. 49. inter Athen. et Corinthios,
i. 62. 105, sq. ii. 83. iv. 43. vii. 34,
sq. inter Athen. et Persas, i. 100
inter Athen. et Thasios, ibid. inter
Athen. et Pelop. i. 101. 105. ii. 86.
90. inter Athen. et Aeginetas, i.
105. inter Athen. et Laced. i. 107.
iv. 11, sq. viii. 104, sq. inter Athen.
et Phoenices, i. 108. inter Athen. et
Bocotos, i. 113. iv. 93. sq. inter
Athen. et Samios, i. 117. inter
Athen. et Chalcidenses, ii. 79, sq.
inter Chaones et Stratios, ii. 81.
inter Pelop. et Corcyraeos, iii. 78.
inter Ambraciotas et Acarnan. iii.
109, sq. inter Athen. et Syracusa-
nos, iv. 25, sq. vi. 70. vii. 22, sq.
38, sq. 43, sq. 52, sq. 70, sq. inter
Matineos et Tegeatas, iv. 134. inter
Laced. et Argivos eorumque socios,
v. 65, sq. quod praelium omnium
maximum, v. 74. inter Athen. et
Milesios, viii. 25. inter Athen. et
Chios, viii. 62.
- Profectio classis Atticae in Siciliam,
vi. 30, sq.
- Pronasi Cephalleniae, ii. 30. vide
Strab. l. x.
- Propylaea arcis Athen. ii. 13.
- Proschion Aetoliae, iii. 102. 106.
vide Palmerii Gr. Ant. p. 453, etc.
- Prosopitis insula, i. 109.
- Prote insula, iv. 13.
- Proteas Epiciis fil. dux Athen. i. 45.
ii. 23.
- Protesilai delubrum, viii. 102.

Proverbia, v. 65.
 Proxenus Capatonis fil. iii. 103.
 Prytanus Athen. iv. 118. v. 47. vi. 14. viii. 70.
 sammetichus pater Inari, i. 104.
 Pteleon urbs, v. 18. viii. 24. 31. vide Strab. l. viii.
 Ptoleodorus exsul Theban. iv. 76.
 Ptychia insula, iv. 46. vide Palmerii Gr. Ant. p. 362.
 Pydus fl. viii. 106.
 Pydna, i. 61. vide Strab. l. x. obsessa ab Atheniens. ibid. urbs Alexandri, i. 137.
 Pylus ubi sita, iv. 3. 41. vide Pausan. in Messen. eius a Sparta distantia, iv. 3. Demosthenis suasu munitur, ib. et 9. oppugnatur a Laced. ib. et 11. eius custodia Athen. laboriosa, iv. 26. res ad Pylum gestae inter Laced. et Athen. iv. 8, sq. apud Pylum accepta clades a Laced. qualis nulla prius in Sparta, v. 14. Messenios e Pylo educant Athenienses suasu Laced. v. 35. Pylum Lacedaemoniis facta pace restituere nolunt Athenienses, ibid.
 Pyra, vel Pyrrha, urbs Le-di, iii. 18. 25. 35. viii. 23. vide Strab. l. xiii.
 Pyrrichus Aristonis pater, vii. 39.
 Pystilus conditor Agrigenti, vi. 4.
 Pythagoras Phylidae fil. ii. 2.
 Pythen Corinthius, vi. 104. vii. 1. 70.
 Pytheus pater Nymphodori, ii. 29.
 Pythia, vi. 1. Pythium oraculum, i. 103. Pythius Apollo, v. 53.
 Pythodorus, archon Atheniens. ii. 2.
 Pythodorus Isolochi fil. Atheniens. dux, iii. 115. vi. 105. ab Atheniens. exsilio multatus, iv. 65.
 Q.
 Quadringentorum apud Athen. dominatio, viii. 63. 68, sq. eorum tyrannis, viii. 70, sq. cum Laced. pacem facere tentant, ibid. et in sq. ad exercitum Athen. legatos mittunt, viii. 71. muniunt se contra populum, viii. 86. 90, 91. imperio deficiunt, viii. 97.
 Quaestores Graeciae, i. 96.
 Quercus-capita. vide Capita-quercus.
 Quingentorum senatus olim Athenis erat, viii. 86.
 Quinque millium imperium illi Quadringentorum succedit, viii. 97.

R.

Reges Laced. in bello summam potestatem habent, v. 66. vide Cragium de Rep. Laced. l. iv. c. 4. Lacedaemoniorum duo reges erant, v. 75. vide Cragium de Rep. Laced. l. ii. c. 2. in carcerem ab Ephoris duci possunt, i. 131. vide Cragium de Rep. Laced. l. iv. c. 8.
 Regna olim hereditaria, et certis honoribus definita, i. 13. in tyrannides immutata, ibid.
 Religio neglecta Athenis dum ingruebat pestis, ii. 53.
 Respublica Athen. describitur, ii. 37. resp. Laced. quibus vitii laboret, i. 141, etc. reip. forma quaedam optima secundum Thucydidem, viii. 97.
 Rhamphias Laced. i. 139. v. 12. vide Clearchus.
 Rhegium Italiae op. iii. 86. seditio-nibus agitatam, iv. 1. Rhegium Italiae promont. proximum Messanae, quae est in Sicil. iv. 24. vi. 44. Rhegini Italiae pop. iii. 86. 88. Leontinorum consanguinei, iii. 86. vi. 44. et Ionum, ib. Chalcidenses sunt, ib. et 79. a Locrensisibus oppugnantur, iv. i. 24. bello Syracusano se neutros gerunt, vi. 44. eorum ager a Locris vastatur, iv. 1. 24. eorum tyrannus Anaxilas, vi. 5. eos odio prosequuntur Locrenses, iv. i. 24.
 Rheiti, vel Rhiti, aquarum alvei in Attica, ii. 19. vide Pausan. in Atticis et Corinthiacis.
 Rheitus, iv. 42.
 Rhenea insula. i. 13. vide Strab. l. x. et Pausan. in fine Messenicorum. a Polycrate subacta et Apollini consecrata, etc. ibid.
 Rhium promont. ii. 84. Rhium Molycrium, ibid. et 86. Achaicum, ibid. et ii. 92. v. 52. vide Palmerii Gr. Ant. a p. 486. ad p. 492.
 Rhodope mons, ii. 96.
 Rhodus ab Athen. deficit, viii. 44. ab iisdem infestatur, ib. Rhodii Dorrienses, Argivorum coloni, vii. 57.
 Rhoetium, iv. 52. viii. 101. vide Strab. l. xiii.
 Rhypticus ager, viii. 84.
 Rhyus ignis ex Aetna monte erumpit, iii. 116.

S.

- Sabylinthus Tharypis regis adhuc pupilli tutor, ii. 80.
 Sacon Himeræ conditor, vi. 5.
 Sacrum bellum a Lacedæmonis susceptum, i. 112.
 Sadoeus Sitalcæ fil. ii. 29. 67. fit civis Athen. ib.
 Salæthūs Laced. Mitylenen missus, iii. 25. populū armat, etc. iii. 27. captus ab Athen. et interfectus, iii. 35. 36.
 Salaminiā navis Athen. iii. 33. 87. vi. 53.
 Salamis Cypri urbs, i. 112. vide Meursii Cyprium. Salamis insula, i. 73. vide Strab. l. viii. et Pausan. in Atticis.
 Salyntius Agræorum rex, iii. 111. iv. 77.
 Samæi Cephallenia, ii. 30.
 Saminthus, v. 58.
 Samos, sive Samus, ab Athen. expugnata, i. 116. eius opes ac potentia, viii. 73. 76. eius a continente distantia, viii. 79. in ea statum popularem constituunt Athenienses, i. 115. Samii ab Athen. deficient, i. 40. in eorum potestatem Corinthiorum opera redacti, i. 41. cum Milesiis bellum gerunt, i. 125. navali praelio ab Athen. vincuntur, i. 116, 117, etc. sese dedunt Athen. ibid. e Zancla eiiciuntur, vi. 5. eorum seditio ob dominatus mutationem, viii. 21. 73, sq.
 Sanæi, v. 18.
 Sandius collis, iii. 19.
 Sane Andriorum colonia, iv. 109. vide, Herod. l. vii.
 Sardes urbs, i. 115. vide Strab. l. xiii.
 Sargeus Sicyonius, vii. 19.
 Scandea Cytheriorum urbs, iv. 54. vide Pausan. in Lacon.
 Scelus Cylonium, i. 26. Taenarium, ibid. Chalcioecum, ibid. scelera e peste Athen. exorta, ii. 51, sq.
 Schola Mycalessi, vii. 29.
 Scione, urbs apud Pollenen sita, iv. 120. 130. vide Herod. l. vii. et Strab. Epit. l. vii. ab Athen. ad Brasidam deficit, ibid. ab Athen. circumvallatur, iv. 133. expugnatur, v. 82. Plataeensibus datur, ibid. Scionaci Pellenenses ex Peloponneso oriundi, iv. 120. Brasidam ut Græciæ liberatorem, aurea corona redimunt, iv. 121. ab Athen. post urbis expugnationem crudeliter tractantur, v. 32.
 Sciritæ Laced. v. 67. erant sexcenti, v. 68.
 Sciritæ in agro Laconico, v. 33.
 Scironides dux Athen. ad Miletum vincit Pelop. viii. 25. imperio privatur, viii. 54.
 Scirphondas Thebanus, a Thracibus interfectus, vii. 30.
 Scolus urbs, v. 18. vide Strab. l. ix.
 Scomius mos, ii. 96.
 Soriba publicus, vii. 10. scribae decem Athenis creati, viii. 67.
 Scyllæum, v. 53. vide Strab. l. viii.
 Scyrus insula ab Athen. capta et direpta, i. 98. vide Strab. l. ix. et Plinium, l. iv.
 Scythæ, ii. 96. eorum potentia quanta olim, ibid.
 Seditio apud Epidamnios, i. 24. et Corcyraeos iii. 69. 81. iv. 48. et per Græciam, et inde nata mala, iii. 82, sq.
 Selinus urbs, vi. 4. vii. 50. quando et a quo cædita, vi. 4. vide Cluverii Sicil. p. 225, etc. Selinuntii Megarenses, vii. 57. ubi habitent, vii. 58. cum Egæstæis bellum gerunt, iv. 6.
 Senatus fabæ apud Athen. viii. 66. imperio deiectus ab oligarchicis, viii. 70, sq. Senat. quatuor Boeotorum summam potestatem habent, v. 38.
 Sepeliendi nefas in agro Attico sepelire proditionis reos, i. 138. sepulcrum illustrium virorum quod esse solet, ii. 43. sepulturae modus, quo Athen. humarunt eos, qui primi in bello Pelop. mortem obierunt, ii. 34. sepulturae lex violata in peste Athen. ii. 51.
 Sermylli, v. 18. Sermylliorum urbs, i. 65.
 Servi Laced. vide Helotes. servorum multitudo apud Chios, viii. 40. et apud Athenienses, vii. 27.
 Sestus ubi sita, viii. 62. vide Strabonem, l. xiii. a Medis occupata, i. 89 viii. 62. obsessa et capta ab Atheniens. i. 89.
 Severæ Deæ, i. 126.

- Scythae Sparadoci** fil. ii. 101. iv. 101.
Odrysarum regno post **Sitalcen** positus, ii. 97. iv. 101. sororem **Perdiccae** ducit, ii. 101.
Sicania antiquum Sicil. nomen, vi. 2. unde deductum, *ibid.* vide **Cluverii Sic. l. i. c. 2.**
Sicani Iberiae pop. *ibid.*
Sicanus Iberiae fluv. *ibid.*
Sicanus Excesti fil. vi. 73. vii. 46. 50. 70.
Sicilia prius **Trinacria** et **Sicania** dicta, vi. 2. eius magnitudo, vi. 1. et incolae, vi. 2, sq. eius a continente distantia, iv. 24. vi. 1. a **Siculis Italiae** incolis ita appellata, vi. 2. eius partem incolunt **Graeci**, vii. 58. ei bellum cur intulerint **Athen.** iv. 60, sq. vi. 6. 33. 90. vii. 66, sq. **Siculi** ex **Italia** in **Sicil.** traiecere, vi. 2. **Sicilienses** et **Siculi**, vii. 32. **Siculi** **Hierocratis** usasu inter se compositionem faciunt, iv. 58. 65. **Siculorum** alii **Syracusanis**, alii **Atheniensibus** se iungunt, vi. 88. vii. 32. **Siculum** fretum, iv. 24. vide **Cluverii Siciliam**, l. i. c. 4.
Sicyon, i. 111. vide **Pau.** in **Corinthiacis**. status eius pop. in paucorum dominatum redactus, v. 81. **Sicyonii** victi ab **Athen.** i. 108. 111. eosdem invadentes superant, iv. 102.
Sidussa, viii. 24.
Sigenum, viii. 101. vide **Strab. l. xii.**
Sigillum regis Persarum, i. 129.
Silva in **Sphaacteria** cremata, iv. 30.
Simonides dux **Athen.** iv. 7.
Simultates inter **Athen.** et **Pelop.** i. 56.
Simus, unus e conditoribus **Himerae**, vi. 8.
Singaei, v. 18. vide **Herodot. l. vii.**
Sinti pop. ii. 98. vide **Livium**, l. xiv.
Sinus Ambracius, i. 55. **Crissaeus**, i. 107. **Iasicus**, viii. 26. **Ionius**, i. 24. **Maliacus**, iv. 100. **Piericus**, ii. 99. **Terinaeus**, vi. 104. **Tyrrhenus**, vi. 62.
Siphac, iv. 76. vide **Pausan.** in **Boeotia**, per prodicionem tentatae, *ibid.* et 101. a **Boeotis** conservatae, iv. 89.
Sitalces Terae fil. **Thraecum** rex, ii. 29. cum **Athen.** societatem init, *ibid.* **Macedonibus** et **Chalcidensibus** bellum infert, ii. 95. cum exercitu domum redit, ii. 101. eius regnum et potentia, etc. ii. 96, sq. a **Triballis** acie victus occumbit, iv. 101.
Societas inter **Athen.** et **Laced.** v. 22. eius formula, v. 23. inter **Laced.** et **Persarum** regem, viii. 17. 37. 58. eius formula, viii. 18. 37. 58. inter **Sitalcem** et **Athen.** ii. 29. Reliquas vide in nominibus eorum, qui societatem inierunt. **Socii Athen.** et **Laced.** in bello **Pelopon.** ii. 9. **Athen.** et **Syrac.** in bello **Siculo**, vii. 57, sq.
Socrates Antigenis fil. ii. 23.
Solis defectus, i. 23. ii. 28. iv. 52.
Solium, vel **Sollium**, urbs **Corinth.** ii. 30. iii. 95. v. 30. ab **Athen.** captum, etc. ii. 30.
Solofs, vel **Solus**, vi. 2. vide **Cluverii Siciliam**, p. 278.
Solygia vicus, s. castellum, iv. 43, sq.
Solygius collis, iv. 42.
Sophocles Sostratidae fil. iii. 115. in **Siciliam** missus, iv. 2. ad **Corcyram** tendit, iv. 3. **Corcyraeos** exsules captos plebi tradit, iv. 46. ab **Athen.** exsilio mulctatur, iv. 65.
Sortium usus in publicis foederibus, v. 21.
Sostratides. vide **Sophocles**.
Sparadocus, sive **Spardocus**, pater **Scythae**, ii. 101.
Sparta. vide **Lacedaemon**.
Spartolus urbs **Bottica**, i. 86. v. 18.
Sphaacteria insula, eiusque situs, iv. 8. vide **Pausan.** in **Messenicis**. a classe **Athen.** circumdatur, iv. 14. incendium patitur, iv. 29. rerum ad **Sphaacteriam** gestarum tempus et diuturnitas, iv. 39. in eam milites transmissi a **Laced.** iv. 8. victus in eam quomodo importetur, iv. 26. in ea **Laced.** expugnati, etc. iv. 31. cives **Laced.** in ea capti post restitutionem quomodo a **Laced.** tractati, v. 34.
Stagirus, iv. 88. vide **Herod. l. vii.** **Andriorum** colonia, *ibid.* ab **Athen.** deficit, *ibid.*
Stater Phocaeus, iv. 52. **Doricus**, viii. 28.
Status popularis Athenis sublatus, etc. viii. 47, sq. 65. quot et quanta mala inde nata, *ibid.* sq. de populari statu iterum constituendo agi coeptum, etc. viii. 89. 91.

- Stesagoras, i. 176.
 Stenelaidas Ephorus Laced. i. 85. eius concio, i. 85, sq.
 Stipendium peditum et equitum apud Graecos, v. 47. stipendium ab Athen. suis datum, iii. 17. viii. 45. cur imminutum, ib. et sq. stipendium Thracum mercenariorum, vii. 27. a Tissapherne militibus datum, viii. 29. 45. magistratibus apud Athen. datum, viii. 69. 97.
 Stratagema militare Aristei et Calliae, i. 62. Stratiorum adversus Chaones, ii. 81. Plataensium contra Pelop. ii. 73. Phormionis contra classem Pelop. ii. 84. Peloponnesiorum contra Phormionem, ii. 90, sq. eorundem in tentando Pyraeco, ii. 93, sq. Demosthenis contra Ambraciotas et Pelop. iii. 107, sq. eiusdem in expugnandis Laced. in Sphacteria, iv. 32. et eiusdem ad Epidaurum, v. 80. Megarensium in urbe prodenda, iv. 67. Brasidae contra Athen. ad Megara, iv. 73. eiusdem contra Cleonem ad Amphipolim, v. 6, sq. 10. Boeotorum in Delio expugnando, iv. 100. Atheniensium contra Syracusanos, vi. 64. 66. eorundem in discessu a Syracusis, vii. 78, sq. Nicias in defendendis castris, vi. 102. Hermocratis in expedienda fuga Athen. vi. 73. Aristarchi in occupanda Oenoë, viii. 98. stratagema politicum Athen. legatorum ut Laced. a bello decernere avertent, i. 73, sq. Themistoclis contra Laced. in moenibus instaurandis, i. 90. eiusdem, fuga in Atticam classem delati, i. 137. Alcibiadis contra Athen. legatos, viii. 56, sq. et contra oligarchicos et Tissaph. viii. 81, sq. et apud milites, viii. 88. 108. Atheniensium in subiiciendo imperio Graeciae, i. 92, sq. 95. Argilii cuiusdam in detegendis Pausaniae consiliis, i. 132. Periclis ut sibi privatim a periculo caveret, ii. 13. Lacadaem. ne Plataeam reddere aliquando cogerentur, iii. 52. v. 17. eorundem contra Helotas, iv. 80. eorundem ne socii ipsorum ad Athen. deficerent, v. 22. Alcibiadis in deludendis legatis Laced. v. 45. Corcyraeorum adversus exsules captivos, iv. 46. Nicias a dissuadenda Siciliensi expeditione, vi. 20, sq. Egestanorum contra Athen. vii. 46. Hippiae in apprimenda coniuratione Aristogitonis, vi. 58. captivi cuiusdam ob Hermarum praecisionem, vi. 60. inter Phrynichum et Aloib. viii. 50, sq.
 Stratonicæ soror Perdiccae et uxor Senthac, ii. 101.
 Stratus urbs Acarn. ii. 80. 102. vide Palmerii Gr. Ant. p. 385, etc. Strati Chaonas superant, ii. 81. tropaeum erigunt, ii. 82.
 Strobilus Atheniensis, pater Leocratias, i. 105.
 Strombichides Diotimi fil. dux Athen. viii. 15. res ab eo gestae, ibid. et 30. 62.
 Strombichus pater Diotimi, i. 45.
 Strongyla, una ex Aeoli insulis, iii. 68. vide Claverii Sic. p. 396, etc.
 Strophacus, iv. 78.
 Strymon fl. i. 100. ii. 96. 99. ex Scymio monte per Graecos ad Leaeos fluit, ii. 96.
 Styphon Pharacis fil. iv. 38.
 Styrenses, vii. 57. vide Strab. l. x. Subligacula olim in certaminibus gestarunt athletae, i. 6. quando gestari desierint, ibid.
 Subsolanus ventus, iii. 23.
 Successor fruuntur maxime, qui non concedunt aequalibus, et erga inferiores modeste se gerunt, v. 111.
 Suffragium Laced. voce dant, non calculis, i. 87.
 Sunium, vii. 28. vide Strab. l. ix. x. ab Athen. munitum, viii. 4.
 Supplices occidere nefas, iii. 58.
 Sybaris fl. vii. 85. vide Strab. l. vi.
 Sybota portus Thesprotidis, i. 50. portas in continente, iii. 76. portus in Sybotis ins. i. 52. 54. Sybota insulae, i. 47. vide Palmerii Gr. Ant. p. 276, etc.
 Syca, sive Tycha, pars Syracusarum, vi. 98.
 Syma insula, viii. 42, sq. vide Strab. l. xiv.
 Symaethus fluv. vi. 65. vide Claverii Sic. p. 124.
 Synoecia, ii. 15. vide Meursii Graec. feriat.
 Syracusae conditae ab Archia Coris-

thio, vi. 8. vide Claverii Sic. p. 139, etc. intestinis dissensionibus saepe afflictas, vi. 38. obsessas ab Athen. v. 99. obsidione premuntur, vi. 103. Syracusani cum Leont. bellum gerant, iii. 86. pugnant cum Athen. et vincuntur, iv. 24, sq. se contra Athen. instruunt, vi. 45. 63. praelio se parant, vi. 67. congregiuntur cum Athen. et funduntur, vi. 69, sq. eos consolatur Hermocrates, vi. 72. urbem muniunt, vi. 75. legatos Camarinam mittunt, vi. 75. Corinthum Spartamque, vi. 73. 88. Catanacorum agrum populantur, vi. 75. rursus se contra Athen. instruunt, vi. 96. pugnant et superantur, vi. 97, sq. obsessi murum Atheniensibus obiciunt, v. 99, sq. vii. 4. de compositione cum Nicia agere coeperunt, vi. 103. rem navalem praeparant contra Athen. vii. 21. Athen. terra marique adriuntur, vii. 22. mari succumbunt, vii. 23. naves in Italiam mittunt, vii. 25. eorum auxilia a Siculis caeduntur, vii. 32. iterum se navali certamine parant, vii. 36. terramarique aggrediuntur Athen. vii. 37. eosque superant, vii. 41. duo tropaea statuunt, vii. 45. ob insperatum successum animis eriguntur, vii. 46. ad Athen. invadendos rursus se praeparant, vii. 50. eos discessu prohibere statuunt, vii. 51. praelio fundunt fugantque, ibid. et 53. tropaeum erigunt, vii. 54. animis valde confirmantur, vii. 55. socii eorum et auxiliarii, vii. 57. ultimo praelio se parant, vii. 65. dimicant, vii. 71, sq. et victoria potiuntur, vii. 72. Athen. discessuros quo stratagemate deceperint, vii. 73. eos ab itinere morantur, vii. 78. fugientes insequuntur, vii. 81. quomodo tractant Athen. captivos, vii. 87. Peloponnesiis auxilia contra Athen. mittunt, viii. 26. 105.

T.

Taenarus Lacon. prom. i. 128. 133. vii. 19. vide Pausan. in Laconicis. Tages Tissaphernis propraetor, viii. 16. Talenta mille, non expendenda nisi extrema necessitate cogente, cur

seposuerint Athen. ii. 24. haec mille talenta quando et cur lege abrogata tetigerint, viii. 15.

Tamus Ioniac praetor, viii. 31. 87.

Tanagra Bocothiae, i. 108. iii. 91. vide Strab. l. ix. eius muros demoliantur Athen. i. 108. Tanagraei ab Athen. praelio superati, iii. 91.

Tantalus Pairoclis fil. dux Lacedaem. iv. 56. in vincula coniectus ab Athen. ibid.

Tarentum, vi. 44. 104.

Taulantii, gens Illyrica, i. 24. v. Palmerii Gr. Ant. p. 110, etc.

Taurus Echtemidae fil. iv. 119.

Tegea urbs potens in Pelop. v. 82. vide Herod. l. vi. Polyb. l. iv. et Pausan. in Arcadiis ad defectio-nem a Corinthiis frustra sollicitatur, ibid. ab Argivis obsidetur, v. 64. Tegeatae cum Mantineis pugnant, iv. 134.

Telles Laced. v. 19. 24. Brasidae pater, iii. 69.

Tellias dux Syracus. vi. 103.

Temenidae, unde reges Laced. primi possederunt Macedonia, ii. 99.

Argis oriundi, ibid. vide Herod. l. viii. c. 138. expellunt Pieres, ibid.

Temenites pars Syracusarum, vi. 75.

100. vide Claverii Sic. p. 151. Temenites collis, vii. 3. vide Claverii Sic. p. 149.

Templum Apollinis, i. 29. ii. 91. iii.

94. v. 13. vii. 26. Apoll. Amyclasi, v. 18. 22. Pythii, ii. 15. iv. 118. v.

53. vi. 54. Bacchi, ii. 15. iii. 81. viii. 93. Castoris et Poll. iii. 75. iv.

110. viii. 93. Dianae, vi. 44. Elen-sinium, ii. 17. Herculis, v. 64. 66.

Iovis Nemeaci, iii. 96. Iovis Olympii, ii. 15. Iunonis, i. 24. iii. 68.

75. 79. 81. iv. 133. v. 75. Mercurii, vii. 29. Neptuni, iv. 118. Palladis,

iv. 116. v. 10. Palladis Chalcoecae, i. 134. Pelasgicum, ii. 17. Pollucis.

vide Castoris. Protesilai, viii. 102. Telluris, ii. 15. Thessi, vi. 61. Veneris in Eryce, vi. 46. templum

Iunonis Argis deflagrat, iv. 113. templa morbo Attico profanata, ii.

52. templa eorum sunt, qui regionem obtinent, iv. 98. templis hostium temperandum, iv. 97.

Tenedii, iii. 2. subditi Athen. vii. 57.

- Tenti, viii. 69.
 Teos urbs, viii. 16. 20. Teii, iii. 32.
 vii. 57. Teiorum urbs, viii. 16. 19.
 eius muri diruti, viii. 20.
 Teres pater Sitalcae, ii. 29. primus
 Odrysarum regnum per vim obti-
 nuit, ibid. quantum illud ampli-
 caverit, ibid. Teres et Tereus di-
 versa regum nomina, nec in eadem
 regione regnarunt, ibid.
 Tereas fl. vi. 94. Terias, v. 50. v.
 Cluverii Sic. p. 125, etc.
 Tereus rex Thracum, ii. 29. Procles
 maritus, ibid. in urbe Daulia habi-
 tabat, ibid.
 Terinaeus sinus, vi. 104. vide Clu-
 verii Italiam.
 Terra a mari absorpta circa Orobias,
 iii. 89. terrae motus Spartae, i. 128.
 eius causa, ibid. terrae motus ma-
 ximi tempore belli Pelop. i. 23. iii.
 87. 89. iv. 52. v. 45. 50. viii. 6. ter-
 rae motu orto concio solvebatur
 apud Athenienses, v. 45. Laocoe-
 monii a militia abstinebant. vid.
 Laocoeaemen.
 Tesseraeostae Chia, viii. 101.
 Tessera militaris, vii. 44.
 Teuglussa insula, viii. 42.
 Teutiaplus Eleus, iii. 29. Alcidem
 et Pelop. adhortatur, ib.
 Thalamii, iv. 34.
 Thapsus peninsula, vi. 97. 99. Thap-
 sus, oppidum in ea situm, quando
 et a quo conditum. vi. 4. vide Clu-
 verii Sic. p. 137. et 138.
 Tharyps Molossorum rex, ii. 80.
 eius tutelam gerit Sabylinthus, ibid.
 Thasus insula, i. 100. Pariorum-col-
 onia, iv. 104. ubi sita, ib. in Thaso
 res gestae, viii. 64. Thasii ab Athen.
 deficient, i. 100. victi ab Athen.
 ibid. Laced. auxilium implorant,
 i. 101. tandem se Athen. dedunt,
 ibid. urbem muris cingunt, viii. 64.
 Thasiorum metalla, i. 100.
 Theacnetus Timidae fil. vates Pla-
 taecensis, iii. 20.
 Thegenes Megarensis, i. 126. add.
 Theogenes.
 Theatrum Dionysiacum Athenis,
 viii. 93.
 Thebae, i. 90. vide Strab. l. ix. quan-
 tum distent a Plataea, ii. 5. Thebani
 Plataeam noctu ingrediuntur, ii. 2.
 plurimi a Plataecensibus caesi, ii. 4.
 reliqui se dedunt, ibid. Thebani, qui
 extra urbem, suis succurrunt, ii. 5.
 Plataecens. insidias struunt, ibid.
 foederum tempore et feriis me-
 struis Plataeam occuparunt, iii. 56.
 concioni Plataecensium respondent,
 ii. 61, sq. merita in Graeciam osten-
 tant, etc. iii. 62, sq. victores ad Co-
 roneam, ibid. muros Thespiensium
 diruunt, iv. 133. Thraces Myca-
 lessa digressos prosequuntur, vii.
 30.
 Themistocles rei navalis studii auc-
 tor Athen. i. 14. 74. 93. dux pru-
 dentissimus, i. 74. eius suasu praeli-
 um navale in maris angustiis cum
 barbaris commissum, ib. maximis
 honoribus a Laced. ideo affectus,
 ib. Atheniensibus suadet, ut se le-
 gatum ad Laced. mitterent, i. 90.
 vaftrum eius consilium ad aedifi-
 candos urbis muros, ibid. et 91. eius
 hortatu ambitus Pyraeci absolvitur,
 i. 93. annuo magistratu fungitur,
 ibid. Laced. olim amicus et apud eos
 gratus, i. 91. per ostracismum pa-
 tria pulsus, Argis habitat, i. 135. a
 Laced. accusatur quod cum Medis
 sensisset, ib. Corcyram profugit,
 ib. non recipitur, ib. ad Admetum
 Molossorum regem divertit, ib.
 varii casus et pericula, in quae in-
 cidit, i. 137. ad regem Persarum
 confugit, ib. eius ad regem literae,
 ib. eius apud eum auctoritas, etc.
 i. 138. perit in lingua Persica, ib.
 eius encomium ampliss. ib. eius
 mors et monumentum, ibid. Ar-
 taxerxis in eum munificentia, ibid.
 Theocles. vide Theocles.
 Theodorus pater Proclis, iii. 91.
 Theogenes, Athen. iv. 27. v. 19. 24.
 Theolytus pater Cynetis, ii. 102.
 Thera una ex Cycladibus, ii. 9.
 Theramenes Laced. classem in Asiam
 adducit, viii. 26. foedus cum Persis
 init, viii. 37. 43. eius interitus, viii.
 38. Theramenes Athen. Hagnonis
 fil. viii. 68. unus ex iis, qui statum
 pop. evertunt, etc. ibid. iterum ei
 favet, viii. 89.
 Therma, vel Therme Maced. i. 61.
 capta, ibid. reddita Perdicae, ii. 29.
 Thermon Spartaeus, viii. 11.

- Thermopylae, ii. 101. iii. 92. iv. 36. v. Herod. l. vii. et Strab. l. ix.
- Thesaurum Atheniensium, ii. 13.
- Theseus republ. Athen. constituit, etc. ii. 15. eius templum, vi. 61.
- Thespicus ager, iv. 76. Thespienses, iv. 93. eorum in pugna contra Athen. clades. iv. 96. eorum muri a Thebanis deiecti, iv. 133. eorum plebs insurgit contra magistratum, vi. 95.
- Thesprotis, i. 46. vide Palmerii Gr. Ant. p. 259, etc. Thesproti regio non subsunt dominati, ii. 80.
- Thessalia sinaduce transitu difficilis, iv. 78. eius plebs Atheniensibus amica, ibid. Thessali ex Arne Boeotos eiiciunt, i. 12. Atheniensium foederati, i. 102. Athen. auxilia mittunt, i. 107. ii. 22. cum Bocotis pugnant, ibid. Thessali circa Heracleam dominantes, iii. 92. Thessali paucorum dominatu potius, quem statu pop. utuntur, iv. 78.
- Thessalus Pisistrati fil. Hippiae et Hipparchi frat. i. 20. vi. 55.
- Thucles pater Eurymedontis, iii. 80. 91. vii. 16. Thucles dux coloniae, quae Naxum condidit, vi. 3.
- Thoricus, viii. 95. vide Strab. l. ix. x.
- Thracia, i. 100. ii. 95. iv. 102. Thracas Athen. profugant, i. 100. iv. 102. Thracas inter Aesum et Rhodopen, ii. 96. Machacrophori et Dii appellati, ibid. et ii. 98. vii. 27. suis legibus vivunt, ii. 29. 96. 98. Phocidem olim incolabant, ii. 29. accipere potius quam dare consueverunt, ii. 97. barbari et avidi caedis, vii. 29. pugnant cum Thebanis, vii. 29. Mycalesum crudeliter diripiunt, ibid. Thracum res gestae in Macedonia, ii. 100. Thracum gens trans Strymonem, ii. 101.
- Thraciae portae ad Amphipolin, v. 10.
- Thrasylus Lyci fil. viii. 75. Democratiae studiosus, viii. 73. 75. dux a militibus in Samo creatur, ibid. Alcibiadem ab exsilio reducit, viii. 81. Pelopon. in Hellesponto navali praelio vincit, viii. 105.
- Thrasicles Athen. iii. 45. 49.
- Thrasylus Argivus, v. 59. ab Argivis lapidibus paene obrutus, v. 60. quomodo evasit, ibid.
- Thrasylus Athen. viii. 75. statui populari favet, viii. 73. 75. dux a militibus in Samo factus, ibid. Pelop. navali aprelio superat, viii. 105.
- Thrasymelidas Spartanus, Cratesiclis fil. classis ad Pylum praefectus, iv. 11.
- Thriasii campi, i. 114. ii. 19. vide Strab. l. ix. et Herod. l. viii. eos depopulantur Pelop. ibid.
- Thronium Locridis, ii. 26. v. Palmerii Gr. Ant. p. 172. 563, etc.
- Thucles. vide Theucles.
- Thucydides Olori filius, iv. 104. quando, qua occasione, in quem finem, et quomodo conscripserit bellum Pelop. i. 1. 20. sq. v. 20. 26. peste correptus, ii. 49. adri secturas et officinas in Thracia possidet, ac opibus inter illius regionis primores ideo valebat, iv. 105. Thraciae regioni ab Athen. praefectus, ib. Amphipolin defensurus tardus venit, iv. 106. Eionem contra Brasidam defendit, iv. 107. vitam per 20 annos in exsilio traduxit, v. 26. Thucydides alius, Hagnonis et Phormionis collega, i. 117. Thucydides alter, Pharsalius, et hospes Athen. viii. 90.
- Thuria, vel Thurii, urbs Italiae, vi. 61. vii. 33. 35. vide Cluverii Ital.
- Thuriatae in Laconica. vide Thyreatae.
- Thyamis fl. i. 46. vide Palmerii Gr. Ant. p. 273.
- Thyamus mons, iii. 106. vide Palmerii Gr. Ant. p. 422.
- Thymocharis, viii. 95.
- Thyrea, iv. 56. v. 41. vide Pausan. in Arcadicia. Aeginetis incolendam dederunt Laced. ii. 27. iv. 56. eam capiunt Athen. iv. 57. Thyreatae, vel Thyriatae, i. 101. Thyreaticus ager, ii. 27. iv. 56.
- Thyssus urbs, iv. 109. v. 35. vide Herod. l. vii.
- Tibicinum ad cantum praelium in eunt Laced. v. 70.
- Tichium Actoliae, iii. 96. vide Palmerii Gr. Ant. p. 476.
- Tichiussa agri Milosii, viii. 26. 28.
- Tilataei, ii. 96.
- Timagoras Athenagorae fil. Cysicoenus, viii. 6. 39.

- Timagoras Tegyates, ii. 67.
 Timanor Timanthis fil. i. 29.
 Timidas pater Theaoneti, iii. 20.
 Timocrates Laced. ii. 85. 92. gladio
 se transigit, ibid.
 Timocrates Athen. pater Aristotelis,
 iii. 105.
 Timocrates Corinth. pater Timoxe-
 ni, ii. 88.
 Timoxenus, ibid.
 Tintinnabula in urbium custodiis
 circumferri solita, iv. 135.
 Tisamenus Trachinius, iii. 92.
 Tisander Apodotus, iii. 100.
 Tisias Tisimachi fil. v. 84.
 Tisimachus, ibid.
 Tissaphernes Asiae maritimae a Dario
 praefectus, viii. 5. Pelopon. ad
 bellum Athen. inferendum instigat,
 ibid. stipendium ipsis pollicetur,
 ib. foedus cum Pelop. init. viii. 17.
 36. 47, sq. ad Miletum vincitur ab
 Athen. viii. 25. Iasum praesidio
 munit, viii. 29. menstruum stipen-
 dium navibus Laced. numerat, ibid.
 iratus discedit a consiliariis Laced.
 viii. 43. Alcib. suasu stipendium
 Laced. promissum imminuit, viii.
 45, 46. sibi metuens in gratiam cum
 Pelop. redire studet, viii. 56, 57. in
 cum invehuntur classarii milites
 Pelop. viii. 78. cur classem Phoeni-
 cium ad Pelop. non adduxerit,
 viii. 81. 87. Laced. se purgare
 conatur, viii. 85. 109. Ephesum
 profectus Dianae sacrificat, viii.
 109.
 Tlepolemus, i. 117.
 Tolmaeus, iv. 53. Tolmidas pat. i.
 108. 113. pater Autoclis, iv. 53.
 Tolmides Tolmasi fil. dux Athen. i.
 108. 113. res ab eo gestae, ibid.
 Tolophonii, iii. 101. vide Palmerii
 Gr. Ant. p. 543.
 Tolophus Ophionensis, iii. 100.
 Tomeus mons, iv. 118.
 Torona urbs Chalcidica, iv. 110. 120.
 vide Palmerii Graec. Ant. p. 566. a
 Brasida capitur, iv. 111. ab Athen.
 recepta, v. 3.
 Torylaus, iv. 88.
 Trachinii, iii. 92. ager Trachinius,
 ibid. et iv. 88.
 Tragia insula, i. 116.
 Trezes, ii. 96.
 Tribelli, ib. viciant Sitalcem, Odry-
 sarum regem, iv. 101.
 Tributum quantum Athen. a sociis
 quotannis recipiebant, ii. 13. tribu-
 tum primum Graecis ab Athen.
 impositum, quantum, etc. i. 96. ab
 Aristide descriptum, v. 18. tribu-
 tum quod Southae Odrysarum regi
 pendeatur, ii. 97.
 Trierarchi Athen. vi. 31. vii. 70.
 Trinacria antiquum Siciliae nomen,
 vi. 2. vide Cluverii Sic. l. i. c. 2.
 Triopium prom. viii. 85. 60. vide
 Palmerii Gr. Ant. p. 265.
 Tripodiscus agri Megar. iv. 70. v.
 Pausan. in fine Atticorum.
 Tripos Delphicus, i. 132. iii. 57.
 Tritacenses, iii. 101. vide Pausan. in
 Achaicis.
 Troas, i. 131.
 Troezen, i. 115. iv. 118. vide Strab.
 l. viii. et Pausan. in Corinth. Troezenii
 duas naves praebent Corinthiis
 contra Corcyraeos, i. 27.
 Troezenius ager vastatus, ii. 56.
 Trogilus, vel Trotilus, vi. 4. 99. v.
 2. vide Cluverii Sic. p. 131. 148. 152.
 Troiae obsidio, i. 11. Troiana expo-
 ditio, i. 8, sq. Troianae res minores
 fama, i. 10. Troiani cur et quo-
 modo Graecis per decem annos res-
 stiterint, i. 11. Troiani post urbem
 captam Siciliam appulsi ibi sedes
 posuerunt, vi. 2. e Troia profecti
 Scionacorum maiores, iv. 120. e
 Troia in Libyam delati Phocenses,
 et inde in Siciliam, vi. 2.
 Tropaea Acarnanum, iii. 109. 112.
 Atheniensium, i. 68. 105. ii. 84. 92.
 iv. 12. 14. 25. 38. 44. 72. 131. v. 3.
 vi. 70. 94. 98. 103. vii. 5. 28. 34. 54.
 viii. 24. 25. 106. Boeotorum, v. 25.
 Brasidae, iv. 124. v. 10. Corcyraeo-
 rum, i. 80. 64. Corinthiorum, i. 54.
 vii. 34. Mantineaorum, iv. 134. Per-
 diccae, iv. 124. Pelop. ii. 22. 92. v.
 74. viii. 42. 95. Sicyoniorum, iv.
 101. Stratiorum, ii. 62. Syracusanorum,
 vii. 24. 41. 43. 54. 72. Te-
 getarum, iv. 134.
 Trotilus. vid. Trogilus.
 Tyca vel Tycha. vid. Syta.
 Tydeus Ios, viii. 38.
 Tyndareus iureiurando obstringit
 Helenae procos, i. 9.

- Tyranni in Graecia, i. 17. a Laced. sublatis, *ibid.* Tyranni in Sicilia ad magnam potentiam evecti, i. 18. diu imperium obtinuerunt, *ibid.* Tyrannides in Graeciae civit atibus quando et quomodo constitutae, i. 18. Tyrannis Pisistratidarum qualis, vi. 53, sq. 59.
- Tyrrheni Pelasgici Lemnum et Athenas olim incoluerunt, iv. 109. Tyrrheni cum Athen. militant in Sicilia, vii. 52. 54.
- V.
- Vates multa canebant sub initium belli Pelop. ii. 8. 21. illis irati Athenienses, viii. 1.
- Veneris sanum apud Eryceen, vi. 46.
- Ventus subsolanus, iii. 23. ventus continuo spirans e sinu Crissaeo, ii. 84.
- Verborum usitata significatio mutata, iii. 82.
- Veritatis investigatio difficilis, i. 20.
- Vestes Laced. et Athen. quales, i. 6.
- Victimae ex farinae subactae massa ad verarum similitudinem factae, ac immolatae, i. 126.
- Vita, quam prisci mortales in Graecia debebant, qualis, i. 2. 6. vitae genus delicatius quinam in Graecia primi coluerint, *ibid.*
- Ulysses per Charybdim dicitur navigasse, iv. 24.
- Unguento usi sunt veteres athletae, i. 6.
- Urbes in Graecia quales olim, i. 2. recentiores in litoribus conditae, i. 7. vetustiores longius a mari, *ibid.*
- Urinatores, iv. 26.
- Vulcanus in Hiera aerarium exercere creditus, iii. 88.
- X.
- Xanthippus pater Periclis, i. 111. 127.
- Xenares ephorus Spartae, v. 36. Laced. Heracleotarum dux, in praelio caesus, v. 51.
- Xenocides Euthyalis fil. i. 46. iii. 114.
- Xenon Thebanus, vii. 19.
- Xenophanes pater Lamachi, vi. 8.
- Xenophantidas Laced. viii. 53.
- Xenophon Euripidis fil. ii. 79.
- Xenotimus pater Carcini, ii. 23.
- Xorxes, i. 118. 129. eius ad Pausaniam epistola, i. 129. pater Artaxerxis, i. 187. iv. 50.
- Z.
- Zacynthus insula ubi sita, ii. 66. Zacynthii. Achaeorum coloni, *ibid.* Athen. socii in bello Sic. vii. 57.
- Zancle urbs quando et a quibus condita, et unde dicta, vi. 4. vide Cluverii Sicil. p. 81, etc. postea Messene dicta, vi. 5.
- Zancion Siculi falcem appellant, *ibid.*
- Zeuxidamus Archidami pater, ii. 47.
- Zeuxidas Laced. v. 19. 24.
- Zopyrus pater Megabasi, i. 109.

